TARTU ÜLIKOOL
1632
UNIVERSITAS TARTUENSIS

E. V. VÄLISMINISTEERIUM

EESTI LEPINGUD VÄLISRIIKIDEGA

IX

1929—1930

TALLINNAS, 1930

E. V. VÄLISMINISTEERIUM

EESTI LEPINGUD VÄLISRIIKIDEGA

IX

1929—1930

26445

TALLINNAS, 1930

2.

Bibliotheca
Universitatis
Tartuensis
(Dorpatensis)
25562

Riigi trükikoja trükk.

B-137

Käesolevas väljaandes ilmunud lepingute nimestik riikide järgi:

Ameerika Ühendriigid. Lk.

1. Vahekohtuleping 126
2. Lepitusleping 127

Läti.

3. Protokoll piirijoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaja pikendamise kohta . . . 131
4. Konventsioon merealuste kaablite kohta 133
5. Lisaprotokoll teedenimestiku täiendamise ja muutmise kohta, mis juurde lisatud Eesti ja Läti vahelisele kokkuleppele piiriäärsel maaribal asuvate teede ühise tarvitamise kohta 201

Norra.

6. Väljaandmise konventsioon 267

N. S. V. Liit.

7. Kokkulepe mõlemate maade kohtute vastastikuse abiandmise kohta tsiviilasjus 137

Portugal.

8. Kaubanduslik kokkulepe 7

Prantsusmaa.

9. Kokkulepe Prantsuse konjaki ja armanjaki Eestisse sisseveol nõutavate puhtuse-ja päritolutunnistuste kohta (nootide vahetus) 191
10. Protokoll kaubanduslepingu nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta 243

Rootsi.

11. Konventsioon kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise kohta . . . 153

Soome.

12. Lisakokkulepe kauba- ja laevanduslepingu juurde 101

Taani.

13. Deklaratsioon aktsiaseltside ja teiste kaubanduslikkude, tööstuslikkude ning rahanduslikkude ühingute õiguste vastastikku tunnustamise kohta kohtus esinemiseks 19
14. Konventsioon kurjategijate vastastikuse väljaandmise kohta 257

Tshehhoslovakkia.

15. Kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon 143

Türgi.

16. Ajutine kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus) 1
17. Kaubanduse- ja laevanduseleping 245

Ungari.

Lk.

18. Lepitus- ja vahekohtuleping 195

Rahvusvahelised.

19. VII-nda rahvusvahelise töökonverentsi konventsiooni kava öötöö kohta pagaritööstuses . . . 13
20. Rahvusvaheline kokkulepe valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks 21
21. Rahvusvaheline konventsioon valgete orjadega kauplemise vastu võitlemise kohta 27
22. Rahvusvaheline konventsioon naiste ja lastega kauplemise vastu võitlemiseks. 34
23. Rahvusvaheline konventsioon tollivormaliteetide lihtsustamiseks. 47
24. Leping Spitsbergeni kohta 89
25. VII-nda rahvusvahelise töökonverentsi konventsiooni kava õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta 119
26. Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja revideerimise protokoll 165
27. Protokoll Ameerika Ühendriikide liitumise kohta Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja allakirjutamise protokolliga 183
28. Rahvusvaheline Oopiumikonventsioon 203
29. Maailma postikonventsioon ja kokkulepped 241
30. Rahvusvaheline konventsioon rahavõltsimise vastu võitlemiseks 275

Riigikogu poolt 12. novembril 1929 vastuvõetud

Eesti-Türgi ajutise kaubandusliku kokkuleppe kinnitamise seadus. *)

§ 1. Eesti-Türgi ajutine kaubanduslik kokkulepe, sõlmitud nootide vahetamisega Ankaras 14. septembril 1929, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Nootide prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär A. Tõllasepp.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 90—1929.

Eesti Vabariigi
Delegaat.
Nr. 430.

Ankara, 14. septembril 1929. a.

Härra Minister,

Mul on au informeerida Teie Ekstsellentsi, et oodates Kaubanduse- ja Laevanduselepingu, mille läbirääkimised on juba alanud, sõlmimist ja maksmapanekut, minu Valitsus on nõus, et Türgist päritolevad ja tulevad loodus- ja tööstussaadused, mis sisse veetud Eesti territooriumile ja määratud kas tarvitamiseks, uuesti väljaveoks või transiidiks, kasutavad enamsoodustatud riigi käsitlust.

On kokku lepitud, et selle ajutise režiimi maksmapanek allub Eestist päritolevate ja tulevate loodus- ja tööstussaaduste kohta enamsoodustatud riigi käsitluse maksmapanekule Türgis.

On samuti kokku lepitud, et käesolev kokkulepe astub jõusse kuupäeval, mil tema kinnitamisest Eesti Riigikogu poolt teatatakse Türgi Valitsusele, ja jääb maksma kolmekuuliseks perioodiks. Ta jatkub vaikiva pikendamise teel, kui üks kummastki Lepinguosalisest ei ole ta üles öelnud kolmkümmend päeva ette teatades.

Ta kaotab iseenesest oma maksvuse päeval, mil pannakse maksma Kaubanduse- ja Laevanduseleping, mille läbirääkimised käimas.

Võtke vastu, Härra Minister, minu sügava lugupidamise kinnitused.

E. Veberman.

Tema Ekstsellents Tevfik Ruchtu Bey.
Türgi Välisminister.

Délégué de la
République Estonienne.
Nr. 430.

Ankara, le 14 septembre 1929.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'informer Votre Excellence qu'en attendant la conclusion et la mise en vigueur d'un Traité de Commerce et de Navigation, dont les négociations ont déjà été entamées, mon Gouvernement consent à ce que les produits du sol et de l'industrie originaires et en provenance de Turquie importés sur le territoire Estonien et destinés soit à la consommation, soit à la réexportation ou au transit jouissent du traitement de la nation la plus favorisée.

Il est entendu que l'application de ce régime provisoire est subordonnée à l'application en Turquie aux produits du sol et de l'industrie originaires et en provenance d'Estonie du traitement de la nation la plus favorisée.

Il demeure également entendu que le présent arrangement entrera en vigueur à la date où sa ratification par le Parlement Estonien sera notifiée au Gouvernement Turc et restera en vigueur pour une période de trois mois. Il sera prorogé par tacite reconduction si l'une des deux Parties contractantes ne l'a pas dénoncé moyennant un préavis de trente jours.

Il cessera ipso facto de produire ses effets le jour de la mise en vigueur du Traité de Commerce et de Navigation en cours de négociations.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

E. Veberman.

Son Excellence Tevfik Ruchtu Bey,
Ministre des Affaires Etrangères de Turquie.

Türgi Vabariik.
Välisministeerium.
Nr. 73166/1.

Ankara, 14. septembril 1929. a.

Härra Delegaat,

Mul on au Teid informeerida, et oodates Kaubanduse- ja Laevanduselepingu, mille läbirääkimised on juba alanud, sõlmimist ja maksmapanekut, minu Valitsus on nõus, et Eestist päritolevad ja tulevad loodus- ja tööstussaadused, mis sisse veetud Türgi territooriumile ja määratud kas tarvitamiseks, uuesti väljaveoks või transiidiks, kasutavad enamsoodustatud riigi käsitlust.

On kokku lepitud, et selle ajutise režiimi maksmapanek allub Türgist päritolevate ja tulevate loodus- ja tööstussaaduste kohta enamsoodustatud riigi käsitluse maksmapanekule Eestis.

On samuti kokku lepitud, et käesolev kokkulepe astub jõusse kuupäeval, mil tema ratifitseerimisest teatatakse Türgi Valitsusele, ja jääb maksma kolmekuuliseks perioodiks. Ta jatkub vaikiva pikendamise teel, kui üks kummastki Lepinguosalistest ei ole ta üles öelnud kolmkümmend päeva ette teatades.

Ta kaotab iseenesest oma maksvuse päeval, mil pannakse maksma kaubanduse- ja laevandusekonventsioon, mille läbirääkimised käimas.

Võtke vastu, Härra Delegaat, minu sügava lugupidamise kinnitused.

Dr. Rüştü.

Härra Ernest C. Veberman.
Eesti Delegaat.

République Turque.
Ministère des Affaires Etrangères.
Nr. 73166/1.

Ankara, le 14 septembre 1929.

Monsieur le Délégué,

J'ai l'honneur de vous informer qu'en attendant la conclusion et la mise en vigueur d'un traité de commerce et de navigation, dont les négociations ont déjà été entamées, mon Gouvernement consent à ce que les produits du sol et de l'industrie originaires et en provenance d'Estonie importés sur le territoire turc et destinés soit à la consommation, soit à la réexportation ou au transit jouissent du traitement de la nation la plus favorisée.

Il est entendu que l'application de ce régime provisoire est subordonnée à l'application en Estonie aux produits du sol et de l'industrie originaires et en provenance de Turquie du traitement de la nation la plus favorisée.

Il demeure également entendu que le présent arrangement entrera en vigueur à la date où sa ratification sera notifiée au Gouvernement turc et restera en vigueur pour une période de trois mois. Il sera prorogé par tacite reconduction si l'une des deux Parties contractantes ne l'a pas dénoncé moyennant un préavis de trente jours.

Il cessera ipso facto de produire ses effets le jour de la mise en vigueur de la convention de commerce et de navigation en cours de négociations.

Veuillez agréer, Monsieur le Délégué, les assurances de ma haute considération.

Dr. Rüştü.

Monsieur Ernest C. Veberman,
Délégué d'Estonie.

Eesti Vabariigi
Delegaat.
Nr. 444.

Ankara, 14. septembril 1929. a.

Härra Minister,

Jätkuks kirjale, mille ma Teile saatsin tänasel kuupäeval nr. 430 all, on mul au Teile järgmist teatavaks teha:

Vastastikust enamsoodustatud riigi käsitlust, mis ette nähtud nimetatud kirjaga teostatud kokkuleppes, ei võeta tarvitusele:

1) soodustuste juhul, mis antud või mida võidaks anda ühe poolt Lepinguosalistest piiriläbikäimisele;
2) eriliste soodustuste juhul, mis mõne tolliunioni tulemuseks;
3) eriliste eelistuste ja soodustuste juhul, mis olemas või mis tulevikus sisse seatakse tollitariifide alal ja üldiselt kõigel muul kaubanduslikul alal Türgi ja Ottomani riigist 1923. aastal lahutatud maade vahel;

4) eelistuste ja soodustuste juhul, mida Eesti andnud või võiks anda Soomele, Lätile või Leedule;
5) soodustuste juhul, mida Eesti võiks anda Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidule eriliste tollikonventsioonide või -kokkulepete alusel.

Võtke vastu, Härra Minister, minu sügava lugupidamise kinnitused.

E. Veberman.

Tema Ekstsellents Tevfik Rüştü Bey,
Türgi Välisminister.

Délégué de la
République Estonienne.
Nr. 444.

Ankara, le 14 septembre 1929.

Monsieur le Ministre,

Faisant suite à la lettre que je vous ai adressée en date de ce jour, sub nr. 430, j'ai l'honneur de porter à votre connaissance ce qui suit:

Le traitement réciproque de la nation la plus favorisée, prévu dans l'arrangement provisoire faisant l'objet de ladite lettre, ne sera pas applicable dans le cas:

1) des faveurs accordées ou qui pourraient être accordées par une des parties contractantes au trafic frontalier;
2) des faveurs spéciales résultant d'une union douanière;
3) des avantages et faveurs spéciaux existants ou à établir dans l'avenir en matière de tarifs douaniers et généralement en toute autre matière commerciale entre la Turquie et les pays détachés de l'Empire Ottoman en 1923;
4) des avantages et faveurs que l'Estonie a accordés ou pourrait accorder à la Finlande, la Lettonie ou la Lithuanie;
5) des privilèges que l'Estonie pourrait accorder à l'Union des Républiques Socialistes Soviétistes en vertu de conventions ou accords douaniers spéciaux.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

E. Veberman.

Son Excellence Tevfik Rüştü Bey,
Ministre des Affaires Etrangères de Turquie.

Türgi Vabariigi
Välisministeerium.
Nr. 73200/2.

Ankara, 14. septembril 1929. a.

Härra Delegaat,

Jätkuks kirjale, mille ma Teile saatsin tänasel kuupäeval nr. 73166/1 all, on mul au Teile järgmist teatavaks teha:

Vastastikust enamsoodustatud riigi käsitlust, mis ette nähtud nimetatud kirjaga teostatud kokkuleppes, ei võeta tarvitusele:

I. soodustuste juhul, mis antud või mida võidaks anda ühe poolt Lepinguosalistest piiriläbikäimisele;

II. eriliste soodustuste juhul, mis mõne tolliuniooni tulemuseks;

III. eriliste eelistuste ja soodustuste juhul, mis olemas või mis tulevikus sisse seatakse tollitariifide alal ja üldiselt kõigel muul kaubanduslikul alal Türgi ja Ottomani riigist 1923. aastal lahutatud maade vahel;

IV. eelistuste ja soodustuste juhul, mida Eesti andnud või võiks anda Soomele, Lätile või Leedule;

V. soodustuste juhul, mida Eesti võiks anda Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidule eriliste tollikonventsioonide või -kokkulepete alusel.

Võtke vastu, Härra Delegaat, minu sügava lugupidamise kinnitused.

Dr. Rüştü.

Härra E. C. Veberman,
Eesti Delegaat.

République Turque
Ministère des Affaires Etrangères.
Nr. 73200/2.

Ankara, le 14 septembre 1929.

Monsieur le Délégué,

Faisant suite à la lettre que je vous ai adressée en date de ce jour, sub nr. 73166/1, j'ai l'honneur de porter à votre connaissance ce qui suit:

Le traitement réciproque de la nation la plus favorisée, prévu dans l'arrangement provisoire faisant l'objet de ladite lettre, ne sera pas applicable dans le cas:

I. des faveurs accordées ou qui pourraient être accordées par une des Parties contractantes au trafic frontalier;

II. des faveurs spéciales résultant d'une union douanière;

III. des avantages et faveurs spéciaux existants ou à établir dans l'avenir en matière de tarifs douaniers et généralement en toute autre matière commerciale entre la Turquie et les pays détachés de l'Empire Ottoman en 1923;

IV. des avantages et faveurs que l'Estonie a accordés ou pourrait accorder à la Finlande, la Lettonie ou la Lithuanie;

V. des privilèges que l'Estonie pourrait accorder à l'Union des Républiques Socialistes Soviétistes en vertu de conventions ou accords douaniers spéciaux.

Veuillez agréer, Monsieur le Délégué, les assurances de ma haute considération.

Dr. Rüştü.

Monsieur E. C. Veberman,
Délégué d'Estonie.

Riigikogu poolt 22. novembril 1929 vastuvõetud

Eesti-Portugali kaubandusliku kokkuleppe kinnitamise seadus. *)

§ 1. Eesti-Portugali kaubanduslik kokkulepe, alla kirjutatud Pariisis 22. augustil 1929, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Kokkuleppe prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 95—1929.

Kaubanduslik kokkulepe Eesti Vabariigi ja Portugali Vabariigi vahel.

Eesti Vabariigi Valitsus ja Portugali Vabariigi Valitsus, soovides soodustada kaubanduslikkude suhete arenemist endi maade vahel, on otsustanud sõlmida kaubandusliku kokkuleppe ja on seks otstarbeks nimetanud endi Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Valitsus:

Härra Karl Robert P u s t a, Eesti Vabariigi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

Portugali Vabariigi Valitsus:

Härra Armando Humberto da G a m a O c h o a, Portugali Vabariigi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

kes, pärast endi vastavate heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste üksteisele esitamist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Artikkel esimene.

Loodus- või tööstussaadused, mis pärit või tulevad Portugalist, juuresasuvatelt saartelt ja ta meretagustelt valdustelt, kasutavad nende sisseveol Eestisse kõige soodsamat tariifi, mida Eesti annab või võiks anda igale kolmandale riigile.

Artikkel 2.

Eesti loodus- ja tööstussaadused kasutavad Portugalis ja juuresolevatel saartel miinimumtariifi, niihästi mis puutub praegu käsitletavatesse sisseveomaksudesse kui ka maksudesse, millega Portugal võiks nad eventuaalselt asendada.

Eesti kasutab Portugalis ja juuresasuvatel saartel enamsoodustatud riigi käsitlust juurdelisatud nimekirjas loetletud kaupade sisseveoks, samuti ka nende kaupade sisseveoks, mis kasutavad enamsoodustatud riigi käsitlust tuleviku lepingutes Soomega, Lätiga, Leeduga ja Poolaga. Sama käsitlus lubatakse Eesti kaupadele, mis puutub tollimaksude tasumisse kullas või paberrahas, tolli kontigentidesse ja vormaliteetidesse, sisemistesse maksudesse või igasse muusse soodustusse, mis antud või antakse mõnele kolmandale riigile.

Accord commercial entre la République Estonienne et la République Portugaise.

Le Gouvernement de la République Estonienne et le Gouvernement de la République Portugaise, désireux de favoriser le développement des relations commerciales entre leurs pays, ont décidé de conclure un Accord commercial et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Gouvernement de la République Estonienne:

Monsieur Charles Robert P u s t a, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Estonienne à Paris;

Le Gouvernement de la République Portugaise:

Monsieur Armando Humberto da G a m a O c h o a, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Portugaise à Paris;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article Premier.

Les produits, naturels ou fabriqués, originaires et en provenance du Portugal, des îles adjacentes et de ses possessions d'outremer, seront admis, à leur importation en Estonie, au bénéfice du tarif le plus favorable que le Gouvernement Estonien accorde ou puisse accorder à toute puissance tierce.

Article 2.

Les produits du sol et de l'industrie de l'Estonie seront admis, au Portugal et dans les îles adjacentes, au bénéfice du tarif minimum, tant en ce qui concerne les droits d'importation actuellement appliqués que ceux que le Portugal pourrait éventuellement y substituer.

L'Estonie jouira, au Portugal et dans les îles adjacentes, du traitement de la nation la plus favorisée pour l'importation des marchandises énumérées dans la liste annexée, ainsi que pour l'importation des marchandises qui bénéficieront du traitement de la nation la plus favorisée dans des traités futurs avec la Finlande, la Lettonie, la Lithuanie et la Pologne. Le même traitement sera accordé aux marchandises estoniennes en ce qui concerne le paiement des droits de douane en or ou en papier, les contingents et formalités de douane, les droits intérieurs ou tout autre avantage qui aurait été accordé ou serait accordé à une tierce Puissance.

Artikkel 3.

Niikaua kui kontrolli või sisseveo keeldude režiim jääb veel jõusse nende territooriumidel, kasutavad Portugali ja Eesti kaubad, vastavalt Eestis ja Portugalis, enamsoodustatud riigi käsitlust.

Artikkel 4.

Eesti Valitsus kohustub lubama käesoleva kokkuleppe maksvuse kestvusel vaba sisseveo, vaatides või pudelites, samuti ka transpordi ja müügi sisemaal kõigile Portugali veinidele, mis alkoholi sisaldavad võrdselt 21%-le või vähem.

Eesti Valitsus tunnustab, et Porto ja Madeira veinide nimetused kuuluvad erandita Portugali Douro ja Madeira saare regioonides korjatud veinidele ja ta kohustub jälgima oma territooriumil, vastavalt maksvatele siseseadusandluse eeskirjadele, mainitud nimetuste igat kuritarvitamist veinide suhtes, mis ei ole pärit vastavatest Portugali ja Madeira saare regioonidest.

Need eeskirjad on maksvad ka siis, kui regionaalnimetusele on juurde lisatud päritolukoha tõeline nimi või väljendus, tüübi, liigi, vormi kohta, või iga muu sarnane väljendus, mis võiks kaubanduses kahtlaseks teha kauba õige päritolu.

Jälgimine leiab aset kas Tolli administratsiooni hoolel või prokuratuuri või iga huviosalise poole, isiku või seltsi, nõudel.

Mõlemad Valitsused kohustuvad tarvitusele võtma, viibimata ja vastutasuta, kõiki abinõusid, et kindlustada teisest riigist päritolevaid loodus- või tööstussaadusi igakujulise ebaausa võistluse ja vale päritolu nimetuste tarvitamise vastu, mida ta on kohustunud või võiks kohustuda tarvitusele võtma mõne muu riigi saaduste suhtes.

Artikkel 5.

Käesoleva kokkuleppe kestvusel lubab Eesti Valitsus Portugali laevandusele enamsoodustatud välisriigi käsitluse. Omaltpoolt annab Portugali Valitsus Eesti laevandusele Portugali metropolis ja juuresasuvatel saartel 25% alanduse laevandusmaksudest (taxas do imposto do comercio maritimo), mis on praegu maksvad või mis võiksid neid asendada, ja ta lubab nimetatud laevandusele Portugali asumaades enamsoodustatud riigi käsitluse.

Article 3.

Pour autant que le régime de contrôle ou des prohibitions d'importation reste encore en vigueur sur leurs territoires, les marchandises portugaises et estoniennes jouiront, respectivement, en Estonie et au Portugal, du traitement de la nation la plus favorisée.

Article 4.

Le Gouvernement Estonien s'engage, pendant la durée de validité du présent arrangement, à permettre la libre importation, en fûts ou en bouteilles, ainsi que le transport et la vente à l'intérieur du pays, de tous les vins portugais d'un titre alcoolique égal ou inférieur à 21 degrés.

Le Gouvernement Estonien reconnaît que les désignations des vins de Porto et Madeira appartiennent exclusivement aux vins récoltés dans les régions portugaises du Douro et de l'île de Madeira, et il s'engage à poursuivre sur son territoire, conformément aux prescriptions de la législation intérieure en vigueur, tout abus des dites désignations par rapport aux vins qui ne seraient pas originaires des régions respectives du Portugal et de l'île de Madeira.

Ces dispositions s'appliquent, alors même que la mention régionale est accompagnée de l'indication du nom du véritable lieu d'origine ou de l'expression type, genre, façon, ou de toute autre expression similaire, susceptible de rendre douteuse la vraie origine de la marchandise dans le commerce.

La poursuite aura lieu, soit à la diligence de l'Administration des Douanes, soit à la requête du Ministère Public ou d'une partie intéressée, individu ou société.

Chacun des deux Gouvernements s'engage à appliquer, immédiatement et sans compensation, toutes les mesures pour garantir les produits naturels ou fabriqués originaires de l'autre contre toute forme de concurrence déloyale et usage de fausses appellations d'origine qu'il se soit engagé ou pourrait s'engager à appliquer aux produits d'un autre pays.

Article 5.

Pendant la durée du présent accord le Gouvernement Estonien accordera à la navigation portugaise le traitement de la nation étrangère la plus favorisée. De son côte, le Gouvernement Portugais accordera à la navigation estonienne dans la métropole et les îles adjacentes du Portugal une réduction de 25% sur les droits de navigation (taxas do imposto do comercio maritimo), qui sont actuellement en vigueur ou qui viendraient

Artikkel 6.

Portugal ei või nõuda eeltoodud eeskirjade põhjal soodustusi, mida Eesti on andnud või annab tulevikus Soomele, või Lätile, või Leedule, või N.S.V. Liidule, või maadele, mis seovad end Eestiga tolli- (või majandus-) uniooni lepingute läbi, või kõigile neile maadele, niikaua kui need soodustused ei ole lubatud mõnele kolmandale riigile, mis siin ülal nimetamata.

Omaltpoolt ei või Eesti nõudmisi tõsta kokkulepete põhjal, mida Portugal on sõlminud või sõlmib tulevikus Hispaaniaga ja Brasiiliaga.

Artikkel 7.

Käesolev kokkulepe ratifitseeritakse vastavalt kummagi maa seadusandlusele ja astub jõusse 30 päeva pärast Portugali Valitsuse poolt teadaande kättesaamist, mis konstateerib tema ratifitseerimist Eesti poolt. Ta on maksev üheks aastaks, arvates tema jõusseastumise päevast. Kui ta ei ole üles öeldud kolm kuud enne selle tähtaja möödumist, siis pikendatakse teda vaikiva uuendamise teel kuni kolme kuu möödumiseni, arvates sellest päevast, mil ta üles öeldakse ühe või teise Valitsuse poolt.

Selle tõenduseks on Täisvolinikud käesolevale Kokkuleppele alla kirjutanud.

Tehtud Pariisis kahes eksemplaris kahekümneteisel augustil tuhat üheksasada kakskümmendüheksa.

(L. S.) C. R. Pusta.

(L. S.) Armando da Gama Ochoa.

à les remplacer, et il accordera à ladite navigation dans les colonies portugaises le traitement de la nation étrangère la plus favorisée.

Article 6.

Le Portugal ne pourra par suite des dispositions précitées exiger les faveurs que l'Estonie a données ou donnera à l'avenir à la Finlande, ou à la Lettonie, ou à la Lithuanie, ou à l'Union des R.S.S., ou aux pays qui seront liés avec l'Estonie par des traités d'Union douanière (ou économique), ou à tous ces pays tant que ces avantages ne seront pas accordés à un tiers Etat, non cité ci-dessus.

De son côté l'Estonie ne pourra invoquer les accords que le Portugal aura conclus ou viendrait à conclure avec l'Espagne et le Brésil.

Article 7.

Le présent accord sera ratifié conformément à la législation de chaque pays et entrera en vigueur 30 jours après la réception par le Gouvernement portugais de la notification constatant sa ratification par l'Estonie. Il est valable pour une année à partir de la date de son entrée en vigueur. S'il n'est pas dénoncé trois mois avant l'expiration de ce délai, il est prolongé par voie de tacite reconduction jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à partir du jour ou l'un ou l'autre des deux Gouvernements l'aura dénoncé.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Accord.

Fait à Paris, en double exemplaire, le vingt-deux août mil neuf cent vingt-neuf.

(L. S.) C. R. Pusta.

(L. S.) Armando da Gama Ochoa.

Lisa nimestik.

Kaubad:	Portugali tollitariifi artiklid:
Kartulijahu	50 ja 51
Villane lõng	335 kuni 337 A
Villane riie	339, 340, 340 A, 340 B, 346
Puuvillane lõng	361 kuni 367 A
Puuvillane riie	376 kuni 390 A, 399
Linane lõng	400 kuni 405
Linane riie	411 kuni 413, 420
Purjeriie	407
Kartul	472
Loomaliha ja pekk (liha soolatud, külmetatud j.n.e.)	500 kuni 502
Kalakonservid	506
Või	514
Munad	520
Telefoniaparaadid ja nende osad	529, 576, 577, 579
Mööbel (toolipõhjad, -seljatoed, ühe- või mitmekordne vineer)	648, 650, 653, 762
Paber ja selle teosed	738, 740, 744
Kala, eriti tursakala, värske, kuivatatud, soolatud	486 kuni 489
Metsamaterjal, liiprid, propsid, igasugused lauad	53, 75 kuni 82
Külmetusmasinad	531 kuni 534
Puurullid: niidi poolid	650
Põlevkivi õlid	124, 125
Laktoniit	328, 784

Liste annexe.

Marchandises:	Articles du Tarif de douane portugais:
Fécule de pommes de terre	50 et 51
Fils de laine	335 à 337 A
Tissus de laine	339, 340, 340 A, 340 B, 346
Fils de coton	361 à 367 A
Tissus de coton	376 à 390 A, 399
Fils de lin	400 à 405
Tissus de lin	411 à 413, 420
Toile à voiles	407
Pommes de terre	472
Viande de boeuf et lard (viande salée, frigorifiée, etc.)	500 à 502
Conserves de poissons	506
Beurre	514
Oeufs	520
Appareils téléphoniques et leurs parties	529, 576, 577, 579
Meubles, fonds de sièges, dossiers, bois plaqués ou contre-plaqués	648, 650, 653, 762
Papier et ses applications	738, 740, 744
Poissons, spécialement la morue fraîche, séchée, salée	486 à 489
Matériaux forestiers, traverses, étais, planches de toute espèce	53, 75 à 82
Machines frigorifiques	531 à 534
Boissellerie: bobines en bois	650
Huiles de schiste	124, 125
Lactonite	328, 784

Riigikogu poolt 19. novembril 1929 vastuvõetud

Seitsmenda rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastu võetud öötöö kohta pagaritööstuses käiva konventsiooni eelnõu kinnitamise seadus *).

§ 1. Seitsmenda rahvusvahelise töökonverentsi poolt Genfis vastu võetud öötöö kohta pagaritööstuses käiva konventsiooni eelnõu tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Paragrahv 1 tähendatud konventsioon eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 97—1929.

Konventsiooni eelnõu öötöö kohta pagaritööstustes.

Rahvasteliidu Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni üldkonverents,

Kokku kutsutud Rahvusvahelise Töö-büroo Administratiiv Nõukogu poolt Genfi ja seal kokku tulnud 19. mail 1925 a. seitsmendamaks istungjärguks,

otsustades võtta vastu mitmed ettepanekud öötöö kohta pagaritööstustes, küsimuses, mis neljanda punktina konverentsi päevakorda üles võetud, ja

otsustades, et need ettepanekud peavad omama rahvusvahelise konventsiooni eelnõu kuju,

võtab vastu juunikuu kaheksandamal päeval ükstuhat üheksasada kahekümneviiendamal aastal alljärgneva konventsiooni eelnõu, mis tuleb ratifitseerida Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni liikmete poolt, kooskõlas Versailles'i lepingu XIII osa ja teiste Rahulepingute vastavate osade määrustega.

Artikkel 1.

Välja arvatud käesoleva konventsiooni määrustes ettenähtud erandid, on keelatud leiva, kondiitrisaaduste või sarnaste jahuainete valmistamine öösel.

See keeld käib kõikide isikute, nii ettevõtte omanikkude kui tööliste kohta, kes võtavad osa ülaltähendatud saaduste valmistamisest; kuid ta ei puutu nende saaduste kodusesse valmistamisse ühe ja sama majapidamise liikmete poolt isiklikuks tarvitamiseks.

Käesoleva konventsiooni määrused ei käi biskviitide valmistamise kohta suurel arvul. Iga liige võib asjasthuvitatud tööandjate ja tööliste organisatsioonide arvamist ära kuulates kindlaks määrata, missugused saadused käivad oskussõna „biskviit" mõiste alla käesoleva konventsiooni mõttes.

Artikkel 2.

Käesoleva konventsiooni mõttes tähendab oskussõna „öö" ajavahet vähemalt seitsme üksteisele järgneva tunni jooksul. Selle ajavahe alguse ja lõpu määravad kindlaks iga maa kompetentsed võimud, ära kuulates asjasthuvitatud tööandjate ja tööliste organisatsioonide arvamist. See ajavahe peab haarama aja kella 11 õhtu ja kella 5 hommiku vahel. Kui seda kliima või aastaaeg õigustab, või kui on kokku lepitud asjasthuvitatute tööandjate ja tööliste organisatsioonide vahel, võib asetada ajavahet kella 11 õhtu ja kella 5 hommiku vahel ajavahega kella 10 õhtu ja kella 4 hommiku vahel.

Projet de convention concernant le travail de nuit dans les boulangeries.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail de nuit dans les boulangeries, quatrième question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce huitième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Sous réserve des exceptions prévues dans les dispositions de la présente Convention, la fabrication, pendant la nuit, du pain, de la pâtisserie ou des produits similaires à base de farine est interdite.

Cette interdiction s'applique au travail de toutes personnes, aussi bien patrons qu'ouvriers, participant à la fabrication visée; elle ne concerne toutefois pas la fabrication ménagère effectuée par les membres d'un même foyer pour leur consommation personnelle.

La présente Convention ne vise pas la fabrication en gros des biscuits. Il appartient à chaque Membre de déterminer, aprés consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, à quels produits devra s'appliquer le terme „biscuits" aux fins de la présente Convention.

Article 2.

Pour l'application de la présente Convention, le terme „nuit" signifie une période d'au moins sept heures consécutives. Le commencement et la fin de cette période seront fixés par les autorités compétentes de chaque pays, après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, et elle comprendra l'intervalle écoulé entre onze heures du soir et cinq heures du matin. Lorsque le climat ou la saison le justifient, ou après accord entre les organisations patronales et ouvrières intéressées, l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et quatre

Artikkel 3.

Asjasthuvitatud tööandjate ja tööliste organisatsioonide arvamist ära kuulates võivad iga maa kompetentsed võimud anda välja reeglid esimese artikli määrustest alljärgnevate erandite kindlaksmääramiseks:

a) ettevalmistatavate ja tarvilikkude abitööde täitmiseks alalisi erandeid, kuivõrra nende täitmine on vajaline väljaspool normaal tööaega, eeldades, et nendel töödel teotsevate tööliste arv oleks piiratud kõige hädatarvilikumaga ja et alaealised alla kaheksateistkümne aasta ei tohiks nendest töödest osa võtta;

b) alalisi erandeid, missugused on tarvilikud pagaritööstuse iseäraliste nõuete rahuldamiseks troopikamaadel;

c) tarvilikke alalisi erandeid nädala puhkepäeva kindlustamiseks;

d) ajutisi erandeid, missugused on tarvilikud ettevõtetele erakorralistest töödest ülesaamiseks või rahvustarvidustele vastu tulemiseks.

Artikkel 4.

Erandeid esimese artikli määrustest võib lubada tekkinud või ähvardava õnnetusjuhtumise, või masinate ehk sisseseadete juures tähtajaliste tööde täitmise, või ülesaamata takistuste (force majeure) puhul, kuid ainult sel määral, mis tarvilik ettevõtte normaal käigu tõsise katkestamise ärahoidmiseks.

Artikkel 5.

Iga liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib peab tarvitusele võtma kõik tarvilikud abinõud artikkel 1 ettenähtud keelu elluviimiseks ja sinna juurde tõmbama asjasthuvitatud tööandjaid ja töölisi, niisama ka nende vastavaid organisatsioone, kooskõlas Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni poolt tema viiendamal istangjärgul (1923 a.) vastu võetud rekomendatsiooniga.

Artikkel 6.

Käesoleva konventsiooni määrused astuvad jõusse alles 1. jaanuaril 1927 a.

heures du matin pourra être substitué à l'intervalle écoulé entre onze heures du soir et cinq heures du matin.

Article 3.

Après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, des règlements pourront être pris par les autorités compétentes de chaque pays pour déterminer les dérogations ci-après aux dispositions de l'article premier:

a) Les dérogations permanentes nécessitées par l'exécution des travaux préparatoires et complémentaires, dans la mesure où leur exécution est nécessaire en dehors de la période normale du travail, sous réserve que le nombre d'ouvriers occupés à ces travaux sera limité au strict nécessaire et que les jeunes gens de moins de dixhuit ans ne pourront y participer;

b) Les dérogations permanentes nécessaires pour répondre aux besoins résultant des conditions particulières de l'industrie de la boulangerie dans les pays tropicaux;

c) Les dérogations permanentes nécessaires pour assurer le repos hebdomadaire;

d) Les dérogations temporaires nécessaires pour permettre aux entreprises de faire face à des surcroîts de travail extraordinaires ou à des nécessités d'ordre national.

Article 4.

Il pourra être dérogé également aux dispositions de l'article premier en cas d'accident survenu ou imminent, ou en cas de travaux d'urgence à effectuer aux machines ou à l'outillage, ou en cas de force majeure, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée à la marche normale de l'établissement.

Article 5.

Chaque Membre qui ratifiera la présente Convention prendra toutes mesures utiles pour assurer par les moyens les plus appropriés l'application générale effective de l'interdiction prévue à l'article premier et y associera les employeurs et les travailleurs ainsi que leurs organisations respectives, conformément à la Recommandation adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa cinquième session (1923).

Article 6.

Les dispositions de la présente Convention n'entreront en vigueur que le 1-er janvier 1927.

Artikkel 7.

Käesoleva konventsiooni ametlikud ratifikatsioonid, kooskõlas tingimustega, mis nähtud ette Versailles'i Lepingu XIII osas ja teiste Rahulepingute vastavates osades, tehakse teatavaks Rahvasteliidu Peasekretärile ja registreeritakse tema poolt.

Artikkel 8.

Käesolev konventsioon astub jõusse sellest päevast, kui Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni kahe liikme ratifikatsioonid Peasekretäri poolt on registreeritud.

Ta seob ainult neid Liikmeid, kelle ratifikatsioonid on Sekretariaadis registreeritud.

Edaspidises käigus astub see konventsioon jõusse iga üksiku Liikme kohta sellest päevast, millal ta ratifikatsioon Sekretariaadis registreeritud.

Artikkel 9.

Kui Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni kahe Liikme ratifikatsioonid Sekretariaadis on registreeritud, teatab sellest Rahvasteliidu Peasekretär kõigile Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni Liikmetele.

Tema teatab nendele samuti nende ratifikatsioonide registreerimisest, mis temale teatatakse pärast kõikide teiste organisatsiooni Liikmete poolt.

Artikkel 10.

Iga Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, kohustub selle panema maksma oma asumaadel, valdamisel olevatel maadel või kaitsemaadel Versailles'i rahulepingu artikkel 421 ja teiste rahulepingute vastavate artiklite määrustega kooskõlas.

Artikkel 11.

Iga Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerinud, võib sellest lahti öelda kümneaastase ajavahe möödumisel konventsiooni esialgse maksmapanemise kuupäevast, Rahvasteliidu Peasekretärile teatatud ja tema poolt registreeritud aktiga. Lahtiütlemine astub jõusse alles ühe aasta pärast pärast Sekretariaadis registreerimist.

Artikkel 12.

Vähemalt kord kümne aasta jooksul peab Rahvusvahelise Töö-büroo Administratiiv Nõukogu esitama üldkonverentsile aruande

Article 7.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 8.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 9.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 10.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 11.

Tout Membre ayant ratifié la presente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années aprés la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 12.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence

käesoleva konventsiooni käsitamise üle ja otsustama, kas oleks kohane konverentsi päevakorda võtta nimetatud konventsiooni läbivaatamise või muutmise küsimust.

Artikkel 13.

Käesoleva konventsiooni prantsuse- ja inglisekeelsed tekstid on mõlemad autentilised.

générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 13.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Deklaratsioon aktsiaseltside ja teiste kaubanduslikkude, tööstuslikkude ja rahanduslikkude ühingute õiguse vastastikku tunnustamise kohta kohtutes esinemiseks Eesti Vabariigis ja Taani Kuningriigis *).

*) RT 100—1929.

Deklaratsioon aktsiaseltside ja teiste kaubanduslikkude, tööstuslikkude ja rahanduslikkude ühingute õiguse vastastikku tunnustamise kohta kohtutes esinemiseks Eesti Vabariigis ja Taani Kuningriigis.

Kuna Eesti Vabariigi Valitsus ja Taani Kuninglik Valitsus on kasulikuks tunnistanud korraldada vastastikku aktsiaseltside ja kaubanduslikkude, tööstuslikkude ja rahanduslikkude ühingute, seal hulgas laevanduse- ja kindlustuseseltside, seisukorda, mis puutub õigusesse esineda kohtutes, leppisid allakirjutajad, neile antud volituste põhjal, kokku järgmises:

1) Aktsiaseltsid ja teised kaubanduslikud, tööstuslikud ja rahanduslikud ühingud, seal hulgas laevanduse- ja kindlustuseseltsid, asukohaga ühes kummastki riigist, ja tingimusel, et nad on seal õiguslikult asutatud vastavalt maksvatele seadustele, tunnustatakse seaduslikult olemasolevateks teises riigis ja neil on nimelt õigus esineda kohtutes, olgu protsessi algatamiseks või endi kaitsmiseks.

2) On kokku lepitud, et eelkäiv eeskiri ei puuduta sugugi küsimust, kas mõnele sarnasele seltsile, mis asutatud ühes kummastki riigist, antakse luba või mitte teises riigis tegutsemiseks kaubanduse või tööstuse alal, kuna sarnane lubasaamine jääb endiselt alluvaks eeskirjadele, mis selles suhtes maksvusel selles viimases riigis.

Käesolev Deklaratsioon astub jõusse kolmekümnendal päeval pärast tema allakirjutamist ja ta kaotab maksvuse üks aasta pärast ülesütlemist ühe või teise Lepinguosalise poolt.

Selle tõenduseks kirjutasid allakirjutanud alla käesolevale Deklaratsioonile ja varustasid ta oma pitseritega.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris, 12. detsembril tuhat üheksasada kakskümmend üheksa.

J. Lattik. Th. Schultz.

Déclaration concernant la reconnaissance réciproque dans la République d'Estonie et le Royaume de Danemark du droit des Sociétés par actions (anonymes) et autres compagnies commerciales, industrielles et financières d'ester en justice devant les tribunaux.

Le Gouvernement de la République d'Estonie et le Gouvernement Royal de Danemark ayant jugé utile de régler réciproquement la situation des sociétés par actions (anonymes) et compagnies commerciales industrielles et financières, y compris les sociétés de navigation et les sociétés d'assurance, en ce qui concerne le droit d'ester en justice devant les tribunaux, les soussignés, en vertu de l'autorisation qui leur a été conférée, sont convenus de ce qui suit:

1) Les sociétés par actions (anonymes) et autres compagnies commerciales, industrielles et financières, y compris les sociétés de navigation et les sociétés d'assurance, domiciliées dans l'un des deux pays et à condition qu'elles y aient été validement constituées conformément aux lois en vigueur, seront reconnues comme ayant l'existence légale dans l'autre pays et elles y auront notamment le droit d'ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour s'y défendre.

2) Il est entendu que la stipulation qui précède ne concerne point la question de savoir si une pareille société constituée dans l'un des deux pays sera admise ou non dans l'autre pays pour y exercer son commerce ou son industrie, cette admission restant toujours soumise aux prescriptions qui existent à cet égard dans ce dernier pays.

La présente Déclaration entrera en vigueur le trentième jour après sa signature et elle ne cessera ses effets qu'un an après la dénonciation qui en serait faite de part ou d'autre.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Tallinn, en double exemplaires, le 12 décembre mil neuf cent vingt-neuf.

J. Lattik. Th. Schultz.

Riigikogu poolt 18. detsembril 1929 vastuvõetud

Valgete orjadega kauplemise vastu võitlemise rahvusvahelise kokkuleppega ja konventsiooniga ühinemise ja naistega ning lastega kauplemise vastu võitlemise rahvusvahelise konventsiooni kinnitamise seadus. — Kokkulepe, konventsioonid *).

§ 1. Ühineda Pariisis 18. mail 1904 sõlmitud rahvusvahelise kokkuleppega ja selle allakirjutamise protokolliga valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks ning Pariisis 4. mail 1910 sõlmitud rahvusvahelise konventsiooniga ja selle lõpp-protokolliga valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks.

§ 2. Tunnustada kinnitatuks Genfis 30. septembril 1921 alla kirjutatud rahvusvaheline konventsioon naistega ja lastega kauplemise vastu võitlemiseks.

§ 3. Avaldada ühes käesoleva seadusega:

1) Pariisis 18. mail 1904 sõlmitud rahvusvahelise kokkuleppe ja selle allakirjutamise protokolli prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega;

2) Pariisis 4. mail 1910 sõlmitud rahvusvahelise konventsiooni ja selle lõpp-protokolli prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega;

3) Genfis 30. septembril 1921 allakirjutatud rahvusvahelise konventsiooni prantsuse- ja inglisekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär J. Piiskar.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 1—1930.

Rahvusvaheline kokkulepe „Valgete orjadega" kauplemise vastu võitlemiseks, alla kirjutatud Pariisis 18. mail 1904 a.

Tema Majesteet Saksa Keiser, Preisi Kuningas, Saksa Riigi nimel; Tema Majesteet Belglaste Kuningas; Tema Majesteet Taani Kuningas; Tema Majesteet Hispaania Kuningas; Prantsuse Vabariigi President; Tema Majesteet Suur-Britannia ja Iirimaa Ühendatud Kuningriigi ja Briti Meretaguste Valduste Kuningas, India Keiser; Tema Majesteet Itaalia Kuningas; Tema Majesteet Hollandi Kuninganna; Tema Majesteet Portugali ja Algarvide Kuningas; Tema Majesteet Kõigi Venemaade Keiser; Tema Majesteet Rootsi ja Norra Kuningas; ja Helveetsia Föderaalnõukogu, soovides kindlustada täieealistele naistele, kelle vastu pettust või sundust on tarvitatud, samuti ka alaealistele naistele ja tütarlastele mõjuvat kaitset „valgete orjadega kauplemise" nime all tuntud kuriteolise kauplemise vastu, on otsustanud sõlmida kokkuleppe kohaste abinõude ühiselt tarvitusele võtmiseks selle eesmärgi kättesaamisel, ja on nimetanud oma Täisvolinikkudeks:

Tema Majesteet Saksamaa Keiser, Preisimaa Kuningas:

Tema Hiilguse Vürst von Radolin'i, oma Erakorralise ja Täievolilise Suursaadiku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:

Hra A. Leghait, oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Taani Kuningas:

Krahv F. Reventlow'i, oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:

Tema Ekstsellents F. de Leon y Castillo, Markii del Muni, oma Erakorralise ja Täievolilise Suursaadiku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Prantsuse Vabariigi President:

Tema Ekstsellents Th. Delcassé, Rahvasaadiku, Prantsuse Vabariigi Välisministri.

Tema Majesteet Suur-Britannia ja Iirimaa Ühendatud Kuningriigi ja Briti Meretaguste

Arrangement international en vue d'assurer une protection efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de „Traite des Blanches", signé à Paris le 18 mai 1904.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Possessions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi du Portugal et des Algarves; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, et le Conseil Fédéral Suisse, désireux d'assurer, aux femmes majeures, abusées ou contraintes, comme aux femmes et filles mineures une protecion efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de „Traite des Blanches", ont résolu de conclure un Arrangement à l'effet de concerter des mesures propres à atteindre ce but, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

S. A. S. le Prince de Radolin, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. A. Leghait, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Comte F. Reventlow, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. F. de Leon y Castillo, Marquis del Muni, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Th. Delcassé, Député, Ministre des Affaires Etrangères de la République Française.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Posses-

Valduste Kuningas, India Keiser:

Tema Ekstsellents Sir Edmund Monson'i, oma Erakorralise ja Täievolilise Suursaadiku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:
Tema Ekstsellents krahv Tornielli Brusati di Vergano, oma Erakorralise ja Täievolilise Suursaadiku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures;

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:
Hra Chevalier de Stuers'i, oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures. .

Tema Majesteet Portugali ja Algarvide Kuningas:
Hra T. de Souza-Roza, oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Kõigi Venemaade Keiser:
Tema Ekstsellents de Nelidov'i, oma Erakorralise ja Täievolilise Suursaadiku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Rootsi ja Norra Kuningas:
Rootsi ja Norra eest:
Hra Akerman'i, oma Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures ja

Helveetsia Föderaalnõukogu:
Hra Charles Edouard Lardy, Helveetsia Konföderatsiooni Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures;

Kes, peale oma heas ning nõutavas vormis leitud täisvolituste vahetust, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Artikkel esimene.

Iga lepinguosaline Valitsus kohustub asutama või nimetama ametivõimu, kel ülesandeks koondada kõiki teateid naiste ja tütarlaste hankimise kohta liiderlikkudeks otstarveteks välismaale; sel ametivõimul peab õigus olema otsekoheseks läbikäimiseks samasuguse asutusega igas teises lepinguosalise riigis.

Artikkel 2.

Iga valitsus kohustub korraldama järelevalvet, eriti raudteejaamades, väljasõidu sadamates ja reisu kestvusel, liiderlikuks eluks määratud naiste ja tütarlaste saatjate ülesleidmiseks. Seks otstarbeks antakse vastavad juhtnöörid ametnikkudele ja kõigile teistele selleks õigustatud isikutele, et muretseda seaduslik-

sions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:
S. Exc. Sir Edmund Monson, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi d'Italie:
S. Exc. M. le Comte Tornielli Brusati di Vergano, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M. le Chevalier de Stuers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. T. de Souza-Roza, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:
S. Exc. M. de Nelidow, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:
Pour la Suède et pour la Norvège:
M. Akerman, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Et le Conseil Fédéral Suisse:
M. Charles Edouard Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près le Président de la République Française;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à établir ou à désigner une Autorité chargée de centraliser tous les renseignements sur l'embauchage des femmes et filles en vue de la débauche à l'étranger; cette Autorité aura la faculté de correspondre directement avec le Service similaire établi dans chacun des autres Etats contractants.

Article 2.

Chacun des Gouvernements s'engage à faire exercer une surveillance en vue de rechercher, particulièrement dans les gares, les ports d'embarquement et en cours de voyage, les conducteurs de femmes et filles destinées à la débauche. Des instructions seront adressées dans ce but aux fonctionnaires

kudes piirides kõiki teateid, mis võiksid juhtida kuriteolise kauplemise jälile.

Isikute saabumisest, kes on ilmselt niisuguse kauplemise ettevõtjad, kaassüüdlased või ohvrid, antakse vastaval juhul teada kas sihtkoha ametivõimudele või huviosalistele diplomaatilistele või konsulaar-agentidele või mõnele muule kompetentsele ametivõimule.

Artikkel 3.

Valitsused kohustuvad tarviduse korral ja seaduslikkudes piirides korraldama teadaannete vastu võtmist võõrast kodakondsusest naistelt ja tütarlastelt, kes prostitutsioonile anduvad, et kindlaks teha nende isikut ja kodanlikku seisukorda, ja et avalikuks teha, kelle õhutusel nad oma kodumaalt on lahkunud. Kogutud teated saadetakse selle riigi ametivõimudele, kust nimetatud naised või tütarlapsed pärit, nende võimalikuks kodumaale tagasisaatmiseks.

Valitsused kohustuvad, seaduslikkudes piirides ja niivõrt kui see võimalik, andma kuriteolise kauplemise ohvreid, kui need on majanduslikult abitus seisukorras, ajutiselt ja nende võimaliku kodumaale tagasisaatmise sihiga, avalikkude või era abiandmise asutuste või tarvilikke kindlustusi pakkuvate eraisikute hoole alla.

Valitsused kohustuvad samuti, seaduslikkudes piirides ja niivõrt kui see võimalik, tagasi saatma päritolu maale neid naisi ja tütarlapsi, kes seda soovivad või keda nõutakse isikute poolt, kelle võimu all nad on. Kodumaale tagasisaatmine sünnib alles pärast kokkulepet isiku ja kodakondsuse ning piiridele saabumise koha ja aja kohta. Iga lepinguosaline Riik hõlbustab transiiti läbi oma territooriumi.

Kodumaale tagasisaatmisesse puutuv kirjavahetus peab sündima võimalikult otseteel.

Artikkel 4.

Juhul kui kodumaale tagasisaadetav naine või tütarlaps oma saatmise kulusid ise ei suuda tasuda ja kui tal pole meest, sugulasi ega eestkostjat, kes tema eest maksaks, siis kannab kodumaale tagasisaatmisest tekkivad kulud see riik, mille territooriumil ta asub, kuni lähema piirini või väljasõidu-sadamani päritolu maa sihis, ning ülejääva osa eest päritolu maa.

ou à toutes autres personnes ayant qualité à cet effet, pour procurer, dans les limites légales, tous renseignements de nature à mettre sur la trace d'un trafic criminel.

L'arrivée de personnes paraissant évidemment être les auteurs, les complices ou les victimes d'un tel trafic sera signalée, le cas échéant, soit aux Autorités du lieu de destination, soit aux Agents Diplomatiques ou Consulaires intéressés, soit à toutes autres Autorités compétentes.

Article 3.

Les Gouvernements s'engagent à faire recevoir, le cas échéant et dans les limites légales, les déclarations des femmes ou filles de nationalité étrangère qui se livrent à la prostitution, en vue d'établir leur identité et leur état civil, et de rechercher qui les a déterminées à quitter leur pays. Les renseignements recueillis seront communiqués aux Autorités du pays d'origine desdites femmes ou filles, en vue de leur rapatriement éventuel.

Les Gouvernements s'engagent, dans les limites légales et autant que faire se peut, à confier, à titre provisoire et en vue d'un rapatriement éventuel, les victimes d'un trafic criminel, lorsqu'elles sont dépourvues des ressources, à des institutions d'assistance publique ou privée ou à des particuliers offrant les garanties nécessaires.

Les Gouvernements s'engagent aussi, dans les limites légales et autant que possible, à renvoyer dans leurs pays d'origine celles de ces femmes ou filles qui demandent leur rapatriement ou qui seraient réclamées par les personnes ayant autorité sur elles. Le rapatriement ne sera effectué qu'après entente sur l'identité et la nationalité, ainsi que sur le lieu et la date de l'arrivée aux frontières. Chacun des Pays contractants facilitera le transit sur son territoire.

La correspondance relative aux rapatriements se fera, autant que possible, par la voie directe.

Article 4.

Au cas où la femme ou fille à rapatrier ne pourrait rembourser elle-même les frais de son transfert et où elle n'aurait ni mari, ni parents, ni tuteur qui payeraient pour elle, les frais occasionnés par le rapatriement seront à la charge du pays sur le territoire duquel elle réside, jusqu'à la prochaine frontière ou port d'embarquement dans la direction du pays d'origine, et à la charge du pays d'origine pour le surplus.

Artikkel 5.

Ülemiste 3. ja 4. artikli määrused ei riiva erikonventsioone, mis võivad olemas olla lepinguosaliste Valitsuste vahel.

Artikkel 6.

Lepinguosalised Valitsused kohustuvad, seaduslikkudes piirides ja niivõrt kui võimalik, pidama järelevalvet büroode või agentuuride üle, mille tegevus seisab naistele või tütarlastele välismaale kohakuulamises.

Artikkel 7.

Mitte-allakirjutanud Riigid võivad liituda käesoleva Kokkuleppega. Seks otstarbeks teatavad nad omast kavatsusest diplomaatilisel teel Prantsuse Valitsusele, kes sellest teatab kõigile Lepinguosalistele riikidele.

Artikkel 8.

Käesolev Kokkulepe astub jõusse kuus kuud pärast ratifikatsioonikirjade vahetust. Juhul, kui üks Lepinguosaline selle üles ütleb, hakkab see ülesütlemine maksma ainult selle Osalise kohta ja nimelt kaksteistkümmend kuud pärast ülesütlemise kuupäeva.

Artikkel 9.

Käesolev kokkulepe kuulub ratifitseerimisele ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse võimalikult pea Pariisis.

Selle kinnituseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud käesolevale Kokkuleppele alla ja varustasid ta oma pitseritega.

Valmistatud Pariisis, 18. mail 1904 a., ühesainsas eksemplaris, mis jääb hoiule Prantsuse Vabariigi Välisministeeriumi arhiivi ja millest üks õigekstunnistatud ärakiri saadetakse igale lepinguosalisele Riigile.

(L. S.) Radolin.
(L. S.) A. Leghait.
(L. S.) F. Reventlow.
(L. S.) F. de Leon y Castillo.
(L. S.) Delcassé.
(L. S.) Edmund Monson.
(L. S.) G. Tornielli.
(L. S.) A. de Stuers.
(L. S.) T. de Souza Roza.
(L. S.) Nelidow.

Norra ja Rootsi eest:
(L. S.) Akerman.
(L. S.) Lardy.

Article 5.

Il n'est pas dérogé, par les dispositions des articles 3 et 4 ci-dessus, aux Conventions particulières qui pourraient exister entre les Gouvernements contractants.

Article 6.

Les Gouvernements contractants s'engagent, dans les limites légales, à exercer, autant que possible, une surveillance sur les bureaux ou agences qui s'occupent du placement de femmes ou filles à l'étranger.

Article 7.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer au présent Arrangement. A cet effet, ils notifieront leur intention, par la voie diplomatique, au Gouvernement Français qui en donnera connaissance à tous les Etats contractants.

Article 8.

Le présent Arrangement entrera en vigueur six mois après la date de l'échange des ratifications. Dans le cas où l'une des Parties contractantes le dénoncerait, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cette Partie, et cela douze mois seulement à date du jour de ladite dénonciation.

Article 9.

Le présent Arrangement sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Paris, dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 18 mai 1904, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Ministère des Affaires Etrangères de la République Française, et dont une copie, certifiée conforme, sera remise à chaque Puissance contractante.

(L. S.) Radolin.
(L. S.) A. Leghait.
(L. S.) F. Reventlow.
(L. S.) F. de Leon y Castillo.
(L. S.) Delcassé.
(L. S.) Edmund Monson.
(L. S.) G. Tornielli.
(L. S.) A. de Stuers.
(L. S.) T. de Souza Roza.
(L. S.) Nelidow.

Pour la Suède et pour la Norvège:
(L. S.) Akerman.
(L. S.) Lardy.

Allakirjutamise protokoll.

Allakirjutanud Täisvolinikud, kes tänasel kuupäeval on kokku tulnud allakirjutamiseks Kokkuleppele, mil eesmärgiks eduka kaitse kindlustamine „Valgete orjadega kauplemise" vastu, vahetasid järgmise deklaratsiooni nimetatud Kokkuleppe maksmapaneku kohta Lepinguosaliste Riikide vastavatel asumaadel.

Artikkel esimene.

Ülalnimetatud Kokkuleppele allakirjutanud Riikidel on õigus igal ajal temaga ühineda oma asumaade või Välis-valduste nimel.

Nad võivad seks esineda kas üldise deklaratsiooniga, mis käib kõigi nende asumaade või valduste ühinemise kohta, või võivad eraldi nimetada neid asumaid või valdusi, millede kohta see ühinemine käib, või tähendada ainult neid, kes sellest on erandatud.

Artikkel 2.

Saksa Valitsus teatab, et ta reserveerib enda otsused oma asumaade suhtes.

Taani Valitsus teatab, et ta reserveerib endale õiguse ühineda Kokkuleppega Taani asumaade nimel.

Hispaania Valitsus teatab, et ta reserveerib enda otsused oma asumaade suhtes.

Prantsuse Valitsus teatab, et Kokkulepe on maksev kõigi Prantsuse asumaade kohta.

Tema Briti Majesteedi Valitsus teatab, et ta reserveerib endale õiguse ühineda Kokkuleppega ja ta üles öelda iga Briti asumaa või valduse nimel eraldi.

Itaalia Valitsus teatab, et kokkulepe on maksev Erythrée asumaa kohta.

Hollandi Valitsus teatab, et Kokkulepe on maksev kõigi Hollandi asumaade kohta.

Portugali Valitsus teatab, et ta reserveerib endale õiguse otsustada edaspidi kas Kokkulepe pannakse maksma mõnel Portugali asumaal.

Vene Valitsus teatab, et Kokkulepe pannakse terves ulatuses maksma tervel Riigi territooriumil Euroopas ja Aasias.

Artikkel 3.

Valitsused, kes esinevad hiljem deklaratsioonidega oma asumaade suhtes, teevad seda artiklis 7. ettenähtud kujul.

Procès-Verbal de Signature.

Les Plénipotentiaires soussignés, réunis ce jour à l'effet de procéder à la signature de l'Arrangement ayant pour but d'assurer une protection efficace contre la „Traite des Blanches", ont échangé la déclaration suivante en ce qui concerne l'application dudit Arrangement aux Colonies respectives des Etats contractants.

Article premier.

Les Pays signataires de l'Arrangement susmentionné ont le droit d'y accéder en tout temps pour leurs Colonies ou Possessions étrangères.

Ils peuvent, à cet effet, soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs Colonies ou Possessions sont comprises dans l'accession, soit nommer expressément celles qui y sont comprises, soit se borner à indiquer celles qui en sont exclues.

Article 2.

Le Gouvernement Allemand déclare réserver ses résolutions au sujet de ses Colonies.

Le Gouvernement Danois déclare qu'il se réserve le droit d'adhérer à l'Arrangement pour les Colonies Danoises.

Le Gouvernement Espagnol déclare réserver ses résolutions au sujet de ses Colonies.

Le Gouvernement Français déclare que l'Arrangement s'appliquera à toutes les Colonies Françaises.

Le Gouvernement de Sa Majesté Britannique déclare se réserver le droit d'adhérer à l'Arrangement et de le dénoncer pour chacune des Colonies ou Possessions Britanniques, séparément.

Le Gouvernement Italien déclare que l'Arrangement s'appliquera à la Colonie de l'Erythrée.

Le Gouvernement des Pays-Bas déclare que l'Arrangement s'appliquera à toutes les Colonies Néerlandaises.

Le Gouvernement Portugais déclare se réserver de décider ultérieurement si l'Arrangement sera mis en vigueur dans quelqu'une des Colonies Portugaises.

Le Gouvernement Russe déclare que l'Arrangement sera applicable intégralement à tout le territoire de l'Empire en Europe et en Asie.

Article 3.

Les Gouvernements qui auraient ensuite à faire des déclarations au sujet de leurs Colonies les feront dans la forme prévue à l'article 7 de l'Arrangement.

Kokkuleppe allakirjutamisele asumise momendil soovib Tema Hiilgus Vürst Radolin, Saksamaa Suursaadik, oma Valitsuse nimel teatada järgmist:

Saksa Valitsus on seisukohal, et kokkulepped, mis võivad olemas olla Saksa Riigi ja päritolu maa vahel puudustkannatajaile vastastikku abiandmise asjus, ei maksa isikute kohta, kes saadetakse käesoleva Kokkuleppe põhjal läbi Saksamaa kodumaale.

Selle tõenduseks kirjutasid Täisvolinikud käesolevale Protokollile alla.

Tehtud Pariisis, 18. mail 1904 a.

Radolin.
A. Leghait.
F. Reventlow.
F. de Leon y Castillo.
Delcassé.
Edmund Monson.
G. Tornielli.
A. de Stuers.
T. de Souza Roza.
Nelidow.

Rootsi ja Norra eest:
Akerman.
Lardy.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement, S. A. S. le Prince de Radolin, Ambassadeur d'Allemagne, demande, au nom de son Gouvernement, à faire la déclaration suivante:

De l'avis du Gouvernement Allemand, les règlements qui pourraient exister entre l'Empire Allemand et le pays d'origine, concernant l'assistance mutuelle d'indigents, ne sont pas applicables aux personnes qui seront rapatriées, en vertu du présent Arrangement, en passant par l'Allemagne.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent Procès-Verbal.

Fait à Paris, le 18 mai 1904.

Radolin.
A. Leghait.
F. Reventlow.
F. de Leon y Castillo.
Delcassé.
Edmund Monson.
G. Tornielli.
A. de Stuers.
T. de Souza Roza.
Nelidow.

Pour la Suède et pour la Norvège:
Akerman.
Lardy.

Rahvusvaheline Konventsioon valgete orjadega kauplemise vastu võitlemise kohta.

Alljärgnevalt nimetatud Riikide Valitsejad, Riigipead ja Valitsused,

Võrdselt juhitud soovist anda võimalikult suuremat mõjuvust võitlemisele „valgete orjadega kauplemise" nime all tuntud äriajamise vastu, otsustasid sõlmida konventsiooni selleks otstarbeks ja, pärast seda kui Pariisis 15. kuni 25. juulini 1902 a. ärapeetud esimesel Konverentsil sellekohane eelnõu kokku oli seatud, nimetasid oma Täisvolinikud, kes kokku tulid teisele Konverentsile Pariisi 18. aprillist kuni 4. maini 1910 a. ja kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Artikkel esimene.

Karistuse alla langeb igaüks, kes teise kirgede rahuldamiseks alaealise naise või tütarlapse, isegi tema nõusolekul, liiderlikuks otstarbeks palkab, ära viib või meelitab, isegi kui üksikud teod, mis moodustavad süüteo koosseisu, on korda saadetud mitmes riigis.

Convention internationale relative à la répression de la Traite des Blanches.

Les Souverains, Chefs d'Etat et Gouvernements des Puissances ci-après désignées,

Egalement désireux de donner le plus d'efficacité possible à la répression du trafic connu sous le nom de „Traite des Blanches", ont résolu de conclure une Convention à cet effet et, après qu'un projet eut été arrêté dans une première Conférence réunie à Paris du 15 au 25 juillet 1902, ont désigné leurs Plénipotentiaires, qui se sont réunis dans une deuxième Conférence à Paris du 18 avril au 4 mai 1910 et qui sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Doit être puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a embauché, entraîné ou détourné, même avec son consentement, une femme ou fille mineure, en vue de la débauche, alors même que les divers actes qui sont les élémentes constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans des pays différents.

Artikkel 2.

Karistuse alla langeb samuti igaüks, kes teise kirgede rahuldamiseks täisealise naise või tüdruku liiderlikuks otstarbeks palkab, ära viib või meelitab pettuse teel või vägivalla, ähvarduste, võimu kurjasti tarvitamise või mingisuguse muu sunniabinõu abil, isegi kui üksikud teod, mis moodustavad süüteo koosseisu, on korda saadetud mitmes riigis.

Artikkel 3.

Lepinguosalised, kelle seadusandlus küllaldaselt veel ei võimalda eelmises kahes artiklis ettenähtud süütegude vastu võitlemist, kohustuvad tarvitusele võtma või oma seadusandlikele asutustele esitama tarvilikke abinõusid, et neid süütegusid nende raskuse järgi karistada.

Artikkel 4.

Lepinguosalised annavad Prantsuse Vabariigi Valitsuse kaudu üksteisele teada seadused, mis nende riikides käesoleva Konventsiooni eesmärgile vastavalt juba välja on antud või edaspidi välja antakse.

Artikkel 5.

1. ja 2. artiklis ettenähtud süüteod loetakse käesoleva Konventsiooni jõusseastumise päevast peale iseenesest nende süütegude hulka kuuluvateks, mille pärast kurjategijaid välja antakse lepinguosaliste vahel juba maksvate konventsioonide põhjal.

Juhul, kui ülemine määrus ilma jõusoleva seaduse muutmiseta maksma ei saa hakata, kohustuvad Lepinguosalised tarvitusele võtma või esitama oma seaduseandlistele asutustele tarvilikke abinõusid.

Artikkel 6.

Käesolevas Konventsioonis ettenähtud süütegudesse puutuvate kohtulikkude erinõuete edasiandmine sünnib:

1) kas otseteel vastavate kohtuvõimude vahel, või

2) paluva riigi diplomaatilise või konsulaar esindaja kaudu palutud riigis; see esindaja saadab kohtuliku erinõude otseteel kompetentsele kohtuvõimule ja võtab vastu viimaselt otseteel dokumendid, mis tõendavad erinõude täitmist;

(neil kahel juhul saadetakse alati erinõude ärakiri ühtlasi palutud riigi kõrgemale ametivõimule)

Article 2.

Doit être aussi puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a, par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité, ou tout autre moyen de contrainte, embauché, entraîné ou détourné une femme ou fille majeure en vue de la débauche, alors même que les divers actes qui sont les éléments constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans les pays différents.

Article 3.

Les Parties Contractantes dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante pour réprimer les infractions prévues par les deux articles précédents s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour que ces infractions soient punies suivant leur gravité.

Article 4.

Les Parties Contractantes se communiqueront, par l'entremise du Gouvernement de la République française, les lois qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs Etats, relativement à l'objet de la présente Convention.

Article 5.

Les infractions prévues par les articles 1 et 2 seront, à partir du jour de l'entrée en vigueur de la présente Convention, réputées être inscrites de plein droit au nombre des infractions donnant lieu à extradition d'après les Conventions déjà existantes entre les Parties Contractantes.

Dans les cas où la stipulation qui précède ne pourrait recevoir effet sans modifier la législation existante, les Parties Contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires.

Article 6.

La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées par la présente Convention s'opérera:

1° Soit par communication directe entre les autorités judiciaires;

2° Soit par l'entremise de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente et recerva directement de cette autorité les pièces constatant l'exécution de la commission rogatoire;

(dans ces deux cas, copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure de l'Etat requis)

3) või diplomaatilisel teel.

Iga Lepinguosaline annab teada igale teisele Lepinguosalisele adresseeritud teadaandega, missuguse või missugused eelnimetatud edasiandmise viisidest tema lubatuks tunnistab sellest riigist tulevate erinõuete suhtes.

Kõik raskused, mis võiksid tekkida käesoleva artikli 1. ja 2. punktis ettenähtud edasiandmiste puhul, lahendatakse diplomaatilisel teel.

Kui pole olemas vastupidist kokkulepet, peab erinõue kokku seatud olema kas palutava ametivõimu keeles või keeles, mille kohta mõlema asjaosalise riigi vahel kokku on lepitud, või jälle temal peab kaasas olema tõlge ühes neist kahest keelest, mis õigeks tunnistatud paluva riigi mõne diplomaatilise või konsulaar esindaja või palutava riigi mõne vannutatud tõlgi poolt.

Erinõuete täitmise eest ei võeta mingisuguseid lõive või tasusid.

Artikkel 7.

Lepinguosalised kohustuvad üksteisele saatma karistuste teadaanded, kui on tegu käesolevas Konventsioonis ettenähtud süütegudega ja kui need süüteod koosnevad faktidest, mis on korda saadetud mitmes riigis.

Need dokumendid antakse üle otseteel ametivõimude poolt, kes on nimetatud vastavalt 18. mail 1904 a. Pariisis sõlmitud kokkuleppe 1. artiklile, teiste lepinguosaliste riikide samasugustele ametivõimudele.

Artikkel 8.

Riigid, kes käesolevale Konventsioonile pole alla kirjutanud, võivad sellega ühineda. Seks teatavad nad oma kavatsusest aktiga, mis deponeeritakse Prantsuse Vabariigi Valitsuse arhiivides. Viimane saadab õigekstunnistatud ärakirja diplomaatilisel teel kõigile Lepinguosalistele riikidele ja teatab neile ühtlasi deponeerimise kuupäeva. Nimetatud ühinemisaktis antakse ühtlasi teada seadused, mis ühinevas riigis välja on antud vastavalt käesoleva Konventsiooni otstarbeks.

Kuus kuud peale ühinemisakti deponeerimist astub Konventsioon jõusse tervel ühineva riigi territooriumil, kes niiviisi saab lepinguosaliseks riigiks.

Selle Konventsiooniga ühinemine toob enesega kaasa iseenesest ja ilma erilise teada-

3° Soit par la voie diplomatique.

Chaque Partie Contractante fera connaître, par une communication adressée à chacune des autres Parties Contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commission rogatoires venant de cet Etat.

Toutes les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion des transmissions opérées dans les cas des 1° et 2° du présent article seront réglées par la voie diplomatique.

Sauf entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien elle doit être accompagnée d'une traduction faite dans une de ces deux langues et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur-juré de l'Etat requis.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais de quelque nature que ce soit.

Article 7.

Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer les bulletins de condamnation, lorsqu'il s'agit d'infractions visées par la présente Convention et dont les éléments constitutifs ont été accomplis dans des pays différents.

Ces documents seront transmis directement, par les autorités désignées conformément à l'article 1-er de l'Arrangement conclu à Paris le 18 mai 1904, aux autorités similaires des autres Etats Contractantes.

Article 8.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer à la présente Convention. A cet effet, ils notifieront leur intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Française. Celui-ci en enverra par la voie diplomatique copie certifiée conforme à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt. Il sera donné aussi, dans ledit acte de notification, communication des lois rendues dans l'Etat adhérent relativement à l'objet de la présente Convention.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'Etat adhérent, qui deviendra ainsi Etat contractant.

L'adhésion à la Convention entraînera de plein droit, et sans notification spéciale,

andeta samaajalise ja täieliku ühinemise 18. mail 1904 a. sõlmitud kokkuleppega, mis jõusse astub käesoleva Konventsiooniga ühel kuupäeval ühineva riigi tervel territooriumil.

Siiski ei riiva eelmine eeskiri ülalnimetatud 18. mai 1904 a. kokkuleppe 7. artiklit, mis jääb maksma juhul, kui mõni riik paremaks arvab ühineda ainult selle kokkuleppega.

Artikkel 9.

Käesolev Konventsioon, täiendatud Lõpp-protokolliga, mis moodustab tema lahutamatu osa, kuulub ratifitseerimisele ja tema ratifikatsioonikirjad deponeeritakse Pariisis niipea kui kuuel Lepinguosalisel on võimalik seda teha.

Iga ratifikatsioonikirja deponeerimise kohta seatakse kokku protokoll, mille õigekstunnistatud ärakiri saadetakse diplomaatilisel teel igale Lepinguosalisele riigile.

Käesolev Konventsioon astub jõusse kuus kuud pärast ratifikatsioonikirjade deponeerimist.

Artikkel 10.

Juhul, kui üks Lepinguosaline riik selle Konventsiooni üles ütleb, maksab see ülesütlemine ainult selle Riigi kohta.

Ülesütlemine sünnib akti kaudu, mis deponeeritakse Prantsuse Vabariigi Valitsuse arhiivi. Nimetatud Valitsus saadab sellest aktist õigekstunnistatud ärakirja diplomaatilisel teel igale Lepinguosalisele riigile ja teatab neile ühtlasi deponeerimise kuupäeva.

Kaksteistkümmend kuud pärast seda kuupäeva kaotab Konventsioon oma maksvuse ülesütelnud riigi tervel territooriumil.

Konventsiooni ülesütlemine ei too iseenesest kaasa 18. mai 1904 a. Kokkuleppe samaajalist ülesütlemist, kui seda ülesütlemise aktis eriti pole mainitud; vastasel korral peab lepinguosaline Riik, kui ta soovib nimetatud Kokkulepet üles öelda, talitama vastavalt selle kokkuleppe 8. artiklile.

Artikkel 11.

Kui mõni Lepinguosaline riik soovib käesolevat Konventsiooni maksma panna ühel või mitmel oma asumaal, valdusel või konsulaar kohturingkonnas, teatab ta sellest kavatsusest aktiga, mis deponeeritakse Prantsuse Vabariigi Valitsuse arhiivides. Nimetatud Valitsus saadab sellest õigekstunnistatud ärakirja igale Lepinguosalisele riigile diplomaatilisel teel ja teatab ühtlasi deponeerimise kuupäeva.

adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904, qui entrera en vigueur, à la même date que la Convention elle-même dans l'ensemble du territoire de l'Etat adhérent.

Il n'est toutefois pas dérogé, par la disposition précédente à l'article 7 de l'Arrangement précité du 18 mai 1904 qui demeure applicable au cas où un Etat préférerait faire acte d'adhésion seulement à cet Arrangement.

Article 9.

La présente Convention, complétée par un Protocole de clôture qui en fait partie intégrante, sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Paris, dès que six des Etats contractants seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratification un procès-verbal, dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après la date du dépôt des ratifications.

Article 10.

Dans le cas où l'un des Etats contractants dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cet Etat.

La dénonciation sera notifiée par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Douze mois après cette date, la Convention cessera d'être en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'Etat qui l'aura dénoncée.

La dénonciation de la Convention n'entraînera pas de plein droit dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904, à moins qu'il n'en soit fait mention expresse dans l'acte de notification; sinon, l'Etat contractant devra, pour dénoncer ledit Arrangement, procéder conformément à l'article 8 de ce dernier accord.

Article 11.

Si un Etat contractant désire la mise en vigueur de la présente Convention dans une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Nimetatud aktis antakse teada seadused, mis neis asumaades, valdustes või konsulaar kohturingkondades välja on antud vastavalt käesoleva Konventsiooni otstarbele. Seadused, mis seal hiljemini peaks välja antama, antakse teada Lepinguosalistele Riikidele, vastavalt samuti 4. artiklile.

Kuus kuud pärast teadaande akti deponeerimist astub Konventsioon jõusse aktis tähendatud asumaades, valdustes ja konsulaar kohturingkondades.

Paluja riik annab kõigile teistele lepinguosalistele riikidele teada selle või need edasiandmise viisid, mida tema lubab kohtuliku erinõuete suhtes, mis lähevad neisse asumaadesse, valdustesse või konsulaar kohturingkondadesse, milliste kohta käib käesoleva artikli 1. lõikes ettenähtud teadaanne.

Konventsiooni ülesütlemine mõne Lepinguosalise poolt ühe või mitme tema asumaa, valduse või konsulaar kohturingkonna suhtes sünnib käesoleva artikli 1. lõikes kindlaks määratud kujul ja tingimustel. Ta astub jõusse kaksteistkümmend kuud pärast ülesütlemise akti deponeerimist Prantsuse Vabariigi Valitsuse arhiivides.

Konventsiooniga ühinemine mõne Lepinguosalise poolt ühe või mitme tema asumaa, valduse või konsulaar kohturingkonna suhtes toob iseenesest, ilma erilise teadaandeta, kaasa samaajalise ja täieliku ühinemise 18. mai 1904a. Kokkuleppega. Nimetatud Kokkulepe astub seal jõusse ühel ajal Konventsiooniga. Kuid Konventsiooni ülesütlemine mõne Lepinguosalise poolt ühe või mitme tema asumaa, valduse või konsulaar kohturingkonna suhtes ei too iseenesest kaasa 18. mai 1904 aasta Kokkuleppe samaajalist ülesütlemist, kui seda pole eriti mainitud teadaande aktis; muidu aga jäävad jõusse deklaratsioonid, mis 18. mai 1904 aasta kokkuleppele allakirjutanud riigid on teinud oma asumaade ühinemise kohta nimetatud Kokkuleppega.

Siiski peavad käesoleva Konventsiooni jõusseastumise kuupäevast alates nimetatud Kokkuleppe kohta käivad ühinemised ja ülesütlemised lepinguosaliste Riikide asumaade, valduste ja konsulaar kohturingkondade suhtes sündima kooskõlas käesoleva artikli eeskirjadega.

Il sera donné, dans ledit acte de notification, pour ces colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciares, communication des lois qui y ont été rendues relativement à l'objet de la présente Convention. Les lois qui, par la suite, viendraient à y être rendues donneront lieu également à des communications aux Etats contractants, conformément à l'article 4.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans les colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciares visées dans l'acte de notification.

L'Etat requérant fera connaître, par une communication adressée à ch cun des autres Etats contractants, celui ou ceux des modes de transmission qu'il admet pour les commissions rogatoires à destination des colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires qui auront fait l'objet de la notification visée au ler alinéa du présent article.

La dénonciation de la Convention par un des Etats contractants, pour une ou plusieurs de ces colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, s'effectuera dans les formes et conditions déterminées au 1-er alinéa du présent article. Elle portera effet douze mois après la date du dépôt de l'acte de dénonciation dans les archives du Gouvernement de la République française.

L'adhésion à la Convention par un Etat contractant pour une ou plusieurs de ces colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires entraînera, de plein droit et sans notification spéciale, adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904. Ledit Arrangement y entrera en vigueur à la même date que la Convention elle-même. Toutefois, la dénonciation de la Convention par un Etat contractant pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires n'y entraînera pas de plein droit, à moins de mention expresse dans l'acte de notification, dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904; d'ailleurs, sont maintenues les déclarations que les Puissances signataires de l'Arrangement du 18 mai 1904 ont pu faire touchant l'accession de leurs colonies audit Arrangement.

Néanmoins, à partir de la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, les adhésions ou dénonciations s'appliquant à cet Arrangement et relatives aux colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires des Etats contractants s'effectueront conformément aux dispositions du présent article.

Artikkel 12.

Käesolevale Konventsioonile, mis kannab 4. mai 1910 a. kuupäeva, võivad valgete orjadega kauplemise vastu võitlemise teisel Konverentsil esindatud Riikide Täisvolinikud alla kirjutada Pariisis kuni lähema juulikuu 31. päevani.

Tehtud Pariisis, neljandal mail tuhat üheksasada kümnendal aastal, ühesainsas eksemplaris, millest saadetakse õigekstunnistatud ärakiri igale allakirjutanud Riigile.

Saksamaa eest: (art. 6-da reservatsiooniga) (K. k.) Albrecht Lentze.
(K. k.) Curt Joel.

Austria ja Ungari eest: (K. k.) A. Nemes, Austria-Ungari Chargé d'Affaires.

Austria eest: (K. k.) J. Eichhoff, Keiserlik-kuninglik Austria Sektsiooni nõunik.

Ungari eest: (K. k.) G. Lers, Kuninglik Ungari Ministeeriumi Nõunik.

Belgia eest: (K. k.) Jules Lejeune.
(K. k.) Isidore Maus.

Brasiilia eest: (art. 5-da reservatsiooniga) (K. k.) J. C. de Souza Bandeira.

Taani eest: (K. k.) C. E. Cold.

Hispaania eest: (K. k.) Octavio Cuartero.

Prantsusmaa eest: (K. k.) R. Bérenger.

Suur-Britannia eest: (K. k.) Francis Bertie.

Itaalia eest: (K. k.) J. C. Buzzati.
(K. k.) Gerolamo Calvi.

Hollandi eest: (K. k.) A. de Stuers.
(K. k.) Rethaan Macare.

Portugali eest: (K. k.) Krahv de Souza Roza.

Venemaa eest: (K. k.) Alexis de Bellegarde.
(K. k.) Wladimir Déruginsky.

Rootsi eest: (K. k.) F. de Klercker.

Article 12.

La présente Convention, qui portera la date du 4 mai 1910, pourra être signée à Paris, jusqu'au 31 juillet suivant, par les Plénipotentiaires des Puissances représentées à la deuxième Conférence relative à la répression de la Traite des Blanches.

Fait à Paris, le quatre mai mil neuf cent dix, en un seul exemplaire, dont une copie certifiée conforme sera délivrée à chacune des Puissances signataires.

(Sous réserve de l'article 6)
Pour l'Allemagne: (L. S.) Albrecht Lentze.
(L. S.) Curt Joel.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie: (L. S.) A. Nemes, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche: (L. S.) J. Eichhoff, Conseiller de Section Impérial Royal autrichien.

Pour la Hongrie: (L. S.) G. Lers, Conseiller ministériel Royal hongrois.

Pour la Belgique: (L. S.) Jules Lejeune.
(L. S.) Isidore Maus.

Pour le Brésil: (Sous réserve de l'article 5)
(L. S.) J. C. de Souza Bandeira.

Pour le Danemark: (L. S.) C. E. Cold.

Pour l'Espagne: (L. S.) Octavio Cuartero.

Pour la France: (L. S.) R. Bérenger.

Pour la Grande-Bretagne: (L. S.) Francis Bertie.

Pour l'Italie: (L. S.) J. C. Buzzati.
(L. S.) Gerolamo Calvi.

Pour les Pays-Pas: (L. S.) A. de Stuers.
(L. S.) Rethaan Macare.

Pour le Portugal: (L. S.) Comte de Souza Roza.

Pour la Russie: (L. S.) Alexis de Bellegarde.
(L. S.) Wladimir Déruginsky.

Pour la Suède: (L. S.) F. de Klercker.

Lõpuprotokoll.

Tänase kuupäevaga märgitud Konventsiooni allakirjutamisele asumise momendil allakirjutanud Täisvolinikud loevad kasulikuks ära tähendada, millises mõttes tuleb mõista selle Konventsiooni artikleid 1, 2 ja 3 ja mispärast on soovitav, et Lepinguosalised oma seadusandliku suveräniteedi teostamisel näeksid ette vastuvõetud eeskirjade elluviimist või nende täiendamist.

A. Artiklite 1. ja 2. eeskirju tuleb lugeda ses mõttes minimaalseiks, et Lepinguosalised Valitsused on enesest mõistetavalt täiesti vabad muude analoogiliste süütegude karistamiseks, nagu näiteks täieealiste palkamine, kuigi see ei sünni pettuse või sunni teel.

B. Artiklites 1. ja 2. ettenähtud süütegude vastu võitlemise suhtes tuleb mõista, et sõnad „alaealine naine või tütarlaps" tähendavad alaealisi või täieealisi naisi või tütarlapsi, kes alla kahtekümmend aastat vanad või kakskümmend aastat täis. Kuid seadusega võib kindlaks määrata kaitse mõne kõrgema vanaduse kohta tingimusel, et ta oleks sama ükskõik millise Riigi kodakondsusest pärit olevate naiste või tütarlaste kohta.

C. Samade süütegude vastu võitlemiseks peab seadus kõigil juhtudel ette nägema vabadust piirava karistuse, ilma et see riivaks kõiki teisi pea- ja kõrvalkaristusi; ta peaks samuti arvestama, ohvri vanadusele vaatamata, mitmesuguste raskendavate asjaoludega, mis üksikuil juhtudel ette võivad tulla, nagu need, mis ette nähtud artiklis 2, või fakt, et ohver on tegelikult liiderlikkusele juhitud.

D. Mõne naise või tütarlapse vastu tema tahtmist mõnes avalikus majas kinnipidamise juhtumit ei saanud, vaatamata ta tõsidusele, sisse võtta käesolevasse Konventsiooni, sest ta kuulub erandlikult sisemisele seadusandlusele.

Käesolev Lõpuprotokoll loetakse tänase kuupäevaga märgitud Konventsiooni lahutamatuks osaks ja tal on sama jõud, maksvus ja kestvus.

Tehtud ja alla kirjutatud ühes ainsas eksemplaris Pariisis 4. mail 1910 a.

Saksamaa eest: Albrecht Lentze.
Curt Joel.

Austria ja Ungari eest: A. Nemes,
Austria-Ungari Chargé d'Affaires.

Protocole de Clôture.

Au moment de procéder à la signature de la Convention de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés jugent utile d'indiquer l'esprit dans lequel il faut entendre les articles 1, 2 et 3 de cette Convention et suivant lequel il est désirable que, dans l'exercice de leur souveraineté législative, les Etats contractants pourvoient à l'exécution des stipulations arrêtées ou à leur complément.

A. Les dispositions des articles 1 et 2 doivent être considérées comme un minimum en ce sens qu'il va de soi que les Gouvernements contractants demeurent absolument libres de punir d'autres infractions analogues, telles, par exemple, que l'embauchage des majeures alors qu'il n'y aurait ni fraude ni contrainte.

B. Pour la répression des infractions prévues dans les articles 1 et 2, il est bien etendu que les mots „femme ou fille mineure, femme ou fille majeure" désignent les femmes ou les filles mineures ou majeures de vingt ans accomplis. Une loi peut toutefois fixer un âge de protection plus élevé à la condition qu'il soit le même pour les femmes ou les filles de toute nationalité.

C. Pour la répression des mêmes infractions, la loi devrait édicter, dans tous les cas, une peine privative de liberté, sans préjudice de toutes autres peines principales ou accessoires; elle devrait aussi tenir compte, indépendamment de l'âge de la victime, des circonstances aggravantes diverses qui peuvent se rencontrer dans l'espèce, comme celles qui sont visées par l'article 2 ou le fait que la victime aurait été effectivement livrée à la débauche.

D. Le cas de rétention, contre son gré, d'une femme ou fille dans une maison de débauche n'a pu, malgré sa gravité, figurer dans la présente Convention, parce qu'il relève exclusivement de la législation intérieure.

Le présent Protocole de clôture sera considéré comme faisant partie intégrante de la Convention de ce jour et aura même force, valeur et durée.

Fait et signé en un seul exemplaire, à Paris, le 4 mai 1910.

Pour l'Allemagne: Albrecht Lentze.
Curt Joel.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie: A. Nemes,
Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Austria eest:	J. Eichhoff, Austria Keiserlik-Kuningliku Sektsiooni nõunik.
Ungari eest:	G. Lers, Ungari Kuningliku Ministeeriumi Nõunik.
Belgia eest:	Jules Lejeune. Isidore Maus.
Brasiilia eest:	J. C. de Souza Bandeira.
Taani eest:	C. E. Cold.
Hispaania eest:	Octavio Cuartero.
Prantsusmaa eest:	R. Bérenger.
Suur-Britannia eest:	Francis Bertie.
Itaalia eest:	J. C. Buzzati. Gerolamo Calvi.
Hollandi eest:	A. de Stuers. Rethaan Macare.
Portugali eest:	Krahv de Souza Roza.
Venemaa eest:	Alexis de Bellegarde. Wladimir Déruginsky.
Rootsi eest:	F. de Klercker.

Pour l'Autriche:	J. Eichhoff, Conseiller de Section Impérial Royal autrichien.
Pour la Hongrie:	G. Lers, Conseiller ministériel Royal hongrois.
Pour la Belgique:	Jules Lejeune. Isidore Maus.
Pour le Brésil:	J. C. de Souza Bandeira.
Pour le Danemark:	C. E. Cold.
Pour l'Espagne:	Octavio Cuartero.
Pour la France:	R. Bérenger.
Pour la Grande-Bretagne:	Francis Bertie.
Pour l'Italie:	J. C. Buzzati. Gerolamo Calvi.
Pour les Pays-Bas:	A. de Stuers. Rethaan Macare.
Pour le Portugal:	Comte de Souza Roza.
Pour la Russie:	Alexis de Bellegarde. Wladimir Déruginsky.
Pour la Suède:	F. de Klercker.

Rahvusvaheline konventsioon naiste ja lastega kauplemise vastu võitlemiseks.

Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia, Brasiilia, Briti Riik (ühes Kanadaga, Austraalia Riikide liiduga, Lõuna-Aafrika Uniooniga, Uue-Meremaaga ja Indiaga), Čiili, Hiina, Kolumbia, Kosta-Rika, Kuuba, Eesti, Kreeka, Ungari, Itaalia, Jaapan, Läti, Leedu, Norra, Hollandi, Persia, Poola (ühes Dantzigiga), Portugal, Rumeenia, Siam, Rootsi, Helveetsia ja Čehoslovakkia,

Soovides täielikumalt kindlustada naiste ja lastega kauplemise ärahoidmist, mis 1904 a. 18. mai Kokkuleppe ja 1910 a. 4. mai Konventsiooni sissejuhatustes on ära tähendatud „Valgete orjadega kauplemise" nime all;

Teatavaks võttes sooviavaldused, mis sisalduvad Rahvaste Liidu Nõukogu kutsel Genfis 30. juunist kuni 5. juulini 1921 a. koosviibinud rahvusvahelise Konverentsi lõpuaktis, ja

Otsustades sõlmida Lisakonventsiooni täienduseks ülalnimetatud Kokkuleppele ja Konventsioonile:

On nimetanud seks otstarbeks oma Täisvolinikkudeks:

Albaania Ülemnõukogu Esimees:
Monseigneur Fan S. Noli, Parlamendi Liikme, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Saksa Riigi President:
Tema Ekstsellents Dr. Adolf Müller'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis.

Austria Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Albert Mensdorff-Pouilly-Dietrichstein'i, endise Suursaadiku, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:
Hra Michel Levie, Riigiministri, Esimehe Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta.

Brasiilia Ühisriikide Vabariigi President:
Tema Ekstsellents Dr. Gastao da Cunha, Suursaadiku Pariisis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Suur-Britannia Ühendatud Kuningriigi, Iiri ja Briti Meretaguste Dominioonide Kuningas, India Keiser:
Väga Auväärilise Arthur James Balfour'i, O. M. M. P., Tema Majesteedi Väga Auväärilise Salanõukogu Lord Presidendi, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.
Ja

Kanada Dominiooni jaoks:
Väga Auväärilise Charles Joseph Doherty, Kohtuministri ja Peaprokuröri, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Austraalia Riikideliidu jaoks:
Kapten Stanley Melbourne Bruce'i, M. C., Saadikutekoja liikme, Delegaadi Rahvasteliidu teisel Täiskogul.

Lõuna-Aafrika Uniooni jaoks:
Auväärilise Sir Edgar Harris Walton'i, K. C. M. G., Lõuna-Aafrika Uniooni

Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Uue-Meremaa Dominiooni jaoks:
Väga Auväärilise Sir James Allen'i, K. C. B., Uue-Meremaa Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

India jaoks:
Auväärilise Theo Russell'i, Tema Briti Majesteedi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis.

Čiili Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Augustin Edwards'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Londonis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.
Tema Ekstsellents hra Manuel Rivas Vicuna, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis, Delegaadi Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta ja Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Hiina Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Ouang Yong-Pao, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis.

Kolumbia Vabariigi President:
Tema Ekstsellents Dr. Francisco José Urrutia, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.
Tema Ekstsellents Dr. A. J. Restrepo, Vabariigi advokaadi Kolumbia-Venezuela vahelises vahekohtus, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Kosta-Rika Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Manuel Maria de Peralta, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Kuuba Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Guillermo de Blanck'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis ja Haagis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Eesti Vabariigi Riigivanem:
Tema Ekstsellents hra Anton Piip'i, Välisministri, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Helleenide Kuningas:
Hra Vassili Dendramis'i, Rahvaste Liidu juures oleva Kreeka Alalise Sekretariaadi Juhataja, Delegaadi Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta.

Tema Kõrgus Ungari Valitseja:
Hra Felix Parcher de Terjekfalva, Chargé d'Affaires'i Bernis.

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:
Tema Ekstsellents Markii G. Imperiali dei Principi di Francavilla, Suursaadiku, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Jaapani Keiser:
Tema Ekstsellents parun G. Hayashi, Suursaadiku Londonis, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Läti Vabariigi President:
Hra M. V. Salnais'i, Välisministri abi, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Leedu Vabariigi President:
Hra Ernest Galvanauskas'e, Raha-, Kaubanduse-, Tööstuse- ja Teedeministri, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Norra Kuningas:
Professor Dr. Fridtjof Nansen'i, Norra delegatsiooni Esimehe Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:
Jonkheer A. T. Baud'i, Hollandi Saatkonna attaché Bernis.

Tema Keiserlik Majesteet Pärsia Shah:
Tema Kõrguse Prints Arfa-ed-Dowleh, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Poola Vabariigi President:
Hra Jean Perlowski, Rahvaste Liidu juures oleva Poola Delegatsiooni Peasekretäri, Delegaadi Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta.

Portugali Vabariigi President:
Tema Ekstsellents hra Alfredo Freire d'Andrade, endise Välisministri, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:
Tema Ekstsellents hra E. Margaritesco Greciano, Täievolilise Ministri, Chargé d'Affaires'i Bernis, Delegaadi Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta.

Tema Majesteet Siami Kuningas:
Tema Kõrguse Prints Charoon'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri, Delegaadi Rahvusvahelisel Konverentsil naiste ja lastega kauplemise kohta ning Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Helveetsia Konföderatsiooni Föderaalnõukogu:
Hra Giuseppe Motta, Föderaalnõuniku, Föderaalse Politilise Departemangu Juhataja, Delegaadi Rahvaste Liidu teisel Täiskogul.

Čehoslovakkia Vabariigi President:
Tema Ekstsellents Dr. Robert Flieder'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Bernis.

Kes, peale oma heas ning nõutavas vormis leitud täisvolituste esitamist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades.

Artikkel 1.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et nemad, niivõrt kui nad veel ei ole 18. mai 1904 aasta Kokkuleppe ja 4. mai 1910 aasta Konventsiooni osalised, ära saadavad kõige lähemal ajal ning eelpool tähendatud Kokkuleppes ja Konventsioonis ettenähtud kujul oma ratifikatsiooni- või ühinemiskirjad nimetatud aktide kohta.

Artikkel 2.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et nad võtavad tarvitusele kõik abinõud sarnaste isikute ülesotsimiseks ja karistamiseks, kes kauplevad mõlemast soost lastega, kusjuures seda süütegu tuleb mõista 4. mai 1910 aasta Konventsiooni I-se artikli mõttes.

Artikkel 3.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et nad tarvilikud abinõud tarvitusele võtavad selleks, et karistada süütegude katseid ja, seaduslikkudes piirides, ettevalmistavaid toiminguid süütegudeks, mis on ette nähtud 4. mai 1910 a. Konventsiooni artiklites 1 ja 2.

Artikkel 4.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et juhtudel, kus nende vahel ei ole olemas kurjategijate väljaandmise konventsioone, nad tarvitusele võtavad kõik nende võimuses olevad abinõud sarnaste isikute vastastikuseks väljaandmiseks, keda süüdistatakse või kes on süüdi mõistetud süütegudes, mis ära tähendatud 4. mai 1910 a. konventsiooni artiklites 1 ja 2.

Artikkel 5.

1910 aasta Konventsiooni Lõpuprotokolli paragrahv B-s asendatakse sõnad „kakskümmend aastat täis" sõnadega „kakskümmend üks aastat täis".

Artikkel 6.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et juhtudel, kus nende poolt veel ei ole tarvitusele võetud seadusandlikke või administratiivseid abinõusid kohakuulamise agentuuride ja büroode lubasaamise ja järelevalve kohta, nad välja annavad sellekohased määrused, et kindlustada mõnes teises riigis tööd otsivate naiste ja laste kaitset.

Artikkel 7.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et nad sisse- ning väljarändamise suhtes tarvitusele võtavad administratiivsed ja seadusandlikud abinõud naiste ja lastega kauplemise takistamiseks. Eriti nad lepivad kokku, et nad välja annavad tarvilikud määrused väljarändajate laevadel reisivate naiste ja laste kaitseks, mitte üksnes välja- ning sissesõidul, vaid ka reisu kestusel, ja korraldusi teevad selleks, et raudteejaamades ning sadamates välja pandaks teadaanded, milles naisi ja lapsi hoiatatakse kauplemise hädaohtude eest ja ära tähendatakse kohad, kus nad võivad leida korterit, abi ning toetust.

Artikkel 8.

Käesolev Konventsioon, mille prantsuse- ja inglisekeelsed tekstid on mõlemad autentsed, kannab tänast kuupäeva ja jääb avatuks allakirjutamiseks kuni 31. märtsini 1922 a.

Artikkel 9.

Käesolev Konventsioon kuulub ratifitseerimisele. Ratifikatsioonikirjad saadetakse Rahvaste Liidu Peasekretärile, kes nende kättesaamisest teatab teistele Liidu Liikmetele ja Riikidele, kes võivad Konventsioonile alla kirjutada. Ratifikatsioonikirjad antakse hoiule Sekretariaadi arhiivi.

Vastavalt Rahvaste Liidu Põhikirja artikkel 18-da eeskirjadele, registreerib Peasekretär käesoleva Konventsiooni niipea kui esimene ratifikatsioonikiri hoiule on antud.

Artikkel 10.

Need Rahvaste Liidu Liikmed, kes enne 1. aprilli 1922 a. käesolevale Konventsioonile alla ei ole kirjutanud, võivad temaga ühineda.

Sama maksab Riikide kohta, kes ei ole Liidu liikmed, kuid kellele Liidu Nõukogu võib otsustada käesoleva Konventsiooni ametlikult teada anda.

Ühinemisest tuleb teatada Liidu Peasekretärile, kes sellest teadustab kõigile asjaosalistele Riikidele, ära tähendades teadaande kuupäeva.

Artikkel 11.

Käesolev Konventsioon astub jõusse iga osalise kohta tema ratifikatsiooni- või ühinemisekirja hoiuleandmise kuupäeval.

Artikkel 12.

Käesoleva Konventsiooni võib Liidu iga Liige või nimetatud Konventsiooni osaline Riik üles öelda, teatades oma kavatsusest kaksteistkümmend kuud ette. Ülesütlemine sünnib Liidu Peasekretärile adresseeritud kirjaliku teadaandega. Peasekretär saadab viibimata kõigile teistele osalistele ärakirjad sellest teadaandest, ära tähendades kättesaamise kuupäeva.

Ülesütlemine astub jõusse üks aasta pärast Peasekretärile saadetud teadaande kuupäeva ja on maksev üksnes selle Riigi kohta, kes teadaande on saatnud.

Artikkel 13.

Peasekretär peab kõikide osaliste nimestikku, kes on alla kirjutanud, ratifitseerinud või üles ütelnud käesoleva Konventsiooni või temaga ühinenud. See nimestik peab olema igal ajal avatud teadete saamiseks Liidu liikmetele; ta tuleb avaldada nii sagedasti kui võimalik, vastavalt Nõukogu juhatustele.

Artikkel 14.

Iga Liige või allakirjutanud Riik võib teatada, et tema allkiri ei kohusta kõiki või mõnda üksikut tema asumaist, meretagustest valdustest, protektoraatidest või tema suveräniteedi või ülemvõimu all olevatest territooriumidest, ning ta võib hiljem eraldi ühineda iga sarnase asumaa, meretaguse valduse, protektoraadi või territooriumi nimel, mis selle teadaande põhjal välja jäetud.

Samuti võib ülesütlemine sündida eraldi iga asumaa, meretaguse valduse, protektoraadi või tema ülemvõimu all oleva territooriumi kohta; artikkel 12-da eeskirjad käivad ka sarnase ülesütlemise kohta.

Tehtud Genfis, kolmekümnendal septembril tuhat üheksasada kahekümne esimesel aastal, ühesainsas eksemplaris, mis jääb hoiule Rahvaste Liidu arhiivi.

Lõuna Aafrika Unioon: E. H. Walton.
Albaania: F. S. Noli.
Saksamaa: Dr. Adolf Müller.
Austraalia: S. M. Bruce.
Teatan käesolevaga, et minu allkiri ei ole kohustav Papua, Norfolk'i saare ja mandaadialuse territooriumi Uue-Guinea suhtes.
Austria: Albert Mensdorff.
Belgia: Michel Levie.
Brasiilia: Gastao da Cunha.
Briti Riik: Käesolevaga teatan, et minu allkiri ei ole kohustav Newfoundlandi saare, Briti asumaade ja protektoraatide, Nauru saare või muude Suur-Britannia poolt mandaadi all valitsetavate territooriumide suhtes.
Arthur James Balfour.
Kanada: Charles J. Doherty.
Tšiili: Augustin Edwards.
Manuel Rivas Vicuna.
Hiina: Ouang Yong-Pao.
Kolumbia: Francisco José Urrutia.
A. J. Restrepo.
Kuulub hiljem kinnitamisele Kolumbia parlamendi poolt.
Kosta-Rika: Manuel M. de Peralta.
Kuuba: G. de Blanck.
Eesti: Ant. Piip.
Kreeka: Vassili Dendramis.
Ungari: Felix Parcher.
India: Theo Russell.
Käesolevaga teatan, et India jätab endale täieliku õiguse asendada kuueteistkümne aasta või mõne muu suurema vanuse, mis hiljem võidaks kindlaks määrata vanaduse piiridena, nagu see ette kirjutatud 1910 a. 4. mai konventsiooni lõpuprotokolli paragrahvis b), ning käesoleva Konventsiooni artiklis 5.
Itaalia: Kuni Kuningliku Valitsuse uue teadaandeni ma teatan, et minu allkiri ei seo Itaalia asumaid.
Imperiali.
Jaapan: Jaapani allakirjutanud delegaat jätab endale õiguse enda valitsuse nimel lükata edasi käesoleva konventsiooni art. 5 kinnitamise ja teatab, et ta allkiri ei ole siduv Chosen'i, Taiwan'i ja Kwantungi renditud territooriumi suhtes.
Hayashi.
Läti: M. V. Salnais.
Leedu: Galvanauskas.
Norra: Fridtjof Nansen.
Holland: A. T. Baud.
Persia: Prints Arfa-ed-Dowleh.
Poola ja Dantzig: Perlowski.
Portugal: A. Freire d'Andrade.
Rumeenia: Margaritesco Greciano.
Siam: Tehes erandid 1910 a. Konventsiooni lõpuprotokolli paragrahvis (b) ettekirjutatud vanuse piiri ja käesoleva konventsiooni artikli 5. suhtes, niipalju kui see käib Siami kodanikkude kohta.
Charoon.
Rootsi: Adlercreutz.
Kuulub kinnitamisele Riksdagi poolt.
Helveetsia: Motta.
Kuulub kinnitamisele föderaalse Nõukogu poolt.
Uus-Meremaa: J. Allen.
Käesolevaga teatan, et minu allkiri ei ole siduv Lääne Samoa mandaadi aluse territooriumi suhtes.
A. J.

Convention internationale pour la répression de la traite des femmes et des enfants.

L'Albanie, l'Allemagne, l'Autriche, la Belgigue, le Brésil, l'Empire Britannique (avec le Canada, le Commonwealth d'Australie, l'Union Sud-Africaine, la Nouvelle-Zélande et l'Inde), le Chili, la Chine, la Colombie, Costa-Rica, Cuba, l'Estonie, la Grèce, la Hongrie, l'Italie, le Japon, la Lettonie, la Lithuanie, la Norvège, les Pays-Bas, la Perse, la Pologne (avec Dantzig), le Portugal, la Roumanie, le Siam, la Suède, la Suisse et la Tschécoslovaquie,

Désireux d'assurer d'une manière plus complète la répression de la traite des femmes et des enfants, désignée dans les préambules de l'Arrangement du 18 mai 1904 et de la Convention du 4 mai 1910 sous le nom de „Traite des Blanches";

Ayant pris connaissance des recommandations inscrites à l'Acte final de la Conférence internationale qui s'est réunie à Genève, sur convocation du Conseil de la Société des Nations, du 30 juin au 5 juillet 1921; et

Ayant décidé de conclure une Convention additionnelle à l'Arrangement et à la Convention ci-dessus mentionnés;

Ont désigné à cet effet pour leurs plénipotentiaires:

Le Président du Conseil Suprême de l'Albanie:

Monseigneur Fan S. Noli, Député au Parlement, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Le Président du Reich Allemand:
Son Excellence le Dr. Adolf Müller, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne.

Le Président de la République d'Autriche:
Son Excellence M. Albert Mensdorff-Pouilly-Dietrichstein, ancien Ambassadeur, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi des Belges:
M. Michel Levie, Ministre d'Etat, Président de la Conférence internationale sur la traite des femmes et des enfants.

Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil:
Son Excellence le Dr. Gastao da Cunha, Ambassadeur à Paris, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

International Convention for the suppression of the traffic in women and children.

Albania, Germany, Austria, Belgium, Brazil, the British Empire (with Canada, the Commonwealth of Australia, the Union of South Africa, New Zealand and India), Chile, China, Colombia, Costa Rica, Cuba, Estonia, Greece, Hungary, Italy, Japan, Latvia, Lithuania, Norway, the Netherlands, Persia, Poland (with Danzig), Portugal, Roumania, Siam, Sweden, Switzerland and Czechoslovakia,

Being anxious to secure more completely the suppression of the Traffic in Women and Children described in the preambles to the Agreement of May 18, 1904, and to the Convention of May 4, 1910, under the name of „White Slave Traffic";

Having taken note of the Recommendations contained in the Final Act of the International Conference which was summoned by the Council of the League of Nations and met at Geneva from June 30 to July 5, 1921; and

Having nominated for this purpose as their Plenipotentiaires:

The President of the Supreme Council of Albania:
Monsignor Fan S. Noli, Member of Parliament, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

The President of the German Reich:
His Excellency Dr. Adolf Müller, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne.

The President of the Austrian Republic:
His Excellency M. Albert Mensdorff-Pouilly-Dietrichstein, Former Ambassador, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

His Majesty the King of the Belgians:
M. Michel Levie, Minister of State, President of the International Conference on Traffic in Women and Children.

The President of the Republic of Brazil:

His Excellency Dr. Gastao da Cunha, Ambassador in Paris, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Le Très Honorable Arthur James Balfour, O. M., M. P., Lord Président du Très Honorable Conseil privé de Sa Majesté, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Et

Pour le Dominion du Canada:

Le Très Honorable Charles Joseph Doherty, Ministre de la Justice et Procureur général, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Pour le Commonwealth d'Australie:

Le Capitaine Stanley Melbourne Bruce, M. C., Membre de la Chambre des Députés, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Pour l'Union Sud-Africaine:

L'Honorable Sir Edgar Harris Walton, K. C. M. G., Haut Commissaire de l'Union Sud-Africaine au Royaume-Uni, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Pour e Dominion de la Nouvelle-Zélande:

Lle Très Honorable Sir James Allen, K. C. B., Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Pour l'Inde:

L'Honorable Theo Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté britannique à Berne.

Le Président de la République du Chili:

Son Excellence M. Augustin Edwards, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Londres, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.
Son Excellence M. Manuel Rivas Vicuna, Envoyé exraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne, Délégué à la Conférence international sur la traite des femmes et des enfants et à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Le Président de la République de Chine:

Son Excellence M. Ouang Yong-Pao, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne.

Le Président de la République de Colombie:

Son Excellence M. le Dr. Francisco José Urrutia, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Berne, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations .

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

The Right Honourable Arthur James Balfour, O. M., M. P., Lord President of His Majesty's Most Honourable Privy Council, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations;

and

For the Dominion of Canada:

The Right Honourable Charles Joseph Doherty, Minister of Justice and Attorney-General, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

For the Commonwealth of Australia:

Captain Stanley Melbourne Bruce, M. C., Member of the House of Representatives, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

For the Union of South Africa:

The Honourable Sir Edgar Harris Walton, K. C. M. G., High Commissioner for the Union of South Africa in the United Kingdom, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

For the Dominition of New Zealand:

The Honourable Sir James Allen, K. C. B., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

For India:

The Honourable Theo Russell, Envoy Extraordinairy and Minister Plenipotentiary of His Britannic Majesty in Berne.

The President of the Republic of Chile:

His Excellency M. Augustin Edwards, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at London, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.
His Excellency M.Manuel Rivas-Vicuna, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne, Delegate to the International Conference on Traffic in Women and Children and to the Second Assembly of the League of Nations.

The President of the Pepublic of China:

His Excellency M. Ouang Yong-Pao, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne.

The President of the Republic of Colombia:

His Excellency Dr. Francisco José Urrutia, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Son Excellence M. le Dr. A. J. Restrepo, Avocat de la République pour l'arbitrage colombo-vénézuélien, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

His Excellency Dr. A. J. Restrepo, Barrister for the Republic in the Colombo-Venezuelan arbitration, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Le Président de la République de Costa-Rica: Son Excellence M. Manuel Maria de Peralta, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

The President of the Pepublic of Costa Rica: His Excellency M. Manuel Maria de Peralta, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Paris, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Le Président de la République de Cuba: Son Excellence M. Guillermo de Blanck, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne et à la Haye, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

The President of the Republic of Cuba: His Excellency M. Guillermo de Blanck, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne and The Hague, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Le Président de la République Estonienne: Son Excellence M. Antoine Piip, Ministre des Affaires étrangères, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

The President of the Republic of Estonia: His Excellency M. Antoine Piip, Minister for Foreign Affairs, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Sa Majesté le Roi des Hellènes: M. Vassili Dendramis, Directeur du Secrétariat hellénique permanent auprès de la Société des Nations, Délégué à la Conférence internationale sur la traite des femmes et des enfants.

His Majesty the King of the Hellenes: M. Vassili Dendramis, Director of the Permanent Greek Secretariat for the League of Nations, Delegate to the International Conference on Traffic in Women and Children.

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie: M. Félix Parcher de Terjekfalva, Chargé d'Affaires à Berne.

His Serene Highness the Governor of Hungary: M. Felix Parcher de Terjekfalva, Chargé d'Affaires in Berne.

Sa Majesté le Roi d'Italie: Son Excellence le Marquis G. Imperiali dei Principi di Francavilla, Ambassadeur, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

His Majesty the King of Italy: His Excellency the Marquis G. Imperiali dei Principi di Francavilla, Ambassador, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Sa Majesté l'Empereur du Japon: Son Excellence M. le Baron G. Hayashi, Ambassadeur à Londres, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

His Majesty the Emperor of Japan: His Excellency M. le Baron G. Hayashi, Ambassador at London, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Le Président de la République de Lettonie: M. M. V. Salnais, Sous-Secrétaire d'Etat aux Affaires étrangères, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

The President of the Republic of Latvia: M. M. V. Salnais, Under-Secretary of State for Foreign Affairs, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Le Président de la République Lithuanienne: M. Ernest Galvanauskas, Ministre des Finances, du Commerce, de l'Industrie et des Voies de communication, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

The President of the Lithuanian Republic: M. Ernest Galvanauskas, Minister for Finance, Commerce, Industry and Communications, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

Sa Majesté le Roi de Norvège:
M. le Professeur Dr. Fridtjof Nansen, Président de la Délégation norvégienne à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M. le Jonkheer A. T. Baud, Attaché à la Légation des Pays-Bas à Berne.

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse:
Son Altesse le Prince Arfa-ed-Dowleh, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Le Président de la République Polonaise:
M. Jean Perlowski, Secrétaire général de la Délégation polonaise auprès de la Société des Nations, Délégué à la Conférence internationale sur la traite des femmes et des enfants.

Le Président de la République Portugaise:
Son Excellence M. Alfredo Freire d'Andrade, ancien Ministre des Affaires étrangères, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:
Son Excellence M. E. Margaritesco Greciano, Ministre plénipotentiaire, Chargé d'Affaires à Berne, Délégué à la Conférence internationale sur la traite des femmes et des enfants.

Sa Majesté le Roi de Siam:
Son Altesse le Prince Charoon, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Délégué à la Conférence internationale de la traite des femmes et des enfants et à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:
M. Giuseppe Motta, Conseiller fédéral, Chef du Département politique fédéral, Délégué à la deuxième Assemblée de la Société des Nations.

Le Président de la République Tchécoslovaque:
Son Excellence M. le Dr. Robert Flieder, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne.

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes conviennent, pour autant qu'elles ne seraient pas encore parties à l'Arrangement du 18 mai

His Majesty the King of Norway:
Dr. Fridtjof Nansen, President of the Norwegian Delegation to the Second Assembly of the League of Nations.

Her Majesty the Queen of the Netherlands:
Jonkheer A. T. Baud, Attaché at the Netherlands Legation in Berne.

His Imperial Majesty the Shah of Persia:
His Highness the Prince Arfa-ed-Dowleh, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

The President of the Polish Republic:
M. Jean Perlowski, Counsellor of Legation, Secretary-General of the Polish Delegation accredited to the League of Nations. Delegate to the International Conference on Traffic in Women and Children.

The President of the Portuguese Republic:
His Excellency M. Alfredo Freire D'Andrade, Former Minister for Foreign Affairs, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

His Majesty the King of Roumania:
His Excellency M. E. Margaritesco Greciano, Minister Plenipotentiary and Roumanian Chargé d'Affaires in Berne, Delegate to the International Conference on Traffic in Women and Children.

His Majesty the King of Siam:
His Highness the Prince Charoon, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Delegate to the International Conference on Traffic on Women and Children and to the Second Assembly of the League of Nations.

The Federal Council of the Swiss Confederation:
M. Giuseppe Motta, Federal Councillor, Head of the Political Federal Department, Delegate to the Second Assembly of the League of Nations.

The President of the Czecho-Slovak Republic:
His Excellency Dr. Robert Flieder, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Berne.

Who, having communicated their full powers, found in good and due forme, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

The High Contracting Parties agree that, in the event of their not being already Parties to the Agreement of May 18, 1904, and the

1904 et à la Convention du 4 mai 1910, de transmettre, dans le plus bref délai et dans la forme prévue aux Arrangement et Convention ci-dessus visés, leurs ratifications des dits Actes ou leurs adhésions aux dits Actes.

Article 2.

Les Hautes Parties contractantes conviennent de prendre toutes mesures en vue de rechercher et de punir les individus qui se livrent à la traite des enfants de l'un et de l'autre sexe, cette infraction étant entendue dans le sens de l'article 1-er de la Convention du 4 mai 1910.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes conviennent de prendre les mesures nécessaires en vue de punir les tentatives d'infractions et, dans les limites légales, les actes préparatoires des infractions prévues aux articles 1 et 2 de la Convention du 4 mai 1910.

Article 4.

Les Hautes Parties contractantes conviennent, au cas où il n'existerait pas entre elles de conventions d'extradition, de prendre toutes les mesures qui sont en leur pouvoir pour l'extradition des individus prévenus des infractions visées aux articles 1 et 2 de la Convention du 4 mai 1910, ou condamnés pour de telles infractions.

Article 5.

Au paragraphe B du Protocole final de la Convention de 1910, les mots „vingt ans révolus" seront remplacés par les mots „vingt et un ans révolus".

Article 6.

Les Hautes Parties contractantes conviennent, dans le cas où elles n'auraient pas encore pris de mesures législatives ou administrati ves concernant l'autorisation et la surveillance des agences et des bureaux de placement, d'édicter des règlements dans ce sens afin d'assurer la protection des femmes et des enfants cherchant du travail dans un autre pays.

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes convien nent, en ce qui concerne leurs services d'immigration et d'émigration, de prendre des mesures administratives et législatives destinées à combattre la traite des femmes et des enfants. Elles conviennent notamment d'édicter les règlements nécessaires pour la protection des femmes et des enfants voyageant

Convention of May 4, 1910, mentioned above, they will transmit, with the least possible delay, their ratifications of, or adhesions to, those instruments in the manner laid down therein.

Article 2.

The High Contracting Parties agree to take all measures to discover and prosecute persons who are engaged in the traffic in children of both sexes and who commit offences within the meaning of Article 1 of the Convention of May 4, 1910.

Article 3.

The High Contracting Parties agree to take the necessary steps to secure the punishment of attempts to commit, and, within legal limits, of acts preparatory to the commission of, the offences specified in Articles 1 and 2 of the Convention of May 4, 1910.

Article 4.

The High Contracting Parties agree that, in cases where there are no extradition Conventions in force between them, they will take all measures within their power to extradite or provide for the extradition of persons accused or convicted of the offences specified in Articles 1 and 2 of the Convention of May 4, 1910.

Article 5.

In paragraph B of the final Protocol of the Convention of 1910, the words „twenty completed years of age" shall be replaced by the words „twenty-one completed years of age".

Article 6.

The High Contracting Parties agree, in case they have not already taken legislative or administrative measures regarding licensing and supervision of employment agencies and offices, to prescribe such regulations as are required to ensure the protection of women and children seeking employment in another country.

Article 7.

The High Contracting Parties undertake in connection with immigration and emigration to adopt such administrative and legislative measures as are required to check the traffic in women and children. In particular, they undertake to make such regulations as are required for the protection of women and children travelling on emigrant ships,

à bord des navires d'émigrants, non seulement au départ et à l'arrivée, mais aussi en cours de route, et à prendre des dispositions en vue de l'affichage, dans les gares et dans les ports, d'avis mettant en garde les femmes et les enfants contre les dangers de la traite et indiquant les lieux où ils peuvent trouver logement, aide et assistance.

Article 8.

La présente Convention, dont le texte français et le texte anglais font également foi, portera la date de ce jour et pourra être signée jusqu'au 31 mars 1922.

Article 9.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception aux autres Membres de la Société et aux Etats admis à signer la Convention. Les instruments de ratification seront déposés aux archives du Secrétariat.

Conformément aux dispositions de l'article 18 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire général enregistrera la présente Convention dès que le dépôt de la première ratification aura été effectué.

Article 10.

Les Membres de la Société des Nations, n'ayant pas signé la présente Convention avant le 1-er avril 1922 pourront y adhérer.

Il en sera de même des Etats non Membres de la Société auxquels le Conseil de la Société pourra décider de communiquer officiellement la présente Convention.

Les adhésions seront notifiées au Secrétaire général de la Société, qui en avisera toutes les Puissances intéressées, en mentionnant la date de la notification.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur, pour chaque partie, à la date du depôt de sa ratification ou de son acte d'adhésion.

Article 12.

La présente Convention pourra être dénoncée par tout Membre de la Société ou Etat, partie à ladite Convention, en donnant un préavis de douze mois. La dénonciation sera effectuée par une notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société. Celui-ci transmettra immédiatement à toutes

not only at the points of departure and arrival, but also during the journey, and to arrange for the exhibition, in railway stations and in ports, of notices warning women and children of the danger of the traffic and indicating the places where they can obtain accommodation and assistance.

Article 8.

The present Convention, of which the French and the English texts are both authentic, shall bear this day's date, and shall be open for signature until March 31st, 1922.

Article 9.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify the receipt of them to the other Members of the League and to States admitted to sign the Convention. The instruments of ratification shall be deposited in the archives of the Secretariat.

Article 10.

Members of the League of Nations which have not signed the present Convention before April 1st, 1922, may accede to it.

The same applies to States not Members of the League to which the Council of the League may decide officially to communicate the present Convention.

Accession will be notified to the Secretary-General of the League, who will notify all Powers concerned of the accession and of the date on which it was notified.

Article 11.

The present Convention shall come into force in respect of each Party on the date of the deposit of its ratification or act of accession.

Article 12.

The present Convention may be denounced by any Member of the League or by any State which is a party thereto, on giving twelve months' notice of its intention to denounce. Denunciation shall be effected by notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations.

les autres parties des exemplaires de cette notification en indiquant la date de réception.

La dénonciation prendra effet un an après la date de notification au Secrétaire général et ne sera valable que pour l'Etat qui l'aura notifiée.

Article 13.

Le Secrétaire général de la Société tiendra une liste de toutes les parties qui ont signé, ratifié ou dénoncé la présente Convention ou y ont adhéré. Cette liste pourra être, en tout temps, consultée par les Membres de la Société; il en sera donné publication aussi souvent que possible, suivant les instructions du Conseil.

Article 14.

Tout Membre ou Etat signataire peut déclarer que sa signature n'engage pas soit l'ensemble, soit telle de ses colonies, possessions d'outre-mer, protectorats ou territoires soumis à sa souveraineté ou à son autorité, et peut, ultérieurement, adhérer séparément au nom de l'une quelconque de ses colonies, possessions d'outre-mer, protectorats ou territoires exclus par cette déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour toute colonie, possession d'outre-mer, protectorat ou territoire soumis à sa souveraineté ou autorité; les dispositions de l'article 12 s'appliqueront à cette dénonciation.

Fait à Genève, le trente septembre mil neuf cent vingt et un, en un seul exemplaire, qui reste déposé aux archives de la Société des Nations.

Copies of such notification shall be transmitted forth with by him to all other Parties, notifying them of the date on which it was received.

The denunciation shall take effect one year after the date on which it was notified to the Secretary-General, and shall operate only in respect of the notifying Power.

Article 13.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations, showing which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 14.

Any Member or State signing the present Convention may declare that the signature does not include any or all of its colonies, overseas possessions, protectorates or territories under its sovereignty or authority, and may subsequently adhere separately on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory so excluded in its declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory under its sovereignty or authority, and the provisions of Article 12 shall apply to any such denunciation.

Done at Geneva, the thirthieth day of September, nineteen hundred and twenty-one, in a signle copy, which shall remain deposited in the archives of the League of Nations.

Union Sud-Africaine	E. H. Walton	Union of South Africa
Albanie	F. S. Noli	Albania
Allemagne	Dr. Adolf Müller	Germany
Australie	S. M. Bruce I hereby declare that my signature does not include Papua, Norfolk Island and the mandated territory of New Guinea.	Australia
Autriche	Albert Mensdorff	Austria
Belgique	Michel Levie	Belgium
Brésil	Castao da Cunha	Brazil
Empire Britannique	I hereby declare that my signature does not include the island of Newfoundland, the British Colonies and Protectorates, the Island of Nauru, or any territories administered under mandates by Great Britain. Arthur James Balfour	British Empire

Canada	Charles J. Doherty	Canada
Chili	Augustin Edwards Manuel Rivas Vicuna	Chile
Chine	Ouang Yong-Pao	China
Colombie	Francisco José Urrutia A. J. Restrepo Con reserva de la ulterior aprobacion del Congreso de Colombia.	Colombia
Costa-Rica	Manuel M. de Peralta	Costa Rica
Cuba	G. de Blanck	Cuba
Estonie	Ant. Piip	Estonia
Grèce	Vassili Dendramis	Greece
Hongrie	Felix Parcher	Hungary
Inde	Theo Russell I hereby declare that India reserves the right at its discretion to substitute the age of sixteen years or any greater age that may be subsequently decided upon for the age limits prescribed in paragraph (b) of the final protocol of the Convention of May 4, 1910, and in Article 5 of the present Convention.	India
Italie	Fino a nuova dichiarazione del Governo del Re, dichiaro che la mia firma non impegna le Colonie italiane. Imperiali	Italy
Japon	The undersigned delegate of Japan reserves the right on behalf of his Government to defer confirmation with regard to Article 5 of this Convention, and declares that his signature does not include Chosen, Taiwan and the leased territory of Kwantung. Hayashi	Japan
Lettonie	M. V. Salnais	Latvia
Lithuanie	Galvanauskas	Lithuania
Norvège	Fridtjof Nansen	Norway
Pays-Bas	A. T. Baud	The Netherlands
Perse	Prince Arfa-ed-Dowleh	Persia
Pologne et Dantzig	Perlowski	Poland and Danzig
Portugal	A. Freire D'Andrade	Portugal
Roumanie	Margaritesco Greciano	Roumania
Siam	With reservation as to the age limit prescribed in paragraph (b) of the final Protocol of the Convention of 1910 and Article 5 of this Convention, in so far as concerns the nationals of Siam. Charoon	Siam
Suède	Adlercreutz Sous réserve de ratification avec l'approbation du Riksdag.	Sweden
Suisse	Motta Sous réserve de ratification par l'Assemblée fédérale.	Switzerland
Tchécoslovaquie	Dr. Robert Flieder	Czechoslovakia
Nouvelle-Zélande	J. Allen I hereby declare that my signature does not include the mandated territory of Western Samoa. J. A.	New Zealand

Riigikogu poolt 18. detsembril 1929 vastuvõetud

Genfis 3. novembril 1923 sõlmitud tollivormaliteetide lihtsustamise rahvusvahelise konventsiooniga ja protokolliga ühinemise seadus. — Konventsioon, protokoll *).

§ 1. Ühineda Genfis 3. novembril 1923 sõlmitud tollivormaliteetide lihtsustamise rahvusvahelise konventsiooniga ja protokolliga.

§ 2. Konventsiooni ja protokolli prantsuskeelne- ja ingliskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär A. Tõllassepp.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 3—1930.

Rahvusvaheline konventsioon tollivormaliteetide lihtsustamiseks.

Saksamaa, Austria, Belgia, Brasiilia, Briti riik (ühes Austraalia Liiduga, Lõuna-Aafrika Liiduga, Uue-Meremaaga ja Indiaga), Bulgaaria, Tshiili, Hiina, Taani, Egüpt, Hispaania, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, Itaalia, Jaapani, Leedu, Luksemburg, Prantsuse Vabariigi Protektoraat Marokkos, Norra, Paraguay, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Tshehoslovakkia, Tuniisi Asevalitsus (Prantsuse protektoraat) ja Uruguay,

Soovides kindlustada kaubanduse õiglase käsitluse põhimõtte maksvust, mis on välja kuulutatud Rahvasteliidu põhikirja artikkel 23-das,

Olles veendunud, et vabastades rahvusvahelise kaubanduse tarbetumaist, liigsetest või omavolilistest tolli või muude sarnaste vormaliteetide koormast, nad teostaksid tähtsa sammu selle sihi taotlemise poole,

Arvestades, et parim viis sel alal tagajärge saavutada on tarvitusele võtta õiglasel vastastikususel põhjenevat rahvusvahelist kokkulepet,

Otsustasid selleks sõlmida konventsiooni;

Selle järeldusena nimetasid Kõrged Lepinguosalised oma täisvolinikkudeks, nimelt:

Saksa Riigi President:

Härra Willy Ernst'i, Ministeriaalnõuniku Riigi Rahaministeeriumis;

Austria Vabariigi President:

Härra E. Pflügl'i, täievolilise Ministri, Austria föderaal-Valitsuse esindaja Rahvasteliidu juures;

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:

Härra Jules Brunet, täievolilise Ministri, „Tollitariifide avaldamise rahvusvahelise büroo" Presidendi ja

Härra Armand L. J. Janssen'i, Tolli Peadirektori;

Brasiilia Ühisriikide President:

Härra Julio Augusto Barboza Carneiro, Kaubandusliku atašee Brasiilia Saatkonnas Tema Briti Majesteedi juures;

Tema Majesteet Suur-Briti ja Iiri Ühendatud Kuningriigi ning meretaguste Briti dominioonide Kuningas, India Keiser:

Sir Hubert Llewellyn Smith'i, G. C. B., Briti Valitsuse majandusliku Nõuniku;

Austraalia Liidu eest:

Härra C. A. B. Campion'i, Austraalia Liidu Panga Direktori Londonis;

Lõuna-Aafrika Liidu eest:

Sir Hubert Llewellyn Smith'i, G. C. B., Briti Valitsuse majandusliku Nõuniku;

Uue-Meremaa Dominiooni eest:

Auväärse Sir James Allen'i, K. C. B., Uue-Meremaa Peakomissari Ühendatud Kuningriigis;

India eest:

Väga Auväärse lord Hardinge of Penshurst'i, K. G. G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Salanõuniku, endise Ase-Kuninga, endise Suursaadiku;

Tema Majesteet Bulgaarlaste Kuningas:

Härra D. Mikoff'i, Chargé d'Affaires'i Bernis;

Tshiili Vabariigi President:

Härra Jorge Buchanan'i, Endise Senaatori, Kaubandusliku Nõuniku Tshiili saatkonnas Tema Briti Majesteedi juures;

Hiina Vabariigi President:

Härra J. R. Loutsengtsiang'i, Erakorralise Saadiku ja täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Tema Majesteet Taani Kuningas:

Härra A. Oldenburg'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures, Taani Esindaja Rahvasteliidu juures;

Tema Majesteet Egüpti Kuningas:

Härra T. C. Macaulay, Egüpti Tolli peadirektori, ja

Härra Ahmed Bey Abdel Khalek'i, Kairo Tollidirektor'i;

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:

Härra Emilio de Palacios y Fau', Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Soome Vabariigi President:

Härra Niilo Mannio', Sotsiaalministeeriumi Peasekretäri;

Härra Urho Toivola', Saatkonna Sekretäri;

Prantsuse Vabariigi President:

Härra Ernest Bolley', Riiginõuniku, Tolli Peadirektori Rahaministeeriumis;

ja mis puutub Prantsuse Vabariigi Protektoraati Marokkos:

Härra Pierre Paul Serra', Sheriifi Tollidirektor'i;

ja mis puutub Tuniisi Asevalitsusse (Prantsuse Protektoraat):

Härra Charles Ode'i, Tuniisi Tollidirektori;

Tema Majesteet Helleenlaste Kuningas:

Härra Vasili Colocotronis'e, Saatkonna Nõuniku, ja

Härra Dimitri Capsali', Esimese Sekretäri Välisministeeriumis;

Tema Kõrgus Ungari Valitseja:
Härra F. de Parcher de Terjekfalva', Chargé d'Affaires'i Bernis;

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:
Dr. Carlo Pugliesi', Tolli Peadirektori abi;

Tema Majesteet Jaapani Keiser:
Härra Yotaro Sugimura', Jaapani Keiserliku Rahvasteliidu Büroo Abi-Direktori;

Leedu Vabariigi President:
Härra Gaëtan Dobkevicius'e, Saatkonna Nõuniku, ja
Dr. Petras Karvelis'e, Nõuniku Raha-, Kaubanduse- ja Tööstuseministeeriumis;

Tema Kuninglik Kõrgus Luksemburgi Suur-Hertsoginna:
Härra Charles Vermaire'i, Luksemburgi Konsuli Genfis;

Tema Majesteet Norra Kuningas:
Härra Dr. Fridtjof Nansen'i, Christiania Ülikooli Professori;

Paraguay Vabariigi President:
Dr. Ramon V. Caballero', Chargé d'Affaires'i Pariisis;

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:
Härra E. Menten'i, Chargé d'Affaires'i a. i. Bernis, Kuningriigi eest Euroopas; ja Härra V. I. Doude van Troostwijk,'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures, Hollandi, India, Surinam'i ja Curaçao eest;

Poola Vabariigi President:
Härra Jan Modzelewski', Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Portugali Vabariigi President:
Härra A. Bartholomeu Ferreira', Portugali Vabariigi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:
Härra Nicolas Petresco-Commène'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Tema Majesteet Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningas:
Härra Radmilo Bouyditch'i, Tolliinspektori Rahaministeeriumis; ja
Härra Valdemar Lounatchek'i, Kaubandusekoja Sekretäri Zagrebis;

Tema Majesteet Siiami Kuningas:
Härra Phya Sanpakitch Preecha', Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures;

Tema Majesteet Rootsi Kuningas:
Härra K. Hjalmar Branting'i, Rootsi Esindaja Rahvasteliidu Nõukogus;

Helveetsia Konföderatsiooni Föderaal Nõukogu:
Härra Samuel Häusermann'i, Tolli Peadirektsiooni III-nda Sektsiooni juhataja-Peainspektori Bernis, ja
Härra Emile-Ferdinand Leute', Tolli VI-nda ringkonna Direktori Genfis;

Tshehoslovakkia Vabariigi President:
Härra Jan Dvoracek'i, Täievolilise Ministri ja Välisministeeriumi Majandusosakonna Juhataja, ja
Härra August Schönbach'i, Ministeriaalnõuniku Rahaministeeriumis,

Uruguay Vabariigi President:
Härra Dr. D. Enrique E. Buero', Uruguay Vabariigi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaal Nõukogu juures;

Kes, pärast oma heas ja nõutavas vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Artikkel esimene.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad, sihiga maksma panna endi vahel Rahvasteliidu Põhikirja art. 23-da põhimõtet ja eeskirju, mis puutub kaubanduse õiglasesse käsitlusesse, mitte takistama endi kaubanduslikke suhteid tolli- või sarnlevate vormaliteetidega, mis osutuksid liigseteks, tarbetuiks või omavolilisteks.

Selleks kohustuvad lepinguosalised Riigid jälgima kõigi sündsate seadusandlikkude või administratiivsete abinõudega eeskirjade revideerimist, mis on maksma pandud nende seadustega või määrustega, või administratiivametivõimude korralduste ja instruktsioonidega, mis puutub tolli- või sarnlevatesse vormaliteetidesse, selleks, et neid aeg-ajalt lihtsustada ja neid kohandada väliskaubanduslikkude suhete nõuetele ja et viimastelt ära hoida iga takistust, mis ei oleks hädavajalik riigi oluliste huvide kaitseks.

Artikkel 2.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad täpselt kinni pidama õiglase käsitluse põhimõttest, mis puutub tolli- või sellele sarnlevatesse korraldustesse või protseduuridesse, litsentside väljaandmise vormaliteetidesse, järelekatse või analüüsi meetoditesse, või igasse muusse küsimusesse, mis käesolevas konventsioonis ette nähtud; ja, kooskõlas selle põhimõttega, nad keelavad enestele ära neil aladel igasuguse ebaõiglase diskriminatsiooni, mis sihitud mõne lepinguosalise Riigi kaubanduse vastu.

Ülemine põhimõte jääb maksvaks ka juhtudel, kui mõned lepinguosalistest Riikidest võiksid anda, kooskõlas oma seadusandlusega

või endi kaubanduslikkude kokkulepetega, vastastikku veel suuremaid kergendusi kui need, mis järelduvad käesolevast konventsioonist.

Artikkel 3.

Tõsiste takistuste tõttu, mida valmistavad rahvusvahelisele kaubandusele sisse- või väljaveo keelud ja kitsendused, kohustuvad lepinguosalised Riigid vastu võtma ja tarvitama, niipea kui olukorrad seda neile lubavad, kõiki abinõusid, mis kohased vähendama miinimumini nimetatud keeldusid ja kitsendusi ja, igal juhul, ette võtma kõiki tarvilikke korraldusi litsentside alal, mis toovad sisse- või väljaveo keeldude osalist kaotamist:

a) Et nende litsentside saamiseks vajalikud tingimused ja vormaliteedid avalikkusele otsekohe teada antaks selgeimas ja täpsimas vormis;

b) Et nende dokumentide väljaandmise viis oleks nii lihtne ja kindel kui võimalik;

c) Et palvete läbivaatamine ja litsentside väljaandmine huviosalistele sünniks suurima kiirusega;

d) Et litsentside väljaandmise süsteem oleks korraldatud nii, et saaks ära hoitud nendega kaubitsemine. Selleks peavad litsentsid, kui nad antakse isikutele, sisaldama nende kasutaja nime, ja neid ei tohi kasutada teised isikud;

e) Et, kontigentide kindlaksmääramise juhtudel, sissevedaja Riigi poolt pealepandud vormaliteedid ei kannaks mitte sarnast iseloomu, mis takistaksid sisseveoks lubatud kaupade hulga õiglast jaotamist.

Artikkel 4.

Lepinguosalised Riigid peavad viivitamata avaldama kõik need määrused, mis käivad tolli- või sarnlevate vormaliteetide kohta, kui ka kõik nendega ühenduses olevad muudatused, mis seni veel avaldamata, sarnasel viisil, et huvitatud nad teatavaks võiksid võtta ja nii ära hoida kahju, mis võiks järelduda nende poolt mitteteadaolevate tollivormaliteetide käsitamisest.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad, et ühtki abinõu, mis käib tollikorralduste kohta, ei panda maksma enne tema avalikkusele teadaandmist, kas vastava maa Riigi Teatajas avaldamise või igal muul ametliku või era avalikukstegemise kohasel teel.

Samane esialgse avalikukstegemise kohustus käib kõige kohta, mis puutub tariifidesse, kui ka sisse- või väljaveo keeldudesse ja kitsendustesse.

Siiski, erakorralise iseloomuga juhtudel, kui esialgne avalikukstegemine võiks riivata maa olulisi huvisid, kaotavad 2-se ja 3-nda lõike eeskirjad oma sundusliku iseloomu. Sarnastel juhtudel peab avalikukstegemine siiski niivõrt kui võimalik kokku langema tarvitusele võetud abinõu maksmapanemisega.

Artikkel 5.

Iga Lepinguosaline Riik, kes on muutnud fragmentaarselt või järkjärguliste parandustega oma tollitariifi suure arvu artiklite suhtes, peab neist andma avalikkusele täpsa kujutuse, avaldades, hõlpsasti kättesaadaval kujul, kõik maksud, mis on käsitatavad maksvuselolevate kogueeskirjade järeldusel.

Selleks peavad kõik maksud, mis võetakse tolliametivõimude poolt kaupade sisse- või välja veo põhjusel, metoodiliselt ära näidatud olema, olgu need kas tollimaksud, lisamaksud, tarvitus-, liiklemis-, manipulatsiooni- või muud sellesarnased maksud, ja üldiselt, kõik maksud, ükskõik millise iseloomuga, kusjuures kokku on lepitud, et ülalnimetatud kohustus piirdub ainult nende maksude ja lõivudega, mida võetakse sisse- või väljaveetud kaupadelt Riigi arvel ja tollimise järeldusel.

Kui koormatised, mis lasuvad kaubal, on nõnda ära näidatud ilma kaht arvamist tekitamata, siis peab ära tähendama, mis puutub tarvitus- või muudesse Riigi arvel võetavatesse tollimisest järelduvatese maksudesse, kas võõral kaubal lasub juba mingi eriline koormatis, mis järeldub sellest, et erandiliselt, neid maksusid ei panda peale sisseveo riigi kaupadele või tehakse seda ainult osaliselt.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad ette võtma tarvilikke abinõusid, et anda kaupmeestele võimalust endile murtseda ametlikke informatsioone tollitariifide ja nimelt teatava kindla kauba pealt võetavate tollimäärade kohta.

Artikkel 6.

Selleks, et võimaldada lepinguosalistele Riikidele ja nende kodanikkudele informeerumist nii kiiresti kui võimalik kõigist artiklites 4. ja 5. tähendatud sammudest, mis huvitavad nende kaubandust, kohustub iga lepinguosaline Riik teada andma kõigi teiste riikide diplomaatilistele esindajatele või igale muule seks otstarbeks nimetatud esindajale ja kes asub tema territooriumil, kõik nimetatud artiklite täitmiseks tehtud avaldused, kusjuures see teadaanne peab tehtama kohe peale ilmumist ja kahes eksemplaris. Diplomaatilise või muu esindaja puudumisel tehakse teadaanne huviosalisele Riigile viimase poolt selleks äranäidatud teel.

Iga lepinguosaline Riik kohustub, peale selle, saatma kümnes eksemplaris, kohe peale nende ilmumist, Rahvasteliidu sekretariaadile kõik artiklite 4. ja 5. täitmiseks tehtud avaldused.

Iga lepinguosaline Riik kohustub samuti saatma kümnes eksemplaris, kohe peale nende ilmumist, kõik tema poolt sisse seatud tolli-tariifid või tariifide muudatused Brüsseli „Tollitariifide avaldamise rahvusvahelisele büroole", kellel lasub 5. juuli 1890 a. Rahvusvahelise konventsiooni kohustus tariifide sõlmimiseks ja avaldamiseks.

Artikkel 7.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad ette võtma, nii endi seadusandluse kui ka endi administratsiooni abil, kõiki abinõusid, mis on kohaseimad, et takistada nende seaduste ja korralduste omavolilist või ebaõiglast käsitamist tolli- ja sarnleval alal, samuti ka et kindlustada heakstegemist administratiiv-, kohtu- või vahekohtu teel isikuile, kes nende kuritarvituste all on kannatanud.

Kõik seda liiki abinõud, mis on praegu maksvad, või mis ette võetakse tulevikus, peab avaldatama artiklites 4. ja 5. ettenähtud tingimustel.

Artikkel 8.

Välja arvatud juht, mil nad võiksid kuuluda keelu alla, ja ainult niivõrt kui kauba juuresolek ei ole mitte tingimata tarvilik tüliküsimuse lahendamiseks, peab kaubad, mis on mõne tüliküsimuse esemeks tarifitseerimise, päritolu, lähtekoha või väärtuse suhtes, maksukohuslase palvel, antama otsekohe tema vaba käsutusse, ära ootamata tüliküsimuse lahendust, reservatsiooniga tarvilikkude abinõude käsilevõtmise suhtes, et kaitsta Riigi huvisid. On kokku lepitud, et deponeeritud maksude tagasimaksmine või deklarandi poolt alla kirjutatud kohustuse tühistamine leiab aset otsekohe peale tüliküsimuse lahendamist, mis peab, kõige oletuse juures, olema nii kiire kui võimalik.

Artikkel 9.

Et ära märkida sooritatud edusammusid kõiges, mis puutub eelmistes artiklites käsitatud tolli- või sarnlevate vormaliteetide lihtsustamisesse, peab iga lepinguosaline Riik saatma Rahvasteliidu Peasekretärile, kaheteistkümne kuu jooksul, mis järgnevad käesoleva konventsiooni jõusseastumisele, oma suhtes kokkuvõtte tema poolt ettevõetud sammudest nimetatud lihtsustamise kindlustamiseks.

Analoogilised kokkuvõtted saadetakse edaspidi iga kolme aasta tagant ja iga kord kui Liidu Nõukogu seda palub.

Artikkel 10.

Kaubaproovid ja mustrid, mis käivad sisseveotollide alla ja ei allu keelule ning mis sisse veetakse ükskõik millises lepinguosalises Riigis asuvate vabrikantide või ärimeeste poolt, kas isiklikult või kaubareisijate vahetalitusel, lastakse läbi ajutiselt tollivabalt iga lepinguosalise Riigi territooriumile, eeldades sisseveotollide deponeerimist või kautsjoneeritud kohustust, mis kindlustab nende maksude eventuaalse tasumise.

Selle soodustuse kasutamiseks peavad vabrikandid või ärimehed ja kaubareisijad kohastuma ülalnimetatud riikide poolt sel alal väljaantud tolliseadustele, -korraldustele ja vormaliteetidele; need seadused ja korraldused võivad huviosalistele peale panna legitimatsiooni kaardi sunduslikkuse.

Et käesolevat artiklit käsitada, loetakse kaubaproovideks või mustriteks kõik teatud kindlat kaupa esindavad esemed selle kahekordse reservatsiooniga, ühelt poolt, et nimetatud esemeid oleks võimalik nõutavalt identifitseerida nende reeksporteerimisel, teiselt poolt, et nõnda sisseveetud esemed ei kujutaks enesest sarnast hulka või väärtust, nii et nad, oma tervikluses, ei omaks enam kaubaproovide tavalist iseloomu.

Ükskõik millise lepinguosalise Riigi tolliametivõimud loevad küllaldasiks, kaubaproovide või mustrite identsuse hilisema tunnustamise seisukohalt, tunnusmärgid, mis peale pandud mõne teise lepinguosalise Riigi tolliasutuse poolt, tingimusel, et nendele kaubaproovidele või mustritele oleks juurde lisatud selle viimase Riigi tolliametivõimude poolt kinnitatud kirjeldav nimekiri.

Siiski võib sisseveoriigi tolliasutus peale panna kaubaproovidele või mustritele lisatunnusmärke igal juhul, mil tolliasutus selle lisakindlustuse vajalikuks peaks, et kindlustada kaubaproovide või mustrite identifitseerimist nende reeksporteerimisel. Viimane juht välja arvatud, seisab tolliametlik läbivaatus lihtsalt kaubaproovide identsuse tunnustamises ning eventuaalselt nõutavate tollimaksude ja lõivude summa kindlaksmääramises.

Reeksporteerimise tähtaeg on kindlaks määratud vähemalt kuue kuu peale, erand tehtud sisseveoriigi tolliadministratsioonile reserveeritud pikendamise õigusest. Lubatud tähtaja möödudes nõutakse reeksporteerimata kaubaproovide pealt tollimaksude tasumist. Sisseveol deponeeritud tollimaksude tagasimaksmine või nende maksude tasumist kindlustava kautsjoni vabastamine sünnib viivitamata kõigis piiril või sisemaal asuvates tollipunktides, kes on saanud selleks tarvilikud volitused, ja eventuaalselt maha arvates maksud, mis käivad nende kaubaproovide ja mustrite kohta, mida ei esitata reeksporteerimiseks. Lepingu-

Ex bibl. univ. Dorp.

osalised Riigid avaldavad nende tollipunktide nimekirja, kellele on antud nimetatud volitused.

Juhul kui nõutakse legitimatsioonikaarti, peab see vastama käesolevale artiklile juurdelisatud mustrile ja olema välja antud ametivõimu poolt, kes selleks otstarbeks kinnitatud Riigi poolt, kus vabrikandid või ärimehed omavad oma äride asukoha. Vastastikususe tingimusel vabastatakse legitimatsioonikaardid konsulaar- või muust viisast, välja arvatud juhul, kui mõni Riik tõestaks, et erilised või erakorralised olukorrad teda sunnivad seda nõudma. Sel juhul peab viisa hind kindlaks määratama nii väikese määra peale kui võimalik ja ei tohi ületada väljaandmise hinda.

Lepinguosalised Riigid teatavad üksteisele, vahetult, lühikese tähtaja jooksul, ja teatavad samuti Rahvasteliidu Sekretariaadile, legitimatsioonikaartide väljaandmiseks kompetentseks tunnustatud ametivõimude nimekirja.

Kuni ülal defineeritud režiimi sisseseadmiseni ei kitsendata hõlbustusi, mida Riigid juba annavad.

Käesoleva artikli eeskirjad, välja arvatud need, mis käivad legitimatsioonikaardi kohta, on käsitatavad kaubaproovide ja mustrite suhtes, mis, käies sisseveotollide alla ja mitte alludes keelule, sisse veetakse ükskõik millises lepinguosalises Riigis asuvate vabrikantide, ärimeeste või kaubareisijate poolt, ka siis, kui need vabrikandid, ärimehed või kaubareisijad ei ole ise kaasas nimetatud kaubaproovide või mustritega.

(Muster)

Riigi nimetus

(Väljaandja ametivõim)

Legitimatsioonikaart kaubareisijatele. Maksev kaksteist kuud väljaandmise päevast arvates.

Maksev ..... Kaardi nr .....

Käesolevaga tõendatakse, et selle kaardi omanik

Hra .....sündinud .....

kelle elukoht on ..... tänav .....nr.....

omab .....

Firma nimetuse all .....

(või) on kaubareisija { kaubamaja / kaubamajade } teenistuses

..... (kus) .....

kes { omab / omavad }

Firma nimetuse all .....

Kuna selle kaardi omanik kavatseb nimetatud riikides vastu võtta tellimisi ja teha oste ülalnimetatud kaubamaja(de) tarvis, siis tunnistatakse, et ülalnimetatud kaubamajal(del) on õigus oma tööstus- ja oma kaubandusalal tegev olla (kus) ..... ja maksab (vad) ..... seal selleks seaduslikke maksusid.

..... 19 .....

Kaubamaja(de) juhi allkiri

.....

Kaardi omaniku tunnusmärgid:

Vanadus .....
Kasv .....
Juuksed .....
Eritunnusmärgid .....

Kaardi omaniku allkiri:

.....

I. Vabriku või kaubanduseettevõtte liik.

NB. Tuleb täita ainult vormulaari lahter 1, kui kaardi omanik on kaubandus- või tööstusettevõtte juht.

Artikkel 11.

Lepinguosalised Riigid piiravad kõigel võimalikul määral juhte, mil nõutakse päritolutunnistusi.

Kooskõlas selle printsiibiga ja olles kokku leppinud, et tolliadministratsioonid säilivad endi täieliku kontrollõiguse, mis puutub kaupade tõelisesse päritollu ja, sellest välja minnes, õiguse nõuda, vaatamata tunnistuste esitamisele, kõiki teisi tõestusi, mida nad tarvilikuks peavad, on lepinguosalised Riigid nõus kohastuma järgmistele eeskirjadele:

1. Lepinguosalised Riigid teevad päritolutunnistuste väljaandmise ja tunnustamise kohta käivate protseduuri ja vormaliteedid nii lihtsaks ja õiglaseks kui võimalik, ja nad teevad teatavaks avalikkusele juhud, millal nõutakse tunnistusi, ja tingimused, millistel nad välja antakse.

2. Päritolutunnistused võivad olla välja antud mitte ainult lepinguosaliste Riikide ametlikkude ametivõimude poolt, vaid ka kõigi organismide poolt, kes omavad tarviliku kompetentsi ja esitavad tarviliku kindlustuse ning kes on eelolevalt vastu võetud iga huviosalise Riigi poolt. Iga lepinguosaline Riik teeb teatavaks niipea kui võimalik Rahvasteliidu Sekretariaadile nende organismide nimekirja, keda ta on õigustanud välja andma päritolutunnistusi. Iga Riik reserveerib enesele õiguse tagasi võtta oma nõusoleku ükskõik millise organismi kohta, kes nõnda teada antud, kui ta konsta-

teerib, et see organism on nimetatud tunnistusi välja andnud ebaõigel viisil.

3. Juhul, kui kaup ei ole sisse veetud vahetult päritolumaalt, vaid tuleb mõne kolmanda lepinguosalise maa kaudu, tolliadministratsioonid võtavad vastu nimetatud kolmanda maa kvalifitseeritud organismide poolt kokkuseatud päritolutunnistused, kõigiti reserveerides enestele õiguse kontrollida sarnaste tunnistuste vastuvõetavust samal alusel kui päritolumaa poolt väljaantud tunnistusi.

4. Tolliadministratsioonid ei nõua päritolutunnistuste esitamist:

a) Kui huviosaline loobub nõudmast selle režiimi soodustust, mille käsitamine on tingitud päritolutunnistuse esitamisest;

b) Kui kaupade eneste iseloom vastuvaidlemata kindlaks teeb nende päritolu ja kui huviosaliste Riikide vahel on selles suhtes eelolevalt kokkuleppele jõutud;

c) Kui kaubale on juure lisatud tunnistus, mis tõendab ta õigust regionaalsele päritolunimetusele, reservatsiooni tingimusel, et see dokument oleks välja antud organismi poolt, kes selleks otstarbeks õigustatud ja vastuvõetud sissevedaja Riigi poolt.

5. Kui nende vastavate maade seadusandlus selleks takistusi ei tee, peavad tolliadministratsioonid, juhul kui vastastikusus oleks kindlustatud:

a) Vabastama samut ipäritolu tõestamisest, välja arvatud kuritarvituse kahtluse korral, sisseveod, mis ilmselt ei oma kaubandslikku iseloomu või mis, omades selle iseloomu, on ainult väikese väärtusega;

b) Tunnustama päritolutunnistusi, mis välja antud kaupade kohta, mille väljavedu ei ole otsekohe sündinud, tingimusel, et nende kaupade saatmine aset leiaks tähtaja jooksul, mis kindlaks määratud ühe või kahe kuu peale, selle järgi kas saatja maa ja sihtmaa on piiririigid või mitte, milliseid tähtaegu aga pikendada võidakse, kui veo hilinemise selgitamiseks ettetoodud põhjused küllaldasiks osutuvad.

6. Kui, mõnel vastuvõetaval põhjusel, sissevedajal ei ole võimalik esitada päritolutunnistust kaupade sisseveo silmapilgul, võidakse temale anda tarvilik tähtaeg selle tunnistuse muretsemiseks, tingimustel, mida tolliadministratsioonid vajalikuks tunnistavad eventuaalselt nõutavate maksude tasumise kindlustamiseks. Kui tunnistus on hiljem esitatud, makstakse üleliia tasutud või deponeeritud maksud tagasi nii pea kui võimalik.

Käesoleva eeskirja käsitamiseks arvestatakse tingimustega, mis võivad järelduda eventuaalselt kontingentide mahaarvamisest.

7. Tunnistused võivad olla kokku seatud kas sissevedaja maa või väljavedaja maa keeles, mille juures sisseveomaa toll säilib, kahtluse juhul dokumendi sisu kohta, õiguse sel'est nõuda tõlget.

8. Päritolutunnistused on põhimõtteliselt vabastatud konsulaarviisast, peamiselt siis, kui nad on välja antud tolliadministratsioonide poolt. Kui, erandilistel juhtudel, konsulaarviisa jääb nõutavaks, võivad huviosalised endi valikul esitada päritolutunnistused kas endi ringkonna konsulile või naaberringkonna konsulile viseerimiseks; viisa hind peab olema nii madal kui võimalik ja ei tohi ületada väljaandmise hinda, eriti siis kui on tegu väikeseväärtusliste saadetistega.

9. Käesoleva artikli eeskirjad on käsitatavad kõigi dokumentide kohta, mida tarvitatakse päritolutunnistustena.

Artikkel 12.

Dokumente, n.n. „konsulaarfaktuurasid", nõutakse ainult siis, kui nende esitamine tarvilikuks osutub kas sisseveetud kauba päritolu kindlaksmääramiseks, kui päritolu mõjutada võib kaubaläbilaske tingimusi, või tema väärtuse kindlaksmääramiseks, ad valorem tarifitseerimiste juhul, milliste käsitamiseks kaubanduslik faktuura ei ole küllaldane.

Konsulaarfaktuurade vorm lihtsustatakse sarnaselt, et ära hoitakse kõik komplikatsioonid ja raskused ning et oleks kergendatud nende dokumentide kokkuseadmine huviosalise kaubandusharu poolt.

Konsulaarfaktuurade hind sisaldab ainult kindlaksmääratud maksu, mis peab olema nii madal kui võimalik, ja ühte ja sama faktuurat ei pea nõutama üle kolme eksemplari.

Artikkel 13.

Kui ükskõik millise sisseveetud kaupade kategooria kohta käsitatav režiim oleneb eriliste tehniliste tingimuste täitmisest, mis puutub nende koosseisu, nende puhtuse astmesse, nende kvaliteeti, nende sanitaarlisse seisukorda, nende tootmise piirkonda või muudesse analoogilistesse tingimustesse, siis püüavad lepinguosalised Riigid sõlmida kokkuleppeid, mille eeskirjade järgi väljaantud tunnistused, kui ka nimetatud tingimuste täitmise kindlustuseks väljavedajas riigis pealepandud margid ja märgid tunnustatakse, ilma et neid kaupu esitataks teistkordsele analüüsile või uuele katsele sissevedajas riigis, reservatsiooniga eriliste kindlustuste kohta, kui on olemas oletus, et nõutavad tingimused ei ole mitte täidetud. Sissevedaja riik peaks omama samuti kõik kindlustused, mis puutub tunnistusi väljaandvasse ametivõimusse, kui ka väljavedajas

riigis nõutud katsete laadi ja iseloomu kohta. Teiselt poolt, sissevedaja riigi tolliadministratsioon peaks alal hoidma õiguse ette võtta vastuanalüüsi igal juhul, mil tal oleksid erilised põhjused selle tegemiseks.

Sarnaste kokkulepete üldistamise hõlbustamiseks oleks kasulik neisse mahutada järgnevaid spetsifikatsioone:

a) Meetodid, mille järgi peaksid talitama ühtlaselt kõik laboratooriumid, kelledel lasub analüüside või katsete tegemine, mille juures neid meetodeid võidaks perioodiliselt revideerida ühe või mitme nende kokkulepete osaliste riikide palvel;

b) Nende katsete laad ja iseloom, mida tuleks tarvitada igas nimetatud kokkulepete osalises riigis, hoolt kandes selle eest, et kindlaks määrataks saadustelt nõutav puhtuse aste, nii et mitte välja ei jõutaks tõelise keeluni.

Artikkel 14.

Lepinguosalised Riigid võtavad kaalumisele kõige otstarbekohasemad meetodid, et lihtsustada ja enam ühtlasemaiks teha, samal ajal ka enam õiglasemaiks, kas individuaalse või ühise aktsiooni abil, vormaliteete, mis ühenduses kaupade kiire tollimisega, reisijate pagasi läbivaatamisega, tollilaos olevate kaupade režiimiga, laomaksudega ja muude käesoleva artikli lisas ettenähtud aladega.

Nimetatud artikli käsitamiseks võtavad lepinguosalised Riigid heatahtlikult arvesse selles lisas sisalduvad soovitused.

Lisa artikkel 14 juurde.

A. — Kaupade kiire tollimine.

Tolliameti organiseerimine ja teotsemine.

1. Et ära hoida ummistust teatud piiribüroodes, on soovitav, et tollimise teostamine büroodes või sisemistes tolliladudes oleks hõlbustatud, kui seda lubavad sisemäärused, veotingimused ja kaupade laod.

2. On soovitav, välja arvatud kuritarvituse kahtluse juht ja riivamata õigusi, mida Riigid omavad oma seadusandluse põhjal, et tolliplommid või -pitsatid, mis ühe Riigi poolt peale pandud transiit- või tollilaosse juhitud kaupadele, tunnustataks ja respekteeritaks teiste Riikide poolt, reservatsiooniga õiguse kohta neil viimastel täiendada plombaaži või pitsateid uute tollimärkide pealepanemisega.

Kaupade tollist läbiminek.

3. On soovitav, kõigel võimalikkuse määral ja riivamata eriliste maksude pealepanemise õigust, et Riigid:

a) Kergendavad rikkiminevate toiduainete tollimist väljaspool büroode lahtioleku tunde ja lahtiolevaid päevi;

b) Lubavad, oma seadusandluse piirides, laevade ja paatide lastimist ja lossimist väljaspool tolliameti harilikke tööpäevi ja tunde.

Deklarandile antavad kergendused.

4. On soovitav, et kaubasaajale oleks alati vabadus antud, reservatsiooniga, kaubaveo kohta raudteel käiva 14. oktoobri 1890 a. Berni konventsiooni, mis parandatud Berni konventsiooniga 19. sept. 1906, artikli 10 suhtes, deklareerida ise kaupu tollil või neid lasta deklareerida mõne oma valitud isiku poolt.

5. On soovitav — seal, kus see süsteem on tunnustatud kõlbulikuks — et võetaks vastu vormulaar, mis sisaldaks eneses korraga huviosalise poolt täitmisele tuleva tollideklaratsiooni, järeleproovimise tunnistuse ja, kui huviosaline maa seda vajalikuks peab, sisseveomaksude tasumise kviitungi.

6. On soovitav, et Riigid hoiduksid niivõrt kui võimalik tarvitamast karme karistusi kergete üleastumiste eest tolliprotseduurist või -määrustikust. Eriti juhul kui dokumentide esitamine on nõutud mõne kauba tollimiseks, kui on midagi välja jäänud või on tekkinud eksitus, millistel selgesti puudub igasugune kuritahtlik kavatsus ja mis on kergesti parandatavad, tuleb eventuaalne trahv alandada miinimumini sel viisil et, olles nii vähe koormav kui võimalik, ta ei omaks muud kui põhimõttelise sanktsiooni iseloomu, s. t. olles lihtsaks hoiatuseks.

7. Oleks vajalik ette näha võimalus tarvitada, tollimaksude tasumiseks või kindlustuseks, posti- või pangatšekkisid, alalise kautsjoni eelesitamise tingimusel.

8. On soovitav, et tolliametivõimud oleksid, niivõrt kui võimalik, õigustatud, kui kaupade identsust võib kindlaks määrata nende rahulduseks, sisse nõudma kaupade reeksporteerimise juhul nende sisseveol tasutud maksusid, tingimusel, et need kaubad on jäänud katkestamatult tolliameti kontrolli alla. On samuti soovitav, et ühtki väljaveomaksu peale ei pandaks kaupade reeksporteerimise silmapilgul.

9. Tuleks tarvitusele võtta otstarbekohaseid abinõusid, et ära hoida igat hilinemist kaubanduskataloogide ja muude samalaadiliste reklaamiks määratud trükitööde tollimises, kui nad on saadetud postiga või ühte pakitud kaubaga, mille kohta nad käivad.

10. On soovitav, juhul kui teatud tollivormaliteetidele vajalikud dokumendid peaksid kandma mõne konsuli või mõne muu ametivõimu viisat, et büroo, kellel lasub viisa andmine, katsuks tarvitada, niivõrt kui võimalik, oma asukoha kaubanduslikkudes ringkondades tarvitusel olevaid töötunde; on soovitav,

peale selle, et maksud lisatundide eest, kui neid maksusid võetakse, oleksid piiritletud nii mõistliku määraga kui võimalik.

B. — Reisijate pagasi läbivaatamine.

11. On soovitav, et käsipakkide tollirevisjoni praktika täielise siseläbikäiguga rongides muutuks nii üldiseks kui võimalik kas sõidu kestel või rongide peatuse jooksul piirijaamas.

12. On soovitav, et ülemises nr. 11 soovitatud praktika, mis puutub reisijate pagasi revisjoni, saaks laiendatud, niivõrt kui võimalik, mere- ja jõereisidele. Revisjon peaks sündima, võimalikkuse piirides, laevadel, kas sõidu kestel, kui ülesõit mitte pikk ei ole, või sadamasse jõudmisel.

13. On soovitav, et tolliameti ruumides ja, niivõrt kui võimalik, raudteevagunites ja laevadel oleksid affišeeritud maksud ja lõivud, millele alluvad tähtsamad esemed, mida reisija enesega tavaliselt kaasas kannab, samuti ka keelatud artiklite nimekiri.

C. — Kaupade režiim tolliladudes ja laomaksud.

14. On soovitav, et Riigid, kus ei ole veel sellase iseloomuga asutisi, asutavad või heaks kiidavad n. n. „konstruktiiv" või „era" laduruumid; need asutised võiksid olla lubatud kaupadele, mis, endi iseloomu tõttu, nõuavad erilist hoolekandmist.

15. On soovitav, et laomaksud laoruumides arvutataks mõistlikul alusel ja sel moel, et nad ei ületaks reeglipäraselt üldkulude katet ja sissepaigutatud kapitali tasuvust.

16. On soovitav, et iga isik, kel on laos kaupu, oleks õigustatud välja võtma avariid kannatanud kaupu; need kas hävitatakse ära tolliametnikkude juuresolekul, või saadetakse tagasi saatjale, ilma et nad kuuluks mingi tollimaksu tasumise alla.

D. — Manifestis esinevad, kuid maale mitte toodud kaubad.

17. On soovitav, et ei nõutaks sisseveomaksusid kaupade pealt, mis kuigi esinedes manifestis, ei ole tegelikult maale sisse toodud, milleks tõenäolik tõendus peab antama kas transporteerijalt või kaptenilt tolliadministratsiooni poolt määratud tähtaja jooksul.

E. — Huviosaliste tolliametite koostöö.

18. On soovitav arendada rahvusvaheliste raudteejaamade asutamist ja teostada neis asuvate mitmesuguste rahvusliste ametiasutiste tegelikku koostööd.

Tuleks ühtlasi läbi viia, niivõrt kui võimalik, kahele riigile kuuluvate ja ühel ning teisel pool piiri asuvate, olgu siis tegemist maanteede, jõeteede või raudteedega, vastavate büroode tegevusalade ja lahtiolekuaja tundide tegelik kokkukõlastamine. Peaks üldistatama niivõrt kui võimalik piiririikide tollibüroode asutamist samal kohal ja, kui see teostatav, ka samas hoones.

Käesolevas sektsioonis E sisalduvate soovituste teostamiseks on soovitav, et kokku kutsutaks rahvusvaheline Konverents, millest osa võtaksid kõigi huviosaliste administratsioonide ja organismide esindajad.

Artikkel 15.

Iga lepinguosaline Riik kohustub, küllaldaste kindlustuste tingimusel transporteerijate poolt ja reservatsiooniga legaalsete karistuste kohta salaveo või lubamata sisseveo juhul, lubama registreeritud pagasite vahetut ja ametlikku saatmist, ilma tollirevisjonita piiril, saatekohalt välismaal mõnesse oma siseterritooriumi büroosse, kui see büroo on selleks kvalifitseeritud. Riigid avaldavad nõnda kvalifitseeritud büroode nimestiku. On kokku lepitud, et reisijal on õigus deklareerida oma pagasi esimeses sissesõidu büroos.

Artikkel 16.

Lepinguosalised Riigid, kõigiti reserveerides enestele kõik õigused, mis puutub nende seadusandluse süsteemisse ajutiste sissevedude ja väljavedude alal, lasevad end juhtida, niivõrt kui võimalik, käesoleva artikli lisas toodud mõistetest, mis käivad täiendavaks ümbertöötlemiseks sisse- või väljaveetud kaupade režiimi kohta; avaliku iseloomuga näitustel väljapanemiseks määratud esemete kohta, olgu need näitused tööstusliku, kaubandusliku, kunstilise või teadusliku iseloomuga; katse- ja demonstreerimisaparaatide ning -esemete kohta turismi või ümberkolimise sõidukite kohta; kaubaproovide, pakendite, tagasitoomise tingimusel väljaveetud kaupade ja kõigi muude sarnlevate kaupade kohta.

Lisa artikkel 16 juurde.

1. On soovitav, et seaduste ja määruste eeskirjad ajutiste sissevedude ja väljavedude kohta lihtsustataks niivõrt kui lubavad seda olukorrad ja et nad avaldataks nii nagu ette nähtud käesoleva Konventsiooni artiklites 4 ja 5.

2. On soovitav, et käsitamisabinõud oleksid, niivõrt kui võimalik, üldeeskirjade esemeks, selleks et kõik huviosalised isikud või firmad neid teatavaks võiksid võtta ja neid kasutada.

3. On soovitav, et kaupade identsuse kindlaksmääramiseks tarvitatavad moodused oleksid nii lihtsad kui võimalik, ja selleks soovitatakse:

a) Arvestada tagatistega, mis järelduvad teiste Riikide tolliadministratsioonide poolt pealepandud märkide olemasolust esemetel;

b) Vastu võtta identifitseerimise süsteem, mida toimetataks mustrite või kaubaproovide abil ja ka jooniste või täielikkude ning täpsate kirjelduste teel, peamiselt siis kui märkide pealepanemine osutuks võimatuks ning esitaks ebasündsusi.

4. On soovitav, et niihästi deklareerimise kui ka revideerimise vormaliteete võiks täita mitte üksi piiribüroodes, vaid ka kõigis sisemaal asuvates büroodes, millistele on antud selleks vajalikud attributsioonid.

5. On soovitav, et antaks küllaldased tähtajad tööde täitmiseks, milliste otstarbel sünnivad ajutised sisse- ja väljaveod, et arvestataks ettenägemata olukordadega, mis võivad viivitada nende lõpetamist ja ei pikendataks tähtaega tarviduse korral.

6. On soovitav, et tagatised vastu võetaks niihästi kautsjoneeritud kohustuste kui ka puhtas rahas maksmiste kujul.

7. On soovitav, et kautsjonid tagasi maksetaks või vabastataks kohe kui on täidetud kõik kokkulepitud kohustused.

Artikkel 17.

Käesolev Konventsioon ei riiva üld- või erikorraldusi, mida mõni lepinguosaline Riik on sunnitud erandiliselt ette võtma tõsiste sündmuste puhul, mis huvitavad maa julgeolekut või ta elulisi huve, olles kokku leppinud, et kaubanduse õiglase käsitluse printsiibist peab alati kinni pidama võimalikkuse piirides. Seda enam ei tohi käesolev Konventsioon riivata abinõusid, mida lepinguosalised Riigid võiksid olla sunnitud tarvitusele võtma inimeste, loomade ja taimede tervise kindlustuseks.

Artikkel 18.

Käesolev Konventsioon ei pane ühelegi lepinguosalisele Riigile peale kohustust, mis käiks vastu tema kui Rahvasteliidu liikme õigustele ja kohustustele.

Artikkel 19.

Lepinguosaliste Riikide poolt allakirjutatud kohustused tollikorralduste alal, nende lepingute, konventsioonide või kokkulepete põhjal, mis nende poolt sõlmitud enne 3. novembrit 1923, ei ole tühistatud käesoleva Konventsiooni jõusseastumisega.

Selle mitte-tühistamise põhjusel kohustuvad lepinguosalised Riigid, niipea kui olukorrad seda võimaldavad ja vähemalt nende kokkulepete möödumise silmapilgul, ette võtma nõnda püsinud kohustustes, mis oleksid vastolus käesoleva Konventsiooni eeskirjadega, kõiki muudatusi, mis määratud kokkuõlastamiseks viimastega; olles kokku leppinud, et see kohustus ei käi mitte nende lepingute eeskirjade kohta, mis tegid lõpu 1914—1918. a. sõjale, milliseid lepinguid käesolev Konventsioon ei saa kuidagi riivata.

Artikkel 20.

Vastavalt Rahvasteliidu Põhikirja artikkel 23-le, iga lepinguosaline Riik, kes võib ette tuua õigustatult käesoleva Konventsiooni ükskõik millise eeskirja käsitamise vastu, oma tervel või osa territooriumil, tõsise majandsuliku olukorra, mis järeldub tema pinnal 1914—1918. a. sõja jooksul toimepandud laastamistest, loetakse vabastatuks ajutiselt nimetatud eeskirja käsitamisest järelduvaist kohustustest, olles kokku leppinud, et kaubanduse õiglase käsitluse printsiibist, milleks lepinguosalised Riigid kohustuvad, peab kinni pidama kõige võimalikkuse piirides.

Artikkel 21.

On kokku lepitud, et seda Konventsiooni ei tohi mitte tõlgendada nii, nagu korraldaks ta ükskõik milles sarnaste territooriumide inter se õigusi ja kohustusi, mis kuuluvad või on asetatud mõne ühe ja sama suveräänse Riigi kaitse alla, olgu need territooriumid siis individuaalselt võttes lepinguosalised Riigid või mitte.

Artikkel 22.

Kui kahe või mitme lepinguosalise Riigi vahel tekib mõni tüliküsimus käesoleva Konventsiooni eeskirjade tõlgendamise või käsitamise suhtes ja kui seda tüliküsimust ei saa mitte lahendada kas vahetult poolte eneste vahel või mõnel sõbraliku õienduse teel, siis võivad tüliosalised pooled, enne pööramist vahekohtu või kohtu protseduuri poole, esitada tüliküsimuse sõbraliku lahendamise sihiga igale tehnilisele organismile, mida Rahvasteliidu Nõukogu seks otstarbeks võiks nimetada. See organism vormuleerib nõuandva arvamise peale poolte ärakuulamist ja tarbekorral peale nende kokkukutsumist.

Nimetatud organismi poolt vormuleeritud nõuandev arvamine ei seo tüliosalisi pooli, vähemalt kui ükski neist seda vastu ei ole võtnud, ja pooled säilitavad vabaduse, kas peale pööramist ülalnimetatud protseduuri poole, või et seda protseduuri asendada, pöörata iga muu vahekohtu või kohtu protseduuri poole omal valikul, sinna juure arvatud Alalise rahvusvahelise Kohtukoja instants, kõigi küsimuste suhtes, mis kuuluvad koja kompetentsi tema põhikirja järgi.

Kui mõni käesoleva artikli esimeses lõikes prätsiseeritud iseloomuga tüliküsimus tekib

kas käesoleva Konventsiooni artikkel 4-da lõigete 2 ja 3, või artikkel 7-da tõlgendamise või käsitamise suhtes, siis peavad pooled, ühe palvel nendest, esitama tülieseme Alalise rahvusvahelise Kohtukoja otsustamiseks, olgu nad enne seda pööranud või mitte käesoleva artikli esimeses paragrahvis prätsiseeritud protseduuri poole.

Protseduur, mis alatud ülalnimetatud organismi ees, või viimase poolt vormuleeritud arvamine, ei too milgi juhul enesega kaasa tüliesemet moodustava abinõu seismapanekut; sama on maksev ka instantsi juhul Alalise rahvusvahelise Kohtukoja ees, vähemalt kui see ei otsusta teisiti oma põhikirja artikkel 41 põhjal.

Artikkel 23.

Käesolev Konventsioon, mille prantsuse- ja ingliskeelsed tekstid on võrdselt autentsed, kannab tänast kuupäeva ja jääb kuni 31. oktoobrini 1924 avatuks allakirjutamiseks igale Genfi Konverentsil esindatud Riigile, igale Rahvasteliidu liikmele ja igale Riigile, kellele Rahvasteliidu Nõukogu sel otstarbel on saatnud ühe eksemplari käesolevast Konventsioonist.

Artikkel 24.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse. Ratifikatsioonikirjad antakse üle Rahvasteliidu Peasekretärile, kes teatab deponeerimisest Konventsiooni allakirjutanud Rahvasteliidu liikmetele, samuti kui ka teistele allakirjutanud Riikidele.

Artikkel 25.

Alates 31. oktoobrist 1924 võib käesoleva Konventsiooniga liituda iga artikkel 23-das nimetatud Konverentsil esindatud Riik ja kes ei ole Konventsiooni alla kirjutanud, iga Rahvasteliidu liige ja iga Riik, kellele Rahvasteliidu Nõukogu, sel otstarbel, on saatnud ühe eksemplari.

See liitumine teostub ratifikatsiooni dokumendi üleandmise teel Rahvasteliidu Peasekretärile selle deponeerimise otstarbel Sekretariaadi arhiivides. Peasekretär teatab sellest deponeerimisest otsekohe Konventsiooni allakirjutanud Rahvasteliidu liikmetele, samuti kui ka teistele allakirjutanud Riikidele.

Artikkel 26.

Käesolev Konventsioon ei astu jõusse enne, kui ta on ratifitseeritud viie Riigi poolt. Tema jõusseastumise tähtpäevaks on üheksaskümnes päev peale viienda ratifikatsiooni kättesaamist Rahvasteliidu Peasekretäri poolt. Hiljem astub käesolev Konventsioon jõusse, mis puutub igasse lepinguosalisesse, üheksakümmend päeva peale ratifikatsiooni või liitumise teadaande kättesaamist.

Vastavalt Rahvasteliidu Põhikirja artikkel 18. eeskirjadele registreerib Rahvasteliidu Peasekretär käesoleva Konventsiooni tema jõusseastumise päeval.

Artikkel 27.

Rahvasteliidu Peasekretär peab erilist nimestikku, mis ära näitab, millised Lepinguosalised on alla kirjutanud või ratifitseerinud käesoleva Konventsiooni, temaga on liitunud või ta üles on öelnud. See nimestik on alaliselt avatud Liidu liikmetele ja ta avaldamist toimetatakse nii tihti kui võimalik, vastavalt Nõukogu juhistele.

Artikkel 28.

Käesolevat Konventsiooni võib üles öelda Rahvasteliidu Peasekretärile adresseeritud kirjaliku teadaande teel. Ülesütlemine hakkab maksma üks aasta pärast ta kättesaamise tähtpäeva Peasekretäri poolt ja on maksev ainult ülesütelnud Rahvasteliidu liikme või Riigi kohta.

Rahvasteliidu Peasekretär teeb teatavaks iga tema poolt saadud ülesütlemise igale Konventsiooni allakirjutanud või Konventsiooniga liitunud Rahvasteliidu liikmele ning teistele allakirjutanud või liitunud Riikidele.

Artikkel 29.

Iga käesolevale Konventsioonile allakirjutaja või temaga liituja Riik võib deklareerida kas allakirjutamise, ratifitseerimise või liitumise silmapilgul, et käesoleva Konventsiooni vastuvõtmine tema poolt ei kohusta, olgu kogu või mõnda tema suveräniteedi või autoriteedi alla paigutatud protektoraate, koloniisid, meretaguseid valdusi või territooriume, ja võib, hiljem ja vastavalt artikkel 25-le, liituda lahus ükskõik millise oma protektoraadi, kolonii, meretaguse valduse või territooriuml nimel, mis välja jäänud selle deklaratsiooniga.

Ülesütlemine võib samuti sündida lahus iga protektoraadi, kolonii, meretaguse valduse või territooriumi kohta; artikkel 28-da eeskirjad käivad selle ülesütlemise kohta.

Artikkel 30.

Rahvasteliidu Nõukogu palutakse kaalumisele võtta Konverentsi kokkukutsumise sündsust käesoleva Konventsiooni revideerimiseks, kui üks kolmandik lepinguosalisi Riike selleks palvet avaldab.

Selle tõenduseks on ülalnimetatud Täisvolinikud alla kirjutanud käesolevale Konventsioonile.

Tehtud Genfis, 3. novembril üks tuhat üheksasada kakskümmend kolm, ühes ainsas eksemplaris, mis deponeeritakse Rahvasteliidu Sekretariaadis; õigeks tunnistatud ärakiri antakse sellest kõigile Konverentsil esindatud Riikidele.

Saksamaa	Willy Ernst.
Austria	E. Pflügl.
Belgia	J. Brunet A. Janssen.
Brasiilia	J. A. Barboza Garneiro.
Briti Riik	H. Llewellyn Smith.
Lõuna-Aafrika Union	H. Llewellyn Smith.
Austraalia	C. A. B. Campion.
Uus-Meremaa	J. Allen.

Ma deklareerin käesolevaga, et minu allkiri kohustab Lääne-Samoa mandaadi all olevat territooriumi.

India	Hardinge of Penshurst.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Tshiili	Jorge Buchanan.
Hiina	J. R. Loutsengtsiang.
Taani	A. Oldenburg.
Egüpt	T. C. Macaulay A. Abdel Khalek.
Hispaania	Emilio de Palacios.
Soome	Niilo A. Mannio Urho Toivola.
Prantsusmaa	E. Bolley.
Kreeka	V. Colocotronis D. Capsali.
Ungari	F. de Parcher.
Itaalia	Carlo Pugliesi.
Jaapan	Y. Sugimura.
Leedu	Dobkevicius Dr. P. Karvelis.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Prantsuse protektoraat Marokkos	P. Serra.
Norra	Fritjof Nansen.
Paraguay	R. V. Caballero.

Hollandi

Tähendades Konventsiooni art. 29-le, deklareerin, et Hollandi Valitsus, kõigiti vastu võttes Konventsiooni ainult oma Kuningriigi kohta Euroopas, ei seisa kategooriliselt vastu oma liitumisele, mis puutub meretagustesse territooriumidesse, kuid et Valitsus lükkab edasi selle liitumise ja reserveerib enesele õiguse liituda hiljem kas kogu või üksikute meretaguste territooriumide eest.

E. Menten.

Hollandi Meretaguste territooriumide eest: Hollandi India, Surinam ja Curaçao. W. Doude van Troostwijk.

Poola	J. Modzelewski.
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira.

Rumeenia

Rumeenia Kuningliku Valitsuse nimel teen samad reservatsioonid, mis vormuleeritud mitmete Valitsuste poolt — mis sisse võetud Protokolli art. 6-sse, — ja ma selgitan, et Kuninglik Valitsus mõistab, et Konventsiooni artikkel 22 annab õiguse pöörata nimetatud artiklis ettenähtud protseduuri poole ainult Kõrgetel Lepinguosalistel, — üldiseloomuga küsimuste jaoks, — kuna aga üksikud erainimesed võivad pöörata ainult rahvuslikkude kohtuinstantside poole tüliküsimuste juhul Kuningriigi ametivõimudega.

N. P. Comnene.

Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik	Radmilo Bouyditch Dr. V. Lounatche.
Siiam	Phya Sanpakitch Preecha.
Rootsi	Hj. Branting.
Helveetsia	Häusermann E. Leute.
Tšehoslovakkia	J. Dvoracek D. Schönbach.
Tuniisi Asevalitsuse (Prantsuse Protektoraat)	Ode.
Uruguay	E. E. Buero.

Tollivormaliteetide lihtsustamise rahvusvahelise Konventsiooni Protokoll.

Tänasel kuupäeval sõlmitud tollivormaliteetide lihtsustamise Konventsiooni allakirjutamise silmapilgul, allakirjutanud, selleks nõutavalt volitatud, leppisid kokku järgnevas:

1. On kokku lepitud, et kohustused, mis järelduvad lepinguosalistele Riikidele ülalnimetatud Konventsioonist, ei puuduta milgi viisil neid kohustusi, mida nad on sõlminud või võivad sõlmida tulevikus, vastavalt rahvusvahelistele lepingutele või kokkulepetele, milliste sihiks kaitsta inimeste, loomade või taimede tervist (nimelt Rahvusvaheline oopiumi konventsioon) või mis määratud avaliku kõlbluse kaitseks või milliste esemeks on rahvusvaheline julgeolek.

2. Mis puutub artikkel 3 käsitamisesse, siis seob Kanada poolt allakirjutatud kohustus ainult föderaal Valitsust, ilma et see kohustaks provintside valitsusi, millistele Kanada põhiseadus annab võimu keelata või piirata endi territooriumil teatud saaduste sissevedu.

3. Mis puutub artiklite 4 ja 5 käsitamisesse, siis sisaldab eneses Brasiilia ja Kanada liitumine, nende riikide suhtes, föderaal Valitsuse vastutust väljaveo alal ainult sel määral, kuivõrt ta ise tarvitusele võtab nimetatud artiklites ettenähtud tariifilised või määruslikud eeskirjad, ilma et ta võiks oma peale võtta ühtki vastutust, mis puutub samalaadilistesse eeskirjadesse, mis tehtud Riikide või provintside poolt õiguste põhjal, mida annab neile maa põhiseadus.

4. Mis puutub artikkel 4-da ja artikkel 5-da teise lõike käsitamisesse, siis ei sisalda Saksamaa poolt allakirjutatud kohustus eneses kohustust avaldada teatud minimaalseid taksisid, mida ta võtab, või teatud erilisi vormaliteete, mida ta käsitab, millised ei ole välja antud tema poolt, vaid sisse seatud ükskõik millise föderaal Riigi või mingi kohaliku ametivõimu poolt.

5. Artikkel 11-da käsitamiseks lepinguosalised Riigid tunnustavad, et nende poolt ülesseatud reeglid moodustavad minimaalsed garantiid, mida võivad nõuda kõik lepinguosalised Riigid, kuid ei jäta mitte välja võimalust nimetatud reeglite laiendamiseks või kohandamiseks bilateraalseis või muis kokkuleppeis, mida nimetatud Riigid vabatahtlikult sõlmiksid endi vahel.

6. Arvesse võttes erilisi tingimusi, milles nad asuvad, deklareerisid Hispaania, Soome, Poola ja Portugali Valitsused, et nad reserveerivad endile õiguse erandada ratifitseerimise puhul artikkel 10-dat, ja et nad ei kohustu käsitama nimetatud artiklit enne kui peale viieaastast perioodi, arvates sellest päevast.

Analoogiline deklaratsioon tehti Hispaania, Kreeka ja Portugali Valitsuste poolt mis puutub Konventsiooni artikkel 11-da p. 8-sse ja Hispaania ja Portugali Valitsuste poolt sama artikli p. 3 suhtes. Poola Valitsus tegi sarnase deklaratsiooni kogu selle artikli käsitamise suhtes, välja arvatud pp. 1°, 2°, 4°, 5°, 7° ja 9°, millistele ettekirjutustele ta on nõus kohastuma alates nimetatud Konventsiooni jõusseastumisest tema kohta.

Teised lepinguosalised Riigid, konstateerides, et nad vastu võtavad nõnda vormuleeritud reservatsioonid, deklareerivad, et nad ka ise ei ole seotud nende reservatsioonide esemeks olevate ainetega reservatsiooni kasutavate Riikide suhtes, seni kui nõnda edasilükatud eeskirjade tarvitamine nimetatud Riikide poolt ei ole effektiivseks muutunud.

Teiste riikide poolt hiljem vormuleeritud erandid nende ratifitseerimise või liitumise silmapilgul, mis puutub artikkel 10-dasse, artikkel 11-dasse või nende artiklite erilistesse eeskirjadesse, võetakse vastu siin ülal toodud esimeses lõikes nimetatud kestvuseks ja kolmandas lõikes mainitud tingimustel, kui Rahvasteliidu Nõukogu nõnda otsustab, peale Konventsiooni artikkel 22-s ettenähtud tehnilise organi nõuandva arvamise ärakuulamist.

Käesolev Protokoll omab sama jõu, väärtuse ja kestvuse kui tänasel kuupäeval sõlmitud Konventsioongi ja teda peab vaatlema kui Konventsiooni lahutamatut osa.

Selle tõenduseks on ülalnimetatud Täisvolinikud alla kirjutanud käesolevale protokollile.

Tehtud Genfis, kolmandal novembril tuhat üheksasada kakskümmend kolm, ühes ainsas eksemplaris, mis deponeeritakse Rahvasteliidu Sekretariaadi arhiivides, õigekstunnistatud ärakiri antakse sellest kõigile Konverentsil esindatud Riikidele.

Saksamaa	Willy Ernst.
Austria	E. Pflügl.
Belgia	J. Brunet A. Janssen.
Brasiilia	J. A. Barboza Carneiro.

Briti riik	H. Llewellyn Smith.
Lõuna-Aafrika Union	H. Llewellyn Smith
Austraalia	C. A. B. Campion.
Uus-Meremaa	J. Allen.

Ma deklareerin käesolevaga, et minu allkiri kohustab Lääne-Samoa mandaadi all olevat territooriumi.

India	Hardinge of Penshurst.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Tshiili	J. Buchanan.
Hiina	J. R. Loutsengtsiang.
Taani	A. Oldenburg.
Egüpt	T. C. Macaulay A. Abdel Khalek.
Hispaania	Emilio de Palacios.
Soome	Niilo A. Mannio Urho Toivola.
Prantsusmaa	E. Bolley.
Kreeka	V. Colocotronis D. Capsali.
Ungari	F. de Parcher.
Itaalia	Carlo Pugliesi.
Jaapan	Y. Sugimura.
Leedu	Dobkevicius Dr. P. Karvelis.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Prantsuse Protektoraat Marokkos	P. Serra.
Norra	Fridtjof Nansen.
Paraguay	R. V. Caballero.
Hollandi	

Konventsioonis mainitud reservatsiooniga. E. Menten.

Hollandi Meretaguste territooriumide eest: Hollandi India, Surinam ja Curaçao	W. Doude van Troostwijk.
Poola	J. Modzelewski.
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira.
Rumeenia	

Konventsiooni allakirjutamisel nimetatud reservatsioonide ja selgitustega. N. P. Comnene.

Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik	Radmilo Bouyditch Dr. Valdemar Lounatchek.
Siam	Phya Sanpakitch Preecha.
Rootsi	Hj. Branting.
Helveetsia	Häusermann E. Leute.
Tshehoslovakkia	J. Dvoracek D. Schönbach.
Tuniisi Asevalitsus (Prantsuse Protektoraat)	Ode.
Uruguay	E. E. Buero.

Convention internationale pour la simplification des formalités douanières.

L'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Brésil, l'Empire Britannique (avec le Commonwealth d'Australie, l'Union Sud-Africaine, la Nouvelle-Zélande et l'Inde), la Bulgarie, le Chili, la Chine, le Danemark, l'Egypte, l'Espagne, la Finlande, la France, la Grèce, la Hongrie, l'Italie, le Japon, la Lithuanie,

International Convention relating to the simplification of customs formalities.

Germany, Austria, Belgium, Brazil, the British Empire (with the Commonwealth of Australia, the Union of South Africa, New Zealand, India), Bulgaria, Chile, China, Denmark, Egypt, Spain, Finland, France, Greece, Hungary, Italy, Japan, Lithuania, Luxemburg, the Protectorate of the French Republic

le Luxembourg, le Protectorat de la République Française au Maroc, la Norvège, le Paraguay, les Pays-Bas, la Pologne, le Portugal, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Siam, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie, la Régence de Tunis (Protectorat français) et l'Uruguay,

Désireux d'assurer l'application du principe du traitement équitable du commerce, proclamé à l'article 23 du Pacte de la Société des Nations,

Convaincus qu'en libérant le commerce international du fardeau des formalités douanières ou similaires inutiles, excessives ou arbitraires, ils réaliseraient une étape importante vers l'accomplissement de ce dessein,

Considérant que la meilleure manière d'aboutir à un résultat en cette matière est de recourir à un accord international, fondé sur une juste réciprocité,

Ont décidé de conclure une Convention à cette fin;

En conséquence de quoi les Hautes Parties contractantes ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:
M. Willy Ernst, Conseiller ministériel au Ministère des Finances du Reich;

Le Président de la République d'Autriche:
M. E. Pflügl, Ministre plénipotentiaire, Représentant du Gouvernement fédéral d'Autriche auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi des Belges:
M. Jules Brunet, Ministre plénipotentiaire, Président du „Bureau international pour la publication des tarifs douaniers", et
M. Armand L. J. Janssen, Directeur général des Douanes;

Le Président des Etats-Unis du Brésil:
M. Julio Augusto Barboza Carneiro, Attaché commercial à l'Ambassade du Brésil près Sa Majesté Britannique;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni, de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:
Sir Hubert Llewellyn Smith, G. C. B., Conseiller économique du Gouvernement britannique;

Pour le Commonwealth d'Australie:
M. C. A. B. Campion, Directeur de la Banque du Commonwealth d'Australie à Londres;

in Morocco, Norway, Paraguay, the Netherlands, Poland, Portugal, Roumania, the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, Siam, Sweden, Switzerland, Czechoslovakia, the Regency of Tunis (French Protectorate) and Uruguay,

Desiring to give effect to the principle of the equitable treatment of commerce laid down in Article 23 of the Covenant of the League of Nations;

Convinced that the freeing of international commerce from the burden of unnecessary, excessive or arbitrary Customs on other similar formalities would constitute an important step towards the attainment of this aim;

Considering that the best method of achieving their present purpose is by means of an international agreement based on just reciprocity;

Have decided to conclude a Convention for this purpose;

The High Contracting Parties have accordingly appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the German Reich:
M. Willy Ernst, Ministerial Counsellor at the Ministry for Finance of the Reich;

The President of the Austrian Republic:
M. E. Pflügl, Resident Minister, Representative of the Austrian Federal Government accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of the Belgians:
M. Jules Brunet, Minister Plenipotentiary, President of the „Bureau international pour la publication des tarifs douaniers", and
M. Armand L. J. Janssen, Director-General of Customs;

The President of the United States of Brazil:
M. Julio Augusto Barboza Carneiro, Commercial Attaché to the Brazilian Embassy in London;

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:
Sir Hubert Llewellyn Smith, G. C. B., Economic Adviser to the British Government;

For the Commonwealth of Australia:
M. C. A. B. Campion, Manager of the Commonwealth Bank of Australia in London;

Pour l'Union Sud-Africaine:
Sir Hubert Llewllyn Smith, G. C. B., Conseiller économique du Gouvernement britannique;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:
l'Honorable sir James Allen, K. C. B., Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni;

Pour l'Inde:
Le Très Honorable lord Hardinge of Penshurst, K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Conseiller privé, ancien Vice-Roi, ancien Ambassadeur;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:
M. D. Mikoff, Chargé d'Affaires à Berne;

Le Président de la République du Chili:
M. Jorge Buchanan, ancien Sénateur, Conseiller commercial à la Légation du Chili près Sa Majesté Britannique;

Le Président de la République de Chine:
M. J. R. Loutsengtsiang, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Sa Majesté le Roi de Danemark:
M. A. Oldenburg, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse, Representant du Danemark auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Egypte:
M. T. C. Macaulay, Directeur général des Douanes égyptiennes, et M. Ahmed Bey Abd el Khalek, Directeur de la Douane du Caire;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:
M. Emilio de Palacios y Fau, Envoye extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;

Le Président de la République de Finlande:
M. Niilo Mannio, Secrétaire général du Ministère social;
M. Urho Toivola, Secrétaire de Légation;

Le Président de la République Française:
M. Ernest Bolley, Conseiller d'Etat, Directeur général des Douanes au Ministère des Finances;

For the Union of South Africa:
Sir Hubert Llewellyn Smith, G. C. B., Economie Adviser to the British Government;

For the Dominion of New Zealand:
The Honourable Sir James Allen, K. C. B., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom;

For India:
The Right Honourable Lord Hardinge of Penshurst, K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Privy Consellor, Former Viceroy, former Ambassador;

His Majesty the King of the Bulgarians:
M. D. Mikoff, Chargé d'Affaires at Berne;

The President of the Republic of Chile:
M. Jorge Buchanan, Former Senator, Commercial Adviser to the Chilian Legation in London;

The President of the Republic of China:
M. J. R. Loutsengtsiang, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

His Majesty the King of Denmark:
M. A. Oldenburg, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council; Representative of Denmark accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of Egypt;
M. T. C. Macaulay, Director-General of the Egyptian Customs, and
M. Ahmed Bey Abd el Khalek, Director of the Cairo Customs House;

His Majesty the King of Spain:
M. Emilio de Palacios y Fau, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The President of the Finnish Republic:
M. Niilo Mannio, Secretary-General of the Ministry for Social Welfare, and
M. Urho Toivola, Secretary of Legation;

The President of the French Republic:
M. Ernest Bolley, Councillor of State, Director-General of Customs in the Ministry of Finance;

et, en ce qui concerne le Protectorat de la République française au Maroc:
M. Pierre Paul Serra, Directeur des Douanes chérifiennes;
et, en ce qui concerne la Régence de Tunis (Protectorat français):
M. Charles Ode, Directeur des Douanes tunisiennes;
Sa Majesté le Roi des Hellènes:
M. Vasili Colocotronis, Conseiller de Légation, et
M. Dimitri Capsali, Secrétaire de première classe au Ministère des Affaires étrangères;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:
M. F. de Parcher de Terjekfalva, Chargé d'affaires à Berne;
Sa Majesté le Roi d'Italie:
Dr. Carlo Pugliesi, Sous-Directeur général des Douanes;
Sa Majesté l'Empereur du Japon:
M. Yotaro Sugimura, Sous-Directeur du Bureau impérial japonais de la Société des Nations;
Le Président de la République de Lithuanie:
M. Gaetan Dobkevicius, Conseiller de Légation, et
Dr. Petras Karvelis, Conseiller au Ministère des Finances, du Commerce et de l'Industrie;

Son Altesse Royale la Grand-Duchesse de Luxembourg:
M. Charles Vermaire, Consul de Luxembourg à Genève;
Sa Majesté le Roi de Norvège:
M. le Dr. Fridtjof Nansen, Professeur à l'Université de Christiania;
Le Président de la République de Paraguay:
Le Dr. Ramon V. Caballero, Chargé d'Affaires à Paris;
Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M. E. Menten, Chargé d'Affaires, a. i. à Berne, pour le Royaume en Europe; et M. W. I. Doude van Troostwijk, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse pour les Indes néerlandaises, Surinam et Curaçao;
Le Président de la République Polonaise:
M. Jan Modzelewski, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;
Le Président de la République de Portugal:
M. A. Bartholomeu Ferreira, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République portugaise près le Conseil Fédéral suisse;

and, so far as the Protectorate of the French Republic in Marocco is concerned:
M. P. P. Serra, Director of the Sherifian Customs;
and, so far as the Regency of Tunis (French Protectorate) in concerned:
M. Charles Ode, Director of Tunisian Customs:
His Majesty the King of the Hellenes:
M. V. Colocotronis, Counsellor of Legation, and
M. D. Capsali, First Secretary of Legation in the Ministry for Foreign Affairs;

His Serene Highness the Governor of Hungary
M. Felix Parcher de Terjekfalva, Chargé d'Affaires at Berne;

His Majesty the King of Italy:
Dr. Carlo Pugliesi, Sub-Director-General of Customs;
His Majesty the Emperor of Japan:
M. Y. Sugimura, Assistant-Director of the Imperial League of Nations Office;

The President of the Lithuanian Republic:
M. Gaetan Dobkevicius, Counsellor of Legation, and
Dr. Petras Karvelis, Counsellor in the Ministry of Finance, of Commerce and Industry;
Her Royal Highness the Grand-Duchess of Luxemburg:
M. Ch. Vermaire, Consul of Luxemburg at Geneva;
His Majesty the King of Norway:
Dr. Fridtjof Nansen, Professor at the University of Christiania;
The President of the Republic of Paraguay:
Dr. Ramon V. Caballero, Chargé d'Affaires at Paris;
Her Majesty the Queen of the Netherlands:
M. E. Menten, Chargé d'Affaires at Berne, for the Kingdom in Europe, and M. W. I. Doude van Troostwijk, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federaal Council for the Netherlands-Indies, Surinam and Curaçao;
The President of the Polish Republic:
M. Jan Modzelewski, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;
The President of the Portuguese Republic:
M. A. Bartholomeu Ferreira, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Portuguese Republic to the Swiss Federal Council;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:
M. Nicolas Petresco-Comnene, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil Fédéral suisse;
Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:
M. Radmilo Bouyditch, Inspecteur des Douanes au Ministère des Finances, et
M. Valdemar Lounatchek, Secrétaire de la Chambre de Commerce à Zagreb;
Sa Majesté le Roi de Siam:
M. Phya Sanpakitch Preecha, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie;
Sa Majesté le Roi de Suède:
M. K. Hjalmar Branting, Représentant de la Suède au Conseil de la Société des Nations;
Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:
M. Samuel Häusermann, Inspecteur général à la tête de la IIIe Section de la Direction générale des Douanes à Berne, et
M. Emile-Ferdinand Leute, Directeur du VIe arrondissement des Douanes à Genève;
Le Président de la République Tchécoslovaque:
M. Jan Dvoracek, Ministre plénipotentiaire et Chef du Département économique au Ministère des Affaires étrangères, et
M. Auguste Schönbach, Conseiller ministériel au Ministère des Finances;
Le Président de la République d'Uruguay:
M. le Dr. D. Enrique E. Buero, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République d'Uruguay près le Conseil Fédéral suisse;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les Etats contractants, en vue d'appliquer entre eux le principe et les stipulations de l'article 23 du Pacte de la Société des Nations en ce qui touche l'équitable traitement du commerce, s'engagent à ne pas entraver leurs relations commerciales par des formalités douanières ou similaires qui seraient excessives, inutiles ou arbitraires.

A cet effet, les Etats contractants s'engagent à poursuivre, par toutes mesures législatives ou administratives appropriées, la revision

His Majesty the King of Roumania:
M. Nicolas Petresco-Comnene, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;
His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:
M. Radmilo Bouyditch, Inspector in the General Customs Administration and
M. Valdemar Lounatchek, Secretary of the Zagreb Chamber of Commerce;
His Majesty the King of Siam:
M. Phya Sanpaktich Preecha, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Italy;
His Majesty the King of Sweden:
M. K. Hjalmar Branting, Representative of Sweden on the Council of the League of Nations;
The Swiss Federal Council:
M. Samuel Häusermann, Inspector-General in charge of the Third Section in the General Custome Administration at Berne, and
M. Emile Ferdinand Leute, Director of the Sixth Customs District at Geneva;
The President of the Czechoslovak Republic:
M. Jan Dvoracek, Minister Plenipotentiary and Head of the Economic Department of the Minister for Foreign Affairs; and
M. Auguste Schönbach, Ministerial Counsellor in the Ministry of Finance;
The President of the Republic of Uruguay:
Dr. D. Enrique E. Buero, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Republic of Uruguay to the Swiss Federal Council;

Who after communicating their full powers, found in good and due form, have agreed, as follows:

Article 1.

The Contracting States, with a view to applying between themselves the principle and the stipulations of Article 23 of the Covenant of the League of Nations with regard to the equitable treatment of commerce, undertake that their commercial relations shall not be hindered by excessive, unnecessary or arbitrary Customs or other similar formalities.

The Contracting States therefore undertake to revise, by all appropriate legislative or administrative measures, the provisions

des dispositions établies par leurs lois ou règlements ou par les ordonnances et instructions de leurs autorités administratives, en ce qui touche les formalités douanières et similaires, afin de les simplifier, de les adapter, de temps à autre, aux besoins des relations commerciales avec l'étranger et d'éviter à celles-ci tout obstacle qui ne serait pas indispensable à la protection des intérêts essentiels du pays.

Article 2.

Les Etats contractants s'engagent à observer strictement le principe du traitement équitable en ce qui concerne les réglementations ou procédures douanières ou similaires, les formalités relatives à la délivrance des licences, les méthodes de vérification ou d'analyse, ou toute autre question visée par la présente convention; et, conformément à ce principe, ils s'interdisent, en ces matières, toute discrimination injuste, dirigée contre le commerce d'un Etat contractant.

Le principe ci-dessus demeure applicable même dans les cas où certains Etats contractants pourraient, conformément à leur législation ou à leurs accords commerciaux, se consentir réciproquement l'octroi de facilités encore plus grandes que celles résultant de la présente Convention.

Article 3.

En raison des sérieux obstacles que mettent au commerce international les prohibitions et restrictions d'importation ou d'exportation, les Etats contractants s'engagent à adopter et à appliquer, dès que les circonstances le leur permettront, toutes les mesures propres à réduire au minimum lesdites prohibitions et restrictions et, dans tous les cas, à prendre, en matière de licences portant dérogation aux prohibitions d'entrée ou de sortie, toutes les dispositions utiles:

a) Pour que les conditions à remplir et les formalités à accomplir à l'effet d'obtenir ces licences soient immédiatement portées, dans la forme la plus claire et la plus précise, à la connaissance du public;

b) Pour que le mode de délivrance de ces titres soit aussi simple et aussi stable que possible;

c) Pour que l'examen des demandes et la remise des licences aux intéressés soient effectués avec la plus grande célérité;

d) Pour que le système de délivrance des licences soit établi de manière à prévenir le trafic de ces titres. A cet effet, les licences, lorsqu'elles sont accordées à des personnes,

affecting Customs or other similar formalities which are prescribed by their laws or by rules, regulations or instructions issued by their administrative authorities, with a view to their simplification and adaptation, from time to time, to the needs of foreign trade and to the avoidance of all hindrance to such trade, except that which is absolutely necessary in order to safeguard the essential interests of the State.

Article 2.

The Contracting States undertake to observe strictly the principle of equitable treatment in respect of Customs or other similar regulations or procedure, formalities of the grant of licences, methods of verification or analysis, and all other matters dealt with in the present Convention, and consequently agree to abstain, in these matters, from any unjust discrimination against the commerce of any Contracting State.

The above principle shall be invariably applied even in cases in which certain Contracting States, in accordance with their legislation or commercial agreements, may reciprocally agree to accord still greater facilities than those resulting from the present Convention.

Article 3.

In view of the grave obstacles to international trade caused by import and export prohibitions and restrictions, the Contracting States undertake to adopt and apply, as soon as circumstances permit, all measures calculated to reduce such prohibitions and restrictions to the smallest number; they undertake in any case, as regards import and export licences, to do everything in their power to ensure:

(a) That the conditions to be fulfilled and the formalities to be observed in order to obtain such licences should be brought immediately in the clearest and most definite form to the notice of the public;

(b) That the method of issue of the certificates of licences should be as simple and stable as possible;

(c) That the examination of applications and the issue of licences to the applicants should be carried out with the least possible delay;

(d) That the system of issuing licences should be such as to prevent the traffic in licences. With this object, licences, when issued to individuals, should state the name

doivent porter le nom du bénéficiaire et ne doivent pas pouvoir être utilisées par une autre personne;

e) Pour que, en cas de fixation de contingents, les formalités imposées par le pays importateur ne soient pas de nature à empêcher une répartition équitable des quantités de marchandises dont l'importation est autorisée.

Article 4.

Les Etats contractants devront publier, sans retard, tous les règlements visant les formalités douanières et similaires, ainsi que toutes modifications y afférentes, qui n'auraient pas été publiés jusqu'ici, de telle manière que les intéressés puissent en avoir connaissance et éviter ainsi le préjudice qui pourrait résulter de l'application de formalités douanières ignorées d'eux.

Les Etats contractants s'engagent à ce qu'aucune mesure concernant la réglementation douanière ne soit mise en vigueur qui n'ait été portée préalablement à la connaissance du public, soit par le moyen de sa publication au Journal Officiel du pays, soit par toute autre voie appropriée de publicité officielle ou privée.

La même obligation de publicité préalable s'applique à tout ce qui touche les tarifs, ainsi que les prohibitions et restrictions d'importation ou d'exportation.

Toutefois, dans des cas de nature exceptionnelle, où la publication préalable risquerait de porter atteinte aux intérêts essentiels du pays, les dispositions des alinéas 2 et 3 ci-dessus perdent leur caractère obligatoire. En de pareils cas, la publication devra cependant coincider, autant que possible, avec la mise en vigueur de la mesure prise.

Article 5.

Chaque Etat contractant qui se trouvera, par des mesures fragmentaires ou des retouches successives, avoir modifié son tarif douanier pour un nombre important d'articles, devra en donner au public une image exacte, en publiant, sous une forme aisément accessible, tous les droits applicables du fait de l'ensemble des dispositions en vigueur.

A cet effet, tous droits à percevoir par les autorités douanières du fait de l'importation ou de l'exportation des marchandises devront être indiqués d'une manière méthodique, qu'il s'agisse de droits de douane, droits accessoires, taxes de consommation, de circulation, de manipulation ou similaires et, en général, de toutes taxes de quelque nature

of the holder and should not be capable of being used by any other person;

(e) That, in the event of the fixing of rations, the formalities required by the importing country should not be such as to prevent an equitable allocation of the quantities of goods of which the importation is authorised.

Article 4.

The Contracting States shall publish promptly all regulations relating to Customs and similar formalities and all modifications therein, which have not been already published, in such a manner as to enable persons concerned to become acquainted with them and to avoid the prejudice which might result from the application of Customs formalities of which they are ignorant.

The Contracting States agree that no Customs regulations shall be enforced before such regulations have been published, either in the Official Journal of the country concerned or through some other suitable official or private channel of publicity.

This obligation to publish in advance extends to all matters affecting tariffs and import and export prohibitions or restrictions.

In cases, however, of an exceptional nature, when previous publication would be likely to injure the essential interests of the country, the provisions of the second and third paragraphs of this Article will lose their obligatory force. In such cases, however, publication shall, so far as possible, take place simultaneously with the enforcement of the measure in questions.

Article 5.

Every Contracting State whose tariff has been modified by successive additions and alterations affecting a considerable number of articles shall publish a complete statement, in an easily accessible form, of all the duties levied as a result of all the measures in force.

For this purpose all duties levied by the Customs authorities by reason of importation or exportation shall be methodically stated, whether they are Customs duties, supplementary charges, taxes on consumption or circulation, charges for handling goods or similar charges, and in general all charges of any description, it being understood that

qu'elles soient, étant entendu que l'obligation ci-dessus prévue est limitée aux droits et taxes à percevoir, sur les marchandises importées ou exportées, pour le compte de l'Etat et du fait du dédouanement.

Les charges auxquelles la marchandise est soumise étant ainsi indiquées sans ambiguité, il faudra, en ce qui concerne les taxes de consommation et autres à percevoir pour le compte de l'Etat du fait du dédouanement, signaler si la marchandise étrangère est grevée d'une charge spéciale résultant de ce que, exceptionnellement, ces taxes ne seraient pas imposables aux marchandises du pays d'importation ou ne le seraient que partiellement.

Les Etats contractants s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour donner aux commerçants la possibilité de se procurer des informations officielles concernant les tarifs de douane, et notamment, les taux des droits à percevoir sur une marchandise déterminée.

Article 6.

Afin de permettre aux Etats contractants et à leurs ressortissants d'être informés aussi rapidement que possible de toutes les mesures visées aux articles 4 et 5 qui intéressent leur commerce, chaque Etat contractant s'engage à communiquer au représentant diplomatique de chacun des autres Etats, ou à tout autre représentant désigné à cet effet et résidant sur son territoire, toutes publications effectuées en exécution desdits articles, cette communication devant être faite dès la parution et en double exemplaire. Faute d'un représentant diplomatique ou autre, la communication sera faite à l'Etat intéressé par la voie qu'il indiquera à cet effet.

Chaque Etat contractant s'engage, en outre, à faire parvenir en dix exemplaires, dès leur parution, au Secrétariat de la Société des Nations, toutes publications faites en exécution des articles 4 et 5.

Chaque Etat contractant s'engage de même à communiquer en dix exemplaires, dès leur parution, tous les tarifs douaniers ou modifications de tarifs institués par lui au „Bureau international pour la publication des tarifs douaniers" de Bruxelles, chargé par la Convention internationale du 5 juillet 1890 de la traduction et de la publication des tarifs.

Article 7.

Les Etats contractants s'engagent à prendre, tant par le moyen de leur législation que de leur administration, toutes les mesures les

the above obligation is limited to duties or charges which are levied on imported or exported goods on behalf of the State and by reason of clearing goods through the Customs.

The charges to which goods are liable being thus clearly stated, a clear indication shall be given in the case of taxes on consumption and other taxes levied on behalf of the State by reason of clearing goods through the Customs, whether foreign goods are subject to a special tax owing to the fact that, as an exceptional measure, goods of the country of importation are not or are only partially liable to such taxes.

The Contracting States undertake to take the necessary steps to enable traders to procure official information in regard to Custom tariffs, particularly as to the amount of the charges to which any given class of goods is liable.

Article 6.

In order to enable Contracting States and their nationals to become acquainted as quickly as possible with all the measures referred to in Articles 4 and 5 which affect their trade, each Contracting State undertakes to communicate to the diplomatic representative of each other State, or such other representative residing in its territory as may be designated for the purpose, all publications issued in accordance with the said Articles. Such communication will be made in duplicate and so soon as publication is effected. If no such diplomatic or other representative exists, the communication will be made to the State concerned through such channel as it may designate for the purpose.

Further, each Contracting State undertakes to forward to the Secretariat of the League of Nations, as soon as they appear, ten copies of all publications issued in accordance with Articles 4 and 5.

Each Contracting State also undertakes to communicate, as soon as they appear, to the „International Office for the publication of Customs Tariffs" at Brussels, which is entrusted by the International Convention of July 5th, 1890, with the translation and publication of such tariffs, ten copies of all Customs tariffs or modifications therein which it may establish.

Article 7.

The Contracting States undertake to take the most appropriate measures by their national legislation and administration both

plus appropriées pour empêcher l'application arbitraire on injuste de leurs lois et réglementations, en matière douanière et similaire, ainsi que pour assurer un recours par voie administrative, judiciaire ou arbitrale aux personnes qui auraient été lésées par ces abus.

Toutes mesures de cet ordre qui sont actuellement en vigueur, ou qui seraient prises à l'avenir, devront être publiées dans les conditions prévues aux articles 4 et 5.

Article 8.

Hors le cas où elles pourraient être passibles de prohibition, et pour autant que la présence de la marchandise ne serait pas indispensable à la solution du différend, les marchandises qui font l'objet d'un différend rélatif à la tarification, à l'origine, à la provenance ou à la valeur, doivent, à la demande du redevable, être remises immédiatement à sa libre disposition, sans attendre la solution du différend, sous réserve des mesures nécessaires pour sauvegarder les intérêts de l'Etat. Il est entendu que le remboursement des droits consignés ou l'annulation de la soumission souscrite par le déclarant aura lieu dès que sera intervenu la solution du litige, qui devra, en toute hypothèse, être aussi rapide que possible.

Article 9.

En vue de marquer les progrès accomplis en tout ce qui touche la simplification des formalités douanières ou similaires visées aux articles précédents, chacun des Etats contractants devra remettre au Secrétaire général de la Société des Nations, dans les douze mois qui suivront la mise en vigueur, en ce qui le concerne, de la présente Convention, un résumé des mesures prises par lui pour assurer ladite simlification.

Des résumés analogues seront fournis dans la suite tous les trois ans et chaque fois que le Conseil de la Société en fera la demande.

Article 10.

Les échantillons et modèles, passibles de droits d'entrée et non frappés de prohibition, importés par les fabricants ou commerçants établis dans l'un quelconque des Etats contractants, soit personnellement, soit par l'intermédiaire de voyageurs de commerce, sont admissibles en franchise provisoire sur le territoire de chacun des Etats contractants, moyennant consignation des droits d'entrée ou engagement cautionné garantissant le paiement éventuel de ces droits.

to prevent the arbitrary or unjust application of their laws and regulations with regard to Customs and other similar matters, and to ensure redress by administrative, judicial or arbitral procedure for those who may have been prejudiced by such abuses.

All such measures which are at present in force or which may be taken hereafter shall be published in the manner provided by Articles 4 and 5.

Article 8.

Apart from cases in which their importation may be prohibited, and unless it is indespensable for the solution of the dispute that they should be produced, goods which form the subject of a dispute as to the application of the Customs tariff or as to their origin, place of departure or value, must, at the request of the declarant, be at once placed at his disposal without waiting for the solution of the dispute, subject, however, to any measures that may be necessary for safeguarding the interests of the State. It is understood that the refund of the amount deposited in respect of duties or the cancellation of the undertaking given by the declarant shall take place immediately upon the solution of the dispute, which must, in any case, be as speedy as possible.

Article 9.

In order to indicate the progress which has been made in all matters relating to the simplification of the Customs and other similar formalities referred to in the preceding Articles, each of the Contracting States shall, within twelve months from the coming into force in its own case of the present Convention, furnish the Secretary-General of the League of Nations with a summary of all the steps which it has taken to effect such simplication.

Similar summaries shall thereafter be furnished every three years and whenever requested by the Council of the League.

Article 10.

Samples and specimens which are liable to import duty, and the importation of which is not prohibited, shall, when imported by manufacturers or traders established in any of the Contracting States, either in person or through the agency of commercial travellers, be temporarily admitted free of duty to the territory of each of the Contracting States, subject to the amount of the import duties being deposited or security being given for payment if necessary.

Pour bénéficier de cette faveur, les fabricants ou commerçants et les voyageurs de commerce doivent se conformer aux lois, règlements et formalités de douane sur la matière édictés par les susdits Etats; ces lois et règlements pourront imposer aux intéressées l'obligation d'une carte de légitimation.

Pour l'application du présent article, sont considérés comme échantillons ou modèles tous objets représentatifs d'une marchandise déterminée sous la double réserve, d'une part, que lesdits objets soient susceptibles d'être dûment identifiés lors de la réexportation, d'autre part, que les objets ainsi importés ne représentent pas de quantités ou valeurs telles que, dans leur ensemble, ils n'auraient plus le caractère usuel d'échantillons.

Les autorités douanières de l'un quelconque des Etats contractants considéreront comme suffisantes, au point de vue de la reconnaissance ultérieure de l'identité des échantillons ou modèles, les marques qui y auront été apposées par la douane d'un autre Etat contractant, à la condition que ces échantillons ou modèles soient accompagnés d'une liste descriptive certifiée par les autorités douanières de ce dernier Etat. Des marques supplémentaires pourront cependant être apposées sur les échantillons ou modèles par la douane du pays d'importation dans tous les cas où celle-ci jugerait ce complément de garantie indispensable pour assurer l'identification des échantillons ou modèles, lors de la réexportation. Hormis ce dernier cas, la vérification douanière consistera simplement à reconnaître l'identité des échantillons et à déterminer le montant des droits et taxes éventuellement exigibles.

Le délai de réexportation est fixé au minimum à six mois, sauf la faculté de prolongation réservée à l'administration douanière du pays d'importation. Passé le délai imparti, le paiement des droits sera exigé sur les échantillons non réexportés.

Le remboursement des droits consignés à l'entrée ou la libération de la caution qui garantit le paiement de ces droits seront effectués sans retard à tous les bureaux situés aux frontières ou à l'intérieur du pays, qui auront reçu les attributions nécessaires à cet effet, et éventuellement sous déduction des droits afférents aux échantillons ou modèles qui ne seraient pas présentés à la réexportation. Les Etats contractants publieront la liste des bureaux auxquels lesdites attributions auront été conférées.

Dans le cas où une carte de légitimation est exigée, celle-ci doit être conforme au modèle annexé au présent article et être délivrée

To obtain this privilege, manufacturers or traders and commercial travellers must comply with the relevant laws, regulations and Customs formalities prescribed by the said States; these laws and regulations may require the parties concerned to be provided with an identity card.

For the purpose of the present Article, all objects representative of a specified category of goods shall be considered as samples or specimens, provided, first, that the said articles are such that they can be duly identified on re-exportation, and secondly, that the articles thus imported are not of such quantity or value that, taken as a whole, they no longer constitute samples in the usual sense.

The Customs authorities of any of the Contracting States shall recognise as sufficient for the future identification of the samples or specimens the marks which have been affixed by the Customs authorities of any other Contracting State, provided that the said samples or specimens are accompanied by a descriptive liste certified by the Customs authorities of the latter State. Additional marks may, however, be affixed to the samples or specimens by the Customs authorities of he importing country in all cases in which the latter consider this additional guarantee indispensable for ensuring the identification of the samples or specimens on re-exportation. Except in the latter case, Customs verification shall be confined to identifying the samples and deciding the total duties and charges to which they may eventually be liable.

The period allowed for re-exportation is fixed at not less than six months, subject to prolongation by the Customs administration of the importing country. When the period of grace has expired, duty shall be payable on samples which have not been re-exported.

The refund of duties paid on importation, or the release of the security for payment of these duties, shall be effected without delay at any of the offices situated at the frontier or in the interior of the country which possess the necessary authority, and subject to the deduction of the duties payable on samples or specimens not produced for re-exportation. The Contracting States shall publish a list of the offices on which the said authority has been conferred.

Where identity cards are required, they must conform to the specimen annexed to this Article and be delivered by an authority

par une autorité agréée à cette fin par l'Etat dans lequel les fabricants ou commerçants ont le siège de leurs affaires. Sous condition de réciprocité, les cartes de légitimation seront exemptées d'un visa consulaire ou autre, sauf dans le cas où un Etat justifierait que des circonstances spéciales ou exceptionnelles l'obligent à l'exiger. Dans ce cas, le coût du visa devra être fixé à un taux aussi minime que possible et ne pourra dépasser le coût de l'émission.

Les Etats contractants se communiqueront, directement, à bref délai, et communiqueront également au Secrétariat de la Société des Nations, la liste des autorités reconnues compétentes pour délivrer les cartes de légitimation.

Jusqu'à l'institution du régime ci-dessus défini, les facilités que les Etats accordent déjà ne seront pas restreintes.

Les dispositions du présent article, sauf celles relatives à la carte de légitimation, sont applicables aux échantillons et modèles qui, passibles de droits d'entrée et non frappés de prohibition, seraient importés par les fabricants, commerçants ou voyageurs de commerce établis dans l'un quelconque des Etats contractants, même si ces fabricants, commerçants ou voyageurs de commerce n'accompagnent pas lesdits échantillons ou modèles.

(Modèle)

Nom de l'Etat.

(Autorité de délivrance)

CARTE DE LFGITIMATION POUR VOYAGEURS DE COMMERCE

valable pendant douze mois à compter de la date de délivrance.

Bon pour ..... No de la carte

Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte, M....., né à ..... demeurant à ....., rue ..... no.... Possède[1]) ..... à ..... sous la raison de commerce ..... (ou) est commis-voyageur au service de la maison ..... des maisons à ..... qui { possède[1]) ..... / possèdent sous la raison de commerce .....

[1]) Indication de la fabrique ou du commerce.

N. B. On ne doit remplier que la rubrique 1 du formulaire, lorsqu'il s'agit du chef d'un établissement commercial ou industriel.

designated for this purpose by the State in which the manufacturers or traders have their business headquarters. Subject to reciprocity, no consular or other visa shall be required on identity cards, unless a State shows that such a requirement is rendered necessary by special or exceptional circumstances. When a visa is required, its cost shall be as low as possible and shall not exceed the cost of the service.

The Contracting States shall, as soon as possible, communicate direct to each other, and also to the Secretariat of the League of Nations, a list of the authorities recognized as competent to issue identity cards.

Pending the introduction of the system defined above, facilities at present granted by States shall not be curtailed.

The provisions of the present Article, except those referring to identity cards, shall be applicable to samples and specimens which are liable to import duties and the importation of which is not prohibited, when imported by manufacturers, traders or commercial travellers established in any of the Contracting States, even if not accompanied by the said manufacturers, traders, or commercil-travellers.

(Specimen.)

(Name of State.)

(Issuing Office.)

IDENTITY CARD FOR COMMERCIAL TRAVELLERS.

Valid for twelve months including the day of issue.

Good for ..... No. of identity card .....

It is hereby certified that the bearer of this card M....., born at ..... living at ..... No..... Street..... is the owner of[1]) ..... at ..... for the purpose of trade ..... (or) is a commercial traveller employed by { the firm of ..... / the firms of at ..... Which { possess[1]) ..... / possesses for the purposes of trade .....

[1]) State the articles or nature of the trade.

N. B. The first entry should only be completed for heads of commercial or manufacturing businesses.

Le porteur de cette carte se proposant de recueillir des commandes dans les pays susvisés et de faire des achats pour la (les) maison(s) dont il s'agit, il est certifié que ladite (lesdites) maison(s) est (sont) autorisée(s) à pratiquer son (leurs) industrie(s) et son (leurs) commerce(s) à (.....) et y paie(nt) les contributions légales à cet effet. (.....), le ..... 19.....

Signature du chef de la (des) maison(s):

.....

Signalement du porteur

Age .....

Taille .....

Cheveux .....

Signes particuliers .....

Signature du porteur:

.....

Article 11.

Les Etats contractants limiteront dans toute la mesure possible les cas où des certificats d'origine sont exigés.

En conformité avec ce principe, et étant entendu que les administrations douanières conservent leur plein droit de contrôle quant à l'origine réelle des marchandises et, partant, le pouvoir d'exiger, nonobstant la production de certificats, toutes justifications autres qu'elles jugent nécessaires, les Etats contractants acceptent de se conformer aux dispositions suivantes :

1° Les Etats contractants s'appliqueront à rendre aussi simples et équitables que possible la procédure et les formalités relatives à la délivrance et à la reconnaissance des certificats d'origine, et ils porteront à la connaissance du public les cas dans lesquels les certificats sont exigés et les conditions auxquelles ils sont délivrés.

2° Les certificats d'origine peuvent émaner, non seulement des autorités officielles des Etats contractants, mais aussi de tous organismes ayant la compétence et présentant les garanties nécessaires, qui auraient été préalablement agréés par chacun des Etats intéressés. Chaque Etat contractant communiquera aussitôt que possible, au Secrétariat de la Société des Nations, la liste des organismes qu'il aura habilités pour la délivrance des certificats d'origine. Chaque Etat se réserve le droit de retirer son agrément à l'un quelconque des organismes ainsi notifiés, s'il constate que cet organisme a émis indûment les dits certificats.

3° Dans le cas où la marchandise ne serait pas importée directement du pays d'origine, mais parviendrait par la voie d'un

The bearer of this card intends to solicit orders in the above-mentioned countries and to make purchases for the firm(s) referred to. It is hereby certified that the said firm(s) is (are) authorised to carry out its (their) business and trade at ..... and that it pays (they pay) the taxes, as provided by law, for that purpose.

....., the ..... 19.....

Signature of the head of the firm(s):

.....

Description of the bearer.

Age .....

Height .....

Hair .....

Special Marks .....

Signature of the bearer.

.....

Article 11.

The Contracting States shall reduce as far as possible the number of cases in which certificates of origin are required.

In accordance with this principle, and subject to the understanding that the Customs Administrations will retain fully the right of verifying the real origin of goods and consequently also the power to demand, in spite of the production of certificates, any other proof they may deem necessary, the Contracting States agree to comply with the following provisions:

1. The Contracting States shall take steps to render as simple and equitable as possible the procedure and formalities connected with the issue and acceptance of certificates of origin, and they shall bring to the notice of the public the cases in which such certificates are required and the conditions on which they are issued.

2. Certificates of origin may be issued not only by the official authorities of the Contracting States, but also by any other organisations which possess the necessary authority and offer the necessary guarantees and are previously approved for this purpose by each of the States concerned. Each Contracting State shall communicate as soon as possible to the Secretariat of the League of Nations a list of organisations which it has designated for the purpose of delivering certificates of origin. Each State retains the right of withdrawing its approval from any organisation which has been so notified to it, if it is shown that such organisation has issued certificates in an improper manner.

3. In cases where goods are not imported direct from the country of origin, but are forwarded through the territory of a third con-

pays tiers contractant, les administrations douanières admettront les certificats d'origine établis par les organismes qualifiés du dit pays tiers, tout en réservant leur droit de vérifier la recevabilité de pareils certificats au même titre que ceux délivrés par le pays d'origine.

4° Les administrations douanières n'exigeront pas la production du certificat d'origine:

a) Lorsque l'intéressé renonce à réclamer le bénéfice d'un régime dont l'application est subordonnée à la production d'un tel certificat;

b) Lorsque la nature même des marchandises établit incontestablement leur origine et qu'un accord préalable est intervenu à cet égard entre les Etats intéressés;

c) Lorsque la marchandise est accompagnée d'un certificat attestant qu'elle a droit à une appellation régionale, sous la réserve que ce titre ait été délivré par un organisme habilité à cette fin et agréé par l'Etat importateur.

5° Si la législation de leurs pays respectifs n'y fait pas obstacle, les administrations douanières devront, au cas où la réciprocité serait assurée:

a) Affranchir également de la justification d'origine, hors le cas de soupçon d'abus, les importations qui, manifestement, ne présentent pas un caractère commercial ou qui, ayant ce caractère, n'ont qu'une faible valeur;

b) Accepter les certificats d'origine délivrés pour des marchandises, dont l'exportation n'aurait pas été immédiatement effectuée, pourvu que l'expédition de ces marchandises ait eu lieu dans un délai fixé à un mois ou à deux mois, selon que le pays d'expédition et le pays de destination sont ou non limitrophes, ces délais étant susceptibles de prolongation, si les raisons invoquées pour expliquer le retard du transport apparaissent suffisantes.

6° Lorsque, pour une raison plausible, l'importateur ne sera pas en mesure de présenter le certificat d'origine lors de l'importation des marchandises, le délai nécessaire pour la production de ce titre pourra lui être accordé aux conditions que les administrations douanières jugeront utiles pour garantir le paiement des droits éventuellement exigibles. Le certificat étant ultérieurement produit, les droits qui auraient été acquittés ou consignés en trop seront remboursés aussitôt que possible.

Il sera tenu compte, pour l'application de la présente disposition, des conditions résul-

tracting country, the Customs administrations shall accept the certificates of origin drawn up by the approved organisations of the third contracting country, retaining, however, the right to satisfy themselves that such certificates are in order in the same manner as in the case of certificates issued by the country of origin.

4. The Customs administrations shall not require the production of a certificate of origin:

(a) In cases where the person concerned renounces all claim to the benefit of a régime which depends for application upon the production of such a certificate.

(b) When the nature of the goods clearly establishes their origin, and an agreement on this subject has been previously concluded between the States concerned;

(c) When the goods are accompanied by a certificate to the effect that they are entitled to a regional appellation, provided that this certificate has been issued by an organisation designated for this purpose and approved by the importing State.

5. If the law of their respective countries permits, and subject to reciprocity, Customs administrations shall:

(a) Except in cases where abuse is suspected, dispense with proof of origin in regard to imports which are manifestly not of a commercial nature, or which, although of a commercial nature are of small value;

(b) Accept certificates of origin issued in respect of goods which are not exported immediately, provided that such goods are despatched within a period of either one month or two months, according as the exporting country and the country of destination are or are not contiguous; this period may be extended, provided that the reasons given for the delay in completing the transport of the goods appear satisfactory.

6. When for any sufficient reason, the importer is unable to produce a certificate of origin when he imports his goods, the Customs authorities may grant him the period of grace necessary for the production of this document, subject to such conditions as they may judge necessary to guarantee the charges which may eventually be payable. Upon the certificate being subsequently produced, the charges which may have been paid, or the amount paid in excess, shall be refunded at the earliest possible moment.

In applying the above provision, such conditions as may result from the exhaustion

tant éventuellement du décompte de contingents.

7° Les certificats pourront être établis, soit dans la langue du pays importateur, soit dans la langue du pays exportateur, la douane du pays d'importation conservant, en cas de doute sur la teneur du document, la faculté d'en réclamer une traduction.

8° Les certificats d'origine seront en principe dispensés du visa consulaire, surtout quand ils émanent des administrations douanières. Si, dans des cas exceptionnels, le visa consulaire reste exigé, les intéressés peuvent, à leur choix, soumettre les certificats d'origine au visa, soit du consul de leur ressort, soit du consul d'un ressort voisin; le coût du visa devra être aussi réduit que possible et ne pourra dépasser le coût de l'émission, en particulier lorsqu'il s'agit d'envois de faible valeur.

9° Les dispositions du présent article sont applicables à tous documents faisant office de certificats d'origine.

Article 12.

Les documents dits „factures consulaires" ne seront exigibles qu'autant que la production en sera rendue nécessaire, soit pour établir l'origine de la marchandise importée, lorsque l'origine est susceptible d'influer sur les conditions d'admission de la marchandise, soit pour déterminer la valeur de celle-ci, dans le cas de tarifications ad valorem pour l'application desquelles la facture commerciale ne serait pas suffisante.

La contexture des factures consulaires sera simplifiée de manière à éviter toutes complications ou difficultés et à faciliter l'établissement de ces titres par le commerce intéressé.

Le coût du visa des factures consulaires ne comportera qu'un droit fixe, qui devra être aussi réduit que possible, et il ne sera pas exigé, pour une même facture, un nombre d'exemplaires supérieur à trois.

Article 13.

Lorsque le régime applicable à une catégorie quelconque de marchandises importées dépend de l'exécution de conditions techniques spéciales, en ce qui touche leur composition, leur degré de pureté, leur qualité, leur état sanitaire, leur zone de production ou d'autres conditions analogues, les Etats contractants s'efforceront de conclure des accords aux termes desquels les certificats délivrés, ainsi que les timbres ou marques apposés dans le pays exportateur pour garantir

of the quantities which may be imported under a rationing system shall be taken into account.

7. Certificates may be in either the language of the importing country or the language of the exporting country, the Customs authorities of the importing country retaining the right to demand a translation in case of doubt as to the effect of the document.

8. Certificates of origin shall not in principle require a consular visa, particularly when they originate from the Customs administrations. If, in exceptional cases, a consular visa is required, the persons concerned may at their discretion submit their certificates of origin either to the Consul of their district or to the Consul of a neighbouring district for a visa. The cost of the visa must be as low as possible, and must not exceed the cost of issue, especially in the case of consignments of small value.

9. The provisions of the present Article shall apply to all documents used as certificates of origin.

Article 12.

The documents known as „Consular invoices" will not be required, unless their production is necessary either to establish the origin of the goods imported in cases where the origin may affect the conditions under which the goods are admitted, or to ascertain the value of the latter in the case of an ad valorem tariff, for the application of which the commercial invoice would not suffice.

The form of Consular invoices shall be simplified so as to obviate any intricacies or difficulties and to facilitate the drawing up of these documents by the branch of trade concerned.

The cost of a visa for Consular invoices shall be a fixed charge, which should be as low as possible; the number of copies of any single invoice required shall not exceed three.

Article 13.

Where the régime applicable to any class of imported goods depends on the fulfillment of particular technical conditions as to their constitution, purity, quality, sanitary condition, district of production, or other similar matters, the Contracting States will endeavour to conclude agreements under which certificates, stamps or marks given or affixed in the exporting country to guarantee the satisfaction of the said conditions will be accepted without the goods being subjected

que lesdites conditions sont remplies, seront acceptés, sans que ces marchandises soient soumises à une seconde analyse ou à un nouvel essai dans le pays importateur, sous réserve de garanties spéciales lorsqu'il y a présomption que les conditions exigées ne sont pas remplies. L'Etat importateur devrait avoir de même toutes garanties en ce qui concerne l'autorité qui délivre les certificats ainsi que la nature et le caractère des épreuves exigées dans le pays exportateur. D'autre part, l'administration douanière de l'Etat importateur devrait conserver le droit de procéder à une contre analyse toutes les fois qu'elle aurait des raisons particulières d'y recourir.

Pour faciliter la généralisation de tels accords, il serait utile d'y introduire les spécifications ci-après:

a) Methodes à suivre uniformément par tous les laboratoires chargés de procéder aux analyses ou essais, ces méthodes pouvant être périodiquement revisées à la demande d'un ou de plusieurs Etats parties à ces accords;

b) Nature et caractère des épreuves à pratiquer dans chacun des Etats parties aux dits accords, en ayant soin de déterminer le degré de pureté exigible pour les produits, de façon à ne pas aboutir à une véritable prohibition.

Article 14.

Les Etats contractants examineront les méthodes les plus appropriées pour simplifier et rendre plus uniformes, en même temps que plus équitables, au moyen d'une action, soit individuelle, soit concertée, les formalités afférentes au dédouanement rapide des marchandises, à la visite des bagages des voyageurs, au régime des marchandises en entrepôt, aux taxes de magasinage, et aux autres matières visées à l'annexe au présent article.

Pour l'application du dit article, les Etats contractants envisageront favorablement les recommandations contenues dans cette annexe.

Annexe à l'article 14.

A. — Dédouanement rapide des marchandises.

Organisation et fonctionnement du service.

1. Pour éviter l'engorgement dans certains bureaux frontières, il est désirable que la pratique du dédouanement dans les bureaux ou entrepôts intérieurs soit facilitée, quand

to a second analysis or other test in the country of importation, subject to special guarantees to be taken where there is a presumption that the required conditions are not fulfilled. The importing State should be afforded every guarantee as to the authorities appointed to issue the certificates and the nature and standard of the tests applied in the exporting country. The Customs administrations of the importing State should also retain the right to make a second analysis whenever there are special reasons for doing so.

To facilitate the general adoption of such agreements, it would be useful that they should indicate:

(a) The methods to be uniformly adopted by all laboratories appointed to make analyses or other tests, these methods being open to revision from time to time at the request of one or more of the States parties to such agreements;

(b) The nature and standard of the tests to be carried out in each of the States parties to such agreements, due care being taken that the standard of purity required for the various products is fixed in such a way as not to be tantamount to virtual prohibition.

Article 14.

The Contracting States shall consider the most appropriate methods of simplifying and making more uniform and reasonable, whether by means of individual or concerted action, the formalities relating to the rapid passage of goods through the Customs, the examination of travellers' luggage, the system of goods in bond and warehousing charges, and the other matters dealt with in the Annex to this Article.

In giving effect to this Article, the Contracting States will extend favourable consideration to the recommendations contained in that Annex.

Annex to Article 14.

A — Rapid passage of goods through the customs.

Organisation and working of the service.

1. In order to avoid congestion at certain frontier Customs Offices, it is desirable that the practice of clearing goods at inland office or warehouses should be encouraged whene-

les règlements intérieurs, les conditions de transport et la nature des marchandises le permettent.

2. Il est désirable que, hors le cas de soupçon d'abus et sans préjudice des droits que les Etats tiennent de leur législation, les plombs ou scellés douaniers apposés par un Etat sur des marchandises en transit ou dirigées sur entrepôt soient reconnus et respectés par les autres Etats, sous réserve de la faculté pour ceux-ci de compléter le plombage ou les scellés par l'apposition de nouvelles marques douanières.

Passage des marchandises en douane.

3. Il est désirable que, dans toute la mesure du possible et sans préjudice de la faculté de percevoir des redevances spéciales, les Etats:

a) Facilitent le dédouanement des denrées périssables, en dehors des heures d'ouverture des bureaux et des jours ouvrables;

b) Autorisent, dans les limites de leur législation, le chargement et le déchargement des navires et bateaux, en dehors des jours et heures ordinaires des travaux de la douane.

Facilitées accordées au déclarant.

4. Il est désirable que le destinataire soit toujours libre, sous réserve des stipulations de l'article 10 de la Convention de Berne du 14 octobre 1890 sur le transport de marchandises par chemin de fer, amendé par la Convention de Berne du 19 septembre 1906, de déclarer lui-même les marchandises en douane, ou de les faire déclarer par une personne de son choix.

5. Il est désirable — là où le système sera reconnu applicable — qu'il soit adopté un formulaire comportant à la fois la déclaration en douane à remplir par l'intéressé, le certificat de vérification et, lorsque le pays intéressé le juge utile, la quittance du paiement des droits d'entrée.

6. Il est désirable que les Etats s'abstiennent autant que possible d'appliquer des pénalités sévères pour de légères infractions à la procédure ou à la réglementation douanières. En particulier dans le cas où la production de documents est exigée pour le dédouanement d'une marchandise s'il a été commis une omission ou une erreur manifestement dénuées de toute intention frauduleuse et facilement réparable, l'amende éventuelle devra être réduite au minimum, de manière à ce qu'étant aussi peu onéreuse que possible, elle n'ait d'autre caractère que celui d'une sanction de principe, c'est-à-dire d'un simple avertissement.

ver domestic regulations, transport conditions and the nature of the goods permit of this being done.

2. It is desirable that, unless abuse is suspected, and subject to the rights of States under their own legislation, the lead or other Customs seals affixed by a State to goods which are in transit or on their way to warehouses should be recognised and respected by other States, apart from the right of the latter to affix new Customs marks in addition to the lead or other seals.

Passage of goods through the Customs.

3. It is desirable that the States should, as far as is possible, but without prejudice to their right to levy special charges:

(a) facilitate the clearing of perishable goods outside ordinary office hours and on days other than working days;

(b) authorise, as far as their legislation permits, the lading and unlading of vessels and boats outside the ordinary Customs-House working days and office hours.

Facilities granted to persons declaring goods.

4. It is desirable that the consignee should always be free, except in so far as otherwise provided by Article 10 of the Berne Convention of October 14th, 1890, regarding the Carriage of Goods by Rail, which was amonded by the Berne Convention of September 19th, 1906, to declare, in person, goods in a Customs Office, or to cause this declaration to be made by some person designated by him.

5. It is desirable, wherever it is considered that such a system could usefully be employed, to adopt a printed form, including the Customs declaration, to be filled in by the party concerned, the certificate of verification, and, if the country in question regards it as advisable, the receipt for the payment of the import duties.

6. It is desirable that States should refrain, so far as possible, from inflicting severe penalties for trifling infractions of Customs procedure or regulations. In particular, if an act of omission or an error has been committed which is obviously devoid of any fraudulent intent and which can easily be put right, in respect of cases in which the production of documents is required for the clearing of goods through the Customs, any fine which may be imposed should be as small as possible so as to be as little burdensome as possible and to have no character other than that of a formal penalty, i. e. of a simple warning.

7. Il serait utile d'envisager la possibilité d'employer, pour l'acquittement ou la garantie des droits de douane, des chèques postaux ou des chèques de banque, moyennant la production préalable d'un cautionnement permanent.

8. Il est désirable que les autorités douanières soient, autant que possible, autorisées, lorsque l'identité des marchandises peut être établie à leur satisfaction, à rembourser, en cas de réexportation des marchandises, les droits acquittés à leur importation, à condition qu'elles soient restées sans interruption sous le contrôle de la douane. Il est également désirable qu'aucun droit d'exportation ne soit imposé lors de la réexportation de ces marchandises.

9. Il conviendrait de prendre des mesures appropriées pour éviter tout retard dans le dédouanement des catalogues de commerce et autres imprimés du même genre destinés à la réclame, lorsqu'ils sont expédiés par la poste ou emballés avec la marchandise à laquelle ils se rapportent.

10. Il est désirable que, dans le cas où certaines pièces nécessaires aux formalités douanières devraient porter le visa d'un consul ou d'une autre autorité, le bureau chargé du visa s'efforce d'adopter, autant que possible, les heures de service en usage dans les milieux commerciaux de la localité où il se trouve; il est desirable, en outre, que les redevances pour heures supplémentaires lorsque ces redevances sont perçues, soient limitées à un chiffre aussi raisonnable que possible.

B. — Visite des bagages des voyageurs.

11. Il est désirable de voir généraliser autant que possible la pratique de la visite douanière des bagages à main dans les trains à intercirculation complète, soit en cours de route, soit pendant le stationnement des trains en gare-frontière.

12. Il est désirable que la pratique recommandée au No 11 ci-dessus, en ce qui concerne la visite des bagages des voyageurs, soit, autant que possible, étendue aux voyages maritimes et fluviaux. La visite devrait, dans la mesure du possible, s'effectuer à bord des bateaux, soit en cours de route, lorsque la traversée n'est pas longue, soit à l'arrivée dans le port.

13. Il est désirable que soient affichés dans les locaux de la douane et, autant que possible, dans les voitures de chemin de fer et les bateaux, les droits et taxes auquels sont soumis

7. Consideration should be given to the possibility of using postal money-orders or cheques, against security of a permanent character, for the payment or guarantee of Customs duties.

8. It is desirable that the Customs authorities should as far as possible be authorised when the identity of the goods can be established to their satisfaction, to refund on re-exportation of goods the duties paid on their importation, provided that they have remained continuously under the supervision of the Customs authorities. It is also desirable that no export duties should be imposed when such goods are re-exported.

9. Suitable measures should be taken to avoid all delay in the passage through the Customs of commercial catalogues and other printed matter of the same kind intended for advertisement when they are sent by post or packed with the goods to which they refer.

10. It is desirable, in cases in which certain documents necessary for purposes of Customs formalities must bear the visa of a consulate or other authority, that the office which grants the visa should endeavour so far as possible to keep the hours of business which are habitual in the commercial circles of the locality in which such office is situated; it is also desirable that charges for attendances out of office hours, when levied, should be fixed at as reasonable a figure as possible.

B. — Examination of baggage.

11. It is desirable that the practice of examining hand baggage in trains consisting entirely of corridor stock, either en route or when the train stops at a frontier station, should if possible be generally applied.

12. It is desirable, that the practice recommended in paragraph 11 above as regards the examination of travellers' baggage should, as far as possible, be extended to journeys by sea and on rivers. The examination should, as far as practicable, be carried out on board ship, either during the voyage, when the crossing is not long, or on the ship's arrival in port.

13. It is desirable that notices should be posted on the Customs-House premises and, as far as possible, in railway carriages and on boats, stating the charges and duties

les principaux objets que le voyageur emporte ordinairement avec lui, ainsi que la nomenclature des articles prohibés.

C. — Régime des marchandises en entrepôts et taxes de magasinage.

14. Il est désirable que les Etats dans lesquels des établissements de cette nature n'existent pas encore créént ou approuvent la création d'entrepôts dits fictifs ou particuliers, ces établissements pourraient être autorisés pour des marchandises qui, en raison de leur nature, réclament des soins spéciaux.

15. Il est désirable que les droits de magasinage dans les entrepôts soient calculés sur une base raisonnable et de telle sorte qu'il ne dépassent pas, dans la règle, la couverutre des frais généraux et la rémunération du capital engagé.

16. Il est désirable que toute personne ayant des marchandises en entrepôt soit autorisée à retirer les marchandises avariées; celles-ci seraient soit détruites en présence de fonctionnaires des douanes, soit renvoyées à l'expéditeur, sans être astreintes au paiement d'aucun droit de douane.

D. — Marchandises figurant au manifeste et non débarquées.

17. Il est désirable que les droits d'entrée ne soient pas exigés pour des marchandises qui, bien qu'elles figurent au manifeste, ne sont pas effectivement introduites dans le pays, toute justification probante devant être fournie à cet égard, soit par le transporteur, soit par le capitaine dans le délai imparti par l'administration douanière.

E. — Coopération des services intéressés.

18. Il est désirable de développer l'institution des gares internationales et de réaliser la coopération effective des divers services nationaux qui y sont installés.

Il y aurait lieu également d'établir, autant que possible, la concordance effective des attributions et des heures d'ouverture des bureaux correspondants de deux pays limitrophes et situés de part et d'autre de la frontière, qu'il s'agisse de routes, de voies fluviales ou de voies ferrées. L'établissement de bureaux de douane de pays limitrophes en un même endroit, et, si la chose est réalisable, dans le même bâtiment, devrait être autant que possible généralisé.

payable on the chief articles which travellers usually carry, and also a list of the articles the importation of which is prohibited.

C. — Treatment of goods in warehouses and warehousing charges.

14. It is desirable that States in which such institutions do not already exist should establish or approve the establishement of so called „constructive" and „special" warehouses, which might be used for goods requiring special care on account of their peculiar character.

15. It is desirable that warehouse charges should be drawn up on a reasonable basis so as to be as a rule no more than sufficient to cover general expenses and interest on the capital laid out.

16. It is desirable that all persons having goods in warehouses should be allowed to withdraw damaged goods; the latter should be either destroyed in the presence of the Customs officials or returned to the consignor without the payment of any Customs duties.

D. — Goods shown on the manifest but not landed.

17. It is desirable that the payment of import duties should not be required in the case of goods which, although they are shown on the manifest, are not actually introduced into the country, provided that sufficient evidence of the fact is furnished either by the carrier or by the captain within a time-limit fixed by the Customs authorities.

E. — Co-operation of the services concerned.

18. It is desirable to develop the system of international railway stations and to obtain effective co-operation among the various national organisations established therein.

It would also be advisable to establish the closest possible concordance between the functions and office hours of the corresponding offices of two contiguous countries, whether in the case of roads, rivers or railways. The practice of establishing the Customs offices of contiguous countries in the same place, and, if feasible, even in the same building, should if possible be made general.

A l'effet de réaliser les recommandations contenues dans la présente section E, il est désirable qu'une Conférence internationale soit réunie, à laquelle participeront des représentants de toutes les administrations et organismes intéressés.

Article 15.

Chacun des Etats contractants s'engage, moyennant des garanties suffisantes de la part des transporteurs et sous réserve des peines de droit en cas de fraude ou d'importation illicite, à autoriser l'acheminement direct et d'office, sans visite douanière à la frontière, des bagages enregistrés, du lieu d'expédition à l'étranger vers un bureau de l'intérieur de son territoire, si ce bureau est qualifié à cet effet. Les Etats publieront la liste des bureaux ainsi qualifiés. Il est entendu que le voyageur aura la faculté de déclarer ses bagages au premier bureau d'entrée.

Article 16.

Les Etats contractants, tout en se réservant tous droits quant à l'économie de leur législation propre en matière d'importations et d'exportations temporaires, s'inspireront, autant que possible des notions exposées à l'annexe du présent article en ce qui touche le régime des marchandises importées ou exportées pour subir un complément de transformation, des objets destinés à figurer dans des expositions d'un caractère public, qu'elles aient un but industriel, commercial, artistique ou scientifique, des appareils et objets d'expériences et de démonstrations, des véhicules de tourisme ou de déménagement, des échantillons, des emballages, des marchandises exportées sous réserve de retour, et de toutes autres espèces similaires.

Annexe à l'article 16.

1. Il est désirable que les dispositions des lois et règlements sur les importations et les exportations temporaires soient simplifiées autant que les circonstances le permettront et qu'elles reçoivent la publicité prévue aux articles 4 et 5 de la présente Convention.

2. Il est désirable que les mesures d'application fassent, autant que possible, l'objet de dispositions générales, afin que toutes personnes ou firmes intéressées puissent en avoir connaissance et en bénéficier.

3. Il est désirable que les procédés employés pour l'identification des marchan-

With a view to carrying out the recommandations contained in the present Section E, it is desirable that an international conference should be convened, in which representatives of all the administrations and organisations concerned should take part.

Article 15.

Each of the Contracting States undertakes, in return for adequate guarantees on the part of the transport agents, and subject to legal penalties in case of fraud or illegal importation, to allow baggage registered from the place of despatch abroad to be forwarded as of right, and without a Customs examination at the frontier, to a non-frontier Customs office in its territory, if such office is qualified for this purpose. The Contracting States shall publish lists of Customs offices thus qualified. It is understood that the traveller will have the choice of declaring his baggage at the first office of entry.

Article 16.

The Contracting States, while reserving all their rights in respect of their own system of law regarding temporary importation and exportation, will be guided as far as possible by the principles laid down in the Annex to this Article as regards the regime to be applied to goods which are imported or exported in order to undergo a manufacturing process, to articles intended for exhibitions of a public character, whether for industrial, commercial, artistic or scientific purposes, to apparatus and articles employed for experiments or demonstrations, to touring vehicles, or furniture vans, to samples, to packing-cases and wrapping, to goods exported subject to an undertaking that they will be returned, and to other goods of a similar kind.

Annex to Article 16.

1. It is desirable that the provisions of laws and regulations relating to temporary importation and exportation shall be simplified as far as circumstances allow, and shall be made public in the manner provided for in Articles 4 and 5 of the present Convention.

2. It is desirable that the measures of application should so far as possible form the subject of general regulations, in order that the persons or firms concerned may be acquainted with and able to take advantage of them.

3. It is desirable that the procedure adopted for the identification of goods should

dises soient aussi simples que possible, et, à cet effet, il est recommandé:

a) De tenir compte des garanties qui résultent de l'existence sur les objets de marques apposées par les administrations douanières d'autres Etats;

b) D'admettre le système d'identification par voie de modèles ou d'échantillons et aussi par voie de dessins ou de descriptions complètes et détaillées, surtout lorsque l'apposition de marques serait impossible ou présenterait des inconvénients.

4. Il est désirable que les formalités, tant de déclaration que de vérification, puissent être accomplies, non seulement dans les bureaux frontières, mais aussi dans tous bureaux situés à l'intérieur du pays et ayant reçu les attributions nécessaires à cette fin.

5. Il est désirable que des délais suffisants soient accordés pour l'exécution des travaux en vue desquels sont effectuées les importations et les exportations temporaires, qu'il soit tenu compte des circonstances imprévues qui peuvent en retarder l'achèvement et que le délai soit prorogé en cas de besoin.

6. Il est désirable que les garanties soient acceptées sous forme tant de soumissions cautionnées que de versements en numéraire.

7. Il est désirable que les cautionnements soient remboursés ou dégagés dès qu'il aura été satisfait à toutes les obligations qui avaient été contractées.

Article 17.

La présente Convention ne porte pas atteinte aux mesures générales ou particulières qu'un Etat contractant serait exceptionnellement obligé de prendre en cas d'événements graves intéressant la sécurité du pays ou ses intérêts vitaux, étant entendu que le principe de l'équitable traitement du commerce doit toujours être observé dans toute la mesure du possible. Elle ne doit pas davantage préjudicier aux mesures que les Etats contractants pourraient être amenés à prendre pour assurer la santé des hommes, des animaux ou des plantes.

Article 18.

La présente Convention n'impose à aucun des Etats contractants d'obligation qui irait à l'encontre de ses droits et devoirs en tant que Membre de la Société des Nations.

Article 19.

Les engagements souscrits par des Etats contractants en matière de réglementation douanière, en vertu de traités, conventions ou

be as simple as possible, and that for this purpose:

(a) the guarantee afforded by the presence on the articles of marks affixed by the Customs administrations of other States should be taken into consideration;

(b) the system of identification by specimens or samples, by drawing or by complete and detailed descriptions should be instituted, especially in cases in which the affixing of marks is impossible or offers disadvantages.

4. It is desirable that the formalities in connection both with declaration and verification should be carried out not only in the frontier offices but also in any offices situated in the interior of the country concerned which possess the necessary authority.

5. It is desirable that an adequate time-limit should be allowed for the execution of undertakings which involve temporary importation or exportation, and that due consideration should be given to any unforeseen circumstances which may delay their execution, and the time-limit prolonged in case of need.

6. It is desirable that guarantees should be accepted in the form either of properly secured bonds or of payments in cash.

7. It is desirable that the security given should be refunded or released as soon as all the obligations which had been contracted have been fulfilled.

Article 17.

The present Convention does not prejudice exceptional measures of a general or particular character which a Contracting State may be obliged to take in the event of an emergency affecting the safety or vital interests of the country, it being understood that the principle of the equitable treatment of commerce must be observed to the utmost possible extent. Nor does it prejudice the measures which Contracting States may take to ensure the health of human beings, animals or plants.

Article 18.

The present Convention does not impose upon a Contracting State any obligations conflicting with its rights and duties as a Member of the League of Nations.

Article 19.

The coming into force of the present Convention will not abrogate the obligations of Contracting States in relation to Customs

accords, conclus par eux avant la date du 3 novembre 1923, ne sont pas abrogés par suite de la mise en vigueur de la présente Convention.

En raison de cette non-abrogation, les Etats contractants s'engagent, dès que les circonstances le rendront possible et tout au moins au moment de l'expiration de ces accords, à apporter aux engagements ainsi maintenus qui contreviendraient aux dispositions de la présente Convention, toutes modifications destinées à les mettre en harmonie avec elles; étant entendu que cet engagement ne s'applique pas aux stipulations des traités qui ont mis fin à la guerre de 1914—1918, traités auxquels la présente Convention ne saurait porter aucune atteinte.

Article 20.

Conformément à l'article 23 *e* du Pacte de la Société des Nations, tout Etat contractant qui pourra invoquer valablement contre l'application de l'une quelconque des dispositions de la présente Convention, sur tout ou partie de son territoire, une situation économique grave, résultant de dévastations commises sur son sol pendant la guerre de 1914—1918, sera considéré comme dispensé temporairement des obligations résultant de l'application de ladite disposition, étant entendu que le principe de l'équitable traitement du commerce, auquel les Etats contractants s'obligent, doit être observé dans toute la mesure possible.

Article 21.

Il est entendu que cette convention ne doit pas être interprétée comme réglant en quoi que ce soit les droits et obligations inter se de territoires faisant partie ou placés sous la protection d'un même Etat souverain, que ces territoires pris individuellement soient ou non Etats contractants.

Article 22.

Si un différend surgit entre deux ou plusieurs Etats contractants au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente Convention et si ce différend ne peut être réglé, soit directement entre les parties, soit par la voie de tout autre moyen de règlement amiable, les parties au différend pourront, avant de recourir à toute procédure arbitrale ou judiciaire, soumettre le différend, aux fins d'amiable composition, à tout organisme technique que le Conseil de la Société des Nations pourra désigner à cet effet. Cet organisme formulera un avis

regulations under Treaties, Conventions or Agreements concluded by them before November 3rd, 1923.

In consideration of such agreements being kept in force, the Contracting States undertake, so soon as circumstances permit, and in any case on the termination of the agreement, to introduce into agreements so kept in force which contravene the provisions of the present Convention the modifications required to bring them into harmony with such provisions; it being understood that this obligation is not applicable to the provisions of the treaties which terminated the war of 1914—1918, and which are in no wise affected by the present Convention.

Article 20.

In conformity with Article 23(*e*) of the Covenant of the League of Nations, any Contracting State which can establish a good case against the application of any provision of the present Convention in some or all of its territory, on the ground of the grave economic situation arising out of the acts of devastation perpetrated on its soil during the war of 1914—1918, shall be deemed to be relieved temporarily of the obligations arising from the application of such provision, it being understood that the principle of the equitable treatment of commerce, which is accepted as binding by the Contracting States, must be observed to the utmost possible extent.

Article 21.

It is understood that the present Convention must not be interpreted as regulating in any way rights and obligations inter se of territories forming part or placed under the protection of the same sovereign State, whether or not these territories are individually Contracting States.

Article 22.

Should a dispute arise between two or more Contracting States as to the interpretation or application of the provisions of the present Convention, and should such dispute not be settled either directly between the parties or by the employment of any other means of reaching agreement, the parties to the dispute may, before resorting to any arbitral or judicial procedure, submit the dispute, with a view to an amicable settlement, to such technical body as the Council of the League of Nations may appoint for this purpose. This body will give an advisory

consultatif après avoir entendu les parties et les avoir, au besoin, réunies.

L'avis consultatif formulé par ledit organisme ne liera pas les parties au différend, à moins qu'il ne soit accepté par chacune d'elles, et les parties conserveront la liberté, soit après avoir recouru à la procédure ci-dessus mentionnée, soit pour remplacer cette procédure, de recourir à toute autre procédure arbitrale ou judiciaire de leur choix, y compris l'instance devant la Cour permanente de Justice internationale, pour toutes matières qui sont de la compétence de la Cour, aux termes de son statut.

Si un différend de la nature précisée à l'alinéa premier du présent article surgit au sujet de l'interprétation ou de l'application, soit des alinéas 2 ou 3 de l'article 4, soit de l'article 7 de la présente Convention, les Parties devront, à la requête de l'une d'elles, soumettre l'objet du litige à la décision de la Cour permanente de Justice internationale, qu'elles aient ou non, au préalable, recouru à la procédure précisée au paragraphe premier du présent article.

La procédure ouverte devant l'organisme visé ci-dessus ou l'avis formulé par lui, n'entraînera en aucun cas la suspension de la mesure qui fait l'objet du litige; il en sera de même dans le cas d'une instance devant la Cour permanente de Justice internationale, à moins que celle-ci n'en décide autrement aux termes de l'article 41 de son statut.

Article 23.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour, et sera, jusqu'au 31 octobre 1924, ouverte à la signature de tout Etat représenté à la Conférence de Genève, de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat à qui le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire de la présente Convention.

Article 24.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt aux Membres de la Société des Nations signataires de la Convention, ainsi qu'aux autres Etats signataires.

Article 25.

A partir du 31 octobre 1924, tout Etat représenté à la Conférence visée à l'article 23,

opinion after hearing the parties and effecting a meeting between them if necessary.

The advisory opinion given by the said body will not be binding upon the parties to the dispute unless it is accepted by all of them, and they are free either after resort to such procedure or in lieu thereof to have recourse to any arbitral or judicial procedure which they may select, including reference to the Permanent Court of International Justice as regards any matters which are within the competence of that Court under its Statute.

If a dispute of the nature referred to in the first paragraph of this Article should arise with regard to the interpretation or application of paragraphs 2 or 3 of Article 4, or Article 7, of the present Convention, the parties shall, at the request of any of them, refer the matter to the decision of the Permanent Court of International Justice, whether or not there has previously been recourse to the procedure prescribed in the first paragraph of this Article.

The adoption of the procedure before the body referred to above or the opinion given by it will in no case involve the suspension of the measures complained of; the same will apply in the event of proceedings being taken before the Permanent Court of International Justice, unless the Court decides otherwise under Article 41 of the Statute.

Article 23.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear this day's date, and shall be open for signature until October 31st, 1924, by any State represented at the Conference of Geneva, by any Member of the League of Nations and by any States to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 24.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to the Members of the League which are signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 25.

After October 31st, 1924, the present Convention may be acceded to by any State

et non signataire de la Convention, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire, pourra adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion s'effectuera au moyen d'un instrument communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, aux fins de dépôt dans les archives du Secrétariat. Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement aux Membres de la Société des Nations, signataires de la Convention, ainsi qu'aux autres Etats signataires.

Article 26.

La présente Convention n'entrera en vigueur qu'après avoir été ratifiée par cinq Puissances. La date de son entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour après la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification. Ultérieurement, la présente Convention prendra effet, en ce qui concerne chacune des Parties, quatre-vingt-dix jours après la réception de la ratification ou de la notification de l'adhésion.

Conformément aux dispositions de l'article 18 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire général enregistrera la présente Convention le jour de l'entrée en vigueur de cette dernière.

Article 27.

Un recueil spécial sera tenu par le Secrétaire général de la Société des Nations, indiquant quelles Parties ont signé ou ratifié la présente Convention, y ont adhéré ou l'ont dénoncée. Ce recueil sera constamment ouvert aux Membres de la Société et publicaton en sera faite aussi souvent que possible, suivant les indications du Conseil.

Article 28.

La présente Convention peut être dénoncée par notification écrite, adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. La dénonciation deviendra effective un an après la date de sa réception par le Secrétaire général et n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat dénoncant.

Le Secrétaire général de la Société des Nations portera à la connaissance de chacun des Membres de la Société des Nations signataires de la Convention ou adhérents à la

represented at the Conference referred to in Article 23 which has not signed the Convention, by any Member of the League of Nations, or by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Accession shall be effected by an instrument communicated to the Secretary-General of the League of Nations to be deposited in the archives of the Secretariat. The Secretary-General shall at once notify such deposit to all the Members of the League of Nations signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 26.

The present Convention will not come into force until it has been ratified by five Powers. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the fifth ratification. Thereafter, the present Convention will take effect in the case of each Party ninety days after the receipt of its ratification or of the notification of its accession.

In compliance with the provisions of Article 18 of the Covenant of the League of Nations, the Secretary-General will register the present Convention upon the day of its coming into force.

Article 27.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations showing which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 28.

The present Convention may be denounced by an instrument in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations. The denunciation shall become effective one year after the date of the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General, and shall operate only in respect of the Member of the League of Nations or State which makes it.

The Secretary-General of the League of Nations shall notify the receipt of any such denunciations to all the Members of the League of Nations signatories or of adherents

Convention et des autres Etats signataires ou adhérents toute dénonciation reçue par lui.

Article 29.

Tout Etat signataire ou adhérent de la présente Convention peut déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment de sa ratification ou de son adhésion, que son acceptation de la présente Convention n'engage pas, soit l'ensemble, soit tel de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer soumis à sa souveraineté ou à son autorité, et peut, ultérieurement et conformément à l'article 25, adhérer séparément au nom de l'un quelconque de ses protectorats, colonies possessions ou territoires d'outre-mer, exclus par cette déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour tout protectorat, colonie, possession ou territoire d'outre-mer; les dispositions de l'article 28 s'appliqueront à cette dénonciation.

Article 30.

Le Conseil de la Société des Nations est prié de considérer l'opportunité de réunir une Conférence à fin de revision de la présente Convention, si un tiers des Etats contractants en fait la demande.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le trois novembre mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentées à la Conférence.

to the Convention and to the other signatory or adherent States.

Article 29.

Any State signing or adhering to the present Convention may declare, at the moment either of its signature, ratification or accession, that its acceptance of the present Convention does not include any or all of its colonies, overseas possessions, protectorates, or overseas territories under its sovereignty or authority and may subsequently adhere, in conformity with the provisions of Article 25, on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory excluded by such declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory, and the provisions of Article 28 shall apply to any such denunciation.

Article 30.

The Council of the League of Nations is requested to consider the desirability of summoning a Conference for the purpose of revising the present Convention if requested by one-third of the Contracting States.

In faith whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the third day of November one thousand nine hundred and twenty-three, in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

Allemagne	Willy Ernst	Germany
Autriche	E. Pflügl	Austria
Belgique	J. Brunet A. Janssen	Belgium
Brésil	J. A. Barboza Carneiro	Brazil
Empire Britannique	H. Llewellyn Smith	British Empire
Union Sud-Africaine	H. Llewellyn Smith	Union of South Africa
Australie	C. A. B. Campion	Australia
Nouvelle-Zélande	J. Allen	New Zealand

I hereby declare that my signature includes the Mandated Territory of Western Samoa.

Inde	Hardinge of Penshurst	India
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chili	Jorge Buchanan	Chile

Chine	J. R. Loutsengtsiang	China
Danemark	A. Oldenburg	Denmark
Egypte	T. C. Macaulay A. Abdel Khalek	Egypt
Espagne	Emilio de Palacios	Spain
Finlande	Niilo A. Mannio Urho Toivola	Finland
France	E. Bolley	France
Grèce	V. Colocotronis D. Capsali	Greece
Hongrie	F. de Parcher	Hungary
Italie	Carlo Pugliesi	Italy
Japon	Y. Sugimura	Japan
Lithuanie	Dobkevicius Dr. P. Karvelis	Lithuania
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Protectorat français du Maroc	P. Serra	French Protectorate of Morocco
Norvège	Fridtjof Nansen	Norway
Paraguay	R. V. Caballero	Paraguay
Pays-Bas		The Netherlands

Me référant à l'art. 29 de la Convention, je déclare que le Gouvernement Néerlandais, tout en n'acceptant la Convention que pour le Royaume en Europe, n'écarte pas d'une manière categorique son adhésion en ce qui concerne les territoires d'outre-mer, mais que le Gouvernement diffère cette adhésion et se réserve d'adhérer ultérieurement soit pour l'ensemble, soit pour l'un ou l'autre de ses territoires d'outre-mer.

E. Menten

Pays-Bas		The Netherlands

Pour les territoires d'outre-mer du Royaume: Indes Néerlandaises, Surinam et Curaçao

W. Doude van Troostwijk

Pologne	J. Modzelewski	Poland
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira	Portugal
Roumanie		Roumania

Au nom du Gouvernement Royal de Roumanie je fais les mêmes réserves par les différents Gouvernements, — insérées à l'art. 6 du Protocole, — et j'explique que le Gouvernement Royal entend que l'art. 22 de la Convention confère le droit de recourir à la procédure prévue dans ledit article aux seules Hautes Parties contractantes, — pour des questions d'ordre général, — les simples particuliers ne pouvant saisir que les instances judiciaires nationales en cas de désaccord avec les autorités du Royaume.

N. P. Comnene

Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	Radmilo Bouyditch Dr. Valdemar Lounatchek	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Phya Sanpakitch Preecha	Siam
Suède	Hj. Branting	Sweden
Suisse	Häusermann E. Leute	Switzerland
Tchécoslovaquie	J. Dvoracek D. Schönbach	Czechoslovakia
Régence de Tunis (Protectorat français)	Ode	Regency of Tunis (French Protectorate)
Uruguay	E. E. Buero	Uruguay

Protocole de la Convention internationale pour la simplification des formalités douanières.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, pour la simplification des formalités douanières, conclue à la date de ce jour, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

1. Il est entendu que les obligations qui résultent, pour les Etats contractants, de la Convention ci-dessus visée, n'affectent en aucune façon celles qu'ils ont contractées ou pourrant contracter à l'avenir, conformément à des traités ou accords internationaux visant à sauvegarder la santé des hommes, des animaux ou des plantes (notamment la Convention internationale de l'opium), ou destinés à défendre la moralité publique ou ayant pour objet la sécurité internationale.

2. En se qui concerne l'application de l'article 3, l'engagement souscrit par le Canada ne lie que le Gouvernement fédéral sans engager les Gouvernements des Provinces auxquels la constitution canadienne donne le pouvoir d'interdire ou de restreindre, sur leur territoire, l'importation de certains produits.

3. En ce qui concerne l'application des articles 4 et 5, l'adhésion du Brésil et du Canada n'implique, pour ces Etats, la responsabilité du Gouvernement fédéral, en matière d'exportation, que dans la mesure où il prend lui-même des dispositions tarifiaires ou réglementaires visées aux dits articles, sans qu'il puisse assumer aucune responsabilité en ce qui concerne les dispositions de même ordre prises par les Etats ou Provinces en vertu des droits que la Constitution du pays leur confère.

4. En ce qui concerne l'application de l'article 4 et du second alinéa de l'article 5, l'engagement souscrit par l'Allemagne n'implique pas l'obligation de publier certaines taxes minimes qu'elle perçoit ou certaines formalités spéciales qu'elle applique, lesquelles ne sont pas édictées par elle, mais instituées par l'un quelconque des Etats fédérés ou par une autorité locale quelconque.

5. Pour l'application de l'article 11, les Etats contractants reconnaissent que les règles établies par eux constituent des garanties minima qui pourront être réclamées par tous les Etats contractants, mais n'excluent pas l'extension ou l'adaptation desdites règles dans des accords bilatéraux ou autres, que lesdits Etats institueraient volontairement entre eux.

Protocol to the international Convention relating to the simplification of customs formalities.

At the moment of signing the Convention of to-day's date relating to the simplification of Customs formalities, the undersigned, duly authorised, have agreed as follows:

1. It is understood that the obligations of the Contracting States under the Convention referred to above do not in any way affect those which they have contracted or may in future contract under international treaties or agreements relating to the preservation of the health of human beings, animals or plants (particularly the International Opium Convention), the protection of public morals or international security.

2. As regards the application of Article 3, the obligation accepted by Canada binds only the Federal Government and not the Provincial Governments, which, under the Constitution, possess the power of prohibiting or restricting the importation of certain products into their territories.

3. As regards the application of Articles 4 and 5, the acceptance of these Articles by Brazil and Canada only involves, in the case of these States, the responsibility of the Federal Government to the extent to which the measures relating to tariffs or regulations referred to in those Articles are taken by itself, and without its assuming any responsibility as regards such measures taken by the States or Provinces under rights conferred on them by the Constitution of the country.

4. In regard to the application of Article 4 and of the second paragraph of Article 5, the undertaking entered into by Germany does not entail any obligation on her part to publish certain trifling taxes which she collects or certain special formalities which she applies, but which are not imposed by her but by Federal States or by local authorities.

5. As regards the application of Article 11, the Contracting States recognise that the rules which they have established constitute the minimum guarantees which all the Contracting States may claim, and do not exclude the voluntary extension or adaptation of such rules by bilateral or other agreements voluntarily concluded between the said States.

6. Etant donné les conditions spéciales dans lesquelles ils se trouvent, les Gouvernements d'Espagne, de Finlande, de Pologne et de Portugal ont déclaré qu'ils se réservent la faculté d'excepter, lors de la ratification, l'article 10, et qu'ils ne s'obligent à appliquer ledit article qu'après une période de cinq ans à date de ce jour.

Une déclaration analogue a été faite par les Gouvernements d'Espagne, de Grèce et de Portugal en ce qui concerne le 8° de l'article 11 de la Convention et par les Gouvernements d'Espagne et de Portugal à l'égard du 3° du même article. Le Gouvernement polonais a fait une déclaration semblable au sujet de l'application de l'ensemble de cet article, à l'exception des 1°, 2°, 4°, 5°, 7° et 9°, aux prescriptions desquels il accepte de se conformer dès la mise en vigueur, en ce qui le concerne, de ladite convention.

Les autres Etats contractants, en déclarant, qu'ils acceptent les réserves ainsi formulées stipulent qu'ils ne seront eux-mêmes liés, pour les matières qui en font l'objet, à l'égard des Etats qui en bénéficient, que lorsque l'application des stipulations ainsi différées sera, de la part des dits Etats, devenue effective.

Les exceptions formulées ultérieurement par d'autres gouvernements au moment de leur ratification ou de leur adhésion, en ce qui concerne l'article 10, l'article 11 ou des dispositions particulières de ces articles, seront admises, pour la durée visée au premier alinéa et dans les conditions mentionnées au troisième alinéa ci-dessus, si le Conseil de la Société des Nations en décide ainsi, après consultation de l'organe technique prévu à l'article 22 de la Convention.

Le présent Protocole aura les mêmes force, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le trois novembre mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence.

Allemagne	Willy Ernst	Germany
Autriche	E. Pflügl	Austria
Belgique	J. Brunet A. Janssen	Belgium
Brésil	J. A. Barboza Carneiro	Brazil
Empire Britannique	H. Llewellyn Smith.	British Em re

6. In view of the special circumstances in which they are placed, the Governments of Spain, Finland, Poland and Portugal have stated that they reserve the right of excepting Article 10 at the time of ratification and that they will not be bound to apply the said Article until after a period of five years from this day.

A similar declaration has been made by the Governments of Spain, Greece and Portugal in respect of paragraph 8 of Article 11 of the Convention, and by the Government of Spain and Portugal in respect of paragraph 3 of the same Article. The Government of Poland has made a similar declaration in respect of the application of the whole of the same Article, with the exception of paragraphs 1, 2, 4, 5, 7 and 9, which it agrees to apply as from the coming into force in its own case of the said Convention.

The other Contracting States, while stating their acceptance of the reserves so formulated, declare that they will not be bound, in regard to the States which have made the said reserves, as regards the matters to which they relate, until the provisions in question are applied by the said States.

Any exceptions which may subsequently be formulated by other Governments, at the time of their ratification or accession, with reference to Article 10, Article 11, or any particular provisions of those Articles, shall be accepted, for the period referred to in the first paragraph above, and subject to the conditions laid down in the third paragraph, if the Council of the League of Nations so decides after consulting the technical body mentioned in Article 22 of the Convention.

The present Protocol will have the same force, effect and duration as the Convention of to-day's date, of which it is to be considered as an integral part.

In faith whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva, the third day of November one thousand nine hundred and twenty-three in a single copy which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

Union Sud-Africaine	H. Llewellyn Smith	Union of South Africa
Australie	C. A. B. Campion	Australia
Nouvelle-Zélande	J. Allen	New Zealand

I hereby declare that my signature includes the Mandated Territory of Western Samoa.

Inde	Hardinge of Penshurst	India
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chili	Jorge Buchanan	Chile
Chine	J. R. Loutsengtsiang	China
Danemark	A. Oldenburg	Denmark
Egypte	T. C. Macaulay A. Abdel Khalek	Egypt
Espagne	Emilio de Palacios	Spain
Finlande	Niilo A. Mannio Urho Toivola	Finland
France	E. Bolley	France
Grèce	V. Colocotronis D. Capsali	Greece
Hongrie	F. de Parcher	Hungary
Italie	Carlo Pugliesi	Italy
Japon	Y. Sugimura	Japan
Lithuanie	Dobkevicius Dr. P. Karvelis	Lithuania
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Protectorat français du Maroc	P. Serra	French Protectorate of Morocco
Norvège	Fridtjof Nansen	Norway
Paraguay	R. V. Caballero	Paraguay
Pays Bas		The Netherlands

Avec la réserve indiquée à la Convention

E. Menten

Pour le territoire d'outre-mer du Royaume: Indes Néerlandaises, Surinam et Curaçao

W. Doude van Troostwijk

Pologne	J. Modzelewski	Poland
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira	Portugal
Roumanie		Roumania

Sous les réserves et explications mentionnées en signant la Convention.

N. P. Comnène

Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	Radmilo Bouyditch Dr. Valdemar Lounatchek	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Phya Sanpakitch Preecha	Siam
Suède	Hj. Branting	Sweden
Suisse	Häusermann E. Leute	Switzerland
Tchécoslovaquie	J. Dvoracek D. Schönbach	Czechoslovakia
Régence de Tunis (Protectorat français)	Ode	Regency of Tunis (French Protectorate)
Uruguay	E. E. Buero	Uruguay

Riigikogu poolt 4. veebruaril 1930 vastuvõetud

Spitsbergeni kohta käiva lepinguga ühinemise seadus.*)

§ 1. Ühineda Spitsbergeni kohta käiva lepinguga, mis sõlmitud Pariisis 9. veebruaril 1920.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega lepingu ja selle lisa prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 14—1930.

Leping Spitsbergeni kohta, alla kirjutatud Pariisis 9. veebruaril 1920.

Ameerika Ühisriikide President, Tema Majesteet Suur-Briti ja Iirimaa ning meretaguste Briti territooriumide Kuningas, India Keiser, Tema Majesteet Taani Kuningas, Prantsuse Vabariigi President, Tema Majesteet Itaalia Kuningas, Tema Majesteet Jaapani Keiser, Tema Majesteet Norra Kuningas, Tema Majesteet Hollandi Kuninganna, Tema Majesteet Rootsi Kuningas,

Tunnustades Norra suveräniteeti Spitsbergeni arhipelaagile, seal hulgas Karude saar, juhitud soovist näha, et need reegionid omaksid õiglase režiimi, mis oleks kohane kindlustama nende kasutamisele avastamist ja rahulist kasutamist,

Nimetasid oma vastavateks täisvolinikkudeks, et sõlmida Lepingut seks otstarbeks:

Ameerika Ühisriikide President:

Härra Hugh Campbell Wallace'i, Ameerika Ühisriikide Erakorralise Suursaadiku ja Täisvoliniku Pariisis;

Tema Majesteet Suur Briti ja Iirimaa ning meretaguste Briti territooriumide Kuningas, India Keiser:

Väga Auväärse Krahv de Derby, K.G. G.C.V.O.C.B., Tema Briti Majesteedi Erakorralise Suursaadiku ja Täisvoliniku Pariisis:

Ja:

Kanada Dominiooni eest:

Auväärse Sir George Halsey Perley, K.C.M.G., Kanada Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis;

Austraalia Commonwealth'i eest:

Väga Auväärse Andrew Fisher'i, Austraalia Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis;

Traité concernant le Spitsberg, signé à Paris le 9 février 1920.

Le Président des Etats-Unis d'Amérique, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi de Danemark, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Suède,

Désireux, en reconnaissant la souveraineté de la Norvège sur l'archipel du Spitsberg, y compris l'île aux Ours, de voir ces régions pourvues d'un régime équitable propre à en assurer la mise en valeur et l'utilisation pacifique,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires respectifs en vue de conclure un Traité à cet effet:

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Hugh Campbell Wallace, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique à Paris:

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Le Très Honorable Comte de Derby, K. G. G. C. V. O. C. B., Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de S. M. Britannique à Paris;

Et

Pour le Dominion du Canada:

L'Honorable Sir George Halsey Perley, K. C. M. G., Haut-Commissaire du Canada dans le Royaume-Uni;

Pour le Commonwealth d'Australie:

Le Très Honoralbe Andrew Fisher, Haut-Commissaire de l'Australie dans le Royaume-Uni;

Uue-Meremaa Dominiooni eest:
Väga Auväärse Sir Thomas Mackenzie, K.C.M.G., Uue-Meremaa Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis;

Lõuna-Aafrika Uniooni eest:
Härra Reginald Andrew Blankenberg'i, O.B.E., Lõuna-Aafrika Uniooni Ülemkomissari kohustetäitja Ühendatud Kuningriigis;

India eest:
Väga Auväärse Krahv de Derby, K.G. G.C.V.O.C.B.;

Tema Majesteet Taani Kuningas:
Härra Herman Anker Bernhoft'i, Tema Majesteedi Taani Kuninga Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

Prantsuse Vabariigi President:
Härra Aleksander Millerand'i, Peaministri, Välisministri;

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:
Auväärse Maggiorino Ferraris'e, Kuningriigi Senaatori;

Tema Majesteet Jaapani Keiser:
Härra K. Matsui', Tema Majesteedi Erakorralise Suursaadiku ja Täisvoliniku Pariisis;

Tema Majesteet Norra Kuningas:
Härra Parun von Wedel Jarlsberg'i, Tema Majesteedi Norra Kuninga Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:
Härra John Loudon'i, Tema Majesteedi Hollandi Kuninganna Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

Tema Majesteet Rootsi Kuningas:
Härra Krahv J.J.A. Ehrensvärd'i, Tema Majesteedi Rootsi Kuninga Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Pariisis;

Kes, pärast endi heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vahetamist, kokku leppisid järgnevates eeskirjades:

Artikkel esimene.

Kõrged Lepinguosalised on nõus tunnustama, käesoleva Lepinguga kindlaksmääratud tingimustel, Norra tervikulist ja täielist suveräniteeti Spitsbergeni arhipelaagile, sisaldades, Karude saarega või Beeren-Eiland'iga, kõik

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:
Le Très Honorable Sir Thomas Mackenzie, K. C. M. G., Haut-Commissaire de la Nouvelle-Zélande dans le Royaume Uni;

Pour l'Union Sud-Africaine:
M. Reginald Andrew Blankenberg, O. B. E., faisant fonctions de Haut-Commissaire de l'Union Sud-Africaine dans le Royaume-Uni;

Pour l'Inde:
Le Très Honorable Comte de Derby, K. G. G. C. V. O. C. B.;

Sa Majesté le Roi de Danemark:
M. Herman Anker Bernhoft, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi de Danemark à Paris;

Le Président de la République Française:
M. Alexandre Millerand, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie:
L'Honorable Maggiorino Ferraris, Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:
M. K. Matsui, Ambassadeur Extraordianire et Plénipotentiaire des S. M. l'Empereur du Japon à Paris;

Sa Majesté le Roi de Norvège:
M. le Baron de Wedel Jarlsberg, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentaire de S. M. le Roi de Norvège à Paris;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M. John Loudon, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. la Reine des Pays-Bas à Paris;

Sa Majesté le Roi de Suède:
M. le Comte J.J.A. Ehrensvärd, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentaire de S. M. le Roi de Suède à Paris;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des stipulations ci-après:

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour reconnaître dans les conditions stipulées par le présent Traité, la pleine et entière souveraineté de la Norvège sur l'archipel du Spitzberg comprenant, avec l'île aux

saared, mis asetsevad 10 ja 35 Greenwich'i ida pikkusekraadi vahel ja 74 ja 81 põhja laiuskraadi vahel, nimelt: Lääne Spitsbergen, Põhja-Ida maa-ala, Barenti saar, Edge'i saar, Wich'i saared, Lootuse saar või Hopen-Eiland ja Prints-Karli maa, seal hulgas saared, saarekesed ning kaljud, mis temast olenevad.

Artikkel 2.

Kõigi Kõrgete Lepinguosaliste laevadele ja kodanikkudele on võrdselt lubatud kalastamise ja jahi õiguse kasutamine Artikkel 1-s mainitud reegionides ning nende territoriaalsetes vetes.

Norrale kuulub alal hoida, ette võtta või välja kuulutada otstarbekohaseid abinõusid loomastiku ja taimestiku kaitse ja tarbekorral uuesti arendamise kindlustamiseks nimetatud reegionides ning nende territoriaalsetes vetes, olles kokku leppinud, et need abinõud peavad alati võrdselt käsitletavad olema kõigi Kõrgete Lepinguosaliste kodanikkudele, ilma mingisuguste otsekoheste või kaudsete eranditeta, eesõigusteta ja soodustusteta, ükskõik millise kasuks nende hulgast.

Okupeerijad, milliste õigused tunnustatakse Artiklite 6 ja 7 eeskirjade järgi, kasutavad jahi ainuõigust endi maa-kruntidel: 1° elamute, majade, magasinide, vabrikute ja maa-krundi ekspluateerimise otstarbel ehitatud seadiste lähedas ümbruses, kohaliku politsei korraldustega kindlaksmääratud tingimustel; 2° 10-ne kilomeetrilises raioonis ettevõtete või ekspluatatsioonide peaasukoha ümber; ning mõlemail juhtudel Norra Valitsuse poolt käesolevas artiklis väljendatud tingimustel välja kuulutatud korraldustest kinnipidamise reservatsioonil.

Artikkel 3.

Kõigi Kõrgete Lepinguosaliste kodanikud omavad võrdse juurdepääsu ja peatuse vabaduse, ükskõik millisel põhjusel või millise asja pärast, Artikkel 1-s mainitud reegionide vetes, fjordides ja sadamates; nad võivad seal toimetada, ilma ühegi takistuseta, kohalikkudest seadustest ja korraldustest kinnipidamise reservatsioonil, kõiki meri-, tööstus-, kaevandus- ja kaubandusoperatsioone täielise üheõigusluse alusel.

Neil lubatakse samadel üheõigusluse tingimustel teotseda kõigis meri-, tööstus-, kaevandus- või kaubandusettevõtetes ja neid ekspluateerida, seda kõike nii maal kui ka territoriaalvetes, ilma et võiks sisse seada

Ours ou Beeren-Eiland, toutes les îles situées entre les 10° et 35° de longitude Est de Greenwich et entre les 74° et 81° de latitude Nord, notamment: le Spitzberg occidental, la terre du Nord-Est, l'île de Barent, l'île d'Edge, les îles Wiche, l'île d'Espérance ou Hopen-Eiland et la terre du Prince-Charles, ensemble les îles, îlots et rochers qui en dépendent.

Article 2.

Les navires et ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes seront également admis à l'exercice du droit de pêche et de chasse dans les régions visées à l'Article 1-er et leurs eaux territoriales.

Il appartiendra à la Norvège de maintenir, prendre ou édicter les mesures propres à assurer la conservation et, s'il y a lieu, la reconstitution de la faune et de la flore dans lesdites régions et leurs eaux territoriales, étant entendu que ces mesures devront toujours être également applicables aux ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes, sans exemptions, privilèges et faveurs quelconques, directs ou indirects, au profit de l'une quelconque d'entre elles.

Les occupants dont les droits seront reconnus selon les termes des Articles 6 et 7 jouiront du droit exclusif de chasse sur leurs fonds de terre: 1° à proximité des habitations, des maisons, des magasins, des usines, des installations aménagées aux fins de l'exploitation du fonds de terre, dans les conditions fixées par les règlements de la police locale; 2° dans un rayon de 10 kilomètres autour du siège principal des entreprises ou exploitations; et dans les deux cas sous réserve de l'observation des règlements édictés par le Gouvernement norvégien dans les conditions énoncées au présent article.

Article 3.

Les ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes auront une égale liberté d'accès et de relâche pour quelque cause et objet que ce soit, dans les eaux, fjords et ports des régions visées à l'Article 1-er; ils pourront s'y livrer, sans aucune entrave, sous réserve de l'observation des lois et règlements locaux, à toutes opérations maritimes, industrielles, minières et commerciales sur un pied de parfaite égalité.

Ils seront admis dans les mêmes conditions d'égalité à l'exercice et à l'exploitation de toutes entreprises maritimes, industrielles, minières ou commerciales, tant à terre que dans les eaux territoriales, sans qu'aucun

ühtki monopoli, ükskõik millises suhtes ja ükskõik millise ettevõtte jaoks.

Vaatamata reeglitele, mis oleksid maksvad Norras rannasõidu kohta, on Kõrgete Lepinguosaliste laevadel, mis tulevad Artikkel 1-s mainitud reegionidest või sinna lähevad, õigus peatuda, nii sinnasõidul kui tagasisõidul, Norra sadamates, et peale laadida või maha laadida nimetatud reegionidest pärit olevaid või sinna sihitud reisijaid või kaupu, või igal muul põhjusel.

On kokku lepitud, et igas suhtes, ja nimelt kõiges, mis puutub väljaveosse, sisseveosse ja transiiti, kõigi Kõrgete Lepinguosaliste kodanikud, nende laevad ning nende kaubad, ei allu mingile koormatisele või ükskõik millisele kitsendusele, mis ei oleks käsitletav nende kodanikkude, laevade või kaupade kohta, mis kasutavad Norras enamsoodustatud riigi käsitlust, mille juures Norra kodanikud, nende laevad ja nende kaubad on assimileeritud selle sihiga teiste Kõrgete Lepinguosaliste kodanikkudele, nende laevadele ja nende kaupadele nin g ei kasuta üheski suhtes enam soodustatud käsitlust.

Ükskõik millise Lepinguosalise territooriumile sihitud kõigi kaupade väljaveole ei tohi peale panna ühtki koormatist ega kitsendust, mis võiksid olla lahkuminevad või enam koormavad kui need, mis on ette nähtud sama liiki kaupade väljaveol sihitusega mõne teise Lepinguosalise (seal hulgas Norra) territooriumile või igale muule maale.

Artikkel 4.

Iga avalik traadita telegraafi jaam, mis juba ehitatud või tuleb ehitamisele, Norra Valitsuse loaga või hoolel, Artikkel 1-s mainitud reegionides, peab olema alati avatud täielise üheõigusluse alusel kõigi lippude all sõitvate ja Kõrgete Lepinguosaliste kodanikkude laevade ühendustele, tingimustel, mis on ette nähtud Raadio-telegraafi Konventsioonis 5. juulist 1912 või Rahvusvahelises Konventsioonis, mis sõlmitakse eelmise asendamiseks.

Sõjaseisukorrast tulenevate rahvusvaheliste kohustuste reservatsioonil võivad mõne maakrundi omanikud alati ehitada ja kasutada nende endi asjade jaoks traadita telegraafi seadiseid, millistel on vabadus ühendusesse astuda

monopole, à aucun égard et pour quelque entreprise que ce soit, puisse être établi.

Non obstant les règles qui seraient en vigueur en Norvège relativement au cabotage, les navires des Hautes Parties Contractantes en provenance ou à destination des règions visées à l'Article 1-er auront le droit de relâcher, tant à l'aller qu'au retour, dans les ports norvégiens, pour embarquer ou débarquer des voyageurs ou des marchandises en provenance ou à destination desdites régions, ou pour toute autre cause.

Il est entendu qu'à tous égards, et notamment en tout ce qui concerne l'exploitation l'importation et le transit, les ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes, leurs navires et leurs marchandises, ne seront soumis à aucune charge ni restriction quelconque, qui ne sera pas appliquée aux ressortissants, aux navires ou aux marchandises jouissant en Norvège du traitement de la nation la plus favorisée, les ressortissants norvégiens, leurs navires et leurs marchandises étant dans ce but assimilés à ceux des autres Hautes Parties Contractantes, et ne jouissant d'un traitement plus favorable à aucun égard.

L'exportation de toutes marchandises destinées au territoire d'une quelconque des Puissances contractantes ne devra être frappée d'aucune charge ni restriction qui puissent être différentes ou plus onéreuses que celles prévues à l'exportation de marchandises de la même espèce à destination du territoire d'une autre Puissance contractante (y compris la Norvège) ou de tout autre pays.

Article 4.

Toute station publique de télégraphie sans fil établie ou à établir, avec l'autorisation ou par les soins du Gouvernement norvégien, dans les régions visées à l'Article 1-er, devra toujours être ouverte sur un pied de parfaite égalité aux communications des navires de tous pavillons et des ressortissants des Hautes Parties Contractantes dans les conditions prévues par la Convention radio-télégraphique du 5 juillet 1912 ou de la Convention internationale qui serait conclue pour être substituée à celle-ci.

Sous réserve des obligations internationales résultant d'un état de guerre, les propriétaires d'un bien-fonds pourront toujours établir et utiliser pour leurs propres affaires des installations de télégraphie sans fil, qui auront

eraasjade jaoks kindlate või liikuvate jaamadega, seal hulgas laevadele ja õhusõidukitele ehitatud jaamad.

Artikkel 5.

Kõrged Lepinguosalised tunnustavad vajalikkuse ehitada artikkel 1-s mainitud reegionides Rahvusvahelise meteoroloogia jaama, mille organisatsioon saab olema ühe edaspidise Konventsiooni esemeks.

Samuti nähakse Konventsioonis ette tingimused, millistel võivad teostuda teaduslikud uurimised nimetatud reegionides.

Artikkel 6.

Käesoleva artikli eeskirjade reservatsioonil tunnustatakse maksvaks Kõrgete Lepinguosaliste kodanikkudele kuuluvad omandatud õigused.

Nõuded õiguste kohta, mis tulenevad allumisele võtmisest või okupeerimisest, mis varemad käesoleva Lepingu allakirjutamisele, korraldatakse siia juurde lisatud Lisa eeskirjade järgi, millel on sama jõud ja maksvus kui käesoleval Lepingulgi.

Artikkel 7.

Artikkel 1-s mainitud reegionides kohustub Norra lubama kõigile Kõrgete Lepinguosaliste kodanikkudele, mis puutub omanduseõiguse omandamisviisidesse, nautimisesse ja kasutamisesse, seal hulgas kaevanduseõigused, täielisel üheõigusluse alusel rajatud ja käesoleva Lepingu eeskirjadele vastava käsitluse.

Võõrandamist võib teostada ainult avaliku kasulikkuse põhjusel ja õiglase kahjutasu maksmise vastu.

Artikkel 8.

Norra kohustub sisse seadma Artikkel 1-s mainitud reegionide jaoks kaevanduserežiimi, mis peab, nimelt igasugu iseloomuga lõivude, takside või koormatiste, töö-, üld- ja eritingimuste seisukohalt, välja jätma kõik eesõigused, monopolid või soodustused nii mõne Kõrge Lepinguosalise Riigi kui ka kodanikkude kasuks, seal hulgas Norra, ning kindlustama palgalisele personaalile igast kategooriast palga ja kaitse garantiid, mis tarvilikud nende füüsilisele, moraalsele ja intellektuaalsele heaolule.

la liberté de communiquer pour affaires privées avec des stations fixes ou mobiles, y compris les stations établies sur les navires et les aéronefs.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent l'utilité d'établir dans les régions visées à l'article 1-er une station internationale de météorologie, dont l'organisation fera l'objet d'une Convention ultérieure.

Il sera pourvu également par voie de Convention aux conditions dans lesquelles les recherches d'ordre scientifique pourront être effectuées dans lesdites régions.

Article 6.

Sous réserve des dispositions du présent Article, les droits acquis appartenant aux ressortissants des Hautes Parties Contractantes seront reconnus valables.

Les réclamations relativement aux droits résultant de prises de possession ou d'occupation antérieures à la signature du présent Traité seront réglées d'après les dispositions de l'Annexe ci-jointe, qui aura même force et valeur que le présent Traité.

Article 7.

Dans les régions visées à l'Article 1-er la Norvège s'engage à accorder à tous les ressortissants des Hautes Parties Contractantes, en ce qui concerne les modes d'acquisition, la jouissance et l'exercice du droit de propriété, y compris les droits miniers, un traitement basé sur une parfaite égalité et conforme aux stipulations du présent Traité.

Il ne pourra être effectué d'expropriation que pour cause d'utilité publique et contre le versement d'une juste indemnité.

Article 8.

La Norvège s'engage à pourvoir les régions visées à l'Article 1-er d'un régime minier qui, notamment au point de vue des impôts, taxes ou redevances de toutes natures, des conditions générales et particulières du travail, devra exclure tous privilèges, monopoles ou faveurs tant au profit de l'Etat qu'au profit des ressortissants d'une des Hautes Parties Contractantes, y compris la Norvège, et assurer au personnel salarié de toute catégorie les garanties de salaire et de protection nécessaires à leur bien-être physique, moral et intellectuel.

Võtmisele tulevad lõivud, taksid ja maksud peavad olema eranditult määratud nimetatud reegionidele ja neid tohib sisse seada ainult määral, mil nad on õigustatud oma eseme poolest.

Mis puutub eriliselt mineraalide väljaveosse, siis on Norra Valitsusel õigus sisse seada taksi väljaveo pealt; siiski ei või see taks ületada 1 % kuni 100.000 tonni konkurentsini välja veetud mineraalide maksimumväärtusest, ja sellest suurema väljaveo juures käib taks alaneva proportsiooni järgi. Väärtus määratakse kindlaks laevasõidu hooaja lõpul arvutades f. o. b. keskmise hinnaga.

Kolm kuud enne tema maksmapanemiseks ettenähtud tähtaega peab kaevanduserežiimi kava saadetama Norra Valitsuse poolt teistele Lepinguosalistele Riikidele. Kui, selle tähtaja jooksul, üks või mitmed nimetatud Riikidest paneksid ette teha muudatusi selles korralduses enne tema tarvitusele võtmist, siis saadetakse need ettepanekud Norra Valitsuse poolt teistele lepinguosalistele Riikidele, et neid esitada iga nimetatud Riigi esindajaist koosnevale Komisjonile läbivaatamiseks ja otsustamiseks. See Komisjon kutsutakse kokku Norra Valitsuse poolt ja tema peab otsuse tegema kolme kuu jooksul arvates ta kokkuastumisest. Ta otsused tehakse häälteenamusega.

Artikkel 9.

Reservatsiooniga nende õiguste ja kohustuste kohta, mis võivad järgneda Norrale ta liitumisest Rahvaste Liiduga, kohustub Norra mitte looma ja mitte laskma ehitada ühtki laevandusbaasi Artikkel 1-s mainitud reegionides, mitte ehitama ühtki kindlustust nimetatud reegionides, milliseid ei tohi kunagi kasutada sõjasihiga.

Artikkel 10.

Oodates kuni mõne Vene Valitsuse tunnustamine Kõrgete Lepinguosaliste poolt lubab Venemaal liituda käesoleva Lepinguga, kasutavad vene kodanikud ja seltsid samu õigusi kui Kõrgete Lepinguosaliste kodanikud.

Nõuded, mis neil oleks tõestada Artikkel 1-s mainitud reegionides, esitatakse, käesoleva Lepingu Artikkel 6-s ja Lisas kindlaks määratud tingimustel, Taani Valitsuse hoolel, kes on nõus lubama selle sihiga oma häid teeneid.

Les impôts, taxes et droits qui serons perçus devront être exclusivement consacrés auxdites régions et ne pourront être établit que dans la mesure où ils seront justifiés par leur objet.

En ce qui concerne spécialement l'exportation des minerais, le Gouvernement norvégien aura la faculté d'établir une taxe à l'exportation; toutefois cette taxe ne pourra être supérieure à 1 p. 100 de la valeur maxima des minerais exportés jusqu'à concurrence de 100,000 tonnes, et au-dessus de cette quantité la taxe suivra une proportion décroissante. La valeur sera déterminée à la fin de la saison navigable en calculant le prix moyen franco-bord.

Trois mois avant la date prévue pour sa mise en vigueur, le projet de régime minier devra être communiqué par le Gouvernement norvégien aux autres Puissances contractantes. Si, dans ce délai, une ou plusieurs desdites Puissances proposaient d'apporter des modifications à cette réglementation avant qu'elle soit appliquée, ces propositions seraient communiquées par le Gouvernement norvégien aux autres Puissances contractantes, pour être soumises à l'examen et à la décision d'une Commission composée d'un représentant de chacune desdites Puissances. Cette Commission sera réunie par le Gouvernement norvégien et devra statuer dans un délai de trois mois à dater de sa réunion. Ses décisions seront prises à la majorité des vois.

Article 9.

Sous réserve des droits et devoirs pouvant résulter pour la Norvège de son adhésion à la Société des Nations, la Norvège s'engage à ne créer et à ne laisser s'établir aucune base navale dans les régions visées à l'Article 1-er, à ne construire aucune fortification dans lesdites régions, qui ne devront jamais être utilisées dans un but de guerre.

Article 10.

En attendant que la reconnaissance par les Hautes Parties Contractantes d'un Gouvernement russe permette à la Russie d'adhérer au présent Traité, les nationaux et sociétés russes jouiront des mêmes droits que les ressortissants des Hautes Parties Contractantes.

Les réclamations qu'ils auraient à faire valoir dans les régions visées à l'Article 1-er seront présentées dans les conditions stipulées par l'Article 6 et l'Annexe du présent Traité, par les soins du Gouvernement danois, qui consent à prêter, dans ce but, ses bons offices.

Käesolev Leping, mille prantsuse- ja inglisekeelne tekstid on autentsed, ratifitseeritakse.

Ratifikatsioonide deponeerimine teostatakse Pariisis, nii pea kui võimalik.

Riigid, milliste Valitsuste asukohad on väljaspool Euroopat, omavad õiguse piirduda teatavaks tegemisega Prantsuse Vabariigi Valitsusele, oma diplomaatilise esindaja kaudu Pariisis, et nende ratifikatsioon on antud ja sel juhul peavad nad ratifikatsioonidokumendi üle andma nii ruttu kui seda teha võimalik.

Käesolev Leping astub jõusse, mis puutub artikkel 8-da eeskirjadesse, niipea kui ta on ratifitseeritud allakirjutanud Riikide poolt, ja kõigis muis suhetes, samal ajal mil astub jõusse nimetatud artiklis ettenähtud kaevandusereŽiim.

Kolmandad Riigid kutsutakse Prantsuse Valitsuse poolt liituma nõutavalt ratifitseeritud käesoleva Lepinguga. See liitumine teostatakse Prantsuse Valitsusele adresseeritud teadaande teel, kellele kuulub sellest teatada teistele Lepinguosalistele Riikidele.

Selle tõenduseks kirjutasid ülalnimetatud Täisvolinikud alla käesolevale Lepingule.

Tehtud Pariisis, üheksandal veebruaril 1920 a. kahes eksemplaris, millistest üks antakse üle Tema Majesteedi Norra Kuninga Valitsusele ja teine jääb deponeerituks Prantsuse Vabariigi Valitsuse arhiividesse ning millest antakse autentsed ärakirjad teistele allakirjutanud Riikidele.

L. S. alla kirjutanud: Hugh C. Wallace.
L. S. alla kirjutanud: Derby.
L. S. alla kirjutanud: George H. Perley.
L. S. alla kirjutanud: Andrew Fisher.
L. S. alla kirjutanud: Th. Makenzie.
L. S. alla kirjutanud: R. A. Blankenberg.
L. S. alla kirjutanud: Derby.
L. S. alla kirjutanud: H. A. Bernhoft.
L. S. alla kirjutanud: A. Millerand.
L. S. alla kirjutanud: Maggiorino Ferraris.
L. S. alla kirjutanud: K. Matsui.
L. S. alla kirjutanud: Wedel Jarlsberg.
L. S. alla kirjutanud: J. Loudon.
L. S. alla kirjutanud: J. Ehrensvärd.

Le present Traité, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le depôt des ratifications sera effectué à Paris, le plus tôt qu'il sera possible.

Les Puissances dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement de la République française, par leur représentant diplomatique à Paris, que leur ratification a été donnée et, dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Le présent Traité entrera en vigueur, en ce qui concerne les stipulations de l'Article 8, dès qu'il aura été ratifié par chacune des Puissances signataires, et, à tous autres égards, en même temps que le régime minier prévu audit article.

Les tierces Puissances seront invitées par le Gouvernement de la République française à adhérer au présent Traité dûment ratifié. Cette adhésion sera effectuée par voie de notification adressée au Gouvernement français, à qui il appartiendra d'en aviser les autres Parties Contractantes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Traité.

Fait à Paris, le neuf Février 1920 en deux exemplaires, dont un sera remis au Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Norvège et un restera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française et dont les expéditions authentiques seront remises aux autres Puissances signataires.

L. S. signé: Hugh C. Wallace.
L. S. signé: Derby.
L. S. signé: George H. Perley.
L. S. signé: Andrew Fisher.
L. S. signé: Th. Mackenzie.
L. S. signé: R. A. Blankenberg.
L. S. signé: Derby.
L. S. signé: H. A. Bernhoft.
L. S. signé: A. Millerand.
L. S. signé: Maggiorino Ferraris.
L. S. signé: K. Matsui.
L. S. signé: Wedel Jarlsberg.
L. S. signé: J. Loudon.
L. S. signé: J. Ehrensvärd.

Lisa.

§ 1.

1°. Kolme kuu jooksul, arvates käesoleva Lepingu maksmapanemisest, kõik territoriaalsed nõuded, millised on juba vormuleeritud mitmesuguste Riikide Valitsuste juures enne käesoleva Lepingu allakirjutamist, peavad teada antama nõudja Valitsuse poolt ühele Komissarile, kelle ülesandeks on läbi vaadata need nõuded. See Komissar on mõni kohtunik või mõni juriskonsult Taani rahvusest, kellel on vajalikud võimed ja kes on nimetatud Taani Valitsuse poolt.

2°. See teadaanne peab sisaldama nõutud maa-ala ulatuse täpse piiritelu ja tal peab juures olema kaart, mis kokku seatakse vähemalt 1/1.000.000 mõõdukavaga, ja millisel peab selgelt ära tähendatud olema nõutud maa-ala.

3°. Teadaandel peab juures olema deposiitsumma ühe penny (1 d.) suuruses nõutud maa-ala ühe aakri (40 aari) pealt, et katta nõudmiste läbivaatamisest tekkinud kulusid.

4°. Komissar võib nõuda nõudjatelt kõigi muude dokumentide, aktide või informatsioonide esitamist, mis ta peab vajalikuks.

5°. Komissar vaatab läbi nõnda teadaantud nõuded. Selleks võib ta pöörduda niisuguse tehnilise abi poole, millist ta peaks vajalikuks ja esineval juhul toime panna uurimist koha peal.

6°. Komissari tasu määratakse kindlaks ühisel kokkuleppel Taani Valitsuse ja teiste huviosaliste Valitsuste poolt. Komissar määrab ise kindlaks abide tasu, keda ta on vajalikuks pidanud teenistusse võtta.

7°. Pärast nõuete läbivaatamist valmistab Komissar aruande, mis ära näitab täpsusega nõuded, millised tema arvates tuleksid viivitamata tunnustada põhjendatuiks ja need, millised, vastunõuete või mõnel muul põhjusel, tuleksid tema arvates esitada vahekohtule, nii nagu on ette nähtud siin järgnevalt. Ärakirjad sellest aruandest antakse Komissari poolt üle huviosalistele Valitsustele.

8°. Kui 3° lõike põhjal deponeeritud summade suurus ei ole küllaldane katma nõuete läbivaatamisest tekkinud kulusid, teeb Komissar, kui nõue paistab temale põhjendatuna, viivitamata teatavaks nõudja poolt tasuda tuleva

Annexe.

§ 1.

1° Dans un délai de trois mois à dater de la mise en vigueur du présent Traité, toutes les revendications territoriales qui auraient déjà été formulées auprès des Gouvernements des diverses Puissances antérieurement à la signature du présent Traité devront être notifiées par le Gouvernement du réclamant à un Commissaire chargé d'examiner ces revendications. Ce Commissaire sera un juge ou un jurisconsulte de nationalité danoise possédans les qualités nécessaires et désigné par le Gouvernement danois.

2° Cette notification devra comprendre une délimitation exacte de l'étendue du terrain revendiqué, et être accompagnée d'une carte, qui sera établie à l'échelle d'au moins 1/1,000,000, et sur laquelle sera indiqué clairement le terrain revendiqué.

3° La notification devra être accompagnée du depôt de la somme d'un penny (1 d.) par acre (40 ares) de terrain revendiqué, pour couvrir les frais occasionnés par l'examen des revendications.

4° Le Commissaire pourra requérir des réclamants la production de tous autres documents, actes ou informations qu'il jugerait nécessaires.

5° Le Commissaire examinera les revendications ainsi notifiées. A cette fin, il pourra recourir à telle assistance technique qu'il jugerait nécessaire, et, le cas échéant, faire procéder à une enquête sur place.

6° La rémunération du Commissaire sera fixée d'un commun accord par le Gouvernement danois et les autres Gouvernements intéressés. Le Commissaire fixera lui-même la remunération des adjoints qu'il jugera nécessaire d'employer.

7° Après examen des réclamations, le Commissaire préparera un rapport indiquant avec précision les réclamations qui, d'après lui, doivent être immédaitement reconnues fondées et celles qui, par suite de contestation ou pour toute autre cause, devraient, à son avis, être soumises à l'arbitrage comme il est dit ci-après. Des copies de ce rapport seront transmises par le Commissaire aux Gouvernements intéressés.

8° Si le chiffre des sommes déposées en vertu de l'alinéa 3° ne suffit pas à couvrir les frais occasionnés par l'examen des revendications, le Commissaire, si la revendication lui paraît fondée, indiquera immédiatement

lisasumma. Selle summa suurus määratakse kindlaks selle maa-ala ulatuse järgi, millele nõudja õiguse alused tunnustati põhjendatuiks.

Kui 3° lõike põhjal deponeeritud summade suurus juhtuks ületama nimetatud kulude suuruse, siis kantakse ülejääk siinjärgnevalt ettenähtud vahekohtu kulude tasumise hulka.

9° Kolme kuu jooksul, arvates käesoleva paragrahvi 7°-das lõikes ettenähtud aruandest, Norra Valitsus võtab ette tarvilikud sammud, et välja anda nõudjale, kelle nõudmise Komissar tunnustas põhjendatuks, maksva tunnistuse, mis kindlustab talle ta eranditu omanduseõiguse küsimuse all olevale maa-alale kokkukõlas seadustega ja määrustega, mis maksvad nüüd või tulevikus käesoleva Lepingu artikkel 1-ses nimetatud reegionides ja reservatsiooniga nimetatud Lepingu artikkel 8-s mainitud kaevandusmääruste kohta.

Siiski, juhul kui oleks vajalik lisatasu maksmine ülemise 8°-da lõike põhjal, siis antakse välja ainult ajutine tunnistus, mis muutub lõplikuks niipea kui nõudja on täitnud nimetatud tasumaksmise kohase tähtaja jooksul, mille võib kindlaks määrata Norra Valitsus.

§ 2.

Nõuded, mis ükskõik millisel põhjusel pole tunnustatud põhjendatuiks 1-s paragrahvis ettenähtud Komissari poolt, korraldatakse järgmiste eeskirjade järgi:

1° Kolme kuu jooksul, arvates eelmise paragrahvi 7-ndas lõikes ettenähtud aruandest, iga Valitsus, kellele alluvad vastuvõtmist mitte leidnud nõuete esitajad, nimetab ühe vahekohtuniku.

Komissar juhatab nõnda moodustatud vahekohut. Tal on otsustav hääl häälte pooleks langemise juhul. Ta nimetab sekretäri, kelle ülesandeks on vastu võtta käesoleva paragrahvi 2°-s lõikes mainitud dokumente ja ette võtta tarvilikke samme vahekohtu kokkukutsumiseks.

2° Ühe kuu jooksul, arvates 1-s lõikes ettenähtud sekretäri nimetamisest, saadavad nõudjad viimasele, oma vastavate Valitsuste vahetalitusel, memorandumi, mis selgelt ära näitab nende nõuded, saadetud kõigist dokumentidest ja põhjendustest, mida nad sooviksid esitada eeloleva toetuseks.

le supplément à verser par le réclamant. Le montant de cette somme sera fixé d'après l'étendue du terrain sur lequel les titres du réclamant auront été reconnus justifiés.

Si le montant des sommes déposées en vertu de l'alinéa 3° venait à dépasser celui desdits frais, le solde en serait affecté au payement des frais de l'arbitrage prévu ci-après.

9° Dans un délai de trois mois à dater du rapport prévu à l'alinéa 7 du present paragraphe, le Gouvernement norvégien prendra les mesures nécessaires pour conférer au réclamant, dont le Commissaire aura reconnu la réclamation justifiée, un titre valable lui assurant la propriété exclusive sur le terrain en question, d'accord avec les lois et les règlements qui sont ou seront en vigueur dans les régions visées à l'article 1-er du présent Traité et sous réserve des règlements miniers visés à l'article 8 dudit Traité.

Toutefois, dans le cas où un versement complémentaire serait nécessaire en vertu de l'alinéa 8 ci-dessus, il ne sera délivré qu'un titre provisoire qui deviendra définitif dès que le réclamant aura effectué ledit versement dans tel délai convenable, que pourra fixer le Gouvernement norvégien.

§ 2.

Les réclamations que, pour une raison quelconque, le Commissaire, prévu au paragraphe 1-er, n'aura pas reconnues fondées, seront réglées d'après les dispositions suivantes:

1° Dans un délai de trois mois à dater du rapport prévu à l'alinéa 7 du paragraphe précédent, chacun des Gouvernements auxquels ressortissent les réclamants dont les réclamations n'ont pas été admises, désignera un arbitre.

Le Commissaire présidera le Tribunal ainsi constitué. Il aura voix prépondérante en cas de partage. Il désignera un secrétaire chargé de recevoir les documents visés à l'alinéa 2° du présent paragraphe et de prendre les mesures nécessaires pour la réunion du Tribunal.

2° Dans le délai d'un mois à dater de la nomination du secrétaire prévu à l'alinéa 1°, les réclamants feront parvenir à ce dernier, par l'intermédiaire de leurs Gouvernements respectifs, un mémoire indiquant avec précision leurs revendications, accompagné de tous documents et argumentations qu'ils pourraient désirer faire valoir à l'appui.

3° Kahe kuu jooksul, arvates 1°-s lõikes ettenähtud sekretäri nimetamisest, astub Vahekohus kokku Kopenhagenis temale esitatud nõuete läbivaatamiseks.

4° Vahekohtu poolt tarvitatavaks keeleks on inglisekeel. Kõik dokumendid või põhjendused võivad talle esitatud olla huviosaliste poolt nende eneste keeles, kuid neil peab juures olema inglisekeelne tõlge.

5° Nõudjatel on õigus, kui nad selleks soovi avaldavad, saada üle kuulatud Vahekohtu poolt kas isiklikult või nõuandjate kaudu, ja Vahekohtul on õigus küsida nõudjalt kõiki selgitusi ja kõiki lisadokumente või -põhjendusi, mida ta vajalikuks peab.

6° Enne nõude ärakuulamist peab Vahekohus nõudma pooltelt igasuguse tema poolt tarvilikuks peetud summa deponeerimist või garanteerimist, et tasuda iga nõudja osa Vahekohtu kuludes. Et kindlaks määrata selle summa suurust, Vahekohus võtab aluseks peaasjalikult nõutud maa-ala ulatuse. Ta võib nõuda pooltelt ka lisasummade deponeerimist asjades, mis vajavad erilisi kulusid.

7° Vahekohtunikkude honorari suurus arvutatakse kuude järgi ja määratakse kindlaks huviosaliste Valitsuste poolt. Esimees määrab kindlaks sekretäri ja kõigi teiste Vahekohtu teenistuses olevate isikute tasu.

8° Käesoleva Lisa eeskirjade reservatsioonil omab Vahekohus täieliku volituse oma enese menetluse korraldamiseks.

9° Nõuete läbivaatamisel peab Vahekohus arvesse võtma:

a) kõiki käsitletavaid rahvusvahelise õiguse reegleid;

b) õiguse ja õigluse üldpõhimõtteid;

c) järgmisi asjaolusid:

1) tähtaega, millal nõutud maa-ala okupeeriti esmakordselt nõudja või tema õiguse alustes eelkäijate poolt;

2) tähtaega, millal nõue teada anti nõudja Valitsusele;

3) millisel määral nõudja või ta eelkäijad on arendanud või ekspluateerinud nõutud maa-ala. Selles suhtes peab Vahekohus arvestama asjaoludega või kitsendustega, mis 1914—1919 a. sõjaseisukorra olemasolu tagajärjel võisid nõudjail takistada arendada oma ettevõtteid.

3° Dans le délai de deux mois à dater de la nomination du secrétaire prévu à l'alinéa 1°, le Tribunal se réunira à Copenhague à l'effet d'examiner les revendications qui lui auront été soumises.

4° La langue employée par le Tribunal sera l'anglais. Tous documents ou arguments pourront lui être présentés par les parties intéressées dans leur propre langue, mais devront être accompagnés en tout cas d'une traduction en anglais.

5° Les réclamants auront le droit, s'ils en expriment le désir, d'être entendus par le Tribunal, soit personnelement, soit par des conseils, et le Tribunal aura le droit de demander aux réclamants toutes explications et tous documents ou argumentation complémentaires qu'il jugerait nécessaires.

6° Avant d'entendre la cause, le Tribunal devra requérir des parties un dépôt ou une garantie de toute somme qu'il pourra juger nécessaire pour payer la part de chaque réclamant dans les dépenses du Tribunal. Pour en fixer le montant, le tribunal se basera principalement sur l'étendue du terrain revendiqué. Il pourra aussi demander aux Parties un complément de dépôt dans les affaires impliquant des dépenses spéciales.

7° Le chiffre des honoraires des arbitres sera déterminé par mois, et fixé par les Gouvernements intéressés. Le Président fixera les appointements du secrétaire et de toutes autres personnes employées par le Tribunal.

8° Sous réserve des stipulations de la présente Annexe, le Tribunal aura plein pouvoir pour régler sa propre procédure.

9° Dans l'examen des revendications le Tribunal devra prendre en considération:

a) toutes règles applicables du droit des gens;

b) les principes généraux de justice et d'équité;

c) les circonstances suivantes:

1) la date à laquelle le terrain revendiqué a été occupé pour la première fois par le réclamant ou ses auteurs;

2) la date à laquelle la revendication a été notifiée au Gouvernement du réclamant;

3) la mesure dans laquelle le réclamant ou ses auteurs ont developpé et exploité le terrain revendiqué par le réclamant. A cet égard, le Tribunal devra tenir compte des circonstances ou des entraves qui, par suite de l'existance de l'état de guerre de 1914 à 1919, ont pu empêcher les réclamants de poursuivre leur réclamation.

10° Kõik vahekohtu kulud jagatakse nõudjate vahel Vahekohtu poolt kindlaksmääratud proportsioonis. Juhul, kui 6°-da lõike kohaselt deponeeritud summade suurus ületaks Vahekohtu kulude suuruse, makstakse ülejääk tagasi isikutele, kelle nõuded on vastu võetud, mis sünnib Vahekohtu poolt õiglaseks arvatud proportsioonis.

11° Vahekohtu otsused saadetakse tema poolt huviosalistele Valitsustele ja kõigil juhtudel Norra Valitsusele.

Norra Valitsus, kolme kuu jooksul pärast otsuse kättesaamist, võtab ette tarvilikud sammud, et välja anda nõudjatele, kelle nõuded on vastu võetud Vahekohtu poolt, maksvad tunnistused vastavalt seadustele ja määrustele, mis maksvad nüüd või tulevikus käesoleva Lepingu artikkel 1-ses mainitud reegionides ja reservatsiooniga kaevandusmääruste kohta, millistest kõne nimetatud Lepingu artikkel 8-s. Siiski muutuvad need tunnistused lõplikuks ainult siis, kui paluja on tasunud oma kvooteosa Vahekohtu kuludest, kohase tähtaja jooksul, mille võib kindlaks määrata Norra Valitsus.

§ 3.

Iga nõue, mis ei ole teada antud Komissarile vastavalt paragrahv 1-se 1-sele lõikele või mis, mitte vastuvõetuna tema poolt, ei ole esitatud Vahekohtule vastavalt paragrahv 2-sele, loetakse lõplikult kustunuks.

10° Toutes les dépenses du Tribunal seront partagées entre les réclamants dans la proportion fixée par le Tribunal. Dans le cas où le montant des sommes déposées selon les stipulations de l'alinéa 6° viendrait à dépasser celui des frais du Tribunal, le solde en serait remboursé aux personnes dont les réclamations ont été admises, et cela dans la proportion jugée équitable par le Tribunal.

11° Les décisions du Tribunal seront communiquées par ce dernier aux Gouvernements intéressés, et dans tous les cas au Gouvernement norvégien.

Le Gouvernement norvégien, dans un délai de trois mois après qu'il aura reçu une décision, prendra les mesures nécessaires pour conférer aux réclamants, dont les revendications auront été admises par le Tribunal, des titres valables conformément aux lois et règlements, qui sont ou seront en vigueur dans les régions visées à l'article 1-er du présent Traité, et sous réserve des règlements miniers, dont il est parlé à l'article 8 dudit Traité. Toutefois les titres ne deviendront définitifs que lorsque le demandeur aura versé sa quote-part des frais du Tribunal, dans tel délai convenable que pourra fixer le Gouvernement norvégien.

§ 3.

Toute réclamation qui n'aura pas été notifiée au Commissaire conformément à l'alinéa 1° du paragraphe 1-er, ou qui, n'ayant pas été admise par lui, n'aura pas été soumise au Tribunal conformément au paragraphe 2, sera considérée comme définitivement éteinte.

Riigikogu poolt 28. märtsil 1930 vastuvõetud

Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu lisakokkuleppe ja selle lõpp-protokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Tallinnas 16. märtsil 1930 allakirjutatud lisakokkulepe ja selle lõpp-protokoll Helsingis 29. oktoobril 1921 sõlmitud Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu juurde.

§ 2. Lubada Vabariigi Valitsusel § 1. nimetatud lisakokkulepe vastastikususe eeldusel esialgselt panna maksma ka enne ratifikatsiooni-kirjade vahetamist.

§ 3. Avaldada ühes käesoleva seadusega lisakokkuleppe ja lõpp-protokolli eesti-, soome- ja rootsikeelsed tekstid.

§ 4. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 25—1930.

Lisakokkulepe Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu juurde.

Eesti Vabariigi Valitsus ja Soome Vabariigi Valitsus, soovides muuta ja täiendada Helsingis 29. oktoobril 1921. a. sõlmitud Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingut, otsustasid sõlmida käesoleva lisakokkuleppe ja nimetasid selleks oma täisvolinikkudeks:
Eesti Vabariigi Valitsus:

Härra Jaan Lattik'u, Eesti Välisministri,
Soome Vabariigi Valitsus:

Härra Aarne Vuorimaa, Soome Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tallinnas,

kes, peale oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikku esitamist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Artikkel üks.

Niivõrd kui alljärgnevates eeskirjades ei ole teisiti kokku lepitud, jääb Eesti ja Soome vahel maksma 29. oktoobril 1921. a. Helsingis sõlmitud kauba- ja laevanduseleping.

Artikkel 2.

Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu artikli V juurde kuuluvates lisades kustutatakse käesolevale kokkuleppele juurde lisatud nimekirjas I äratähendatud Eesti resp. Soome tollitariifi paragrahvid ja punktid.

Artikkel 3.

Käesoleva kokkuleppe nimekirjas II loetletud Soome kaupadelt nende sissetoomisel Eesti tollipiirkonda ei võeta mingisuguseid teisi ega kõrgemaid sisseveotolle, kui neid, mis on kindlaks määratud selles nimekirjas või vastaval korral antakse nende kaupade pealt selles nimekirjas kindlaksmääratud protsentuaalne alandus sellel ajal maksvuselolevatest autonoomsetest tollidest.

Edasi on lepitud kokku, et kui Eestis peaks pandama tolli alla Eesti Tollitariifi § 36 p. 1 nimetatud „või, loomulik", samuti § 44 all nimetatud „sooled", siis ei või Soome vastavad kaubad langeda kõrgema tolli alla kui: või, loomulik — 0,10 Ekr. 1 kg. n., sooled — 0,15 Ekr. 1 kg. n.

Artikkel 4.

Käesoleva kokkuleppe nimekirjas III loetletud Eesti kaupadelt nende sissetoomisel Soome tollipiirkonda ei võeta mingisuguseid teisi ega kõrgemaid sisseveotolle, kui neid, mis on kindlaks määratud selles nimekirjas, või vastaval korral antakse nende kaupade peale selles nimekirjas kindlaksmääratud protsentuaalne alandus sellel ajal maksvuselolevatest autonoomsetest tollidest.

Artikkel 5.

Ühenduses soodustustega, mis Soome poolt lubatud Eestile liha sisseveo alal, on lepitud kokku, et veterinäär ja transport määrustega ei jälitata teisi sihte, kui tervishoidlikke või üldise korra nõudeid.

Artikkel 6.

Käesolev kokkulepe on seatud kokku eesti-, soome- ja rootsikeeles ja kõik kolm teksti on võrdselt autentsed.

Käesolev kokkulepe ratifitseeritakse ja ta astub jõusse 8. päeval peale ratifikatsioonikirjade vahetamist.

Siiski on lepitud kokku, et käesolev kokkulepe võidakse ka varem esialgselt maksma panna, niipea kui mõlemate maade Valitsustel selleks avaneb seaduslik võimalus ja nad selle kohta eraldi lepivad kokku.

Käesolev kokkulepe moodustab Helsingis 29. oktoobril 1921. a. sõlmitud Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu lahutamatu osa ja temal on sama kestus kui sellel lepingul.

Selle tõenduseks kirjutasid mõlema poole Täisvolinikud alla sellele lisakokkuleppele ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris eesti-, soome- ja rootsikeeles, 16. märtsil tuhat üheksasada kolmkümmend.

J. Lattik.
Aarne Vuorimaa.

Nimekiri I.

Lisa A.

Eesti tollitariifi 23. IV. 1921. a. paragrahvid ja punktid	Kaupade nimetus
Ex 37 ex p. 1 b	Värsked silgud.
ex p. 4	Silgud, soolatud ja suitsetatud.
Ex 40	Kariloomad ja hobused.

Lisa B.

Soome tollitariifi 26. III. 1919. a. paragrahvid	Kaupade nimetus
	Elavad loomad:
	Hobused:
1	varsad alla 1 aasta vanad
2	teised.
3	Kariloomad.
	Seemned:
Ex 51	linaseemned
52	punase ja valge ristikheina seemned
53	teistsugu ristikheina seemned
54	timotiseemned
55	teistsugu heinaseemned
57	naeri- ja kaalikaseemned
Ex 58	kapsa-, peedi-, siguri-, kaunvilja- ja loomanaeriseemned.
	Kartulid:
60	toored
61	lõigatud ja kuivatatud.
65	Sigurid, kuivatatud.
Ex 75	Õunad, toored.

Lisa C.

Eesti tollitariifi 23. IV. 1921. a. paragrahvid ja punktid	Kaupade nimetus
Ex 4, ex punkt 1	Makaronid.
Ex 24, ex punkt 3 b	Kondenseeritud piim ja piimajahu, suhkruga ja ilma suhkruta.
35	Juust.
Ex 36, ex punkt 1	Lehmavõi.
ex punkt 3	Margariin.
Ex 37, ex punkt 1 b	Kõiksugu värsked kalad, välja arvatud punkt 1-a nimetatud ja silgud.
ex punkt 3	Kõiksugu kalad, soolatud ja suitsetatud, välja arvatud heeringad ja silgud.

Lisa D.

Soome tollitariifi 26. III. 1919. a. paragrahvid.	Kaupade nimetus
	Sealiha, välja arvatud õhukindlates nõudes:
9	soolatud ja suitsetatud
10	teistsugune.
48	Kõiksugu kartulijahu ja -tärklis.
82	Sibulad, toored.
85	Kapsad, toored, mitte õhukindlates nõudes.
87	Kapsad, soolatud ja kuivatatud, mitte õhukindlates nõudes.
104	Juust kõiksugune, mitte õhukindlates nõudes.
105	Või, loomulik.
Ex 122	Kartulisiirup.

Lisa E.

Soome tollitariifi 26. III. 1919. a. paragrahvid.	Kaupade nimetus.
142	Kilud, angerjad ja muud kalad, konserveeritud.

J. L.
A. V.

Nimekiri II.

Eesti tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Toll Ekr.	Protsentuaalne alandus
ex § 24 ex p. 4	„Soomeleib" (knäckebröd) rukkipüülist . .	tollita	—
ex § 36 ex p. 3	Margariin	—	$33^1/_3$%
ex § 37 ex p. 1	Värske ja eluskala igasugune, välja arvatud heeringad	tollita	—
ex p. 3	Igasugune soolatud ja suitsetatud kala, peale heeringate ja silkude . . . . 1 kg br.	0,18	—
ex p. 4	Silgud, soolatud ja suitsetatud	tollita	—
ex 39	„Soomeleib" (knäckebröd) jämedast rukkijahust	tollita	—

J. L.
A. V.

Nimekiri III.

Soome tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Toll Smk.	Protsentuaalne alandus
	Liha, eriti nimetamata, välja arvatud õhukindlates nõudes:		
ex 11	haned ja kalkunid . . . . . 1 kg n.	6,00	—
13	teistsugune . . . . . 1 kg n.	0,70	—
	Märkus I. Tolli 0,70 Smk. võetakse ainult lihalt, mis on määratud Helsingisse jaanuari, veeb-		

Soome tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Toll Smk.	Protsentuaalne alandus
	ruari, märtsi, aprilli, mai, juuni, juuli ja detsembri kuudel, järgmise kontingendi piirides: jaanuari, veebruari, märtsi, aprilli, mai ja detsembri kuude kohta 100.000 kg kuus ja juuni ja juuli kuude kohta 50.000 kg kuus. Kui ühel nimetatud kuudel looduslikkude takistuste ehk samaväärsete olude tõttu mitte tervet eelpooltähendatud selle kuu kontingenti ära ei kasutata, siis võidakse järgmise kuu esimese nädala jooksul kasutada eelmise kuu kontingendist kasutamata jäänud osa, kuid mitte suuremal määral kui arvates 20% eelmise kuu kontingendist.		
	Kontingente jaotab Eesti Valitsus, kes teatab Soome Valitsusele, mil viisil Soome võimudele tehakse kindlaks, et vastav lihasaadetis võidakse läbi lasta tollimääraga 0,70 Smk. kg n. Mõlemate maade Valitsused lepivad eraldi kokku kontingentide kasutamisega ühendatud üksikasjaliste vorminõuete kohta.		
	Märkus II. Soome Valitsus kohustub Soomes praegu liha peal maksvat tolli 1,20 Smk. suuruses (Soome Tollitariifi § 13) 1930. ja 1931. a. jooksul Eestist sisse veetava liha pealt mitte tõstma. Peaks Soomes 1. jaanuarist 1932. a. alates seda tolli tõstetama, siis on Soome Valitsus nõus viibimata selles asjas Eesti Valitsusega läbirääkimistesse astuma, kusjuures kumbki Valitsus alal hoiab õiguse kokkuleppe mittesaavutamise korral loobuda lepingust kolmekuulise ülesütlemisega.		
	Kala:		
	teistsugune:		
16	elav või värske	tollita	—
23	sooled . . . . . 1 kg n.	1,50	—
48	Kartulijahu ja -tärklis igasugune	—	33⅓%
	Seemned:		
ex 51	linaseemned	tollita	—
52	punase ja valge ristikheina seemned	tollita	—
53	teistsugu ristikheina seemned	tollita	—
54	timotiseemned	tollita	—
55	teistsugu heinaseemned	tollita	—
57	naeri- (ka turnipsi-) ja kaalikaseemned	tollita	—
ex 58	kapsa-, peedi-, siguri-, kaunvilja- ja loomanaeriseemned	tollita	—
60	Kartulid:		
	toored	—	33⅓%
	Märkus. Juhul, kui Eesti laevamõõtkirjast või teistest laevapaberitest ilmneb selgesti selle laeva laadimisruumi suurus, võidakse tarvitada laevamõõtkirja alusena laadungi eest maksetava tolliraha arvutamiseks. Siinjuures arvatakse 1 registertonn vastavaks 2000 kilogrammile.		
	Juhul, kui laevajuht ei soovi tarvitada eelmises lõikes tähendatud talitusviisi, tuleb kaubakaal kindlaks teha kaalumisega.		
	Igal juhul tulevad tollivormaliteedid nii korraldada, et müük, ühes arvatud väikemüük, ka edasi otsekohe laevast võib sündida.		

Soome tollitariifi §§	Kaupade nimetus		Toll Smk.	Protsentuaalne alandus
	Tolliraha laadungi eest tuleb maksta niipea, kui laadung on müüdud, kuid siiski hiljemalt ühe kuu jooksul peale laeva päralejõudmist. Juhul, kui tolliraha laeva laadimisruumi järele arvutatakse ja laadungit mitmes sadamas müüakse, tuleb tolliraha terve laadungi eest esimeses sadamas maksta. Laevajuht vastutab tolliraha maksmise eest, tarviduse korral ka laev. Juhul, kui laev lahkus Soomest ja tolliraha tervelt või osaliselt jäi maksmata, kohustub Eesti Valitsus seda tolliraha, mis Soome Valitsuse teatel jäänud tasumata, vastutajalt sisse nõudma kokkukõlas Eestis maksvate seadustega ja üle andma Soome Valitsusele. Lepinguosalised kohustuvad sõlmima viibimata erikokkuleppe laevamõõtkirjade vastastikku tunnustamise kohta, võttes eriti arvesse esimeses lõikes tähendatud talitusviisi.			
	Siguri juured:			
64	toored		tollita	—
65	kuivatatud		tollita	—
ex 75	Õunad, pirnid ja ploomid, värsked		tollita	—
82	Sibulad, värsked	1 kg n.	0,75	—
85	Kapsad, värsked	1 kg n.	0,12	—
ex 87 a)	Kapsad soolatud ja kuivatatud	„	0,90	—
b)	Kurgid soolatud	„	2,50	—
105	Või, loomulik	„	1,00	—
ex 109	Rukkileib „Pain Normal“		tollita	—
	Konservid õhukindlates nõudes:			
ex 142	kilud, sprotid ja igasugune teine kala	1 kg br.	10,50	—

J. L.
A. V.

Lõpp-protokoll.

Helsingis 29. oktoobril 1921. a. allakirjutatud Eesti-Soome kauba- ja laevanduselepingu juurde käiva tänasel päeval sõlmitud lisakokkuleppe allakirjutamisel tegid allakirjutanud täisvolinikud järgmise deklaratsiooni, mis moodustab selle kokkuleppe lahutamatu osa:

Artikli 6. juurde.

Mõlemad Valitsused kohustuvad läbi viima käesoleva kokkuleppe kinnitamise oma seadusandlikkude kogude poolt 1-seks aprilliks 1930. a. Ühtlasi kohustuvad nad Helsingis 29. oktoobril 1921. a. sõlmitud kauba- ja laevanduselepingu revideerimist jatkama ja seda lõpule viima kiires korras.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris eesti-, soome- ja rootsikeeles, 16. märtsil tuhat üheksasada kolmkümmend.

J. Lattik.

Aarne Vuorimaa.

Lisäsopimus Eestin-Suomen kauppa- ja merenkulkusopimukseen.

Eestin Tasavallan Hallitus ja Suomen Tasavallan Hallitus, haluten muuttaa ja laajentaa Helsingissä 29 p:nä lokakuuta 1921 tehtyä Eestin-Suomen kauppa- ja merenkulkusopimusta, ovat päättäneet tehdä tämän lisäsopimuksen ja ovat tässä tarkoituksessa valtuutetuikseen nimittäneet:

Eestin Tasavallan Hallitus:

Herra Jaan Lattik'in, EestinTasavallan Ulkoasiainministerin,

Suomen Tasavallan Hallitus:

Herra Aarne Wuorimaan, Suomen Tasavallan Erikoislähettilään ja Täysivaltaisen Ministerin Tallinnassa,

jotka toisilleen esitettyään hyvässä ja asianmukaisessa muodossa oleviksi havaitut valtakirjansa ovat sopineet seuraavista artikloista:

1 Artikla.

Mikäli ei seuraavissa artikloissa ole toisin sovittu, jää Eestin ja Suomen välillä Helsingissä 29 p:nä lokakuuta 1921 tehty kauppa- ja merenkulkusopimus voimaan.

2 Artikla.

Eestin-Suomen kauppa- ja merenkulkusopimuksen V artiklaan kuuluviin liitteisiin sisältyvät, tähän sopimukseen liitetyssä luettelossa I mainitut, Eestin ja Suomen tulliTariffin nimikkeet ja kohdat lakkaavat olemasta voimassa.

3 Artikla.

Tämän sopimuksen luettelossa II mainituista Suomesta peräisin olevista tuotteista niitä Eestin tullialueelle tuotaessa ei kanneta mitään muita eikä korkeampia tuontitulleja, kuin ne, mitkä tässä luettelossa on kiinteiksi määrätty tai joille vastaavasti annetaan tässä luettelossa määrätty prosentittainen alennus kulloinkin voimassaolevista autonoomisista tulleista.

Edelleen on sovittu, että jos Eestissä saatettaisiin tullinalaisiksi Eestin tullitariffin § 36 kohta 1 mainittu „voi, luonnollinen", samoinkuin § 44 mainittu „suolet", ei Suomesta peräisin oleville vastaaville toutteille saa asettaa korkeampaa tullia kuin: voi, luonnollinen 0,10 Ekr. 1 kg. netto, suolet 0,15 Ekr. 1 kg. netto.

4 Artikla.

Tämän sopimuksen luettelossa III mainituista Eestistä peräisin olevista tuotteista niitä

Tilläggsavtal till Handels- och sjöfartsfördraget mellan Estland och Finland.

Republiken Estlands Regering och Republiken Finlands Regering hava, ledda av önskan att förändra och utvidga det i Helsingfors den 29 oktober 1921 avslutade handels- och sjöfartsfördraget mellan Estland och Finland beslutat avsluta ett tilläggsavtal, och i denna avsikt till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Estlands Regering:

Herr Jaan Lattik, Estlands minister för utrikesärendena,

Republiken Finlands Regering:

Herr Aarne Wuorimaa, Finlands utomordentliga sändebud och befullmäktigade Minister i Tallinn,

vilka, efter att hava företett sina i god och behörig ordning befunna fullmakter överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Det mellan Estland och Finland i Helsingfors den 29 oktober 1921 avslutade handels- och sjöfartsfördraget förbliver i kraft i den mån i följande artiklar icke annorledes föreskrives.

Artikel 2.

I de till artikel V i handels- och sjöfartsfördraget mellan Estland och Finland hörande förteckningar ingående och till detta avtal bilagda Förteckning I nämnda positioner och punkter i Estlands och Finlands tulltariffer upphöra att gälla.

Artikel 3.

Vid införsel till estniskt tullområde må icke för produkter härrörande från Finland och nämnda i till detta avtal bilagd Förteckning II uppbäras annan eller högre importtull, än vad som i denna förteckning fastställts eller i förteckningen tillförsäkrats i form av procentuell nedsättning å gällande autonom tull.

Ytterligare har överenskommits, att, därest Estland komme införa tull å i Estlands tulltariff sub § 36 punkt 1 nämnt „smör, naturligt", ävensom sub § 44 nämnda „tarmar" må dessa från Finland härrörande produkter icke åsättas en högre tull än: smör, naturligt, 0,10 Ekr. per kg netto, tarmar 0,15 Ekr. per kg netto.

Artikel 4.

Vid införsel till finskt tullområde må icke för produkter härrörande från Estland och

Suomen tullialueelle tuotaessa ei kanneta mitään muita eikä korkeampia tuontitulleja, kuin ne, mitkä tässä luettelossa on kiinteiksi määrätty tai joille vastaavasti annetaan tässä luettelossa määrätty prosentittainen alennus kulloinkin voimassaolevista autonoomisista tulleista.

5 Artikla.

Niiden erikoisetujen yhteydessä, mitkä Suomen puolelta on myönnetty Eestille lihan tuonnissa, sovitaan, että eläinlääkinnöllisillä ja kuljetusmääräyksillä ei tavoitella muita, kuin terveydenhoidollisia ja yleisen järjestyksen ylläpitämistä tarkoittavia päämääriä.

6 Artikla.

Tämä sopimus on laadittu eestin-, suomen- ja ruotsinkielillä ja ovat kaikki kolme tekstiä yhtä todistusvoimaisia.

Tämä sopimus on ratifioitava ja tulee voimaan 8 päivää ratifioimisasiakirjain vaihtamisen jälkeen.

Kuitenkin sovitaan, että tämä sopimus voidaan väliaikaisesti saattaa aikaisemminkin voimaan, niinpian kuin molempien maiden Hallituksilla on siihen lainsäädännön mukaan mahdollisuus ja sen suhteen erikseen sopivat.

Tämä sopimus on Helsingissä 29 p:nä lokakuuta 1921 tehdyn Eestin-Suomen kauppa- ja merenkulkusopimuksen olennainen osa ja on sillä sama voimassaoloaika kuin sanotulla sopimuksella.

Tämän vakuudeksi ovat molempien sopimuspuolten valtuutetut omakätisesti allekirjoittaneet tämän lisäsopimuksen ja sen sineteillään vahvistaneet.

Tehty Tallinnassa, kahtena kappaleena eestin-, suomen- ja ruotsinkielillä maaliskuun 16 päivänä tuhat yhdeksänsataa kolmekymmentä.

J. Lattik.

Aarne Wuorimaa.

nämnda i till detta avtal bilagd Förteckning III uppbäras annan eller högre importtull, än vad som i denna förteckning fastställts eller i förteckningen tillförsäkrats i form av procentuell nedsättning å gällande autonom tull.

Artikel 5.

I samband med de specialförmåner, som från Finlands sida medgivits Estland beträffande införseln av kött, överenskommes, att med veterinära och transportbestämmelser icke eftersträvas andra syften än sanitära och avses annat än den allmänna ordningens upprätthållande.

Artikel 6.

Detta avtal är avfattat på estniska, finska och svenska språken och äga samtliga tre texter lika vitsord.

Detta avtal skall ratificeras och träder i kraft 8 dagar efter ratifikationsurkundernas utväxling.

Dock har överenskommits, att avtalet även tidigare kan provisoriskt bringas i kraft, så snart det för de båda ländernas Regeringar är lagenligt möjligt och de därom särskilt överenskomma.

Detta avtal utgör en integrererande del av handels- och sjöfartsfördraget mellan Estland och Finland av den 29 oktober 1921 och dess giltighetstid är densamma som sagda fördrags.

Till bekräftelse härav hava de båda fördragsslutande parternas befullmäktigade ombud egenhändigt undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde, i Tallinn i tvenne exemplar, på estniska, finska och svenska språken, den 16 mars ettusen niohundra trettio.

J. Lattik.

Aarne Vuorimaa.

Luettelo I.

Liite A.

Eestin 23. IV. 1921 v. annetun tullitaksan nimike.	Tavaran nimitys.
Nimikk. 37 kohd. 1 b	Silakat, tuoreet.
kohd. 4	Silakat, suolatut ja savustetut.
Nimikk. 40	Kotieläimet ja hevoset.

Liite B.

Suomen 26. III. 1919 annetun tullitariffin nimike.	Tavaran nimitys.
	Elävät eläimet
	hevoset:
1	varsat, vuotta nuoremmat
2	muunlaiset.
3	Nautaeläimet.
	Siemenet:
Nimikk. 51	pellavansiemenet
52	puna- ja valkoapilansiemenet
53	alsikeapilansiemenet
54	timoteinsiemenet
55	heinänsiemenet, muunlaiset
57	nauriin- (myös turnipsin-) ja lantunsiemenet
Nimikk. 58	kaalin-, juurikkaitten-, sikurijuuren-, palkokasvien- ja rehujuurikkaansiemenet.
	Perunat:
60	raa'at
61	leikatut ja kuivatut.
65	Sikurijuuri, kuivattu.
Nimikk. 75	Omenat, tuoreet.

Liite C.

Eestin 23. IV. 1921 v. annetun tullitaksan nimike.	Tavaran nimitys.
Nimikk. 4 kohd. 1	Makaroonit.
Nimikk. 24 kohd. 3 b	Kondensoitu maito ja maitopulveri, sokeroitu ja sokeroimaton.
35	Juusto.
Nimikk. 36 kohd. 1	Voi.
kohd. 3	Margariini.
Nimikk. 37 kohd. 1 b	Tuoreet kalat, kaikenlaatuiset, kohdassa 1 a mainittuja ja silakoita lukuunottamatta.
kohd. 3	Kalat, suolatut ja savustetut, kaikenlaatuiset, paitsi sillejä ja silakoita.

Förteckning I.

Bilaga A.

Position enligt estniska tulltariffen av 23. IV. 1921.	Varuslag.
Ex 37 ex p. 1 b	Strömming, färsk.
ex p. 4	Strömming, saltad och rökt.
ex 40	Husdjur och hästar.

Bilaga B.

Position enligt finska tulltariffen av 26. III. 1919.	Varuslag.
	Levande djur:
	hästar:
1	föl under ett år
2	andra slag.
3	Nötkreatur.
	Frö:
Ex 51	linfrö
52	röd- och vitklöverfrö
53	alsikeklöverfrö
54	timotejfrö
55	annat gräsfrö
57	rov- och kålrotsfrö
Ex 58	kål-, bet-, cikorie-, skidfrukts- och foderbetsfrö.
	Potatis:
60	rå
61	skuren och torkad.
65	Cikorierot, torkad.
Ex 75	Äppel, färska.

Bilaga C.

Position enligt estniska tulltariffen av 23. IV. 1921.	Varuslag.
Ex 4, ex punkt 1	Makaroner.
ex 24, ex punkt 3 b	Kondenserad mjölk och mjölkpulver, med eller utan socker.
35	Ost.
ex 36, ex punkt 1	Smör.
ex punkt 3	Margarin.
ex 37, ex punkt 1 b	Färsk fisk av alla slag, utom i moment 1 a nämnda och strömming.
ex punkt 3	Fisk av alla slag, saltad och rökt, utom sill och strömming.

Liite D.

Suomen 26. III. 1919 annetun tullitariffin nimike.	Tavaran nimitys.
	Sianliha, paitsi ilmanpitävästi suljetuissa pakkauksissa:
9	suolattu tai savustettu
10	muunlainen.
48	Perunajauho ja tärkkelys, kaikenlainen.
82	Sipulit, raa'at.
85	Kaali, raaka, paitsi ilmanpitävästi suljetussa pakkauksessa.
87	Kaali, suolattu ja kuivattu, paitsi ilmanpitävästi suljetussa pakkauksessa.
104	Juusto, kaikenlainen, paitsi ilmanpitävästi suljetussa pakkauksessa.
105	Voi, luonnollinen.
Nimikk. 122	Tärkkelyssiirappi.

Liite E.

Suomen 26. III. 1919 annetun tullitariffin nimike.	Tavaran nimitys.
142	Kilohaili, ankerias ja muunlaiset kalat säilykkeinä.

J. L.
A. V.

Luettelo II.

Eestin tullitaksan nimikkeet.	Tavaran nimitys	Tulli Ekr.	Alennus %
24: stä kohd. 4	Näkkileipä lestyistä ruisjauhoista	vapaa	—
36: stä kohd. 3	Margariini	—	$33^1/_3$ %
37: stä kohd. 1	Tuore ja elävä kala, kaikenlainen, paitsi silli	vapaa	—
kohd. 3	Kaikenlainen suolattu ja savustettu kala, paitsi sillit ja silakat . . . . . 1 kg. br.	0,18	—
kohd. 4	Silakat, suolatut ja savustetut	vapaat	—
39: stä	Näkkileipä, karkeista ruisjauhoista	vapaa	—

J. L.
A. V.

Luettelo III.

Suomen tullitariffin nimike	Tavaran nimitys	Tulli Smk.	Alennus %
	Liha, erikseen mainitsematon, paitsi ilmanpitävästi suljetuissa pakkauksissa:		
11: stä	hanhet ja kalkkunat . . . . . 1 kg.	6,00	—
13	muunlainen . . . . . 1 kg.	0,70	—

Bilaga D.

Position enligt finska tulltariffen av 26. III. 1919.	Varuslag.
	Fläsk, icke i hermetiskt tillslutna förpackningar:
9	saltad eller rökt
10	andra slag.
48	Potatismjöl och stärkelse, alla slag.
82	Lök, färsk.
85	Kål, färsk, icke i hermetiskt tillslutna förpackningar.
87	Kål, saltad eller torkad, icke i hermetiskt tillslutna förpackningar.
104	Ost, alla slag, icke i hermetiskt tillslutna förpackningar.
105	Smör, naturligt.
Ex 122	Stärkelsesirap.

Bilaga E.

Position enligt finska tulltariffen av 26. III. 1919.	Varuslag.
142	Vassbuk, ål och annan konserverad fisk.

J. L.
A. V.

Förteckning II.

Position enligt estniska tulltariffen §§	Varuslag	Tull Ekr.	Nedsättningsprocent
ex § 24 ex p. 4	Knäckebröd av skrätt rågmjöl	fritt	—
ex § 36 ex p. 3	Margarin	—	33 1/3 %
ex § 37 ex p. 1	Färsk och levande fisk av alla slag utom sill	fri	—
ex p. 3	Fisk av alla slag, saltad och rökt, utom sill och strömming . . . . . 1 kg br.	0,18	—
ex p. 4	Strömming, saltad och rökt	fri	—
ex 39	Knäckebröd av grovt rågmjöl	fritt	—

J. L.
A. V.

Förteckning III.

Position enligt finska tulltariffen §§	Varuslag	Tull Fmk.	Nedsättningsprocent
	Kött, ej särskilt nämnt, icke i hermetiskt tillslutna förpackningar:		
Ex 11	gäss och kalkoner . . . . . 1 kg. n.	6,00	—
13	andra slag . . . . . 1 kg. n.	0,70	—

Suomen tullitariffin nimike	Tavaran nimitys	Tulli Smk.	Alennus %
	Huomautus I. Tullimäärä 0,70 Smk kannetaan ainostaan lihalta, joka on määrätty Helsinkiin vietäväksi tammi-, helmi-, maalis-, huhti-, touko-, kesä-, heinä- ja joulukuun aikana seuraavien kontingenttien mukaan: tammi-, helmi-, maalis-, huhti-, touko- ja joulukuussa 100.000 kg. kuukautta kohti sekä kesä- ja heinäkuussa 50.000 kg. kuukautta kohti. Jos jonakin edellämainituista kuukausista edeltäpäin määrätty kontingentti luonnonesteiden tai samankaltaisten syiden takia ei tulisi kokonaisuudessaan käytetyksi, voidaan seuraavan kuukauden ensimmäisen viikon kuluessa käyttää hyväksi edellisen kuukauden kontingentista käyttämättä jäänyttä osaa, ei kuitenkaan enemmän kuin 20 % edellisen kuukauden kontingentista. Kontingenttien jakelusta huolehtii Eestin Hallitus, joka Suomen Hallitukselle ilmoittaa, millä tavalla Suomen viranomaisille saatetaan tieto sovitun lihamäärän maahan tuomisesta 0,70 Smk:n tullilla kilolta. Molempien maitten hallitukset sopivat erikseen kontigenttien käyttämiseen kuuluvien muodollisuuksien yksityiskohtaisesta järjestelystä. Huomautus II. Suomen Hallitus sitoutuu vuosina 1930 ja 1931 olemaan korottamatta Suomessa nykyään voimassa olevaa 1:20 Smk suuruista lihatullia (Suomen tullitariffin nimike 13) Eestistä tuotavan lihan suhteen. Jos tätä tullia Suomessa nostetaan tammikuun 1 päivästä 1932, on Suomen Hallitus valmis viipymättä tässä kysymyksessä ryhtymään neuvotteluihin Eestin Hallituksen kanssa, jolloin kumpikin Hallitus pidättää itselleen oikeuden, ellei yksimielisyyttä saavuteta, sanoa sopimus irti kolmen kuukauden irtisanomisajalla.		
	Kala:		
	muunlainen:		
16	elävä tai tuore	vapaa	—
23	suolet . . . . . 1 kg.	1:50	—
48	Perunajauhot ja tärkkelys, kaikenlainen	—	33 1/3 %
	Siemenet:		
51: stä	pellavansiemenet	vapaat	—
52	puna- ja valkoapilansiemenet	vapaat	—
53	alsikeapilansiemenet	vapaat	—
54	timoteinsiemenet	vapaat	—
55	heinänsiemenet, muunlaiset	vapaat	—
57	nauriin- (myös turnipsin) ja lantun siemenet . . .	vapaat	—
58: stä	kaalin-, juurikkaitten-, sikurijuuren-, palkokasvien ja rehujuurikkaansiemenet	vapaat	—
60	Perunat:		
	raa'at	—	33 1/3 %
	Huomautus. Jos eestiläisen aluksen mittakirjasta tai muista laivapapereista käy selville aluksen lastialan suuruus, niin se voidaan panna aluksen perunalastista menevän tullin laskemisen perusteeksi.		

Position enligt finska tulltariffen §§	Varuslag	Tull Fmk.	Nedsättningsprocent
	Anmärkning I. Tullbeloppet Fmk. 0,70 uppbäres endast för kött, som är destinerat till Helsingfors under januari, februari, mars, april, maj, juni, juli och december månader fördelat på följande kontingenter: för januari, februari, mars, april, maj och december 100.000 kg per månad samt för juni och juli 50.000 kg per månad. Därest under någon av ovannämnda månader denna på förhand fastställda kontingent, på grund av naturhinder eller liknande orsaker, icke fullt komme till användning, kan under påföljande månads första vecka den under den föregående månaden outnyttjade delen användas, dock härvid högst 20 % av den föregående månadens kontingent.		
	Estlands Regering ombestyr kontingenternas fördelning, och meddelar Finlands Regering, huru de finska myndigheterna erhålla vetskap om införseln av den överenskomna kvantiteten till en tullsats av Fmk. 0,70 per kg. De båda ländernas Regeringar komma särskilt överens om detaljanordningarna i samband med de formaliteter, som hänföra sig till kontingenternas utnyttjande.		
	Anmärkning II. Finlands Regering förbinder sig att ej höja den i Finland för närvarande gällande till Fmk. 1.20 fastställda tullen (Finlands Tulltariff, position 13) å kött som införes från Estland under åren 1930 och 1931. I händelse denna tull komme att i Finland höjas efter den 1 januari 1932 är Finlands Regering beredd att omedelbart i denna angelägenhet träda i underhandlingar med Estlands Regering, varvid vardera Regeringen förbehåller sig rätt i händelse överenskommelse ej uppnås på grund av tre månaders uppsägningstid uppsäga avtalet.		
	Fisk:		
	andra slag:		
16	levande eller färsk	fri	—
23	Tarmar . . . . . 1 kg n.	1,50	—
48	Potatismjöl och stärkelse, alla slag	—	33 1/3 %
	Frö:		
Ex 51	linfrö	fritt	—
52	röd- och vitklöverfrö	fritt	—
53	alsikeklöverfrö	fritt	—
54	timotejfrö	fritt	—
55	annat gräsfrö	fritt	—
Ex 58	kål-, bet-, cikorie-, skidfrukts- och foderbetsfrö . .	fritt	—
	rov- (även turnips) och kålrotsfrö	fritt	—
60	Potatis:		
	rå	—	33 1/3 %
	Anmärkning. Därest ur ett estniskt fartygs mätbrev eller andra skeppspapper obestridligt framgår storleken av fartygets lastrum kan detta läggas som grund för beräknandet av den tullavgift, som		

Suomen tulitariffin nimike	Tavaran nimitys	Tulli Smk.	Alennus %
	Tällöin katsotaan, että 1 rekisteritonni vastaa 2000 kiloa.		
	Ellei aluksen päällikkö tahdo käyttää edellisessä kohdassa mainittua menettelyä, on tavaran paino todettava punnitsemalla.		
	Tullikäsittely järjestetään joka tapauksessa siten, että myynti voi edelleenkin tapahtua, myöskin vähittäin, suoraan alukselta.		
	Tulli lastista on suoritettava, kun lasti on myyty tai viimeistään kuukauden kuluttua aluksen saapumisesta satamaan. Jos tulli suoritetaan aluksen lastialan mukaan ja perunat aijotaan myydä useammassa kuinyhdessä satamassa, on koko lastista menevä tulli suoritettava ensimmäisessä satamassa.		
	Aluksen päällikkö vastaa tullin suorittamisesta, tarvittaessa myöskin aluksella. Jos alus on päässyt lähtemään Suomesta ja tulli kokonaan tai osaksi jäänyt suorittamatta, sitoutuu Eestin Hallitus Eestissä voimassa olevan lainsäädännön mukaan asianomaiselta perimään ja Suomen Hallitukselle toimittamaan sen tullimäärän, jonka Suomen Hallitus ilmoittaa jääneen maksamatta.		
	Sopimuspuolet sitoutuvat viipymättä tekemään erikoissopimuksen alusten mittakirjojen molemminpuolisesta tunnustamisesta, erikoisesti myöskin silmälläpitäen edellä I kohdassa mainittua tarkoitusta.		
	Sikurijuuri:		
64	raaka	vapaa	—
65	kuivattu	vapaa	—
75: stä	Omenat, päärynät ja luumut tuoreet	vapaat	—
82	Sipulit, tuoreet . . . . . 1 kg.	0,75	—
85	Kaali, tuore . . . . . 1 kg.	0,12	—
87: stä a)	Kaali, suolattu ja kuivattu . . . . . 1 kg.	0,90	—
b)	Kurkut, suolatut . . . . . 1 kg.	2:50	—
105	Voi, luonnollinen . . . . . 1 kg.	1:—	—
109: stä	Ruisleipä „Pain Normal“	vapaa	—
	Säilykkeet ilmanpitävästi suljetuissa pakkauksissa:		
142: stä	kilohailit, sprottit ja kala muunlainen . . . . 1 kg.	10:50	—

J. L.
A. V.

Position enligt finska tulltariffen §§	Varuslag	Tull Fmk.	Nedsättningsprocent
	utgår för fartygets last. Härvid avses att 1 registerton motsvarar 2000 kg. För den händelse fartygets befälhavare icke önskar använda sig av i föregående moment nämnt tillvägagångssätt, konstateras varans vikt genom vägning. Tullbehandlingen ordnas i varje händelse så, att också framdeles försäljningen, även i minut, kan ske direkte från fartyg. Tull för lasten skall erläggas, sedan lasten försålts, eller senast en månad efter fartygets ankomst i hamn. Därest tull erlägges enligt lastrummets storlek och potatisen avses bliva försåld i flere än en hamn, bör den för lasten utgående tullen erläggas i den första hamnen. Fartygets befälhavare är, i fall av behov jämväl fartyget, ansvarig för tullens erläggande. Har fartyget avgått från Finland och tullen helt eller delvis lämnats obetalad, förbinder sig Estlands Regering att av vederbörande enligt i Estland gällande lagstiftning indriva och till Finlands Regering överlämna det tullbelopp, som av Finlands Regering meddelas vara olikviderat. De fördragsslutande parterna förbinda sig att utan dröjsmål avsluta en specialöverenskommelse om ömsesidigt godkännande av fartygs mätbrev särskilt även med beaktande av ovan i moment 1 nämnda syfte.		
	Cikorierot:		
64	rå	fri	—
65	torkad	fri	—
Ex 75	Äpplen, päron och plommon, färska	fria	—
82	Lök, färsk . . . . . 1 kg n.	0.75	—
85	Kål, färsk . . . . . 1 kg n.	0.12	—
Ex 87 a)	Kål, saltad och torkad . . . . . 1 kg n.	0.90	—
b)	Gurkor, saltade . . . . . 1 kg n.	2.50	—
105	Smör, naturligt . . . . . 1 kg n.	1.00	—
Ex 109	Rågbröd, „Pain Normal"	fritt	—
	Konserver i hermetiskt tillslutna förpackningar:		
Ex 142	vassbuk, sprotten och fisk, andra slag . . . 1 kg br.	10.50	—

J. L.
A. V.

Loppupöytäkirja.

Allekirjoittaessaan Helsingissä, lokakuun 29 päivänä 1921 allekirjoitettuun Eestin-Suomen kauppa- ja merenkulkusopimukseen liittyvän, tänä päivänä tehdyn lisäsopimuksen, tekivät allekirjoittaneet valtuutetut seuraavan ilmoituksen, mikä kuuluu tähän sopimukseen sen olennaisena osana:

6 artiklaan.

Molemmat hallitukset sitoutuvat maittensa lainsäädännöllisiltä elimiltä hankkimaan nyt tehdylle sopimukselle hyväksymisen 1 p:ksi huhtikuuta 1930.

Samoin sitoutuvat ne jatkamaan Helsingissä lokakuun 29 p:nä 1921 allekirjoitetun kauppa- ja merenkulkusopimuksen tarkistusta ja sen kiireellisesti saattamaan loppuun.

Tehty Tallinnassa, kahtena kappaleena eestin-, suomen- ja ruotsinkielillä maaliskuun 16 päivänä tuhat yhdeksänsataa kolmekymmentä.

J. Lattik.
Aarne Wuorimaa.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det idag avslutade tilläggsavtalet, som hänför sig till det i Helsingfors den 29 oktober 1921 undertecknade handels- och sjöfartsfördraget mellan Estland och Finland, hava undertecknade befullmäktigade avgivit följande deklaration, som utgör en integrerande del av sagda avtal:

Till artikel 6.

Vardera Regeringen förbinder sig att hos sitt lands lagstiftande organ genomföra det nu avslutade avtalets godkännande till och med den 1 april 1930. Likaledes förbinda de sig att fortsätta revisionen av det i Helsingfors den 29 oktober 1921 undertecknade handels- och sjöfartsfördraget samt att skyndsamt slutföra sagda revision.

Som skedde i Tallinn, i tvenne exemplar, på estniska, finska och svenska språken, den 16 mars ettusen niohundra trettio.

J. Lattik.
Aarne Vuorimaa.

Riigikogu poolt 19. märtsil 1930 vastuvõetud

Seitsmenda rahvusvahelise töökonverentsi poolt Genfis vastuvõetud õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta käiva konventsiooni eelnõu kinnitamise seadus.*)

§ 1. Seitsmenda rahvusvahelise töökonverentsi poolt Genfis vastuvõetud konventsiooni eelnõu õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Paragrahv 1. tähendatud konventsiooni eelnõu prantsuse- ja inglisekeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 27—1930.

Konventsiooni eelnõu õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta.

Rahvasteliidu Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkonverents,

kokku kutsutud Rahvusvahelise Tööbüroo Administratiiv-Nõukogu poolt Genfi ja seal kokku tulnud 19. mail 1925. a. seitsmendaks istungjärguks,

otsustades vastu võtta mitmed ettepanekud õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta, mis teise punktina üles võetud konverentsi päevakorda, ja

otsustades, et need ettepanekud peavad omama rahvusvahelise konventsiooni eelnõu kuju, võtab vastu juunikuu viiendal päeval ühe tuhande üheksasaja kahekümne viiendal aastal alljärgneva konventsiooni eelnõu, mis tuleb ratifitseerida Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liikmete poolt, kooskõlas Versailles' Lepingu XIII osa ja teiste Rahulepingute vastavate osade määrustega.

Artikkel 1.

Iga Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liige, kes ratifitseerib käesoleva konventsiooni, kohustub võimaldama iga teise käesoleva konventsiooni ratifitseerinud Liikme kodanikkudele, kes kannatanud tema territooriumil ettetulnud tööõnnetuste läbi, või nende järelejäänud omastele samasugust ümberkäimist, missugune on kindlustatud oma maa kodanikkudele tööõnnetuste kahjutasu asjus.

Seda ühtlast ümberkäimist kindlustatakse välismaa töölistele ja nende järelejäänud omastele ilma mingisuguste tingimusteta nende asukoha suhtes. Ent mis puutub maksudesse, mis Liige või tema kodanikud peaksid maksma nimetatud põhimõtte järgi väljaspool mainitud Liikme territooriumi, siis korraldatakse tarvitusele võetavaid abinõusid asjasthuvitatud Liikmete vahel sõlmitud erilepingute kaudu.

Artikkel 2.

Kahjutasu maksmise otstarbeks tööõnnetuste eest, mis juhtusid töölistega, kes olid tegevad ajutiselt või katkendiliselt ühe Liikme territooriumil teise Liikme territooriumil asuva ettevõtte arvel, võib ette näha, et kohaldatakse selle viimase Liikme seadusandlus erilise kokkuleppe teel huvitatud Liikmete vahel.

Artikkel 3.

Liikmed, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerivad ja kellel pole sunduslikku tööõnnetusjuhtude kahjutasu maksmise või kinnitamise süsteemi, kohustuvad kolme aasta jooksul ratifitseerimise päevast arvates teostama niisuguse süsteemi.

Artikkel 4.

Liikmed, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerivad, kohustuvad vastastikku abi andma tema kohaldamise, samuti ka õnnetusjuhtude kahjutasu maksmise kohta käivate seaduste ja määruste teostamise kergendamiseks ning teatama kõikidest tööõnnetuste kahjutasu maksmise kohta maksvate seaduste ja määruste muutmistest Rahvusvahelisele Tööbüroole, kes seda teatavaks teeb teistele asjasthuvitatud Liikmetele.

Artikkel 5.

Käesoleva konventsiooni ametlikud ratifikatsioonid, kooskõlas tingimustega, mis ette nähtud Versailles' Rahulepingu XIII osas ja teiste Rahulepingute vastavates osades, teatatakse Rahvasteliidu Peasekretärile ja registreeritakse tema poolt.

Artikkel 6.

Käesolev konventsioon astub jõusse sellest päevast, kui Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kahe Liikme ratifikatsioonid Peasekretäri poolt on registreeritud.

Ta seob ainult neid Liikmeid, kelle ratifikatsioonid on Sekretariaadis registreeritud.

Edaspidises käigus astub see konventsioon jõusse iga üksiku Liikme kohta sellest päevast, mil tema ratifikatsioon Sekretariaadis registreeritud.

Artikkel 7.

Kui Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kahe Liikme ratifikatsioonid Sekretariaadis on registreeritud, teatab sellest Rahvasteliidu Peasekretär kõigile Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liikmetele.

Ta teatab nendele samuti nende ratifikatsioonide registreerimisest, mis temale teatatakse pärast kõikide teiste Organisatsiooni Liikmete poolt.

Artikkel 8.

Silmas pidades artikli 6 määrusi, kohustub iga Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, maksma panema artiklite 1, 2, 3 ja 4 määrusi hiljemalt 1. jaanuariks 1927. a. ja nende määruste läbiviimiseks tarvitusele võtma nõutavad vahendid.

Artikkel 9.

Iga Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerib, kohustub teda maksma panema oma asumaadel, valdamisel olevatel maadel või kaitsemaadel kooskõlas Versailles' Rahulepingu artikli 421 ja teiste Rahulepingute vastavate artiklite määrustega.

Artikkel 10.

Iga Liige, kes käesoleva konventsiooni ratifitseerinud, võib sellest lahti öelda kümneaastase ajavahe möödumisel pärast konventsiooni esialgse maksmapanemise kuupäeva aktiga, mis teatatud Rahvasteliidu Peasekretärile ja tema poolt registreeritud. Lahtiütlemine astub jõusse alles ühe aasta pärast peale Sekretariaadis registreerimist.

Artikkel 11.

Vähemalt kord kümne aasta jooksul peab Rahvusvahelise Tööbüroo Administratiiv-Nõukogu esitama üldkonverentsile aruande käesoleva konventsiooni kohaldamise kohta ja otsustama, kas oleks kohane konverentsi päevakorda võtta nimetatud konventsiooni läbivaatamise või muutmise küsimust.

Artikkel 12.

Käesoleva konventsiooni prantsuse ja inglise tekst on mõlemad autentsed.

Eelolev tekst on autentiline tekst konventsiooni eelnõust, mis korrapäraselt vastu võetud Rahvusvahelise Töö-organisatsiooni üldkonverentsi poolt tema seitsmendal istangjärgul, mida peeti Genfis ja mis kuulutati lõppenuks 10. juunil 1925.

Selle tõenduseks on allakirjutanud 24. juunil 1925:

Konverentsi president Dr. Edvard Beneš.

Rahvusvahelise Tööbüroo
direktor Albert Thomas.

Projet de convention concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de reparation des accidents du travail.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'égalité de traitement des travailleurs nationaux et étrangers victimes d'accidents du travail, deuxième question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à accorder aux ressortissants de tout autre Membre ayant ratifié la dite Convention qui seront victimes d'accidents du travail survenus sur son territoire, ou à leurs ayants droit, le même traitement qu'il assure à ses propres ressortissants en matière de réparation des accidents du travail.

Cette égalité de traitement sera assurée aux travailleurs étrangers et à leurs ayants droit sans aucune condition de résidence. Toutefois, en ce qui concerne les paiements qu'un Membre ou ses ressortissants auraient à faire en dehors du territoire du dit Membre en vertu de ce principe, les dispositions à prendre seront réglées, si cela est nécessaire, par des arrangements particuliers pris avec les Membres intéressés.

Article 2.

Pour la réparation des accidents du travail survenus à des travailleurs occupés d'une manière temporaire ou intermittente sur le territoire d'un Membre pour le compte d'une entreprise située sur le territoire d'un autre Membre, il peut être prévu qu'il sera

Draft convention concerning equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Gonverning Body of the International Labour Office, and having met in its Seventh Session on 19. May 1925, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents, the second item in the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-five, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to grant to the nationals of any other Member which shall have ratified the Convention, who suffer personal injury due to industrial accidents happening in its territory, or to their dependants, the same treatment in respect of workmen's compensation as it grants to its own nationals.

This equality of treatment shall be guaranteed to foreign workers and their dependants without any condition as to residence. With regard to the payments which a Member or its nationals would have to make outside that Member's territory in the application of this principle, the measures to be adopted shall be regulated, if necessary, by special arrangements between the Members concerned.

Article 2.

Special agreements may be made between the Members concerned to provide that compensation for industrial accidents happening to workers whilst temporarily or intermittently employed in the territory of one Member on behalf of an undertaking

fait application de la législation de ce dernier par accord spécial entre les Membres intéressés.

Article 3.

Les Membres qui ratifient la présente Convention et chez lesquels n'existe pas un régime d'indemnisation ou d'assurance forfaitaires des accidents du travail conviennent d'instituer un tel régime dans un délai de trois ans à dater de leur ratification.

Article 4.

Les Membres qui ratifient la présente Convention s'engagent à se prêter mutuellement assistance en vue de faciliter son application, ainsi que l'exécution de leurs lois et règlements respectifs en matière de réparation des accidents du travail, et à porter à la connaissance du Bureau international du Travail, qui en informera les autres Membres intéressés, toute modification dans les lois et règlements en vigueur en matière de réparation des accidents du travail.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 7.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

situated in the territory of another Member shall be governed by the laws and regulations of the latter Member.

Article 3.

The Members which ratify this Convention and which do not already possess a system, whether by insurance or otherwise, of workmens' compensation for industrial accidents agree to institute such a system within a period of three years from the date of their ratification.

Article 4.

The Members which ratify this Convention further undertake to afford each other mutual assistance with a view to facilitating the application of the Convention and the execution of their respective laws and regulations on workmen's compensation and to inform the International Labour Office, which shall inform the other Members concerned, of any modifications in the laws and regulations in force on workmen's compensation.

Article 5.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Part of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 6.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 7.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 6, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3 et 4 au plus tard le 1 janvier 1927, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix

Article 10.

Tout Membre ayant ratifié la présente. Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 12.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Le texte qui précède est le texte authentique du Projet de Convention dûment adopté par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 10 juin 1925.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, le 24 juin 1925:

Le Président de la Conférence

Dr. EDVARD BENEŠ.

Le Directeur du Bureau international du Travail

ALBERT THOMAS.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 6, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3 and 4 into operation not later than 1 January 1927, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 9.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 10.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the Legue of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 11.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability on placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 12.

The French and Englich texts of this Convention shall both be authentic.

The foregoing is the authentic text of the Draft Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventh Session which was held at Geneva and declared closed the 10th day of June 1925.

In FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-fourth day of June 1925.

The President of the Conference

Dr. EDVARD BENEŠ.

The Director of the International Labour Office

ALBERT THOMAS.

Riigikogu poot 9. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti-Ameerika Ühisriikide vaheliste vahekohtu ja lepituse lepingute kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Ameerika Ühisriikide vahelised vahekohtu ja lepituse lepingud, alla kirjutatud Tallinnas 27. augustil 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega lepingute ingliskeelsed tekstid eestikeelsete tõlgetega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 32—1930.

Vahekohtuleping.

Eesti Riigivanem ja Ameerika Ühendriikide President, tahtes ära hoida, niivõrd kui see on nende võimuses, mõlema rahva vahel alati valitsenud rahulikkude suhete katkemist;

Soovides kinnitada uuesti, et nad pooldavad nende vahel tekkida võivate kohtuteel lahendatavate tüliküsimuste erapooletuks otsustamiseks esitamise politikat, ja

Püüdes endi eeskujuga mitte ainult tõendada sõja kui rahvusvahelise politikavahendi hukkamõistmist nende poolt oma vastastikustes suhetes, vaid ka tuua lähemale aega, mil rahvusvaheliste tüliküsimuste rahulikul teel lahendamise rahvusvaheliste kokkulepete täiuslikkus on kõrvaldanud jäädavalt sõja võimaluse ükskõik milliste Riikide vahel maailmas;

Otsustasid sõlmida vahekohtulepingu ja nimetasid selleks otstarbeks endi vastavateks Täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:

Härra J. Lattik'u, Välisministri,

Ameerika Ühendriikide President:

Härra F.W.B. Coleman'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri,

kes, esitanud teineteisele oma heas ja nõutud korras leitud täisvolitused, leppisid kokku järgmistes artiklites:

Artikkel I.

Kõik lahkuminekud rahvusvahelistes küsimustes, mis tekivad Kõrgete Lepinguosaliste vahel õigusliku nõudmise tõttu, mis esitatud ühe poolt teise vastu lepingu alusel või teisiti, milliseid ei olnud võimalik lahendada diplomaatilisel teel, milliseid ei ole lahendatud sellekohasele lepituskomisjonile esitamise tagajärjel, ja millised on lahendatavad oma laadi poolest kohtu teel, kuna nende kohta otsuse tegemine on võimalik kohaldades seaduse või õigluse põhimõtteid, esitatakse Alalisele Vahekohtule, mis asutatud Haagis Konventsiooniga 18. oktoobrist 1907 a., või mõnele muule kompetentsele kohtule, nõnda kuidas kindlaks määratakse igal üksikul juhul erikokkuleppega, milline erikokkulepe peab ette nägema tarviduse korral sellise kohtu organisatsiooni, kindlaks määrama tema volitused, ära märkima vaidluse all oleva küsimuse või küsimused ja korraldama esitamise tingimused.

Erikokkulepe igal üksikul juhul tehakse Ameerika Ühendriikide poolel Ameerika

Treaty of Arbitration.

The Head of the Estonian Republic and the President of the United States of America

Determined to prevent so far as in their power lies any interruption in the peaceful relations that have always existed between the two nations;

Desirous of reaffirming their adherence to the policy of submitting to impartial decision all justiciable controversies that may arise between them; and

Eager by their example not only to demonstrate their condemnation of war as an instrument of national policy in their mutual relations, but also to hasten the time when the perfection of international arrangements for the pacific settlement of international disputes shall have eliminated forever the possibility of war among any of the Powers of the world;

Have decided to conclude a treaty of arbitration and for that purpose they have appointed as their respective Plenipotentiaries

The Head of the Estonian Republic:

Mr. J. Lattik, Minister for Foreign Affairs,

The President of the United States of America:

Mr. F. W. B. Coleman, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,

who, having communicated to one another their full powers found in good and due form, have agreed upon the following articles:

Article I.

All differences relating to international matters in which the High Contracting Parties are concerned by virtue of a claim of right made by one against the other under treaty or otherwise, which it has not been possible to adjust by diplomacy, which have not been adjusted as a result of reference to an appropriate commission of conciliation, and which are justiciable in their nature by reason of being susceptible of decision by the application of the principles of law or equity, shall be submitted to the Permanent Court of Arbitration established at the Hague by the Convention of October 18, 1907 or to some other competent tribunal, as shall be decided in each case by special agreement, which special agreement shall provide for the organization of such tribunal if necessary, define its powers, state the question or questions at issue, and settle the terms of reference.

The special agreement in each case shall be made on the part of the United States

Ühendriikide Presidendi poolt nende Senati soovil ning nõusolekul ja Eesti poolel kooskõlas tema põhiseadusega.

Artikkel II.

Selle lepingu eeskirju ei kohaldata tüliküsimustele, mil vaidluse all olev ese

(a) allub ühe Kõrge Lepinguosalise Poole sisemaalisele jurisdiktsioonile,

b) puudutab kolmandate Poolte huvisid,

c) oleneb Ühendriikide kinnipidamisest oma traditsioonilisest seisukohast Ameerika küsimustes, üldiselt tuntud Monroe Doktriinina, või puudutab seda,

d) oleneb Eesti kohustuste täitmisest kooskõlas Rahvaste Liidu Põhikirjaga või puudutab neid.

Artikkel III.

Käesolev leping ratifitseeritakse Ameerika Ühendriikide Presidendi poolt nende Senati soovil ning nõusolekul ja Eesti poolt kooskõlas tema põhiseadusega.

Ratifikatsioonikirjad vahetatakse Washingtonis niipea kui võimalik ja leping astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise päeval. Ta jääb jõusse pärast seda katkematult, kuni ta lõpetatakse üheaastase kirjaliku etteteatamisega ühe Kõrge Lepinguosalise poolt teisele.

Selle tõenduseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud alla sellele lepingule kahes ingliskeelses eksemplaris ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud Tallinnas, 27. augustikuu päeval, meie Issanda tuhande üheksasaja kahekümne üheksandal aastal.

(L.S.) J. Lattik. (L.S.) F.W.B.Coleman.

Lepitusleping.

Eesti Riigivanem ja Ameerika Ühendriikide President, soovides kõvendada neid ühendavaid sõprussidemeid ning ühtlasi edendada üldise rahu aadet, otsustasid sõlmida selleks otstarbeks lepingu ja nimetasid selleks endi täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:

Härra J. Lattik'u, Välisministri,

of America by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof, and on the part of Estonia in accordance with its constitutional laws.

Article II.

The provisions of this treaty shall not be invoked in respect of any dispute the subject matter of which

(a) is within the domestic jurisdiction of either of the High Contracting Parties,

(b) involved the interests of third Parties,

(c) depends upon or involves the maintenance of the traditional attitude of the United States concerning American questions, commonly described as the Monroe Doctrine,

(d) depends upon or involves the observance of the obligations of Estonia in accordance with the Covenant of the League of Nations.

Article III.

The present treaty shall be ratified by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof and by Estonia in accordance with its constitutional laws.

The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible, and the treaty shall take effect on the date of the exchange of the ratifications. It shall thereafter remain in force continuously unless and until terminated by one year's written notice given by either High Contracting Party to the other.

In faith thereof the respective Plenipotentiaries have signed this treaty in duplicate in the English language and hereunto affix their seals.

Done at Tallinn the 27th day of August in the year of our Lord one thousand nine hundred and twenty nine.

(L.S.) J. Lattik. (L.S.) F.W.B.Coleman.

Treaty of Conciliation.

The Head of the Estonian Republic and the President of the United States of America, being desirous to strengthen the bonds of amity that bind them together and also to advance the cause of general peace, have resolved to enter into a treaty for that purpose, and to that end have appointed as their plenipotentiaries:

The Head of the Estonian Republic:

Mr. J. Lattik, Minister for Foreign Affairs;

Ameerika Ühendriikide President:

Härra F. W. B. Coleman'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri,

kes, esitanud teineteisele oma tarvilikus korras leitud vastavad täisvolitused, leppisid kokku ja sõlmisid järgmised artiklid:

Artikkel I.

Kõik tüliküsimused, mis tõusevad Eesti Valitsuse ja Ameerika Ühendriikide Valitsuse vahel, millist laadi need ka oleksid, esitatakse, kui harilikud diplomaatilised asjatoimetamised on osutunud tagajärjetuiks ja kui Kõrged Lepinguosalised ei pöördu otsustamiseks mõne kompetentse kohtu poole, uurimiseks ja ettekandeks Alalisele Rahvusvahelisele Komisjonile, mis moodustatud viisil, nagu see ette kirjutatud lähemas järgnevas artiklis; ja nemad lepivad kokku mitte kuulutada sõda või alata vaenulikku tegevust sellise uurimise kestel ja enne ettekande esitamist.

Artikkel II.

Rahvusvaheline Komisjon koosneb viiest liikmest, kes nimetatakse järgmiselt: Üks liige valitakse kummaltki maalt selle Valitsuse poolt; üks liige valitakse kummagi Valitsuse poolt mõnelt kolmandalt maalt; viies liige valitakse mõlema Valitsuse vahelisel ühisel kokkuleppel, kusjuures on lepitud kokku, et ta ei ole kummagi maa kodanik. Komisjoni kulud makstakse mõlema Valitsuse poolt võrdsetes osades.

Rahvusvaheline Komisjon määratakse kuue kuu jooksul pärast selle lepingu ratifikatsioonikirjade vahetamist; ja vabaks jäänud kohad täidetakse vastavalt esialgsele määramisviisile.

Artikkel III.

Juhul, kui Kõrgetel Lepinguosalistel osutus tagajärjetuks tüliküsimuse lahendamine diplomaatilisel teel ning kui nemad ei pöördu otsustamiseks mõne kompetentse kohtu poole, esitavad nad selle tüliküsimuse otsekohe Rahvusvahelisele Komisjonile uurimiseks ja ettekandmiseks. Rahvusvaheline Komisjon võib siiski omal algatusel üksmeelsel kokkuleppel pakkuda selleks oma abi ja sellisel juhul teatab ta sellest mõlemale Valitsusele ja palub nende kaastööd uurimisel.

The President of the United States of America:

Mr. F. W. B. Coleman, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in proper form, have agreed upon and concluded the following articles:

Article I.

Any disputes arising between the Government of Estonia and the Government of the United States of America, of whatever nature they may be, shall, when ordinary diplomatic proceedings have failed and the High Contracting Parties do not have recourse to adjudication by a competent tribunal, be submitted for investigation and report to a permanent International Commission constituted in the manner prescribed in the next succeeding Article; and they agree not to declare war or begin hostilities during such investigation and before the report is submitted.

Article II.

The International Commission shall be composed of five members, to be appointed as follows: One member shall be chosen from each country, by the Government thereof; one member shall be chosen by each Government from some third country; the fifth member shall be chosen by common agreement between the two Governments, it being understood that he shall not be a citizen of either country. The expenses of the Commission shall be paid by the two Governments in equal proportions.

The International Commission shall be appointed within six months after the exshange of ratifications of this treaty; and vacancies shall be filled according to the manner of the original appointment.

Article III.

In case the High Contracting Parties shall have failed to adjust a dispute by diplomatic methods, and they do not have recourse to adjudication by a competent tribunal, they shall at once refer it to the International Commission for investigation and report. The International Commission may, however, spontaneously by unanimous agreement offer its services to that effect and in such case it shall notify both Governments and request their cooperation in the investigation.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku Alalise Rahvusvahelise Komisjoni varustamiseks kõigi abinõude ja hõlbustustega, mis tarvilikud tema uurimiseks ja ettekandeks.

Komisjoni ettekanne valmistatakse aasta jooksul arvates kuupäevast, mil ta teatab, et ta uurimise on alanud, kui mitte Kõrged Lepinguosalised ei piira või ei pikenda seda aega vastastikusel kokkuleppel. Ettekanne valmistatakse kolmes eksemplaris; üks eksemplar esitatakse kummalegi Valitsusele ja kolmas jäetakse Komisjoni poolt tema kaustadesse.

Kõrged Lepinguosalised jätavad omale õiguse talitada iseseisvalt tüliküsimuse vaidluseseme suhtes, pärast seda kui Komisjoni ettekanne on esitatud.

The High Contracting Parties agree to furnish the Permanent International Commission with all the means and facilities required for its investigation and report.

The report of the Commission shall be completed within one year after the date on which it shall declare its investigation to have begun, unless the High Contracting Parties shall limit or extend the time by mutual agreement. The report shall be prepared in triplicate; one copy shall be presented to each Government, and the third retained by the Commission for its files.

The High Contracting Parties reserve the right to act independently on the subject matter of the dispute after the report of the Commission shall have been submitted.

Artikkel IV.

Käesolev leping ratifitseeritakse Ameerika Ühendriikide Presidendi poolt nende Senati soovil ning nõusolekul ja Eesti poolt kooskõlas tema põhiseadusega.

Ratifikatsioonikirjad vahetatakse Washingtonis niipea kui võimalik ja leping astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise päeval. Ta jääb jõusse pärast seda katkematult, kuni ta lõpetatakse üheaastase kirjaliku etteteatamisega ühe Kõrge Lepinguosalise poolt teisele.

Selle tõenduseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud alla sellele lepingule kahes ingliskeelses eksemplaris ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud Tallinnas, 27. augustikuu päeval meie Issanda tuhande üheksasaja kahekümne üheksandal aastal.

L.S.) J. Lattik. (L.S.) F.W.B.Coleman.

Article IV.

The present treaty shall be ratified by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof, and by Estonia in accordance with its constitutional laws.

The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible, and the treaty shall take effect on the date of the exchange of the ratifications. It shall thereafter remain in force continously unless and until terminated by one year's written notice given by either High Contracting Party to the other.

In faith thereof the respective Plenipotentiaries have signed this treaty in duplicate in the English language and hereunto affix their seals.

Done at Tallinn the 27th day of August in the year of our Lord one thousand nine hundred and twenty nine.

(L.S.) J. Lattik. (L.S.) F.W.B.Coleman.

Riigikogu poolt 11. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti ja Läti vahel piirjoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaja pikendamise protokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti ja Läti vahel 27. märtsil 1930 Tallinnas allakirjutatud protokoll, millega pikendatakse piirjoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaeg kuni 1. aprillini 1931.

§ 3. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 32—1930.

Protokoll.

Eesti Vabariigi Valitsus, esindatud

Tema Ekstsellentsi härra Jaan Lattik'u, Välisministri poolt, ja
Läti Vabariigi Valitsus, esindatud

Tema Ekstsellentsi härra Hugo Celmins'i, Nõukogu Esimehe, Välisministri poolt,

on kokku leppinud järgnevas:

Silmas pidades, et Eesti ja Läti vahelise piiri küsimustes 1. novembril 1923 sõlmitud täiendava konventsiooni art. 6-das ettenähtud piirijoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaeg möödub 11. märtsi 1929 a. protokolli järgi 1. aprillil 1930 a.,

ning et kõik piirijoonega poolitatud kinnisvarade omanikud art. 6-mas ettenähtud likvideerimist teostada pole suutnud,

pikendatakse piirijoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaeg kuni 1. aprillini 1931. a.

Samal ajal pikendatakse vastavalt üle piirijoone liikumise kergenduste tähtaega, mis ette nähtud 19. oktoobril 1920. a. Eesti ja Läti vahel sõlmitud kokkuleppes Eesti-Läti riigipiiri maapinnal kindlaksmääramise ja ühe lepinguosalise kodanikkude õiguste kohta teise lepinguosalise territooriumil ning piirijoonega poolitatud kinnisvarade seisukorra kohta, art. 16-das.

Käesolev protokoll ratifitseeritakse ja ratifikatsioonidokumendid vahetatakse Riias.

Käesolev protokoll astub jõusse ratifikatsioonidokumentide vahetamise päeval ning kustub 1. aprillil 1931. a.

Tehtud kahes eksemplaris Tallinnas 27. märtsil 1930. a.

J. Lattik.

Protocole.

Le Gouvernement de la Répuplique d'Estonie, représenté par

Son Excellence Monsieur Jaan Lattik, Ministre des Affaires Etrangères, et
Le Gouvernement de la République de Lettonie, représenté par

Son Excellence Monsieur Hugo Celmiņš, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères,

sont convenus de ce qui suit:

Prenant en considération que le terme de la liquidation des biens immeubles partagés par la ligne frontière, prévu par l'article 6 de la Convention complémentaire entre l'Estonie et la Lettonie du 1-er novembre 1923 relative aux questions de frontière, expire, en vertu du protocole en date du 11 mars 1929, le 1-er avril 1930,

que tous les propriétaires des biens immeubles partagés par la frontière n'ont pas réussi à effectuer la liquidation prévue par l'article 6 susnommé,

le terme de la liquidation des biens immeubles partagés par la frontière est prolongé jusqu'au 1-er avril 1931.

En même temps sont prolongés respectivement les délais des privilèges pour les biens partagés par la frontière prévus par l'article 16 de la Convention entre l'Estonie et la Lettonie du 19 octobre 1920 au sujet du tracé sur le terrain de la frontière entre les deux Etats, des droits des citoyens de la zone limitrophe et sur la situation des propriétés immobilières partagées par la ligne frontière.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications seront échangées à Riga.

Ce Protocole entrera en vigueur le jour de l'échange des ratifications et l'effet en expirera le 1-er avril 1931.

Fait en double expédition à Tallinn le 27 mars 1930.

H. Celmiņš.

Riigikogu poolt 12. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti-Läti vaheliste merealuste kaablite kohta käiva konventsiooni kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks konventsioon Eesti-Läti vaheliste merealuste kaablite kohta, alla kirjutatud Riias 20. detsembril 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 32—1930.

Konventsioon merealuste kaablite kohta Eesti ja Läti vahel.

Eesti Vabariigi Riigivanem ühelt poolt ja Läti Vabariigi President teiselt poolt, soovides korraldada kummagi maa vastavaid õigusi nende vahel olemasolevate merealuste kaablite kohta, samuti ka nende vastavaid kohustusi nende kaablite korrashoiu kohta, otsustasid sõlmida selleks konventsiooni ja nimetasid endi Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Tema Ekstsellentsi Härra Eduard V i r g o, Erakorralise saadiku ja Täievolilise Ministri Lätis,

Läti Vabariigi President:

Tema Ekstsellentsi Härra Antons B a l o d i s'e, Välisministri,

kes, pärast endi hääs ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikku läbivaatamist, leppisid kokku järgmises:

Artikkel I.

Loetakse mõlema lepinguosalise maa ühiseks omanduseks kolm merealust kaablit, igaüks ühesooneline, mis olemas Eesti ja Läti randade vahel läbi Irbeni väina Sõrve tuletorni ja Mihkli tuletorni vahel, millistest üks on hääs korras ja teine vigastatud; kolmandal puudub 11,5 km pikkune ots Eesti poolel.

Artikkel II.

Eesti ja Läti telegraafivalitsused lepivad kokku korraldustes, mis tulevad ette võtta art. I-ses loetletud kaablite korrashoiu ja selleks korrashoiuks vajalikkude tööriistade ja vahendite suhtes; samuti määravad nad ühisel kokkuleppel kindlaks nende kaablite kasutamise viisid ja vahendid ja nende kaablite kohta käiva talitusmäärustiku, kohastudes, vastaval juhul, maksvuselolevate rahvusvaheliste konventsioonidega ja määrustikkudega.

Artikkel III.

Kaablite vigastuste puhul, ja siis kui seda tarvilikuks peetakse, Eesti ja Läti telegraafivalitsused teevad vajalikud korraldused kaablite mõõtmiseks, et kindlaks määrata vigastuse täpsa koha, ja annavad vastastikku teada mõõtmise tulemused.

Kui mõlemad Lepinguosalised leiavad tarvilikuks ette võtta parandusi, siis teostatakse need järgmise põhimõtte ja tingimuste järgi: kummagi telegraafivalitsuse hooleks on korda seada ja hoida heas korras, samuti ka parandada

Convention concernant les câbles sous-marins entre l'Estonie et la Lettonie.

Le Chef de la République d'Estonie d'une part et le Président de la République de Lettonie de l'autre, désirant régler les droits respectifs de leurs pays aux câbles sous-marins existant entre les deux pays ainsi que leurs obligations respectives en ce qui concerne l'entretien de ces câbles, ont résolu de conclure une convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Chef de la République d'Estonie:

Son Excellence Monsieur Eduard V i r g o, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire en Lettonie,

Le Président de la République de Lettonie:

Son Excellence Monsieur Antons B a l o d i s, Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir mutuellement vérifié leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article I-er.

Sont considérés comme propriété commune des deux pays contractants les trois câbles sous-marins, à un fil chacun, existant entre la côte d'Estonie et celle de Lettonie à travers le détroit d'Irben entre le phare de Sõrve et le phare Michel dont l'un est en bon état et le second est endommagé; au troisième il manque un bout de 11,5 km. du côté estonien.

Article II.

Les Administrations télégraphiques estonienne et lettonne se mettront d'accord sur les mesures à prendre pour l'entretien des câbles énumérés à l'article I-er et des instruments et moyens nécessaires à cet entretien; de même elles fixeront d'un commun accord les modes et les moyens de l'utilisation de ces câbles et le règlement de service qu'ils comportent, en se conformant, le cas échéant, aux conventions et règlements internationaux en vigueur.

Article III.

En cas de dérangements des câbles, et s'il est jugé nécessaire, les Administrations télégraphiques estonienne et lettonne ordonnent la prise des dispositions utiles pour le mesurage des câbles afin de fixer l'endroit exact du dérangement, et se communiquent réciproquement les résultats des mesurages.

Si les deux Parties Contractantes jugent nécessaire de procéder à des réparations, celles-ci seront effectuées sur la base du principe et des conditions suivantes: Il incombe à chacune des Administrations télégraphiques

need kaablite pooled, milliste otsad ulatuvad tema maa rannikule. Neist töödest tingitud kulud kantakse mõlema Riigi poolt võrdsetes osades, nii et Eesti tasub poole sellistest Läti poolt tehtud kuludest ja Läti tasub poole analoogilistest Eesti poolt tehtud kuludest. Kumbki telegraafivalitsus on õigustatud saatma oma esindaja tööde juure, mis on ette võetud teise telegraafivalitsuse poolt, kuid ei ole mingit kohustust edasi lükata nende tööde teostamist kuni selle esindaja päralejõudmiseni. Tehtud tööde kohta kokkuseatud arvete läbivaatamist ja saldo maksmist toimetatakse iga aasta detsembri kuul.

Artikkel IV.

Nende maa- ja õhujuhtmete korrashoiu kulud, millised ühendavad kaableid vastavate telegraafi- või telefoniasutustega, samuti kui ka kaablite otsade ühest kohast teise ümberpaigutamise kulud on kummagi Lepinguosalise vastava telegraafivalitsuse kanda, ilma et teine pool osa võtaks neist kuludest.

Artikkel V.

Kui Eesti ja Läti kaitseväevõimud peavad tarvilikuks kasutada neid kaableid, antakse need viibimata nimetatud võimude käsutusesse. Sel juhul on kaablite korrashoid ja parandused kindlustatud art. III-das sisalduvate reeglite kohaselt. Niipea kui kaablid enam tarvilikud ei ole kaitseväevõimudele, antakse nad viibimata tagasi vastavate telegraafivalitsuste korraldusesse.

Artikkel VI.

Kui tekib mingisugune lahkarvamine käesoleva Konventsiooni tõlgitsemisel või käsitlemisel, siis lahendatakse see, ühe Lepinguosalise nõudel, vahekohtu poolt.

Iga tüliküsimuse korral kokkukutsutav vahekohus moodustatakse järgmiselt: kumbki Pool nimetab vahekohtunikkudeks kaks oma kvalifitseeritud kodanikku ning mõlemad Pooled valivad ühisel kokkuleppel esimeheks mõne kolmanda maa kodaniku.

Otsused tehakse häälteenamusega. Vahekohtu kulud kantakse Lepinguosaliste poolt võrdsetes osades.

de mettre et de maintenir en bon état, ainsi que de réparer, les moitiés des câbles dont les extrémités aboutissent à la côte de son pays. Les frais causés par ces travaux sont supportés par les deux Etats en parts égales, l'Estonie supportant la moitié des frais de cette espèce avancés par la Lettonie, et la Lettonie supportant la moitié des frais analogues avancés par l'Estonie. Chacune des deux Administrations télégraphiques est autorisée à déléguer un représentant pour assister aux travaux entrepris par l'autre Administration, mais il n'existe aucune obligation d'ajourner l'exécution de ces travaux jusqu'à l'arrivée de ce représentant. La vérification des comptes dressés pour les travaux exécutés et le paiement du solde sont effectués au mois de décembre de chaque année.

Article IV.

Les frais d'entretien des conducteurs terrestres et aériens, qui relient les câbles aux bureaux respectifs des télégraphes ou des téléphones, ainsi que les frais occasionnés par le déplacement des extrémités des câbles d'un lieu à un autre sont à la charge de l'administration télégraphique respective de chacune des Parties Contractantes sans que l'autre partie participe à ces frais.

Article V.

Si les autorités militaires d'Estonie et de Lettonie jugent nécessaire d'utiliser ces câbles, ceux-ci sont immédiatement mis à la disposition des dites autorités. En ce cas l'entretien et les reparations des câbles seront assurés conformément aux règles contenues à l'article III. Dès que les câbles cessent d'être nécessaires aux autorités militaires, ils sont immédiatement mis à la disposition des administrations télégraphiques respectives.

Article VI.

S'il surgit quelque différend relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, ce différend sera réglé, à la demande de l'une des Parties Contractantes, par un tribunal arbitral.

Le tribunal arbitral, convoqué à l'occasion de toute question litigieuse, sera composé comme suit: chacune des Parties désignera comme arbitres deux de ses ressortissants qualifiés et les deux Parties d'un commun accord feront choix comme Président d'un ressortissant d'un tiers pays.

Les jugements sont rendus à la majorité des voix. Les frais du tribunal arbitral sont à la charge des Parties Contractantes en parts égales.

Artikkel VII.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonid vahetatakse Tallinnas niipea kui võimalik. Konventsioon astub jõusse kümnendal päeval pärast ratifikatsioonide vahetamist.

Selle tõenduseks kirjutasid mõlema Lepinguosalise Täisvolinikud alla käesolevale Konventsioonile ja varustasid ta oma pitseritega.

Tehtud Riias, kahes eksemplaris, 20-dal detsembril 1929.

(L. S.) Eduard Virgo. (L. S.) A. Balodis.

Article VII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangés à Tallinn aussitôt que faire se pourra. La Convention entrera en vigueur le 10-me jour après l'échange des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Riga, en deux exemplaires, le 20. décembre 1929.

(L. S.) Edward Wirgo. (L. S.) A. Balodis

Riigikogu poolt 9. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti-Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahelise mõlemate maade kohtute vastastikuse tsiviilasjus abiandmise kokkuleppe ja selle lõpp-protokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vaheline kokkuleppe ja selle lõpp-protokoll mõlemate maade kohtute vastastikuse tsiviilasjus abiandmise kohta, alla kirjutatud Tallinnas 20. jaanuaril 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega kokkuleppe ja lõpp-protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 33—1930.

Kokkulepe Eesti Vabariigi ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahel mõlemate maade kohtute vastastikuse abiandmise kohta tsiviilasjus.

Eesti Vabariik ühelt poolt ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit teiselt poolt, sihiga sõlmida kokkulepet mõlemate maade kohtute vastastikuse abiandmise kohta tsiviilasjus, nimetasid endi täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:
Härra J. Lattik'u, Välisministri,

Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Komitee:
Härra A. Petrovski, Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Eestis,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Artikkel üks.

Tsiviilasjus dokumentide kättetoimetamisel ning kohtulikkude erinõuete täitmisel, mis käivad mõne protsessuaaltoimingu või mõne muu kohtuliku toimingu kohta, kohaldatakse mõlemate lepinguosaliste Riikide vahelistes suhetes järgmisi eeskirju.

Artikkel 2.

Dokumentide kättetoimetamine toimub palve peale, mis on adresseeritud paluva Riigi konsulilt: Eestis — Kohtu- ja Siseministeeriumile, ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidus — ringkonnakohtu (okružnoi sud) esimehele.

Kohtulikkude erinõuete üleandmine toimub diplomaatilisel teel.

Juhul, kui palutav ametivõim ei ole kompetentne, peavad dokumentide kättetoimetamise või kohtulikkude erinõuete palved üle antama kompetentsele ametivõimule, ja sellest peab teatatama otsekohe paluvale ametivõimule.

Artikkel 3.

Dokumentide kättetoimetamise ja kohtulikkude erinõuete palved peavad olema redigeeritud paluva Riigi keeles. Neil peab juures olema vastavalt juhule vene- või eestikeelne tõlge, mis on õigeks tunnustatud paluva Riigi diplomaatilise või konsulaaresindaja poolt

Arrangement entre la République d'Estonie et l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes concernant le concours réciproque des tribunaux des deux pays en matière civile.

La République d'Estonie, d'une part, et l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes, d'autre part, en vue de conclure un arrangement sur le concours réciproque des tribunaux des deux pays en matière civile, ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Le Chef de la République d'Estonie:
Monsieur J. Lattik, Ministre des Affaires Etrangères,

Le Comité exécutif de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes:
Monsieur A. Petrovski, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes en Estonie,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Dans les rapports entre les deux Etats contractants, en matière civile, la signification d'actes et l'exécution des commissions rogatoires concernant l'accomplissement d'un acte de procédure ou d'un autre acte judiciaire, seront régies par les dispositions suivantes.

Article 2.

La signification d'actes aura lieu à la suite d'une demande, adressée par le consul de l'Etat requérant en Estonie — au Ministère de la Justice et de l'Intérieur et dans l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes au président du tribunal d'arrondissement (okružnoi sud).

La transmission des commissions rogatoires aura lieu par la voie diplomatique.

En cas d'incompétence de l'autorité requise, la demande de signification ou la commission rogatoire devront être transmises à l'autorité compétente, et l'autorité requérante devra en être immédiatement avisée.

Article 3.

Les demandes de signification et les commissions rogatoires devront être rédigées dans la langue de l'Etat requérant. Il devra y être joint une traduction russe ou estonienne, suivant les cas, certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant

või paluva või palutava Riigi vannutatud või ametlikult nimetatud tõlgi poolt.

Kättetoimetatavate dokumentide või kohtulikkude erinõuete juurde kuuluvate lisade arv ning sisu peavad lühidalt ära märgitud olema dokumentide kättetoimetamise palvetes ja kohtulikkudes erinõuetes. Artikli 5 teise lõike eeskiri jääb maksvaks.

Dokumendid, mis tõendavad, et kättetoimetamine on tehtud, või mis ära näitavad põhjuse, miks see on jäänud tegemata, vastused palvetele ja kohtulikkude erinõuete täitmiseks kokkuseatud aktid on varustatud tõlkega ainult siis, kui paluv Riik avaldab selleks soovi ning tasub tõlkekulud.

Artikkel 4.

Dokumentide kättetoimetamise palvetes ja kohtulikkudes erinõuetes peab olema märgitud paluv ametivõim, samuti ka Poolte nimi ja amet. Dokumentide kättetoimetamise palvetes peab peale selle olema näidatud saaja aadress ja kättetoimetatava dokumendi iseloom.

Dokumentide kättetoimetamise palveteks tarvitatakse formulaare, mis tehakse lepinguosaliste Riikide poolt teineteisele teatavaks.

Artikkel 5.

Dokumentide kättetoimetamise eest hoolitseb palutava Riigi kompetentne ametivõim. See ametivõim võib, peale teises lõikes ettenähtud juhtude, piirduda kättetoimetamise teostamisega dokumendi üleandmise teel saajale, kes nõus on seda vastu võtma.

Kui kättetoimetatav dokument on redigeeritud paluva Riigi keeles või on varustatud õigekstunnustatud tõlkega, nagu see on ette nähtud artikli 3 esimese lõike teises lauses, siis peab palutav ametivõim, kui paluv ametivõim avaldab selleks soovi, kätte toimetama küsimusesolevad dokumendid omamaa seadusandluse poolt sääraste kättetoimetamiste täitmiseks ettenähtud vormis või erilises vormis, kui see vorm ei ole mainitud seadusandlusega vastolus.

Artikkel 6.

Dokumentide kättetoimetamist tõendatakse kas tähtpäevaga varustatud ja õigekstunnustatud vastuvõtutähikuga või palutava Riigi ametivõimu tunnistusega, milles on märgitud dokumendi kättetoimetamise asjaolu, vorm ja tähtpäev.

ou par un traducteur assermenté, ou commis officiellement, de l'Etat requérant ou de l'Etat requis.

Le nombre et le contenu des actes à signifier ou des annexes aux commissions rogatoires devront être indiqués sommairement dans les demandes de signification et dans les commissions rogatoires. La disposition du deuxième alinéa de l'article 5 reste applicable.

Les pièces prouvant que la signification à été faite, ou indiquant le motif pour lequel elle n'a pas été faite, les réponses aux demandes et les actes dressés pour donner suite aux commissions rogatoires, ne seront accompagnées d'une traduction que si l'Etat requérant en exprime le désir et rembourse les frais de traduction.

Article 4.

Les demandes de signification et les commissions rogatoires devront désigné l'autorité requérante ainsi que le nom et la qualité des Parties. Les demandes de signification devront, en outre, indiquer l'adresse du destinataire et la nature de l'acte à signifier.

Pour les demandes de signification, il sera fait usage des formulaires, que les Etats contractants se communiqueront l'un à l'autre.

Article 5.

La signification se fera par les soins de l'autorité compétente de l'Etat requis. Cette autorité, sauf les cas prévus au deuxième alinéa, pourra se borner à effectuer la signification par la remise de l'acte au destinataire qui l'accepte volontairement.

Si l'acte à signifier est rédigé dans la langue de l'Etat requis ou est accompagné d'une traduction certifiée conforme, comme il est prévu à la deuxième phrase de l'alinéa premier de l'article 3, l'autorité requise, si l'autorité requérante en exprime le désir, fera signifier l'acte en question dans la forme prescrite par sa législation intérieure pour l'exécution de significations analogues, ou dans une forme spéciale pourvu qu'elle ne soit pas contraire à cette législation.

Article 6.

La preuve de la signification se fera au moyen, soit d'un récépissé daté et légalisé, soit d'une attestation de l'autorité de l'Etat requis, constatant le fait, la forme et la date de la signification.

Need tunnistused saadetakse tagasi palutava ametivõimu poolt artikli 2 esimeses lõikes mainitud teel.

Artikkel 7.

Kummalgi lepinguosalistest Riikidest on õigus toimetada kättetoimetamist omaenda kodanikkudele, kes asuvad teise Riigi territooriumil, oma diplomaatilise või konsulaaresindaja vahetalitusel, tarvitamata sundabinõusid.

Artikkel 8.

Kohtuvõim, kellele on adresseeritud kohtulik erinõue, on kohustatud seda rahuldama tarvitades samu sundabinõusid nagu palutava Riigi ametivõimude nõuete täitmise puhul. Täidesaatevormid on samuti need, mis kindlaks määratud palutava Riigi seadustes; siiski paluva ametivõimu soovil võib tarvitusele võtta erilise vormi, kui see ei ole vastolus palutava Riigi seadustega.

Paluvale ametivõimule teatatakse tema palvel aeg ja koht, kus ette võetakse nõutav toiming, et huvitatud poolel võimalus oleks selle juures viibida.

Artikkel 9.

Dokumentide kättetoimetamise ja kohtulikkude erinõuete palvete täitmist võib tagasi lükata, kui Riik, kelle territooriumil täitmine peab toimuma, leiab, et selle iseloom riivab ta suvereensust või julgeolekut.

Kui on olemas kahtlus mõne kohtuliku erinõude autentsuse kohta, siis võib täitmist edasi lükata kuni kahtluse kõrvaldamiseni.

Artikkel 10.

Dokumentide kättetoimetamise ja kohtulikkude erinõuete palvete täitmise eest ei või nõuda mingisuguste maksude, tempelmaksude või kulude tasumist, välja arvatud tunnistajatele ja ekspertidele makstud tasu.

See tasu, samuti kui artikli 3 kolmandas lõikes ettenähtud eventuaalsed tõlkimiskulud tasutakse igal erijuhul asjatoimetuse tagasiandmisel.

Artikkel 11.

Kõik raskused, mis kerkiksid mõne dokumentide kättetoimetamise või mõne kohtuliku erinõude palve puhul, lahendatakse diplomaatilisel teel.

L'autorité requise retournera ces attestations par la voie mentionnée à l'alinéa premier de l'article 2.

Article 7.

Chacun des Etats contractants aura la faculté de faire effecteur les significations à ses propres ressortissants se trouvant sur le territoire de l'autre Etat, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, sans avoir recours à des mesures de contrainte.

Article 8.

L'autorité judiciaire à laquelle la commission rogatoire à été adressée, sera tenue d'y satisfaire en usant des mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution des commissions des autorités de l'Etat requis. Les formes à suivre seront également celles qui sont établies par les lois de l'Etat requis; toutefois il sera déféré à la demande de l'autorité requérante, tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale, pourvu que cette forme ne soit pas contraire à la législation de l'Etat requis.

L'autorité requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que la partie intéressée soit en état d'y assister.

Article 9.

L'exécution des demandes de signification et des commissions rogatoires pourra être refusée si l'Etat sur le territoire duquel cette exécution doit avoir lieu la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

S'il y a doute sur l'authenticité d'une commission rogatoire, son exécution pourra être différée jusqu'à ce que le doute ait été dissipé.

Article 10.

L'exécution des demandes de signification et des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes, droits de timbre ou frais de quelque nature que ce soit, exception faite des indemnités versées aux témoins et aux experts.

Ces indemnités, ainsi que les frais éventuels de traduction visés au troisième alinéa de l'article 3, seront remboursées, dans chaque cas particulier, au moment de la restitution du dossier.

Article 11.

Toutes les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion d'une demande de signification ou d'une commission rogatoire, seront réglées par la voie diplomatique.

Artikkel 12.

Käesolev kokkulepe, mis on redigeeritud kahes prantsuskeelses eksemplaris, ratifitseeritakse ning tema ratifikatsioonikirjade vahetamine teostatakse Moskvas niipea kui võimalik ja ta astub jõusse üks kuu pärast tema ratifikatsioonikirjade vahetamist.

Käesolev kokkulepe on sõlmitud 5 aastaks. Kui selle tähtaja möödumisel ükski Lepinguosaline ei teata oma kavatsusest seda lõpetada, jääb ta jõusse üheks aastaks arvates kuupäevast, mil üks Lepinguosaline teatab teisele oma kavatsusest teda üles öelda.

Selle tõenduseks kirjutasid Täisvolinikud alla käesolevale kokkuleppele ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud Tallinnas, 20. jaanuaril tuhat üheksasada kolmkümmend.

(L. S.) J. Lattik. (L. S.) A. Petrovski.

Article 12.

Le présent Arrangement qui est rédigé en double expédition française sera ratifié et l'échange des ratifications en sera effectué à Moscou aussitôt que faire se pourra et il entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de sa ratification.

Le présent Arrangement est conclu pour une durée de 5 ans. Si à l'expiration de ce délai, aucune des Parties Contractantes ne déclare son intention d'y mettre fin, il restera en vigueur un an à compter de la date où l'une des Parties Contractantes informera l'autre de son intention de le dénoncer.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Arrangement et l'ont revêtu de leurs cachets.

Fait à Tallinn, le 20 janvier mil neuf cent trente.

(L. S.) J. Lattik. (L. S.) A. Petrovski.

Lõpp-protokoll.

Tänasel päeval sõlmitud mõlemate maade kohtute tsiviilasjus vastastikuse abiandmise kohta käiva Kokkuleppe allakirjutamise silmapilgul tegid allakirjutanud Täisvolinikud järgmise deklaratsiooni, mis moodustab Kokkuleppe lahutamatu osa:

Artikli 2 juurde.

Artikli 2 esimese lõike eeskirjad on kohaldatavad ka juhtudel, kui dokumentide kättetoimetamine toimub paluva Riigi diplomaatilise esindaja poolt adresseeritud palve põhjal.

Tehtud Tallinnas, 20. jaanuaril tuhat üheksasada kolmkümmend.

J. Lattik. A. Petrovski.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant le concours réciproque des tribunaux des deux pays en matière civile, conclu en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration suivante qui fait partie intégrante de l'Arrangement:

Ad Article 2.

Les dispositions de l'alinéa premier de l'article 2 seront applicables aussi dans les cas où la signification des pièces aura lieu à la suite d'une demande adressée par le représentant diplomatique de l'Etat requérant.

Fait à Tallinn, le 20 janvier mil neuf cent trente.

J. Lattik. A. Petrovski.

Riigikogu poolt 9. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti-Tshehhoslovakkia vahelise kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsiooni kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Tshehhoslovakkia vaheline kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon, alla kirjutatud Tallinnas 9. juulil 1929.

2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 34—1930.

Kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon Eesti ja Tshehhoslovakkia vahel.

Eesti Riigivanem
ja
Tshehhoslovakkia Vabariigi President,

Soovides tõsiselt arendada vastastikust usaldust ja kõvendada rahvaste rahu, kindlustades endi maade vahel tekkida võivate tüliküsimuste rahulikul teel lahendamist;

Konstateerides, et lepingutega kindlaksmääratud või rahvusvahelisest õigusest tekkivate õiguste austamine on sunduslik rahvusvahelistele kohtutele;

Tunnustades, et igale riigile kuuluvaid õigusi tohib muuta ainult tema nõusolekul;

Olles arvamusel, et tõsine kinnipidamine, Rahvaste Liidu juhtimisel, rahulikul teel asjatoimetamistest võimaldab jõuda kõigi rahvusvaheliste tülide lahendamisele;

Hinnates kõrgelt Rahvaste Liidu Täiskogu poolt tema resolutsioonis 26. septembrist 1928 a. väljendatud soovitust kõigile riikidele sõlmida konventsioone rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamiseks;

Otsustasid teostada oma ühise kavatsuse konventsioonis ja nimetasid endi täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:

Härra Jaan L a t t i k'u, Välisministri,

Tshehhoslovakkia Vabariigi President:

Härra Vladimir Č e r n o š e k'i, Saatkonna Nõuniku, Tshehhoslovakkia Chargé d'Affaires'i a. i. Eestis,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste deponeerimist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Peatükk I. T ü l i k ü s i m u s t e r a h u l i k u l t e e l l a h e n d a m i s e s t ü l d s e.

Artikkel üks.

Igasuguse iseloomuga tüliküsimused, mis võiksid tekkida Kõrgete Lepinguosaliste vahel

Convention de règlement judiciaire, d'arbitrage et de conciliation entre l'Estonie et la Tchécoslovaquie.

Le Chef de la République d'Estonie
et
Le Président de la République Tchécoslovaque,

Sincèrement désireux de développer la confiance mutuelle et de raffermir la paix des nations en assurant, par des procédures pacifiques, le règlement des différends qui viendraient à surgir entre leurs pays;

Constatant que le respect des droits établis par les traités ou résultant du droit des gens est obligatoire pour les tribunaux internationaux;

Reconnaissant que les droits appartenant à chaque Etat ne sauraient être modifiés que de son consentement;

Considérant que la sincère observation, sous les auspices de la Société des Nations, des procédures pacifiques permet d'arriver au règlement de tous les différends internationaux;

Appréciant hautement la recommandation faite par l'Assemblée de la Société des Nations, dans sa résolution en date du 26 septembre 1928, à tous les Etats de conclure des conventions de règlement pacifique des différends internationaux;

Ont décidé de réaliser dans une convention leur intention commune et ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Le Chef de la République d'Estonie:

Monsieur Jaan L a t t i k, Ministre des Affaires Etrangères,

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur Vladimir Č e r n o š e k, Conseiller de Légation, Chargé d'Affaires a.i. de Tchécoslovaquie en Estonie,

lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre 1. D u r è g l e m e n t p a c i f i q u e e n g é n é r a l.

Article premier.

Les différends de toute nature qui viendraient à s'élever entre les Hautes Parties contrac-

ja mida ei oleks võimalik lahendada diplomaatilisel teel, esitatakse käesolevas konventsioonis ettenähtud tingimustel kohtuliku korralduse, vahekohtu või lepituse asjatoimetamistele.

Artikkel 2.

1. Tüliküsimused, mille lahendamiseks on ette nähtud mõni muu eriline asjatoimetamine tüliosaliste vahel maksvate muude konventsioonidega, lahendatakse vastavalt nende konventsioonide eeskirjadele.

2. Käesolev konventsioon ei riiva jõusolevaid kokkuleppeid, mis määravad kindlaks Kõrgete Lepinguosaliste jaoks lepitusasjatoimetamise või fikseerivad tüliküsimuse lahendust kindlustavad kohustused vahekohtu ja kohtuliku korralduse alal. Siiski, kui need kokkulepped näevad ette ainult lepitusasjatoimetamise, pärast seda kui see asjatoimetamine ei ole tagajärgi andnud, võetakse tarvitusele käesoleva Konventsiooni eeskirjad kohtuliku või vahekohtukorralduse kohta.

Artikkel 3.

1. Kui on tegemist tüliküsimusega, mille ese ühe Poole sisemise seadusandluse järgi kuulub kohtu- või administratiivvõimude kompetentsi, võib see Pool vastu seista sellele, et see tüliküsimus alluks käesolevas Konventsioonis ettenähtud mitmesugustele asjatoimetamistele, enne kui sündsa aja kestel pole antud kompetentse ametivõimu poolt lõplikku otsust.

2 Pool, kes sel juhul soovib tarvitusele võtta käesolevas Konventsioonis ettenähtud asjatoimetamised, peab teatama oma kavatsusest teisele Poolele ühe aasta jooksul alates ülalmainitud otsusest.

Peatükk II. Kohtulikust korraldusest

Artikkel 4.

Kõik tüliküsimused, mille suhtes Pooled keelduvad teine teisele tunnustamast mõnda õigust, esitatakse otsustamiseks Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale, välja arvatud juht, kui pooled lepivad kokku alljärgnevail tingimusil mõne vahekohtu poole pöördumises.

On kokku lepitud, et ülalmainitud tüliküsimuste alla kuuluvad need, mida mainib Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Põhikirja artikkel 36.

tantes et qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique seront soumis dans les conditions fixées par la présente Convention à des procédures de règlement judiciaire, d'arbitrage ou de conciliation.

Article 2.

1. Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale serait prévue par d'autres conventions en vigueur entre les parties en litige seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

2. La présente Convention ne porte pas atteinte aux accords en vigueur établissant pour les Hautes Parties contractantes une procédure de conciliation ou, en matière d'arbitrage et de règlement judiciaire, des engagements assurant la solution du différend. Toutefois, si ces accords ne prévoient qu'une procédure de conciliation après que cette procédure aura échoué, les dispositions de la présente Convention relatives au règlement judiciaire ou arbitral recevront application.

Article 3.

1. S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par la présente Convention, avant qu'une décision définitive ait été rendue dans des délais raisonnables par l'autorité compétente.

2. La partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par la présente Convention, devra notifier à l'autre partie son intention dans un délai d'un an, à partir de la décision susvisée.

Chapitre II. Du règlement judiciaire.

Article 4.

Tous différends au sujet desquels les parties se contesteraient réciproquement un droit seront soumis pour jugement à la Cour permanente de Justice internationale, à moins que les parties ne tombent d'accord, dans les termes prévus ci-après, pour recourir à un tribunal arbitral.

Il est entendu que les différends ci-dessus visés comprennent notamment ceux que mentionne l'article 36 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Artikkel 5.

Kui Pooled on nõus esitama eelmises artiklis ettenähtud tüliküsimused mõnele vahekohtule, seavad nad kokku kompromissi, milles nad määravad kindlaks tüli eseme, vahekohtunikkude valiku ja tarvitusele võetava asjatoimetamise viisi. Küllaldaste andmete või täpsuste puudumisel selles kompromissis võetakse tarvitusele vajaduse määral rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta käiva 1907 a. 18. oktoobri Haagi Konventsiooni eeskirjad. Kui kompromiss vaikib vahekohtunikkude poolt tarvitusele võetavate põhireeglite kohta, võtab kohus tarvitusele Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Põhikirja artiklis 38 loendatud põhireeglid.

Artikkel 6.

Kokkuleppe puudumisel Poolte vahel eelmises artiklis ettenähtud kompromissi kohta või vahekohtunikkude määramise puudumisel ning kolmekuulise etteteatamise tingimusel võib üks või teine nendest kanda tüliküsimuse otsekohe palve teel Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ette.

Artikkel 7.

1. Artiklis 4 ettenähtud tüliküsimuste asjus võivad Osalised, enne asjatoimetamist Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ees või enne igat vahekohtu asjatoimetamist, ühisel kokkuleppel võtta tarvitusele käesolevas konventsioonis ettenähtud lepitusasjatoimetamise.

2. Lepituse tarvituselevõtmisel ja selle asjatoimetamise nurjumisel ei tohi kumbki Pool kanda tüliküsimust Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ette või nõuda artiklis 5 ettenähtud vahekohtu moodustamist enne ühe kuu möödumist arvates lepituskomisjoni tööde lõpetamisest.

Peatükk III. Lepitamisest.

Artikkel 8.

Kõik tüliküsimused Lepinguosaliste vahel, peale nende mis on ette nähtud artiklis 4, alluvad sunduslikult lepitusasjatoimetamisele.

Artikkel 9.

Eelmises artiklis ettenähtud tüliküsimused kantakse Osaliste poolt moodustatud alalise või erilise lepituskomisjoni ette.

Artikkel 10.

Ühe Lepinguosalise poolt teisele Lepinguosalisele adresseeritud palve põhjal tuleb moodustada kuue kuu jooksul alaline lepituskomisjon.

Article 5.

Si les parties sont d'accord pour soumettre les différends visés à l'article précédent à un tribunal arbitral, elles rédigeront un compromis dans lequel elles fixeront l'objet du litige, le choix des arbitres et la procédure à suivre. A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, il sera fait application dans la mesure nécessaire des dispositions de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux. Dans le silence du compromis quant aux règles de fond à appliquer par les arbitres, le Tribunal appliquera les règles de fond énumérées dans l'article 38 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Article 6.

A défaut d'accord entre les parties sur le compromis visé à l'article précédent ou à défaut de désignation d'arbitres et après un préavis de trois mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le différend devant la Cour permanente de Justice internationale.

Article 7.

1. Pour les différends prévus à l'article 4, avant toute procédure devant la Cour permanente de Justice internationale, ou avant toute procédure arbitrale, les parties pourront, d'un commun accord, recourir à la procédure de conciliation prévue par la présente Convention.

2. En cas de recours à la conciliation et d'échec de cette procédure, aucune des parties ne pourra porter le différend devant la Cour permanente de Justice internationale ou demander la constitution du Tribunal arbitral visé à l'article 5 avant l'expiration du délai d'un mois à compter de la clôture des travaux de la Commission de conciliation.

Chapitre III. De la conciliation.

Article 8.

Tous différends entre les parties, autres que ceux prévus à l'article 4, seront soumis obligatoirement à une procédure de conciliation.

Article 9.

Les différends visés à l'article précédent seront portés devant une Commission de conciliation permanente ou spéciale constituée par les parties.

Article 10.

Sur la demande, adressée par une Partie contractante à l'autre Partie, il devra être constitué, dans les six mois, une Commission permanente de conciliation.

Artikkel 11.

Välja arvatud vastupidise kokkuleppe juhul Poolte vahel, moodustatakse lepituskomisjon järgmiselt:

1. Komisjon sisaldab viis liiget. Kumbki Pool nimetab ühe liikme, kelle võib valida vastavalt oma kodanikkude hulgast. Ülejäänud kolm komisjoni liiget valitakse ühisel kokkuleppel kolmandate riikide kodanikkude hulgast. Need viimased peavad olema eri kodakondsustest, nad ei tohi omada tavalist asukohta poolte territooriumil ega olla nende teenistuses. Nende hulgast määravad Pooled komisjoni esimehe.

2. Komisjoni liikmed nimetatakse kolmeks aastaks. Nad on tagasivalitavad. Ühiselt nimetatud komisjoni liikmeid võib nende mandaadi kestusel asendada uutega Poolte nõusolekul. Kumbki Pool võib teiselt poolt alati asendada tema poolt nimetatud komisjoni liikme uuega. Kuid hoolimata nende asendamisest jäävad komisjoni liikmed ametisse oma pooleliolevate tööde lõpetamiseks.

3. Vabad kohad, mis võiksid tekkida komisjonis surma või komisjonist lahkumise läbi või mõne muu takistuse tõttu, täidetakse nimetamisteks kindlaksmääratud viisil.

Artikkel 12.

Kui tüliküsimuse üleskerkimisel ei ole olemas Poolte poolt nimetatud alalist lepituskomisjoni, siis moodustatakse eriline komisjon tüliküsimuse läbiarutamiseks kolme kuu jooksul arvates ühe Poole poolt teisele adresseeritud palvest. Nimetamised toimuvad vastavalt eelmise artikli eeskirjadele, vähemalt kui Pooled teisiti ei otsusta.

Artikkel 13.

1. Kui ühiselt valitavate komisjoni liikmete nimetamine ei sünni artiklites 10 ja 12 ettenähtud tähtaegadel, usaldatakse tarvilikkude nimetamiste toiming ühisel kokkuleppel Poolte poolt valitud mõnele kolmandale riigile või, kui Pooled seda paluvad, Rahvaste Liidu Nõukogu ametisolevale esimehele.

2. Kui ei jõuta kokkuleppele ühegi kohta neist talitusviisidest, määrab kumbki Pool ühe eri riigi ja nimetamised toimetatakse nõnda valitud riikide ühisel kokkuleppel.

Article 11.

Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation sera constituée comme suit:

1. La Commission comprendra cinq membres. Les parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties, ni se trouver à leur service. Parmi eux, les parties désigneront le président de la Commission.

2. Les commissaires seront nommés pour trois ans. Ils seront rééligibles. Les commissaires nommés en commun pourront être remplacés au cours de leur mandat, de l'accord des parties. Chaque partie pourra toujours, d'autre part, procéder au remplacement du commissaire nommé par elle. Nonobstant leur remplacement, les commissaires resteront en fonctions pour l'achèvement de leurs travaux en cours.

3. Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 12.

Si, lorsqu'il s'élève un différend, il n'existe pas une commission permanente de conciliation nommée par les parties, une commission spéciale sera constituée pour l'examen du différend dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des Parties à l'autre. Les nominations se feront conformément aux dispositions de l'article précédent, à moins que les parties n'en décident autrement.

Article 13.

1. Si la nomination des commissaires à désigner en commun n'intervient pas dans les délais prévus aux articles 10 et 12, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les parties ou, si celles-ci le demandent, au Président en exercice du Conseil de la Société des Nations.

2. Si l'accord ne s'établit pas au sujet d'aucun de ces procédés, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Kui kolme kuu jooksul need kaks riiki ei ole suutnud jõuda kokkuleppele, esitab kumbki neist määratavate liikmete arvuga võrdse arvu kandidaate. Liisk määrab, kes niiviisi esitatud kandidaatidest vastu võetakse.

Artikkel 14.

1. Tüliküsimused esitatakse lepituskomisjonile ühisel kokkuleppel teotseva mõlema Poole poolt komisjoni esimehele adresseeritud palve teel või, kokkuleppe puudumisel, ühe või teise Poole poolt.

2. Palve sisaldab, peale tülieseme kokkuvõtliku kirjelduse, ülesande komisjonile võtta tarvitusele kõik abinõud, mis võiksid viia leppimisele.

3. Kui palve tuleb ühe ainsa Poole poolt, teeb see Pool palve teisele Poolele viivitamata teatavaks.

Artikkel 15.

1. Viieteistkümne päeva jooksul arvates kuupäevast, mil üks Pooltest on kandnud tüliküsimuse alalise lepituskomisjoni ette, võib kumbki Pool selle tüliküsimuse arutamiseks asendada tema poolt määratud komisjoni liikme isikuga, kes küsimuses eriliselt kompetentne.

2. Pool, kes kasutab seda õigust, teatab sellest kohe teisele Poolele; viimasel on sel juhul õigus talitada samuti viieteistkümne päeva jooksul arvates kuupäevast, mil teadaanne talle kätte jõudis.

Artikkel 16.

1. Lepituskomisjon astub kokku, välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, Rahvaste Liidu asukohas või komisjoni esimehe poolt määratud igas teises kohas.

2. Komisjon võib igas olukorras paluda Rahvaste Liidu Peasekretärilt tema toetust komisjoni töödele.

Artikkel 17.

Lepituskomisjoni tööd on avalikud ainult Poolte nõusolekul tehtud komisjoni otsuse põhjal.

Artikkel 18.

1. Välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, korraldab lepituskomisjon ise oma asjatoimetamise, mis peab kõigil juhtudel olema kontradiktoorne. Ankeedi alal talitab komisjon, kui ta ühel häälel mitte teisiti ei otsusta, vastavalt 1907 a. 18. oktoobri Haagi Konvent-

3. Si, dans un délai de trois mois, ces deux Puissances n'ont pu tomber d'accord, chacune d'elles présentera des candidats en nombre égal à celui des membres à désigner. Le sort déterminera lesquels des candidats ainsi présentés seront admis.

Article 14.

1 La Commission de conciliation sera saisis par voie de requête adressée au président, par les deux parties agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou l'autre des parties.

2. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

3. Si la requête émane d'une seule des parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à l'autre partie.

Article 15.

1. Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des parties aura porté un différend devant une Commission permanente de conciliation, chacune des parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

2. La partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 16.

1. La Commission de conciliation se réunira, sauf accord contraire des parties, au siège de la Société des Nations ou en tout autre lieu désigné par son président.

2. La Commission pourra, en toute circonstance, demander au Secrétaire général de la Société des Nations, de prêter son assistance à ces travaux.

Article 17.

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des parties.

Article 18.

1. Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquête, la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du titre

siooni kolmanda osa eeskirjadele rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta.

2. Pooli esindavad lepituskomisjoni juures agendid, kelle ülesandeks on olla vahemeesteks Poolte ja komisjoni vahel; Pooled võivad peale selle endale abiks võtta seks nende poolt määratud nõuandjaid ja eksperte ning paluda kõigi isikute ülekuulamist, kelle tunnistus näib neile vajalikuna.

3. Omalt poolt on komisjonil õigus paluda suusõnalisi seletusi mõlema Poole agentidelt, nõuandjailt ja ekspertidelt, samuti ka kõigilt isikuilt, kelle kutsumist, nende valitsuse nõusolekul, komisjoni ette ta peaks vajalikuks.

Artikkel 19.

Välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, tehakse lepituskomisjoni otsused häälteenamusega ja komisjon võib ainult siis otsust teha tüli põhiküsimuse kohta, kui kõik tema liikmed on kohal.

Artikkel 20.

Pooled kohustuvad hõlbustama lepituskomisjoni töid ja eriti varustama teda võimalikult suuremal ulatusel vajalikkude dokumentidega ja andmetega, samuti tarvitusele võtma nende käsutuses olevaid abinõusid, et võimaldada komisjonil ette kutsuda ja üle kuulata nende territooriumil ning vastavalt nende seadusandlusele tunnistajaid ja eksperte ja sõita kohapeale.

Artikkel 21.

1. Oma tööde kestusel saab iga komisjoni liige tasu, mille suurus määratakse kindlaks Osaliste ühisel kokkuleppel, kes kannavad sellest kumbki võrdse osa.

2. Komisjoni tegevusest tingitud üldkulud jaotatakse samal viisil.

Artikkel 22.

1. Lepituskomisjoni ülesandeks on selgitada tüli all olevaid küsimusi, koguda seks otstarbeks kõike vajalikku informatsiooni ankeedi teel või teisiti, ning püüda lepitada Pooli. Ta võib pärast asja läbivaatamist esitada Osalistele temale sündsana näiva kokkuleppe tingimused ja määrata neile tähtaja nende otsuse teatamiseks.

III de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

2. Les parties seront représentées auprès de la Commission de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

3. La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur gouvernement.

Article 19.

Sauf accord contraire des parties, les décisions de la Commission de conciliation seront prises à la majorité des voix et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du différend que si tous ses membres sont présents.

Article 20.

Les parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de conciliation et, en particulier, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 21.

1. Pendant la durée de leurs travaux, chacun des commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté du commun accord des parties, qui en supporteront chacune une part égale.

2. Les frais généraux occasionnés par le fonctionnement de la Commission seront répartis de la même façon.

Article 22.

1. La Commission de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête ou autrement, et de s'efforcer de concilier les parties. Elle pourra après examen de l'affaire, exposer aux parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

2. Oma tööde lõpul seab komisjon kokku protokolli, mis konstateerib vastavalt juhule, et Pooled on kokku leppinud, ja kokkuleppe tingimused, kui need olemas, või et ei olnud võimalik lepitada Pooli. Protokoll ei nimeta, kas komisjoni otsused on tehtud ühel häälel või häälteenamusega.

3. Komisjoni tööd peavad olema lõpetatud, vähemalt kui Pooled teisiti kokku ei lepi, kuue kuu jooksul arvates päevast, mil tüliküsimus komisjoni ette kanti.

Artikkel 23.

Komisjoni protokoll tehakse viivitamata Pooltele teatavaks. Selle avaldamine jääb Poolte otsustada.

Artikkel 24.

Kui lepituskomisjoni tööde lõpule järgneva kuu jooksul Pooled pole saavutanud kokkulepet, kuulub tüliküsimus lahendusele vastavalt Rahvaste Liidu Põhikirja artiklile 15. Käesolev eeskiri ei käi artiklis 7 ettenähtud oletuse kohta.

Peatükk IV. Üldeeskirjad.

Artikkel 25.

1. Kõigil juhtudel, mil tüliküsimus on kohtuliku või vahekohtuasjatoimetamise esemeks, nimelt kui küsimus, milles Poolte seisukohad lähevad lahku, on juba teostunud või teostumisel olevate aktide tulemuseks, Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda, vastavalt oma Põhikirja artiklile 41, või vahekohus määravad kindlaks võimalikult kiirema aja jooksul ajutiselt tarvitusele võetavad abinõud. Pooled on kohustatud nendega kohastuma.

2. Kui tüliküsimus on esitatud lepituskomisjonile, võib viimane Pooltele soovitada ajutisi abinõusid, mida ta loeb kasulikuks.

3. Pooled kohustuvad hoiduma kõigist sammudest, mis võiksid kahjulikult mõjuda kohtu või vahekohtu otsuste teostamisele või lepituskomisjoni poolt ettepandud kokkulepetele, ja üldse hoiduma igast ükskõik millise iseloomuga tegevusest, mis võiks tüliküsimust süvendada või laiendada.

Artikkel 26.

Kui kohtu või vahekohtu otsuses deklareeritakse, et ühe tüliosalise Poole mõne kohtu-

2. A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-verbal constatant, suivant le cas, soit que les parties se sont arrangées et, s'il y a lieu les conditions de l'arrangement, soit que les parties n'ont pu être conciliées. Le procès-verbal ne mentionnera pas si les décisions de la Commission ont été prises à l'unanimité ou à la majorité.

3. Les travaux de la Commission devront à moins que les parties n'en conviennent autrement, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisi du différend.

Article 23.

Le procès-verbal de la Commission sera porté sans délai à la connaissance des parties. Il appartient aux parties d'en décider la publication.

Article 24.

Si, dans le mois qui suivra la clôture des travaux de la Commission de conciliation, les parties ne se sont pas entendues, le différend sera régi par l'article 15 du Pacte de la Société des Nations. La présente disposition ne s'applique pas dans l'hypothèse prévue à l'article 7.

Chapitre IV. Dispositions générales.

Article 25.

1. Dans tous les cas où le différend fait l'objet d'une procédure arbitrale ou judiciaire, notamment si la question au sujet de laquelle les parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour permanente de Justice internationale, statuant conformément à l'article 41 de son Statut, ou le Tribunal arbitral, indiquera dans le plus bref délai possible quelles mesures provisoires doivent être prises. Les parties seront tenues de s'y conformer.

2. Si la Commission de conciliation se trouve saisie du différend, elle pourra recommander aux parties les mesures provisoires qu'elle estimera utiles.

3. Les parties s'engagent à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la désision judiciaire ou arbitrale ou aux arrangements proposés par la Commission de conciliation, et, en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 26.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision prise ou une mesure ordon-

võimu või iga muu ametivõimu poolt tehtud otsus või väljaantud korraldus on täiesti või osaliselt vastolus rahvusvahelise õigusega, ja kui nimetatud Poole põhiseaduslik õigus ei luba või lubab ainult osaliselt kaotada selle otsuse või korralduse tagajärgi, siis Pooled lepivad kokku, et kohtuliku või vahekohtu otsusega peab antama kahjusaanud Poolele õiglane rahuldus.

Artikkel 27.

1. Käesolev Konventsioon kohaldatakse Kõrgete Lepinguosaliste vahel ka siis, kui mõnel kolmandal riigil on teatav huvi tüliküsimuses.

2. Lepitusasjatoimetamisel võivad Pooled ühisel kokkuleppel kutsuda osa võtma mõne kolmanda riigi.

3. Kui kohtulikul või vahekohtuasjatoimetamisel mõni kolmas riik on arvamusel, et tüliküsimus puudutab mõnd tema juriidilise iseloomuga huvi, võib ta esineda Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale või vahekohtule palvega interventsiooniks.

Otsuse teeb Kohtukoda või vahekohus.

4. Kui on tegemist mõne konventsiooni tõlgitsemisega, millest osa võtab ka muid riike peale tüliosaliste Poolte, siis teadustab Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Sekretariaat või Vahekohus neile sellest viivitamata.

Igaühel neist on õigus interventsiooniks, ja kui keegi neist kasutab seda õigust, siis on kohtuotsuses sisalduv tõlgitsemine temale kohustav.

Artikkel 28.

Käesoleva konventsiooni tõlgitsemisega või kohaldamisega seotud tüliküsimused, seal hulgas need, mis puutuvad tülide liigitamisesse, esitatakse Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale.

Artikkel 29.

Käesolevat Konventsiooni, mis on kooskõlas Rahvaste Liidu Põhikirjaga, ei tõlgitseta nii, nagu piiraks ta Rahvaste Liidu ülesannet võtta igal ajal tarvitusele mõjuvaid abinõusid maailmarahu mõjuvaks kindlustamiseks.

Artikkel 30.

1. Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas.

Ta registreeritakse Rahvaste Liidu Sekretariaadis.

née par une autorité judiciaire ou toute autre autorité de l'une des parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit constitutionnel de ladite partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, les parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence judiciaire ou arbitrale, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Article 27.

1. La présente Convention sera applicable entre les Hautes Parties Contractantes encore qu'une tierce Puissance ait un intérêt dans le différend.

2. Dans la procédure de conciliation, les parties pourront d'un commun accord inviter une tierce Puissance.

3. Dans la procédure judiciaire ou arbitrale, si une tierce Puissance estime que, dans un différend, un intérêt d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser à la Cour permanente de Justice international ou au Tribunal arbitral une requête à fin d'intervention.

La Cour ou le tribunal décide.

4. Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle auront participé d'autres Etats que les parties en cause, le Greffe de la Cour permanente de Justice internationale ou le Tribunal arbitral les avertit sans délai.

Chacun d'eux aura le droit d'intervenir et, s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est obligatoire à son égard.

Article 28.

Les différends relatifs à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, y compris ceux relatifs à la qualification des litiges, seront soumis à la Cour permanente de Justice internationale.

Article 29.

La présente Convention, conforme au Pacte de la Société des Nations, ne sera pas interprétée comme restreignant la mission de celle-ci de prendre, à tout moment, les mesures propres à sauvegarder efficacement la paix du monde.

Article 30.

1. La présente Convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Tallinn.

Elle sera enregistrée au Secrétariat de la Société des Nations.

2. Konventsioon sõlmitakse viieks aastaks arvates ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast.

3. Kui ta ei ole üles öeldud vähemalt kuus kuud enne nimetatud tähtaja lõppu, jääb ta jõusse uueks viieaastaseks perioodiks ja nii edasi.

4. Hoolimata Konventsiooni ülesütlemisest ühe Lepinguosalise poolt jätkuvad Konventsiooni maksvuse lõppemise momendil pooleliolevad asjatoimetamised kuni nende normaalse lõpuni.

Selle tõenduseks kirjutasid ülalnimetatud täisvolinikud alla käesolevale Konventsioonile.

Tehtud Tallinnas, 9. juulikuu päeval 1929 kahes prantsuskeelses eksemplaris.

J. Lattik. V. Černošek.

2. La Convention est conclue pour une durée de cinq ans à compter de la date de l'échange des ratifications.

3. Si elle n'est pas dénoncée six mois au moins avant l'expiration de ce terme, elle demeurera en vigueur pour une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

4. Nonobstant la dénonciation par l'une des Parties contractantes, les procédures engagées au moment de l'expiration du terme de la Convention continueront jusqu'à leur achèvement normal.

En foi de quoi les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Tallinn, le 9 juillet 1929 en double exemplaire français.

J. Lattik. V. Černošek.

Riigikogu poolt 9. aprillil 1930 vastuvõetud

Eesti-Rootsi vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Rootsi vaheline kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon, alla kirjutatud Stokholmis 20. jaanuaril 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 34—1930.

Kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon.

Eesti Riigivanem ja Tema Majesteet Rootsi Kuningas otsustasid sõlmida kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni ja nimetasid selleks endi Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Riigivanem:
Härra Dr. Friedrich Akel'i, Vabariigi Erakorralise saadiku ja Täievolilise Ministri Stokholmis,

Tema Majesteet Rootsi Kuningas:
Härra Dr. Ernst Trygger'i, Oma Välisministri,

Kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes artiklites:

Artikkel üks.

Lepinguosalised Riigid kohustuvad vastastikku välja andma käesoleva konventsiooniga kindlaksmääratud tingimustel isikuid, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse ühe nimetatud Riigi territooriumil mõne süüteo pärast, mis loendatud järgnevas artiklis 2, ja kes asuvad teise Riigi territooriumil.

Artikkel 2.

§ 1. Väljaandmine lubatakse mõne allpool loendatud teo pärast, kui see moodustab süüteo, mida võidakse karistada Eesti seaduste järgi vähemalt üheaastase vangistusega ja Rootsi kriminaalseadustiku või Rootsi mereeaduse eeskirjade järgi vangimajaga, nimelt:

1. Metallrahade või pangatähtede järele- või ümbertegemine; selliseks järele- või ümbertegemiseks määratud tööriistade või -vahendite valmistamine või omandamine kuritahtliku sihiga; valemetallrahade või järeletehtud või võltsitud pangatähtede väljalaskmine või käibusse saatmine.

2. Ametlikkude või eraaktide võltsimine, võltsitud aktide lubamata tarvitamine; piirimärkide kuritahtlik hävitamine, ümberasetamine või ülesseadmine.

3. Ametlikkude pitsatite, märkide, templite ja tempelmarkide järeletegemine; sääraseks järeletegemiseks määratud tööriistade või vahendite valmistamine või omandamine kuri-

Convention d'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale.

Le Chef d'Etat de la République d'Estonie et Sa Majesté le Roi de Suède ont résolu de conclure une Convention d'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale et ont nommé à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires, à savoir:

Le Chef d'Etat de la République d'Estonie:
Monsieur le Dr. Friedrich Akel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République à Stockholm,

Sa Majesté le Roi de Suède:
Monsieur le Dr. Ernst Trygger, Son Ministre des Affaires Etrangères,

Lesquels, après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les Etats contractants s'engagent à se livrer réciproquement, dans les conditions déterminées par la présente Convention, les individus condamnés ou poursuivis dans le territoire de l'un d'eux à raison d'une des infractions énumérées à l'article 2 ci-après et qui se trouvent sur le territoire de l'autre Etat.

Article 2.

§ 1-er. L'extradition sera accordée à raison d'un des faits ci-après énumérés, lorsqu'il constitue une infraction pouvant entraîner, d'après les lois estoniennes, une peine d'un an d'emprisonnement au moins, et aux termes du Code pénal suédois ou de la loi maritime suédoise, la peine de la réclusion, à savoir:

1. Contrefaçon ou altération de monnaie ou de billets de banque; fabrication ou acquisition dans une intention frauduleuse d'outils ou instruments destinés à servir à une telle contrefaçon ou altération; émission ou mise en circulation de fausse monnaie ou de billets de banque contrefaits ou falsifiés.

2. Falsification de titres publics ou privés, usage illicite de titres falsifiés; destruction, déplacement ou établissement frauduleux de bornes.

3. Contrefaçon de sceaux, marques, poinçons et timbres publics; fabrication ou acquisition dans une intention frauduleuse d'outils ou instruments destinés à servir à

tahtliku sihiga; järele- või ümbertehtud pitsatite, märkide ja tempelmarkide tarvitamine.

4. Valevanne.

5. Tapmine (seal hulgas ka lapse- ja vanematetapmine), mõrtsukatöö.

6. Tahtlik raskejalgsuse katkestamine, mis korda saadetud mõne muu isiku kui raskejalgse naise enda poolt.

7. Lapse või iga muu enesekaitseks võimetu isiku hädaohtu jätmine või mahajätmine.

8. Kaupade mürgitamine, inimeste või loomade tervisele kahjulikkude kaupade käibusse laskmine.

9. Inimeste või loomade nakkavate ja kardetavate haiguste levitamine, süütegu taudide ärahoidmiseks või nende vastu võitlemiseks määratud eeskirjade vastu; ettekavatsetud või suure hooletuse tagajärjel mõne suguhaiguse edasiandmine.

10. Julmad ümberkäimised, mis põhjustasid kas surma, ilma et see meelega oleks tehtud, või mõne haiguse või mõne raske kehalise vigastuse.

11. Teise isiku seadusvastane kinnipidamine või sekvestreerimine.

12. Vähem kui viieteistkümne aasta vanuste laste riisumine.

13. Lapse salajane kõrvaldamine või vahetamine.

14. Attentaat isikuvabadusele, mis korda saadetud vägivallaga või ähvardustega, et sundida mõnd isikut tegema või sündida laskma mõnd asja või sellest loobuma.

15. Vägistamine.

16. Suguühendus kas isikuga, kes vaimuhaige või deliiriumi, une või minestuse seisukorras, või alla neljateistkümneaastase alaealisega või süüdistatava võimu all oleva isikuga.

17. Alaealiste kupeldamine, prostitueerimine või rikkumine, mis kergendatud või soodustatud vanemate või iga teise isiku poolt, kelle ülesandeks nende järele valvata.

18. Veresegamine.

19. Kaksik-abielu.

20. Valeteate andmine süüteos või valekaebus.

une telle contrefaçon; usage de sceaux, marques, poinçons et timbres contrefaits ou altérés.

4. Faux serment.

5. Assassinat (infanticide et parricide y compris), meurtre.

6. Avortement volontaire provoqué par une personne autre que la femme enceinte.

7. Expositon ou délaissement d'un enfant ou de toute autre personne hors d'état de se protéger elle-même.

8. Empoisonnement de marchandises, mise en circulation de marchandises nuisibles à la santé des hommes ou des animaux.

9. Propagation de maladies contagieuses et dangereuses des hommes ou des animaux, infraction aux prescriptions destinées à prévenir ou à combattre les épizooties; transmission avec préméditation ou par suite de négligence grave d'une maladie vénérienne.

10. Sévices ayant occasionné soit la mort sans intention de la donner, soit une maladie ou lésion corporelle grave.

11. Détention ou séquestration illégale d'autrui.

12. Enlèvement d'enfants âgés de moins de quinze ans.

13. Suppression ou substitution d'enfants.

14. Attentat à la liberté individuelle commis avec violence ou menaces pour contraindre une personne à faire ou à tolérer un acte ou à s'en abstenir.

15. Viol.

16. Commerce charnel, soit avec une personne aliénée, ou se trouvant en état de délire, de sommeil ou d'évanouissement, soit avec un mineur de moins de quatorze ans ou avec une personne soumise à l'autorité de l'inculpé.

17. Proxénétisme, prostitution ou corruption de mineurs facilitée ou favorisée par les parents ou par toute autre personne chargée de leur surveillance.

18. Inceste.

19. Bigamie.

20. Dénonciation ou plainte calomnieuse.

21. Vargus, vägivallaga või ilma, sissemurdmine, varastatud asjade varjamine.

22. Kelmus, võõra vara omastamine, usalduse kuritarvitamine.

23. Süütamine; tahtlik tegu, mis esile kutsub veeuputuse, plahvatuse või laevaõnnetuse; avaliku ehitise tahtlik lõhkumine.

24. Lõhkeainete lubamata valmistamine või pidamine.

25. Mässu õhutamine või juhtimine, vägivald isikute või varade kallal mässu puhul.

26. Meremehe vägivald või ähvardused laevakapteni või mõne teise ülema vastu tema ametitegevuses, kas tema sundimiseks mõne teenistuskorralduse tegemiseks või et teda selles takistada, või et kätte tasuda mõne tehtud korralduse eest.

27. Laevaraamatu või masinaraamatu võltsimine.

28. Laeva mahajätmine kapteni poolt

§ 2. Väljaandmine lubatakse isegi juhul, kui väljaandmispalves nimetatud süütegu moodustab süüteo, mida ei võida nii raskelt karistada, nagu tähendatud § 1, muidu kui see on ühenduses raskendavate asjaoludega ja isegi siis, kui viimased ei ole kindlaks tehtud.

Väljaandmine lubatakse ka mõne ülalnimetatud süüteo katse või selle teo kaassüü (õhutamise, abi ja kaastegevuse) eest, kui seda katset või kaassüüd võib karistada sama raske karistusega, nagu ette nähtud § 1.

Väljaandmist võib nõuda ka, kui see käib isikute kohta, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse süütegude pärast, mis on karistatavad sõjaväe kriminaalseaduste järgi, kui need süüteod omavad säärast iseloomu, et nad, olles korda saadetud isikute poolt, kes ei allu nimetatud seadustele, põhjustaksid käesoleva artikli põhjal väljaandmise.

Süütegude nimekirja, mis võivad põhjustada väljaandmise, võib täiendada igal ajal lepinguosaliste Riikide Valitsuste vahel sõlmitud kokkuleppega ja käesoleva konventsiooni eeskirju kohaldatakse mainitud nimekirjale lisatavatele süütegudele samuti, nagu oleksid need seal loendatud.

21. Vol avec ou sans violences, effraction, recel.

22. Escroquerie; détournement; abus de confiance.

23. Incendie; acte volontaire provoquant une inondation, une explosion, ou une avarie; destruction volontaire d'une construction publique.

24. Fabrication ou détention illicite de substances explosibles.

25. Instigation ou conduite de mutinerie, violences contre des personnes ou sur des biens en cas de mutinerie.

26. Violences ou menaces d'un marin contre le capitaine du navire ou tout autre supérieur dans l'exercice de ses fonctions, soit pour le contraindre à prendre une mesure de service ou l'en empêcher, soit pour se venger d'une mesure prise.

27. Falsification de journal de bord ou de journal de la machine.

28. Abandon de navire par le capitaine.

§ 2. L'extradition sera accordée même dans le cas où le fait visé par la demande d'extradition constitue une infraction ne pouvant être passible d'une peine aussi forte que celle visée au § 1-er que lorsqu'elle est accompagnée de circonstances aggravantes et même si celles-ci n'ont pas été établies.

L'extradition sera accordée aussi pour tentative ou complicité (instigation, aide et assistance) d'une des infractions susvisées, pourvu que cette tentative ou cette complicité puisse être punissable d'une peine aussi forte que celle prévue au § 1-er.

L'extradition pourra être réclamée aussi quand elle vise des individus condamnés ou poursuivis à raison d'infractions punissables d'après les lois pénales militaires, lorsque ces infractions sont de telle nature que, commises par des individus non soumis aux dites lois, elles seraient, en vertu de présent article, de nature à motiver l'extradition.

La liste des infractions pouvant donner lieu à l'extradition pourra être complétée en tout temps par arrangement conclu entre les Gouvernements des Etats contractants et les dispositions de la présente Convention s'appliqueront aux infractions ajoutées à la dite liste comme si celles-ci y avaient été énumérées.

Artikkel 3.

§ 1. Väljaandmist ei saa nõuda politiliste süütegude eest. Siiski kui tegu, mille eest väljaandmist nõutakse, on ühenduses mõne mittepolitilist iseloomu omava süüteoga, siis võib seda lubada, kui tähele pannes erijuhu asjaolusid süütegu käsitatakse nagu täiesti mittepolitilise iseloomuga süütegu.

Ühelgi juhul ei või lugeda politiliseks süüteoks Riigipea või mõne suvereeni perekonnaliikme salakavalat tapmist, tapmiskatset või surmamist.

§ 2. Isikute väljaandmist, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse mõne süüteo pärast, mis on korda saadetud mõne avaliku ametivõimu vastu, võib nõuda ainult sel juhul, kui süütegu on ühenduses mõne teise süüteoga, mis artikli 2 eeskirjade järgi võib väljaandmist põhjustada.

§ 3. Väljaandmine ei leia aset teo põhjusel, mis moodustab palutava Riigi seaduste järgi süüteo ajakirjanduse vabaduse eriseaduste eeskirjade vastu.

§ 4. Riik, kes sai väljaandmispalve, otsustab, kas süütegu võib lugeda käesoleva artikli eeskirjade järgi väljaandmist mitte põhjustavat iseloomu omavaks.

Article 3.

§ 1-er. L'extradition ne pourra être réclamée pour des infractions politiques. Toutefois, lorsque le fait pour lequel elle est demandée comprend aussi une infraction de nature non-politique, elle pourra être accordée, pourvu que, eu égard aux circonstances du cas particulier, l'infraction soit à considérer comme ayant essentiellement un caractère non-politique.

En aucun cas, l'assassinat, la tentative d'assassinat ou le meurtre d'un Chef d'Etat ou d'un membre de la famille d'un souverain ne sera réputé infraction politique.

§ 2. L'extradition des individus condamnés ou poursuivis à raison d'une infraction commise contre une autorité publique ne pourra être réclamée que dans le cas où le fait délictueux est connexe à une autre infraction qui, aux termes de l'article 2, soit de nature à la motiver.

§ 3. L'extradition n'aura pas lieu à raison d'un fait constituant, d'après les lois de l'Etat requis, une infraction aux dispositions des lois spéciales sur la liberté de la presse.

§ 4. Il appartiendra à l'Etat saisi de la demande d'extradition de décider si une infraction est à considérer, d'après les dispositions du présent article, comme étant de nature à motiver le refus de l'extradition.

Artikkel 4.

Ühelgi juhul ei anna lepinguosalised Riigid vastastikku välja oma enese kodanikke.

Väljaandmine ei leia aset süüteo eest, mis korda saadetud palutava Riigi territooriumil või tema rahvusliku päritoluga laeval. Siiski lubatakse isiku väljaandmine, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse osavõtmise pärast mõnest süüteost, mis korda saadetud väljaspool palutava Riigi territooriumi ja mitte tema rahvusliku päritoluga laeval, ka siis kui kaassüüd peab lugema kordasaadetuks selle Riigi territooriumil või tema rahvusliku päritoluga laeval.

Kui süütegu, mille eest väljaandmist palutakse, on korda saadetud väljaspool paluva Riigi territooriumi, lubatakse väljaandmine ainult sel juhul, kui palutava Riigi seadusandlus lubab analoogilistel asjaoludel jälitada kohtus samalaadilist süütegu, mis korda saadetud väljaspool tema territooriumi.

Article 4.

En aucun cas, les Etats contractants ne se livreront réciproquement leurs propres nationaux.

L'extradition n'aura pas lieu pour une infraction commise sur le territoire de l'Etat requis ou à bord d'un navire de sa nationalité. Toutefois, l'extradition d'un individu condamné ou poursuivi à raison de complicité d'une infraction commise hors du territoire de l'Etat requis et non à bord d'un navire de sa nationalité sera accordée, même si l'acte de complicité doit être réputé commis sur le territoire de cet Etat ou à bord d'un navire de sa nationalité.

Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation de l'Etat requis permet, dans des circonstances analogues, la poursuite en justice d'une infraction de l'espèce commise hors de son territoire.

Artikkel 5.

Väljaandmine ei leia aset:

1. Kui jälitamine või karistus on iganenud palutava poole territooriumil jõus olevate seaduste järgi või Riigi, kus süütegu toime pandud, seaduste järgi enne kui süüdistatav arreteeritud või ülekuulamisele kutsutud, või kui ei või teda jälitada või karistust täide viia teissugustel seaduslikkudel põhjustel;

2. kui väljanõutavat isikut jälitatakse palutud Riigis sama süüteo eest või kui tema vastu süüdistus on lõpetatud või kui ta on amnesteeritud, süüdi mõistetud või õigeks mõistetud samas asjas.

Artikkel 6.

Kui väljanõutav isik on süüdi mõistetud lõpliku kohtuotsusega palutud Riigis mõne muu süüteo eest, kui selle, mille eest teda välja nõutakse, siis tema väljaandmine ei leia aset enne, kui ta on täielikult ära kandnud oma karistuse. Väga eriliste põhjuste juhul teine Riik võib siiski nõuda ta ajutist väljaandmist, et toimetada tema protsessi uurimist, kohustudes teda otsekohe uuesti välja andma, niipea kui lõplik kohtuotsus on tehtud, selle Riigi kompetentsele ametivõimule, kes ta välja andis.

Kui väljanõutavat isikut jälitatakse palutud Riigis mõne muu süüteo eest, siis otsustab see Riik, kas tema väljaandmine leiab aset enne, kui tema vastu alatud protsess on lõppenud lõpliku kohtuotsusega.

Artikkel 7.

Kedagi ei või peale tema väljaandmist ühe lepinguosalise Riigi poolt teisele ei jälitada ega karistada viimase territooriumil teo eest, mis korda saadetud enne tema väljaandmist ja mis ei ole sama kui see, mille eest väljaandmine aset leidis, ega, välja arvatud artikli 9 lõikes 2 ettenähtud juht, välja anda mõnele kolmandale Riigile, vähemalt kui Riik, kes ta välja andis, ei anna selleks luba vastavalt art. 13. eeskirjadele, või kui väljaantav isik selleks vabalt ning avalikult ei ole nõusolekut avaldanud, kas kohtu ees või mõnel muul kujul, või veel kui ta peale lõplikku õigeksmõistmist või vabakslaskmist pärast oma karistuse ärakandmist ei ole lahkunud maalt ühe kuu jooksul, kuigi ei olnud takistusi tema lahkumiseks või kui ta sinna tagasi tuli pärast sealt lahkumist.

Eelmises lõikes nimetatud ühekuulise tähtaja jooksul, ja vähemalt kui väljaantud isik

Article 5.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Lorsque la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans le territoire de la Partie requise, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou lorsqu'il est impossible de le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

2) lorsque l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction ou lorsqu'il a déjà été mis hors de cause ou amnistié, condamné ou acquitté pour le même fait.

Article 6.

Si l'individu réclamé a été condamné par un jugement définitif dans l'Etat requis, pour une infraction autre que celle pour laquelle il est réclamé, son extradition n'aura pas lieu avant qu'il ait entièrement subi sa peine. En cas de raisons très spéciales, l'Etat requérant pourra toutefois réclamer son extradition provisoire en vue de procéder à l'instruction de son procès, à charge de s'engager à le livrer immédiatement de nouveau, dès qu'un jugement définitif aura été rendu, à l'autorité compétente de l'Etat qui l'aura extradé.

Si l'individu réclamé est poursuivi dans l'Etat requis pour une autre infraction, il appartiendra à cet Etat de décider si son extradition aura lieu avant que l'action intentée contre lui ait abouti à une sentence définitive.

Article 7.

Nul ne pourra, après avoir été livré par l'un des Etats contractants à l'autre, ni être poursuivi ou puni sur le territoire de celui-ci pour un fait commis avant son extradition et autre que celui pour lequel l'extradition a eu lieu, ni, sauf dans le cas prévu à l'article 9, alinéa 2, être livré à un Etat tiers, à moins que l'Etat qui l'a extradé n'en donne l'autorisation conformément aux dispositions de l'article 13, ou que l'individu extradé n'y ait consenti librement et publiquement, soit par devant un tribunal, soit sous une autre forme, ou encore à moins que, après avoir été définitivement acquitté ou remis en liberté à l'expiration de sa peine, il n'ait négligé de quitter le pays dans le délai d'un mois, bien qu'il n'y eût pas d'empêchement à son départ, ou n'y soit revenu après l'avoir quitté.

Durant le délai d'un mois stipulé à l'alinéa précédent, et à moins que l'individu extradé

ei saada korda uut süütegu, ei või teha ühtegi takistust tema väljaminekule maalt.

Väljaantavat isikut ei saa viia tema väljaandmist põhjustanud süüteo eest kohtu ette, millele on antud tarvilik kompetents sääraste asjade lahendamiseks ainult selle erijuhu või erandlikkude ning eriolukordade jaoks.

Kui väljaandmine on lubatud süüteo eest, mis ette nähtud sõjaväe kriminaalseadustes, või süüteo eest, mis on korda saadetud avaliku ametivõimu vastu, siis võidakse teha tingimuseks, et väljaantud isikut karistatakse nimetatud süüteo eest ainult määral, mil see võib põhjustada tema väljaandmise. Kui väljaandmine on lubatud art. 3 lõike 1 põhjal süüteo eest, mis omab peaasjalikult mittepolitilist iseloomu, siis võidakse teha tingimuseks, et väljaantud isikut ei karistata nimetatud teo eest nagu politilist iseloomu kandva süüteo eest.

Kui väljanõutud isik on mõistetud surma tema väljaandmist paluvas Riigis või kui süütegu, mille eest väljaandmist palutud, selle Riigi seaduste järgi on karistatav surmanuhtlusega, siis võidakse peale selle teha tingimuseks, et seda karistust ei saadeta täide.

Artikkel 8.

Väljaandmispalve tehakse diplomaatilisel teel. Ta peab ära näitama väljanõutava isiku rahvuse ja tal peab juures olema, algkirjas või autentses ärakirjas, kas kohtu poolt tehtud süüdimõistmisotsus või arreteerimiskäsk, mis välja antud kohtu või mõne muu kompetentse ametivõimu poolt ja mis ära märgib täpselt süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus see korda saadeti. Väljaandmispalvele lisatakse juurde kriminaalmääruste tekst, mis on maksvad väljanõudvas Riigis ja mis kohaldatavad süüteo suhtes, ja niipalju kui võimalik, väljanõutava isiku tunnusmärkide kirjeldus ning ta päevapilt.

Kui üleantud dokumendid on puudulikud või kui tarvilikuks tunnustatakse informatsiooni täiendamine, siis võidakse väljanõudvat Riiki paluda esitada seda, mis puudub.

Ühelgi juhul ei või väljanõudvat Riiki kohustatuks lugeda esitama väljanõutava isiku süütõendust.

Artikkel 9.

Kui isikut, kelle väljaandmist nõutakse käesoleva konventsiooni eeskirjade põhjal ühe

ne se rende coupable d'une nouvelle infraction, aucun empêchement ne devra être mis à sa sortie du pays.

L'individu extradé ne pourra être traduit, pour l'infraction ayant motivé son extradition, par devant un tribunal auquel la compétence nécessaire pour connaître des affaires de l'espèce n'aurait été attribuée qu'en vue de ce cas particulier ou de circonstances exceptionnelles et spéciales.

Quand l'extradition est accordée pour une infraction aux lois pénales militaires ou pour une infraction commise contre une autorité publique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera puni pour la dite infraction que dans la mesure où elle est de nature à motiver son extradition. Si l'extradition est accordée en vertu de l'article 3, alinéa 1-er, pour une infraction ayant un caractère essentiellement non-politique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera pas puni pour l'acte visé comme pour une infraction de nature politique.

Si l'individu réclamé a été condamné à mort dans l'Etat requérant ou si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est passible, d'après les lois de cet Etat, de la peine de mort, il pourra en outre être stipulé que cette peine ne sera pas exécutée.

Article 8.

La demande d'extradition sera faite par la voie diplomatique. Elle devra indiquer la nationalité de l'individu réclamé et être accompagnée, en original ou en expédition authentique, soit d'un jugement de condamnation rendu par un tribunal, soit d'un mandat d'arrêt émané d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente, et désignant exactement la nature de l'infraction ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise. Le texte des dispositions pénales en vigueur dans l'Etat réclamant et applicables à l'infraction et, autant que possible, le signalement de l'individu réclamé et sa photographie seront annexés à la demande d'extradition.

Si les pièces transmises sont incomplètes ou qu'un supplément d'informations soit jugé nécessaire, l'Etat réclamant pourra être invité à fournir ce qui ferait défaut.

En aucun cas, l'Etat réclamant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 9.

Si l'individu dont l'extradition est demandée, en vertu des dispositions de la présente

lepinguosalise Riigi poolt, välja nõutakse samuti ühe või mitme muu Riigi poolt, siis otsustab palutud Riik, kellele nõudjatest Riikidest ta välja antakse.

Kui eelmises lõikes ettenähtud juhul väljaandmispalved käivad mitmesuguste süütegude kohta, võib palutud Riik väljaandmist lubades teha tingimuseks, et väljanõutav isik pärast oma karistuse ärakandmist välja antakse mõnele teisele Riigile.

Convention, par l'un des Etats contractants, est réclamé aussi par un ou plusieurs autres Etats, il appartiendra à l'Etat requis de décider auquel des Etats requérants il sera livré.

Si, dans le cas prévu ci-dessus, les demandes d'extradition visent des infractions différentes, l'Etat requis pourra, en accordant l'extradition, stipuler que l'individu réclamé sera, à l'expiration de sa peine, livré à un autre Etat.

Artikkel 10.

Oodates mõne isiku väljaandmise korrapärast palvet, võib teda ajutiselt arreteerida.

Arreteerimispalve tehakse diplomaatilisel teel. Siiski tungival korral ja nimelt, kui tuleb karta nimetatud isiku põgenemist, võivad alljärgnevad ametivõimud posti või telegraafi teel saata selle palve otse üksteisele, nimelt Eestis: politseiprefektid ja kriminaalkomissarid, ja Rootsis: Stokholmi prefektuur („överståthållareämbetet"), provintsiaalvalitsused („länsstyrelse"), provintsi politsei ülemad („landsfogde"), linnapead („borgmästare") ja linna politsei ülemad („polismästare").

Palves märgitakse ära süütegu, milles süüdistatakse isikut, kellesse see puutub, aeg ja koht, kus see korda saadetud, ja nii palju kui võimalik, nimetatud isiku rahvus ja tema tunnusmärgid ja teatatakse süüdimõistva kohtuotsuse või arreteerimiskäsu olemasolust vastavalt art. 8. eeskirjadele. Samas märgitakse peale selle, et korrapärane nimetatud isiku väljaandmise palve esitatakse hiljemalt.

Kummagi Lepinguosalise Poole kompetentsed ametivõimud võivad teostada isegi sellise teate puudumisel iga isiku ajutist arreteerimist, kes leitud tema territooriumil ja kelle peale teise Poole ametivõimud tähelepanu juhtinud.

Ajutise arreteerimise aeg ja koht teatatakse palutud Riigi Välisministeeriumi vahetalitusel paluva Riigi diplomaatilisele esindajale. Kui nelja nädala jooksul arvates päevast, mil viimane selle teate sai, väljaandmist paluv Riik ei esita teisele Riigile korrapärast arreteeritu väljaandmise palvet, siis võidakse arreteeritud isik vabaks lasta.

Article 10.

En attendant la demande régulière d'extradition d'un individu, celui-ci pourra être arrêté provisoirement.

La demande d'arrestation sera faite par la voie diplomatique. Toutefois, en cas d'urgence et notamment s'il y a lieu de craindre la fuite du dit individu, les autorités suivantes pourront, par la poste ou par le télégraphe, adresser directement cette demande les unes aux autres, à savoir, en Estonie: les préfets de police („politsei prefektid") et les commissaires de police criminelle („kriminaalkomissarid") et en Suède: la préfecture de Stockholm („överståthållareämbetet"), les administrations provinciales („länsstyrelse"), les chefs de police provinciaux („landsfogde"), les bourgemestres („borgmästare"), et les chefs de police de ville („polismästare").

La demande indiquera l'infraction dont l'individu qu'elle vise est inculpé, la date et le lieu où elle a été commise et autant que possible la nationalité du dit individu et son signalement et donnera avis de l'existence d'un jugement de condamnation ou d'un mandat d'arrêt conforme aux dispositions de l'article 8. Il y sera notifié, en outre, qu'une demande régulière d'extradition du dit individu sera faite ultérieurement.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territorire et signalé par les autorités de l'autre Partie.

La date et le lieu de l'arrestation provisoire seront, par l'intermèdiaire du Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat requis, communiqués au représentant diplomatique de l'Etat requérant. Si, dans un délai de quatre semaines à compter du jour où celui-ci aura reçu cet avis, l'Etat requérant n'adresse pas à l'autre Etat une demande régulière d'extradition du détenu, celui-ci pourra être remis en liberté.

Artikkel 11.

Kui väljaandmine on lubatud, siis on paluv Riik kohustatud laskma enesele üle anda nõutud isiku kolmenädalase tähtaja jooksul arvates päevast, mil tema diplomaatiline esindaja palutava Riigi Valitsuse juures kätte sai teate, mis konstateerib, et väljaandmine võib sündida otsekohe. Peale selle tähtaja möödumist võib nimetatud isiku vabaks lasta.

Article 11.

Si l'extradition a été accordée, l'Etat requérant sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai de trois semaines à compter du jour où son représentant diplomatique auprès du Gouvernement de l'Etat requis aura reçu l'avis constatant que l'extradition peut être effectuée immédiatement. Passé ce délai, le dit individu pourra être mis en liberté.

Artikkel 12.

Kui isik on arreteeritud vastavalt käesoleva konventsiooni eeskirjadele, siis võetakse temalt ära kõik esemed, mis tema valdamisel tema arreteerimise silmapilgul ja mis võiksid olla tõenduseks süüteo kindlakstegemisel või mille üleandmist kahjukannatanud Pool võiks nõuda, ning antakse üle, kui väljaandmine on lubatud, nõudva Riigi ametivõimudele.

Palutav Riik võib nende esemete suhtes teha kõiki reservatsioone, mis ta tarvilikuks peab, et kaitsta kolmandate isikute õigusi.

Article 12.

Lorsqu'un individu aura été arrêté conformément aux dispositions de la présente Convention, tous les objets en sa possession lors de son arrestation, qui pourraient servir de preuve pour la constation de l'infraction ou dont la remise pourrait être réclamée par la partie lésée, seront saisis, et, si l'extradition est accordée, délivrés aux autorités de l'Etat réclamant.

L'Etat requis pourra faire, relativement à ces objets, toutes les réserves qu'il jugera nécessaires pour sauvegarder les droits des tiers.

Artikkel 13.

Kui vaatamata art. 7. nimetatud tingimustele üks lepinguosalistest Riikidest soovib jälitada temale väljaantud isikut mõne muu kui väljaandmist põhjustanud süüteo eest, ja mis korda saadetud enne tema väljaandmist, või teda välja anda mõnele kolmandale Riigile, siis peab ta selleks luba paluma diplomaatilisel teel. See palve näitab ära süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus see korda saadeti, või sellele lisatakse juurde dokumendid, mis sisaldavad neid teateid. Kui palve esemeks on väljaantud isiku vastu süüdistuse tõstmine ja kui ta käib süüteo kohta, mille suhtes käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaselt ei saa keelata väljaandmist, siis antakse luba.

Article 13.

Si, nonobstant les conditions visées à l'article 7, l'un des Etats contractants désire poursuivre un individu qui lui a été livré, à raison d'une infraction autre que celle pour laquelle il a été extradé et commise antérieurement à son extradition, ou le livrer à un Etat tiers, il devra en demander l'autorisation par la voie diplomatique. Cette demande indiquera la nature de l'infraction, ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise, ou sera accompagnée de pièces fournissant les dites indications. Si la demande a pour objet la mise en accusation de l'individu extradé et qu'elle vise une infraction pour laquelle, aux termes des dispositions de la présente Convention, l'extradition ne puisse être refusée, l'autorisation sera accordée.

Artikkel 14.

Kui isik on välja antud mõne kolmanda Riigi poolt ühele lepinguosalisele Riigile ja kui osutub tarvilikuks teda viia läbi teise lepinguosalise Riigi territooriumi, siis ei saa see, vähemalt kui ei ole tegu mõne tema kodanikuga, keelata läbiviimist. Läbiviimispalve tehakse diplomaatilisel teel ja temale lisatakse juurde kas väljaandmiskäsk, algkirjas või autentses ärakirjas, või dokument, mis

Article 14.

Lorsqu'un individu est livré par un Etat tiers à l'un des Etats contractants et qu'il soit nécessaire de le faire passer par le territoire de l'autre Etat contractant, celui-ci ne pourra, à moins qu'il ne s'agisse d'un de ses nationaux, s'opposer au passage. La demande de passage sera faite par la voie diplomatique et accompagnée, soit de l'arrêté d'extradition en original ou en expédition

sisaldab kohtuotsuse või käsu vastavalt art. 8. eeskirjadele. Läbiviimine leiab aset ühe selle Riigi teenistuses oleva ametniku saatel, kelle territooriumil läbiviimine sünnib.

Artikkel 15.

Kui mõne mittepolitilise süüteo jälitamisel ühe lepinguosalise Riigi kohtuvõim tarvilikuks peab tunnistajate ülekuulamise, kes asuvad teise Riigi territooriumil, või iga muu nimetatud territooriumil tehtava uurimistoimingu, siis tehakse selleks palve kirjalikult ja diplomaatilisel teel ja see täidetakse mõõdul, mil seda lubab palutud Riigi seadusandlus. Kohtulikkude erinõuete täitmisest võib keelduda juhul, kui uurimisesemeks on tegu, mis palutud riigis mittekaristatav.

Nõudvale riigile, kui ta seda palub ja niivõrt kui võimalik, teatatakse ette tarvilikul ajal aeg ja koht, kus sünnib palutud asja täitmine.

Artikkel 16.

Kui mõne mittepolitilise süüteo jälitamisel, mis on uurimisel ühes lepinguosalises Riigis, tarvilikuks tunnustatakse esemete ja dokumentide esitamine, mida võib kasutada tõendustena ja mis leiduvad teise Riigi ametivõimude käes, siis tehakse selleks palve diplomaatilisel teel ja see täidetakse, kui vähemalt erilised kaalutlused sellele vastu ei seisa mõnel kindlaksmääratud juhul, ja välja arvatud palutava Riigi õigus selle esitamise tingimuseks teha ülalnimetatud esemete ja dokumentide tagasiandmise kohustus.

Artikkel 17.

Käesoleva Konventsiooni poolt ettenähtud eeskirjade täitmisest järgnevad kulud kantakse Riigi poolt, kelle territooriumil need eeskirjad täideti, välja arvatud kulud artiklis 14 mainitud läbiviimise eest läbi ühe Lepinguosalise territooriumi.

Artikkel 18.

Käesolevas konvetsioonis käsiteldud toimingute puhul esitatud dokumendid peavad olema redigeeritud palutava Riigi ametlikus keeles või neile peab olema juurde lisatud autentne tõlge selles keeles.

authentique, soit d'un document énonçant un jugement ou mandat conforme aux dispositions de l'article 8. Le passage aura lieu sous escorte d'un agent au service de l'Etat sur le territoire duquel il s'effectue.

Article 15.

Si dans la poursuite d'une infraction nonpolitique, une autorité judiciaire de l'un des Etats contractants juge nécessaire l'audition de témoins séjournant sur le territoire de l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction à effectuer sur le dit territoire, la demande en sera faite par écrit et par la voie diplomatique et il y sera donné suite dans la mesure où le permet la législation de l'Etat requis. L'exécution de la commission rogatoire pourra être refusée dans le cas où l'instruction aurait pour objet un fait non punissable dans l'Etat requis.

L'Etat requérant sera, s'il le demande et autant que possible, avisé à l'avance en temps utile de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée.

Article 16.

Si dans la poursuite d'une infraction nonpolitique instruite dans l'un des Etats contractants, la production d'objets et de documents propres à servir de pièces à conviction et se trouvant entre les mains des autorités de l'autre Etat est jugée nécessaire la demande en sera faite par la voie diplomatique et il y sera donné suite, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent dans un cas déterminé, et sauf le droit pour l'Etat requis de mettre pour condition à la dite production l'obligation de restituer les objets ou documents susvisés.

Article 17.

Les frais occasionnés par l'exécution des mesures prévues par la présente Convention, resteront à la charge de l'Etat sur le territoire duquel ces mesures auront été prises, à l'exception des frais du passage à travers le territoire de l'une des Parties contractantes visé à l'article 14.

Article 18.

Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention devront être rédigés dans la langue officielle de l'Etat requis ou accompagnés d'une traduction authentique en cette langue.

Artikkel 19.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas, niipea kui see võimalik.

Ta astub jõusse kakskümmend päeva pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist ja jääb maksma kuni kuue kuu möödumiseni arvates päevast, mil ta ühe Lepinguosalise Riigi poolt üles öeldakse.

Selle tõenduseks allakirjutanud kirjutasid alla käesoleva konventsiooni ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud kahes eksemplaris Stokholmis, 20. jaanuaril 1930.

(L. S.) Fr. Akel.

(L. S.) Ernst Trygger.

Article 19.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Tallinn aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur vingt jours après l'échange des ratifications et restera exécutoire jusqu'a l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date de sa dénonciation par l'un des Etats contractants.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expedition à Stockholm, le 20 janvier 1930.

(L. S.) Fr. Akel.

(L. S.) Ernst Trygger.

Riigikogu poolt 12. aprillil 1930 vastuvõetud

Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja revideerimise protokolli ja selle lisa kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja revideerimise protokoll, sõlmitud Genfis 14. septembril 1929, ja selle lisa.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli ja selle lisa prantsuse- ja inglisekeelsed tekstid eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 35—1930.

Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikirja revideerimine.

Protokoll.

1. Allakirjutajad, olles tarvilikult volitatud, lepivad kokku valitsuste nimel, keda nad esindavad, teha Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikirjas muudatusi, mis märgitud käesoleva protokolli lisas ja mis moodustavad Rahvaste Liidu Täiskogu 14. septembri 1929. a. resolutsiooni eseme.

2. Käesolev protokoll, mille prantsus- ja ingliskeelne tekst on võrdselt autentsed, esitatakse allakirjutamiseks kõigile 16. detsembri 1920. a. protokollile, millele Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikiri juurde lisatud, allakirjutanud riikidele kui ka Ameerika Ühendriikidele.

3. Käesolev protokoll ratifitseeritakse. Ratifikatsioonikirjad deponeeritakse kui võimalik enne 1. septembrit 1930 Rahvaste Liidu peasekretäri juures, kes sellest informeerib Liidu liikmeid ja Liidu põhikirja lisas nimetatud riike.

4. Käesolev protokoll astub jõusse 1. septembril 1930. a. tingimusel, et Rahvaste Liidu Nõukogu on jõudnud veenduda selles, et Rahvaste Liidu liikmed ja Liidu põhikirja lisas nimetatud riigid, kes ratifitseerinud 16. detsembril 1920. a. sõlmitud protokolli, kuid kelle ratifikatsioon käesoleva protokolli kohta pole veel kätte saadud ülalmainitud tähtajaks, ei tee takistust Kohtu põhikirja muudatuste jõusseastumisele, missugused toodud lisas käesolevale protokollile.

5. Käesoleva protokolli jõusseastumisega esinevad uued eeskirjad 1920. a. vastuvõetud põhikirja osana ja revideerimisobjekti moodustanud algartiklite eeskirjad kustutatakse. On kokku lepitud, et kuni 1. jaanuarini 1931. a. Kohus jätkab oma ülesannete täitmist 1920. a. põhikirja alusel.

6. Käesoleva protokolli jõusseastumisest peale tähendab Kohtu põhikirja iga vastuvõtmine revideeritud põhikirja vastuvõtmist.

7. Käesoleva protokolli tarvetes on Ameerika Ühendriigid samasuguses asendis kui riik, kes 16. detsembri 1920. a. protokolli ratifitseerinud.

Tehtud Genfis, 14. septembril 1929. a., ühes ainsas eksemplaris, mis deponeeritakse Rahvaste Liidu sekretariaadi arhiividesse. Peasekretär saadab kinnitatud ärakirjad Rahvaste Liidu liikmetele ja Liidu põhikirja lisas nimetatud riikidele.

Lõuna-Aafrika Liit:
Eric H. Louw.

Saksamaa:
Fr. Gaus.

Austraalia:
W. Harrison Moore.

Austria:
Dr. Marcus Leitmaier.

Belgia:
Henri Rolin.

Boliivia:
A. Cortadellas.

Brasiilia:
M. de Pimentel Brandao.

Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa ja kõik Briti Impeeriumi osad, kes pole eraldi Rahvaste Liidu liikmed:
Arthur Henderson.

Bulgaaria:
Vladimir Molloff.

Kaanada:
R. Dandurand.

Tshiili:
Luis V. de Porto-Seguro.

Hiina:
Chao-Chu Wu.

Kolumbia:
Francisco José Urrutia.

Taani:
Georg Cohn.

Dominikaani Vabariik:
M. L. Vasquez G.

Hispaania:
C. Botella.

Eesti:
A. Schmidt.

Soome:
A. S. Yrjö-Koskinen.

Prantsuse:
Henri Fromageot.

Kreeka:
Politis.

Gvatemaala:
Luis V. de Porto-Seguro.

Haiiti:
Luc Dominique.

Ungari:
Ladislas Gajzago.

India:
Md. Habibullah.

Iiri Vaba Riik:
John A. Costello.

Itaalia:
Vittorio Scialoja.

Läti:
Charles Duzmans.

Libeeria:
A. Sottile.

Luksemburg:
Bech.

Nikaraagua:
Francisco Torres F.

Norra:
Arnold Raestad.

Uus-Meremaa:
C. J. Parr.

Panama:
J. D. Arosemena.

Paragvai:
R. V. Caballero de Bedoya.

Holland:
V. Eysinga.

Peruu:
Mar. H. Cornejo.

Pärsia:
P. P. Kitabgi.

Poola:
M. Rostworowski. S. Rundstein.

Portugal:
Prof. Doktor J. Lobo d'Avila Lima.

Rumeenia:
Antoniade.

Salvador:
J. Gustavo Guerrero.

Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik:
I. Choumenkovitch.

Siiam:
Varnvaidya.

Rootsi:
E. Marks von Würtemberg.

Shveits:
Motta.

Tshehhoslovakkia:
Zd. Fierlinger.

Urugvai:
A. Guani.

Venetsueela:
C. Zumeta.

LISA

Protokollile 14. septembrist 1929. a.

Muudatused Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikirjale.

Artiklid 3, 4, 8, 13, 14, 15, 16, 17, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32 ja 35 asendatakse järgmiste eeskirjadega:

Artikli 3 uus redaktsioon.

Kohus koosneb viieteistkümnest liikmest.

Uus artikkel 4.

Kohtu liikmed valitakse Täiskogu ja Nõukogu ja Nõukogu poolt isikute nimestikust, kes ette pandud Vahekohtu rahvusgruppidelt järgmiste eeskirjade kohaselt.

Mis puutub Liidu liikmetesse, kes ei ole esindatud Alalises Vahekohtus, sünnib kandidaatide nimestikkude esitamine rahvusgruppide poolt, kes selleks oma valitsuste poolt nimetatud, samadel tingimustel, mis ette nähtud Vahekohtu liikmete kohta Haagi 1907. a. rahvusvaheliste tülide rahulisel teel lahendamise kohta käiva konventsiooni artiklis 44.

Erikokkuleppe puudumisel määrab Täiskogu Nõukogu ettepanekul kindlaks tingimused, missugustel võib Kohtu liikmete valimisest osa võtta mõnesugune riik, kes, olles ühinenud Kohtu põhikirjaga, ei ole Rahvaste Liidu liige.

Artikli 8 uus redaktsioon.

Täiskogu ja Nõukogu asuvad rippumata teineteisest Kohtu liikmete valimisele.

Artikli 13 uus redaktsioon.

Kohtu liikmed valitakse üheksaks aastaks. Nad on tagasivalitavad.

Nad jäävad ametisse kuni nende asendamiseni. Pärast asendamist jätkavad nad neile juba lahendamiseks esitatud asjade käsitlemist.

Kohtu liikme lahkumise puhul adresseeritakse lahkumispalve Kohtu presidendile ülerndmiseks Rahvaste Liidu peasekretärile.

See viimane teadaanne avab vaba koha.

Artikli 14 uus redaktsioon.

Vabanenud kohtadele valitakse sama meetodiga, mida tarvitatud esimesel valimisel, järgmise eeskirja tingimusel: ühe kuu jooksul pärast koha vabanemist saadab Rahvaste Liidu peasekretär artiklis 5 ettenähtud kutsed ja valimise daatum määratakse kindlaks Nõukogu poolt ta esimesel järgneval sessioonil.

Artikli 15 uus redaktsioon.

Kohtu liige, valitud liikme asemele, kelle mandaadi tähtaeg ei ole lõppenud, jääb ametisse kuni oma eelkäija mandaadi lõppemiseni.

Artikli 16 uus redaktsioon.

Kohtu liikmed ei või täita ühtki politilist või administratiivametit ega olla tegevuses ühelgi elukutselise iseloomuga alal.

Kahtluse korral otsustab Kohus.

Artikli 17 uus redaktsioon.

Kohtu liikmed ei või üheski asjas teotseda agendina, nõuandjana või advokaadina.

Nad ei või osa võtta ühegi asja otsustamisest, milles nad varemini on esinenud ühepoole agentidena, nõuandjatena või advokaatidena, rahvusliku või rahvusvahelise kohtu või uurimiskomisjoni liikmetena või iga teise nime all.

Kahtluse korral otsustab Kohus.

Artikli 23 uus redaktsioon.

Kohus on alaliselt sessioonis, välja arvatud kohtu vaheajad, mille perioodid ja kestuse kindlaks määrab Kohus.

Kohtu liikmetel, kelle kodud asuvad Haagist üle viiepäevase normaalsõidu kaugusel, on õigus rippumatult kohtu vaheaegadest saada iga kolme aasta kohta kuus kuud puhkust, sõidukestust kaasa arvamata.

Kohtu liikmetel tuleb olla igal ajal Kohtu käsutuses, välja arvatud korraline puhkus, takistus haiguse tõttu või mõnel muul tõsisel põhjusel, mis Presidendile tarvilikult motiveeritud.

Artikli 25 uus redaktsioon.

Välja arvatud eriti ettenähtud juhul, täidab kohus oma ülesandeid täiskoosolekul.

Tingimusel, et Kohtu moodustamiseks käsutada olev kohtunikkude arv ei langeks sellega alla üheteistkümne, võib Kohtu kodukord ette näha, et vastavalt asjaoludele ja kordamööda üks või mitu kohtunikku võivad olla vabastatud kohtuistungist.

Siiski on üheksaliikmeline kvoorum küllaldane Kohtu moodustamiseks.

Artikli 26 uus redaktsioon.

Töösse puutuvates asjades ning eriti Versailles' lepingu XIII osas (Töö) ja vastavates teiste rahulepingute osades ettenähtud asjades otsustab Kohus alljärgnevatel tingimustel:

Kohus moodustab igaks kolmeaastaseks perioodiks erikoja viiest kohtunikust, kelle nimetamisel arvestatakse nii palju kui võimalik artikli 9 eeskirju. Peale selle nimetatakse kaks kohtunikku, selle asendamiseks kohtunikkudest, kellele osutuks võimatuks istungist osa võtta. Poolte palvel otsustab asja see koda. Niisuguse palve puudumisel astub Kohus kokku täiskoosolekuks. Mõlemal juhul assisteerivad kohtunikkudele neli tehnilist assesssori, kes kohtunikkude kõrval istungist

osa võtavad nõuandva häälega ja kes kindlustavad vaidlusealuste huvide õiget esindamist.

Tehnilised assessorid valitakse igal erijuhul artiklis 30 ettenähtud menetlusmääruste järgi nimestikust „Assessorid töötülide jaoks", mis koosneb Rahvaste Liidu liikmete poolt ettepandud nimedest, iga liikme poolt kaks nime, ja Rahvusvahelise Tööbüroo Administratiiv-Nõukogu poolt samal arvul ettepandud nimedest. Administratiiv-Nõukogu nimetab poolel arvul tööliste esindajaid ja poolel arvul tööandjate esindajaid Versailles' lepingu artiklis 412 ja teiste rahulepingute vastavates artiklites ettenähtud nimestikust.

Artiklis 29 ettenähtud lihtsustatud menetluse tarvituselevõtmine jääb alati avatuks käesoleva artikli esimeses lõikes ettenähtud asjades, kui pooled seda nõuavad.

Töösse puutuvates asjades on Rahvusvahelisel Tööbürool õigus anda Kohtule kõik tarvilikud teated, ja sel otstarbel tehakse Büroo direktorile teatavaks kõik kirjalikult esitatud menetlusdokumendid.

Artikli 27 uus redaktsioon.

Ühendustesse ja transiidisse puutuvates asjades ja eriti Versailles' lepingu XII osas (Sadamad, Veeteed, Raudteed) ja teiste rahulepingute vastavates osades ettenähtud asjades talitab kohus alljärgnevatel tingimustel:

Kohus moodustab igaks kolmeaastaseks perioodiks erikoja viiest kohtunikust, kelle nimetamisel arvestatakse niipalju kui võimalik artikli 9 eeskirju. Peale selle nimetatakse kaks kohtunikku, selle asendamiseks kohtunikest, kellel osutub võimatuks istungist osa võtta. Poolte palvel see koda otsustab asja. Mainitud palve puudumisel astub Kohus kokku täiskoosolekuks. Kui pooled soovivad või kui Kohus seda otsustab, assisteerib kohtunikkudele neli tehnilist assessorit, kes istungist osa võtavad nõuandva häälega.

Tehnilised assessorid valitakse igal erijuhul artiklis 30 ettenähtud menetlusmääruste järgi nimestikust „Assessorid transiidi- ja ühendustetülide jaoks", mis koosneb Rahvaste Liidu liikmete poolt ettepandud nimedest, igalt liikmelt kaks nime.

Artiklis 29 ettenähtud lihtsustatud menetluse tarvituselevõtmine jääb alati avatuks käesoleva artikli esimeses lõikes ettenähtud asjades, kui pooled seda nõuavad.

Artikli 29 uus redaktsioon.

Asjade kiireks lahendamiseks moodustab Kohus igal aastal koja viiest kohtunikust, kellel ülesandeks asju otsustada lihtsustatud menetluse korras, kui pooled seda nõuavad. Peale selle nimetatakse kaks kohtunikku selle asendamiseks kohtunikest, kellel osutub võimatuks istungist osa võtta.

Artikli 31 uus redaktsioon.

Iga tüliosalise poole kodakondsusest kohtunikkudel jääb õigus istuda Kohtu poolt arutatavas asjas.

Kui Kohtu koosseisus istub üks kohtunik ühe poole kodakondsusest, võib teine pool nimetada omal valikul ühe isiku kohtunikuna istungist osavõtmiseks. See viimane peab olema valitud eeskätt isikute hulgast, kes on olnud esitatud kandidaatidena artiklite 4 ja 5 põhjal.

Kui Kohtu koosseisus ei istu ühtki kohtunikku poolte kodakondsusest, võib iga pool nimetada ühe kohtuniku eelmises lõikes mainitud kombel.

Käesolev eeskiri on maksev artiklite 26, 27 ja 29 juhtudel. Sellistel juhtudel palub president ühte või, kui tarvis, kahte kohtu koosseisu kuuluvat Kohtu liiget loovutada oma kohad asjasthuvitatud poolte kodakondsusest Kohtu liikmetele ja, nende puudusel või kui nad on takistatud, poolte poolt eriti nimetatud kohtunikkudele.

Kui mitmel poolel on ühine huvi, loetakse neid eelmiste eeskirjade täitmisel üheks pooleks. Kahtluse korral otsustab Kohus.

Käesoleva artikli 2, 3, ja 4. lõike kohaselt nimetatud kohtunikud peavad vastama käesoleva põhikirja artiklite 2, 17 teise lõike, 20 ja 24 eeskirjadele. Nad võtavad osa otsusetegemisest täieliku võrdsuse tingimustel oma kolleegidega.

Artikli 32 uus redaktsioon.

Kohtu liikmed saavad aastapalga.

President saab erilise aastatasu.

Abipresident saab eritasu iga päeva eest, mil ta täidab presidendi kohuseid.

Artikli 31 põhjal nimetatud kohtunikud, kes ei ole Kohtu liikmed, saavad tasu iga päeva eest, mil nad oma ametikohuseid täidavad.

Need palgad, tasud ja eritasud määratakse kindlaks Rahvasteliidu Täiskogu poolt Nõukogu ettepanekul. Neid ei või vähendada ametisoleku kestel.

Asjadevalitseja palk määratakse kindlaks Täiskogu poolt Kohtu ettepanekul.

Täiskogu poolt vastuvõetud määrustik määrab kindlaks Kohtu liikmete ja asjadevalitseja pensioni saamise tingimused kui ka Kohtu liikmete ja asjadevalitseja sõidukulude tasumise tingimused.

Palgad, tasud ja eritasud on vabad igasugusest maksustamisest.

Artikli 35 uus redaktsioon.

Kohus on avatud Rahvaste Liidu liikmetele kui ka Liidu põhikirja lisas nimetatud riikidele.

Tingimused, missugustel ta on avatud muudele riikidele, määrab maksvate lepingute erieeskirjade reservatsiooni tingimusel Nõukogu, ja kõigil juhtudel niiviisi, et neist tingimustest ei järgneks pooltele Kohtu ees mõnesugust ebavõrdsust.

Kui mõnesugune riik, kes ei ole Rahvaste Liidu liige, on tüliosaline pool, määrab Kohus kindlaks maksu Kohtu kulude katteks, mille see pool peab kandma. See eeskiri ei ole siiski maksev, kui mainitud riik Kohtu kuludest osa võtab.

Artikli 38 punkti 4 prantsuskeelne tekst asendatakse järgmise eeskirjaga:

4. Artikli 59 eeskirja reservatsiooni tingimusel, kohtuotsuseid ja mitmesuguste riikide tähtsamate teadlaste arvamusi kõrvalise abinõuna õigusreeglite kindlaksmääramisel.

(Ingliskeelne tekst jääb muutmata.)

Artiklid 39 ja 40 asendatakse järgnevate eeskirjadega:

Artikli 39 uus redaktsioon.

Kohtu ametlikkudeks keelteks on prantsuse ja inglise keel. Kui pooled on kokkuleppel selles, et kogu menetlus sünniks prantsuse keeles, kuulutatakse kohtuotsus selles keeles. Kui pooled on kokkuleppel selles, et kogu menetlus sünniks inglise keeles, kuulutatakse kohtuotsus selles keeles.

Kokkuleppe puudumisel tarvitatava keele kohta võivad pooled tarvitada suusõnalisel kohtus esinemisel seda neist kahest keelest, mida nad eelistavad, ja Kohtu otsus kuulutatakse prantsuse ja inglise keeles. Sel juhul määrab Kohus ühtlasi neist tekstidest ühe autentseks.

Kohus võib iga poole palvel lubada tarvitada prantsuse või inglise keele asemel mõnd muud keelt.

Artikli 40 uus redaktsioon.

Tüliasjad esitatakse Kohtule vastavalt juhule kas Kohtu sekretariaadile adresseeritud teadaandega kompromissi kohta või nõudekirjaga; mõlemal juhul peavad olema ära märgitud tüliobjekt ja tüliosalised pooled.

Kohtu sekretariaat teeb selle nõude viibimata teatavaks kõigile asjasthuvitatuile.

Ta informeerib sellest samuti Rahvaste Liidu peasekretäri vahetalitusel kõiki Liidu liikmeid kui ka riike, kellel õigus Kohtu poole pöörduda.

Artikli 45 ingliskeelne tekst asendatakse järgmise eeskirjaga:

Vaidlusi juhatab president ja tema puudumisel abipresident; takistuse korral kõige vanem kohalolevaid kohtunikke.

(Prantsuskeelne tekst jääb muutmata.)

Järgmine uus peatükk on juurde lisatud Kohtu põhikirjale:

Peatükk IV. — Nõuandvad arvamused.

Uus artikkel 65.

Küsimused, mille kohta Kohtult nõuandvat arvamust palutakse, esitatakse Kohtule kirjaliku palvena, mis alla kirjutatud Rahvaste Liidu Täiskogu presidendi või Nõukogu presidendi, või Täiskogu või Nõukogu juhtnööride põhjal talitava Rahvaste Liidu peasekretäri poolt.

Palve formuleerib täpsais väljendustes küsimuse, mille kohta Kohtult arvamust palutakse. Sellele lisatakse juurde kõik dokumendid, mis küsimust võivad valgustada.

Uus artikkel 66.

1. Asjadevalitseja teeb nõuandvat arvamust küsiva palve viibimata teatavaks Rahvaste Liidu peasekretäri vahetalitusel Liidu liikmetele, samuti riikidele, kes õigustatud Kohtu poole pöörduma.

Peale selle igale Liidu liikmele, igale Kohtu poole pöördumise õigusega riigile ja igale rahvusvahelisele organisatsioonile, missuguseid Kohtu poolt või, kui Kohus ei istu, presidendi poolt loetakse kohasteks küsimuse kohta andmeid muretsema, teadustab asjadevalitseja erilise ja vahenditu teadaandega, et Kohus on valmis vastu võtma kirjalikke kokkuvõtteid kohtu presidendi poolt määratava tähtaja kestel või kuulama suusõnalisi seletusi sel otstarbel peetaval avalikul istungil.

Kui käesoleva paragrahvi esimeses lõikes nimetatud mõni Liidu liige või riik, kes ei ole saanud eelmainitud eriteadaannet, soovi avaldab kirjalikku kokkuvõtet esitada või kuulmist leida, otsustab Kohus.

2. Liikmetele, riikidele või organisatsioonidele, kes on esitanud kirjalikke või suusõnalisi kokkuvõtteid, lubatakse anda seletusi teiste liikmete riikide ja organisatsioonide poolt esitatud kokkuvõtete kohta, Kohtu poolt või, kui ta istungeid ei pea, Kohtu presidendi poolt kindlaksmääratud vormides, ulatuses ja tähtaegadel. Sel otstarbel teeb asjadevalitseja kirjalikud kokkuvõtted õigeks ajaks teatavaks Liikmetele, riikidele või organisatsioonidele, kes neid omalt poolt esitanud.

Uus artikkel 67.

Kohus kuulutab oma nõuandvad arvamused avalikul koosolekul, millest on ette teatatud Rahvaste Liidu peasekretärile ja asjast otseteed huvitatud Liidu liikmete esindajaile, riikidele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele.

Uus artikkel 68.

Kohus käsitleb oma nõuandva ülesande täitmisel peale selle tüliasjade kohta käivaid põhikirja eeskirju ulatusel, missuguses ta neid tunnustab tarvitatavaiks.

Revision du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Protocole.

1. Les soussignés, dûment autorisés, conviennent, au nom des gouvernements qu'ils représentent, d'apporter au Statut de la Cour permanente de Justice internationale les amendements qui sont indiqués dans l'annexe au présent Protocole et qui font l'objet de la résolution de l'Assemblée de la Société des Nations du 14 septembre 1929.

2. Le présent Protocole, dont les textes français et anglais feront également foi, sera soumis à la signature de tous les signataires du Protocole du 16 décembre 1920, auquel est annexé le Statut de la Cour permanente de Justice internationale, ainsi qu'à celle des Etats-Unis d'Amérique.

3. Le présent Protocole sera ratifié. Les instruments de ratification seront déposés, si possible avant le 1er septembre 1930, entre les mains du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en informera les Membres de la Société et les Etats mentionnés dans l'annexe au Pacte.

4. Le présent Protocole entrera en vigueur le 1er septembre 1930, à condition que le Conseil de la Société des Nations se soit assuré que les Membres de la Société des Nations et les Etats mentionnés dans l'annexe au Pacte, qui auront ratifié le Protocole du 16 décembre 1920, mais dont la ratification sur le présent Protocole n'aurait pas encore été reçue à cette date, ne font pas d'objection à l'entrée en vigueur des amendements au Statut de la Cour qui sont indiqués dans l'annexe au présent Protocole.

5. Dès l'entrée en vigueur du présent Protocole, les nouvelles dispositions feront partie du Statut adopté en 1920 et les dispositions des articles primitifs objet de la revision seront abrogées. Il est entendu que, jusqu'au 1er jan-

Revision of the Statute of the Permanent Court of International Justice.

Protocol.

1. The undersigned, duly authorised, agree, on behalf of the Governments which they represent, to make in the Statute of the Permanent Court of International Justice the amendments which are set out in the Annex to the present Protocol and which form the subject of the resolution of the Assembly of the League of Nations of September 14th, 1929.

2. The present Protocol, of which the French and English texts are both authentic, shall be presented for signature to all the signatories of the Protocol of December 16th, 1920, to which the Statute of the Permanent Court of International Justice is annexed, and to the United States of America.

3. The present Protocol shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited, if possible before September 1st, 1930, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform the Members of the League of Nations and the States mentioned in the Annex to the Covenant.

4. The present Protocol shall enter into force on September 1st, 1930, provided that the Council of the League of Nations has satisfied itself that those Members of the League of Nations and States mentioned in the Annex to the Covenant which have ratified the Protocol of December 16th, 1920, and whose ratification of the present Protocol has not been received by that date, have no objection to the coming into force of the amendments to the Statute of the Court which are annexed to the present Protocol.

5. After the entry into force of the present Protocol, the new provisions shall form part of the Statute adopted in 1920 and the provisions of the original articles which have been made the subject of amendment shall be abro-

vier 1931, la Cour continuera à exercer ses fonctions conformément au Statut de 1920.

6. Dès l'entrée en vigueur du présent Protocole, toute acceptation du Statut de la Cour signifiera acceptation du Statut revisé.

7. Aux fins du présent Protocole, les Etats-Unis d'Amérique seront dans la même position qu'un Etat ayant ratifié le Protocole du 16 décembre 1920.

Fait à Genève, le quatorzième jour de septembre mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Le Secrétaire général adressera des copies certifiées conformes aux Membres de la Société des Nations et aux Etats mentionnés pans l'annexe au Pacte.

gated. It is understood that, until January 1st, 1931, the Court shall continue to perform its functions in accordance with the Statute of 1920.

6. After the entry into force of the present Protocol, any acceptance of the Statute of the Court shall constitute an acceptance of the Statute as amended.

7. For the purposes of the present Protocol, the United States of America shall be in the same position as a State which has ratified the Protocol of December 16th, 1920.

Done at Geneva, the fourteenth day of September nineteen hundred and twenty-nine, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations. The Secretary-General shall deliver authenticated copies to the Members of the League of Nations and to the States mentioned in the Annex to the Covenant.

Union Sud-Africaine	Eric H. Louw.	Union of South Africa
Allemagne	Fr. Gaus.	Germany
Australie	W. Harrison Moore.	Australia
Autriche	Dr. Marcus Leitmaier.	Austria
Belgique	Henri Rolin.	Belgium
Bolivie	A. Cortadellas.	Bolivia
Brésil	M. de Pimentel Brandao.	Brazil
Grande-Bretagne et Irlande du Nord ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations	Arthur Henderson.	Great Britain and Northern Ireland and all Parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations
Bulgarie	Vladimir Molloff.	Bulgaria
Canada	R. Dandurand.	Canada
Chili	Luis V. de Porto-Seguro.	Chile
Chine	Chao-Chu Wu.	China
Colombie	Francisco José Urrutia.	Colombia
Danemark	Georg Cohn.	Denmark
République Dominicaine	M. L. Vasquez G.	Dominican Republic
Espagne	C. Botella.	Spain
Estonie	A. Schmidt.	Estonia
Finlande	A. S. Yrjö-Koskinen.	Finland

France	Henri Fromageot.	France
Grèce	Politis.	Creece
Guatémala	Luis V. de Porto-Seguro.	Guatemala
Haïti	Luc Dominique.	Haiti
Hongrie	Ladislas Gajzago.	Hungary
Inde	Md. Habibullah.	India
Etat Libre d'Irlande	John A. Costello.	Irish Free State
Italie	Vittorio Scialoja.	Italy
Lettonie	Charles Duzmans.	Latvia
Libéria	A. Sottile.	Liberia
Luxembourg	Bech.	Luxemburg
Nicaragua	Francisco Torres F.	Nicaragua
Norvège	Arnold Raestad.	Norway
Nouvelle-Zélande	C. J. Parr.	New Zealand
Panama	J. D. Arosemena.	Panama
Paraguay	R. V. Caballero de Bedoya.	Paraguay
Pays-Bas	V. Eysinga.	The Netherlands
Pérou	Mar. H. Cornejo.	Peru
Perse	P. P. Kitabgi.	Persia
Pologne	M. Rostworowski S. Rundstein.	Poland
Portugal	Prof. Doutor J. Lobo d'Avila. Lima.	Portugal
Roumanie	Antoniade.	Roumania
Salvador	J. Gustavo Guerrero.	Salvador
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	I. Choumenkovitch.	Kingdom of The Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Varnvaidya.	Siam
Suède	E. Marks von Würtemberg.	Sweden
Suisse	Motta.	Switzerland
Tchécoslovaquie	Zd. Fierlinger.	Czechoslovakia
Uruguay	A. Guani.	Uruguay
Vénézuela	C. Zumeta.	Venezuela

ANNEXE

au Protocole du 14 septembre 1929.

Amendements au Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Les articles 3, 4, 8, 13, 14, 15, 16, 17, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32 et 35 sont remplacés par les dispositions suivantes:

Nouvelle rédaction de l'article 3.

La Cour se compose de quinze membres.

Nouvel article 4.

Les membres de la Cour sont élus par l'Assemblée et par le Conseil sur une liste de personnes présentées par les groupes nationaux de la Cour d'Arbitrage, conformément aux dispositions suivantes.

En ce qui concerne les Membres de la Société qui ne sont pas représentés à la Cour permanente d'Arbitrage, les listes de candidats seront présentées par des groupes nationaux, désignés à cet effet par leurs Gouvernements, dans les mêmes conditions que celles stipulées pour les membres de la Cour d'Arbitrage par l'article 44 de la Convention de la Haye de 1907 sur le règlement pacifique des conflits internationaux.

En l'absence d'accord spécial l'Assemblée, sur la proposition du Conseil, réglera les conditions auxquelles peut participer à l'élection des membres de la Cour un Etat qui, tout en ayant accepté le Statut de la Cour, n'est pas Membre de la Société des Nations.

Nouvelle rédaction de l'article 8.

L'Assemblée et le Conseil procèdent indépendamment l'un de l'autre à l'élection des membres de la Cour.

Nouvelle rédaction de l'article 13.

Les membres de la Cour sont élus pour neuf ans.

Ils sont rééligibles.

Ils restent en fonction jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

En cas de démission d'un membre de la Cour, la démission sera adressée au Président de la Cour, pour être transmise au Secrétaire général de la Société des Nations.

Cette dernière notification emporte vacance de siège.

Nouvelle rédaction de l'article 14.

Il est pourvu aux sièges devenus vacants selon la méthode suivie pour la première élection, sous réserve de la disposition ci-après: dans le mois qui suivra la vacance, le Secrétaire

ANNEX

to the Protocol of September 14, 1929.

Amendments to the Statute of the Permanent Court of International Justice.

Articles 3, 4, 8, 13, 14, 15, 16, 17, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32 and 35 are replaced by the following provisions:

New text of Article 3.

The Court shall consist of fifteen members.

Article 4.

The members of the Court shall be elected by the Assembly and by the Council from a list of persons nominated by the national groups in the Court of Arbitration, in accordance with the following provisions.

In the case of Members of the League of Nations not represented on the Permanent Court of Arbitration, the lists of candidates shall be drawn up by national groups appointed for this purpose by their Governments under the same conditions as those prescribed for members of the Permanent Court of Arbitration by Article 44 of the Convention of the Hague of 1907 for the pacific settlement of international disputes.

The conditions under which a State which has accepted the Statute of the Court but is not a member of the League of Nations, may participate in electing the members of the Court shall, in the absence of a special agreement, be laid down by the Assembly on the proposal of the Council.

New text of Article 8.

The Assembly and the Council shall proceed independently of one another to elect the members of the Court.

New text of Article 13.

The members of the Court shall be elected for nine years.

They may be re-elected.

They shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any cases which they may have begun.

In the case of the resignation of a member of the Court, the resignation will be addressed to the President of the Court for transmission to the Secretary-General of the League of Nations.

This last notification makes the place vacant.

New text of Article 14.

Vacancies which may occur shall be filled by the same method as that laid down for the first election, subject to the following provision: the Secretary-General of the League

général de la Société des Nations procédera à l'invitation prescrite par l'article 5, et la date d'élection sera fixée par le Conseil dans sa première session.

Nouvelle rédaction de l'article 15.

Le membre de la Cour élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

Nouvelle rédaction de l'article 16.

Les membres de la Cour ne peuvent exercer aucune fonction politique ou administrative, ni se livrer à aucune autre occupation de caractère professionnel.

En cas de doute, la Cour décide.

Nouvelle rédaction de l'article 17.

Les membres de la Cour ne peuvent exercer les fonctions d'agent, de conseil ou d'avocat dans aucune affaire.

Ils ne peuvent participer au règlement d'aucune affaire dans laquelle ils sont antérieurement intervenus comme agents, conseils ou avocats de l'une des parties, membres d'un tribunal national ou international, d'une commission d'enquête, ou à tout autre titre.

En cas de doute, la Cour décide.

Nouvelle rédaction de l'article 23.

La Cour reste toujours en fonction, excepté pendant les vacances judiciaires, dont les périodes et la durée sont fixées par la Cour.

Les membres de la Cour dont les foyers se trouvent à plus de cinq jours de voyage normal de La Haye auront droit, indépendamment des vacances judiciaires, à un congé de six mois, non compris la durée des voyages, tous les trois ans.

Les membres de la Cour sont tenus, à moins de congé régulier, d'empêchement pour cause de maladie ou autre motif grave dûment justifié auprès du Président, d'être à tout moment à la disposition de la Cour.

Nouvelle rédaction de l'article 25.

Sauf exception expressément prévue, la Cour exerce ses attributions en séance plénière.

Sous la condition que le nombre des juges disponibles pour constituer la Cour ne soit pas réduit à moins de onze, le Règlement de la Cour pourra prévoir que, selon les circonstan-

of Nations shall, within one month of the occurrence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in Article 5, and the date of the election shall be fixed by the Council at its next session.

New text of Article 15.

A member of the Court elected to replace a member whose period of appointment has not expired, will hold the appointment for the remainder of his predecessor's term.

New text of Article 16.

The members of the Court may not exercise any political or administrative function, nor engage in any other occupation of a professional nature.

Any doubt on this point is settled by the decision of the Court.

New text of Article 17.

No member of the Court may act as agent, counsel or advocate in any case.

No member may participate in the decision of any case in which he has previously taken an active part as agent, counsel or advocate for one of the contesting parties, or as a member of a national or international Court, or of a commission of enquiry, or in any other capacity.

Any doubt on this point is settled by the decision of the Court.

New text of Article 23.

The Court shall remain permanently in session except during the judicial vacations, the dates and duration of which shall be fixed by the Court.

Members of the Court whose homes are situated at more than five day's normal journey from The Hague shall be entitled, apart from the judicial vacations, to six months' leave every three years, not including the time spent in travelling.

Members of the Court shall be bound, unless they are on regular leave or prevented from attending by illness or other serious reason duly explained to the President, to hold themselves permanently at the disposal of the Court.

New text of Article 25.

The full Court shall sit except when it is expressly provided otherwise.

Subject to the condition that the number of judges available to constitute the Court is not thereby reduced below eleven, the Rules of Court may provide for allowing one or

ces et à tour de rôle, un ou plusieurs juges pourront être dispensés de siéger.

Toutefois, le quorum de neuf est suffisant pour consituer la Cour.

Nouvelle rédaction de l'article 26.

Pour les affaires concernant le travail, et spécialement pour les affaires visées dans la partie XIII (Travail) du Traité de Versailles et les parties correspondantes des autres traités de paix, la Cour statuera dans les conditions ci-après:

La Cour constituera pour chaque période de trois années une chambre spéciale composée de cinq juges désignés en tenant compte, autant que possible, des prescriptions de l'article 9. Deux juges seront, en outre, désignés pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger. Sur la demande des parties, cette chambre statuera. A défaut de cette demande, la Cour siégera en séance plénière. Dans les deux cas, les juges sont assistés de quatre assesseurs techniques siégeant à leurs côtés avec voix consultative et assurant une juste représentation des intérêts en cause.

Les assesseurs techniques sont choisis dans chaque cas spécial d'après les règles de procédure visées à l'article 30, sur une liste d'„Assesseurs pour litiges de travail", composée de noms présentés à raison de deux par chaque Membre de la Société des Nations et d'un nombre égal présenté par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail. Le Conseil désignera par moitié des représentants des travailleurs et par moitié des représentants des patrons pris sur la liste prévue à l'article 412 du Traité de Versailles et les articles correspondants des autres traités de paix.

Le recours à la procédure sommaire visée à l'article 29 reste toujours ouvert dans les affaires visées à l'alinéa premier du présent article, si les parties le demandent.

Dans les affaires concernant le travail, le Bureau international aura la faculté de fournir à la Cour tous les renseignements nécessaires et, à cet effet, le Directeur de ce Bureau recevra communication de toutes les pièces de procédure présentées par écrit.

Nouvelle rédaction de l'article 27.

Pour les affaires concernant le transit et les communications, et spécialement pour les affaires visées dans la partie XII (Ports, Voies d'eau, Voies ferrées) du Traité de Versailles et les parties correspondantes des autres traités de paix, la Cour statuera dans les conditions ci-après:

more judges, according to circumstances and in rotation, to be dispensed from sitting.

Provided always that a quorum of nine judges shall suffice to constitute the Court.

New text of Article 26.

Labour cases, particularly cases referred to in Part XIII (Labour) of the Treaty of Versailles and the corresponding portions of the other Treaties of Peace, shall be heard and determined by the Court under the following conditions.

The Court will appoint every three years a special Chamber of five judges, selected so far as possible with due regard to the provisions of Article 9. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing a judge who finds it impossible to sit. If the parties so demand, cases will be heard and determined by this Chamber. In the absence of any such demand, the full Court will sit. In both cases, the judges will be assisted by four technical assessors sitting with them, but without the right to vote, and chosen with a view to ensuring a just representation of the competing interests.

The technical assesssors shall be chosen for each particular case in accordance with rules of procedure under Article 30 from a list of „Assessors for Labour Cases" composed of two persons nominated by each Member of the League of Nations and an equivalent number nominated by the Governing Body of the Labour Office. The Governing Body will nominate, as to one-half, representatives of the workers, and as to one-half, representatives of employers from the list referred to in Article 412 of the Treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Recourse may always be had to the summary procedure provided for in Article 29, in the cases referred to in the first paragraph of the present Article, if the parties so request.

In Labour cases, the International Office shall be at liberty to furnish the Court with all relevant information, and for this purpose the Director of that Office shall receive copies of all the written proceedings.

New text of Article 27.

Cases relating to transit and communications, particularly cases referred to in Part XII (Ports, Waterways and Railways) of the Treaty of Versailles and the corresponding portions of the other Treaties of Peace, shall be heard and determined by the Court under the following conditions:

La Cour constituera, pour chaque période de trois années, une chambre spéciale composée de cinq juges désignés en tenant compte autant que possible des prescriptions de l'article 9. Deux juges seront, en outre, désignés pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger. Sur la demande des parties, cette chambre statuera. A défaut de cette demande, la Cour siégera en séance plénière. Si les parties le désirent, ou si la Cour le décide, les juges seront assistés de quatre assesseurs techniques siégeant à leurs côtés avec voix consultative.

Les assesseurs techniques seront choisis dans chaque cas spiécial d'après les règles de procédure visées à l'article 30, sur une liste d'„Assesseurs pour litiges de transit et de communications", composée de noms présentés à raison de deux par chaque Membre de la Société des Nations.

Le recours à la procédure sommaire visée à l'article 29 reste toujours ouvert dans les affaires visées à l'alinéa premier du présent article, si les parties le demandent.

Nouvelle rédaction de l'article 29.

En vue de la prompte expédition des affaires, la Cour compose annuellement une Chambre de cinq juges, appelés à statuer en procédure sommaire lorsque les parties le demandent. Deux juges seront, en outre, désignés, pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger.

Nouvelle rédaction de l'article 31.

Les juges de la nationalité de chacune des parties en cause conservent le droit de siéger dans l'affaire dont la Cour est saisie.

Si la Cour compte sur le siège un juge de la nationalité d'une des parties, l'autre partie peut désigner une personne de son choix pour siéger en qualité de juge. Celle-ci devra être prise de préférence parmi les personnes qui ont été l'objet d'une présentation en conformité des articles 4 et 5.

Si la Cour ne compte sur le siège aucun juge de la nationalité des parties, chacune de ces parties peut procéder à la désignation d'un juge de la même manière qu'au paragraphe précédent.

La présente disposition s'applique dans le cas des articles 26, 27 et 29. En pareils cas, le Président priera un, ou, s'il y a lieu, deux des membres de la Cour composant la Chambre, de céder leur place aux membres de la Cour de la nationalité des parties intéressées et, à défaut ou en cas d'empêchement, aux juges spécialement désignés par les parties.

The Court will appoint every three years a special Chamber of five judges, selected so far as possible with due regard to the provisions of Article 9. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing a judge who finds it impossible to sit. If the parties so demand, cases will be heard and determined by this Chamber. In the absence of any such demand, the full Court will sit. When desired by the parties or decided by the Court, the judges will be assisted by four technical assessors sitting with them, but without the right to vote.

The technical assessors shall be chosen for each particular case in accordance with rules of procedure under Article 30 from a list of „Assessors for Transit and Communications Cases" composed of two persons nominated by each Member of the League of Nations.

Recourse may always be had to the summary procedure provided for in Article 29, in the cases referred in to the first paragraph of the present Article, if the parties so request.

New text of Article 29.

With a view to the speedy despatch of business, the Court shall form annually a Chamber composed of five judges who, at the request of the contesting parties, may hear and determine cases by summary procedure. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing a judge who finds it impossible to sit.

New text of Article 31.

Judges of the nationality of each of the contesting parties shall retain their right to sit in the case before the Court.

If the Court includes upon the Bench a judge of the nationality of one of the parties, the other party may choose a person to sit as judge. Such person shall be chosen preferrably from among those persons who have been nominated as candidates as provided in Articles 4 and 5.

If the Court includes upon the Bench no judge of the nationality of the contesting parties each of these parties may proceed to select a judge as provided in the preceding paragraph.

The present provision shall apply to the case of Articles 26, 27 and 29. In such cases, the President, shall request one or, if necessary, two of the members of the Court forming the Chamber to give place to the members of the nationality of the parties concerned, and, failing such or if they are unable to be present, to the judges specially appointed by the parties.

Lorsque plusieurs parties font cause commune, elles ne comptent, pour l'application des dispositions qui précèdent, que pour une seule. En cas de doute, la Cour décide.

Les juges désignés, comme il est dit aux paragraphes 2, 3 et 4 du présent article, doivent satisfaire aux prescriptions des articles 2; 17, alinéa 2; 20 et 24 du présent Statut. Ils participent à la décision dans des conditions de complète égalité avec leurs collègues.

Nouvelle rédaction de l'article 32.

Les membres de la Cour reçoivent un traitement annuel.

Le président reçoit une allocation annuelle spéciale.

Le vice-président reçoit une allocation spéciale pour chaque jour où il remplit les fonctions de président.

Les juges désignés par application de l'article 31, autres que les membres de la Cour, reçoivent une indemnité pour chaque jour où ils exercent leurs fonctions.

Ces traitements, allocations et indemnités sont fixés par l'Assemblée de la Société des Nations sur la proposition du Conseil. Ils ne peuvent être diminués pendant la durée des fonctions.

Le traitement du Greffier est fixé par l'Assemblée sur la proposition de la Cour.

Un règlement adopté par l'Assemblée fixe les conditions dans lesquelles les pensions sont allouées aux membres de la Cour et au Greffier, ainsi que les conditions dans lesquelles les membres de la Cour et le Greffier reçoivent le remboursement de leurs frais de voyage.

Les traitements, indemnités et allocations sont exempts de tout impôt.

Nouvelle rédaction de l'article 35.

La Cour est ouverte aux Membres de la Société des Nations, ainsi qu'aux Etats mentionnés à l'annexe au Pacte.

Les conditions auxquelles elle est ouverte aux autres Etats sont, sous réserve des dispositions particulières des traités en vigueur, réglées par le Conseil, et dans tous les cas, sans qu'il puisse en résulter pour les parties aucune inégalité devant la Cour.

Lorsqu'un Etat, qui n'est pas Membre de la Société des Nations, est partie en cause, la Cour fixera la contribution aux frais de la Cour que cette partie devra supporter. Toutefois cette disposition ne s'appliquera pas, si cet Etat participe aux dépenses de la Cour.

Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be reckoned as one party only. Any doubt upon this point is settled by the decision of the Court.

Judges selected as laid down in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article shall fulfil the conditions required by Articles 2, 17 (paragraph 2), 20 and 24 of this Statute. They shall take part in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

New text of Article 32.

The members of the Court shall receive an annual salary.

The President shall receive a special annual allowance.

The Vice-President shall receive a special allowance for every day on which he acts as President.

The judges appointed under Article 31, other than members of the Court, shall receive an indemnity for each day on which they sit.

These salaries, allowances and indemnities shall be fixed by the Assembly of the League of Nations on the proposal of the Council. They may not be decreased during the term of office.

The salary of the Registrar shall be fixed by the Assembly on the proposal of the Court.

Regulations made by the Assembly shall fix the conditions under which retiring pensions may be given to members of the Court and to the Registrar, and the conditions under which members of the Court and the Registrar shall have their travelling expenses refunded.

The above salaries, indemnities and allowances shall be free of all taxation.

New text of Article 35.

The Court shall be open to the Members of the League and also to States mentioned in the Annex to the Covenant.

The conditions under which the Court shall be open to other States shall, subject to the special provisions contained in treaties in force, be laid down by the Council, but in no case shall such provisions place the parties in a position of inequality before the Court.

When a State which is not a Member of the League of Nations is a party to a dispute, the Court will fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Court. This provision shall not apply if such State is bearing a share of the expenses of the Court.

Le texte français de l'article 38, nr. 4, est remplacé par la disposition suivante:

4. Sous réserve de la disposition de l'article 59, les décisions judiciaires et la doctrine des publicistes les plus qualifiés des différentes nations, comme moyen auxiliaire de détermination des règles de droit.

(Il n'y a pas de changement dans le texte anglais.)

Les articles 39 et 40 sont remplacés par les dispositions ci-après:

Nouvelle rédaction de l'article 39.

Les langues officielles de la Cour sont le français et l'anglais. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en français, le jugement sera prononcé en cette langue. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en anglais, le jugement sera prononcé en cette langue.

A défaut d'un accord fxant la langue dont il sera fait usage, les parties pourront employer pour les plaidoiries celle des deux langues qu'elles préféreront, et l'arrêt de la Cour sera rendu en français et en anglais. En ce cas, la Cour désignera en même temps celui des deux textes qui fera foi.

La Cour pourra, à la demande de toute partie, autoriser l'emploi d'une langue autre que le français ou l'anglais.

Nouvelle rédaction de l'article 40.

Les affaires sont portées devant la Cour, selon le cas, soit par notification du compromis, soit par une requête, adressées au Greffe; dans les deux cas, l'objet du différend et les parties en cause doivent être indiqués.

Le Greffe donne immédiatement communication de la requête à tous intéressés.

Il en informe également les Membres de la Société des Nations par l'entremise du Secrétaire général, ainsi que les Etats admis à ester en justice devant la Cour.

Le texte anglais de l'article 45 est remplacé par la disposition suivante:

The hearing shall be under the control of President or, if he is unable to preside, of the

The French text of Article 38, no. 4, is replaced by the following provision:

4. Sous réserve de la disposition de l'article 59, les décisions judiciaires et la doctrine des publicistes les plus qualifiés des différentes nations, comme moyen auxiliaire de détermination des règles de droit.

(There is no change in the English text.)

Articles 39 and 40 are replaced by the following provisions:

New text of Article 39.

The official languages of the Court shall be French and English. If the parties agree that the case shall be conducted in French, the judgment will be delivered in French. If the parties agree that the case shall be conducted in English, the judgment will be delivered in English.

In the absence of an agreement as to which language shall be employed, each party may, in the pleadings, use the language which it prefers; the decision of the Court will be given in French and English. In this case the Court will at the same time determine which of the two texts shall be considered as authoritative.

The Court may, at the request of any party, authorise a language other than French or English to be used.

New text of Article 40.

Cases are brought before the Court, as the case may be, either by the notification of the special agreement or by a written application addressed to the Registrar. In either case the subject of the dispute and the contesting parties must be indicated.

The Registrar shall forthwith communicate the application to all concerned.

He shall also notify the Members of the League of Nations through the Secretary-General, and also any States entitled to appear before the Court.

The English text of Article 45 is replaced by the following provision:

The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable ro preside,

Vice-President; if neither is able to preside, the senior judge present shall preside.

(Il n'y a pas de changement dans le texte français.)

Le nouveau chapitre suivant est ajouté au Statut de la Cour:

Chapitre IV. — Avis consultatifs.

Nouvel article 65.

Les questions sur lesquelles l'avis consultatif de la Cour est demandé sont exposées à la Cour par une requête écrite, signée soit par le président de l'Assemblée ou par le Président du Conseil de la Société des Nations, soit par le Secrétaire général de la Société agissant en vertu d'instructions de l'Assemblée ou du Conseil.

La requête formule, en termes précis, la question sur laquelle l'avis de la Cour est demandé. Il y est joint tout document pouvant servir à élucider la question.

Nouvel article 66.

1. Le Greffier notifie immédiatement la requête demandant l'avis consultatif aux membres de la Société des Nations par l'entremise du Secrétaire général de la Société, ainsi qu'aux Etats admis à ester en justice devant la Cour.

En outre, à tout Membre de la Société, à tout Etat admis à ester devant la Cour et à toute organisation internationale jugés, par la Cour ou par le Président si elle ne siège pas, susceptibles de fournir des renseignements sur la question, le Greffier fait connaître par communication spéciale et directe, que la Cour est disposée à recervoir des exposés écrits dans un délai à fixer par le Président, ou à entendre des exposés oraux au cours d'une audience publique tenue à cet effet.

Si un des Membres de la Société ou des Etats mentionnés au premier alinéa du présent paragraphe, n'ayant pas été l'objet de la communication spéciale ci-dessus visée, exprime le désir de soumettre un exposé écrit ou d'être entendu, la Cour statue.

2. Les Membres, Etats ou organisations qui ont présenté des exposés écrits ou oraux sont admis à discuter les exposés faits par d'autres Membres, Etats et organisations dans

of the Vice-President; if neither is able to preside, the senior judge present shall preside.

(There is no change in the French text.)

The following new chapter is added to the Statute of the Court:

Chapter IV. — Advisory Opinions.

New Article 65.

Questions upon which the advisory opinion of the Court is asked shall be laid before the Court by means of a written request, signed either by the President of the Assembly or the President of the Council of the League of Nations, or by the Secretary-General of the League under instructions from the Assembly or the Council.

The request shall contain an exact statement of the question upon which an opinion is required, and shall be accompanied by all documents likely to throw light upon the question.

New Article 66.

1. The Registrar shall fortwith give notice of the request for an advisory opinion to the Members of the League of Nations, through the Secretary-General of the League, and to any States entitled to appear before the Court.

The Registrar shall also, by means of a special and direct communication, notify any Member of the League or State admitted to appear before the Court or international organisation considered by the Court (or, should it not be sitting, by the President) as likely to be able to furnish information on the question, that the Court will be prepared to receive, within a time-limit to be fixed by the President, written statements, or to hear, at a public sitting to be held for the purpose, oral statements relating to the question.

Should any Member or State referred to in the first paragraph have failed to receive the communication specified above, such Member or State may express a desire to submit a written statement, or to be heard; and the Court will decide.

2. Members, States, and organisations having presented written or oral statements or both shall be admitted to comment on the statements, made by other Members, States,

les formes, mesures et délais fixés, dans chaque cas d'espèce, par la Cour, ou, si elle ne siège pas, par le Président. A cet effet, le Greffier communique en temps voulu les exposés écrits aux Membres, Etats ou organisations qui en ont eux-mêmes présentés.

or organisations in the form, to the extent and within the time-limits which the Court, or, should it not be sitting, the President, shall decide in each particular case. Accordingly, the Registrar shall in due time communicate any such written statements to Members, States, and organisations having submitted similar statements.

Nouvel article 67.

La Cour prononcera ses avis consultatifs en audience publique, le Secrétaire général de la Société des Nations et les représentants des membres de la Société, des Etats et des organisations internationales directement intéressés étant prévenus.

New Article 67.

The Court shall deliver its advisory opinions in open Court, notice having been given to the Secretary-General of the League of Nations and to the representatives of Members of the League, of States and of international organisations immediately concerned.

Nouvel article 68.

Dans l'exercice de ses attributions consultatives, la Cour s'inspirera en outre des dispositions du Statut qui s'appliquent en matière contentieuse, dans la mesure où elle les reconnaîtra applicables.

New Article 68.

In the exercise of its advisory functions, the Court shall further be guided by the provisions of the Statute which apply in contentious cases to the extent to which it recognises them to be applicable.

Riigikogu poolt 12. aprillil 1930 vastuvõetud

Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja allakirjutamise protokolliga Ameerika Ühisriikide liitumise protokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja allakirjutamise protokolliga Ameerika Ühisriikide liitumise protokoll, sõlmitud Genfis 14. septembril 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli prantsuse- ja inglisekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 35—1930.

Ameerika Ühendriikide liitumine Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikirja Allakirjutamise protokolliga.

Protokoll.

Alalise Rahvusvahelise Kohtu põhikirja allakirjutamise protokollile 16. detsembrist 1920. a. allakirjutanud riigid ja Ameerika Ühendriigid, esindatud tarvilikult volitatud allakirjutajate kaudu, leppisid kokku järgmistes eeskirjades Ameerika-Ühendriikide liitumise kohta nimetatud protokolliga viie reservatsiooni tingimusel, missugused vormuleeritud Ühendriikide poolt 27. jaanuaril 1926. a. vastuvõetud Senati resolutsioonis.

Artikkel 1.

Nimetatud protokollile allakirjutanud riigid võtavad vastu järgnevates artiklites määratud tingimustel need eritingimused, mis üles seatud Ühendriikide poolt liitumise puhuks nimetatud protokolliga ja mis väljendatud viies eelmainitud reservatsioonis.

Artikkel 2.

Ühendriikidele lubatakse osa võtta selleks nende poolt nimetatud delegaatide kaudu ja üheõigusluse alusel Rahvaste Liidu liikmetest allakirjutanud riikidega, kes esindatud kas Nõukogus või Täiskogus, kõigist Nõukogu või Täiskogu toimingutest, missuguste sihiks on Kohtu põhikirjas ettenähtud Alalise Rahvusvahelise Kohtu kohtunikkude või asetäitjate kohtunikkude valimine. Ühendriikide hääl võetakse arvesse põhikirjas nõutud absoluutse enamuse arvutamisel.

Artikkel 3.

Ükski Kohtu põhikirja muutmine ei või aset leida ilma kõigi lepinguosaliste riikide nõusolekuta.

Artikkel 4.

Kohus kuulutab oma nõuandvad arvamused avalikul istungil, pärast tarvilikkude teadaannete toimetamist ja olles andnud asjasthuvitatud pooltele võimaluse leida kuuldavõtmist, Kohtu kodukorra artiklite 73 ja 74 oluliste eeskirjade põhjal.

Artikkel 5.

Selle kindlustamiseks, et Kohus ei annaks käiku ilma Ühendriikide nõusolekuta mõnele nõuandvat arvamust küsivale palvele küsimuse või tüliküsimuse kohta, milles Ühendriigid on või deklareerivad end olevat huvitatud, teatab peasekretär Ühendriikidele nende poolt selleks näidatud viisil igast Rahvaste Liidu Nõukogule või Täiskogule tehtud ettepanekust, millel sihiks saada Kohtult nõuandev arvamus, ja hiljemini, kui seda peetakse tarvilikuks, asutakse võimalikult kiiresti mõtetevahetusele Rahvaste Liidu Nõukogu või Täiskogu ja Ühendriikide vahel küsimuse kohta, kas Ühendriikide huvid on riivatud.

Kui nõuandva arvamuse küsimise asjus palve saabub Kohtule, teatab asjadevalitseja sellest Ühendriikidele samal ajal kui teistele Kohtu praeguse kodukorra artiklis 73 ettenähtud riikidele, ära märkides presidendi poolt kindlaksmääratud küllaldase tähtaja Ühendriikide kirjaliku kokkuvõtte esitamiseks palve kohta. Kui mõnesugusel põhjusel mõtetevahetus nimetatud palve asjus ei võinud aset leida rahuldavatel tingimustel ja kui Ühendriigid teatavad Kohtule, et küsimus, mille kohta Kohtult nõuandvat arvamust küsitud, on niisugune, mis riivab Ühendriikide huvisid, katkestatakse menetlus perioodiks, mis küllaldane, et võimaldada nimetatud mõtetevahetust Nõukogu või Täiskogu ja Ühendriikide vahel.

Kui on tegemist Kohtult nõuandva arvamuse küsimisega mõnesugusel juhul, mis käib eelolevate paragrahvide alla, antakse Ühendriikide vastuseisule sama väärtus kui häälele, mis antud Rahvaste Liidu mõne liikme poolt Nõukogus või Täiskogus nõuandva arvamuse küsimise palvele vastuseismiseks.

Kui pärast käesoleva artikli paragrahvides 1 ja 2 ettenähtud mõtetevahetust paistab, et kokkulepet ei saavutata ning et Ühendriigid ei ole nõus vastuseisust loobuma, tuleb normaalselt tarvitusele artiklis 8 ettenähtud õigus tagasi astuda, ilma et seda võidaks tõlgitseda mittesõbraliku aktina või loobumisena koostööst üldise rahu ja üldise hea läbisaamise kasuks.

Artikkel 6.

Alljärgnevas artiklis 8 öeldu tingimusel on käesoleva protokolli eeskirjadel sama jõud ja väärtus kui Kohtu põhikirja eeskirjadel ja iga hilisem allkiri 16. detsembri 1920. a. protokollile loetakse käesoleva protokolli eeskirjade vastuvõtmist kaasatoovaks.

Artikkel 7.

Käesolev protokoll ratifitseeritakse. Iga riik adresseerib oma ratifikatsioonikirja Rahvaste Liidu peasekretärile, kelle hoolitsusel sellest teatatakse kõigile teistele allakirjutanud riikidele. Ratifikatsioonikirjad deponeeritakse Rahvaste Liidu sekretariaadi arhiividesse.

Käesolev protokoll astub jõusse, niipea kui kõik 16. detsembri 1920. a. protokolli ratifitseerinud riigid kui ka Ühendriigid on oma ratifikatsioonikirjad deponeerinud.

Artikkel 8.

Ühendriigid võivad igal ajal teatada Rahvaste Liidu peasekretärile, et nad võtavad tagasi oma liitumise 16. detsembri 1920. a. protokolliga. Peasekretär teadustab sellest viibimata kõigile teistele protokollile allakirjutanud riikidele.

Niisugusel juhul loetakse käesolev protokoll maksvuse kaotanuks peasekretärile Ühendriikide teadaande kättejõudmisest.

Iga lepinguosaline riik võib omalt poolt igal ajal Rahvaste Liidu peasekretärile teatada, et ta soovib võtta tagasi oma nõusoleku eritingimustega, mis Ühendriikide poolt üles seatud liitumisel 16. detsembri 1920. a. protokolliga. Peasekretär teeb selle teadaande viibimata teatavaks kõigile käesolevale protokollile allakirjutanud riikidele. Käesolev protokoll loetakse maksvuse kaotanuks sellest momendist, mil, aja jooksul, mis ei ületa üht aastat arvates nimetatud teadaande kättesaamisest, vähemalt kaks kolmandikku lepinguosalistest riikidest, välja arvatud Ühendriigid, on teatanud Rahvaste Liidu peasekretärile, et nad soovivad tagasi võtta nimetatud nõusoleku.

Tehtud Genfis neljateistkümnendal septembri kuu päeval tuhat üheksasada kakskümmend üheksa, ainsas eksemplaris, mille prantsus- ja ingliskeelne tekst on võrdselt autentsed.

Lõuna-Aafrika Unioon:	Eric H. Louw.
Saksamaa:	Fr. Gaus.
Austraalia:	W. Harrison Moore.
Austria:	Dr. Marcus Leitmaier.
Belgia:	Henri Rolin.
Boliivia:	A. Cortadellas.
Brasiilia:	M. de Pimentel Brandao.
Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa ja kõik Briti Impeeriumi osad, kes pole eraldi Rahvaste Liidu liikmed:	Arthur Henderson.
Bulgaaria:	Vladimir Molloff.
Kaanada:	R. Dandurand.
Tshiili:	Luis V. de Porto-Seguro.
Hiina:	Chao-Chu-Wu.
Kolumbia:	Francisco José Urrutia.
Kuuba:	G. de Blanck.
Taani:	Georg Cohn.
Dominikaani Vabariik:	M. L. Vasquez G.
Hispaania:	C. Botella.
Eesti:	A. Schmidt.
Soome:	A. S. Yrjö-Koskinen.
Prantsusmaa:	Henri Fromageot.
Kreeka:	Politis.
Gvatemaala:	F. Mora.
Haiiti:	Luc Dominique.
Ungari:	Ladislas Cajzago.
India:	Md. Habibullah.
Iiri Vaba Riik:	John A. Costello.
Itaalia:	Vittorio Scialoja.
Jaapan:	Isaburo Yoshida.
Läti:	Charles Duzmans.
Libeeria:	A. Sottile.
Luksemburg:	Bech.
Nikaraagua:	Francisco Torres F.
Norra:	Arnold Raestad.
Uus-Meremaa:	C. J. Parr.
Panama:	J. D. Arosemena.
Paragvai:	R. V. Caballero de Bedoya.
Holland:	V. Eysinga.
Peruu:	Mar. H. Cornejo.
Pärsia:	P. P. Kitabgi.
Poola:	M. Rostworowski. S. Rundstein.
Portugal:	Prof. Doutor J. Lobo d'Avila Lima.
Rumeenia:	Antoniade.
Salvador:	J. Gustavo Guerrero.
Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik:	I. Choumenkovitch.
Siiam:	Varnvaidya.
Rootsi:	E. Marks von Würtemberg.
Helveetsia:	Motta.
Tshehhoslovakkia:	Zd. Fierlinger.
Urugvai:	A. Guani.
Venetsueela:	C. Zumeta.

Adhésion des Etats-Unis d'Amérique au Protocole de signature du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Protocole.

Les Etats signataires du Protocole de signature du Statut de la Cour permanente de Justice internationale du 16 décembre 1920, et les Etats-Unis d'Amérique, représentés par les soussignés dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes, relativement à l'adhésion des Etats-Unis d'Amérique audit Protocole sous conditon des cinq réserves formulées par les Etats-Unis dans la résolution adoptée par le Sénat le 27 janvier 1926.

Article premier.

Les Etats signataires dudit Protocole acceptent, au termes des conditions spécifiées dans les articles ci-après, les conditions spéciales mises par les Etats-Unis à leur adhésion audit Protocole et énoncées dans les cinq réserves précitées.

Article 2.

Les Etats-Unis sont admis à participer, par le moyen de délégués qu'ils désigneront à cet effet et sur un pied d'égalité avec les Etats signataires, Membres de la Société des Nations, représentés, soit au Conseil, soit à l'Assemblée, à toutes délibérations du Conseil ou de l'Assemblée ayant pour objet les élections de juges ou de juges suppléants de la Cour permanente de Justice internationale visées au Statut de la Cour. Leur voix sera comptée dans le calcul de la majorité absolue requise dans le Statut.

Article 3.

Aucune modification du Statut de la Cour ne pourra avoir lieu sans l'acceptation de tous les Etats contractants.

Article 4.

La Cour prononcera ses avis consultatifs en séance publique, après avoir procédé aux notifications nécessaires et avoir donné aux intéressés l'occasion d'être entendus, conformément aux dispositons essentielles des articles 73 et 74 actuels du Règlement de la Cour.

Article 5.

En vue d'assurer que la Cour ne donne pas suite, sans le consentement des Etats-Unis, à une demande d'avis consultatif concernant une question ou un différend auquel

Accession of the United States of America to the Protocol of Signature of the Statute of the Permanent Court of International Justice.

Protocol.

The States signatories of the Protocol of Signature of the Statute of the Permanent Court of International Justice, dated December 16th, 1920, and the United States of America, through the undersigned duly authorised representatives, have mutually agreed upon the following provisions regarding the adherence of the United States of America to the said Protocol subject to the five reservations formulated by the United States in the resolution adopted by the Senate on January 27th, 1926.

Article 1.

The States signatories of the said Protocol accept the special conditions attached by the United States in the five reservations mentioned above to its adherence to the said Protocol upon the terms and conditions set out in the following Articles.

Article 2.

The United States shall be admitted to participate, through representatives designated for the purpose and upon an equality with the signatory States Membres of the League of Nations represented in the Council or in the Assembly, in any and all proceedings of either the Council or the Assembly for the election of judges or deputy-judges of the Permanent Court of International Justice, provided for in the Statute of the Court. The vote of the United States shall be counted in determining the absolute majority of votes required by the Statute.

Article 3.

No amendment of the Statute of the Court may be made without the consent of all the Contracting States.

Article 4.

The Court shall render advisory opinions in public session after notice and opportunity for hearing substantially as provided in the now existing Articles 73 and 74 of the Rules of Court.

Article 5.

With a view to ensuring that the Court shall not, without the consent of the United States, entertain any request for an advisory opinion touching any dispute or question in

les Etats-Unis sont ou déclarent être intéressés, le Secrétaire général avisera les Etats-Unis, par la voie indiquée par eux à cet effet, de toute proposition soumise au Conseil ou à l'Assemblée de la Société des Nations et tendant à obtenir de la Cour un avis consultatif et, ensuite, si cela est jugé désirable, il sera procédé, avec toute la rapidité possible, à un échange de vues entre le Conseil ou l'Assemblée de la Société des Nations et les Etats-Unis sur la question de savoir si les intérêts des Etats-Unis sont affectés.

Lors q'une demande d'avis consultatif parviendra à la Cour, le Greffier en avisera les Etats-Unis en même temps que les autres Etats mentionnés à l'article 73 actuel du Règlement de la Cour en indiquant un délai raisonnable fixé par le Président pour la transmission d'un exposé écrit des Etats-Unis, concernant la demande. Si, pour une raison quelconque, l'échange de vues au sujet de ladite demande n'a pu avoir lieu dans des conditions satisfaisantes, et si les Etats-Unis avisent la Cour que la question au sujet de la quelle l'avis de la Cour est demandé est une question qui affecte les intérêts des Etats-Unis, la procédure sera suspendue pendant une période suffisante pour permettre ledit échange de vues entre le Conseil ou l'Assemblée et les Etats-Unis.

Lors qu'il s'agira de demander à la Cour un avis consultatif dans un cas tombant sous le coup des paragraphes précédents, il sera attaché à l'opposition des Etats-Unis la même valeur que celle qui s'attache à un vote émis par un Membre de la Société des Nations au sein du Conseil ou de l'Assemblée pour s'opposer à la demande d'avis consultatif.

Si, après l'échange de vues prévu aux paragraphes 1 et 2 du présent article, il apparaît qu'on ne peut aboutir à aucun accord et que les Etats-Unis ne sont pas disposés à renoncer à leur oppositon, la faculté de retrait prévue à l'article 8 s'exercera normalement, sans que cet acte puisse être interprété comme un acte inamical, ou comme un refus de coopérer à la paix et à la bonne entente générales.

Article 6.

Sous réserve de ce qui sera dit à l'article 8 ci-après, les dispositions du présent Protocole auront la même force et valeur que les dispositions du Statut de la Cour et toute signature ultérieure du Protocole du 16 décembre 1920 sera réputée impliquer une acceptation des dispositons du présent Protocole.

which the United States has or claims an interest, the Secretary-General of the League of Nations shall, through any channel designated for that purpose by the United States, inform the United States of any proposal before the Council or the Assembly of the League for obtaining an advisory opinion from the Court, and thereupon, if desired, an exchange of views as to whether an interest of the United States is affected shall proceed with all convenient speed between the Council or Assembly of the League and the United States.

Whenever a request for an advisory opinion comes to the Court, the Registrar shall notify the United States thereof, among other States mentioned in the now existing Article 73 of the Rules of Court, stating a reasonable time-limit fixed by the President within which a written statement by the United States concerning the request will be received. If for any reason no sufficient opportunity for an exchange of views upon such request should have been afforded and the United States advises the Court that the question upon which the opinion of the Court is asked is one that affects the interests of the United States, proceedings shall be stayed for a period sufficient to enable such an exchange of views between the Council or the Assembly and the United States to take place.

With regard to requesting an advisory opinion of the Court in any case covered by the preceding paragraphs, there shall be attributed to an objection of the United States the same force and effect as attaches to a vote against asking for the opinion given by a Member of the League of Nations in the Council or in the Assembly.

If, after the exchange of views provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article, it shall appear that no agreement can be reached and the United States is not prepared to forgo its objection, the exercise of the powers of withdrawal provided for in Article 8 hereof will follow naturally without any imputation of unfriendliness or unwillingness to co-operate generally for peace and goodwill.

Article 6.

Subject to the provisions of Article 8 below, the provisions of the present Protocol shall have the same force and effect as the provisions of the Statute of the Court and any future signature of the Protocol of December 16th, 1920, shall be deemed to be an acceptance of the provisions of the present Protocol.

Article 7.

Le présent Protocole sera ratifié. Chaque Etat adressera l'instrument de sa ratification au Secrétaire général de la Société des Nations, par les soins duquel il en sera donné avis à tous les autres Etats signataires. Les instruments de ratification seront déposés dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations.

Le présent Protocole entrera en vigueur dès que tous les Etats ayant ratifié le Protocole du 16 décembre 1920, ainsi que les Etats-Unis, auront déposé leur ratification.

Article 8.

Les Etats-Unis pourront, en tout temps, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'ils retirent leur adhésion au Protocole du 16 décembre 1920. Le Secrétaire général donnera immédiatement communication de cette notification à tous les autres Etats signataires du Protocole.

En pareil cas, le présent Protocole sera considéré comme ayant cessé d'être en vigueur dès réception par le Secrétaire général de la notification des Etats-Unis.

De leur côté, chacun des autres Etats contractants pourra, en tout temps notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'il désire retirer son acceptation des conditions spéciales mises par les Etats-Unis à leur adhésion au Protocole du 16 décembre 1920. Le Secrétaire général donnera immédiatement communication de cette notification à tous les Etats signataires du présent Protocole. Le présent Protocole sera considéré comme ayant cessé d'être en vigueur dès que, dans un délai ne dépassant pas une année à compter de la date de la réception de la notification susdite, au moins deux tiers des Etats contractants, autres que les Etats-Unis, auront notifié, au Secrétaire général de la Société des Nations qu'ils désirent retirer l'acceptation susvisée.

Fait à Genève, le quatorzième jour de septembre mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, dont les textes français et anglais feront également foi.

Article 7.

The present Protocol shall be ratified. Each State shall forward the instrument of ratification to the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform all the other signatory States. The instruments of ratification shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations.

The present Protocol shall come into force as soon as all States which have ratified the Protocol of December 16th, 1920, and also the United States, have deposited their ratifications.

Article 8.

The United States may at any time notify the Secretary-General of the League of Nations that it withdraws its adherence to the Protocol of December 16th, 1920. The Secretary-General shall immediately communicate this notification to all the other States signatories of the Protocol.

In such case, the present Protocol shall cease to be in force as from the receipt by the Secretary-General of the notification by the United States.

On their part, each of the other Contracting States may at any time notify the Secretary-General of the League of Nations that it desires to withdraw its acceptance of the special conditions attached by the United States to its adherence to the Protocol of December 16th, 1920. The Secretary-General shall immediately give communication of this notification to each of the States signatories of the present Protocol. The present Protocol shall be considered as ceasing to be in force if and when, within one year from the date of receipt of the said notification, not less than two-thirds of the Contracting States other than the United States shall have notified the Secretary-General of the League of Nations that they desire to withdraw the above-mentioned acceptance.

Done at Geneva, the fourteenth day of September, nineteen hundred and twenty-nine, in a single copy, of which the French and English texts shall both be authoritative.

Union Sud-Africaine	Eric H. Louw.	Union of South Africa
Allemagne	Fr. Gaus.	Germany
Australie	W. Harrisson Moore.	Australia
Autriche	Dr. Marcus Leitmaier.	Austria
Belgique	Henri Rolin.	Belgium
Bolivie	A. Cortadellas.	Bolivia
Brésil	M. de Pimentel Brandao.	Brazil

Grande-Bretagne et Irlande du Nord ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations	Arthur Henderson.	Great Britain and Northern Ireland and all Parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations
Bulgarie	Vladimir Molloff.	Bulgaria
Canada	R. Dandurand.	Canada
Chili	Luis V. de Porto-Seguro.	Chile
Chine	Chao-Chu Wu.	China
Colombie	Francisco José Urrutia.	Colombia
Cuba	G. de Blanck.	Cuba
Danemark	Georg Cohn.	Denmark
République Dominicaine	M. L. Vasquez G.	Dominican Republic
Espagne	C. Botella.	Spain
Estonie	A. Schmidt.	Estonia
Finlande	A. S. Yrjö-Koskinen.	Finland
France	Henri Fromageot.	France
Grèce	Politis.	Creece
Guatémala	F. Mora.	Guatemala
Haïti	Luc Dominique.	Haiti
Hongrie	Ladislas Gajzago.	Hungary
Inde	Md. Habibullah.	India
Etat Libre d'Irlande	John A. Costello.	Irish Free State
Italie	Vittorio Scialoja.	Italy
Japon	Isaburo Yoshida.	Japan
Lettonie	Charles Duzmans.	Latvia
Libéria	A. Sottile.	Liberia
Luxembourg	Bech.	Luxemburg
Nicaragua	Francisco Torres F.	Nicaragua
Norvège	Arnold Raestad.	Norway
Nouvelle-Zélande	C. J. Parr.	New Zealand
Panama	J. D. Arosemena.	Panama
Paraguay	R. V. Caballero de Bedoya.	Paraguay
Pays-Bas	V. Eysinga.	The Netherlands
Pérou	Mar. H. Cornejo.	Peru
Perse	P. P. Kitabgi.	Persia
Pologne	M. Rostworowski S. Rundstein.	Poland
Portugal	Prof. Doutor J. Lobo d'Avila Lima.	Portugal
Roumanie	Antoniade.	Roumania
Salvador	J. Gustavo Guerrero.	Salvador

Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	I. Choumenkovitch.	Kingdom of The Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Varnvaidya.	Siam
Suède	E. Marks von Würtemberg.	Sweden
Suisse	Motta.	Switzerland
Tchécoslovaquie	Zd. Fierlinger.	Czechoslovakia
Uruguay	A. Guani.	Uruguay
Vénézuela	C. Zumeta.	Venezuela

Riigikogu poolt 5. juunil 1930 vastuvõetud

Prantsuse konjaki ja armanjaki Eestisse sisseveol nõutavate puhtuse- ja päritolutunnistuste kohta käiva Eesti-Prantsuse kokkuleppe kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks kokkulepe Prantsuse konjaki ja armanjaki Eestisse sisseveol nõutavate puhtuse- ja päritolutunnistuste kohta, sõlmitud Pariisis nootide vahetuse teel 28. septembrist 1929 ja 7. oktoobrist 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega kokkuleppenootide ja Prantsuse Kaudsete Maksude Valitsuse poolt antavate tunnistuste vormi prantsusekeelsed tekstid eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 47 — 1930.

I/J. C.
Välisministeerium.

Politiline ja Kaubanduslik osakond.

Kaubanduslikud suhted.

PRANTSUSE VABARIIK.

Pariisis, 28. sept. 1929.

Härra Minister,

Kaubanduskonventsioon Prantsusmaa ja Eesti vahel, mis on alla kirjutatud Pariisis, 15. märtsil 1929, näeb ette oma nimekirjas A alandatud tollimakse Eestisse sisseveetavate konjakite ja armanjakkide kasuks. Nagu see on juba teada Eesti Valitsusel, on territooriumid, millel on tunnustatud õigus konjaki ja armanjaki päritolunimetustele, kindlaks määratud konjaki jaoks dekreediga 1-st maist 1909.a. ja armanjaki jaoks dekreediga 25-ndast maist 1909. a. Peale selle peab iga Prantsusmaal tehtud konjaki ja armanjaki saadetis varustatud olema veol kuni piirini või ärasaatesadamani regionaalse tunnistusega. Kuna see dokument peab üle antama kauba Prantsusmaalt väljaminekul Prantsuse tolliametnikkudele, seadis Kaudsete Maksude Valitsus välisostjate tarvis sisse tunnistused, millest ärakiri siinjuures, mis täidab regionaalse tunnistuse aset ning annab välisostjaile täieliku kindlustuse saaduse puhtuse ja päritolu kohta.

Kõik maad, kuhu Prantsusmaa saadab oma konjakeid ja armanjakke, on tunnustanud, et need Kaudsete Maksude Valitsuse poolt väljaantud tunnistused annavad ametlikkude laboratooriumide poolt väljaantud tunnistustega võrdse kindlustuse.

Kaubanduskonventsioon Prantsusmaa ja Eesti vahel sisaldab nimekirjas A märkuse §§ 27 ja 28 juurde, mis ära määrab, et alandatud tollimakse kasutavad ainult need alkoholsed joogid ja veinid, mis on varustatud Prantsuse ametlikkude laboratooriumide poolt väljaantud tunnistustega, mis tõendavad nende puhtust ning nende õigust regionaal-päritolunimetusele.

Ma oleksin Teile tänulik, kui Teie teataksite mulle lahkesti, kas Eesti Valitsus on nõus tunnustama, et konjakid ja armanjakid, mis on varustatud Kaudsete Maksude Valitsuse poolt väljaantud tunnistusega, kasutaksid edaspidi Nimekirjas A ettenähtud alandatud tolli-

I/J. C.
Ministère des Affaires Etrangères.

Direction des Affaires politiques et commerciales.

Relations commerciales.

REPUBLIQUE FRANÇAISE.

Paris, le 28 sept. 1929.

Monsieur le Ministre,

La Convention de Commerce entre la France et l'Estonie, signée à Paris le 15 mars 1929, prévoit à la liste A des droits réduits en faveur des Cognacs et des Armagnacs importés en Estonie. Ainsi que ne l'ignore pas le Gouvernement estonien, les territoires auxquels a été reconnu le droit aux appellations d'origine Cognac et Armagnac ont été fixés, pour le Cognac, par le décret du 1er mai 1909 et, pour l'Armagnac, par le décret du 25 mai 1909. En outre, toute expédition de Cognac et d'Armagnac faite en France doit être accompagnée, jusqu'à la frontière ou au port d'embarquement, d'un acquit régional. Ce document devant être remis à la sortie de France aux agents de la douane française, l'administration des Contributions indirectes a créé, à l'usage des acheteurs étrangers, des certificats dont la copie est ci-jointe, tenant lieu de l'acquit régional et offrant aux acheteurs étrangers toute garantie pour la pureté et l'origine du produit.

Tous les pays où la France expédie ses Cognacs et ses Armagnacs ont reconnu que les certificats délivrés par l'Administration des Contributions indirectes donnaient des garanties équivalentes aux certificats délivrés par les laboratoires officiels.

La Convention de Commerce entre la France et l'Estonie contient, dans la liste A, une remarque aux n° 27 et 28 précisant que, du bénéfice du droit réduit, ne jouissent que les boissons alcooliques et les vins accompagnés de certificats émis par les laboratoires officiels français attestant leur pureté et certifiant leur droit à une appellation régionale d'origine.

Je vous serais obligé de bien vouloir me faire savoir si le Gouvernement estonien est disposé à reconnaître que les Cognacs et les Armagnacs, accompagnés d'un certificat délivré par l'administration des Contributions indirectes, bénéficieront du droit réduit pré-

makse, ilma et oleks vajalik neile juurde lisada Põllutööministeeriumi laboratooriumide tunnistust.

Võtke vastu, Härra Minister, mu suure lugupidamise kinnitus.

Ch. Corbin.

Peaministri, Välisministri eest

Täievoliline Minister, Politilise ja Kaubandusliku Osakonna juhataja.

Härra PUSTA,
Eesti Minister.
Pariisis.

PÄRITOLUTUNNISTUS.
KAUDSED MAKSUD.

..... departemang.
..... osakond.
..... büroo.

Eriline reg. nr. 2 B.
PÄRITOLUNIMETUS: (A)

Viin, mis on valmistatud (B) ..... mis on saadud ja destilleeritud regioonis, mis annab õiguse tarvitatavale nimetusele.

..... (kuupäeval) ..... 192 ..... anti välja läbilasketunnistus nr. ..... all ..... hulga jaoks, nr ..... (1) ..... sisaldades kokku ..... liitrit ..... (2) viina, ... kraadilist ..... hektoliitri ..... liitri tsentiliitri puhta alkoholi peale, mis on saadetud ..... (kust) ..... (kellelt) ..... Hr. ..... (amet) ..... (kellele) Hr. ..... (amet) ..... (kus) .....

..... kogukonnas
..... departemangus.

Tehtud (kus) ....., ... (kuupäev) ..... 19....

(Maksuametniku allkiri)

---

(1) Ära näidata vaatide või kastide numbrid.
(2) Konjak-, armanjakk- j.n.e. viin.
(A) Päritolunimetus (konjak j.n.e.).
(B) Selle aine äratähendamine, millest viinad on valmistatud.

CERTIFICAT D'ORIGINE.
CONTRIBUTIONS INDIRECTES.

Département d .....
Direction d .....
Bureau d .....

Reg. N° 2 B spécial
ACQUIT D'ORIGINE: (A)

Eaux-de-vie provenant de (B) ..... récoltées et distillées dans la région donnant droit à l'appellation employée

---

Le ..... 192 ..... il a ..... été délivré un acquit-à-caution sous le N° ..... pour ..... n°s ..... à ..... (1) ..... contenant ensemble ..... litres d (2) ..... degrés centésimaux formant en hect. ..... alcool pur ..... lit. ..... cent. expédiés d ..... par M. ..... profession d ..... à M. ..... profession d ..... à ..... communed ..... département d .....

A ..... le ..... 192 .....

(Signature du buraliste)

---

(1) Indiquer les numéros des fûts ou des caisses.
(2) Eau-de-vie de Gognac, Armagnac, etc.
(A) Appellation d'origine (Cognac, etc.).
(B) Indication de la substance avec laquelle les eaux-de-vie ont été fabriquées.

Pariisis, 7. oktoobril 1929.

Härra Peaminister,

Oma noodiga 28. septembrist s. a. juhtis Teie Ekstsellents lahkesti minu tähelepanu asjaolule, et Prantsusmaa Kaudsete Maksude Valitsus on loonud konjaki ja armanjaki välisostjate tarbeks regionaalset kviitungit kujutavad tunnistused, mis võimaldavad pakkuda välisostjaile, mis puutub saaduse puhtusesse ja päritollu, samu kindlustusi nagu Põllutööministeeriumi ametlikkude laboratooriumide poolt väljaantud tunnistusedki. Mulle edasi saates samal ajal ka ärakirja nimetatud tunnistustest palus Teie Ekstsellents lahkesti endale teatada, kas Eesti Valitsus on nõus tunnustama, et konjakid ja armanjakid, mis on varustatud Kaudsete Maksude Valitsuse poolt väljaantud tunnistusega, kasutaksid edaspidi, nende sisseveol Eestisse, alandatud tollimakse, mis on ette nähtud Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsioonis 15. märtsist 1929. a., ilma et oleks vajalik neile juurde lisada Põllutööministeeriumi laboratooriumide tunnistust.

Vastuseks sellele noodile on mul au teatada Teie Ekstsellentsile, et Eesti Valitsus tunnustab, niivõrd kui tegu on konjaki ja armanjaki saadetistega, Kaudsete Maksude Valitsuse poolt väljaantud tunnistused samaväärseteks Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsiooni (nimekiri A, märkus §§ 27 ja 28 juurde) põhjal nõutud tunnistustega, mis on vajalikud, et konjakid ja armanjakid kasutaksid alandatud tollimakse, kusjuures on kokku lepitud, et nõnda tunnustatud tunnistused peavad sisaldama kõik vajalikud andmed nende saaduste puhtuse ja päritolu kohta, milliste kohta nad käivad, samuti ka nende alkoholisisalduse.

Meie mõlemate Valitsuste vahel nõnda sõlmitud kokkulepet ei panda maksma enne kui päeval, mil nimetatud kokkuleppe kinnitamisest Riigikogu poolt Eesti Valitsus teatab Prantsuse Vabariigi Valitsusele.

Võtke vastu, Härra Peaminister, mu suure lugupidamise kinnitus.

C. R. Pusta.

Tema Ekstsellents,
Härra Aristide BRIAND,
Peaminister, Välisminister.
Pariis.

Paris, le 7 octobre 1929.

Monsieur le Président,

Par sa note du 28 Septembre dernier Votre Excellence a bien voulu signaler à mon attention le fait que l'Administration des Contributions indirectes de France avait créé, à l'usage des acheteurs étrangers des Cognacs et des Armagnacs, des certificats tenant lieu de l'acquit régional et susceptibles d'offrir aux acheteurs étrangers, quant à la pureté et à l'origine du produit, les mêmes garanties que les certificats délivrés par les Laboratoires officiels du Ministère de l'Agriculture. En me communiquant en même temps une copie des certificats d'acquit dont il s'agit, Votre Excellence a bien voulu me demander si le Gouvernement estonien est disposé à reconnaître que les Cognacs et les Armagnacs, accompagnés d'un pareil certificat, bénéficieront, à leur entrée en Estonie, du droit réduit prévu à la liste A de la Convention commerciale franco-estonienne du 15 Mars 1929, sans qu'il soit nécessaire d'y joindre un certificat des laboratoires du Ministère de l'Agriculture.

En réponse à cette note, j'ai l'honneur de faire connaître à Votre Excellence que le Gouvernement estonien reconnaît, autant qu'il s'agit des expéditions de Cognacs et d'Armagnacs, les certificats délivrés par l'Administration des Contributions indirectes comme équivalents aux certificats exigés en vertu de la Convention commerciale franco-estonienne (liste A, remarque aux n°n° 27 et 28) pour l'admission des Cognacs et des Armagnacs au bénéfice des droits réduits, étant entendu que les certificats ainsi reconnus devront contenir toutes les indications nécessaires relatives à la pureté et à l'origine des produits auxquels ils se rapportent ainsi qu'à leur titrage d'alcool.

L'accord ainsi intervenu entre nos deux Gouvernements ne sera mis en vigueur que le jour où l'approbation dudit accord par le Riigikogu (l'Assemblée d'Etat) sera notifié par le Gouvernement estonien au Gouvernement de la République Française.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance de ma très haute considération.

C. R. Pusta.

Son Excellence,
Monsieur Aristide BRIAND,
Président du Conseil, Ministre
des Affaires Etrangères.
Pariis.

Riigikogu poolt 5. juunil 1930 vastuvõetud.

Eesti-Ungari legituse- ja vahekohtulepingu kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Ungari lepituse- ja vahekohtuleping, alla kirjutatud Tallinnas, 27. novembril 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega lepingu prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär Oskar Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Lepitus- ja vahekohtuleping Eesti ja Ungari vahel.

Eesti Vabariigi Riigivanem ja Tema Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent, juhitud soovist tihendada Eestit ja Ungarit ühendavaid sõprussidemeid ja lahendada, niipalju kui võimalik, lepituse või vahekohtu teel tülisid, mis võiksid tekkida mõlema maa vahel, otsustasid sõlmida selleks otstarbeks lepingu ja määrasid endi täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Riigivanem:
Härra Jaan Lattiku, Välisministri,

Tema Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent:

Härra Michel Jungerthi, Ungari Chargé d'Affaires'i Eestis,

kes, pärast oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste teatavaks võtmist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Artikkel 1.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad esitama lepitusasjatoimetamisele ja esineval juhul vahekohtuasjatoimetamisele ükskõik millise iseloomuga tüliküsimused, mis võiksid tekkida nende vahel ja mida ei oleks võimalik lahendada diplomaatilisel teel mõistliku aja jooksul.

See eeskiri ei käi tüliküsimuste kohta, mis on tekkinud enne käesolevat lepingut asetleidnud asjaoludest ja mis kuuluvad minevikku.

Tüliküsimused, mille lahendamiseks on ette nähtud eriline asjatoimetamine Kõrgete Lepinguosaliste vahel maksvate teiste konventsioonidega, korraldatakse vastavalt nende konventsioonide eeskirjadele.

Artikkel 2.

Kui on tegemist tüliküsimusega, mis kuulub ühe Lepinguosalise sisemise seadusandluse järgi tema rahvuslikkude kohtute kompetentsi, võib kostja Pool vastu seista sellele, et tüliküsimus esitataks lepitus- või vahekohtuasjatoimetamisele, enne kui on antud lõplik otsus kompetentse kohtuvõimu poolt. Neil juhtudel peab lepitamispalve olema esitatud kõige hiljem aasta jooksul arvates sellest otsusest.

Traité de conciliation et d'arbitrage entre l'Estonie et la Hongrie.

Le Chef de la République d'Estonie et Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie, animés du désir de resserrer les liens d'amitié qui unissent l'Estonie et la Hongrie et de résoudre autant que possible par voie de conciliation ou d'arbitrage les différends qui viendraient à s'élever entre les deux Pays, ont résolu de conclure à cet effet un traité et ont désigné comme leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Chef de la République d'Estonie:
Monsieur Jaan Lattik, Ministre des Affaires Etrangères,

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:
Monsieur Michel Jungerth, Chargé d'Affaires de Hongrie en Estonie,

lesquels, après avoir pris connaissance de leurs pleinpouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à soumettre à une procédure de conciliation et, le cas échéant, à une procédure d'arbitrage les différends, de quelque nature qu'ils soient, qui s'éleveraient entre elles et n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique dans un délai raisonnable.

Cette disposition ne s'applique pas aux différends nés de faits qui sont antérieurs au présent Traité et qui appartiennent au passé.

Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale est prévue par d'autres conventions, en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes, seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 2.

Lorsqu'il s'agit d'un différend qui, aux termes de la législation intérieure d'une des Parties Contractantes relève de la compétence des tribunaux nationaux de celle-ci, la Partie défenderesse peut s'opposer à ce qu'il soit soumis à une précédure de conciliation ou d'arbitrage avant qu'un jugement définitif ait été rendu par l'autorité judiciaire compétente. La demande de conciliation doit, dans ces cas, être formée une année, au plus tard, à compter de ce jugement.

Artikkel 3.

Lepitamine usaldatakse lepituskomisjonile, mis koosneb kolmest liikmest, kes määratakse igal erijuhul järgmiselt: Kõrged Lepinguosalised nimetavad igaüks endi vastavate kodanikkude hulgast valitud ühe komisjoni liikme ja määravad ühisel kokkuleppel komisjoni esimehe kolmandate riikide kodanikkude hulgast.

Kui kolme kuu jooksul arvates päevast, mil üks Kõrgetest Lepinguosalistest teatas teisele oma kavatsusest võtta tarvitusele lepitusmenetluse, ei ole aset leidnud Vastaspoole poolt komisjoni liikme nimetamist või Kõrgete Lepinguosaliste poolt ühisel kokkuleppel komisjoni esimehe määramist, palutakse Helveetsia Konföderatsiooni Esimeest toimetada tarvilikud määramised.

Artikkel 4.

Lepituskomisjoni ette kantakse tüliküsimus ühisel kokkuleppel teotsevate mõlemate Kõrgete Lepinguosaliste poolt komisjoni esimehele adresseeritud palve teel või kokkuleppe puudumisel ühe või teise Poole palvel. Palve sisaldab peale tülieseme kokkuvõtliku kirjelduse ülesande komisjonile võtta tarvitusele kõik kohased abinõud, mis võiksid viia leppimisele.

Kui palve tuleb ühe ainsa Poole poolt, teeb see selle viivitamata teatavaks Vastaspoolele.

Artikkel 5.

Lepituskomisjoni ülesandeks on selgitada tülialuseid küsimusi, koguda selleks otstarbeks kõike tarvilikku informatsiooni, ankeedi teel või teisiti, ja püüda lepitada Pooli. Ta võib pärast asja läbivaatamist esitada Pooltele temale sündsana näiva kokkuleppe tingimused ja määrata neile tähtaja endi otsuse teatamiseks.

Oma tööde lõpul seab komisjon kokku protokolli, mis konstateerib vastavalt juhtudele, et Pooled on kokku leppinud ja, kui need olemas, kokkuleppe tingimused, või et ei olnud võimalik lepitada Pooli.

Komisjoni tööd peavad olema lõpetatud, vähemalt kui Pooled selleks teisiti kokku ei lepi, kuue kuu jooksul arvates päevast, mil tüliküsimus komisjoni ette kanti.

Article 3.

La conciliation sera confiée à une Commission de Conciliation composée de trois membres, qui seront désignés dans chaque cas particulier, comme il suit, savoir: Les Hautes Parties Contractantes nommeront chacune un Commissaire choisi parmi leurs nationaux respectifs et désigneront d'un commun accord le Président de la Commission parmi les ressortissants de tierces Puissances.

Si, dans un délai de trois mois, à compter du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes aura notifié à l'autre son intention de recourir à la procédure de conciliation, la nomination du Commissaire de la Partie adverse ou la désignation du President de la Commission, d'un commun accord par les Hautes Parties Contractantes, n'est pas intervenue, le Président de la Confédération Suisse sera prié de procéder aux désignations nécessaires.

Article 4.

La Commission de Conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président par les deux Hautes Parties Contractantes, agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou par l'autre Partie. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

Si la requête émane d'une seule des Parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à la Partie adverse.

Article 5.

La Commission de Conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête, ou autrement et de s'efforcer de concilier les Parties. Elle pourra, après examen de l'affaire, exposer aux Parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-veral constatant, suivant les cas, soit que les Parties se sont arrangées, et, s'il y a lieu, les conditions de l'arrangement, soit que les Parties n'ont pu être conciliées.

Les travaux de la Commission devront, à moins que les Parties en conviennent différemment, être terminés dans le délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du litige.

Artikkel 6.

Kui pole eriliselt vastupidiselt määratud, korraldab lepituskomisjon ise oma asjatoimetamise, mis peab kõigil juhtudel olema kontradiktoorne. Ankeedi alal talitab komisjon, kui ta ühel häälel seda teisiti ei otsusta, rahvusvaheliste tüliküsimuste rahulikul teel lahendamise kohta käiva Haagi 1907. a. 18. oktoobri konventsiooni III osa (rahvusvahelised ankeetkomisjonid) eeskirjade järgi.

Artikkel 7.

Lepituskomisjon astub kokku, välja arvatud Kõrgete Lepinguosaliste vastupidisel kokkuleppel, tema esimehe poolt määratud kohas.

Artikkel 8.

Lepituskomisjoni tööd on avalikud ainult Kõrgete Lepinguosaliste nõusolekul tehtud komisjoni otsuste põhjal.

Artikkel 9.

Pooled on esindatud lepituskomisjoni juures agentidega, kel on ülesandeks olla vahemeesteks Poolte ja komisjoni vahel; peale selle võivad Pooled endale abiks võtta selleks otstarbeks nende poolt määratud nõuandjaid ja eksperte ning nõuda kõigi isikute ülekuulamist, kelle tunnistus näiks neile vajalikuna.

Omalt poolt on komisjonil õigus nõuda suusõnalisi seletusi mõlemate Poolte agentidelt, nõuandjatelt ja ekspertidelt, samuti ka kõigilt isikuilt, keda ta peaks tarvilikuks ette kutsuda nende valitsuse nõusolekul.

Artikkel 10.

Välja arvatud käesoleva Lepingu vastupidiste eeskirjade juhul, tehakse lepituskomisjoni otsused häälteenamusega.

Artikkel 11.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad hõlbustama lepituskomisjoni töid ja eriti varustama teda võimalikult suuremal ulatusel vajalikkude dokumentide ja andmetega, samuti ka tarvitusele võtma nende käsutuses olevaid abinõusid, et võimaldada komisjonil ette kutsuda ja üle kuulata nende territooriumil ja nende seadusandluse kohaselt tunnistajaid või eksperte ja sõita koha peale.

Article 6.

A moins de stipulation spéciale contraire, la Commission de Conciliation réglera elle-même sa procédure, qui dans tous les cas devra être contradictoire. En matière d'enquête, la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du Titre III (Commissions Internationales d'Enquête) de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 7.

La Commission de Conciliation se réunira, sauf accord contraire entre les Hautes Parties Contractantes, au lieu désigné par son Président.

Article 8.

Les travaux de la Commission de Conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des Hautes Parties Contractantes.

Article 9.

Les Parties seront représentées auprès de la Commission de Conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaire entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux Parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 10.

Sauf disposition contraire du présent Traité, les décisions de la Commission de Conciliation seront prises à la majorité de voix.

Article 11.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de Conciliation et, en particulier, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder, sur leur territoire et selon leur législation, à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Artikkel 12.

Lepituse nurjumisel võib kumbki Kõrgetest Lepinguosalistest nõuda, et tüliküsimus esitataks vahekohtule, tingimusel, et see küsimus kuuluks ühte neist juriidilise iseloomuga tüliküsimuste liiki, mille esemeks on:

a) mõne lepingu tõlgitsemine;

b) rahvusvahelise õiguse iga küsimus;

c) iga fakti olemasolu, mis, kui ta oleks kindlaks tehtud, moodustaks mõne rahvusvahelise kohustuse rikkumise;

d) mõne rahvusvahelise kohustuse rikkumisest tingitud heakstegemise iseloom ja ulatus.

Vaidluse juhul küsimuse kohta, kas tüliküsimus kuulub ühte ülalnimetatud tüliküsimuste liiki, esitatakse see eelküsimus vahekohtule.

Kui vahekohus tunnustab, et tüliküsimus allub vahekohtu lahendusele käesoleva lepingu mõttes, teeb ta samal ajal otsuse põhiküsimuse kohta.

Article 12.

A défaut de conciliation, chacune des Hautes Parties Contractantes pourra demander que le litige soit soumis à l'arbitrage, à condition qu'il rentre dans l'une des catégories de différends d'ordre juridique ayant pour objet:

a) l'interprétation d'un traité;

b) tout point de droit international;

c) la réalité de tout fait qui, s'il était établi, constituerait la violation d'un engagement international;

d) la nature ou l'étendue de la réparation due pour la rupture d'un engagement international.

En cas de contestation sur le point de savoir si le litige rentre dans l'une des catégories de différends susmentionnés, cette question préjudicielle sera soumise à l'arbitrage.

Si le tribunal arbitral reconnaît que le différend est susceptible de solution arbitrale au sens du présent Traité, il statuera en même temps sur le fond.

Artikkel 13.

Kõrged Lepinguosalised seavad kokku igal erijuhul erilise kompromissi, mis määrab selgesti ära tülieseme, kohtu koosseisu ja erilised kompetentsid, samuti ka kõik teised nende vahel kindlaksmääratud tingimused.

Kompromiss määratakse kindlaks nootidevahetusega Lepinguosaliste Valitsuste vahel.

Article 13.

Les Hautes Parties Contractantes établiront, dans chaque cas particulier, un compromis spécial déterminant nettement l'objet du différend, la composition et les compétences particulières du tribunal, ainsi que toutes autres conditions arrêtées entre elles.

Le compromis sera établi par échange de notes entre les Gouvernements des Parties Contractantes.

Artikkel 14.

Vastupidise kokkuleppe puudumisel korraldatakse vahekohtuasjatoimetamine rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta käiva Haagi 18. oktoobri 1907. a. konventsiooni artiklite 51 kuni 85 eeskirjadega.

Article 14.

Sauf convention contraire, la procédure arbitrale sera réglée par les articles 51 à 85 de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Artikkel 15.

Käesoleva Lepingu artiklis 12 ettenähtud eeskirjad ei riiva õigust esitada mõnd juriidilise iseloomuga tüliküsimust kompromissi teel Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale selle põhikirjas ettenähtud tingimustel ja asjatoimetamise järgi.

Article 15.

Les dispositions prévues par l'article 12 du présent Traité ne portent pas atteinte à la faculté de soumettre un différend d'ordre juridique, par voie de compromis, à la Cour Permanente de Justice Internationale dans les conditions et suivant la procédure prévue par son Statut.

Artikkel 16.

Kui artiklis 13 resp. 15 ettenähtud kompromissi ei ole saavutatud kuue kuu jooksul, mis

Article 16.

Si le compromis prévu par l'article 13 resp. 15 ne sera pas établi dans les six mois qui

järgnevad vahekohtunõude teatamisele, võib kumbki Pool kanda tüliküsimuse lihtsa palve teel Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ette.

Artikkel 17.

Vahekohtu poolt tehtud otsus viiakse Poolte poolt täide ausameelselt.

Artikkel 18.

Kõrged Lepinguosalised hoiduvad lepitus- ja vahekohtuasjatoimetamise kestel igast tegevusest või sammust, mis võiks mõjuda kahjulikult lepituskomisjoni ettepanekute vastuvõtmisele või vahekohtu otsuse täitmisele.

Artikkel 19.

Kumbki Pool kannab oma enda kulud ja võrdse osa lepitus- ja vahekohtuasjatoimetamise kuludest.

Artikkel 20.

Vaidlused, mis võiksid tekkida käesoleva Lepingu tõlgitsemise või täitmise suhtes, esitatakse, vastupidise kokkuleppe puudumisel, vahenditult vahekohtule.

Artikkel 21.

Käesolev Leping ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjade vahetus sünnib Tallinnas, niipea kui see võimalik.

Leping on sõlmitud kümne aasta kestuseks arvates ratifikatsioonikirjade vahetamisest. Kui ta ei ole üles öeldud vähemalt üks aasta enne selle tähtaja möödumist, jääb ta jõusse uueks kümneaastaseks perioodiks, ja nii edasi.

Selle tõenduseks kirjutasid Täisvolinikud alla käesolevale Lepingule.

Tehtud Tallinnas, 27. novembril tuhat üheksasada kakskümmend üheksa.

L. S.) J. Lattik. (L. S.) M. Jungerth.

suivront la notification d'une demande d'arbitrage, chacune des Parties pourra déférer, par voie de simple requête, le différend à la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 17.

La sentence rendue par le Tribunal sera exécutée de bonne foi par les Parties.

Article 18.

Les Hautes Parties Contractantes s'abstiendront, durant le cours de la procédure de conciliation ou d'arbitrage, de toute action ou mesure pouvant avoir une repercussion préjudiciable sur l'acceptation de propositions de la Commission de Conciliation ou sur l'exécution de la sentence.

Article 19.

Chaque Partie supportera ses propres frais et une partie égale des frais de la procédure de conciliation et d'arbitrage.

Article 20.

Les contestations qui surgiraient au sujet de l'interprétation ou de l'exécution du présent Traité seront, sauf convention contraire, soumises directement à l'arbitrage.

Article 21.

Le présent Traité sera ratifié et l'échange des ratifications aura lieu à Tallinn aussitôt que faire se pourra.

Le Traité est conclu pour une durée de dix années à compter de l'échange des ratifications. S'il n'est pas dénoncé une année au moins avant l'expiration de ce terme, il demeure en vigueur pour une nouvelle période de dix années et ainsi de suite.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité.

Fait à Tallinn, le 27 novembre mil neuf cent vingt-neuf.

(L. S.) J. Lattik. (L. S.) M. Jungerth.

Vabariigi Valitsuse otsus 11. juunist 1930.*)

1. Heaks kiita Riias 28. mail 1930 alla kirjutatud Lisaprotokoll teedenimestiku muutmise kohta, mis juurde lisatud Eesti ja Läti vahelisele kokkuleppele piiriäärsel maaribal asuvate teede ühise tarvitamise kohta (RT 58 — 1924, 27 — 1926 ja 31 — 1929).

2. Avaldada Lisaprotokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega ühes Vabariigi Valitsuse otsusega.

Riigivanem O. Strandman.

Välisminister J. Lattik.

Riigisekretär K. Terras.

*) RT 48 — 1930.

Lisaprotokoll teedenimestiku muutmise kohta, mis juurde lisatud Eesti ja Läti vahelisele kokkuleppele piiriäärsel maaribal asuvate teede ühise tarvitamise kohta.

Kokkukõlas Eesti ja Läti vahel Riias 2. aprillil 1924 a. sõlmitud piiriäärsel maaribal asuvate teede ühise tarvitamise kohta käiva kokkuleppe artikli ühega, leppisid Eesti Vabariigi Valitsus ja Läti Vabariigi Valitsus kokku järgmises:

Teede nimestik (ülalmainitud kokkuleppe Lisa nr. 1), mis on antud Läti poolt tarvitamiseks Eesti piiriäärse maariba elanikkudele, muudetakse, asendades tee, mis esineb mainitud nimestikus nr. 18 all, nimelt:

„18. Kellamäelt Pillardi kaudu (Läti) Luutsniku peale",

järgmise teega:

„18. Luutsnikust Pillardi ja Pluksi külade (Läti) kaudu Krabi asunduse peale".

Sama nimestik täiendatakse järgmise teega:

„Nihujärvest Pedeli kaudu (Läti) Eesti Valka".

Selle tõenduseks seadsid allakirjutanud kokku käesoleva protokolli, mis esitatakse kummagi lepinguosalise Valitsusele kinnitamiseks ja astub jõusse 1. juulil 1930.

Tehtud kahes eksemplaris ja alla kirjutatud Riias 28. mail 1930.

E. Virgo.
Eesti Vabariigi erakorraline saadik ja täievoliline minister.

H. Celminš.
Läti Vabariigi peaminister ja välisminister.

Protocole additionnel modifiant la liste des routes annexés à l'Accord entre la Lettonie et l'Estonie relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe.

Conformément à l'article premier de l'Accord relatif à l'usage commun des routes de la zone limitrophe, conclu entre la Lettonie et l'Estonie le 2 avril 1924 à Riga, le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la République d'Estonie sont convenus de ce qui suit:

La liste (Annexe I à l'Accord susmentionné) des routes mises par la Lettonie à la disposition des habitants de la zone limitrophe estonienne est modifiée en remplaçant la route figurant sous le No 18 de ladite liste, à savoir:

„18. De Kellamägi par Pilveder (Lettonie) vers Lutsnek"

par la route suivante:

„18. De Lutsnek par les villages Pilveder et Pluksi (Lettonie) jusqu'à la colonie de Krabi".

Le même liste est complétée par l'addition de la route suivante:

„De Nihujärve par Pedele (Lettonie) à Valk-Estonien".

En foi de quoi les soussignés ont arrêté le présent protocole qui sera soumis à la confirmation des Gouvernements des deux Parties Contractantes et entrera en vigueur le 1-er juillet 1930.

Fait en double exemplaire et signé à Riga, le 28 mai 1930.

E. Virgo.
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République d'Estonie.

H. Celminš.
Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères de la République de Lettonie.

Riigikogu poolt 19. juunil 1930 vastuvõetud

Rahvusvahelise oopiumikonventsiooniga ja selle protokolliga ühinemise seadus.

§ 1. Ühineda rahvusvahelise oopiumikonventsiooniga ja selle protokolliga, mõlemad alla kirjutatud Rahvasteliidu teisel oopiumikonverentsil 19. veebruaril 1925.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni ja selle protokolli prantsuse- ja ingliskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 51 — 1930.

Rahvusvaheline oopiumikonventsioon, vastuvõetud Teisel oopiumikonverentsil (Rahvaste Liit), allakirjutatud Genfis, 19. veebruaril 1925.

Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Kanada, Austraalia Ühendriik, Lõuna-Aafrika Unioon, Uus-Meremaa, Iiri Vaba Riik ja India, Bulgaaria, Tshiili, Kuuba, Taani, Hispaania, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, Jaapan, Läti, Luksemburg, Nikaraagua, Holland, Pärsia, Poola, Portugal, Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik, Siiam, Sudaan, Helveetsia, Tshehhoslovakkia ja Uruguai,

Arvesse võttes, et Haagi konventsiooni, 23. jaanuarist 1912, eeskirjade kohaldamine Lepinguosaliste poolt on andnud suure tähtsusega tagajärgi, kuid et selles konventsioonis ettenähtud ainete salavedu ja kuritarvitamine veel suures ulatuses edasi kestab;

Olles veendunud, et nende ainete salavedu ja kuritarvitamist saab tagajärjekalt maha suruda üksnes vähendades nende ainete tootmist ja valmistamist mõjuvamal kujul ja teostades rahvusvahelise kaubanduse alal kõvemat kontrolli ja järelevalvet, kui ette nähtud nimetatud konventsioonis;

Soovides uusi abinõusid tarvitusele võtta nimetatud konventsioonis ülesseatud sihi saavutamiseks ja tema eeskirju täiendada ning kõvendada;

Olles teadmises, et niisugune vähendus ja niisugune kontroll nõuab kõigi Lepinguosaliste koostööd;

Kindlas usus olles, et see jõupingutus inimsoo kaitseks leiab üksmeelset toetust asjasthuvitatud maade poolt:

On Kõrged Lepinguosalised otsustanud sel otstarbel sõlmida konventsiooni ning on nimetanud oma täisvolinikkudeks:

Albaania Kõrgema Nõukogu President:

Härra B. Blinishti, Albaania Sekretariaadi Juhataja Rahvaste Liidu juures.

Saksa Riigi President:

Härra H. von Eckardt'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri.

Austria Vabariigi President:

Härra Emerich Pflügl'i, Täievolilise Ministri, Austria Liiduvalitsuse esindaja Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Belgia Kuningas:

Härra Fernand Peltzer'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures.

Dr. Ferdinand de Myttenaere, Apteegiasjanduse peainspektori.

Brasiilia Ühendatud Riikide President:

Dr. Rumberto Gotuzzo, Vaimuhaigete eest hoolekande peaarsti Rio de Janeiros; Dr. Pedro Pernambuco, Erakorralise professori Rio de Janeiro Ülikooli arstiteaduskonnas.

Tema Majesteet Suur-Britannia ja Iirimaa Ühendatud Kuningriigi ning Briti Meretaguste Dominioonide Kuningas, India Keiser:

Sir Malcolm Delevingne, K. C. B., Riigisekretäri Abi; ja

Kanada Dominiooni poolt:

Auväärse Härra R. Dandurand'i, Senaatori, Delegaadi Rahvaste Liidu Kuuendal Täiskogu koosolekul.

Austraalia Ühendriigi poolt:

Härra M. L. Shepherd'i, J. S. O., Austraalia Ühendriigi Ametliku Sekretäri Suur-Britannias.

Lõuna-Aafrika Uniooni poolt:

Härra J. S. Smit'i, Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis.

Uus-Meremaa Dominiooni poolt:

Auväärse Sir James Allen'i, K. C. B., Uus-Meremaa Ülemkomissari Ühendatud Kuningriigis.

Iiri Vaba Riigi poolt:

Härra Michael Mac White'i, Iiri Vaba Riigi Esindaja Rahvaste Liidu juures.

India poolt:

Härra R. Sperling'i, Tema Briti Majesteedi Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures.

Tema Majesteet Bulgaaria Kuningas:

Härra Dimitri Mikoff'i, Chargé d'Affaires'i Helveetsias.

Tshiili Vabariigi President:

Härra Emilio Bello-Codesido, Suursaadiku, Tshiili Delegatsiooni Esimehe Rahvaste Liidu Kuuendal Täiskogu koosolekul.

Kuuba Vabariigi President:

Härra Aristides de Agüero y Bethencourt, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Saksa Riigi Presidendi juures ja Austria Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Taani Kuningas:

Härra A. Oldenburg'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures, Taani Esindaja Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:
Härra E. de Palacios'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures.

Prantsuse Vabariigi President:
Härra G. Bourgois, Prantsuse Konsuli;
Härra A. Kircher'i, Indo-Hiina tolli- ja režiidirektori.

Kreeka Vabariigi President:
Härra Vassili Dendramis'e, Chargé d'Affaires'i Helveetsias.

Tema Hiilgus Ungari Valitseja:
Dr. Zlotan Baranyai, Ungari Kuningliku Sekretariaadi Juhataja Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Jaapani Keiser:
Härra S. Kaku, Taiwan'i Pea-Valitsuse endise Kodanliku Kuberneri;
Härra Yotaro Sugimura, Suursaatkonna Nõuniku, Jaapani Keiserliku Büroo Juhataja Abi Rahvaste Liidu juures.

Läti Vabariigi President:
Härra W. G. Salnais'i, Hoolekandeministri.

Tema Kuninglik Kõrgus Luksemburgi Suurhertsoginna:
Härra Charles Vermaire'i, Luksemburgi Konsuli Genfis.

Nikaraagua Vabariigi President:
Härra A. Sottile, Nikaraagua Konsuli Genfis, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:
Härra W. G. van Wettum'i, Liikme Rahvaste Liidu Nõuandvas Komisjonis oopiumi ja muude kahjulikkude salakaupade asjus;
Härra J. B. M. Goebergh'i, Tervishoiupeainspektori;
Härra A. D. A. de Kat Angelino, Hiina Asjade Sekretäri Hollandi India Valitsuse juures.

Tema Keiserlik Majesteet Pärsia Shahh:
Tema Kõrgus Prints Mirza Riza Khan Arfa-od-Dovleh, Suursaadiku, Keiserliku Valitsuse Esindaja Rahvaste Liidu juures.

Poola Vabariigi President:
Dr. W. Chodzko, endise Avaliku Tervishoiu Ministri, Poola Valitsuse Delegaadi Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelise Büroo juures.

Portugali Vabariigi President:
Härra Bartholomeu Ferreira, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures;
Dr. Rodrigo J. Rodrigues'i, Makao Kuberneri.

Tema Majesteet Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningas:
Härra M. Yovanovitsh'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Siiami Kuningas:
Tema Kõrguse Prints Damras'i, Chargé d'Affaires'i Hollandis.

Tema Ekstsellents Sudaani Kindralkuberner:
Härra Wasey Sterry, C. B. E., Sudaani Valitsuse Juriidilise Sekretäri.

Helveetsia Liidunõukogu:
Härra Paul Dinichert'i, Täievolilise Ministri, Liidu Politilise Departemangu Välisasjade Osakonna Juhataja.

Tshehhoslovakkia Vabariigi President:
Härra Ferdinand Veverka, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Uruguai Vabariigi President:
Härra Enrique E. Buero, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Liidunõukogu juures,

kes, pärast oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

I peatükk.
Definitsioonid.
Artikkel 1.

Käesoleva konventsiooni otstarvetel lepivad Lepinguosalised kokku vastu võtma järgmisi definitsioone:

Toores oopium. — „Toore oopiumi" all tuleb mõista loomulikult tardunud mahla, mis saadud unimaguna *(Papaver somniferum L.)* kapslitest ning mis ümber töötatud ainult niivõrd, kui see pakkimiseks ja veoks tarvilik, vaatamata tema morfiinisisalduse peale.

Arstlik oopium. — „Arstliku oopiumi" all tuleb mõista oopiumi, mis tarvilikult ümber töötatud, et teda kohastada arstlikuks tarvitamiseks, olgu pulbri või terakeste näol või segatult neutraalainetega, vastavalt farmakopöa nõuetele.

Morfiin. — „Morfiini" all tuleb mõista oopiumi peaalkaloidi, mille keemiline valem on $C_{17}H_{19}NO_3$.

Diatsetüülmorfiin. — „Diatsetüülmorfiini" all tuleb mõista diatsetüülmorfiini (diamorfiin, heroiin), mille keemiline valem on $C_{21}H_{23}NO_5$.

Kookaleht. — „Kookalehe" all tuleb mõista kokaiinipuu — *Erythroxylon Coca Lamarck* — ja *Erythroxylon novo-granatense (Morris) Hieronymus'e* ning samasse punapuuliste — *Erythroxylacea* — sugukonda kuuluvate teisendliikide lehte, samuti teiste sellesse perekonda kuuluvate taimeliikide lehte, millest võib kokaiini ekstraheerida kas otseteed või saavutada keemilise ümbertöötamise teel.

Toores kokaiin. — „Toore kokaiini" all tuleb mõista kõiki produkte, mis saadakse kooka-lehest ning mida võib vahenditult või kaudselt tarvitada kokaiini valmistamiseks.

Kokaiin. — „Kokaiini" all tuleb mõista pahempoolse pöörduvusega bensüülekgoniini metüüleetrit ([α] D 20° = —16° 4, 20%-lises kloroformlahuses), mille valem on $C_{17}N_{21}NO_4$.

Ekgoniin. — „Ekgoniini" all tuleb mõista pahempoolse pöörduvusega ekgoniini ([α] D 20° = —45° 6, 5%-lises vesilahuses), mille valem on $C_9H_{15}NO_3H_2O$, ja kõiki selle ekgoniini derivaate, mida võiks tööstuslikult tarvitada tema saavutamiseks.

India kanep. — „India kanepi" all mõistetakse *Cannabis sativa L.* kuivatatud, õitsevaid või viljastunud latvu, millest vaik välja tõmbamata, olgu need müügil mistahes nime all.

II peatükk.

Sisemine kontroll toore oopiumi ja kooka-lehtede üle.

Artikkel 2.

Lepinguosalised kohustuvad, kui seda veel ei ole tehtud, maksma panema seadusi ja määrusi selleks, et kindlustada mõjuvat kontrolli toore oopiumi tootmise, jaotamise ja väljaveo üle; nad kohustuvad samuti perioodiliselt revideerima ja sel mõõdul kui see tarvilik, kõvendama selle ala kohta käivaid seadusi ja määrusi, mis nad maksma pannud 1912 a. sõlmitud Haagi konventsiooni artikli 1 või käesoleva konventsiooni põhjal.

Artikkel 3.

Lepinguosalised piiravad, arvestades oma kaubandusolude lahkuminevust, linnade, sadamate ja muude kohtade arvu, mille kaudu lubatakse sisse või välja vedada toorest oopiumi ja kooka-lehti.

III peatükk.

Sisemine kontroll valmis-apteegikaupade üle.

Artikkel 4.

Käesoleva peatüki eeskirjad on maksvad järgmiste ainete kohta:

a) meditsinaaloopium;

b) toores kokaiin ja ekgoniin;

c) morfiin, diatsetüülmorfiin, kokaiin ja nende vastavad soolad;

d) kõik offitsinaalsed kui ka mitte-offitsinaalsed preparaadid (ühes arvatud ka niinimetatud antioopium), mis sisaldavad üle 0,2% morfiini või üle 0,1% kokaiini;

e) kõik diatsetüülmorfiini sisaldavad preparaadid;

f) india kanepi galeenilised preparaadid (ekstrakt ja tinktuur);

g) kõik muud narkootilised ained, missugustele võib kohalduda käesolev konventsioon, vastavalt artiklile 10.

Artikkel 5.

Lepinguosalised panevad maksma mõjuvaid seadusi ja määrusi selleks, et piirata käesoleva peatüki alla käivate ainete valmistamist, sissevedu, müüki, jaotamist, väljavedu ja tarvitamist ainuüksi arstlikkude ja teaduslikkude otstarvetega. Nad koopereerivad endi vahel selleks, et takistada nende ainete tarvitamist muudeks otstarveteks.

Artikkel 6.

Lepinguosalised kontrollivad kõiki, kes valmistavad, sisse veavad, müüvad, välja jaotavad või välja veavad aineid, mille kohta käib käesolev peatükk, samuti ka hooneid, kus need isikud teostavad niisugust tööstust või kaubandust.

Sel otstarbel peavad Lepinguosalised:

a) piirama artiklis 4 b, c, g ettenähtud ainete valmistamist ainuüksi nendele ettevõtetele ja hoonetele, missuguste kohta selleks luba antud;

b) nõudma, et kõik, kes nimetatud aineid valmistavad, sisse veavad, müüvad, välja jaotavad või välja veavad, oleksid varustatud litsentsi või loaga nende operatsioonide toimetamiseks;

c) neilt isikutelt nõudma, et nad oma raamatutesse sisse kannaksid täpsad arvud nimetatud ainete produtseeritud koguse, sisseveo, väljaveo, müügi ja igal muul viisil edasiandmise (loovutamise) kohta. See reegel ei ole ilmtingimata kohaldatav koguste kohta, mis

arstide poolt välja kirjutatakse, ega ka müükide kohta arsti retsepti järgi apteekrite poolt, kes selleks tarvilikult volitatud, kui need retseptid arsti või apteekri poolt igal üksikul juhul nõutud korras alal hoitakse.

Artikkel 7.

Lepinguosalised võtavad arvitusele abinõud, et takistada käesoleva peatüki alla käivate ainete loovutamist isikutele, kes ei ole õigustatud nende ainete saamiseks, või niisuguste ainete valdamist nende isikute poolt.

Artikkel 8.

Juhul, kui Rahvaste Liidu Tervishoiukomitee, olles esitanud küsimuse Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelise Büroo Alalisele Komiteele Pariisis, et sellelt nõutada arvamuseavaldust ja aruannet, on konstateerinud, et teatud preparaadid, mis sisaldavad käesolevas peatükis ettenähtud narkootilisi aineid, ei või välja kutsuda harjumust narkootilisi aineid tarvitada arstirohu-ainete iseloomu tõttu, missugustega need narkootilised ained ühendatud ning mis praktikas takistavad viimaste eraldamist, teadustab Tervishoiukomitee sellest konstateerimisest Rahvaste Liidu Nõukogule. Nõukogu teeb selle konstateerimise teatavaks Lepinguosalistele, mille tagajärjel käesoleva konventsiooni eeskirjad maksvuse kaotavad niisuguste preparaatide kohta.

Artikkel 9.

Iga Lepinguosaline võib apteekritele õiguse anda publikule välja anda tungivuse korral oma äranägemise järgi arstirohtudena otsekoheseks tarvitamiseks järgimisi oopiumi sisaldavaid offitsinaalseid preparaate: oopiumitinktuuri, Sydenham'i laudanumi ja Doveri pulbrit; siiski ei pea maksimaalne doos, mida niisugusel juhtudel võib välja anda, offitsinaalset oopiumi sisaldama üle 0,25 g, ja apteekril tuleb välja antud kogused sisse kanda oma raamatutesse vastavalt artikli 6 p-le c.

Artikkel 10.

Juhul, kui Rahvaste Liidu Tervishoiukomitee, olles esitanud küsimuse Avaliku Tervishoiu Rahvusvahelise Büroo Alalisele Komiteele Pariisis, et sellelt nõutada arvamuseavaldust ja aruannet, on konstateerinud, et mõni narkootiline aine, mis käesoleva konventsiooni alla ei käi, võib põhjust anda analoogilistele kuritarvitustele ja tekitada sama kahjulikke tagajärgi kui konventsiooni käesolevas peatükis ettenähtud ained, siis informeerib Tervishoiukomitee sellest Rahvaste Liidu Nõukogu ja soovitab talle käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaldamist sellele ainele.

Rahvaste Liidu Nõukogu teeb selle soovituse Lepinguosalistele teatavaks. Iga Lepinguosaline, kes soovituse vastu võtab, teatab vastuvõtmisest Rahvaste Liidu peasekretärile, kes sellest teadustab teistele Lepinguosalistele.

Käesoleva konventsiooni eeskirjad hakkavad viibimata maksma küsimusesoleva aine kohta, nende Lepinguosaliste vahekorras, kes eelmistes lõigetes ettenähtud soovituse vastu võtnud.

IV peatükk.

India kanep.

Artikkel 11.

1. Täienduseks käesoleva konventsiooni V peatüki eeskirjadele, mis tarvitusele tulevad india kanepi ja sellest ekstraheeritud vaigu kohta, kohustuvad Lepinguosalised:

a) ära keelama india kanepist saadud vaigu ja selle vaigu alusel koostatud tavaliste preparaatide (nagu hashish, esrar, chira ja djamba) väljaveo, mis sihitud maale, kus nende tarvitamine keelatud, ja juhul, kui nende väljavedu on lubatud, nõudma erilise sisseveo loa esitamist, mis välja antud sisseveomaa valitsuse poolt ning mis tõestab, et sissevedu on lubatud loas üksikasjaliselt märgitud otstarveteks ning et seda vaiku või nimetatud preparaati ei reeksporteerita;

b) nõudma, enne käesoleva konventsiooni artiklis 13 ettenähtud väljaveoloa väljaandmist india kanepi kohta, erilise sisseveoloa esitamist, mis välja antud sisseveomaa valitsuse poolt ning mis tõestab, et sissevedu on lubatud ning on määratud ainuüksi arstlikkudeks või teaduslikkudeks otstarveteks;

2. Lepinguosalised teostavad mõjuvat kontrolli, mis kohane selleks, et takistada korravastast kaubitsemist india kanepi ning eriti tema vaiguga.

V peatükk.

Rahvusvahelise kaubanduse kontroll.

Artikkel 12.

Iga Lepinguosaline peab nõudma, et iga käesoleva konventsiooni alla käiva aine sisseveo kohta igakord muretsetaks eraldi sisseveoluba. Niisuguses loas on ära märgitud sisseveoks lubatud kogus, importeerija nimi ja aadress, samuti ka eksporteerija nimi ja aadress.

Sisseveoloas määratakse lähemalt aeg, mille kestel sissevedu peab sündima; selles võidakse lubada ka sissevedu mitmes saadetises.

Artikkel 13.

1. Iga Lepinguosaline nõuab, et iga käesoleva konventsiooni alla käiva aine väljaveo kohta muretsetaks eraldi väljaveoluba. Niisuguses loas on ära tähendatud väljaveoks lubatud kogus, eksporteerija nimi ja aadress, samuti ka importeerija nimi ja aadress.

2. Enne niisuguse väljaveoloa väljaandmist nõuab Lepinguosaline, et isiku või ettevõtte poolt, kes väljaveoluba palub, esitataks sisseveotunnistus, mis välja antud sisseveomaa valitsuse poolt ning mis tõestab, et sissevedu on lubatud.

Iga Lepinguosaline kohustub võimaluse piirides tarvitusele võtma sisseveotunnistuse vormi, mis käesolevale konventsioonile juurde lisatud.

3. Väljaveoloas määratakse aeg, mille kestel väljavedu peab sündima, ning mainitakse sisseveotunnistuse number ja kuupäev kui ka asutis, kes selle välja andnud.

4. Üks ärakiri väljaveoloast läheb saadetisega kaasa; ka saadab valitsus, kes väljaveoloa välja annab, ärakirja sellest sisseveomaa valitsusele.

5. Kui sissevedu on sündinud või kui sissevedamiseks määratud tähtaeg möödunud, saadab sisseveomaa valitsus vastava ametliku märkusega varustatud väljaveoloa tagasi väljaveomaa valitsusele. Märkuses tähendatakse ära tegelikult sisseveetud kogus.

6. Kui tegelikult välja veetud kogus on väiksem sellest, mis väljaveoloas nimetatud, märgitakse see kogus asjaomaste ametivõimude poolt väljaveoloale ja igale ametlikule ärakirjale sellest loast.

7. Kui väljaveopalve käib saadetise kohta, mis määratud tollilattu paigutamiseks sisseveomaal, võib väljaveomaa asjaomane ametivõim ülal ettenähtud sisseveotunnistuse asemel aktsepteerida eritunnistuse, millega sisseveomaa asjaomane ametivõim tõestab, et ta lubab saadetise sissevedu eelmainitud tingimustel. Niisugusel juhul märgitakse väljaveoloal eriti, et saadetis on välja veetud tollilattu paigutamiseks.

Artikkel 14.

Et kindlustada käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaldamist ja teostamist täies ulatuses vabasadamates ja tollivabades piirkondades, kohustuvad Lepinguosalised oma territooriumidel asuvate vabasadamate ja tollivabade piirkondade kohta tarvitusele võtma sisemaal maksvaid seadusi ja määrusi, ning seal ainete suhtes, mis mainitud konventsioonis ette nähtud, teostama samasugust järelevalvet ja samasugust kontrolli kui oma territooriumi teistes osades.

Siiski ei takista käesolev artikkel kedagi Lepinguosalistest nimetatud ainete kohta vaba sadamates ja tollivabades piirkondades maksma panemast karmimaid eeskirju kui oma territooriumi teistes osades.

Artikkel 15.

1. Käesolevas konventsioonis ettenähtud ainete ühtegi saadetist, mis välja veetakse mingisuguselt maalt olles sihitud mõnesugusele teisele maale, ei ole lubatud läbi vedada mõnest kolmandast maast, — selle peale vaatamata, kas see saadetis tarvitatavalt laevalt või veoabinõult maha võetakse või mitte, — kui selle maa asjaomastele ametivõimudele ei esitata ärakirja väljaveoloast (või tunnistust sihtteest kõrvalekaldumise kohta, kui niisugune tunnistus välja antud vastavalt järgmisele lõikele), mis on saadetisega kaasas.

2. Selle maa asjaomased ametivõimud, mille kaudu on lubatud läbi viia selle käesolevas konventsioonis ettenähtud aine saadetist, võtavad tarvitusele kõik tarvilikud abinõud selleks, et takistada nimetatud saadetise juhtimist mõnesse uude sihtkohta, mis ei lange ühte sellel saadetisel kaasasoleva väljaveoloa ärakirjal (või sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistusel) märgitud sihtkohaga, välja arvatud juht, kui selle maa valitsus niisuguseks sihtteest kõrvalekaldumiseks loa andnud erilise sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistusega. Sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistus antakse välja ainult pärast sisseveoloa kättesaamist, artikli 13 eeskirjade kohaselt, missugune sisseveoluba on välja antud selle maa valitsuse poolt, kuhu nimetatud saadetist tahetakse kõrvale juhtida, ning mis peab sisaldama neidsamu andmeid, mida artikli 13 järgi tuleb mainida väljaveoloas, kui ka selle maa nimetuse, kust see saadetis esimeseks välja veetud. Kõik artikli 13 eeskirjad, mis on maksvad väljaveoloa kohta, tulevad samavõrd tarvitusele ka sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistuste kohta.

Peale selle tuleb selle maa valitsusel, kes loa annab saadetise mujale juhtimiseks, alal hoida ärakirja algväljaveoloast (või sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistusest), mis mainitud saadetisel kaasas on nimetatud maa territooriumile jõudmise silmapilgul, ja see tagasi saata valitsusele, kelle poolt ta välja antud, teatades sellele ühtlasi maa nimetuse, kuhu saadetist juhtida luba oli antud.

3. Käesoleva artikli eelmised eeskirjad ei tule tarvitusele niisugustel juhtudel, kui vedu sünnib õhuteel, eeldusel, et lennuvahend kolmanda maa territooriumist maandumata üle lendab. Kui lennuvahend selle maa territooriumil maandub, tulevad nimetatud eeskirjad tarvitusele sel määral, kui olukord seda lubab.

4. Käesoleva artikli 1—3 lõike eeskirjad ei kitsenda milleski nende rahvusvaheliste kokkulepete eeskirjade maksvust, mis piiravad mõne Lepinguosalise poolt teostatavat kontrolli käesolevas konventsioonis ettenähtud ainete üle, sel juhul, kui need ained edasi toimetatakse otsetransiidina.

5. Käesoleva artikli eeskirjad ei tule tarvitusele nende ainete edasitoimetamise kohta postiteel.

Artikkel 16.

Kui käesolevas konventsioonis ettenähtud aine saadetis on välja laaditud mõne Lepinguosalise territooriumil ja paigutatud tollilattu, siis ei või teda niisugust laost välja võtta ilma sellele ametivõimule, kellele tolliladu allub, sisseveoluba esitamata, mis välja antud sihtmaa valitsuse poolt ning tõestab, et sissevedu on lubatud. Selle ametivõimu poolt antakse välja iga niiviisi väljavõetud saadetise kohta eriluba, mis täidab artiklites 13, 14 ja 15 ettenähtud väljaveoloa aset.

Artikkel 17.

Juhul, kui käesolevas konventsioonis ettenähtud ained transiidil läbivad ühe Lepinguosalise territooriume või seal tollilattu paigutatakse, siis ei või nende kallal toime panna mingit operatsiooni, mis muudaks kas nende loomust või — välja arvatud juht, mil selleks asjaomase ametivõimu luba olemas — nende pakist.

Artikkel 18.

Kui mõni Lepinguosalistest loeb võimatuks käesoleva peatüki mõnesuguse eeskirja kohaldamise oma kaubandusele mõne teise maaga, arvestades tõsiasja, et see viimane ei ole käesoleva konventsiooni osaline, siis on niisugune Lepinguosaline kohustatud käesoleva peatüki eeskirju tarvitusele võtma ainult sel määral, kui asjaolud seda lubavad.

VI peatükk.

Alaline keskkomitee.

Artikkel 19.

Käesoleva konventsiooni jõusseastumisele järgneva kolme kuu jooksul kujundatakse Alaline Keskkomitee.

Keskkomitee koosneb kaheksast isikust, kes on üldise usalduse osalised oma tehnilise asjatundlikkuse, oma erapooletuse ja oma rippumatuse tõttu.

Keskkomitee liikmed nimetatakse Rahvaste Liidu Nõukogu poolt.

Ameerika Ühendriikidele ja Saksamaale pannakse kummalegi ette määrata üks isik osavõtmiseks neist nimetamistoimingutest.

Liikmete määramisele asudes võetakse arvesse, kuivõrt tähtis on Keskkomiteesse kohases proportsioonis paigutada isikuid, kes on asjatundjad uimastavate ainete küsimuses ühelt poolt neid tootvate ning valmistavate maade suhtes ja teiselt poolt neid tarvitavate maade suhtes, ning kes kuuluvad neile maadele.

Keskkomitee liikmed ei või täita funktsioone, mis neid seavad otsekohese rippuvuse seisukorda oma maa valitsusest.

Komitee liikmete mandaadi kestus on viis aastat ning nad on tagasivalitavad.

Komitee valib ise endale esimehe ja määrab ise kindlaks oma kodukorra.

Komitee koosolekute kindlaksmääratud kvoorumi moodustavad neli liiget.

Komitee otsused artiklite 24 ja 26 kohta peavad olema vastu võetud absoluutse häälteenamusega kõigist Komitee liikmetest.

Artikkel 20.

Rahvaste Liidu Nõukogu teeb kokkuleppel Komiteega tarvilikud korraldused Komitee organiseerimise ja töötamise tarbeks, et tagada selle asutise täielikku rippumatust tema tehniliste ülesannete täitmisel, vastavalt käesolevale konventsioonile, ning et Rahvaste Liidu peasekretäri kaudu kindlustada Komitee administratiivse aparaadi töötamist.

Peasekretär määrab Keskkomitee sekretäri ja kantseleiametnikud Komitee enese valikul ja Nõukogu heakskiitmise eeltingimusel.

Artikkel 21.

Lepinguosalised on kokku leppinud iga aasta enne 31. detsembrit artiklis 19 ettenähtud Alalisele Keskkomiteele saatma arvatlused iga käesolevas konventsioonis ettenähtud aine koguse kohta, mida järgneva aasta jooksul nende territooriumidele tuleb sisse vedada sisemiseks tarvitamiseks arstlikkudeks, teaduslikkudeks ja muudeks otstarveteks.

Neid arvatlusi ei tule lugeda siduvaiks vastavatele Valitsustele, vaid nad antakse Keskkomiteele materjaliks tema ülesannete täitmisel.

Juhul, kui asjaolud sunnivad mõnd riiki aasta kestel oma arvatlusi muutma, teatab see maa Keskkomiteele revideeritud arvud.

Artikkel 22.

1. Lepinguosalised on kokku leppinud Keskkomiteele hiljemalt kolm kuud (paragrahvis c ettenähtud juhtudel — viis kuud) pärast aasta lõppu ning Komitee poolt ette märgitud viisil saatma möödunud eelmise aasta kohta statistilisi andmeid, nii täielikke ja täpsaid kui võimalik:

a) toore oopiumi ja kookalehtede produktsiooni kohta;

b) käesoleva konventsiooni III peatükis artiklis 4, pp. b, c, g ettenähtud ainete valmistamise ning selleks tarvisminevate tooresainete kohta. Nende ainete kogus, mida tarvitatakse muude, käesolevas konventsioonis mitte-ettenähtud derivaatide valmistamiseks, deklareeritakse eraldi;

c) käesoleva konventsiooni II ja III peatükis ettenähtud ainete tagavarade kohta, mida peetakse suurkaupmeeste või Riigi poolt tarbimiseks sisemaal, mitte Riigi tarveteks, vaid teistel otstarvetel;

d) käesoleva konventsiooni II ja III peatükis ettenähtud ainete tarbimise kohta peale selle, mis läheb Riigi tarveteks;

e) käesolevas konventsioonis ettenähtud ainete koguste kohta, mis konfiskeeritud lubamata sisse- või väljaveo tagajärjel; neis statistilistes andmetes tuleb ära märkida, mis konfiskeeritud ainetega tehtud, ning nad peavad sisaldama kõiki muid tarvilikke teateid konfiskatsiooni ja konfiskeeritud ainete tarvitamise kohta.

Statistilised andmed, mis ette nähtud lit. a, b, c, d, e all, saadetakse Keskkomitee poolt Lepinguosalistele laiali.

2. Lepinguosalised on kokku leppinud Keskkomiteele tema poolt ettekirjutatud viisil saatma nelja nädala jooksul pärast iga kolmekuulise perioodi lõppu oma sisse- ja väljaveo statistilised andmed iga käesolevas konventsioonis ettenähtud aine kohta, mis eelmise kolme kuu jooksul üksikust maast tulnud või olnud sinna sihitud. Need statistilised andmed saadetakse telegraafi teel juhtudel, mida Komitee omalt poolt võib kindlaks määrata, välja arvatud need korrad, mil ainete kogus langeb alla miinimumi, mis iga üksiku aine kohta Keskkomitee poolt kindlaks määratakse.

3. Käesoleva artikli põhjal statistilisi andmeid saates märgivad valitsused Riigi tarveteks sisseveetud või ostetud kogused eraldi, et võimalik oleks kindlaks teha koguseid, mida vastav maa vajab üldisteks meditsiini ja teaduse otstarveteks. Keskkomiteel ei ole mingit voli küsimusi ette panna või mingisugust arvamust avaldada Riigi tarveteks sisse veetud või ostetud koguste või nende tarvitamise kohta.

4. Aineid, mis Riigi poolt tagavaras hoitud, sisse veetud või ostetud eventuaalseks edasimüümiseks, ei loeta käesoleva artikli mõttes tõeliselt Riigi tarveteks tagavaras hoituteks, sisseveetuteks või ostetuteks.

Artikkel 23.

Selleks et täiendada Keskkomiteele saadetud andmeid kogu maailma toore oopiumi üldkoguse lõpliku jaotamise kohta, varustavad nende maade valitsused, kus ümbertöötatud oopiumi tarvitamine ajutiselt lubatud, Komiteed iga aasta hiljemalt kolm kuud pärast aasta lõppu tema poolt ettekirjutatud kujul, peale artiklis 22 ettenähtud statistiliste andmete, võimalikult täielikkude ja täpsate statistiliste andmetega eelmisest aastast:

1) ümbertöötatud oopiumi valmistamise ja selleks tarvitatud tooresainete kohta;

2) ümbertöötatud oopiumi tarbimise kohta.

On kokku lepitud, et Komitee ei ole volitatud küsimusi esitama või mingisugust arvamust avaldama niisuguste statistiliste andmete asjus ning et artikli 24 eeskirjad ei tule tarvitusele käesolevas artiklis puudutatud küsimuste kohta, välja arvatud juhud, mil Komitee võib konstateerida suuremaviisiliste lubamata rahvusvaheliste operatsioonide olemasolu.

Artikkel 24.

1. Keskkomitee valvab järjekindlalt rahvusvahelise turu liikumise järele. Kui temal tarvitada olevad andmed talle põhjust annavad järeldada, et teatav maa endale koondab mõnda käesolevas konventsioonis ettenähtud ainet liiga suurtes hulkades ja niiviisi ähvardab muutuda lubamata kauplemise keskkohaks, siis on tal õigus küsimuses olevalt maalt seletusi küsida Rahvaste Liidu peasekretäri vahetalitusel.

2. Kui see maa kohase aja jooksul ei ole andnud mingisugust seletust või kui antud seletused ei ole rahuldavad, on Keskkomiteel õigus juhtida kõigi Lepinguosaliste valitsuste kui ka Rahvaste Liidu Nõukogu tähelepanu sellele asjale ning soovitada, et küsimusesolevale maale ei sihitaks ainustki uut väljaveosaadetist ainetega, mis käivad käesoleva konventsiooni alla, või mõne üksiku ainega nende hulgast, kuni Komitee teatab, et ta on saanud täielikult rahuldava informatsiooni seisukorra kohta sellel maal nimetatud ainete suhtes. Keskkomitee teatab samal ajal asjaosalise maa valitsusele soovitusest, mis tema poolt tehtud.

3. Asjasthuvitatud maa võib küsimuse esitada Rahvaste Liidu Nõukogule.

4. Iga väljaveomaa valitsus, kes ei ole nõus talitama Keskkomitee soovituse kohaselt, võib samuti küsimuse esitada Rahvaste Liidu Nõukogule.

Juhul, kui ta seda tarvilikuks ei pea, teatab ta viibimata Keskkomiteele, et ta ei ole nõus talitama Komitee soovituse järgi, ära märkides, kui võimalik, selle põhjused.

5. Keskkomiteel on õigus küsimuse kohta aruannet avaldada ja seda Nõukogule teatavaks teha, kes selle kätte saadab Lepinguosaliste valitsustele.

6. Kui mingisugusel juhul Keskkomitee otsus ei ole vastu võetud ühel häälel, tuleb ära märkida ka vähemuse arvamus.

7. Igal maal on õigus oma esindajat saata Keskkomitee istungitele, kus arutusele tuleb mõni küsimus, millest tema otseteed huvitatud.

Artikkel 25.

Kõigil Lepinguosalistel on õigus sõbralikult Komitee tähelepanu juhtida igale küsimusele, mis nende arvates näib nõudvat uurimist. Siiski ei või käesolevat artiklit tõlgitseda niiviisi, nagu laiendaks ta Komitee volipiire.

Artikkel 26.

Maade suhtes, kes ei ole käesoleva konventsiooni osalised, võib Keskkomitee tarvitusele võtta artiklis 24 ettenähtud abinõud sel juhul, kui ta temal tarvitada olevate andmete põhjal otsusele jõuab, et teatav maa ähvardab muutuda lubamata äriajamise keskkohaks; niisugusel juhul võtab Komitee tarvitusele abinõud, mis nimetatud artiklis ette nähtud teadaande suhtes asjaosalisele maale.

Artikli 24 3, 4 ja 7 lõige on niisugusel juhul maksvad.

Artikkel 27.

Keskkomitee esitab iga aasta Rahvaste Liidu Nõukogule aruande oma töödest. Aruanne avaldatakse ja tehakse teatavaks kõigile Lepinguosalistele.

Keskkomitee astub kõik tarvilikud sammud selleks, et arvatlused, statistilised andmed, teated ja seletused, mis on tema käsutada vastavalt käesoleva konventsiooni artiklitele 21, 22, 23, 24, 25 või 26, ei saaks teatavaks viisil, mis võiks kergendada spekulantide operatsioone või kahju tuua mõne Lepinguosalise seadusepärasele kaubandusele.

VII peatükk.

Üldised eeskirjad.

Artikkel 28.

Iga Lepinguosaline kohustub nende seauste ja määruste rikkumiste eest, mis puutuvad käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaldamisse, maksma panema väärilisi karistusi, tarbekorral kuni ainete konfiskeerimiseni, mis moodustavad üleasteobjekti.

Artikkel 29.

Lepinguosalised võtavad kõige heatahtlikumalt arutusele võimaluse seadusandluse teel võtta tarvitusele abinõusid tegude karistamiseks, mis toime pandud nende jurisdiktsiooni piirides selleks, et kaasa aidata või osa võtta ükskõik missugusel kohal väljaspool nende jurisdiktsiooni piire mõnesuguse teo kordasaatmisest, mis osutub sellel kohal maksvate ja käesolevas konventsioonis käsitletud küsimustesse puutuvate seaduste rikkumiseks.

Artikkel 30.

Lepinguosalised teatavad, niivõrd kui nad seda juba ei ole teinud, üksteisele Rahvaste Liidu peasekretäri vahetalitusel oma seadused ja määrused, mis käivad käesolevas konventsioonis käsitletud küsimuste kohta, kui ka need seadused ja määrused, mis maksma pannakse konventsiooni elluviimiseks.

Artikkel 31.

Käesolev konventsioon täidab, Lepinguosaliste vahel, Haagis 23. jaanuaril 1912 allakirjutatud konventsiooni I, II ja IV peatüki eeskirjade aset. Need eeskirjad jäävad maksma Lepinguosaliste ja Haagi konventsiooni iga osalise vahel, kes ei ühine käesoleva konventsiooniga.

Artikkel 32.

1. Selleks et võimaluse piirides sõbralikult lahendada lahkuminekuid, mis Lepinguosaliste vahel tekivad käesoleva konventsiooni tõlgitsemise ja teostamise asjus ning mida ei suudeta lahendada diplomaatilisel teel, võivad asjaosalised enne iga muud kohtulist või vahekohtumenetlust neid lahkuminekuid esitada nõuandva arvamuse saamiseks tehnilisele asutisele, mille Rahvaste Liidu Nõukogu seks otstarbeks nimetab.

2. Nõuandev arvamus peab olema antud kuue kuu jooksul, arvates päevast, mil tüliküsimus mainitud asutisele esitatud, kui asjaosalised omavahel kokku ei lepi seda tähtaega pikendama. See asutis määrab kindlaks tähtaja, mille kestel asjaosalistel tuleb avaldada oma seisukoht tema arvamuse suhtes.

3. Nõuandev arvamus ei ole asjaosalistele siduv, kui kõik asjaosalised ei ole tema aktsepteerinud.

4. Tüliküsimused, mida ei saada lahendada ei otseteel ega antud juhul, ülal ettenähtud tehnilise asutise arvamuse alusel, esitatakse, kui üks asjaosalistest seda nõuab, Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale, välja arvatud juht, mil see tüliküsimus mõne olemasoleva konventsiooni või mõne sõlmitava erikokkuleppe põhjal antakse lahendada vahekohtu teel või mõnesugusel muul viisil.

5. Esitamine Kohtukojale sünnib kujul, mis ette nähtud Kohtukoja põhikirja artiklis 40.

6. Asjaosaliste otsus esitada tüliküsimuse nõuandva arvamuse saamiseks tehnilisele asutisele, mis Rahvaste Liidu Nõukogu poolt nimetatud, või selle lahendamiseks tarvitada vahekohtuteed, tehakse teatavaks Rahvaste Liidu peasekretärile ja tema vahetalitusel teistele Lepinguosalistele, kellel õigus on menetluse asjus kaasa rääkida.

7. Asjaosalised peavad Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale esitama kõik rahvusvahelise õiguse küsimused, või käesoleva konventsiooni tõlgitsemisega seotud küsimused, mis päevakorrale kerkivad asja arutamise kestel tehnilise asutise ees või vahekohtus ning mille kohta see asutis või vahekohus, ühe asjaosalise ettepanekul arvab, et tema esialgne otsustamine Kohtukoja poolt on tarvilik tüliküsimuse enda lahendamiseks.

Artikkel 33.

Käesolev konventsioon, mille prantsuskeelne ja ingliskeelne tekst on ühevõrra maksvad, kannab tänast kuupäeva ning on kuni 30. septembrini 1925 avatud allakirjutamiseks kõikidele riikidele, kes olid esindatud konverentsil, kus käesolev konventsioon välja töötati, kõikidele Rahvaste Liidu liikmetele ja kõikidele neile riikidele, kellele Rahvaste Liidu Nõukogu sel otstarbel ühe eksemplari käesolevat konventsiooni on teadmiseks saatnud.

Artikkel 34.

Käesolev konventsioon kuulub ratifitseerimisele. Ratifikatsioonikirjad deponeeritakse Rahvaste Liidu peasekretäri juures, kes nende deponeerimisest teada annab konventsioonile allakirjutanud Rahvaste Liidu liikmetele kui ka teistele allakirjutanud riikidele.

Artikkel 35.

Pärast 30. septembrit 1925 võib käesoleva konventsiooniga ühineda iga Riik, kes oli esindatud konverentsil, kus käesolev konventsioon välja töötati, ning kes ei ole talle alla kirjutanud, iga Rahvaste Liidu liige ja iga Riik, kellele Rahvaste Liidu Nõukogu sel otstarbel on teadmiseks saatnud ühe eksemplari käesolevat konventsiooni.

Ühinemine teostatakse dokumendi abil, mis esitatakse Rahvaste Liidu peasekretärile ning mis deponeeritakse Sekretariaadi arhiivis. Peasekretär annab sellest deponeerimisest viibimata teada konventsioonile allakirjutanud Rahvaste Liidu liikmetele ja teistele allakirjutajatele Riikidele kui ka sellega ühinenud Riikidele.

Artikkel 36.

Käesolev konventsioon astub jõusse ainult pärast tema ratifitseerimist kümne Riigi poolt, kaasa arvatud seitse neist Riikidest, kes Keskkomitee nimetamisest osa võtavad vastavalt artiklile 19, missuguste hulgas peab olema vähemalt kaks Riiki, kes on Rahvaste Liidu Nõukogu alalised liikmed. Tema jõusseastumise päevaks loetakse üheksakümnes päev pärast seda, mil Rahvaste Liidu peasekretär vastu võtab viimase nõutud ratifikatsioonikirjadest. Edasi astub käesolev konventsioon jõusse iga üksiku Lepinguosalise kohta üheksakümmend päeva pärast ratifikatsioonikirja või ühinemisteadaande kättesaamist.

Vastavalt Rahvaste Liidu põhikirja artikli 18 eeskirjadele registreerib Peasekretär käesoleva konventsiooni tema jõusseastumise päeval.

Artikkel 37.

Rahvaste Liidu peasekretäri poolt peetakse erinimekirja, mis näitab, missugused Lepinguosalised on käesolevale konventsioonile alla kirjutanud või selle ratifitseerinud, sellega ühinenud või selle üles öelnud. See nimekiri on alati avatud Lepinguosalistele ja Rahvaste Liidu liikmetele ning ta avaldamine sünnib nii sagedasti kui võimalik, vastavalt Nõukogu juhtnööridele.

Artikkel 38.

Käesolevat konventsiooni võib üles öelda kirjaliku teadaandega, mis aadresseeritud Rahvaste Liidu peasekretärile. Ülesütlus astub jõusse ühe aasta pärast arvates kuupäevast, mil ülesütlemis-teadaanne Rahvaste Liidu peasekretäri poolt kätte saadud, ning on maksev ainult ülesütleja Riigi enda kohta.

Rahvaste Liidu peasekretär teatab igast tema kätte tulnud ülesütlusest igale Rahvaste Liidu liikmele, kes konventsioonile alla kirjutanud või sellega ühinenud, ja igale muule allakirjutanud või ühinenud Riigile.

Artikkel 39.

Iga Riik, kes on käesoleva konventsiooni osaline, võib kas oma allakirjutamise silma-

pilgul või oma ratifikatsiooni- või ühinemiskirja deponeerimise silmapilgul deklareerida, et käesoleva konventsiooni vastuvõtmine tema poolt ei kohusta tema protektoraate, asumaid, valdusi või meretaguseid territooriume, mis alluvad tema suvereniteedile või valitsusevõimule või mille kohta ta on vastu võtnud Rahvaste Liidu mandaadi, ei tervikuna ega mõnd üksikut neist, ja ta võib hiljemini vastavalt artiklile 35 konventsiooniga eraldi ühineda iga oma protektoraadi, asumaa, valduse või meretaguse territooriumi nimel, mis niisuguse deklaratsiooniga erandatud.

Samuti võib ülesütlemist teostada eraldi iga protektoraadi, asumaa, valduse või meretaguse territooriumi kohta; artikli 38 eeskirjad on niisuguse ülesütluse kohta maksvad.

Selle kinnituseks on ülalnimetatud täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Tehtud Genfis, üheksateistkümnendal veebruaril 1925, ühesainsas algkirjas, mis deponeeritakse Rahvaste Liidu Sekretariaadi arhiivi; kinnitatud ärakiri sellest toimetatakse kätte igale konverentsist osavõtnud Riigile ja igale Rahvaste Liidu liikmele.

Albaania

B. Blinishti.

Saksamaa

H. von Eckardt

Reservatsiooniga, mis juurde lisatud 16. veebruari 1925 a. üldkoosoleku protokollile. H. v. E.

Tingimusel, et ajutiselt seisma pannakse artikli 13, 4 lõike, artikli 15 vastava eeskirja ja artikli 22, 2 lõike täitmine.

Silmas pidades erilist olukorda, milles Liiduvalitsus püsib, jätab ta enesele õiguse ajutiselt ja sel mõõdul, kui niisugune olukord kestab, seisma panna nende eeskirjade täitmise, mis käivad ärakirja saatmise kohta väljaveoloast või sihtteelt kõrvalekaldumise tunnistusest sisseveomaa valitsusele. Ta jätkab siiski sisse- ja väljaveolubade süsteemi tarvitamist, missugune süsteem on vastu võetud oopiumi ja teiste kahjulikkude rohtude liikluse nõuandva komisjoni soovituste peale. Samadel motiividel ja sama viisi, sel määral kui nimetatud eriline olukord püsib, jätab Liiduvalitsus endale õiguse ajutiselt seisma panna eeskirjade täitmise, missugustes ette nähtud veerandaasta statistiliste kokkuvõtete saatmine Keskkomiteele. Ta jätkab siiski aasta-aruande esitamist.

Austria	Emerich Pflügl.
Belgia	Fernand Peltzer. Dr. Ferd. de Myttenaere.
Brasiilia	Pedro Pernambuco f. H. Gotuzzo.
Briti Impeerium	Malcolm Delevingne.
Kanada	R. Dandurand.
Austraalia Ühendriik	M. L. Shepherd.
Lõuna-Aafrika Unioon	J. S. Smit.
Uus-Meremaa	J. Allen.

Artikli 39 kohaselt on konventsioon Uus-Meremaa poolt vastu võetud Lääne-Samoa mandaatterritooriumi nimel. J. A. 11. sept. 1925.

India	R. Sperling.
Iiri Vaba Riik	Michael Mac White.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Tshiili	Emilio Bello-C.
Kuuba	Aristide de Aguero y Bethencourt.
Taani	A. Oldenburg (ratifikatsiooni tingimusel).
Hispaania	Emilio de Palacios.
Prantsusmaa	G. Bourgois. A. Kircher.

Prantsuse Valitsus on sunnitud endale tegevusevabaduse jätma selles, mis puutub tema valitsusvõimust äraripuvatesse asumaadesse, protektoraatidesse ja mandaatterritooriumidesse, võimaluse suhtes korrapäraselt, kindlasti ettekirjutatud tähtaja kestel esitada veerandaasta statistilised andmed, mis ette nähtud artikli 22, 2 lõikes. G. B. A. K.

Kreeka	Ad referendum Vassili Dendramis.
Ungari	Dr. Baranyai Zoltán.
Jaapan	S. Kaku. Y. Sugimura.
Läti	W. G. Salnais.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Nikaraagua	A. Sottile.
Holland	V. Wettum. J. B. M. Goebergh. A. D. A. de Kat Angelino.

Pärsia

Ad referendum ja tingimusel, et Rahvaste Liit vastu tuleb Pärsia palvele, mis väljendatud tema memorandumis. O. D. C. 24.

	Prints Arfa-od-Dovleh Mirza Riza Khan.
Poola	Chodzko.

Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira. R. J. Rodrigues.
Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik	M. Jovanovitch.
Siiam	Damras.
Sudaan	Wasey Sterry.
Helveetsia	Paul Dinichert,

toetudes deklaratsioonile, mis Helveetsia Delegatsiooni poolt esitatud konverentsi 36-dal üldkoosolekul veerandaasta statistiliste andmete saatmise kohta, mis ette nähtud artikli 22 punktis 2.

Tshehhoslovakkia	Ferdinand Veverka.
Uruguai	E. E. Buero.

LISA.

Sisseveotunnistuse kava.

Rahvusvaheline oopiumikonventsioon.

Ametlik sisseveotunnistus.

Tõendame käesolevaga, et ..... ministeerium, kellel ülesandeks on rahvusvahelises oopiumikonventsioonis ettenähtud uimastavate ainete kohta käiva seaduse täitmine, on luba andnud sisse vedada:

a) Importööri nimi, aadress ja elukutse. a) .....

b) Uimastava aine täpne kirjeldus ja sisseveoks määratud kogus. b) .....

c) Väljaveomaa firma nimi ja aadress, kes uimastava aine hangib.

Mis tuleb c) .....

d) Nimetada kõik täita tulevad tingimused; tähendada näiteks, et uimastavat ainet ei või saata postiga,

järgmiste tingimuste täitmisel: d) .....

ja tunnistame, et sisseveoks määratud saadetis on tarvilik:

1) seadusepärasteks tarveteks (toore oopiumi ja kookalehtede puhul*);
2) ainuüksi arstlikkudeks või teaduslikkudeks otstarveteks (konventsiooni III peatükis ettenähtud uimastavate ainete ja india kanepi puhul).

Ministri eest ja tema ülesandel .....

(Allkiri) .....

(ametiaste) .....

(Kuupäev ja aasta) .....

Rahvaste Liit.

Teine oopiumikonverents.

Protokoll.

Allakirjutajad, teatud Riikide esindajad nende Riikide hulgast, kes alla kirjutanud tänasel päeval sõlmitud konventsioonile uimastavate ainete kohta ja kes selleks tarvilikult volitatud:

Teadmiseks võttes protokolli, mis üheteistkümnendal veebruaril tuhat üheksasada kakskümmend viis alla kirjutautd nende Riikide esindajate poolt, kes samal päeval alla kirjutanud kokkuleppe ümbertöötatud oopiumi tarvitamise kohta,

Lepivad kokku järgnevates eeskirjades:

I.

Käesolevale Protokollile allakirjutanud Riigid tunnustades, et Haagi konventsiooni I peatüki järgi on nende kohus tooresoopiumi tootmise, jaotamise ja väljaveo üle teostada kontrolli, mis on küllaldane lubamata kaubitsemise seismapanekuks, kohustuvad viieaastase tähtaja jooksul arvates tänasest kuupäevast tarvitusele võtma vajalikke abinõusid selle võimaluse täielikuks kõrvaldamiseks, et oopiumi salavedu võiks moodustada tõsise takistuse ümbertöötatud oopiumi tarvitamise mahasurumisele territooriumidel, kus see tarvitamine on ajutiselt lubatud.

II.

Küsimus, kas artiklis I mainitud kohustus on täielikult teostatud, otsustatakse nimetatud viieaastase perioodi lõpul komisjoni poolt, mis kujundatakse Rahvaste Liidu Nõukogu poolt.

*) Maad, kus oopiumi suitsetamise harjumus ei ole keelatud ning kes soovivad toorest oopiumi sisse vedada ümbertöötatud oopiumi valmistamiseks, peavad välja andma tunnistusi, mis näitavad, et sisseveoks lubatud oopium on määratud ümbertöötatud oopiumi valmistamiseks, et suitsetajad käivad valitsuse kitsendavate ettekirjutuste alla, seni kui täielik oopiumikeeld teostamata, ning et sisseveetud oopiumi ei reeksporteerita.

III.

Käesolev protokoll astub jõusse iga üksiku allakirjutaja Riigi kohta samal ajal kui konventsioon uimastavate ainete kohta, mis tänasel kuupäeval alla kirjutatud. Konventsiooni artiklid 33 ja 35 on maksvad käesoleva protokolli kohta.

Selle tõenduseks on käesolev protokoll valmistatud Genfis, 19. veebruaril 1925 ühes eksemplaris, mis paigutatakse Rahvaste Liidu Sekretariaadi arhiivi ning millest kinnitatud ärakiri saadetakse kõigile konverentsil esindatud Riikidele ja igale Rahvaste Liidu liikmele.

Albaania	B. Blinishti.
Saksamaa	H. von Eckardt.
Briti Impeerium	Malcolm Delevingne.
Kanada	W. A. Riddel.
Austraalia Ühendriik	M. L. Shepherd.
Lõuna-Aafrika Unioon	J. S. Smit.
Uus-Meremaa	J. Allen.
India	R. Sperling.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Tshiili	Emilio Bello-C.
Kuuba	Aristide de Agüero y Bethencourt.
Kreeka	Ad referendum Vassili Dendramis.
Jaapan	S. Kaku. Y. Sugimura.
Läti	W. G. Salnais.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Nikaraagua	A. Sottile.
Hollandi	V. Wettum. J. B. M. Coebergh. A. D. A. de Kat Angelino.
Pärsia	Prints Arfa-od-Dovleh Mirza Riza Khan.
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira. R. J. Rodrigues.
Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik	M. Jovanovitch.
Siiam	Damras.
Sudaan	Wasey Sterry.
Tshehhoslovakkia	Ferdinand Veverka.

Convention Internationale de l'Opium, adoptée par la deuxième Conférence de l'opium (Société des Nations). Signée à Genève, le 19. février 1925.

L'Albanie, l'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Brésil, l'Empire Britannique, le Canada, le Commonwealth d'Australie, l'Union Sud-Africaine, la Nouvelle-Zélande, l'Etat Libre d'Irlande et l'Inde, la Bulgarie, le Chili, Cuba, le Danemark, l'Espagne, la France, la Grèce, la Hongrie, le Japon, la Lettonie, le Luxembourg, le Nicaragua, les Pays-Bas, la Perse, la Pologne, le Portugal, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Siam, le Soudan, la Suisse, la Tchécoslovaquie et l'Uruguay,

Considérant que l'application des dispositions de la Convention de la Haye du 23 janvier 1912 par les Parties contractantes a eu des résultats de grande importance, mais que la contrebande et l'abus des substances visées par la Convention continuent encore sur une grande échelle;

Convaincues que la contrebande et l'abus de ces substances ne peuvent être supprimés effectivement qu'en réduisant d'une façon plus efficace la production et la fabrication de ces substances et en exerçant sur le commerce international un contrôle et une surveillance plus étroits que ceux prévus dans ladite Convention;

Désireuses de prendre de nouvelles mesures en vue d'atteindre le but visé par ladite Convention et de compléter et de renforcer ses dispositions;

Conscientes que cette réduction et ce contrôle exigent la coopération de toutes les Parties Contractantes;

Confiantes que cet effort humanitaire recevra l'adhésion unanime des pays intéressés;

Les Hautes Parties contractantes ont décidé de conclure une Convention à cet effet et ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Le Président du Conseil suprême d'Albanie:

M. B. Blinishti, Directeur du Secrétariat albanais auprès de la Société des Nations.

Le Président du Reich allemand:

M. H. von Eckardt, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire.

Le Président de la République d'Autriche:

M. Emerich Pflügl, Ministre plénipotentiaire, Représentant du Gouvernement

International Opium Convention, adopted by the Second Opium Conference (League of Nations). Signed at Geneva, February 19, 1925.

Albania, Cermany, Austria, Belgium, Brazil, the British Empire, Canada, The Commonwealth of Australia, the Union of South Africa, New Zealand, the Irish Free State and India, Bulgaria, Chile, Cuba, Danmark, Spain, France, Greece, Hungary, Japan, Latvia, Luxemburg, Nicaragua, the Netherlands, Persia, Poland, Portugal, the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, Siam, Sudan, Switzerland, Czechoslovakia and Uruguay,

Taking note of the fact that the application of the provisions of the Hague Convention of January 23rd, 1912, by the contracting Parties has produced results of great value, but that the contraband trade in and abuse of the substances to which the Convention applies still continue on a great scale;

Convinced that the contraband trade in and abuse of these substances cannot be effectually suppressed except by bringing about a more effective limitation of the pr o duction or manufacture of the substances, and by exercising a closer control and supervision of the international trade, than are provided for in the said Convention;

Desirous therefore of taking further measures to carry out the objects aimed at by the said Convention and to complete and strengthen its provisions;

Realising that such limitation and control require the close co-operation of all the Contracting Parties;

Confident that this humanitarian effort will meet with the unanimous adhesion of the nations concerned:

Have decided to conclude a Convention for this purpose.

The High Contracting Parties have accordingly appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the Supreme Council of Albania:

M. B. Blinishti, Director of the Albanian Secretariat accredited to the League of Nations.

The President of the German Reich:

M. H. von Eckardt, Envoy Extaordinary and Minister Plenipotentiary.

The President of the Austrian Republic:

M. Emerich Pflügl, Minister Plenipotentiary, Representative of the Austrian

fédéral d'Autriche auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Fernand Peltzer, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

Le Dr. Ferdinand de Myttenaere, Inspecteur principal des pharmacies.

Le Président des Etats-Unis du Brésil:

Le Dr. Humberto Gotuzzo, Médecin en chef de l'assistance aux aliénés de Rio de Janeiro;

Le Dr. Pedro Pernambuco, Professeur agrégé à la Faculté de Médecine de l'Université de Rio de Janeiro.

Sa Majesté le Roi de Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominiens britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Sir Malcolm Delevingne, K. C. B., Sous-Secrétaire d'Etat adjoint; et pour le Dominion du Canada:

l'Honorable R. Dandurand, Sénateur, Délégué à la sixième Assemblée de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie:

M. M. L. Shepherd, I. S. O., Secrétaire officiel du Commonwealth d'Australie en Grande-Bretagne;

pour l'Union Sud-Africane:

M. J. S. Smit, Haut Commissaire dans le Royaume-Uni;

pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

l'Honorable Sir James Allen, K. C. B., Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni;

pour l'Etat libre d'Irlande:

M. Michael Mac White, Représentant de l'État libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

pour l'Inde:

M. R. Sperling, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique près le Conseil fédéral suisse.

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'affaires en Suisse.

Le Président de la République du Chili:

M. Emilio Bello-Codesido, Ambassadeur, Président de la Délégation du Chili

Federal Government accredited to the League of Nations.

His Majesty the King of the Belgians:

M. Fernand Peltzer, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swise Federal Council;

Dr. Ferdinand de Myttenaere, Chief Inspector of Pharmacies.

The President of the United States of Brazil:

Dr. Humberto Gotuzzo, Medical Director of the Rio de Janeiro Mental Hospital:

Dr. Pedro Pernambuco, Professor in the Faculty of Medicine at the University of Rio de Janeiro.

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Sir Malcolm Delevingne, K.C.B., Assistant Under-Secretary of State; and for the Dominion of Canada:

The honourable R. Dandurand, Senator, Delegate to the Sixth Assembly of the League of Nations.

for the Commonwealth of Australia:

Mr. M. L. Shepherd, I. S. O., Official Secretary for the Commonwealth of Australia in Great Britain;

for the Union of South Africa:

Mr. J. S. Smit, High Commissioner for the Union of South Africa in the United Kingdom;

for the Dominion of New Zealand:

The Honourable Sir James Allen, K. C. B., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom;

for the Irish Free State:

Mr. Michael Mac White, Representative of the Irish Free State accredited to the League of Nations;

for India:

Mr. R. Sperling, His Britannic Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

His Majesty the King of the Bulgars:

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'Affaires in Switzerland.

The President of the Republic of Chile:

M. Emilio Bello-Codesido, Ambassador, President of the Chilian Delegation

à la sixième Assemblée de la Société des Nations.

Le Président de la République de Cuba:
M. Aristides de Agüro y Bethencourt, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président du Reich allemand et près le Président de la République d'Autriche.

Sa Majesté le Roi de Danemark:
M. A. Oldenburg, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, Représentant du Danemark auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:
M. E. de Palacios, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Le Président de la République Française:
M. G. Bourgois, Consul de France;
M. A. Kircher, Directeur des douanes et régie d'Indo-Chine.

Le Président de la République Hellénique:
M. Vassili Dendramis, Chargé d'affaires en Suisse.

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:
Le Dr. Zoltán Baranyai, Directeur du Secrétariat royal hongrois auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:
M. S. Kaku, ancien Gouverneur civil du Gouvernement général de Taiwan;
M. Yotaro Sugimura, Conseiller d'Ambassade, Chef-adjoint du Bureau impérial du Japon à la Société des Nations.

Le Président de la République de Lettonie:
M. W. G. Salnais, Ministre de la Prévoyance sociale.

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:
M. Charles Vermaire, Consul de Luxembourg à Genève.

Le Président de la République de Nicaragua:
M. A. Sottile, Consul de Nicaragua à Genève, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M. W. G. Van Wettum, Membre de la Commission consultative de l'opium

to the Sixth Assembly of the League of Nations.

The President of the Cuban Republic:
M. Aristides de Agüero y Bethencourt, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiery to the President of the German Reich and to the President of the Austrian Republic.

His Majesty the King of Denmark:
M. A. Oldenburg, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiery to the Swiss Federal Council, Representative of Denmark accredited to the League of Nations.

His Majesty the King of Spain:
M. E. de Palacios, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.

The President of the French Republic:
M. G. Bourgois, French Consul.
M. A. Kircher, Director of Custome and Excise in Indo-China.

The President of the Hellenic Republic:
M. Vassili Dendramis, Chargé d'Affaires in Switzerland.

His Serene Highness the Governer of Hungary:
Dr. Zoltán Baranyai, Head of the Royal Hungarian Secretatiat accredited to the League of Nations.

His Majesty the Emperer of Japan:
M. S. Kaku, former Civil Coverner of the General Government of Taiwan:
M. Yotaro Sugimura, Counseller of Embassy, Assistant Head of the Imperial Japanese Bureau accredited to the League of Nations.

The President of the Latvian Republic:
M. W. G. Salnais, Minister of Social Welfare.

Her Royal Highness the Grand Duchess of Luxemburg:
M. Charles Vermaire, Luxemburg Consul et Geneva.

The President of the Republic of Nicaragua:
M. A. Sottile, Nicaraguan Consul at Geneva, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

Her Majesty the Queen of the Netherlands:
M. W. G. van Wettum, Member of the Advisory Committee of the League of

et autres drogues nuisibles de la Société des Nations;

Le Dr. J. B. M. Coebergh, Inspecteur principal du Service de la Santé publique;

M. A. D. A. de Kat Angelino, Secrétaire pour les affaires chinoises au Gouvernement des Indes néerlandaises.

Sa Majesté impériale le Shah de Perse:

Son Altesse le Prince Mirza Riza Khan Arfa-od-Dovleh, Ambassadeur, Représentant du Gouvernement impérial auprès de la Société des Nations.

Le Président de la République Polonaise:

Le Dr. W. Chodžko, ancien Ministre d'hygiène publique, Délégué du Gouvernement polonais à l'Office international d'hygiène publique.

Le Président de la République Portugaise:

M. Bartholomeu Ferreira, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

Le Dr. Rodrigo J. Rodrigues, Gouverneur de Macao.

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. M. Yovanovitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi de Siam:

Son Altesse Sérénissime le Prince Damras, Chargé d'affaires aux Pays-Bas.

Son Excellence le Gouverneur général du Soudan:

Sir Wasey Sterry, C. B. E., Secrétaire juridique du Gouvernement du Soudan.

Le Conseil fédéral suisse:

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral.

Le Président de la République Tchécoslovaque:

M. Ferdinand Veverka, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Le Président de la République de l'Uruguay:

M. Enrique E. Buero, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse,

Nations on the Traffic in Opium and other Dangerous Drugs.

Dr. J. B. M. Coebergh, Chief Inspector of Publice Health Service.

M. A. D. A. de Kat Angelino, Secretary for Chinese Affairs to the Government of the Netherlands Indies.

His Imperial Majesty the Shah of Persia:

His Highness Prince Mirza Riza Khan Arfa-do-Dovleh, Ambassador, Representative of the Imperial Government accredited to the League of Nations.

The President of the Polish Republic:

Dr. W. Chodžko, former Minister of Public Health, Delegate of the Polish Government to the „Office International d'hygiène publique".

The President the Portuguese Republic:

M. Bartholomeu Ferreira, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

Dr. Rodrigo J. Rodrigues, Covernor of Macao.

His Majesty the King of the Serbs, Croates and Slovenes:

M. M. Yovanovitch, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.

His Majesty the King of Siam:

His Serene Highness Prince Damras, Chargé d'Affaires to the Netherlands.

His Excellency the Governor-General of the Sudan:

Sir Wasey Sterry, C.B.E., Legal Secretary to the Governement of Sudan.

The Swiss Federal Council:

M. Paul Dinichert, Minister Plenipotentiary, Head of the Foreign Affairs Division of the Federal Political Department.

The President of the Czechoslovak Republic:

M. Ferdinand Veverka, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, Permanent Representative accredited to the League of Nations.

The President of the Republic of Uruguay:

M. Enrique E. Buero, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council,

qui, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre I.

Definitions.

Article 1-er.

Aux fins de la présente Convention, les Parties contractantes conviennent d'accepter les définitions suivantes:

Opium brut. — Par „opium brut", on entend le suc, coagulé spontanément, obtenu des capsules du pavot somnifère *(Papaver somniferum L.)* et n'ayant subi que les manipulations nécessaires à son empaquetage et à son transport, quelle que soit sa teneur en morphine.

Opium médicinal. — Par „opium médicinal", on entend l'opium qui a subi les préparations nécessaires pour son adaptation à l'usage médical, soit en poudre ou granulé, soit en forme de mélange avec des matières neutres, selon les exigences de la pharmacopée.

Morphine. — Par „morphine", on entend le principal alcaloïde de l'opium ayant la formule chimique $C_{17}.H._{19}NO_3$.

Diacétylmorphine. — Par „diacétylmorphine", on entend la diacétylmorphine (diamorphine, héroine) ayant la formule $C_{21}H_{23}NO_5$.

Feuille de coca. — Par „feuille de coca", on entend la feuille de *l'Erythroxylon Coca Lamarck*, de *l'Erythroxylon novo-granatense (Morris) Hieronymus* et de leurs variétés, de la famille des erythroxylacées et la feuille d'autres espèces de ce genre dont la cocaïne pourrait être extraite directement ou obtenue par transformation chimique.

Cocaïne brute. — Par „cocaïne brute", on entend tous produits extraits de la feuille de coca qui peuvent, directement ou indirectement, servir à la préparation de la cocaïne.

Cocaïne. — Par „cocaïne", on entend l'éther méthylique de la benzoylecgonine lévogyre ([α] D 20° = — 16°4 en solution chloroformique à 20%) ayant la formule $C_{17}H_{21}NO_4$.

Ecgonine. — Par „ecgonine", on entend l'ecgonine lévogyre ([α] D 20° = — 45°6 en solution aqueuse à 5%) ayant la formule $C_9H_{15}NO_3H_2O$, et tous les dérivés de cette ecgonine qui pourraient servir industriellement à sa régénération.

Chanvre indien. — Par „chanvre indien", on entend la sommité séchée, fleurie ou fructifère, des pieds femelles du *Cannabis*

who, after communicating their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Chapter I.

Definitions.

Article 1.

The Contracting Parties agree to adopt the following definitions for the purposes of the present Convention:

Raw Opium. — „Raw Opium" means the spontaneously coagulated juice obtained from the capsules of the *Papaver somniferum L.*, which has only been submitted to the necessary manipulations for packing and transport, whatever its content of morphine.

Medicinal Opium — „Medicinal opium" means raw opium which has undergone the processes necessary to adapt it for medicinal use in accordance with the requirements of the national pharmacopoeia, whether in powder ford or granulated or othewrise or mixed with neutral materials.

Morphine. — „Morphine" meens the principal alkalid of opium having the chemical formula $C_{17}H_{19}NO_3$.

Diacetylmorphine. — „Diacetylmorphine" (diamorphine, heroin) having the formula $C_{21}H_{23}NO_5$.

Coca Leaf. — „Coca leaf" means the lea of the *Erythroxylon Coca Lamarck* and the *Erythroxylon novo-granatense (Morris) Hieronymus* and their varieties, belonging to the family of Erythroxylaceae and the leaf of other species of this genus from which it may be found possible to extract cocaine either directly or by chemical transformation.

Crude Cocaine. — „Crude cocaine" means any extract of the coca leaf which can be used directly or indirectly for the manufacture of cocaine.

Cocaine. — „Cocaine" means methyl-benzoyl laevo-ecgonine ([α] $D_{20}° = -16°_4$ in 20 per cent solution of chloroform), of which the formula is $C_{17}H_{21}NO_4$.

Ecgonine. — „Ecgonine" means laevo-ecgonine ([α] D 20° = — 45°6 in 5 per cent solution of water), of which the formula is $C_9H_{15}NO_3$. H_2O, and all the derivatives of laevo-ecgonine which might serve industrially for its recovery.

Indian Hemp. — „Indian hemp" means the dried flowering or fruiting tops of the pistillate plant *Cannabis sativa L.* from which

sativa L. de laquelle la résine n'a pas été extraite, sous quelque dénomination qu'elle soit présentée dans le commerce.

Chapitre II.

Contrôle interieur de l'opium brut et des feuilles de Coca.

Article 2.

Les Parties contractantes s'engagent à édicter des lois et règlements, si cela n'a pas encore été fait, pour assurer un contrôle efficace de la production, de la distribution et de l'exportation de l'opium brut; elles s'engagent également à reviser périodiquement et à renforcer, dans la mesure où cela sera nécessaire, les lois et règlements sur la matière qu'elles auront édictés en vertu de l'article 1-er de la Convention de La Haye de 1912 ou de la présente Convention.

Article 3

Les Parties contractantes limiteront, en tenant compte des différences de leurs conditons commerciales, le nombre des villes, ports ou autres localités par lesquels l'exportation ou l'importation de l'opium brut ou de feuilles de coca sera permise.

Chapitre III.

Contrôle interieur des drogues manufacturées.

Article 4.

Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux substances suivantes:

a) A l'opium médicinal;

b) A la cocaïne brute et à l'ecgonine;

c) A la morphine, diacétylmorphine, cocaïne et leurs sels respectifs;

d) A toutes les préparations officinales et non officinales (y compris les remèdes dits anti-opium) contenant plus de 0,2% de morphine ou plus de 0,1% de cocaïne;

e) A toutes les préparations contenant de la diacétylamorphine;

f) Aux préparations galéniques (extrait et teinture) de chanvre indien;

g) A tout autre stupéfiant auquel la présente Convention peut s'appliquer, conformément à l'article 10.

Article 5.

Les Parties contractantes édicteront des lois ou des règlements efficaces de façon à limiter exclusivement aux usages médicaux et scientifiques la fabrication, l'importaion,

the resin has not been extracted, under whatever name they may be designated in commerce.

Chapter II.

Internal control of raw opium and coca leaves.

Article 2.

The Contracting Parties undertake to enact laws and regulations to ensure the effective control of the production, distribution and export of raw opium, unless laws and regulations on the subject are already in existence; they also undertake to review periodically, and to strenthen as required, the laws and regulations on the subject which they have enacted in virtue of Article I of the Hague Convention of 1912 or of the present Convention.

Article 3.

Due regard being had to the differences in their commercial conditions, the Contracting Parties shall limit the number of towns, ports or other localities through which the export or import of raw opium or coca leaves shall be permitted.

Chapter III.

Internal control of manufactured drugs.

Article 4.

The provisions of the present Chapter apply to the following substances:

(a) Medicinal opium;

(b) Crude cocaine and ecgonine;

(c) Morphine, diacetylmorphine, cocaine and their respective salts;

(d) All preparations officinal and non-officinal (including the so-called anti-opium remedies) containing more than 0,2 per cent of morphine or more than 0,1 per cent of cocaine;

(e) All preparations containing diacetylmorphine;

(f) Galenical preparations (extract and tincture) of Indian hemp;

(g) Any other narcotic drug to which the present Convention may be applied in accordance with Article 10.

Article 5.

The Contracting Parties shall enact effective laws or regulations to limit exclusively to medical and scientific purposes the manufacture, import, sale, distribution, export and

la vente, la distribution, l'exportation et l'emploi des substances auxquelles s'applique le présent chapitre. Elles coopéreront entre elles afin d'empecher l'usage de ces substances pour tout autre objet.

Article 6.

Les Parties contractantes contrôleront tous ceux qui fabriquent, importent, vendent, distribuent ou exportent les substances auxquelles s'applique le présent chapitre, ainsi que les bâtiments où ces personnes exercent cette industrie ou ce commerce.

A cet effet, les Parties contractantes devront:

a) Limiter aux seuls établissements et locaux pour lesquels une autorisation existe à cet effet la fabrication des substances visées par l'article 4 b), c), g);

b) Exiger que tous ceux qui fabriquent, importent, vendent, distribuent ou exportent lesdites substances, soient munis d'une autorisation ou d'un permis pour se livrer à ces opérations;

c) Exiger de ces personnes la consignation sur leurs livres des quantités fabriquées, des importations, exportations, ventes et tous autres modes de cession desdites substances. Cette règle ne s'appliquera pas nécessairement aux quantités dispensées par les médecins, non plus qu'aux ventes faites sur ordonnance médicale par des pharmaciens dûment autorisés, si les ordonnances sont, dans chaque cas, dûment conservées par le médecin ou le pharmacien.

Article 7.

Les Parties contractantes prendront des mesures pour prohiber, dans leur commerce intérieur, toute cession à des personnes non autorisées ou toute détention par ces personnes des substances auxquelles s'applique le présent chapitre.

Article 8.

Lorsque le Comité d'hygiène de la Société des Nations, aprés avoir soumis la question au Comité permanent de l'office international d'hygiène publique de Paris pour en recevoir avis et rapport, aura constaté que certaines préparations contenant les stupéfiants visés dans le présent chapitre ne peuvent donner lieu à la toxicomanie, en raison de la nature des substances médicamenteuses avec lesquelles ces stupéfiants sont associés et qui empêchent de les récupérer pratiquement, le Comité d'hygiène avisera de cette constatation le Conseil de la Société des Nations.

use of the substances to which this Chapter applies. They shall co-operate with one another to prevent the use of these substances for any other purposes.

Article 6.

The Contracting Parties shall control all persons manufacturing, importing, selling, distributing or exporting the substances to which this Chapter applies, as well as the buildings in which these persons carry on such industry or trade.

With this object, the Contracting Parties shall:

(a) Confine the manufacture of the substances referred to in Article 4 (b), (c) and (g) to those establishments and premises alone which have been licensed for the purpose.

(b) Require that all persons engaged in the manufacture, import, sale, distribution, or export of the said substances shall obtain a licence or permit to engage in these opera tions.

(c) Require that such persons shall enter in their books the quantities manufactured, imports, exports, sales and all other distribution of the said substances. This requirement shall not necessarily apply either to supplies dispensed by medical practitioners or to sales by duly authorised chemists or medical prescriptions, provided in each case that the medical prescriptions are filed and preserved by the medical practitioner or chemist.

Article 7.

The Contracting Parties shall take measures to prohibit, as regards their internal trade, the delivery to or possession by any unauthe rised persons of the substances to which this Chapter applies.

Article 8.

In the event of the Health Committee of the League of Nations, after having submitted the question for advice and report to the Permanent Committee of the Office international d'Hygiène publique in Paris, finding that any preparation containing any of the narcotic drugs referred to in the present Chapter cannot give rise to the drug habit on account of the medicaments with which the said drugs are compounded and which in practice preclude the recovery of the said drugs, the Health Committee shall communicate this finding to the Council of the League

Le Conseil communiquera cette constatation aux Parties contractantes, ce qui aura pour effet de soustraire au régime de la présente Convention les préparations en question.

Article 9.

Toute Partie contractante peut autoriser les pharmaciens à délivrer au public, de leur propre chef et à titre de médicaments pour l'usage immédiat en cas d'urgence, les préparations officinales opiacées suivantes: teinture d'opium, laudanum de Sydenham, poudre de Dover; toutefois, la dose maximum qui peut, dans ce cas, être délivrée, ne doit pas contenir plus de 0,25 gr. d'opium officinal, et le pharmacien devra faire figurer dans ses livres, conformément à l'article 6 c), les quantités fournies.

Article 10.

Lorsque le Comité d'hygiène de la Société des Nations, après avoir soumis la question au Comité permanent de l'office international d'hygiène publique de Paris pour en recevoir avis et rapport, aura constaté que tout stupéfiant auquel la présente Convention ne s'applique pas est susceptible de donner lieu à des abus analogues et de produire des effets aussi nuisibles que les substances visées par ce chapitre de la Convention le Comité d'hygiène informera le Conseil de la Société des Nations et lui recommandera que les dispositions de la présente Convention soient appliquées à cette substance.

Le Conseil de la Société des Nations communiquera cette recommandation aux Parties contractantes. Toute Partie contractante qui accepte la recommandation signifiera son acceptation au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en avisera les autres Parties contractantes.

Les dispositions de la présente Convention deviendront immédiatement applicables à la substance en question dans les relations entre les Parties contractantes qui auront accepté la recommandation visée par les paragraphes précédents.

Chapitre IV.

Chanvre Indien.

Article 11.

1. En addition aux dispositions du chapitre V de la présente Convention, qui s'appliqueront au chanvre indien et à la résine qui

of Nations. The Council will communicate the finding to the Contracting Parties, and thereupon the provisions of the present Convention will not be applicable to the preparation concerned.

Article 9.

Any Contracting Party may authorise the supply to the public by chemists, at their own discretion, as medicines, for immediate use in urgent cases, of the following opiate officinal preparations: tincture of opium, Sydenham laudanum and Dover powder. The maximum dose, however, which may be supplied in such cases must not contain more than 25 centigrammes of officinal opium, and the chemist must enter in his books the quantities supplied, as provided in Article 6 (c).

Article 10.

In the event of the Health Committee of the League of Nations, after having submitted the question for advice and report to the Permanent Committee of the Office international d'Hygiène publique in Paris, finding that any narcotic drug to which the present Convention does not apply is liable to similar abuse and productive of similar ill-effects as the substances to which this Chapter of the Convention applies, the Health Committee shall inform the Council of the League accordingly and recommend and that the provisions of the present Convention shall be applied to such drug.

The Council of the League shall communicate the said recommandation to the Contracting Parties. Any Contracting Party which is prepared to accept the recommendation shall notify the Secretary-General of the League, who will inform the other Contracting Parties.

The provisions of the present Convention shall thereupon apply to the substance in question as between the Contracting Parties who have accepted the recommendation referred to above.

Chapter IV.

Indian hemp.

Article 11.

1. In addition to the provisions of Chapter V of the present Convention, which shall apply to Indian hemp and the resin prepared

en est extraite, les Parties contractantes s'engagent:

a) A interdire l'exportation de la résine obtenue du chanvre indien et les préparations usuelles dont la résine est la base (telles que hachich, esrar, chira et djamba) à destination de pays qui en ont interdit l'usage et, lorsque l'exportation en est autorisée, à exiger la production d'un certificat d'importation spécial délivré par le gouvernement du pays importateur et attestant que l'importation est approuvée pour les fins spécifiées dans le certificat et que la résine ou les dites préparations ne seront pas réexportées;

b) A exiger, avant de délivrer, pour du chanvre indien, le permis d'exportation visé à l'article 13 de la présente Convention, la production d'un certificat d'importation spécial délivré par le gouvernement du pays importateur et attestant que l'importation est approuvée et est destinée exclusivement à des usages médicaux ou scientifiques.

2. Les Parties contractantes exerceront un contrôle efficace de nature à empêcher le trafic international illicite du chanvre indien et, en particulier, de la résine.

Chapitre V.

Contrôle du commerce international.

Article 12.

Chaque Partie contractante exigera qu'une autorisation d'importation distincte soit obtenue pour chaque importation de l'une quelconque des substances auxquelles s'applique la présente Convention. Cette autorisation indiquera la quantité à importer, le nom et l'adresse de l'importateur, ainsi que le nom et l'adresse de l'exportateur.

L'autorisation d'importation specifiera le délai dans lequel devra être effectuée l'importation; elle pourra admettre l'importation en plusieurs envois.

Article 13.

1. Chaque Partie contractante exigera qu'une autorisation d'exportation distincte soit obtenue pour chaque exportation de l'une quelconque des substances auxquelles s'applique la présente Convention. Cette autorisation indiquera la quantité à exporter, le nom et l'adresse de l'exportateur, ainsi que le nom et l'adresse de l'importateur.

2. La Partie contractante exigera, avant de délivrer cette autorisation d'exportation, qu'un certificat d'importation, délivré par le gouvernement du pays importateur et attestant que l'importation est approuvée, soit

from it, the Contracting Parties undertake:

(a) To prohibit the export of the resin obtained from Indian hemp and the ordinary preparations of which the resin forms the base (such as hashish, esrar, chiras, djamba) to countries which have prohibited their use, and, in cases where export is permitted, to require the production of a special import certificate issued by the Government of the importing country stating that the importation is approved for the purposes specified in the certificate and that the resin or preparations will not be re-exported;

(b) Before issuing an export authorisation under Article 13 of the present Convention, in respect of Indian hemp, to require the production of a special import certificate issued by the Government of the importing country and stating that the importation is approved and is required exclusively for medical or scientific purposes.

2. The Contracting Parties shall exercise an effective control of such a nature as to prevent the illicit international traffic in Indian hemp and especially in the resin.

Chapter V.

Control of international trade.

Article 12.

Each Contracting Party shall require a separate import authorisation to be obtained for each importation of any of the substances to which the present Convention applies. Such authorisation shall state the quantity to be imported, the name and address of the importer and the name and address of the exporter.

The import authorisation shall specify the period within which the importation must be effected and may allow the importation in more than one consignment.

Article 13.

1. Each Contracting Party shall require a separate export authorisation to be obtained for each exportation of any of the substances to which the present Convention applies. Such authorisation shall state the quantity to be exported, the name and address of the exporter and the name and address of the importer.

2. The Contracting Party, before issuing such export authorisation, shall require an import certificate, issued by the Government of the importing country and certifying that the importation is approved, to be pro-

produit par la personne ou la maison qui demande l'autorisation d'exportation.

Chaque Partie contractante s'engage à adopter, dans la mesure du possible, le certificat d'importation dont le modèle est annexé à la présente Convention.

3. L'autorisation d'exportation spécifiera le délai dans lequel doit être effectuée l'exportation et mentionnera le numéro et la date du certificat d'importation, ainsi que l'autorité qui l'a délivré.

4. Une copie de l'autorisation d'exportation accompagnera l'envoi et le gouvernement qui délivre l'autorisation d'exportation en enverra copie au gouvernement du pays importateur.

5. Lorsque l'importation aura été effectuée ou lorsque le délai fixé pour l'importation sera expiré, le gouvernement du pays importateur renverra l'autorisation d'exportation endossée à cet effet au gouvernement du pays exportateur. L'endos spécifiera la quantité effectivement importée.

6. Si la quantité effectivement exportée est inférieure à celle qui est spécifiée dans l'autorisation d'exportation, mention de cette quantité sera faite par les autorités compétentes sur l'autorisation d'exportation et sur toute copie officielle de cette autorisation.

7. Si la demande d'exportation concerne un envoi destiné à être déposé dans un entrepôt de douane du pays importateur, l'autorité compétente du pays exportateur pourra accepter, au lieu du certificat d'importation prévu ci-dessus, un certificat spécial par lequel l'autorité compétente du pays importateur attestera qu'elle approuve l'importation de l'envoi dans les conditions susmentionnées. En pareil cas, l'autorisation d'exportation précisera que l'envoi est exporté pour être déposé dans un entrepôt de douane.

Article 14.

En vue d'assurer dans les ports-francs et dans les zones franches l'application et l'exécution intégrale des dispositions de la présente Convention, les Parties contractantes s'engagent à appliquer les lois et réglements en vigueur dans le pays, aux ports-francs et aux zones franches situés sur leurs territoires et à y exercer la même surveillance et le même contrôle que dans les autres parties de leurs territoires, en ce qui concerne les substances visées par ladite Convention.

Toutefois, cet article n'empêche pas une des Parties contractantes d'appliquer aux dites substances des dispositions plus éner-

duced by the person or establishment applying for the export authorisation.

Each Contracting Party agrees to adopt, so far as possible, the form of import certificate annexed to the present Convention.

3. The export authorisation shall specify the period within which the exportation must be effected, and shall state the number and date of the import certificate and the authority by whom it has been issued.

4. A copy of the export authorisation shall accompany the consignment, and the Government issuing the export authorisation shall send a copy to the Government of the importing country.

5. The Government of the importing country, when the importation has been effected, or when the period fixed for the importation has expired, shall return the export authorisation, with an endorsement to that effect, to the Government of the exporting country. The endorsement shall specify the amount actually imported.

6. If a less quantity than that specified in the export authorisation is actually exported, the quantity actually exported shall be noted by the competent authorities on the export authorisation and on any official copy thereof.

7. In the case of an application to export a consignment to any country for the purpose of being placed in a bonded warehouse in that country, a special certificate from the Government of that country, certifying that it has approved the introduction of the consignment for the said purpose, may be accepted by the Government of the exporting country in place of the import certificate provided for above. In such a case, the export authorisation shall specify that the consignment is exported for the purpose of being placed in a bonded warehouse.

Article 14.

For the purpose of ensuring the full application and enforcement of the provisions of the present Convention in free ports and free zones, the Contracting Parties undertake to apply in free ports and free zones situated within their territories the same laws and regulations, and to exercice therein the same supervision and control, in respect of the substances covered by the said Convention, as in other parts of their territories.

This Article does not, however, prevent any Contracting Party from applying, in respect of the said substance, more drastic

giques dans les ports-francs et les zones franches que dans les autres parties de son territoire.

Article 15.

1. Aucun envoi de l'une quelconque des substances visées par la présente Convention, si cet envoi est exporté d'un pays à destination d'un autre pays, ne sera autorisé à traverser un troisième pays — que cet envoi soit, ou non, transbordé du navire ou du véhicule utilisé — à moins que la copie de l'autorisation d'exportation (ou le certificat de déroutement, si ce certificat a été délivré conformément au paragraphe suivant) qui accompagne l'envoi ne soit soumis aux autorités compétentes de ce pays.

2. Les autorités compétentes d'un pays par lequel un envoi de l'une quelconque des substances visées par la présente Convention est autorisé à passer prendront toutes les mesures nécessaires pour empêcher le déroutement dudit envoi vers une destination autre que celle qui figure sur la copie de l'autorisation d'exportation (ou sur le certificat de déroutement) qui accompagne cet envoi, à moins que le gouvernement de ce pays n'ait autorisé ce déroutement au moyen d'un certificat spécial de déroutement. Un certificat de déroutement ne sera délivré qu'après réception d'un certificat d'importation conformément aux dispositions de l'article 13, et émanant du gouvernement du pays à destination duquel on se propose de dérouter ledit envoi; ce certificat contiendra les mêmes renseignements que ceux qui, selon l'article 13, doivent être mentionnés dans l'autorisation d'exportation, ainsi que le nom du pays d'où cet envoi a été primitivement exporté. Toutes les dispositions de l'article 13 qui sont applicables à une autorisation d'exportation s'appliqueront également aux certificats de déroutement.

En outre, le gouvernement du pays autorisant le déroutement de l'envoi devra conserver la copie de l'autorisation primitive d'exportation (ou le certificat de déroutement) qui accompagnait ledit envoi au moment de son arrivée sur le territoire dudit pays et le retourner au gouvernement qui l'a délivré en notifiant en même temps à celui-ci le nom du pays à destination duquel le déroutement a été autorisé.

3. Dans les cas où le transport est effectué par la voie aérienne, les dispositions précédentes du présent article ne seront pas applicables si l'aéronef survole le territoire du tiers pays sans atterrir. Si l'aéronef atterrit sur le territoire dudit pays, lesdites dispositions

provisions in its free ports and free zones than in other parts of its territories.

Article 15.

1. No consignment of any of the substances covered by the present Convention which is exported from one country to another country shall be permitted to pass through a third country, whether or not it is removed from the ship or conveyance in which it is being conveyed, unless the copy of the export authorisation (or the diversion certificate, if such a certificate has been issued in pursuance of the following paragraph) which accompanies the consignment is produced to the competent authorities of that country.

2. The competent authorities of any country through which a consignment of any of the substances covered by the present Convention is permitted to pass shall take all due measures to prevent the diversion of the consignment to a destination other than that named in the copy of the export authorisation (or the diversion certificate) which accompanies it, unless the Government of that country has authorised that diversion by means of a special diversion certificate. A diversion certificate shall only be issued after the receipt of an import certificate, in accordance with Article 13, from the Government of the country to which it is proposed to divert the consignment, and shall contain the same particulars as are required by Article 13 to be stated in an export authorisation, together with the name of the country from which the consignment was originally exported. All the provisions of Article 13 which are applicable to an export authorisation shall be applicable equally to the diversion certificate

Further, the Government of the country authorising the diversion of the consignment shall detain the copy of the original export authorisation (or diversion certificate) which accompanied the consignment on arrival in its territory, and shall return it to the Government which issued it, at the same time notifying the name of the country to which the diversion has been authorised.

3. In cases where the transport is being effected by air, the preceding provisions of this Article shall not be applicable if the aircraft passes over the territory of the third country without landing. If the aircraft lands in the territory of the said country, the said

tions seront appliquées dans la mesure où les circonstances le permettront.

4. Les alinéas 1 à 3 du présent article ne préjudicient pas aux dispositions de tout accord international limitant le contrôle qui peut être exercé par l'une des Parties contractantes sur les substances visées par la présente Convention, lorsque'elles seront expédiées en transit direct.

5. Les dispositions du présent article ne s'appliqueront pas au transport de substances par la poste.

Article 16.

Si un envoi de l'une des substances visées par la présente Convention, est débarqué sur le territoire d'une Partie contractante et déposé dans un entrepôt de douane, il ne pourra être retiré de cet entrepôt sans qu'un certificat d'importation, délivré par le gouvernement du pays de destination et certifiant que l'importation est approuvée, soit présenté à l'autorité dont dépend l'entrepôt de douane. Une autorisation spéciale sera délivrée par cette autorité, pour chaque envoi ainsi retiré, et remplacera l'autorisation d'exportation visée aux articles 13, 14 et 15.

Article 17.

Lorsque les substances visées par la présente Convention traverseront en transit les territoires d'une Partie contractante, ou y seront déposées en entrepôt de douane, elles ne pourront être soumises à aucune opération qui modifierait, soit leur nature, soit, sauf permission de l'autorité compétente, leur emballage.

Article 18.

Si l'une des Parties contractantes estime impossible de faire application de l'une quelconque des dispositions du présent chapitre à son commerce avec un autre pays, en raison du fait que ce dernier n'est pas partie à la présente Convention, cette Partie contractante ne sera obligée d'appliquer les dispositions du présent chapitre que dans la mesure où les circonstances le permettent.

Chapitre VI.

Comité central permanent.

Article 19.

Un Comité central permanent sera nommé, dans les trois mois qui suivront l'entrée en vigueur de la présente Convention.

provisions shall be applied so far as the circumstances permit.

4. Paragraphs 1 to 3 of this Article are without prejudice to the provisions of any international agreement which limits the control which may be exercised by any of the Contracting Parties over the substances to which the present Convention applies when in direct transit.

5. The provisions of this Article shall not apply to transport of the substances by post.

Article 16.

A consignment of any of the substances covered by the present Convention which is landed in the territory of any Contracting Party and placed in a bonded warehouse shall not be withdrawn from the bonded warehouse unless an import certificate, issued by the Government of the country of destination and certifying that the importation is approved, is produced to the authorities having jurisdiction over the bonded warehouse. A special authorisation shall be issued by the said authorities in respect of each consignment so withdrawn and shall take the place of the export authorisation for the purpose of Articles 13, 14 and 15 above.

Article 17.

No consignment of the substances covered by the present Convention while passing in transit through the territories of any Contracting Party or whilst being stored there in a bonded warehouse may be subjected to any process which would alter the nature of the substances in question or, without the permission of the competent authorities, the packing.

Article 18.

If any Contracting Party finds it impossible to apply any provision of this Chapter to trade with another country by reason of the fact that such country is not a party to the present Convention, such Contrating Party will only be bound to apply the provisions of this Chapter so far as the circumstances permit.

Chapter VI.

Permanent central board.

Article 19.

A Permanent Central Board shall be appointed, within three months from the coming into force of the present Convention.

Le Comité central comprendra huit personnes qui, par leur compétence technique, leur impartialité et leur indépendance inspireront une confiance universelle.

Les membres du Comité central seront nommés par le Conseil de la Société des Nations.

Les Etats-Unis d'Amérique et l'Allemagne seront invités à désigner chacun une personne pour participer à ces nominations.

En procédant à ces nominations, on prendra en considération l'importance qu'il y a à faire figurer dans le Comité central, en proportion équitable, des personnes ayant une connaissance de la question des stupéfiants, dans les pays producteurs et manufacturiers, d'une part, et dans les pays consommateurs, d'autre part, et appartenant à ces pays.

Les membres du Comité central n'exerceront pas des fonctions qui les mettent dans une position de dépendance directe de leurs gouvernements.

Les membres du Comité exerceront un mandat d'une durée de cinq ans et seront rééligibles.

Le Comité élira son président et fixera son réglement intérieur.

Le quorum fixé pour les réunions du Comité sera de quatre membres.

Les décisions du Comité relatives aux articles 24 et 26 devront être prises à la majorité absolue de tous les membres du Comité.

Article 20.

Le Conseil de la Société des Nations, d'accord avec le Comité, prendra les dispositions nécessaires pour l'organisation et le fonctionnement du Comité, en vue de garantir la pleine indépendance de cet organisme dans l'exécution de ses fonctions techniques, conformément à la présente Convention, et d'assurer, par le Secrétaire général, le fonctionnement des services administratifs du Comité.

Le Secrétaire général nommera le secrétaire et les fonctionnaires du Comité central, sur la désignation dudit Comité et sous réserve de l'approbation du Conseil.

Article 21.

Les Parties contractantes conviennent d'envoyer chaque année, avant le 31 décembre, au Comité central permanent prévu à l'article 19, les évaluations des quantités de chacune des substances visées par la Convention à importer sur leurs territoires, en

The Central Board shall consist of eight persons who, by their technical competence, impartiality and disinterestedness, will command general confidence.

The members of the Central Board shall be appointed by the Council of the League of Nations.

The United States of America and Germany shall be invited each to nominate one person to participate in these appointments.

In making the appointments, consideration shall be given to the importance of including on the Central Board, in equitable proportion, persons possessing a knowledge of the drug situation, both in the producing and manufacturing countries on the one hand and in the consuming countries on the other hand, and connected with such countries.

The members of the Central Board shall not hold any office which puts them in a position of direct dependence on their Governments.

The members shall be appointed for a term of five years, and they will be eligible for re-appointment.

The Central Board shall elect its own President and shall settle its rules of procedure.

At meetings of the Board, four members shall form a quorum.

The decisions of the Board relative to Articles 24 and 26 shall be taken by an absolute majority of the whole number of the Board.

Article 20.

The Council of the League of Nations shall, in consultation with the Board, make the necessary arrangements for the organisation and working of the Board, with the object of assuring the full technical independence of the Board in carrying out its duties under the present Convention, while providing for the control of the staff in administrative matters by the Secretary-General.

The Secretary-General shall apoint the secretary and staff of the Board on the nomination of the Board and subject to the approval of the Council.

Article 21.

The Contracting Parties agree to send in annually before December 31st, to the Permanent Central Board set up under Article 19, estimates of the quantities of each of the substances covered by the Convention to be imported into their territory for internal

vue de leur consommation intérieure au cours de l'année suivante pour des fins médicales, scientifiques et autres.

Ces chiffres ne doivent pas être considérés comme ayant, pour le gouvernement intéressé, un caractère obligatoire, mais seront donnés au Comité central à titre d'indication pour l'exercice de son mandat.

Dans le cas où des circonstances obligeraient un pays à modifier, au cours de l'année, ses évaluations, ce pays communiquera au Comité central les chiffres revisés.

Article 22.

1. Les Parties contractantes conviennent d'envoyer chaque année au Comité central, trois mois (dans les cas prévus au paragraphe c): cinq mois) au plus tard après la fin de l'année, et de la manière qui sera indiquée par le Comité, des statistiques aussi complètes et exactes que possible, relatives à l'année précédente:

a) De la production d'opium brut et de feuilles de coca;

b) De la fabrication des substances visées au chapitre III, article 4 b) c) g), de la présente Convention et des matières premières employées pour cette fabrication. La quantité de ces substances, employée à la fabrication d'autres dérivés non visés par la Convention, sera déclarée séparément;

c) Des stocks de substances visées par les chapitres II et III de la présente Convention, détenus par les négociants en gros ou par l'Etat, en vue de la consommation dans le pays, pour des besoins autres que les besoins de l'Etat;

d) De la consommation, en dehors des besoins de l'Etat, des substances visées aux chapitres II et III de la présente Convention,

e) Des quantités des substances visées par la présente Convention qui auront été confisquées à la suite d'importations et d'exportations illicites; ces statistiques indiqueront la manière dont on aura disposé des substances confisquées, ainsi que tous autres renseignements utiles relatifs à la confiscation et à l'emploi fait des substances confisquées.

Les statistiques visées sub litteris a, b, c, d, e, seront communiquées par le Comité central aux Parties contractantes.

2. Les Parties contractantes conviennent d'envoyer au Comité central, de la manière qui sera prescrite par celui-ci, dans les quatre semaines qui suivront la fin de chaque période de trois mois, et pour chacune des substances visées par la présente Convention, les statis-

consumption during the following year for medical, scientific and other purposes.

These estimates are not to be regarded as binding on the Government concerned, but will be for the purpose of serving as a guide to the Central Board in the discharge of its duties.

Should circumstances make it necessary for any country, in the course of the year, to modify its estimates, the country in question shall communicate the revised figure to the Central Board.

Article 22.

1. The Contracting Parties agree to send annually to the Central Board, in a manner to be indicated by the Board, within three (in the case of paragraph (c), five) months after the end of the year, as complete and accurate statistics as possible relative to the preceding year, showing:

(a) Production of raw opium and coca leaves;

(b) Manufacture of the substances covered by Chapter III, Article 4 (b), (c) and (g) of the present Convention and the raw material used for such manufacture. The amount of such substances used for the manufacture of other derivatives not covered by the Convention shall be separately stated;

(c) Stocks of the substances covered by Chapters II and III of the present Convention in the hands of wholesalers or held by the Government for consumption in the country for other than Government purposes;

(d) Consumption, other than for Government purposes, of the substances covered by Chapters II and III of the present Convention;

(e) Amounts of each of the substances covered by the present Convention which have been confiscated on account of illicit import or export; the manner in which the confiscated substances have been disposed or shall be stated, together with such other information as may be useful in regard to such confiscation and disposal.

The statistics referred to in paragraphs (a) to (e) above shall be communicated by the Central Board to the Contracting Parties.

2. The Contracting Parties agree to forward to the Central Board, in a manner to be prescribed by the Board, within four weeks after the end of each period of three months, the statistics of their imports from and exports to each country of each of the substances

tiques de leurs importations et de leurs exportations, en provenance et à destination de chaque pays au cours des trois mois précédents. Ces statistiques seront, dans les cas qui pourront être déterminés par le Comité, envoyées par télégramme, sauf si les quantités descendent audessous d'un minimum qui sera fixé pour chaque substance par le Comité central.

3. En fournissant les statistiques, conformément au présent article, les gouvernements indiqueront séparément les quantités importées ou achetées en vue des besoins de l'Etat, afin qu'il soit possible de déterminer les quantités requises dans le pays pour les besoins généraux de la médecine et de la science. Le Comité central n'aura aucun pouvoir de poser des questions ou d'exprimer une opinion quelconque quant aux quantités importées ou achetées en vue des besoins de l'Etat ou quant à l'usage qui en sera fait.

4. Au sens du présent article, les substances détenues, importées ou achetées par l'Etat en vue d'une vente éventuelle, ne sont pas considérées comme véritablement détenues, importées ou achetées pour les besoins de l'Etat.

Article 23.

Afin de compléter les renseignements fournis au Comité central au sujet de l'affectation définitive donnée à la quantité totale d'opium existant dans le monde entier, les gouvernements des pays où l'usage de l'opium préparé est temporairement autorisé fourniront chaque année au Comité, de la manière qui sera prescrite par celui-ci, outre les statistiques prévues à l'article 22, trois mois au plus après la fin de l'année, des statistiques aussi complètes et exactes que possible, relatives à l'année précédente:

1) De la fabrication d'opium préparé et des matières premières employées à cette fabrication;

2) De la consommation d'opium préparé.

Il est entendu que le Comité n'aura aucun pouvoir de poser des questions ou d'exprimer une opinion quelconque au sujet de ces statistiques et que les dispositions de l'article 24 ne seront pas applicables en ce qui touche aux questions visées par le présent article, sauf si le Comité vient à constater l'existence, dans une mesure appréciable, de transactions internationales illicites.

Article 24.

1. Le Comité central surveillera d'une façon constante le mouvement du marché

covered by the present Convention during the preceding three months. These statistics will, in such cases as may be prescribed by the Board, be sent by telegram, except when the quantities fall below a minimum amount which shall be fixed in the case of each substance by the Board.

3. In furnishing the statistics in pursuance of this Article, the Governments shall state separately the amounts imported or purchased for Government purposes, in order to enable the amounts required in the country for general medical and scientific purposes to be ascertained. It shall not be within the competence of the Central Board to question or to express any opinion on the amounts imported or purchased for Government purposes or the use thereof.

4. For the purposes of this Article, substances which are hold, imported, or purchased by the Government for eventual sale are not regarded as held, imported or purchased for Government purposes.

Article 23.

In order to complete the information of the Board as to the disposal of the world's supply of raw opium, the Governments of the countries where the use of prepared opium is temporarily authorised shall, in a manner to be prescribed by the Board, in addition in the statistics provided for in Article 22, forward annually to the Board, within three months after the end of the year, as complete and accurate statistics as possible relative to the preceding year showing:

(1) The manufacture of prepared opium, and the raw material used for such manufacture;

(2) The consumption of prepared opium.

It is understood that it shall not be within the competence of the Board to question or to express any opinion upon these statistics, and that the provisions of Article 24 are not applicable to the matters dealt with in this Article, except in cases where the Board may find that illicit international transactions are taking place on an appreciable scale.

Article 24.

1. The centra Board shall continuously watch the course of the international trade.

international. Si les renseignements dont il dispose le portent à conclure qu'un pays donné accumule des quantités exagérées d'une substance visée par la présente Convention et risque ainsi de devenir un centre de trafic illicite, il aura le droit de demander des explications au pays en question par l'entremise du Secrétaire général de la Société des Nations.

2. S'il n'est fourni aucune explication dans un délai raisonnable, ou si les explications données ne sont pas satisfaisantes, le Comité central aura le droit d'attirer, sur ce point, l'attention des gouvernements de toutes les Parties contractantes ainsi que celle du Conseil de la Société des Nations, et de recommander qu'aucune nouvelle exportation des substances auxquelles s'applique la présente Convention, ou de l'une quelconque d'entre elles, ne soit effectuée, à destination du pays en question, jusqu'à ce que le Comité ait signalé qu'il a obtenu tous les apaisements quant à la situation dans ce pays en ce qui concerne lesdites substances. Le Comité central notifiera en même temps au gouvernement du pays intéressé la recommandation qu'il a faite.

3. Le pays intéressé pourra porter la question devant le Conseil de la Société des Nations.

4. Tout gouvernement d'un pays exportateur qui ne sera pas disposé à agir selon la recommandation du Comité central pourra également porter la question devant le Conseil de la Société des Nations.

S'il ne croit pas devoir le faire, il informera immédiatement le Comité central qu'il n'est pas disposé à se conformer à la recommandation du Comité, en donnant, si possible, ses raisons.

5. Le Comité central aura le droit de publier un rapport sur la question et de le communiquer au Conseil, qui le transmettra aux gouvernements des Parties contractantes.

6. Si, dans un cas quelconque, la décision du Comité central n'est pas prise à l'unanimité, les avis de la minorité devront également être exposés.

7. Tout pays sera invité à se faire représenter aux séances du Comité central au cours desquelles est examinée une question l'intéressant directement.

Article 25.

Toutes les Parties contractantes auront le droit, à titre amical, d'appeler l'attention du Comité sur toute question qui leur paraîtra

If the information at its disposal leads the Board to conclude that excessive quantities of any substance covered by the present Convention are accumulating in any country, or that there is a danger of that country becoming a centre of the illicit traffic, the Board shall have the right to ask, through the Secretary-General of the League, for explanations from the country in question.

2. If no explanation is given within a reasonable time or the explanation is unsatisfactory, the Central Board shall have the right to call the attention of the Governments of all the Contracting Parties and of the Council of the League of Nations to the matter, and to recommend that no further exports of the substances covered by the present Concention or any of them shall be made to the country concerned until the Board reports that it is satisfied as to the situation in that country in regard to the said substances. The Board shall at the same time notify the Government of the country concerned of the recommendation made by it.

3. The country concerned shall be entitled to bring the matter before the Council of the League.

4. The Government of any exporting country which is not prepared to act on the recommendation of the Central Board shall also be entitled to bring the matter before the Council of the League.

If it does not do so, it shall immediately inform the Board that it is not prepared to act on the recommendation, explaining, if possible, why it is not prepared to do so.

5. The Central Board shall have the right to publish a report on the matter and communicate it to the Council, which shall thereupon forward it to the Governments of all the Contracting Parties.

6. If in any case the decision of the Central Board is not unanimous, the views of the minority shall also be stated.

7. Any country shall be invited to be represented at a meeting of the Central Board at which a question directly interesting it is considered.

Article 25.

It shall be the friendly right of any of the Contracting Parties to draw the attention of the Board to any matter which appears to

nécessiter un examen. Toutefois, le présent article ne pourra être interprété comme étendant les pouvoirs du Comité.

Article 26.

En ce qui concerne les pays qui ne sont pas parties à la présente Convention, le Comité central pourra prendre les mesures spécifiées à l'article 24 dans le cas où les renseignements dont il dispose le portent à conclure qu'un pays donné risque de devenir un centre de trafic illicite, dans ce cas, le Comité prendra les mesures indiquées dans l'article en question en ce qui concerne la notification au pays intéressé.

Les alinéas 3, 4 et 7 de l'article 24 s'appliqueront dans ce cas.

Article 27.

Le Comité central présentera chaque année au Conseil de la Société des Nations un rapport sur ses travaux. Ce rapport sera publié et communiqué à toutes les Parties contractantes.

Le Comité central prendra toutes les mesures nécessaires pour que les évaluations, statistiques, renseignements et explications dont il dispose, conformément aux articles 21, 22, 23, 24, 25 ou 26 de la présente Convention, ne soient pas rendus publics d'une manière qui pourrait faciliter les opérations des spéculateurs ou porter atteinte au commerce légitime de l'une quelconque des Parties contractantes.

Chapitre VII.

Dispositions Générales.

Article 28.

Chacune des Parties contractantes s'engage à rendre possibles de sanctions pénales adéquates, y compris, le cas échéant, la confiscation des substances, objet du délit, les infractions aux lois et règlements relatifs à l'application des dispositions de la présente Convention.

Article 29.

Les Parties contractantes examineront dans l'esprit le plus favorable la possibilité de prendre des mesures législatives pour punir des actes commis dans le ressort de leur juridiction en vue d'aider ou d'assister à la perpétration, en tout lieu situé hors de leur juridiction, d'un acte constituant une infraction aux lois en vigueur en ce lieu et ayant trait aux objets visés par la présente Convention.

it to require investigation, provided that this Article shall not be construed as in any way extending the powers of the Board.

Article 26.

In the case of a country which is not a party to the present Convention, the Central Board may take the same measures as are specified in Article 24, if the information at the disposal of the Board leads it to conclude that there is a danger of the country becoming a centre of the illicit traffic; in that case the Board shall take the action indicated in the said Article as regards notification to the country concerned.

Paragraphs 3, 4 and 7 of Article 24 shall apply in any such case.

Article 27.

The Central Board shall present an annual report on its work to the Council of the League. This report shall be published and communicated to all the Contracting Parties.

The Central Board shall take all necessary measures to ensure that the estimates, statistics, information and explanations which it receives under Articles 21, 22, 23, 24, 25 or 26 of the present Convention shall not be made public in such a manner as to facilitate the operations of speculators or injure the legitimate commerce of any Contracting Party.

Chapter VII.

General provisions.

Article 28.

Each of the Contracting Parties agrees that breaches of its laws or regulations by which the provisions of the present Convention are enforced shall be punishable by adequate penalties, including in appropriate cases the confiscation of the substances concerned.

Article 29.

The Contracting Parties will examine in the most favourable spirit the possibility of taking legsilative measures to render punishable acts committed within their jurisdiction for the purpose of procuring or assisting the commission in any place outside their jurisdiction of any act which constitutes an offence against the laws of that place relating to the matters dealt with in the present Convention.

Article 30.

Les Parties contractantes se communiqueront, par l'intermédiaire du Secrétaire général de la Société des Nations, si elles ne l'ont déjà fait, leurs lois et règlements concernant les matières visées par la présente Convention, de même que les lois et règlements qui seraient promulgués pour la mettre en vigueur.

Article 31.

La présente Convention remplace, entre les Parties contractantes, les dispositions des chapitres I, III et V de la Convention signée à La Haye le 23 janvier 1912. Ces dispositions resteront en vigueur entre les Parties contractantes et tout Etat partie à la Convention de la Haye, et qui ne serait pas partie à la présente Convention.

Article 32.

1. Afin de régler, autant que possible, à l'amiable les différends qui s'élèveraient entre les Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'exécution de la présente Convention et qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique, les Parties en litige pourront, préalablement à toute procédure judiciaire ou arbitrale, soumettre ces différends, pour avis consultatif, à l'organisme technique que le Conseil de la Société des Nations désignerait à cet effet.

2. L'avis consultatif devra être formulé dans les six mois à compter du jour où l'organisme dont il s'agit aura été saisi du différend, à moins que, d'un commun accord, les Parties en litige ne décident de proroger ce délai. Cet organisme fixera le délai dans lequel les Parties auront à ce prononcer à l'égard de son avis.

3. L'avis consultatif ne liera pas les Parties en litige, à moins qu'il ne soit accepté par chacune d'elles.

4. Les différends qui n'auraient pu être réglés ni directement, ni, le cas échéant, sur la base de l'avis de l'organisme technique susvisé, seront portés, à la demande d'une des Parties au litige, devant la Cour permanente de Justice internationale, à moins que, par application d'une convention existante ou en vertu d'un accord spécial à conclure, il ne soit procédé au règlement du différend par voie d'arbitrage ou de toute autre manière.

5. Le recours à la Cour de Justice sera formé ainsi qu'il est prévu à l'article 40 du Statut de la Cour.

Article 30.

The Contracting Parties shall communicate to one another, through the Secretary-Ceneral of the League of Nations, their existing laws and regulations respecting the matters referred to in the present Convention, so far as this has not already been done, as well as those promulgated in order to give effect to the said Convention.

Article 31.

The present Convention replaces, as between the Contracting Parties, the provisions of Chapters I, III and V of the Convention singed at The Hague on January 23rd, 1912, which provisions remain in force as between the Contracting Parties and any States Parties to the said Convention which are not Parties to the present Convention.

Article 32.

1. In order as far as possible to settle in a friendly manner disputes arising between the Contracting Parties in regard to the interpretation or application of the present Convention which they have not been able to settle through diplomatic channels, the parties to such a dispute may, before resorting to any proceedings for judicial settlement or arbitration, submit the dispute for and advisory opinion to such technical body as the Council of the League of Nations may appoint for this purpose.

2. The advisory opinion shall be given within six months commencing from the day on which the dispute has been submitted to the technical body, unless this period is prolonged by mutual agreement between the parties to the dispute. The technical body shall fix the period within which the parties are to decide whether they will accept the advisory opinion given by it.

3. The advisory opinion shall not be binding upon the parties to the dispute unless it is accepted by each of them.

4. Disputes which it has not been found possible to settle either directly or on the basis of the advice of the above-mentioned technical body shall, at the request of any one of the parties thereto, be brought before the Permanent Court of International Justice, unless a settlement is attained by way of arbitration or otherwise by application of some existing convention or in virtue of an arrangement apecially concluded.

5. Proceedings shall be opened before the Permanent Court of International Justice in the manner laid down in Article 40 of the Statute of the Court.

6. La décision prise par les Parties au litige de le soumettre, pour avis consulatif, à l'organisme technique désigné par le Conseil de la Société des Nations, ou de recourir à l'arbitrage, sera communiquée au Secrétaire général de la Société et, par ses soins, aux autres Parties contractantes, qui auront le droit d'intervenir dans la procédure.

7. Les Parties au litige devront porter devant la Cour permanente de Justice internationale tout point de droit international ou toute question d'interprétation de la présente Convention qui pourra surgir au cours de la procédure devant l'organisme technique ou le tribunal arbitral dont cet organisme ou ce tribunal estimerait, sur demande d'une des Parties, que la solution préalable par la Cour est indispensable pour le règlement du différend.

Article 33.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour et sera, jusqu'au 30 septembre 1925, ouverts à la signature de tout Etat réprésenté à la Conférence où fut élaborée la présente Convention, de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat à qui le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire de la présente Convention.

Article 34.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt aux Membres de la Société des Nations signataires de la Convention, ainsi qu'aux autres Etats signataires.

Article 35.

A partir du 30 septembre 1925, tout Etat représenté à la Conférence où fut élaborée la présente Convention et non signataire de celle-ci, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat auquel le Conseil de la Société des Nations en aura, à cet effet, communiqué un exemplaire, pourra adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion s'effectuera au moyen d'un instrument communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et qui sera déposé dans les archives du Secrétariat. Le Secrétaire général notifiera immédiatement ce dépôt aux Membres de la Société des Nations signataires de la Convention, et aux autres Etats signataires, ainsi qu'aux Etats adhérents.

6. A decision of the parties to a dispute to submit it for an advisory opinion to the technical body appointed by the Council of the League of Nations, or to resort to arbitration, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations and by him to the other Contracting Parties, which shall have the right to intervene in the proceedings.

7. The parties to a dispute shall bring before the Permanent Court of International Justice any question of international law or question as to the interpretation of the present Convention arising during proceedings before the technical body or arbitral tribunal, decision of which by the Court is, on the demand of one of the parties, declared by the technical body or arbitral tribunal to be necessary for the settlement of the dispute.

Article 33.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear to-day's date and shall be open for signature until the 30th day of September, 1925, by any State represented at the Conference at which the present Convention was drawn up, by any Member of the League of Nations, and by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicatied a copy of the Convention for this purpose.

Article 34.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-Ceneral of the League of Nations, who shall notify their receipt to the Members of the League which are signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 35.

After the 30th day of September, 1925, the present Convention may be acceded to by any State represented at the Conference at which this Convention was drawn up and which has not signed the Convention, by any Member of the League of Nations, or by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Accession shall be effected by an instrument communicated to the Secretary-General of the League of Nations to be deposited in the archives of the Secretariat. The Secretary-General shall at once notify such deposit to all the Members of the League of Nations signatories of the Convention and to the other signatory States.

Article 36.

La présente Convention n'entrera en vigueur qu'après avoir été ratifiée par dix Puissances, y compris sept des Etats qui participeront à la nomination du Comité central, en conformité à l'article 19, dont au moins deux Etats membres permanents du Conseil de la Société des Nations. La date de son entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour après la réception, par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la dernière des ratifications nécessaires. Ultérieurement, la présente Convention prendra effet, en ce qui concerne chacune des Parties, quatre-vingt-dix jours après la réception de la ratification ou de la notification de l'adhésion.

Conformément aux dispositions de l'article 13 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire général enregistrera la présente Convention le jour de son entrée en vigueur.

Article 37.

Un recueil spécial sera tenu par le Secrétaire général de la Société des Nations, indiquant quelles Parties ont signé ou ratifié la présente Convention, y ont adhéré ou l'ont dénoncée. Ce recueil sera constamment ouvert aux Parties contractantes et aux Mebres de la Société, et publication en sera faite aussi souvent que possible, suivant les indications du Conseil.

Article 38.

La présente Convention pourra être dénoncée par notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. La dénonciation deviendra effective un an après la date de sa réception par le Secrétaire général et n'aura d'effet qu'en ce qui concerne l'Etat dénonçant.

Le Secrétaire général de la Société des Nations portera à la connaissance de chacun des Membres de la Société des Nations signataires de la Convention ou y ayant adhéré, et des autres Etats qui sont signataires ou qui y ont adhéré, toute dénonciation reçue par lui.

Article 39.

Tout Etat participant à la présente Convention pourra déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment du dépôt de sa ratification ou de son adhésion, que son acceptation de la présente Convention n'engage

Article 36.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified by ten Powers, including seven of the States by which the Central Board is to be appointed in pursuance of Article 19, of which at least two must be permanent Members of the Council of the League. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the last of the necessary ratifications. Thereafter, the present Convention will take effect in the case of each Party ninety days after the receipt of its ratification or of the notification of its accession.

In compliance with the provisions of Article 18 of the Covenant of the League of Nations, the Sacretary-General will register the present Convention upon the day of its coming into force.

Article 37.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations showing which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Contracting Parties and the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 38.

The present Convention may be denounced by an instrument in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations. The denunciation shall become effective one year after the date of the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General, and shall operate only in respect of the Contracting Party which makes it.

The Secretary-General of the League of Nations shall notify the receipt of any such denunciations to all Members of the League of Nations signatories of or adherents to the Convention and to the other signatory or adherent States.

Article 39.

Any State signing or acceding to the present Convention may declare, at the moment either of its signature, ratification or accession, that its acceptance of the present Convention does not include any or all of

pas, soit l'ensemble, soit tel de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer soumis à sa souveraineté ou à son autorité ou pour lequel il a accepté un mandat de la Société des Nations, et pourra, ultérieurement et conformément à l'article 35, adhérer séparément au nom de l'un quelconque de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer, exclus par une telle déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour tout protectorat, colonie, possession ou territoire d'outre-mer; les dispositions de l'article 38 s'appliqueront à cette dénonciation.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf février 1925, en une seule expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie certifiée conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence et à tout Membre de la Société des Nations.

its colonies, overseas possessions, protectorates, or overseas territories under its sovereignty or authority, or in respect of which it has accepted a mandate on behalf of the League of Nations, and may subsequently accede in conformity with the provisions of Article 35, on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory excluded by such declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory, and the provisions of Article 38 shall apply to any such denunciation.

In faith whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva, the nineteenth day of February, one thousand nine hundred and twenty-five, in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference and to all Members of the League of Nations.

Albanie	B. Blinishti	Albania
Allemagne	H. von Eckardt	Germany

Sous la réserve annexée au procès-verbal de la séance plénière du 16 févier 1925. H. v. E.

Sous réserve de la suspension provisoire de l'application de l'article 13, alinéa 4 de la disposition correspondante de l'article 15 et l'article 22, alinéa 2.

Etant donné les conditions spéciales dans lesquelles il se trouve, le Gouvernement fédéral se réserve la faculté de suspendre provisoirement et tant que ces circonstances continuent, l'application des dispositions précitées visant l'envoi d'une copie de l'autorisation d'exportation ou du certificat de déroutement au Gouvernement du pays importateur. Il continuera, cependant, à appliquer le régime des certificats d'importation et d'exportation adopté à la suite des recommandations de la Commission Consultative du trafic de l'opium et des autres drogues nuisibles. Pour les mêmes motifs, et également tant que lesdites circonstances spéciales subsistent, le Gouvernement fédéral se réseve la facculté de suspendre provisoirement l'application de la disposition visant l'envoi Comité central de statistiques trimestrielles. Il continuera, cependant, à faire un rapport annuel.

Autriche	Emeerich Pflügl	Austria
Belgique	Ferd. Peltzer Dr. Ferd. de Myttenaere	Belgium
Bresil	Pedro Pernambuco H. Gotuzzo	Brazil
Empire Britannique	Malcolm Delevingne	British Empire
Canada	M. Dandurand	Canada
Commonwealth d'Australie	M. L. Shepherd	Commonwealth of Australia
Union Sud-Arficaine	J. S. Smit	Union of South Africa
Nouvelle Zélande	J. Allen	New Zealand

Under article 39 on behalf of New Zealand the Convention is accepted for the Mandated territory of Western Samoa J. A. 11. Sept. 1925.

Inde	R. Sperling	India
Etat Libre d'Irlande	Michael Mac White	Irish Free State
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chili	Emilie Bello-C	Chile
Cuba	Aristides de Agüero y Bethencourt	Cuba
Danemark	A. Oldenburg (sauf ratification)	Denmark
Espagne	Emilie de Palacios	Spain
France	G. Bourgois A. Kircher	France

Le Gouvernement français est obligé de faire toutes ses réserves en ce qui concerne les Colonies, Protectorats et Pays sous mandat, dépendant de son autorité, sur la possibilité de produire régulièrement dans le délai strictement imparti, des statistiques trimestrielles prévues à l'alinéa 2 de l'article 22. G. B. A. K.

Grèce	Ad referendum Vassili Dendramis	Greece
Hongrie	Dr. Baranyai Zoltán	Hungary
Japon	S. Kaku Y. Sugimura	Japan
Lettonie	W. G. Salnais	Latvia
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Nicaragua	A. Sottile	Nicaragua
Pays-Bas	V. Wettum J. B. M. Coebergh A. D. A. de Kat Angelino	The Netherlands
Perse		Persia

Ad referendum et sous réserve de la satisfaction qui sera donnée par la Société des Nations à la demande de la Perse exposée dans son mémorandum. O. D. C. 24.

	Prince Arfa-od-Dovleh Mirza Riza Khan	
Pologne	Chodzko	Poland
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira R. J. Rodrigues	Portugal
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	M. Yovanovitsh	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Damras	Siam
Soudan	Wasey Sterry	Sudan
Suisse	Paul Dinichert	Switzerland

En se référant à la déclaration formulée par la Délégation suisse à la 36-ème séance plénière de la Conférence concernant l'envoi des statistiques trimestrielles prévues à l'article 22, chiffre 2.

Tchécoslovaquie	Ferdinand Veverka	Czecoslovakia
Uruguay	E. E. Buero	Uruguay

ANNEXE.

Modèle de certificat d'importation.

Convention Internationale de l'Opium.

No. Certificat officiel d'importation.

Nous certifions par la présente que le Ministère du ..... chargé de l'application de la loi sur les stupéfiants visés par la Convention internationale de l'opium a approuvé l'importation par:

a) Nom, adresse et profession de l'importateur. a) .....

b) Description exacte du stupéfiant et quantité destinée à l'importation de b) .....

c) Nom et adresse de la maison du pays exportateur qui fournit le stupéfiant. En provenance de c)...

d) Indiquer toutes les conditions spéciales à observer; mentionner, par exemple, que le stupéfiant ne doit pas être expédié par la poste.

sous réserve des conditions suivantes d) .....

et déclarons que l'envoi destiné à l'importation est nécessaire:

1) pour les besoins légitimes (dans le cas d'opium brut et de la feuille de coca)*);

2) pour des besoins médicaux ou scientifiques exclusivement (dans le cas des stupéfiants visés par le chapitre III de la Convention, et du chanvre indien).

Pour le ministre et par son ordre .....

(Signé) .....

(Titre) .....

(Date) .....

*) Les pays qui n'ont pas supprimé l'habitude de fumer l'opium et qui désirent importer de l'opium brut pour la fabrication de l'opium préparé doivent délivrer des certificats établissant que l'opium brut réservé à l'importation est destiné à la fabrication de l'opium préparé, que les fumeurs sont soumis au restrictions gouvernementales, en attendant la suppression complète de l'opium et que l'opium importé ne sera pas réexporté.

ANNEX.

Model form of import certificate.

International Opium Convention.

No. Certificate of Official Approval Import.

I hereby certify that the Ministry of..... ..... being the Ministry charged with the administration of the law relating to the dangerous drugs to which the International Opium Convention of ( ) applies, has approved the importatien by:

a) Name, address and business of importer. a) .....

b) Exact description and amount or drug to be imported. of b) .....

c) Name and address of firm in exporting country from which the drug is to be obtained. from c) .....

d) State any special conditions to be observed, e.g. not to be imported through the post.

subject to the following conditions d) .....

and is satisfied that the consignment proposed to be imported is required:

1) For legitimate purposes (in the case of raw opium and the coca leaf)*);

2) Solely for medicinal or scientific purposes (in the case of drugs to which Chapter III of the Convention applies and Indian hemp).

Signed on behalf of the Ministry of.....

(Signature) .....

(Official Rank) .....

(Date) .....

*) Where the use of prepared opium has not yet been suppressed and it is desired to import raw opium for the manufacture of prepared opium the certificate should be to the effect that the raw opium to be imported is required for the purpose of manufacturing prepared opium for use under Government restrictions pending complete suppression, and that it will not be re-exported.

Protocole.

Les soussignés, représentants de certains des Etats signataires de la Convention relative aux stupéfiants, signée à la date d'aujourd'hui, et dûment autorisés à cet effet;

Prenant acte du Protocole signé le onze février mil neuf cent vingt-cinq par les représentants des Etats signataires de l'Accord signé le même jour relativement à l'usage de l'opium préparé,

Conviennent des dispositions suivantes:

I.

Les Etats signataires du présent Protocole, reconnaissant qu'ils ont le devoir, aux termes du chapitre I de la Convention de La Haye, d'exercer sur la production, la distribution et l'exportation de l'opium brut, un contrôle suffisant pour arrêter le trafic illicite, s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour empêcher complètement, dans un délai de cinq ans à dater de ce jour, que la contrebande de l'opium ne constitue un obstacle sérieux à la suppression effective de l'usage de l'opium préparé dans les territoires où cet usage est temporairement autorisé.

II.

La question de savoir si l'engagement mentionné à l'article I a été complètement exécuté sera décidée, à la fin de ladite période de cinq ans, par une Commission qui sera constituée par le Conseil de la Société des Nations.

III.

Le présent Protocole entrera en vigueur, pour chacun des Etats signataires, en même temps que la Convention relative aux stupéfiants, signée à la date d'aujourd'hui. Les articles 33 et 35 de la Convention sont applicables au présent Protocole.

En foi de quoi le présent Protocole a été dressé à Genève le dix-neuf février 1925 en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations et dont copie certifiée conforme sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence et à tout Membre de la Société des Nations.

Protocol.

The undersigned, representatives of certain States signatory to the Convention relating to Dangerous Drugs signed this day, duly authorised to that effect;

Taking note of the Protocol signed the eleventh day of February one thousand nine hundred and twenty-five by the representatives of the States signatory to the Agreement signed on the same day relating to the Use of Prepared Opium,

Hereby agree as follows:

I.

The States signatory to the present Protocol, recognising that under Chapter I of the Hague Convention the duty rests upon them of establishing such a control over the production distribution and exportation of raw opium as would prevent the illicit traffic, agree to take such measures as may be required to prevent completely within five years from the present date, the smuggling of opium from constituting a serious obstacle to the effective suppression of the use of prepared opium in those territories where such use is temporarily authorised.

II.

The question whether the undertaking referred to in Article I has been completely executed shall be decided, at the end of the said period of five years, by a Commission to be appointed by the Council of the League of Nations.

III.

The present Protocol shall come into force for each of the signatory States at the same time as the Convention relating to Dangerous Drugs signed this day. Articles 33 and 35 of the Convention are applicable to the present Protocol.

In faith whereof the present Protocol was drawn up at Geneva the nineteenth day of February 1925, in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all States represented at the Conference and to all Members of the League of Nations.

Albanie	B. Blinishti	Albania
Allemagne	H. von Eckardt	Germany

Empire Britannique	Malcolm Delevingne	British Empire
Canada	W. A. Riddell	Canada
Commonwealth d'Australie	M. L. Shepherd	Commonwealth of Australia
Union Sud-Africaine	J. S. Smit	Union of South Africa
Nouvelle-Zélande	J. Allen	New Zealand
Inde	R. Sperling	India
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chili	Emilie Bello-C	Chile
Cuba	Aristides de Agüero y Bethencourt	Cuba
Grèce	Ad referendum Vassili Dendramis	Creece
Japon	S. Kaku Y. Sugimura	Japan
Lettonie	W. G. Salnais	Latvia
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Nicaragua	A. Sottile	Nicaragua
Pays-Bas	v. Wettum J. B. M. Coebergh A. D. A. de Kat Angelino	The Netherlands
Perse	Prince Arfa-Od-Dovleh Mirza Riza Kaan	Persia
Portugal	A. M. Bartholomeu Ferreira R. J. Rodrigues	Portugal
Royaume des Serbes,Croates et Slovènes	M. Yovanovitch	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Siam	Damras	Siam
Soudan	Wasey Sterry	Sudan
Tchécoslovaquie	Ferdinand Veverka	Czechoslovakia

Riigikogu poolt 19. juunil 1930 vastuvõetud

Londonis 1929. a. sõlmitud maailma postikonventsiooni ja kokkulepete kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustatakse kinnitatuks Maailma Postiliidu kongressil Londonis 1929. aasta 28. juunil sõlmitud:

1. maailma postikonventsioon — Convention postale universelle, — ning

a) konventsiooni lõpp-protokoll — Protocole final de la Convention.

b) maailma postikonventsiooni täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de la Convention postale universelle, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega,

c) määrustiku lõpp-protokoll — Protocole final du Règlement,

d) määrused kirjaposti transpordi kohta lennuteel — Dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne, — ühes nende määruste juurde kuuluvate lisanditega,

e) lõpp-protokoll määrustele kirjaposti transpordi kohta lennuteel — Protocole final des Dispositions concernant le transport de la poste aux lettres par voie aérienne;

2. kokkulepe avaldatud väärtusega kirjade ja kastikeste kohta — Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée, — ning

a) kokkuleppe lõpp-protokoll — Protocole final de l'Arrangement,

b) avaldatud väärtusega kirjade ja kastikeste kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les lettres et les boîtes avec valeur déclarée, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega;

3. kokkulepe postipakkide kohta — Arrangement concernant les colis postaux, — ning

a) kokkuleppe lõpp-protokoll — Protocole final de l'Arrangement,

b) postipakkide kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les colis postaux, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega,

c) määrused postipakkide transpordi kohta lennuteel — Dispositions concernant le transport des colis postaux par voie aérienne, — ühes nende määruste juurde kuuluvate lisanditega,

*) RT 50 — 1930.

4. kokkulepe postitransfertide kohta — Arrangement concernant les mandats de poste, — ning

postitransfertide kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les mandats de poste, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega;

5. kokkulepe posti ülekannete kohta — Arrangement concernant les virements postaux, — ning

posti ülekannete kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les virements postaux, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega;

6. kokkulepe posti kassangu kohta — Arrangement concernant les recouvrements, — ning

posti kassangu kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les recouvrements, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega,

7. kokkulepe ajalehtede ja perioodiliste väljaannete aboneerimise kohta — Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques, — ning

ajalehtede ja perioodiliste väljaannete aboneerimise kohta käiva kokkuleppe täideviimise määrustik — Règlement d'exécution de l'Arrangement concernant les abonnements aux journaux et écrits périodiques, — ühes selle juurde kuuluvate lisanditega.

§ 2. Paragrahv 1. tähendatud aktide ja nende juurde kuuluvate lisandite prantsusekeelsed tekstid eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 12. juulil 1930 vastuvõetud

Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubandusekonventsiooni nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta käiva protokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubandusekonventsiooni nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta käiv protokoll, alla kirjutatud Tallinnas 11. juulil 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär A. Tõllassepp.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 54 — 1930.

Protokoll.

Eesti Vabariigi Valitsus

ja

Prantsuse Vabariigi Valitsus

esindatud

Härra Jaan Lattik'u, Välisministri, ja

Härra Henry Cosme'i, Prantsuse Chargé d'Affaires'i poolt, leppisid kokku järgmistes punktides:

1° Tärklise (kartulijahu) tollikäitlus, nii nagu see on kindlaks määratud Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubanduskonventsiooni nimekirjas B (paragrahv ex 319) kustutatakse;

2° igat liiki sõidukite tollikäitlus, nii nagu see kindlaks määratud ülalnimetatud kaubanduskonventsiooni nimekirjas A (paragrahv ex 173) kustutatakse;

3° käesolev Protokoll, mis moodustab Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubanduskonventsiooni lahutamatu osa, ratifitseeritakse. Ta astub jõusse viiendal päeval pärast seda, mil ta vastuvõtmisest Eesti Riigikogu poolt teatatakse Prantsuse Valitsusele.

Selle tõenduseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud alla käesolevale Protokollile.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris, 11. juulil 1930. aastal.

J. Lattik. Henry Cosme.

Protocole.

Le Gouvernement de la République d'Estonie

et

Le Gouvernement de la République Française

représentés par

Monsieur Jaan Lattik, Ministre des Affaires Etrangères, et

Monsieur Henry Cosme, Chargé d'Affaires de France, sont tombés d'accord sur les points suivants:

1° Le régime tarifaire des fécules de pommes de terre, tel qu'il est fixé à la liste B de la Convention commerciale franco-estonienne du 15 Mars 1929 (poste ex 319) est abrogé;

2° le régime tarifaire des véhicules de toutes sortes, tel qu'il est fixé á la liste A de la Convention commerciale sus-indiquée (poste ex 173) est abrogé;

3° le présent Protocole, qui fera partie intégrante de la Convention commerciale franco-estonienne du 15 Mars 1929 sera ratifié. Il entrera en vigueur cinq jours après que l'approbation par le Parlement estonien aura été notifiée au Gouvernement français.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait à Tallinn, en double expédition, le 11. juillet 1930.

J. Lattik. Henry Cosme.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastuvõetud

Eesti-Türgi kaubanduse- ja laevanduselepingu ja selle allakirjutamisprotokolli kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Türgi kaubanduse- ja laevanduseleping ja selle allakirjutamisprotokoll, mõlemad alla kirjutatud Ankaras 16. septembril 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega lepingu ja selle allakirjutamisprotokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 56 — 1930.

Kaubandus- ja laevandusleping Eesti ja Türgi vahel.

Eesti ühelt poolt ja

Türgi teiselt poolt,

juhitud soovist süvendada sõprussidemeid, mis nii õnnelikult valitsevad mõlema maa vahel, korraldada oma kodanikkude asumistingimusi mõlemal maal ja arendada oma kaubanduslikke suhteid,

Otsustasid selleks otstarbeks sõlmida lepingu ja nimetasid oma Täisvolinikkudeks, nimelt:

Tema Ekstsellents Eesti Riigivanem:

Härra Ernst C. VEBERMAN'i, endise Ministri, Eesti Vabariigi Valitsuse Delegaadi ja

Tema Ekstsellents Türgi Vabariigi President:

Tema Ekstsellentsi ZEKÂI BEY, endise Ministri, Türgi Suursaadiku ja Diyaribekiri Rahvasaadiku;

Tema Ekstsellentsi Menemenli NUMAN RIFAT BEY, Täievolilise Ministri ja Alamriigisekretäri Välisministeeriumis,

kes, pärast oma heas ning nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Traité de Commerce et de Navigation entre l'Estonie et la Turquie.

L'Estonie
d'une part et
la Turquie
d'autre part

Animées du désir de resserrer les liens d'amitié si heureusement existant entre les deux Pays, de régler les conditions d'établissement de leurs ressortissants dans les deux Pays, et de développer leurs relations commerciales,

ont résolu de conclure un Traité à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Son Excellence le Président de la République d'Estonie:

Monsieur Ernest C. VEBERMAN, ancien Ministre, Délégué du Gouvernement de la République d'Estonie;

Son Excellence le Président de la République Turque:

Son Excellence ZEKÂI BEY, ancien Ministre, Ambassadeur de Turquie et député de Diyaribekir;

Son Excellence Menemenli NUMAN Rifat Bey, Ministre Plénipotentiaire et Sous-Secrétaire d'État au Ministère des Affaires Etrangères.

Lesquels, après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont convenu les dispositions suivantes:

Peatükk I.

Asumine.

Artikkel I.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikkudel on õigus teise Lepinguosalise territooriumil, kokkukõlas seal maksvate seaduste ja määrustega elama asuda ja viibida, vabalt minna, tulla ja liigelda.

Kumbki Kõrge Lepinguosaline jätab endale sisserändamise suhtes täieliku tegevusvabaduse, samuti ka avaliku julgeoleku ja korra huvides õiguse keelata ära üksikute isikute kohta käivate määrustega sissesõidu oma territooriumile ja seal viibimise.

Mis puutub ükskõik missugustesse viibimise ja asumise puhul makstavatesse lõivudesse ja koormatistesse, siis kasutavad mõlema Kõrge Lepinguosalise kodanikud enamsoodustatud riigi käitlust.

Chapitre I.

Etablissement.

Article I.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes, auront, sur le territoire de l'autre Partie, sous réserve des lois et règlements qui y sont en vigueur, le droit de s'établir et de séjourner, d'aller, de venir et de circuler librement.

Chacune des Hautes Parties Contractantes se réserve toute liberté d'action en ce qui concerne l'immigration, ainsi que le droit d'interdire, par mesures individuelles, l'entrée et le séjour sur son territoire, pour des raisons de sécurité et ordre publics.

En ce qui concerne les taxes et charges quelconques à payer du chef du séjour et de l'établissement, les ressortissants des deux Hautes Parties jouiront du traitement de la nation la plus favorisée.

Artikkel II.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikkudel on õigus, ühesugustel tingimustel enamsoodustatud riigi kodanikkudega, omandada, vallata ja võõrandada teise Lepinguosalise territooriumil igasugust kinnis- või vallasvara, kokkukõlas riigi seaduste ja määrustega, välja arvatud vastavate seaduseandluste poolt ettenähtud juhtudel. Samadel tingimustel võivad nad sellega vabalt talitada ostu, müügi, annetamise, üleandmise, abielulepingu, testamendi, seaduse järgi pärimise läbi või igal muul viisil.

Ühelgi ülalmainitud juhul ei allu nad muudele või kõrgematele koormatistele, lõivudele või maksudele, missuguse nime all see ka olekski, kui neile, mis on sisse seatud või tulevikus sisse seatakse omadele kodanikkudele.

Article II.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes auront, aux mêmes conditions que les ressortissants de la nation la plus favorisée, sur le territoire de l'autre, le droit d'acquérir, de posséder et d'aliéner toute espèce de biens mobiliers ou immobiliers à l'exception des cas prévus par les législations respectives en se conformant aux lois et règlements du Pays. Ils pourront, aux mêmes conditions, en disposer librement par achat, vente, donation, transfert, contrat de mariage, testament, succession ab-intestat ou par tout autre moyen.

Ils ne seront assujettis dans aucun des cas susmentionnés à des charges, taxes et impôts, sous quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront établis pour les nationaux.

Artikkel III.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikkudel on õigus, ühesugustel tingimustel enamsoodustatud riigi kodanikkudega, teotseda teise territooriumil igasuguse tööstuse ja kaubanduse alal, kokkukõlas riigi seaduste ja määrustega, ja anduda igale ametile ja elukutsele, millega teotsemine ei ole praegu või tulevikus reserveeritud omadele kodanikkudele.

Article III.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes auront, aux mêmes conditions que les ressortissants de la nation la plus favorisée sur le territoire de l'Autre, en se conformant aux lois et règlements du pays, le droit d'exercer toute sorte d'industrie et de commerce et de se vouer à tout métier et profession quelconque dont l'exercice n'est pas et ne sera pas réservé aux nationaux.

Artikkel IV.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikud ei allu teise territooriumil oma isiku, vara, õiguste ning huvide suhtes, samuti igasuguse kaubanduse, tööstuse, ameti ja elukutse alal teotsemise suhtes ühelegi muule või kõrgemale koormatisele, lõivule või otsekohesele või kaudsele maksule, kui sellele, mida võib peale panna omadele kodanikkudele.

Nad on nimelt õigustatud vabalt välja viima oma vara müügist saadud raha ja oma vara ennast, arvesse võttes riigis maksvaid seaduslikke määrusi, ja nende kui välismaalaste peale ei panda selles suhtes kõrgemaid makse, koormatisi ja maksukohustusi kui neid, mida tuleks maksta omadel kodanikkudel.

Article IV.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes ne seront soumis sur le territoire de l'Autre quant à leurs personnes, leurs biens, droits et intérêts, ainsi que pour l'exercice de tout genre de commerce, industrie, métier et profession, à aucun charge, taxe ou impôt direct ou indirect, autres ou plus élevés que ceux qui pourront être imposés aux nationaux.

Ils seront notamment autorisés à exporter librement le produit de la vente de leurs biens et leurs biens mêmes, sous réserve des dispositions legales en vigueur dans le pays, et ils ne seront pas soumis en cela en qualité d'étrangers, à des impôts et redevances plus élevés que ceux qu'auraient à payer les nationaux.

Artikkel V.

Ühe Kõrge Lepinguosalise kodanikud ei allu teise Lepinguosalise territooriumil ühelegi sõjaväeteenistusele olgu maa-, mere- või lennuväes, rahvuslikus kaardiväes või miilitsas, samuti ühelegi sõjaväeteenistust asendavale kohustusele või koormatisele.

Article V.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes ne seront astreints, sur le territoire de l'Autre, à aucun service militaire, soit dans les armées de terre, de mer ou de l'air, soit dans les gardes ou milices nationales, ni à aucune obligation ou charge remplaçant le service militaire.

Nad alluvad ainult sõjaväelistele maksudele ja rekvisitsioonidele, mida seaduslikult peale pannakse omadele kodanikkudele.

Artikkel VI.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikkudelt ei saa teise Lepinguosalise territooriumil nende varasid sunniviisil võõrandada teisiti kui seaduslikult üldkasulikuks tunnustatud põhjusel ning õiglase tasu eest, kokkukõlas vastavates seaduseandlustes ettenähtud toimimisviisile.

Artikkel VII.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise kodanikud naudivad teise territooriumil kõiges, mis puutub nende isiku ning varade seaduslikku ja kohtulikku kaitsesse, sama käitlust kui omad kodanikud.

Järelikult on neil vaba ja hõlpus juurdepääs kohtutele ja nad võivad kohtus esineda samadel tingimustel kui omad kodanikud, reservatsiooniga „cautio judicatum solvi" ja tasuta kohtuliku abiandmise kohta käivate eeskirjade suhtes, mille kohta on maksev kohalik seaduseandlus kuni nende küsimuste korraldamiseni mõlema Lepinguosalise vahel sõlmitava erikonventsiooniga.

Artikkel VIII.

Aktsiaseltsid, kooperatiivid ja teised kaubanduslikud ühingud, seal hulgas ka tööstuslikud, rahanduslikud, kindlustus-, ühendus- ja transpordiseltsid, mis asuvad ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumil ja on seal asutatud selle maa seaduste kohaselt, tunnustatakse seaduslikuks teise Lepinguosalise territooriumil ja võivad seal kohtute poole pöörduda nii nõudjana kui kostjana.

Nimetatud ühingutele teise Lepinguosalise territooriumil kaubanduse ja tööstuse alal teotsemiseks loaandmine oleneb nende allumisest selle territooriumil praegu või tulevikus maksvatele seadustele ja määrustele, samuti maksudele ja muudele koormatistele, mis on ühenduses loasaamisega.

Maksud, lõivud ja kontributsioonid, üksköik milliste nimetustega või millist liiki, ei tohi koormata neid ühinguid raskemini kui analoogilisi oma maa ühinguid.

Need ühingud võivad, samadel tingimustel kui enamsoodustatud riigi ühingud ja alistudes riigi seadustele, omandada ühingu teotsemisele vajalikku igasugust vallas- kui ka kinnisvara,

Ils ne seront soumis qu'aux prestations et réquisitions militaires qui seraient imposés légalement aux nationaux.

Article VI.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes ne pourront sur le territoire de l'Autre, être expropriés de leurs biens que pour cause légalement reconnue d'utilité publique et moyennant une juste indemnité, conformément à la procédure prévue par les législations respectives.

Article VII.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront, sur le territoire de l'Autre, en tout ce qui concerne la protection légale et judiciaire de leur personne et de leurs biens du même traitement que les nationaux.

En conséquence ils auront libre et facile accès auprès des tribunaux et pourront ester en justice aux mêmes conditions que les nationaux, sous réserve des dispositions relatives à la caution judicatum solvi et à l'assistance judiciaire gratuite qui seront régies par la législation locale jusqu'au règlement de ces questions par une Convention spéciale à conclure entre les deux Parties.

Article VIII.

Les sociétés anonymes, les coopératives et autres sociétés commerciales, y compris les sociétés industrielles, financières, d'assurances, de communications et de transport qui ont leur siège sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes et qui y sont constituées en vertu des lois de ce pays, seront reconnues légales dans le territoire de l'Autre, et y pourront ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour s'y défendre.

L'admission desdites sociétés à l'exercice de leur commerce ou industrie sur le territoire de l'autre Haute Partie Contractante sera subordonnée à leur soumission aux lois et prescriptions qui sont ou seront en vigueur sur ce territoire, aussi en ce qui concerne les taxes et autres charges d'admission.

Les impôts, taxes et contributions qu'elles qu'en soient la dénomination ou l'espèce ne pourront pas frapper ces sociétés d'une façon plus lourde que les sociétés analogues nationales.

Ces sociétés pourront, aux mêmes conditions que celles de la nation la plus favorisée et en se soumettant aux lois du pays, acquérir toute sorte de biens mobiliers ainsi

kusjuures on kokku lepitud, et omandamine ise ei ole ühingu tegevuse eesmärk.

Artikkel IX.

Ühe Kõrge Lepinguosalise kodanikke või ühinguid ja kooperatiive, asukohaga seal maal, ei maksustata teise Lepinguosalise maal muu kui maksustavas riigis leiduva aktiva pealt, ega sissetuleku pealt, mida nad mujal saavad.

Artikkel X.

On kokku lepitud, et kumbki Kõrge Lepinguosaline ei toetu käesolevas peatükis väljendatud enamsoodustusklauslist järgnevatele soodustustele, et nõuda oma kodanikkude, seltside ja kooperatiivide kasuks muid või laiema ulatusega õigusi kui neid, mis tema enese poolt on lubatud teise Kõrge Lepinguosalise kodanikkudele, seltsidele ja kooperatiividele.

Peatükk II.

Kaubandus ja laevandus.

Artikkel XI.

Ühe Lepinguosalise riigist päritolevad teise Lepinguosalise riiki sisseveetavad loodus- ja tööstussaadused ei allu kõrgematele maksudele, koeffitsientidele, lõivudele või ükskõik millistele koormatistele kui neile, mis on peale pandud mõne kolmanda riigi samadele saadustele, olgu ükskõik milline nende regionaalne nimetus.

Sama maksab ka väljaveo-maksude ja teiste koormatiste kohta loodus- ja tööstussaaduste pealt, mida välja veetakse ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumilt teise Kõrge Lepinguosalise territooriumile.

Kindlustus võrdse käitluse kohta mõne kolmanda riigiga laieneb samuti sisse- ja väljaveomaksude võtmise viisile, kaupade tolliladudesse paigutamisele, tollikoormatistele ja -formaliteetidele, sisseveetavate, väljaveetavate või transiidina minevate kaupade tollikäitlusele ja tollilt ärasaatmisele.

Artikkel XII.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise loodus- ja tööstussaadusi ei panda sisseveol teise Lepinguosalise territooriumile, kui nad on veetud transiidina üle ühe või mitme kolmanda riigi territooriumi, muude või kõrgemate maksude või

que les biens immeubles nécessaires au fonctionnement de la société, étant entendu dans ce cas que l'acquisition n'est pas l'objet même de la société.

Article IX.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes ou les sociétés, coopératives domiciliées chez elle ne seront pas imposés dans le pays de l'autre Partie sur un autre actif que celui se trouvant dans le pays d'imposition ni sur un revenu qu'ils touchent ailleurs.

Article X.

Il est convenu qu'aucune des Hautes Parties Contractantes ne pourra invoquer le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée énoncée dans le présent chapitre, pour réclamer en faveur de ses ressortissants, sociétés, coopératives des droits autres ou plus étendus que ceux accordés par Elle-même aux ressortissants, sociétés, et coopératives de l'autre Haute Partie Contractante.

Chapitre II.

Commerce et Navigation.

Article XI.

Les produits du sol et de l'industrie originaires de l'un des Pays Contractants importés dans l'Autre ne seront pas assujettis à des droits, coéfficients, taxes ou autres redevances quelconques plus élevés que ceux accordés aux mêmes produits d'un pays tiers, quelles que soient leurs appellations régionales.

Il en sera de même en ce qui concerne les droits d'exportation et autres redevances sur les produits du sol et de l'industrie exportés du territoire d'une des deux Hautes Parties Contractantes dans le territoire de l'autre Haute Partie.

L'assurance du traitement sur le pied d'égalité avec un pays tiers s'étend aussi à la manière de percevoir les droits d'importation et d'exportation, à la mise des marchandises dans des entrepôts de douane, aux redevances et formalités douanières, au traitement et à l'expédition en douane des marchandises importées, exportées ou passant en transit.

Article XII.

Les produits du sol et de l'industrie de l'une des Hautes Parties contractantes, après avoir transité par les territoires d'un ou des pays tiers, ne seront pas soumis lors de leur importation sur le territoire de l'Autre à des

lõivude alla kui siis, kui nad oleksid sisse veetud otsekohe päritolumaalt.

Artikkel XIII.

Ühe Kõrge Lepinguosalise maalt päritolevad loodus- ja tööstussaadused, mis on sisse veetud teise Lepinguosalise maale, naudivad seal sisemiste maksude suhtes, ükskõik mis nime all need ka oleksid, mõne kolmanda riigi samadele saadustele antud käitlust.

Artikkel XIV.

Et kindlustada oma vastavast riigist päritolevatele saadustele ülaltoodud eeskirjade kasutamist, võivad Kõrged Lepinguosalised nõuda, et nende territooriumile sisseveetavad saadused ja kaubad oleksid varustatud päritolutunnistusega, mis tõendab, et need saadused on mainitud maa loodus- ja tööstussaadused, või et neid tuleb vaadelda säärastena, arvesse võttes ümbertöötamist, mis neile seal osaks sai.

Päritolutunnistused antakse välja kas Majandus-, Kaubandus- või Põlluasjandusdepartemangu või Kaubanduskoja poolt, mille alla kuulub kauba saatja, või iga muu organi või koondise poolt, mida sihtmaa on tunnustanud.

Mõlemal Kõrgel Lepinguosalisel on vastastikune õigus nõuda päritolutunnistuste legaliseerimist oma diplomaatilise või konsulaaresindaja poolt.

Postipakid on vabastatud päritolutunnistustest, kui sihtmaa tunnustab, et ei ole tegemist kaubanduslikku iseloomu omavate saadetistega.

Artikkel XV.

Kõrgete Lepinguosaliste territooriumide vahel saab valitsema vastastikune kaubanduse ja laevasõidu vabadus. Järelikult ei hoita alal ega seata sisse kummagi Kõrge Lepinguosalise poolt ühtegi keeldu või kitsendust mõne ükskõik millise teise Kõrge Lepinguosalise territooriumilt päritoleva või sinna väljaveoks määratud kauba sisseveole või väljaveole ja transiidile, kui mainitud keeld või kitsendus ei ole kohaldatav samadel tingimustel sarnlevatele kaupadele, kui neid olemas, mis on pärit ükskõik milliselt muult maalt või mis sinna väljaveoks määratud. Siiski on Kõrged Lepinguosalised nõus tunnustama, et järgmised sisse- või väljaveokeelud või kitsendused ei ole keelatud, tingimusel, et neid ei kohaldataks viisil, mis moodustaks meelevaldse diskriminatsiooni-

droits ou taxes autres ou plus élevés que s'ils avaient été importés directement de leur pays d'origine.

Article XIII.

Les produits du sol et de l'industrie d'origine de l'une des Hautes Parties Contractantes importés dans le pays de l'Autre, y jouiront en ce qui concerne les taxes intérieures, sous quelque dénomination qu'elles soient, du traitement accordé aux mêmes produits d'un tiers pays.

Article XIV.

Pour réserver aux produits originaires de leurs pays respectifs le bénéfice des dispositions ci-dessus, les Hautes Parties Contractantes pourront exiger que les produits et marchandises importées sur leurs territoires soient accompagnés d'un certificat d'origine attestant que les dits produits sont des produits du sol et de l'industrie dudit pays, ou qu'ils doivent être considérés comme tels étant donné la transformation qu'ils y ont subie.

Les certificats d'origine seront délivrés soit par les Départements d'Économie, du Commerce ou de l'Agriculture, soit par la Chambre de Commerce dont relève l'expéditeur, soit par tout organe ou groupement que le pays destinataire aura agréé.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura réciproquement le droit d'exiger la légalisation des certificats d'origine par son Représentant diplomatique ou consulaire.

Les colis-postaux seront dispensés des certificats d'origine si le pays destinataire reconnaît qu'il ne s'agit pas d'envois revêtant un caractère commercial.

Article XV.

Il y aura entre les territoires des Hautes Parties Contractantes liberté réciproque de commerce et de navigation. En conséquence il ne sera maintenu ni établi par chacune des deux Hautes Parties Contractantes aucune prohibition ou restriction relative à l'importation ou à l'exportation et au transit d'une marchandise quelconque originaire du territoire de l'autre Haute Partie Contractante ou destiné à y être exporté si ladite prohibition ou restriction ne s'applique pas dans les mêmes conditions, aux marchandises similaires, s'il en existe, en provenance de n'importe quel autre pays ou destinées à y être exportées.

Toutefois les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour reconnaître que les

abinõu välismaade vahel, kes on samades tingimustes:

1) Keelud või kitsendused avaliku julgeoleku alal;

2) Keelud või kitsendused kõlblistel või inimkonna otstarvetel;

3) Keelud või kitsendused relvade, sõjamoona ja sõjamaterjali sisseveo kohta;

4) Keelud või kitsendused, mis on maksma pandud avaliku tervishoiu kaitseks või loomade või taimede kaitse kindlustamiseks haiguste, putukate või kahjulikkude parasiitide vastu;

5) Keelud või kitsendused väljaveole, missuguste sihiks on rahvusliku kunstilise, ajaloolise või arheoloogilise vara kaitse;

6) Keelud või kitsendused kulla, hõbeda, rahatükkide, paberraha või väärtpaberite kohta;

7) Keelud või kitsendused, missuguste sihiks on laiendada väljamaa saadustele sisemaal maksvat korda, selles, mis puutub nendega sarnaste omamaa saaduste valmistamisse, kaubandusse, transporti ja tarvitamisse;

8) Keelud või kitsendused saaduste kohta, mis nüüd või tulevikus moodustavad sisemaal, mis puutub nende valmistamisse või kaubandusse, riigi monopoli või riigi kontrolli all teostatava monopoli eseme.

On kokku lepitud, et Kõrgetel Lepinguosalistel on õigus kohaldada keeldusid või kitsendusi saadustele, mis on soodustatud preemiatega, toetusrahadega või igal muul viisil, kas avalikult või salaja.

Artikkel XVI.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad vastastikku lubama transiiti rahvusvaheliseks transiidiks kõige kohasematel teedel isikutele, pagasitele, kaupadele ja kõiksugu asjadele, saadetistele, laevadele, vankritele, vagunitele või muudele veoabinõudele, kindlustades teineteisele selles suhtes enamsoodustatud riigi käitluse.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise tolliterritooriumi läbivad igasugused kaubad vabascatégories suivantes de prohibitions ou restrictions d'importation ou d'exportation ne sont pas interdites, à la condition qu'elles ne soient pas appliquées de manière à constituer un moyen de discrimination arbitraire entre les pays étrangers se trouvant en conditions identiques:

1) Prohibitions ou restrictions relatives à la sécurité publique;

2) Prohibitions ou restrictions édictées par des raisons morales ou humanitaires;

3) Prohibitions ou restrictions d'importation des armes, des munitions et du matériel de guerre;

4) Prohibitions ou restrictions édictées en vue de protéger la santé publique ou d'assurer la protection des animaux ou des plantes contre les maladies, les insectes et les parasites nuisibles;

5) Prohibitions ou restrictions à l'exportation ayant pour but la protection du patrimoine national, artistique, historique ou archéologique;

6) Prohibitions ou restrictions applicables à l'or, à l'argent, aux espèces, au papier-monnaie et aux titres;

7) Prohibitions ou restrictions ayant pour but d'étendre aux produits étrangers le régime établi à l'intérieur du pays, en ce qui concerne la production, le commerce, le transport et la consommation des produits nationaux similaires;

8) Prohibitions ou restrictions appliquées à des produits qui font ou feront à l'intérieur du pays, en ce qui concerne la production ou le commerce, l'objet de monopoles d'État ou de monopoles exercés sous le contrôle d'État.

Il est entendu que les Hautes Parties Contractantes auront le droit d'appliquer les prohibitions ou restriction à des produits favorisés par des primes, des subventions ou de toute autre façon, soit ouvertement, soit clandestinement.

Article XVI.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à accorder réciproquement le transit sur les voies les plus appropriées au transit international, aux personnes, bagages, marchandises, et objets de toute sorte, envois, navires, bateaux, voitures et wagons ou autres instruments de transport, en se garantissant sous ce rapport le traitement de la nation la plus favorisée.

Les marchandises de toute nature, traversant le territoire douanier de l'une des Hautes

tatakse vastastikku igast tollimaksust ja teistest koormatistest, välja arvatud järelevalve- ja statistikamaksud ja -lõivud ja teised koormatised administratsiooni alal.

Käesoleva artikli määrused on kohaldatavad transiitkaupadele, mis on ümber laaditud või ladustatud, ümberpakkimisega või ilma.

Siiski on kokku lepitud, et nende kaupade transiit kindlustatakse vastavate tolliseaduste kohaselt, et takistada nende maale sissetoomist.

Ükski Kõrge Lepinguosaline ei ole kohustatud kindlustama nende reisijate läbisõitu, kelle sissesõit tema territooriumile on keelatud.

Kaupade transiiti võib keelata:

a) avaliku ja riikliku julgeoleku põhjustel;

b) tervishoiulistel põhjustel või ettevaatusabinõuna loomade ja taimede haiguste vastu.

Kõrgetel Lepinguosalistel on õigus tarvitusele võtta ettevaatusabinõud, mis vajalikud selle kindlustamiseks, et kaubad, mis moodustavad nende territooriumidel riigi monopoli, oleksid tegelikult transiidis.

Artikkel XVII.

Kõrged Lepinguosalised kindlustavad teineteisele oma territooriumidel vastastikku enamsoodustatud riigi käitluse kõiges, mis puutub veohindadesse ja veovõimalustesse, väljaandmise tingimustesse ja avalikkudesse lõivudesse ja koormatistesse vastavatel raudteedel.

Artikkel XVIII.

Ühe Kõrge Lepinguosalise lipu all sõitvad laevad, mis sisse sõidavad tühjalt või koormaga teise Lepinguosalise vetesse ja sadamatesse või sealt välja sõidavad, naudivad seal, olgu ükskõik milline nende väljasõidu või sihtkoht, igas suhtes sama käitlust kui selle maa laevad ja neid ei panda seal ühegi muu või kõrgema maksu või lõivu alla, mis nime all see ka oleks, kui nende, mida võetakse praegu või edaspidi selle maa laevadelt riigi, provintsi, kogukonna või mõne teise valitsuse poolt õigustatud organismi nimel ja kasuks.

Artikkel XIX.

Koormaid, olgu ükskõik milline nende päritolu või sihtkoht, ei panda muude ega kõrge-

Parties Contractantes, seront réciproquement exemptes de tout droit de douane et d'autres charges à l'exception de droits et taxes de surveillance, de statistique et autres charges d'administration.

Les stipulations du présent article s'appliquent aux marchandises en transit qui ont été transbordées ou entreposées en subissant ou non un changement d'emballage.

Il est entendu, toutefois, que le transit de ces marchandises sera garanti conformément aux lois douanières respectives afin d'en empêcher l'introduction dans le pays.

Aucune des Hautes Parties Contractantes ne sera tenue d'assurer le transit des voyageurs dont l'entrée sur son territoire serait interdite.

Le transit des marchandises pourra être prohibé:

a) pour des raisons de sûreté publique et de sécurité de l'État;

b) pour des raisons de santé ou comme précaution contre les maladies des animaux et des végétaux.

Les Hautes Parties Contractantes auront le droit de prendre les précautions nécessaires pour s'assurer que les marchandises qui, sur leurs territoires, font l'objet d'un monopole d'État, sont réellement en transit.

Article XVII.

Les deux Hautes Parties Contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée sur leurs territoires, en ce qui concerne les prix et les modalités de transport, conditions de livraison, taxes et charges publiques sur les chemins de fer respectifs.

Article XVIII.

Les navires et bateaux portant le pavillon de l'une des Hautes Parties Contractantes qui entreront, sur lest ou chargés, dans les eaux et ports dépendant de l'autre Partie, ou qui en sortiront, quel que soit le lieu de leur départ ou selui de leur destination, y jouiront sous tous les rapports du même traitement que les bâtiments nationaux et n'y seront assujettis, à aucun droit ou taxe, sous quelque dénomination que ce soit, perçus au nom et au profit de l'État, des provinces, des communes ou d'un orgnisme quelconque autorisé par le Gouvernement, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou pourront être imposés aux bâtiments nationaux.

Article XIX.

Les cargaisons, quelles qu'en soient la provenance ou la destination, ne seront assu-

mate maksude või koormatiste alla ja neid ei kohelda teisiti kui siis, kui nad oleksid sisse või välja veetud rahvusliku lipu all; nende sõitjaid ja viimaste pagasit koheldakse samuti, nagu reisiksid nad rahvusliku lipu all.

Artikkel XX.

Artiklite 18 ja 19 eeskirjad ei laiene:

1. rannasõidule, mis jääb edasi korraldatuks seadustega, mis on praegu või tulevikus maksvad kummagi Kõrge Lepinguosalise territooriumidel;

2. ergutustele toetusrahade näol, mis on antud või mida võidakse anda rahvuslikule kaubanduslaevastikule, ega soodustustele, mis on antud riigi poolt oma enese laevadele, mida kasutatakse riigiettevõtete poolt või nende osavõttel, ka mitte eesõigustele, mis on antud veespordiseltsidele;

3. kalapüügile, kaasa arvatud hüljeste püük, Kõrgete Lepinguosaliste territoriaalvetes, samuti mitte erilistele eesõigustele, mis on tunnustatud või tunnustatakse ühel või teisel maal omadele kalasaadustele;

4. mereteenistusele sadamates, reididel ja randades, samuti kui laevasõidule sisevetes, lootsimisele ja pukseerimisele, abiandmisele ning päästmisele merel, niivõrd kui need toimingud täide viiakse vastavates territoriaalvetes, ja Türgi kohta Marmarameres.

Artikkel XXI.

Laevade rahvuslik kuuluvus tehakse nii ühelt kui teiselt poolt kindlaks vastavate riikide kompetentsete ametivõimude poolt iga riigi seaduste ja määruste kohaselt seks väljaantud dokumentide ja tunnistuste järgi.

Ühe Kõrge Lepinguosalise poolt väljaantud laevamõõdutunnistusi ja teisi dokumente laevamõõtmise kohta tunnustatakse teise Lepinguosalise poolt kokkukõlas Kõrgete Lepinguosaliste vahel sõlmitavate erikokkulepetega.

Artikkel XXII.

Ühe Kõrge Lepinguosalise lipu all sõitvad laevad, mis sõidavad teise Lepinguosalise sadamasse ainukese sihiga seal täiendada oma koormat välissihitusega või maha laadida sellest osa, mis on toodud välismaalt, võivad, kohastudes vastavate riikide seaduste ja määrustega, laevale jätta osa oma koormast, mis on

jetties à des droits ou charges autres ni plus forts et ne seront traitées autrement que si elles étaient importées ou exportées sous pavillon national, leurs passagers et les bagages de ceux-ci seront pareillement traités comme s'ils voyageaient sous pavillon national.

Article XX.

Les dispositions des articles 18 et 19 ne s'étendent pas:

1. au cabotage, lequel continue à être régi par les lois qui sont ou seront en vigueur dans les territoires de chacune des Hautes Parties Contractantes;

2. aux encouragements sous forme de subventions accordés ou qui pourraient être accordés à la marine marchande nationale, ni aux avantages accordés par l'État à ses propres navires exploités en régie ou en participation, non plus qu'aux privilèges concédés aux sociétés pour le sport nautique;

3. à l'exercice de la pêche, y compris la chasse aux phoques, dans les eaux territoriales des Hautes Parties Contractantes, ni aux privilèges spéciaux qui ont été ou pourraient être reconnus dans l'un ou l'autre pays, aux produits de la pêche nationale;

4. à l'exercice du service maritime des ports, des rades et des plages, ainsi que la navigation dans les eaux intérieures, ni à l'exercice du pilotage et du remorquage, de l'assistance et du sauvetage maritime, en tant que ces opérations s'effectuent dans les eaux territoriales respectives et, pour la Turquie, dans la Mer de Marmara.

Article XXI.

La nationalité des bateaux et navires sera, de part et d'autre, admise d'après les documents et certificats délivrés à cet effet par les autorités compétentes des Etats respectifs, conformément aux lois et règlements de chaque pays.

Les certificats de jauge et autres documents relatifs à la jauge, délivrés par l'une des deux Hautes Parties Contractantes seront reconnus par l'Autre conformément aux arrangements spéciaux qui pourront être conclus entre les deux Hautes Parties Contractantes.

Article XXII.

Les navires et bâteaux portant le pavillon de l'une des Hautes Parties Contractantes qui entreront dans un port de l'Autre à seul fin d'y compléter leur cargaison à destination étrangère, ou en débarquer une partie, apportée de l'étranger, pourront en se conformant aux lois et règlements des États respectifs,

sihitud mõnesse muusse sadamasse või muule maale, ja seda reeksporteerida, ilma kohustuseta maksta oma koorma selle viimase osa eest mingisuguseid makse või kulusid, peale järelevalvemaksude, mida pealegi võib võtta ainult kõige madalamate rahvusliku laevasõidu jaoks kindlaksmääratud määrade järgi.

Artikkel XXIII.

Ühe Kõrge Lepinguosalise laeva hukkumise, randumise, avarii või sunnitud peatuse korral teise Lepinguosalise vetes, naudib laev ja tema koorem samu soodustusi ja immuniteete, mis vastava riigi seadused ja määrused kindlustavad samades olukordades oma riigi laevadele. Kaptenile, meeskonnale ja reisijatele, nii neile enestele kui ka laevale ja selle koormale, antakse abi ja toetust samal määral kui oma riigi kodanikkudele.

Mis puutub päästmismaksudesse, siis kohaldatakse neile selle riigi seaduseandlus, kus päästmine aset leidis.

Randunud või hukkunud laevalt päästetud kaubad ei allu mingisugusele tollimaksule, tingimusel, et neid ei toodaks sisse sisetarvitamiseks.

Artikkel XXIV.

Kumbki Kõrge Lepinguosaline kohustub võimaldama oma territooriumil teise Lepinguosalise kaupadele tööstusliku omanduse kaitse kohta käiva 20. märtsi 1883. a. rahvusvahelise Pariisi konventsiooni, revideeritud Washingtonis 2. juunil 1911. a., eeskirjade kasutamist.

Artikkel XXV.

Käesoleva Konventsiooni määrused ei ole kohaldatavad:

1) käitlustele, mis üks Kõrge Lepinguosaline on andnud või võiks anda tulevikus piiriäärsele kaubitsemisele naaberriikidega;

2) erisoodustustele, mis on tingitud tolliliidust;

3) erilistele eesõigustele ja soodustustele tollitariifide ja üldse igasugusel muul kaubanduse alal, mis on olemas või tulevikus maksma pannakse Türgi ja Ottomani riigist 1923. a. lahutatud maade vahel;

4) eesõigustele ja soodustustele, mis Eesti on andnud või annab tulevikus Soomele, Lätile või Leedule.

conserver à bord la partie de leur cargaison qui serait destinée à un autre port ou à un autre pays et la réexporter, sans être tenus à payer pour cette dernière partie de leur cargaison aucuns droits ou frais, sauf les droits de surveillance lesquels d'ailleurs, ne pourront être perçus qu'aux taux les plus bas fixés pour la navigation nationale.

Article XXIII.

En cas de naufrage, échouement, avarie en mer ou relâche forcée d'un bâtiment de l'une des deux Hautes Parties Contractantes dans les eaux de l'Autre, le bâtiment et sa cargaison jouiront des mêmes faveurs et immunités que les lois et règlements du pays respectif accordent, dans des circonstances analogues, aux bâtiments nationaux. Aide et assistance seront données dans la même mesure qu'aux nationaux, au capitaine, à l'équipage et aux passagers, tant pour eux-mêmes que pour le bâtiment et sa cargaison.

En ce qui concerne le droit de sauvetage il sera fait application de la législation du pays où le sauvetage a eu lieu.

Les marchandises sauvetées d'un bâtiment échoué ou naufragé ne seront assujetties à aucun droit de douane à moins qu'elles ne soient introduites dans le pays pour la consommation intérieure.

Article XXIV.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à faire bénéficier sur son territoire, les marchandises de l'autre Partie, des dispositions de la Convention Internationale de Paris du 20 Mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle, revisée à Washington le 2 Juin 1911.

Article XXV.

Les dispositions du présent Traité ne sont pas applicables:

1) aux traitements accordés ou qui pourraient être accordés ultérieurement par une des Hautes Parties Contractantes, dans le trafic frontalier avec les pays limitrophes;

2) aux faveurs spéciales résultant d'une union douanière;

3) aux avantages et faveurs spéciaux existant ou à établir dans l'avenir en matière de tarifs douaniers et généralement en toute autre matière commerciale entre la Turquie et les pays détachés de l'Empire Ottomane en 1923;

4) aux avantages et faveurs que l'Estonie a accordés ou pourrait accorder à la Finlande, la Lettonie ou la Lithuanie.

Sama on maksev ka eesõiguste kohta, mida Eesti võiks anda Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidule eritollikonventsioonide või -kokkulepete põhjal.

Artikkel XXVI.

Käesolev leping astub jõusse üks kuu pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist ja jääb maksma kolme aasta kestuseks alates sellest päevast. Kui ükski Kõrge Lepinguosaline ei teata üks aasta enne seda tähtpäeva oma kavatsusest tema maksvust lõpetada, jääb leping jõusse kuni ühe aasta möödumiseni alates sellest päevast, mil üks või teine Kõrge Lepinguosaline ta üles on öelnud.

Artikkel XXVII.

Käesolev leping ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Ankaras, niipea kui võimalik.

Selle tõenduseks kirjutasid ülalmainitud Täisvolinikud alla käesolevale lepingule ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud kahes eksemplaris, Ankaras, 16. septembril 1929.

E. Veberman.

Zekai.

M. Numan.

Allakirjutamisprotokoll.

Käesoleva lepingu allakirjutamisele asumise silmapilgul leppisid Kõrged Lepinguosalised kokku järgmistes eeskirjades:

Artikli 3. juurde.

Eesti Vabariigi Delegaat deklareerib oma Valitsuse nimel, et käesoleva Konventsiooni artiklis 3 väljendatud enamsoodustatud riigi klauslist järgnevale soodustusele ei või toetuda Eesti kodanikkude kasuks, mis puutub omandatud õiguse respekteerimisesse, milline õigus on tunnustatud Türgi poolt Lausanne'is 24. juulil 1923. sõlmitud asumiskonventsiooni artikli 4 põhjal sellele konventsioonile allakirjutanud riikide kodanikkudele.

Artikli 11. juurde.

Reserveerides artikli 11 eeskirju, Eesti Valitsus kohustub läbi laskma käesoleva lepingu kestusel järgmisi Türgist päritolevaid saadusi nende sisseveol Eestisse: igat sorti kuivatatud, suhkrustamata viinamarju, seal hulgas sultaniine, välja arvatud suured viinamarjad (Malaga liigist ja sarnlevad), 0,10 kuldfranki kilogramm

Il est de même en ce qui concerne les privilèges que l'Estonie pourrait accorder à l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes en vertu de Conventions ou d'accords douaniers spéciaux.

Article XXVI.

Le présent Traité entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des ratifications et demeurera exécutoire pour la durée de trois ans à partir de cette date. Si aucune des deux Hautes Parties Contractantes ne notifie un an avant cette date son intention d'en faire cesser les effets, le Traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes l'aura dénoncé.

Article XXVII.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Ankara, aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé le présent Traité et y ont apposé leur sceau.

Fait en double expédition à Ankara, le 16. septembre 1929.

E. Veberman.

Zekai.

M. Numan.

Protocole de signature.

Au moment de procéder à la signature du présent Traité les Hautes Parties Contractantes ont convenu les dispositions suivantes:

Ad Article 3. Le Délégué de la République Estonienne déclare au nom de son Gouvernement que le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée énoncée à l'article 3 du présent Traité ne pourra être invoqué en faveur des ressortissants estoniens en ce qui concerne le respect du droit acquis reconnu par la Turquie en vertu de l'article 4 de la Convention d'Etablissement conclue à Lausanne, le 24 Juillet 1923 aux ressortissants des États qui l'ont signée.

Ad Article 11. Sous réserve des dispositions de l'article 11 le Gouvernement Estonien s'engage à appliquer pendant la durée du présent Traité, aux raisins secs, non sucrés de toute sorte, y compris les Sultanines, à l'exception des raisins grands (de l'espèce dite Malaga et similaires) 0.10 fr. or pour

ja kuivatatud, suhkrustamata viigimarju 0,10 kuldfranki kilogramm (Eesti tariifi ex 7), ja Türgi Valitsus omalt poolt kohustub sama reserviga lubama käesoleva lepingu kestusel 25% alandust oma 8. juuni 1929. a. tollitariifi paragrahvidest (ex 106b ja ex 107b) nimetatud paragrahvide alla kuuluvatele kangastele kui Eestist päritolevatele saadustele, nende sisseveol Türgimaale.

On siiski kokku lepitud, et kummalgi Kõrgetest Lepinguosalistest on õigus omale tagasi võtta tegevusvabadus ülalnimetatud paragrahvide suhtes, sellest 3 kuud ette teatades. Juhul, kui peaks kasutatama seda õigust, alluksid see või need saadused, mille määrad üles öeldud, enamsoodustatud riigi käitlusele.

On enesest mõistetav, et niisugune ülesütlemine ei puuduta käesoleva Lepingu kõigi teiste eeskirjade maksvust.

Samuti on kokku lepitud, et Kõrged Lepinguosalised kindlustavad teineteisele enamsoodustatud riigi käitluse tollimäärade ning igasuguste väljaveol võetavate maksude alal, ükskõik missugune oleks nende nimetus või liik.

Artikli 15. juurde.

Ei loeta vastukäivateks artiklis 15 ettenähtud eeskirjadele ühe või teise Kõrge Lepinguosalise poolt tarvitusele võetud abinõusid väljaveetud saaduste kõlblikkuse ning headuse kontrollimiseks ja samuti nimetatud kontrolli kergendamiseks.

Käesolev protokoll moodustab käesoleva lepingu lahutamatu osa ja hakkab maksma ühel ajal selle jõusseastumisega.

16. septembril 1929.

E. Veberman.

Zekai.

M. Numan.

chaque Kilogramme (ex 7 du tarif Estonien) et aux figues sèches non sucrées 0,10 fr. or pour chaque Kilogramme (ex 7 du tarif Estonien) produits originaires de Turquie à leur importation en Estonie, et le Gouvernement turc s'engage des son côté, sous la même réserve, à accorder, pendant la durée du présent Traité, une réduction de 25% sur les Positions (ex 106 b et ex 107 b) de son tarfi de douane de 8 Juin 1929 pour les tissus rentrant dans les susdites positions, produits originaires de l'Estonie à leur importation en Turquie.

Toutefois il est entendu que chacune des deux Hautes Parties Contractantes aura le droit de reprendre pour les susdites positions sa liberté d'action moyennant un préavis de 3 mois. Au cas où il serait fait usage de cette faculté le régime du ou des produits dont le droit a été dénoncé, serait celui résultant de la nation la plus favorisée.

Il est bien entendu qu'une telle dénonciation ne portera pas atteinte à la validité de toutes les autres dispositions du présent Traité.

De même il est entendu que les Hautes Parties Contractantes se garantissent mutuellement le traitement de la nation la plus favorisée en ce qui concerne les droits ainsi que toutes les taxes perçus à l'exportation, quelles qu'en soient le nom ou l'espèce.

Ad Article 15. Ne seront considérées comme contraires aux dispositions prévues à l'article 15 les mesures prises par l'Une ou l'Autre des Hautes Parties Contractantes en vue de contrôler la santé et la qualité des produits exportés, ainsi que pour faciliter l'application du dit contrôle.

Le présent Protocole fait partie intégrante du présent Traité et aura force exécutoire dès que celui-ci sera mis en vigueur.

Le 16. Septembre 1929.

E. Veberman.

Zekai.

M. Numan.

Riigikogu poolt 11. juulil 1930 vastuvõetud

Eesti-Taani vahelise kurjategijate vastastikuse väljaandmise konventsiooni kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Taani vaheline kurjategijate vastastikuse väljaandmise konventsioon, alla kirjutatud Kopenhaagenis 13. mail 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 58 — 1930.

Konventsioon kurjategijate vastastikuseks väljaandmiseks Eesti ja Taani vahel.

Eesti Riigivanem ja Tema Majesteet Taani ja Islandi Kuningas, kokku leppinud sõlmida konventsiooni kurjategijate vastastikuseks väljaandmiseks, nimetasid selleks oma Täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:
Härra Friedrich Akel'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Taanis,

Tema Majesteet Taani ja Islandi Kuningas:
Härra Peter Munch'i, Dr. phil., Oma Välisministri,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Artikkel 1.

Lepinguosalised kohustuvad käesoleva Konventsiooniga vastastikku välja andma isikuid, kes on süüdi mõistetud, keda süüdistatakse või kahtlustatakse allpool loendatud kuritegudes, tingimusel, et mis puutub kaebealusesse isikusse, süütegu, kas raskendavate asjaoludega või ilma nendeta, alluks maksimaalsele karistusele vähemalt üheaastase vangistuse suuruses niihästi Eesti kui ka Taani seaduseandluse järgi, ja mis puutub süüdimõistetud isikusse, et mõistetud karistus oleks vähemalt kuus kuud vangistust ja et maksimaalne karistus, millele allub süütegu palutava Riigi seaduseandluse järgi, oleks vähemalt üks aasta vangistust, nimelt:

1. Vägivalla tarvitamised avalikkude ametivõimude vastu.
2. Valevanne, valetunnistamine.
3. Kaksik-abielu.
4. Sugulised suhted liiga lähedate sugulastega.
5. Keelatud suguühendus vastutusvõimetu isikuga või isikuga, kes on võimetu vastupanuks või erilise seisukorra või eriliste suhete kuritarvitamise teel või lapsega alla 15 aastat.
6. Kupeldamine; abi, mis on antud sihiga hõlbustada vähem kui 18-aastase isiku andumist prostitutsioonile; toetus, mis on antud, et võimaldada isiku väljasõitu maalt selleks, et ta anduks välismaal prostitutsioonile või et teda selleks seal tarvitataks, juhul, kui see isik on alla 21 aastat või kui ta ei tea reisi sihti.
7. Mõrtsukatöö (seal hulgas ka lapsetapmine); inimesetapmine;

Convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs entre l'Estonie et le Danemark.

Le Gouvernement de la République d'Estonie et Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, ayant résolu de conclure une convention pour l'extradition réciproque des malfaiteurs, ont désigné, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires:

Le Chef de la République d'Estonie:
M. Friedrich Akel, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Estonie en Danemark;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:
M. Peter Munch, Docteur ès lettres, Son Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1-er.

Les Parties contractantes s'engagent, par la présente Convention, à se livrer réciproquement les individus condamnés, accusés ou soupçonnés des crimes énumérés ci-dessous, à condition que, pour ce qui concerne un individu prévenu, l'infraction, accompagnée ou non de circonstances aggravantes, soit passible d'une peine maximum d'un an d'emprisonnement au moins, tant d'après la législation danoise que d'après celle de l'Estonie, et, pour ce qui concerne un individu condamné, que la peine infligée soit de 6 mois d'emprisonnement au moins et que la peine maximum dont l'infraction est passible d'après la législation de l'Etat requis soit d'un an d'emprisonnement au moins, à savoir:

1. Violences commises envers les autorités publiques.
2. Faux serment; faux témoignage.
3. Bigamie.
4. Relations sexuelles entre trop proches parents.
5. Commerce sexuel illicite avec une personne irresponsable ou avec une personne hors d'état d'opposer de la résistance ou par abus d'une position ou des relations spéciales ou avec un enfant de moins de 15 ans.
6. Proxénétisme; aide prêtée dans le but de faciliter à une personne de moins de 18 ans de se livrer à la prostitution; assistance pour faire sortir une personne du pays afin qu'à l'étranger elle s'adonne à la prostitution ou qu'elle y soit employée, en cas que cette personne soit âgée de moins de 21 ans ou ignore le but du voyage.
7. Meurtre (y compris l'infanticide); homicide.

8. Löögid ja haavad, millel on julma kohtlemise iseloom või mis enesega kaasa on toonud surma või parandamatuid vigastusi.

9. Raskejalgsuse katkestamine.

10. Isikute asetamine mahajätmise seisukorda, kus neil puudub abi.

11. Seadusevastane isikuvabaduse riisumine.

12. Alla 18 aasta vanuste laste seadusevastane kinnipidamine vanemate või eestkostja tahtmise vastu.

13. Vägistamine.

14. Rõvedad teod, mis haavavad häbitunnet või skandaliseerivad publikut.

15. Valeteate andmine süüteos.

16. Vargus.

17. Pettus, võõra vara omandamine, usalduse kuritarvitamine.

18. Võlausaldaja vastu tehtud pettus.

19. Vägivalla või ähvarduse abil tehtud vargus; raha väljapressimine.

20. Punktides 16—19 ettenähtud süütegude teel omandatud raha või varade lubamatu tarvitamine; abi, mis on antud sihiga kindlustada mõnele muule säärase süüteo saadust.

21. Teisele kuuluvate varade seadusevastane ja tähtis rikkumine.

22. Süütamiskuritegu; lõhkeainete abil purustamine; tegu sünnitada tahtlikult kas veeuputust, raudteeõnnetusi või mereõnnetusi, või iga toiming, mis on toonud säärase iseloomuga hävituste või õnnetuste riski.

23. Mürgitamine; tervisele kahjulikkude saaduste levitamine.

24. Kardetavate nakkavate haiguste levitamine inimeste ja koduloomade seas; tahtlik suguhaiguste edasiandmine.

25. Kirjavõltsimine; vale- või võltsitud dokumentide tarvitamine;

26. Riigi templite ja pitsatite järeletrükkimine või võltsimine; nende templite ja pitsatite lubamatu tarvitamine.

27. Tarvitusel olevate metallraha või pangatähtede järeletegemine või muutmine; järeletehtud või võltsitud metallraha või pangatähtede käibusse laskmine.

28. Laeva päevaraamatu vale- või võltsitud sissekandmine.

29. Laevameeskonna mäss; kaptenile või laeva ülemustele kallaletungimine.

Ülalnimetatud juhtude hulka, mida vaadeldakse kui väljaandmist põhjustavaid, peab samuti arvama iga katse, mis on tehtud sihiga korda saata küsimuses olevaid kuritegusid, või iga kaassüü neis kuritegudes.

8. Coups et blessures ayant le caractère de sévices ou ayant entrainé la mort ou des mutilations.

9. Avortement.

10. Mise de personnes dans un état d'abandon où elles sont privées de secours.

11. Privation illégale de la liberté individuelle.

12. Rétention illégale d'enfants âgés de moins de 18 ans contre le gré des parents ou du tuteur.

13. Viol.

14. Actes obscènes attentant à la pudeur ou scandalisant le public.

15. Dénonciations calomnieuses.

16. Vol.

17. Escroquerie; détournement; abus de confiance.

18. Fraude commise envers un créancier.

19. Vol commis à l'aide de violence ou menaces; chantage.

20. Emploi illicite d'argent ou de biens acquis par une des infractions prévues aux points 16—19; secours prêté dans le but d'assurer à un autre le produit d'une telle infraction.

21. Détérioration importante illicite de biens appartenant à autrui.

22. Crime d'incendie; destruction au moyen d'explosifs; le fait de causer volontairement soit une inondation, soit des accidents de chemin de fer, soit des sinistres en mer, ou toute action entraînant le risque de désastres ou d'accidents de cette nature.

23. Empoisonnement; distribution de produits dangereux pour la santé.

24. Propagation de maladies infectueuses dangereuses parmi les êtres humains et les animaux domestiques; communication volontaire de maladies vénériennes.

25. Faux en écritures; emploi d'actes faux ou falsifiés.

26. Contrefaçon ou falsification des cachets et sceaux de l'Etat; emploi illicite de ces cachets et sceaux.

27. Imitation ou altération de pièces de monnaie ou billets de banque en usage; mise en circulation de pièces de monnaie ou billets de banque contrefaits ou falsifiés.

28. Inscription fausse ou falsifiée dans un journal de bord.

29. Mutinerie de l'équipage d'un navire; attaque contre le capitaine ou les supérieurs à bord.

Parmi les cas mentionnés ci-dessus, qui sont considérés comme pouvant motiver l'extradition, il faut également ranger toute tentative en vue de commettre les crimes en question ou toute complicité dans ces crimes.

Artikkel 2.

Väljaandmist võib nõuda samuti juhul, kui mõni isik on süüdi mõistetud või kui teda süüdistatakse või kahtlustatakse kuriteos, mis käib sõjaväe-kriminaalseaduse alla, kuid ainult sel määral, mil karistatav toiming, kui ta on korda saadetud mitte sõjaväe seadustiku alla langeva isiku poolt, võib moodustada väljaandmise põhjuse artikli 1 määrade järgi.

Artikkel 3.

Lepinguosalised Riigid ei luba väljaandmist kuritegude eest, mis on korda saadetud nende vastavatel territooriumidel või neile kuuluval laeval, kui see laev on ulgumerel.

Kui kuritegu, mille pärast väljaandmist nõutakse, korda saadeti väljaspool selle Riigi territooriumi, kes palub väljaandmist, siis lubatakse seda ainult siis, kui selle Riigi seadused, kellel on esitatud väljaandmispalve, lubavad vastavates olukordades kriminaalse jälitamise säärase teo suhtes, mis on korda saadetud väljaspool mainitud Riigi territooriumi.

Artikkel 4.

Lepinguosalised ei või vastastikku välja anda ühtegi oma kodanikku. Riigid reserveerivad enesele õiguse keelduda välismaalaste väljaandmisest, kes on alaliselt asunud nende territooriumil kahe aasta kestel enne väljaandmispalvet, kui vähemalt see palve ei käi kuriteo kohta, mis on korda saadetud enne seda silmapilku, mil välismaalane asus nende maale elama.

Artikkel 5.

Väljaandmist ei lubata ühegi politilise kuriteo eest; teise Riigi pea või tema perekonna mõne liikme tapmist või tapmiskatset ei või lugeda politiliseks kuriteoks. Siiski ei käsitata seda tegu tapmisena, kui ta on juhtunud avaliku võitluse jooksul.

Kui tuleb kindlaks määrata, millisel määral võib vaadelda mõnd kuritegu politilise kuriteona, siis teeb selles otsuse see Lepinguosaline, kellele adresseeriti väljaandmispalve.

Artikkel 6.

Väljaandmist ei lubata:

1) kui eeluurimine on algatud sama süüteo pärast väljanõutava isiku vastu palutaval maal, ja kui see eeluurimine on lõppenud süüdi- või vabaksmõistva kohtuotsusega, või kui see isik on juba vabastatud või kui talle on armu antud sama teo eest, vähemalt kui selle maa

Article 2.

L'extradition pourra également être exigée dans le cas d'un individu condamné, accusé ou soupçonné d'un crime tombant sous le coup de la loi pénale militaire, dans la mesure où l'acte punissable, s'il est commis par une personne non justiciable du Code militaire, peut constituer une cause d'extradition aux termes de l'article 1-er.

Article 3.

L'extradition ne sera pas accordée par les Etats contractants pour des crimes commis sur leurs territoires respectifs ou à bord d'un navire leur appartenant, lorsque ce navire est en pleine mer.

Si le crime pour lequel l'extradition est demandée a été commis en dehors du territoire de l'Etat qui demande l'extradition, celle-ci ne sera accordée que si les lois de l'Etat auquel la demande d'extradition est présentée, admettent, dans des circonstances correspondantes, une poursuite criminelle à l'égard d'un tel acte commis hors du territoire dudit Etat.

Article 4.

Les Parties contractantes ne pourront se livrer réciproquement aucun de leurs nationaux. Les Etats se réservent le droit de refuser l'extradition d'étrangers qui ont résidé d'une façon permanente sur leur territoire pendant deux ans avant la demande d'extradition, à moins que cette demande ne se rapporte à un délit antérieur au moment où l'étranger s'est établi dans le pays.

Article 5.

L'extradition ne pourra être accordée pour aucun crime politique; l'assassinat ou tentative d'assassinat du chef de l'autre Etat ou d'un membre de sa famille, ne pourront être réputés crimes politiques. Toutefois, cet acte ne sera pas considéré comme un assassinat s'il se produit au cours d'une lutte ouverte.

Lorsqu'il s'agira de déterminer dans quelle mesure un crime peut être considéré comme d'ordre politique, la décision sera prise par la Partie à laquelle la demande d'extradition aura été adressée.

Article 6.

L'extradition ne pourra être accordée:

1) si une instruction du procès a été ouverte pour la même infraction contre l'individu réclamé dans le pays requis, et que cette instruction se soit terminée par un jugement condamnant ou acquittant, ou s'il a déjà été mis hors de cause ou gracié pour

seaduseandlus ei luba kriminaalprotsessi uuesti ülesvõtmist;

2) kui selle maa seaduste järgi, kuhu kaebealune on põgenenud, on aegunud võimalus teda kohtulikult jälitada ja tema suhtes kohtuotsust teha või täide viia;

3) kui jälitamine või karistus on aegunud palutava Riigi seaduste järgi, või selle Riigi seaduste järgi, kus süütegu korda saadeti enne kui süüdistatav arreteeriti või kohtusse ülekuulamiseks kutsuti, või kui mainitud seaduste järgi ei saa teda jälitada või kohtuotsust täide viia muude motiivide pärast.

Artikkel 7.

Kui isik, kelle väljaandmist nõutakse, on jälitatav või süüdi mõistetud selles Riigis, kuhu ta põgenes, mõne muu kui selle kuriteo eest, mis põhjustas väljaandmispalve, ei anta teda enne välja, kui ta ära on kandnud karistuse, mis talle on määratud või võidaks määrata. Siiski võib teda esineval juhul välja anda ajutiselt eeluurimissihiga, kui paluv Riik kohustub teda tagasi andma otsekohe pärast lõpliku kohtuotsuse väljakuulutamist selle Riigi ametivõimude kätte, kes ta ajutiselt välja andis.

Artikkel 8.

Isikut, kelle väljaandmine on lubatud, ei saa mingil juhul jälitada või karistada enne väljaandmist tehtud kuriteo eest, mis ei ole mitte see, mis põhjustas mainitud väljaandmise; teda ei saa samuti, välja arvatud artikli 10 lõikes 2 mainitud juhul, välja anda kolmandale Riigile, vähemalt kui ta mitte ise selleks vabalt või avalikult nõusolekut ei ole avaldanud kohtute ees või muul viisil, või vähemalt kui ta pole mitte ise lahkunud maalt (kuna midagi ei takistanud tema lahkumist) ühe kuu jooksul peale lõplikku õigeksmõistmist või vabastamist oma karistuse täieliku ärakandmise puhul, või vähemalt kui ta ei ole ise tagasi tulnud mainitud maale pärast sealt lahkumist.

Kui väljaantav ei ole korda saatnud uusi kuritegusid, ei saa tarvitusele võtta ühtegi abinõu, et takistada tema lahkumist enne ühekuulise tähtaja möödumist, mis on mainitud eelmises paragrahvis.

Väljaantava vastu ei või tõsta süüdistust väljaandmist põhjustanud kuriteo eest ühegi kohtu ees, mis on moodustatud ainuüksi selleks olukorraks või millele on antud volitus kindlaksmääratud juhtu käsitleva erandilise korralduse teel otsust teha sel juhul.

le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale;

2) si les lois du pays où le prévenu s'est réfugié ont frappé de prescription la possibilité de la poursuivre judiciairement et de prononcer ou d'exécuter un arrêt à son égard;

3) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois de l'Etat requis, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire, ou si, d'après les lois nommées, on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs.

Article 7.

Si l'individu dont l'extradition est demandée est poursuivi ou a été condamné dans l'Etat où il s'est réfugié pour un crime autre que celui qui a motivé la demande d'extradition, il ne sera livré qu'après avoir subi la peine qui a été prononcée ou pourra être prononcée contre lui. Néanmoins, il pourra, s'il y a lieu, être extradé provisoirement aux fins d'instruction, si l'Etat requérant s'engage à la remettre, immédiatement après le jugement définitif qui aura été prononcé, entre les mains des autorités de l'Etat qui l'a extradé provisoirement.

Article 8.

L'individu dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour un crime antérieur à l'extradition autre que celui qui a motivé ladite extradition; il ne pourra non plus, sauf dans le cas mentionné à l'article 10, 2e alinéa, être livré à un Etat tiers, à moins qu'il n'y ait librement ou ouvertement consenti, devant les tribunaux, ou autrement, ou à moins qu'il n'ait omis de quitter le pays (alors que rien ne s'opposait à son départ), dans un délai d'un mois après avoir été définitivement acquitté, ou libéré, s'il a subi la totalité de sa peine, ou à moins qu'il ne soit revenu dans ledit pays après l'avoir quitté.

Si l'extradé n'a pas commis de nouveaux délits, aucune mesure ne pourra être prise en vue de s'opposer à son départ, avant l'expiration de la période d'un mois mentionnée au paragraphe précédent.

L'extradé ne pourra être mis en accusation, pour le crime qui a donné lieu à l'extradition, devant aucun tribunal constitué uniquement pour la circonstance, ou investi, par une mesure d'exception visant un cas déterminé, du pouvoir de prononcer une sentence dans ce cas.

Kui väljaandmine on lubatud süüteo eest, mis on karistatav sõjaväe-kriminaalseadusega, siis võib väljaantavat karistada ainult määral, mil küsimusesolev kuritegu on karistatav Eesti üldõiguse, mereõiguse ja Taani õiguse määrade kohaselt.

Artikkel 9.

Väljaandmispalved antakse edasi diplomaatilisel teel. Nad sisaldavad kõik teated küsimusesoleva isiku rahvusliku õigusliku seisu kohta; neile on juurde lisatud originaaltekst või õigekstunnustatud ärakiri kas kohtu poolt tehtud otsusest või arreteerimis- või vangistamiskäsust, mis on välja antud kohtu või iga muu kompetentse ametivõimu poolt ja mis ära märgib üksikasjaliselt süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus ta korda saadeti. Peale selle lisatakse palvele juurde ärakiri kriminaalmäärustest, mis on kohaldatavad kuriteole paluvas Riigis ja lõpuks, kui võimalik, väljanõutava isiku tundemärkide kirjeldus. Mingil juhul ei nõuta erilisi tõendusi väljanõutava isiku süüdioleku kohta.

Artikkel 10.

Juhul, kui isiku suhtes, kelle väljaandmist nõutakse käesoleva konventsiooni põhjal ühe või teise lepinguosalise Riigi poolt, on saadud analoogilisi palveid ühelt või mitmelt muult Riigilt, siis otsustab Riik, kellele palved saadetud, millist neist täita.

Kui mitmed Riigid on palunud ühe ning sama isiku väljaandmist lahkuminevate süüdistuste pärast, siis võib seda isikut välja anda ühele neist Riikidest, tingimusel, et see viimane kohustub, peale seda kui väljaantav on oma karistuse ära kandnud mainitud Riigi territooriumil, teda välja andma teisele Riigile.

Artikkel 11.

Kui asi on kiire ja eriti siis, kui on põhjust karta kaebealuse põgenemist, võivad Kohtupalati prokurör, rahukogude prokurörid või politsei direktor Eestis, Peaprokurör (Riksadvokat), Kuninga prokurörid (Statsadvokat), politseiülemad (Politidirektoren i Kobenhavn og Politimestrene) ja Riigipolitsei ülem (Chefen for Statspolitiet) Taanis, astuda üksteisega vahenditult ühendusse posti või telegraafi teel enne väljaandmispalve ametlikku üleandmist ja paluda kurjategija ajutist arreteerimist. Nimetatud ajutise arreteerimise palvetele peavad olema juurde lisatud teated süüteo olu-

Lorsque l'extradition est accordée pour un délit justiciable de la loi pénale militaire, l'extradé ne pourra être condamné que dans la mesure où le crime en question est passible de peine, aux termes du droit commun estonien, du droit maritime et du droit danois.

Article 9.

Les demandes d'extradition seront transmises par la voie diplomatique. Elles contiendront tous les renseignements relatifs au statut national de l'individu en question; elles seront accompagnées du texte original ou d'une copie certifiée conforme soit de la sentence prononcée par le tribunal, soit du mandat d'arrêt ou d'emprisonnement délivré par le tribunal ou toute autre autorité compétente, et indiquant en détail la nature du délit ainsi que le moment et le lieu où il a été commis. De plus, il sera joint à la demande une copie des dispositions pénales applicables au crime dans le pays requérant et, enfin, si possible, un signalement de l'individu réclamé. On n'exigera, en aucun cas, de preuves spéciales concernant la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 10.

Dans le cas où des demandes analogues sont reçues d'un ou de plusieurs autres Etats, au sujet de l'individu réclamé conformément à la présente Convention, par l'un ou l'autre des Etats contractants, il appartiendra à l'Etat auquel les demandes on été adressées de décider à laquelle il convient de faire droit.

Si plusieurs Etats ont demandé l'extradition d'un même individu, pour des chefs d'accusation différents, cet individu pourra être livré à l'un des Etats, à condition que ce dernier s'engage, après que l'extradé aura subi sa peine dans le territoire dudit Etat, à le livrer à un autre Etat.

Article 11.

En cas d'urgence, et particulièrement lorsqu'il y a lieu de craindre l'évasion de l'individu à réclamer, le Procureur de la Cour d'Appel (Kohtupalati prokurör), un Procureur d'un Tribunal de paix (Rahukogu prokurör) ou le Chef de la Police (Politseidirektor), en Estonie, le Procureur Général du Royaume (Rigsadvokaten), un Procureur Général auprès des Cours d'appel (Statsadvokat), les Chefs de la Police (Politidirektoren i Kobenhavn og Politimestrene) ou le Chef de la Police d'Etat (Chefen for Statspolitiet), en Danemark, peuvent, avant la transmission officielle d'une

kordade, aja ja koha kohta, teadaanne, mis tõestab, et art. 9-s mainitud kohtuotsused on registreeritud ja, kui võimalik, teated isiku rahvuse kui ka tundemärkide kohta. Need palved sisaldavad peale selle teadaande, et küsimuses oleva isiku ametliku väljaandmise palve esitatakse hiljem.

Kui arreteerimine on täide viidud vastavalt ülemistele eeskirjadele ja kui arreteeritud isiku ametlik väljaandmispalve ei ole üle antud selle Riigi Välisministeeriumile, kus arreteerimine täide viidi, nelja nädala jooksul, mis järgnevad sellele arreteerimisele, siis on nimetatud Riigil õigus vabastada kaebealust.

Artikkel 12.

Kui väljaandmine on lubatud, peab paluv Riik kaebealuse vastu võtma kolme nädala jooksul peale teadaande kättesaamist, mis teatab, et väljaandmine on lubatud. Selle ettevaatusabinõu mittetäitmisel on esimesel Riigil õigus vabastada küsimuses olevat isikut.

Artikkel 13.

Kõik väljanõutava isiku juures tema arreteerimise silmapilgul leitud ja ametivõimude poolt ära võetud esemed, mida võib lugeda huvipakkuvaiks tema süü kindlakstegemise seisukohalt selles kuriteos, milles teda süüdistatakse, või kõik esemed, mille tagasiandmist võib kaebealune nõuda, antakse üle, kui väljaandmine on lubatud, teise Riigi ametivõimudele kaebealuse väljaandmise silmapilgul.

Siiski ei ole sellega riivatud mõne kolmanda isiku õigust neile esemetele; peale protsessi antakse esemed kuludeta tagasi neile, kel selleks õigus, vähemalt kui mitte erilised olukorrad ei nõua teiste korralduste tegemist.

Artikkel 14.

Kui üks Lepinguosalistest, kellele isik on välja antud, soovib — arvestamata artikli 8. eeskirju —, et küsimuses olevat isikut jälitataks süüteo eest, mis on korda saadetud enne väljaandmist ja mis ei ole mitte see, mis põhdemande d'extradition, entrer en relations les uns avec les autres, directement par voie postale ou télégraphique, et demander la mise en arrestation provisoire dudit individu. Les dites demandes de mise en arrestation provisoire seront accompagnées de renseignements relatifs aux circonstances, au moment et au lieu de délit, d'une déclaration affirmant que le jugement ou la décision mentionnés à l'article 9 ont été enregistrés et, si possible, de renseignements concernant la nationalité de l'individu ainsi que de son signalement. Ces demandes contiendront, en outre, la déclaration qu'une demande officielle d'extradition de l'individu en question sera présentée ultérieurement.

Lorsqu'une arrestation est effectuée conformément aux dispositions ci-dessus, et que la demande officielle d'extradition de l'individu arrêté n'est pas transmise au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat dans lequel l'arrestation a été effectuée, dans les quatre semaines qui suivent cette arrestation, ledit Etat aura le droit de relâcher l'inculpé.

Article 12.

Lorsque l'extradition est accordée, il incombe à l'Etat requérant de prendre livraison du prévenu dans les trois semaines suivant la réception de l'avis indiquant que l'extradition est accordée. A défaut de cette précaution, le premier Etat aura le droit de relâcher la personne en question.

Article 13.

Tous objets trouvés sur l'individu réclamé, au moment de son arrestation, et saisis par les autorités, qui peuvent être considérés comme présentant un intérêt au point de vue de l'établissement de sa culpabilité dans le délit dont il est accusé, ou tous objets don l'offensé peut demander la restitution, seront, lorsque l'extradition aura été accordée, remis entre les mains des autorités de l'autre Etat, au moment où l'inculpé sera extradé.

Toutefois, le droit d'un tiers sur ces objets ne sera pas atteint; après le procès, les objets seront restitués, sans frais, aux ayants-droit, à moins que des circonstances spéciales n'exigent que d'autres dispositions ne soient prises.

Article 14.

Lorsque l'une des Parties contractantes, à laquelle un individu est livré, désire, — sans tenir compte des dispositions de l'article 8 — que l'individu en question soit poursuivi pour un délit antérieur à l'extradition et

justas väljaandmise, või kui küsimuses olev Lepinguosaline soovib isikut välja anda kolmandale Riigile, siis peab ta selleks luba paluma diplomaatilisel teel. Palvel peavad juures olema teated süüteo iseloomu, aja ja koha kohta, kus ta korda saadeti.

Artikkel 15.

Kui mõne mittepolitilise süüteo pärast ettevõetud jälitamiste puhul üks Lepinguosalistest tarvilikuks peab asja uurimiseks tunnistajate ülekuulamise, kes asuvad teise Lepinguosalise territooriumil, või juurdluse korraldamise mainitud Riigis, siis peab adresseeritama kirjalik palve loasaamiseks selleks otstarbeks diplomaatilisel teel; sellele palvele tullakse vastu määral, mil lubavad seda selle Riigi seadused, kellele palve adresseeriti. Sel juhul peavad palve saanud Riigi ametivõimud esitama, niivõrt kui võimalik, nõutud aja jooksul paluvale Riigile teated, mis ära märgivad aja ja koha, mis on määratud nende formaliteetide täitmiseks.

Artikkel 16.

Kui mõne mittepolitilise süüteo pärast ettevõetud jälitamise puhul üks Lepinguosalistest tarvilikuks või kohaseks peab tõenduste ja dokumentide esitamise, mis leiduvad teise Lepinguosalise ametivõimude käes, siis rahuldatakse iga sellise sihiga palve, vähemalt kui teatud erilistel juhtudel palutud üleandmine esile ei tõsta vastuväiteid.

Artikkel 17.

Kui mõni isik peab välja antama ühe Lepinguosalise Riigi poolt mõnele kolmandale Riigile ja peab oma üleviimise jooksul läbima teise Riigi territooriumi, siis ei tohi viimane üles tõsta ühtegi vastuväidet vangi läbiviimisele, kui vähemalt väljaantav ei ole tema kodanik. Palved loasaamiseks väljaantava viimiseks läbi teise Riigi territooriumi antakse üle diplomaatilisel teel; neile tuleb juurde lisada väljaandmist lubav otsus või veel iga artiklis 9 ettenähtud muu dokumendi originaaltekst või õigekstunnustatud ärakiri. Sama protseduuri kohaldatakse juhul, kui isik peab välja antama mõne kolmanda Riigi poolt ühele Lepinguosalisele Riigile.

Väljaantavat isikut saadab läbimindava Riigi ametnik läbiveo kestuse jooksul läbi mainitud Riigi territooriumi.

autre que celui qui l'a motivée, ou si la Partie contractante en question désire livrer l'individu à un Etat tiers, elle devra en demander l'autorisation par la voie diplomatique. La demande devra être accompagnée de renseignements relatifs à la nature de délit, au lieu et au moment où il a été commis.

Article 15.

Lorsque, à l'occasion de poursuites intentées pour un délit non politique, l'une des deux Parties contractantes jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans le territoire de l'autre, ou l'institution d'une enquête dans ledit Etat, en vue d'instruire la cause, une demande écrite d'autorisation à cet effet devra être transmise par la voie diplomatique; il sera accédé à cette demande dans la mesure où l'autorisent les lois de l'Etat auquel elle est adressée. Dans ce cas, il incombera aux autorités de l'Etat saisi de la demande, de fournir, autant que possible, en temps voulu, aux autorités de l'Etat requérant, des renseignements indiquant la date et le lieu fixés pour l'accomplissement de ces formalités.

Article 16.

Lorsque, à l'accasion de poursuites intentées pour un délit non politique, l'une des deux Parties contractantes jugera nécessaire, ou opportune, la production de preuves ou documents qui se trouvent entre les mains des autorités de l'autre Partie, il sera satisfait à toute demande à cet effet, à moins que, dans certains cas particuliers, la communication demandée ne soulève des objections.

Article 17.

Lorsqu'un individu doit être livré par l'un des Etats contractants à un Etat tiers et doit au cours de son transfert passer par le territoire de l'autre Etat, ce dernier ne devra soulever aucune objection au passage du prisonnier, à moins que l'extradé ne soit un de ses ressortissants. Les demandes d'autorisation pour le passage de l'extradé à travers le territoire de l'autre Etat seront transmises par la voie diplomatique; elles seront accompagnées du texte original ou d'une copie certifiée conforme de la décision autorisant l'extradition, ou encore de toute autre pièce prévue à l'article 9. La même procédure sera appliquée dans le cas où une personne devra être livrée par un tiers à l'un des Etats contractants. L'extradé sera accompagné par un fonctionnaire de l'Etat traversé, pendant la durée de son passage sur le territoire dudit Etat.

Artikkel 18.

Käesolevas Konventsioonis ettenähtud eeskirjade täitmisest järgnevad kulud kantakse iga Lepinguosalise poolt tema enese territooriumil, välja arvatud kulud väljaantava isiku läbiveo eest läbi teise Riigi, nii nagu see on ette nähtud artiklis 17.

Article 18.

Les frais résultant de l'exécution des dispositions prévues par la présente Convention, seront supportés par chacune des Parties contractantes dans son propre territoire, à l'exception des dépenses engagées pour le transport d'un extradé à travers un autre État, ainsi qu'il a été prévu à l'article 17.

Artikkel 19.

Käesolev konventsioon, mida ei kohaldata Gröönimaa kohta, ratifitseeritakse ja astub jõusse kümnendal päeval pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist. Ta jääb jõusse kuueks kuuks peale tema ülesütlemist ühe Lepinguosalise poolt.

Selle tõenduseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud alla käesolevale konventsioonile ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Valmistatud kahes eksemplaris, Kopenhaagenis, 13. mail üks tuhat üheksasada kolmkümmend.

Friedrich Akel. (P. K.)
P. Munch. (P. K.)

Article 19.

La présente Convention, qui ne sera pas applicable au Groenland, sera ratifiée et entrera en vigueur dix jours après l'échange des instruments de ratification. Elle restera en vigueur six mois après qu'elle aura été dénoncée par l'une des Parties contractantes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double expédition à Copenhague, le 13 mai, Mil Neuf Cent Trente.

Frédéric Akel. (L. S.)
P. Munch. (L. S.)

Riigikogu poolt 10. juulil 1930 vastuvõetud

Eesti-Norra vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus.*)

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Norra vaheline kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon, alla kirjutatud Oslos 3. aprillil 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär Arn. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 59 — 1930.

Konventsioon Eesti ja Norra vahel väljaandmise ja kohtuliku abiandmise kohta kriminaalasjus.

Eesti Riigivanem ja Tema Majesteet Norra Kuningas otsustasid sõlmida väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni ja nimetasid selleks endi Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Riigivanem:
Härra Dr. Friedrich Akel'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri,

Tema Majesteet Norra Kuningas:
Härra Johan Ludvig Mowinckel'i, Oma Pea- ja Välisministri,

Missugused Täisvolinikud, peale oma heas ja nõutavas korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes artiklites:

Artikkel üks.

Lepinguosalised kohustuvad vastastikku väljaandma kurjategijaid käesolevas konventsioonis kindlaksmääratud juhtudel ja tingimustel.

Ühe Lepinguosalise poolt teisele väljaantud isikut ei või jälitada süüteo eest, mis tema väljaandmist põhjustanud, kohtu ees, kellele ainult ajutiselt või erakorralistes oludes on antud erandlik volitus sääraste asjade arutamiseks.

Artikkel 2.

Eesti Valitsus võib nõuda isikute väljaandmist, kes süüdi mõistetud, keda süüdistatakse või kes on eeluurimise all süüteo eest, mis korda saadetakse väljaspool Norra piire ja mis Eesti kriminaalseadustiku järgi on karistatav vangistusega üle ühe aasta, eeldusel, et süütegu, kui see oleks korda saadetud Norras samasugustes tingimustes, kas iseenesest või sellega kaasaskäivate raskendavate asjaolude tõttu oleks Norra hariliku kriminaalseadustiku järgi karistatav vangistusega („fengsel") üle ühe aasta.

Norra Valitsus võib nõuda isikute väljaandmist, kes on süüdi mõistetud, keda süüdistatakse või kes on eeluurimise all süüteo eest, mis korda saadetakse väljaspool Eesti piire ja mis iseenesest või sellega kaasaskäivate raskendavate asjaolude tõttu oleks Norra hari-

Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière criminelle entre l'Estonie et la Norvège.

Le Chef de la République d'Estonie et Sa Majesté le Roi de Norvège ont résolu de conclure une Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière criminelle et ont désigné à cet effet comme leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Chef de la République d'Estonie:
Monsieur le Dr. Friedrich Akel, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

Sa Majesté le Roi de Norvège:
Monsieur Johan Ludvig Mowinckel, Son Président du Conseil et Ministre des Affaires Etrangères,

Lesquels Plénipotentiaires, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement les malfaiteurs, dans les cas et sous les conditions déterminés dans la présente Convention.

Aucun individu livré par l'une des Parties Contractantes à l'autre ne pourra être poursuivi pour l'infraction qui a motivé son extradition devant un tribunal qui n'est investi que temporairement ou dans des circonstances particulières du pouvoir exceptionnel de connaître de pareilles causes.

Article 2.

Le Gouvernement estonien pourra demander l'extradition des individus condamnés, mis en accusation ou en prévention à raison d'une infraction qui aura été commise en dehors de la Norvège et qui est passible, d'après le Code pénal estonien, d'une peine supérieure à l'emprisonnement („vangistus") d'un an, pourvu que le fait délictueux, s'il avait été accompli en Norvège dans des conditions identiques, eût pu, soit en soi, soit dans le cas qu'il aurait été accompagné de circonstances aggravantes, entraîner, d'après le Code pénal ordinaire norvégien, une peine supérieure à l'emprisonnement („fengsel") d'un an.

Le Gouvernement de Norvège pourra demander l'extradition des individus condamnés, mis en accusation ou en prévention à raison d'une infraction qui aura été commise en dehors de l'Estonie et qui, soit en soi, soit dans le cas qu'elle aurait été accompagnée

liku kriminaalseadustiku järgi karistatav vangistusega („fengsel") üle ühe aasta, eeldusel, et süütegu, kui see oleks korda saadetud Eestis samasugustes tingimustes, Eesti kriminaalseadustiku järgi karistataks vangistusega üle ühe aasta.

Peale selle võivad Lepinguosalised nõuda isikute väljaandmist, kes on süüdi mõistetud, keda süüdistatakse või kes on eeluurimise all ülalnimetatud süütegude kaassüü või katse eest, eeldusel, et see süütegu on karistatav sama raske karistusega kui see, mis eelpool nimetatud.

Kui süütegu, mis on aluseks väljaandmispalvele, on korda saadetud väljaspool paluva Riigi territooriumi, lubatakse väljaandmist ainult sel juhul, kui palutava Riigi seaduseandlus ette näeb analoogilistel juhtudel väljaspool oma territooriumi kordasaadetud samasuguse süüteo jälitamist.

Artikkel 3.

Lepinguosalised ei anna teineteisele välja oma kodanikke.

Artikkel 4.

Väljaandmist ei saa nõuda politiliste süütegude pärast, samuti üldiste süütegude pärast, mis on ühenduses politilise süüteoga ning mis on korda saadetud selle sihi saavutamise hõlbustamiseks.

Atentaadid või kehalised haavamised, kui need on sihitud Riigipea või ühe tema perekonnaliikme vastu, võivad olla aluseks väljaandmisele, kui see süütegu ei ole ühenduses mõne teise politilise süüteoga.

Palutav Riik otsustab igal erijuhul, kas süütegu tuleb lugeda politiliseks või mitte.

Artikkel 5.

Väljaandmine ei leia aset:

1. kui kõne all olev süütegu on korda saadetud mõne kolmanda Riigi territooriumil ja selle Riigi poolt on esitatud väljaandmispalve;

2. kui süüteos, mis palve põhjustanud, palutavas Riigis juba enne väljaandmispalve saamist kohtu otsus juba tehtud või selles asjas süüdistus tõstetud;

3. kui palutava Riigi seaduste järgi uurimise algatamine, süüdimõistva kohtuotsuse

de circonstances aggravantes, pourra, d'après le Code pénal ordinaire norvégien, entraîner une peine supérieure à l'emprisonnement („fengsel") d'un an, pourvu que le fait délictueux, s'il avait été accompli en Estonie dans des conditions identiques, serait à considérer, d'après le Code pénal estonien, comme une infraction passible d'une peine supérieure à l'emprisonnement („vangistus") d'un an.

Les Parties Contractantes pourront en outre demander l'extradition des individus condamnés, mis en accusation ou en prévention pour complicité ou tentative d'une des infractions mentionnées ci-dessus, pourvu que le fait délictueux soit punissable d'une peine aussi forte que celle indiquée plus haut.

Si l'infraction donnant lieu à la demande d'extradition a été commise en dehors du territoire de l'État requérant, l'extradition sera accordée seulement dans le cas où la législation de l'État requis admettrait, dans des circonstances analogues, la poursuite d'un fait similaire commis en dehors de son territoire.

Article 3.

Les Parties Contractantes ne se livreront pas leurs propres nationaux.

Article 4.

L'extradition ne pourra être réclamée pour un crime politique ni pour un crime commun qui est connexe à un crime politique et a été commis en vue d'en faciliter le but.

Attentats ou injures corporelles contre la personne d'un Chef d'État ou contre celle d'un membre de sa famille pourront donner lieu à l'extradition, pourvu que l'infraction ne constitue pas un fait connexe à un autre crime d'ordre politique.

L'État requis décidera dans chaque cas particulier de la question de savoir si un crime sera réputé politique ou non.

Article 5.

L'extradition n'aura pas lieu:

1. si l'infraction dont il s'agit, étant commise sur le territoire d'un État tiers, a donné lieu à une demande d'extradition de la part de cet État;

2. si l'infraction donnant lieu à la demande a déjà été l'objet d'un jugement ou d'un acte d'accusation dans l'État requis avant que celui-ci soit saisi de la demande d'extradition;

3. si, d'après les lois de l'État requis, ne peuvent plus être effectuées l'instruction du

väljakuulutamine või karistuse täidesaatmine enam võimalik ei ole.

Artikkel 6.

Väljaantud isikut ei saa jälitada või karistada Riigis, kuhu ta välja antud, süüteo eest, mis on korda saadetud enne väljaandmist ja mis erineb sellest, mis väljaandmist põhjustanud, ega saa teda välja anda kolmandale Riigile, olgu siis, kui ta ühe kuu jooksul peale lõplikku vabastamist ei ole maalt lahkunud, olgugi et tal selleks võimalus oli, või kui ta peale lahkumist sinna tagasi pöördub.

Riik, kes väljaandmist lubanud, võib siiski hoolimata eelmises lõikes nimetatud tingimustest tagantjärele leppida niisuguse jälitamisega või edaspidise väljaandmisega, kui on tegemist süüteoga, mis oleks võinud väljaandmist põhjustada.

Artikkel 7.

Kui väljanõutavat isikut jälitatakse või kui ta on süüdi mõistetud mõne teise süüteo eest kui see, mis väljaandmispalve põhjustanud, lükatakse tema väljaandmine edasi kuni jälitamise lõpetamiseni või, mitte tingimisi süüdimõistmise korral, kuni karistuse ärakandmiseni.

Artikkel 8.

Kui isikut, kelle väljaandmist nõutakse ühe Lepinguosalise poolt käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaselt, samal ajal nõutakse mõne teise või teiste Valitsuste poolt sama süüteo pärast, antakse üldiselt eesõigus Riigile, kelle territooriumil süütegu on toime pandud või, kui süütegu on toime pandud mitme Riigi territooriumil, sellele Riigile, kus on aset leidnud süüteo peaakt.

Artikkel 9.

Kui isikut, kelle väljaandmist nõutakse ühe Lepinguosalise poolt käesoleva Konventsiooni eeskirjade kohaselt, samal ajal nõutakse mõne teise või teiste Valitsuste poolt mõne muu või muude süütegude pärast, siis antakse eesõigus Riigile, kelle väljaandmispalve või palve arreteerimiseks väljaandmissihiga on esimesena saadud, välja arvatud, kui ühega nendest Riikidest sõlmitud mõni erikonventsioon selleks takistusi ei tee.

Artikkel 10.

Väljaandmispalve esitatakse diplomaatilisel teel.

procès, la prononciation d'un arrêt de condamnation ou l'exécution de la peine.

Article 6.

Un individu extradé ne pourra être poursuivi ou puni, dans l'État auquel il aura été livré, pour un fait délictueux antérieur à l'extradition et autre que celui qui a motivé l'extradition, ni être livré à un État tiers, à moins que, après avoir été définitivement remis en liberté il n'ait négligé de quitter le pays dans le délai d'un mois, tout en ayant eu l'occasion de le faire, ou bien qu'il n'y soit retourné après l'avoir quitté.

L'État qui aura accordé l'extradition pourra cependant acquiescer postérieurement à une telle poursuite ou à une extradition ultérieure sans égard aux conditions mentionnées à l'alinéa précédent, pourvu qu'il s'agisse d'un crime qui aurait pu motiver l'extradition.

Article 7.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné pour un fait délictueux autre que celui qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition sera déférée jusqu'à la fin des poursuites ou, dans le cas d'une condamnation sans suspension de la peine, jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine.

Article 8.

Si l'individu, dont l'extradition est demandée aux termes de la présente Convention par l'une des Parties Contractantes, est en même temps réclamé par un autre ou par d'autres Gouvernements à raison, de la même infraction, la préférence sera donnée, dans la règle, à l'État sur le territoire duquel l'infraction a été commise, ou si l'infraction a été commise sur le territoire de plusieurs États, à l'État ou l'acte principal a été perpétré.

Article 9.

Si l'individu, dont l'extradition est demandée aux termes de la présente Convention par l'une des Parties Contractantes, est en même temps réclamé par un autre ou par d'autres Gouvernements pour un autre ou d'autres crimes, la préférence sera donnée à l'État dont la demande d'extradition, ou d'arrestation en vue de l'extradition, aura été reçue en premier lieu, à moins qu'une convention spéciale avec quelqu'un de ces États ne s'y oppose.

Article 10.

La demande d'extradition sera faite par la voie diplomatique.

Palves peab näidatud olema isiku kodakondsus ja sellele tuleb juurde lisada:

1. kui võimalik, väljanõutava isiku täielik kirjeldus;

2. süüdimõistev kohtuotsus või, kui kohtuotsus veel välja kuulutatud ei ole, siis arreteerimiskäsk või kompetentse ametivõimu poolt kokkuseatud süüdistusakt, mis sisaldab süüteo täpse kuupäeva, koha ja objekti; dokumendid tuleb esitada algkirjades või õigekstunnistatud ärakirjades;

3. ärakiri kaelakohtulikkudest eeskirjadest, mis paluvas Riigis maksvad ja missuguseid sellele süüteole kohaldatakse.

La demande devra indiquer la nationalité de l'individu réclamé et être accompagnée:

1. si possible, d'un signalement complet de l'individu réclamé;

2. de l'arrêt de condamnation, ou si la condamnation n'a pas été prononcée, d'un mandat d'arrestation ou d'un acte d'accusation décerné par l'autorité compétente et contenant l'indication précise de la date, du lieu et de l'objet de l'infraction; les pièces devront être produites en original ou en copies certifiées conformes;

3. d'une copie des dispositions pénales qui sont en vigueur dans l'État requérant et qui s'appliquent à l'infraction.

Artikkel 11.

Tungivuse korral ja nimelt, kui on karta asjaosalise isiku põgenemist, võivad ühe Lepinguosalise prokuratuur või kohtuuurija enne vormilise väljaandmispalve esitamist otsekohe pöörduda posti või telegraafi teel teise Lepinguosalise kompetentsete võimude poole ajutise arreteerimise palvega. Palves peab olema märgitud süüteo kuupäev, toimepanemise koht ning objekt, väljanõutava isiku kodakondsus ja isikukirjeldus, niivõrd kui see võimalik. Peale selle peab palve sisaldama teate süüdimõistva kohtuotsuse, arreteerimiskäsu või artikli 10 teise lõike p. 2 eeskirjade kohase süüdistusakti olemasolu kohta. Samuti tuleb seal ära tähendada, et vormilik väljaandmispalve esitatakse hiljem.

Article 11.

En cas d'urgence et notamment s'il y a lieu de craindre l'évasion de l'individu dont il s'agit, le ministère public ou le juge d'instruction de l'une des Parties Contractantes pourront, avant l'expédition d'une demande formelle d'extradition, adresser directement par la poste ou le télégraphe, aux autorités compétentes de l'autre Partie Contractante, une demande d'arrestation provisoire. La demande devra indiquer la date, le lieu et l'objet de l'infraction, la nationalité de l'individu réclamé et, autant que possible, son signalement. La demande devra de plus donner avis de l'existence d'un arrêt de condamnation ou d'un mandat d'arrestation ou d'un acte d'accusation conforme aux dispositions de l'article 10, deuxième, alinéa nr. 2. Il y sera notifié, en outre, qu'une demande formelle d'extradition sera présentée ultérieurement.

Kui ülemiste eeskirjade kohaselt toimetatud ajutise arreteerimise puhul kuue nädala jooksul arvates päevast, mil arreteerimis-teadaanne paluvale Riigile saadetud, palutava Riigi Välisministeeriumile vormilist väljaandmispalvet ei esitata, vabastatakse arreteeritu viibimata.

Si, dans le cas d'une arrestation provisioire effectuée conformément aux dispositions ci-dessus, une demande formelle d'extradition n'a pas été présentée ou ministère des affaires étrangères de l'État requis dans un délai de six semaines à partir de la date à laquelle l'avis de l'arrestation a été adressé à l'État requérant, le détenu sera immédiatement remis en liberté.

Artikkel 12.

Kõik äravõetud asjad, mis olid väljanõutaval isikul tema arreteerimise momendil ja millel võiks olla tähtsust asitõendustena temale süükspandud süüteo kindlakstegemisel või mille tagasiandmist võiks nõuda süüteo läbi kannatada saanud pool, antakse üle ühel ajal väljanõutava isikuga paluva Riigi kompetentsetele ametivõimudele.

Article 12.

Tous les objets saisis que l'individu réclamé avait en sa possession au moment de l'arrestation et qui pourraient avoir quelque importance comme pièces de conviction pour la constation de l'infraction à lui imputée, ou dont la remise pourrait être réclamée par la partie lésée par le crime, seront livrés en même temps que l'individu réclamé aux autorités compétentes de l'État requérant.

Siiski, kui mõni isik, kes asub väljaandmist lubanud maal, esineb palvega nende asjade kohta, tehes tõenäolikuks, et ta on omandanud õigused nende peale, antakse need üle tingimusel, et asjad peale kriminaalprotsessi lõppemist maksuta tagasi saadetakse, eeldusel, et seda isikut kõne all olevas süüteos süüdi ei mõisteta.

Artikkel 13.

Kui mittepolitilise iseloomuga kriminaalasja uurimisel ühes lepinguosalises Riigis otstarbekohaseks arvatakse tunnistajate ülekuulamine, kelle asukoht on teises riigis, või tarvilikuks osutub seal uurimist toimetada, esitatakse vastav palve diplomaatilisel teel, millele antakse käik sel määral, kui seda lubavad selle Riigi seadused, kus tunnistajate ülekuulamine või uurimine aset peab leidma. Selle Riigi kompetentsetel ametivõimudel, kus tunnistajate ülekuulamine või uurimine aset leiab, on kohustuseks paluva Riigi ametivõimudele, niivõrd kui see võimalik, aegsasti teatada aeg ning koht, mis on määratud kohtu erinõude täitmiseks.

Artikkel 14.

Kui mittepolitilise iseloomuga kriminaalasja uurimisel ühes lepinguosalises Riigis tarvilikuks ning kasulikuks arvatakse asitõenduste või dokumentide esitamist, mis on teise lepinguosalise Riigi ametivõimude käes, võib sellekohase palve saata otse nimetatud ametivõimudele, Eestis Kohtu- ja siseministeeriumi ja Norras kompetentse kohtu või Kuninga prokuröri kaudu, ja sellele antakse käik, niivõrd kui erilised kaalutlused seda tegemast ei takista.

Artikkel 15.

Kui mõni isik mittepolitilise kriminaalteo pärast ühe lepinguosalise poolt välja antakse kolmandale Riigile ja tarvilikuks osutub tema saatmine läbi teise lepinguosalise territooriumi, ei või viimane läbiminekut takistada, kui ei ole tegemist tema oma kodanikuga. Läbisõidupalve esitatakse diplomaatilisel teel ja sellele tuleb juurde lisada artiklis 10, teises lõikes, p. 2 ettenähtud dokumendid. Sama kord maksab juhul, kui mõni isik kolmanda Riigi poolt ühele lepinguosalisele välja antakse. Läbiminek sünnib selle Riigi teenistuses seisva ametniku saatel, üle kelle territooriumi läbiminek teostub.

Toutefois, si une personne résidant dans le pays qui a accordé l'extradition en fait la demande en rendant probable qu'elle a acquis des droits sur ces objets, la remise en sera effectuée sous réserve que les objets soient restituées sans frais après la clôture du procès criminel, pourvu que cette personne ne soit pas condamnée pour l'infraction dont il s'agit.

Article 13.

Si, à l'occasion de l'instruction d'une affaire criminelle non-politique dans l'un des États Contractants, l'audition de témoins résidant dans l'autre État est jugé nécessaire, ou qu'il soit jugé nécessaire qu'une enquête y soit entreprise, la demande en sera faite par la voie diplomatique, et il y sera donnée suite dans la mesure que permettent les lois de l'État dans lequel l'audition des témoins ou l'enquête devra avoir lieu. Il incombera aux autorités compétentes de l'État où l'audition des témoins ou l'enquête aura lieu, de prévenir en temps utile, dans la mesure du possible, les autorités de l'État requérant du temps et du lieu fixés pour l'exécution de la commission rogatoire.

Article 14.

Si, à l'occasion de l'instruction d'une affaire criminelle non-politique dans l'un des États Contractants, la production de pièces de conviction ou de documents en la possession des autorités de l'autre État Contractant est jugé nécessaire ou utile, une demande à cet effet pourra être adressée directement aux dites autorités, en Estonie par le Ministère de Justice et en Norvège par le tribunal ou le procureur du Roi compétents, et il y sera donné suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent.

Article 15.

Lorsqu'un individu sera livré par l'une des Parties Contractantes à un État tiers pour un fait criminel non-politique et qu'il soit nécessaire de le faire passer par le territoire de l'autre Partie, celle-ci ne pourra s'opposer au passage, à moins qu'il ne s'agisse d'un de ses nationaux. La demande de passage sera faite par la voie diplomatique, et elle sera accompagnée des pièces prévues à l'Article 10, deuxième alinea, no 2. La même règle s'appliquera au cas où un individu sera livré par un État tiers à l'une des Parties Contractantes. Le passage aura lieu sous escorte d'un agent au service de l'État sur le territoire duquel il s'effectue.

Artikkel 16.

Käesolevas konventsioonis ettenähtud toimingute täidesaatmisest tekkivad kulud jäävad selle Riigi kanda, kelle territooriumil kõne all olevad toimingud tehtud, välja arvatud artikli 15 kohaselt läbiminekust tekkivad kulud.

Article 16.

Les frais occasionnés par l'exécution des mesures prévues par la présente Convention seront à la charge de l'État sur le territoire duquel les mesures en question auront été prises, exception faite des frais de passage suivant l'article 15.

Artikkel 17.

Käesolevas konventsioonis ettenähtud asjus esitatud dokumendid peavad olema kokku seatud prantsuse keeles või varustatud prantsusekeelse tõlkega.

Article 17.

Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention devront être rédigés en langue française, ou bien être accompagnés d'une traduction en langue française.

Artikkel 18.

Käesolev konventsioon tuleb ratifitseerimisele ja ta astub jõusse kümnendal päeval pärast ratifikatsiooni kirjade vahetamist.

Ta jääb jõusse kuuekuuse tähtaja möödumiseni arvates päevast, mil üks või teine lepinguosaline ta üles ütleb.

Selle tõenduseks on vastavad Täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud ja ta kinnitanud oma pitseritega.

Tehtud kahes eksemplaris, Oslos, 3. aprillil 1930. a.

(P. K.) Fr. Akel.

(P. K.) Joh. Ludv. Mowinckel.

Article 18.

La présente Convention sera ratifiée et entrera en vigueur dix jours après l'échange des ratifications.

Elle restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Oslo, le trois avril 1930.

(L. S.) Fr. Akel.

(L. S.) Joh. Ludv. Mowinckel.

Riigikogu poolt 11. juulil 1930 vastuvõetud

Rahavõltsimise vastu võitlemise rahvusvahelise konventsiooniga, selle protokolliga ja fakultatiivse protokolliga ühinemise seadus.*)

§ 1. Ühineda rahavõltsimise vastu võitlemise rahvusvahelise konventsiooniga, selle protokolliga ja fakultatiivse protokolliga, kõik alla kirjutatud Genfis 20. aprillil 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni, selle protokolli ja fakultatiivse protokolli prantsuse- ja ingliskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär Arn. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

*) RT 60 — 1930.

Rahvusvaheline konventsioon rahavõltsimise vastu võitlemiseks.

Tema Majesteet Albaania Kuningas; Saksa Riigi President; Ameerika Ühendriikide President; Austria Vabariigi Föderaal-President; Tema Majesteet Belglaste Kuningas; Tema Majesteet Suur-Britannia, Iirimaa ja Briti meretaguste territooriumide Kuningas, India Keiser; Tema Majesteet Bulgaarlaste Kuningas; Hiina Vabariigi Rahvusliku Valitsuse President; Kolumbia Vabariigi President; Kuuba Vabariigi President; Tema Majesteet Taani Kuningas; Poola Vabariigi President, Danzigi Vaba Linna eest; Tema Majesteet Hispaania Kuningas; Prantsuse Vabariigi President; Kreeka Vabariigi President; Tema Hiilgus Ungari Kuningriigi Regent; Tema Majesteet Itaalia Kuningas; Tema Majesteet Jaapani Keiser; Tema Kuninglik Kõrgus Luksemburgi Suur-Hertsoginna; Tema Hiilgus Monako Prints; Tema Majesteet Norra Kuningas; Panama Vabariigi President; Tema Majesteet Hollandi Kuninganna; Poola Vabariigi President; Portugali Vabariigi President; Tema Majesteet Rumeenia Kuningas; Tema Majesteet Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningas; Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee; Helveetsia Föderaalnõukogu; Tshehhoslovakkia Vabariigi President,

Soovides teha ikka enam ja enam mõjukamaks rahavõltsimise ärahoidmist ja rahavõltsimise vastu võitlemist, nimetasid oma Täisvolinikkudeks:

Tema Majesteet Albaania Kuningas:

Doktor Stavro Stavri, Chargé d'Affaires'i Pariisis.

Saksa Riigi President:

Doktor Erich Kraske, Referendi-Saatkonna nõuniku Välisministeeriumis;

Doktor Wolfgang Mettgenberg'i, Ministeeriumi Nõuniku Riigi Kohtuministeeriumis;

Doktor Vocke, Sala-rahanõuniku, Riigipanga Direktooriumi liikme.

Ameerika Ühendriikide President:

Hr. Hugh R. Wilson'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaalnõukogu juures.

Austria Vabariigi Föderaal-President:

Doktor Bruno Schultz'i, Politseidirektori, Kriminaalpolitsei sektsiooni Ülema Viini Politseiprefektuuris.

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:

Hr. Servais, Riigi Ministri, Au-peaprokuröri Brüsseli Apellatsioonikohtus.

Tema Majesteet Suur-Britannia, Iirimaa ja Briti meretaguste territooriumide Kuningas, India Keiser:

Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa eest, samuti kõigi Briti Impeeriumi osade eest, kes pole üksikult Rahvaste Liidu liikmed:

Sir John Fischer Williams'i, Briti juriidilise nõuniku Reparatsioonide komisjonis;

Leslie S. Brass'i, Esq., „Assistant Principal at the Home Office".

India eest:

Vernon Dawson'i, Esq., C. I. E., „Principal at the India Office".

Tema Majesteet Bulgaarlaste Kuningas:

Hr. D. Mikoff'i, Chargé d'Affaires'i Bernis.

Hiina Vabariigi Rahvusliku Valitsuse President:

Hr. Lone Liang'i, Hiina Saatkonna Nõuniku Saksa Riigi Presidendi juures.

Kolumbia Vabariigi President:

Doktor Antonio José Restrepo, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Kuuba Vabariigi President:

Hr. G. de Blanck y Menocal'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures;

Hr. Manuel R. Alvarez'i, Kaubandusliku Attašee Alalises Delegatsioonis Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Taani Kuningas:

Hr. William Borberg'i, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Poola Vabariigi President, Danzigi Vaba Linna eest:

Hr. François Sokal'i, Täievolilise Ministri, Poola Vabariigi Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Hr. John Muhl'i, Vaba Linna Esimese Prokuröri ja Kriminaalpolitsei Ülema.

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:

Hr. Mauricio Lopez Roberts'i, Markii de la Torrehermosa; Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderaalnõukogu juures.

Prantsuse Vabariigi President:

Krahv de Chalendar'i, Rahandusliku Attašee Suursaatkonnas Tema Briti Majesteedi juures.

Kreeka Vabariigi President:

Hr. Mégalos Caloyanni, Aunõuniku Kairo Apellatsiooni-ülemkohtu juures.

Tema Hiilgus Ungari Kuningriigi Regent:

Hr. P. de Hevesy de Heves'i, Residentministri, Alalise Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:

Commendatore doktor Ugo Aloisi, Kassatsioonikohtu Nõuniku, Kohtuministeeriumi Attašee.

Tema Majesteet Jaapani Keiser:

Hr. Raizaburo Hayashi, Kassatsioonikohtu Peaprokuröri;

Hr. Shigeru Nagai, Rahapaja Direktori.

Tema Kuninglik Kõrgus Luksemburgi Suurhertsoginna:

Hr. Charles G. Vermaire'i, Konsuli Genfis.

Tema Hiilgus Monako Prints:

Hr. Rodolphe Elles'i, Asekonsuli Genfis.

Tema Majesteet Norra Kuningas:

Hr. Chr. L. Lange, Parlamentidevahelise Uniooni peasekretäri.

Panama Vabariigi President:

Doktor Arosemena, Välisasjade Riigisekretäri;

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:

Parun A. A. van der Feltz'i, Rahavõltsimiste vastu Võitlemise Hollandi Keskkoha endise Ülema, endise Peaprokuröri Amsterdami Apellatsioonikohtu juures.

Hr. P. J. Gerke, Peakassahoidja Hollandi India Rahadepartemangus;

Hr. K. H. Brockhoff'i, Riigi politseikomissari, politsei peainspektori.

Poola Vabariigi President:

Hr. François Sokal'i, Täievolilise Ministri, Delegaadi Rahvaste Liidu juures.

Doktor Vlodzimierz Sokalski, Ülemkohtu kohtuniku.

Portugali Vabariigi President:

Doktor José Caeiro da Matta, Portugali Panga direktori, Lissaboni Ülikooli Õigusteaduse Fakulteedi professori.

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:

Hr. Constantin Antoniade'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Rahvaste Liidu juures;

Hr. Vespasien V. Pella, Kriminaalõiguse professori Jassy Ülikoolis;

Hr. Pascal Toncesco, Advokaadi Apellatsioonikohtus.

Tema Majesteet Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningas:

Doktor Thomas Givanovitch, Kriminaalõiguse professori Belgradi Ülikoolis.

Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee:

Hr. Georges Lackevitch'i, Liidu Suursaatkonna Juriidilise Nõuniku Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Hr. Nicolas Liubimov'i, Liidu Saatkonna Attašee Prantsuse Vabariigi Presidendi juures.

Helveetsia Föderaalnõukogu:

Hr. E. Delaquis'i, Föderaalkohtu ja Politseidepartemangu Politseiosakonna Ülema, Õigusteaduse professori Berni Ülikoolis.

Tshehhoslovakkia Vabariigi President:

Doktor Jaroslav Kallab'i, Kriminaal- ja rahvusvahelise õiguse professori Brno Ülikoolis,

kes, esitanud oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolitused, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Esimene osa.

Artikkel üks.

Kõrged Lepinguosalised tunnustavad käesoleva Konventsiooni esimeses osas väljendatud määrused kõige mõjukamaks abinõuks praegustes olukordades, et ära hoida ja maha suruda rahavõltsimise süütegusid.

Artikkel 2.

Käesolevas Konventsioonis mõeldakse sõna „raha" all paberraha, seal hulgas pangatähed ja metallraha, mis on käibuses seaduslikul alusel.

Artikkel 3.

Üldõiguslikkude süütegudena tuleb karistada:

1° Kõiki rahavalmistamise ja ümbertegemise kuritahtlikke tegusid, olgu tulemuste saavutamiseks tarvitatav ükskõik milline abinõu.

2° Valeraha kuritahtlikku käibusse laskmist;

3° Tegusid, mis on tehtud sihiga lasta käibusse valeraha, seda maale sisse tuua või vastu võtta või enesele muretseda, teades, et see raha on vale.

4° Nende süütegude katseid ja sihiliku osavõtmise tegusid.

5° Kuritahtlikke tegusid, et valmistada, vastu võtta või enesele muretseda vahendeid või muid esemeid, mis on oma iseloomult määratud valeraha valmistamiseks või rahade ümbertegemiseks.

Artikkel 4.

Iga artiklis 3 ettenähtud tegudest, kui need on korda saadetud mitmesugustes riikides, peab lugema eraldi süüteoks.

Artikkel 5.

Sanktsioonide seisukohalt ei tohi teha vahet artiklis 3 ettenähtud tegude vahel selle järgi, kas on tegemist mõne rahvusliku rahaga või mõne välisrahaga; seda eeskirja ei saa alluvaks teha ühelegi legaalsele või konventsionaalsele vastastikususe tingimusele.

Artikkel 6.

Riigid, kus on vastu võetud rahvusvahelise retsidiviteedi põhimõte, tunnustavad, oma vastavates seaduseandlustes kindlaksmääratud tingimustel, mõne artiklis 3 ettenähtud teo eest otsustatud välisriikide karistused säärase retsidiviteedi sünnitajateks.

Artikkel 7.

Niivõrd kui tsiviilpoolte moodustamine on lubatud siseseaduseandluses, peavad välismaised tsiviilpooled, seal hulgas eventuaalselt see Kõrge Lepinguosaline, kelle raha võltsiti, nautima kõigi nende õiguste kasutamist, mis elanikkudele on tunnustatud seadustega selles riigis, kus aset leiab kohtumõistmine.

Artikkel 8.

Riikides, kes ei tunnusta oma kodanikkude väliaandmise põhimõtet, peab nende kodanikke, kes on tagasi tulnud oma riigi territooriumile, peale selle kui nad korda saatsid välismaal artiklis 3 ettenähtud mõne süüteo, karistatama samal siivil, nagu oleks see tegu korda saadetud nende territooriumil, ja seda isegi juhul, kui süüdlane on oma riigi kodakondsusse astunud pärast süüteo kordasaatmist.

See eeskiri ei ole kohaldatav, kui sarnasel juhul ei ole võimalik välja anda välismaalast.

Artikkel 9.

Välismaalasi, kes on korda saatnud välismaal artiklis 3 ettenähtud tegusid ja kes juhtuvad olema mõne säärase riigi territooriumil, kelle siseseaduseandlus üldreeglina tunnustab välismaal kordasaadetud süütegude jälitamise põhimõtet, peab karistatama samal viisil, nagu tegu oleks korda saadetud selle maa territooriumil.

Jälitamise sunduslikkus allub tingimusele, et väljaandmist oleks palutud ja et palutav riik ei saaks välja anda süüdistatavat mõnel põhjusel, mis ei ole ühenduses teoga.

Artikkel 10.

Artiklis 3 ettenähtud teod kuuluvad täie õigusega väljaandmisjuhtude alla igas väljaandmislepingus, mis on sõlmitud või tuleb sõlmimisele mitmesuguste Kõrgete Lepinguosaliste vahel.

Kõrged Lepinguosalised, kes ei loe väljaandmist alluvaks mõne lepingu olemasolule või mõnele vastastikususe tingimusele, tunnustavad nüüdsest alates artiklis 3 ettenähtud teod väljaandmisjuhtudeks endi vahel.

Väljaandmine lubatakse vastavalt palutava riigi seadustele.

Artikkel 11.

Valerahad, samuti ka artiklis 3, nr. 5 mainitud vahendid ja muud esemed tuleb panna aresti alla ja konfiskeerida. Need rahad, vahendid ja esemed tuleb pärast konfiskeerimist üle anda viimase palvel kas valitsusele või sellele emissioonipangale, kelle rahad on küsimuses, välja arvatud tõendusdokumendid, mille alalhoidmine kriminaalarhiivides on nõutav selle riigi seadustega, kus leiab aset jälitamine, ja näidised, mille üleandmine artiklis 12 mainitud keskametile näiks vajalikuna. Igal juhul tuleb kõik need esemed teha tarvitamiskõlbmatuiks.

Artikkel 12.

Uurimised rahavõltsimise alal peavad olema organiseeritud igas riigis rahvusliku seaduseandluse raamides ühe keskameti poolt.

See keskamet peab olema lähedas kontaktis:

a) Emissiooniorganismidega;

b) Politsei ametivõimudega sisemaal;

c) Teiste riikide keskametitega.

Keskamet peab tsentraliseerima igas riigis kõik andmed, mis võivad hõlbustada rahavõltsimise uurimisi, ärahoidmist ja mahasurumist.

Artikkel 13.

Mitmesuguste maade keskametid peavad omavahel läbi käima vahenditult.

Artikkel 14.

Iga keskamet peab tema poolt vajalikuks tunnustatud ulatuses üle andma teiste maade keskametitele oma maa rahade tühistatud autentsete näidiste kollektsiooni.

Ta peab teatama samas ulatuses korrapäraselt välismaistele keskametitele, andes neile kõike vajalikku informatsiooni:

a) Tema maal tehtud uutest rahaemissioonidest;

b) Rahade käibusest äravõtmisest ja iganemisest.

Välja arvatud puhtlokaalhuvi iseloomuga juhtudel, peab iga keskamet tema poolt vajalikuks tunnustatud ulatuses teatama välismaistele keskametitele:

1° Valerahade leidudest. Pangatähtede või Riigi kassatähtede võltsimiste teadaannetel peab juures olema valetähtede tehniline kirjeldus, mis on tehtud eranditult selle emissiooniorganismi poolt, kelle tähti võltsiti; antakse üle ka fotograafiline reproduktsioon või, kui võimalik, üks eksemplar valetähest. Kiire iseloomuga juhul võib diskreetselt üle anda huvitatud keskametitele politseiametivõimude poolt tuleva teadaande ja kokkuvõtliku kirjelduse, kuid see ei vabasta ülalmainitud teadaande ja tehnilise kirjelduse andmisest.

2° Rahavõltsijate otsimistest, jälitamistest, arreteerimistest, karistamistest ja väljasaatmistest, samuti ka eventuaalselt nende ümberpaigutamistest ja kõigist vajalikkudest andmetest, nimelt rahavõltsijate tunnusmärkidest, näpujälgedest ja fotograafiatest;

3° Valerahade valmistamise leidudest, detailselt ära tähendades, kas need leiud võimaldasid aresti alla panna kõiki käibusse lastud valerahasid.

Artikkel 15.

Et kindlustada, viimistleda ja arendada vahenditut rahvusvahelist koostööd rahavõltsimise ärahoidmise ja mahasurumise alal, peavad Kõrgete Lepinguosaliste Keskametite esindajad pidama aegajalt konverentse emissioonipankade ja huvitatud keskametivõimude esindajate osavõttel. Mõne säärase konverentsi esemeks võib olla rahvusvahelise andmetekogumise keskameti organiseerimine ja kontroll.

Artikkel 16.

Kohtulikkude erinõuete edasiandmine artiklis 3 mainitud süütegude kohta peab toimuma:

a) Eelistatult vahenditu läbikäimise teel kohtulikkude võimude vahel, esineval juhul keskametite vahetalitusel;

b) Mõlemate maade kohtuministrite vahenditu kirjavahetuse teel või vahenditu saadetise teel paluva maa ametivõimu poolt palutava maa kohtuministrile;

c) Paluva maa diplomaatilise või konsulaaresindaja vahetalitusel palutaval maal; see esindaja saadab kohtuliku erinõude vahenditult kompetentsele kohtuvõimule või palutava maa poolt äranäidatud ametivõimule, ja võtab vahenditult vastu sellelt ametivõimult kohtuliku erinõude täitmist moodustavad dokumendid. Juhtudel, mis on ette nähtud a) ja c) all, adresseeritakse ärakiri kohtulikust erinõudest alati samal ajal ka palutava maa kõrgemale ametivõimule.

Vastupidise kokkuleppe puudumisel peab kohtulik erinõue olema redigeeritud paluva ametivõimu keeles, selle erandiga, et palutaval maal on õigus nõuda sellest tõlget omas keeles, mis on õigeks tunnustatud paluva ametivõimu poolt.

Iga Kõrge Lepinguosaline teatab kõigile teistele Kõrgetele Lepinguosalistele adresseeritud teadaandega selle või need ülalmainitud üleandmise viisi või viisid, mis ta vastu võtab selle Kõrge Lepinguosalise kohtulikkude erinõuete jaoks.

Selle silmapilguni, mil üks Kõrgeid Lepinguosalisi teeb sellise teadaande, jääb alale selle Kõrge Lepinguosalise praegu maksev menetlus kohtulikkude erinõuete alal.

Kohtulikkude erinõuete täitmine ei või enesega kaasa tuua muude maksude või kulude kui ekspertiisikulude tasumist.

Midagi käesolevas artiklis ei või tõlgitseda nii, nagu see kujutaks mõnd kohustust vastu võtta Kõrgete Lepinguosaliste poolt, mis puutub tõenduste süsteemi kriminaalalal, mingit kõrvalekaldumist nende seadustest.

Artikkel 17.

Mõne Kõrge Lepinguosalise osavõtmist käesolevast Konventsioonist ei või tõlgitseda nii nagu riivaks see tema seisukohta kriminaaljurisdiktsiooni kompetentsi kui rahvusvahelise õiguse küsimuse üldküsimuses.

Artikkel 18.

Käesolev Konventsioon jätab puutumata põhimõtte, et artiklis 3 ettenähtud tegusid peab igal maal, ilma et kunagi neile kindlustatud oleks karistamatus, kvalifitseerima, jälitama ja karistama vastavalt siseseaduseandluse üldreeglitele.

Teine osa.

Artikkel 19.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et kõik tüliküsimused, mis võiksid esile kerkida nende vahel käesoleva Konventsiooni tõlgitsemise või kohaldamise alal, tuleb esitada, kui neid ei saa lahendada vahenditute läbirääkimistega, otsustamiseks Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale. Kui need Kõrged Lepinguosalised, kelle vahel tekib tüli, või üks nendest ei ole 16. detsembri 1920. a. kuupäeva kandva Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja kohta käiva protokolli osalised või osaline, siis esitatakse see tüliküsimus nende nõusolekul ja vastavalt igaühe konstitutsionaalsetele reeglitele kas Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale või vahekohtule, mis on moodustatud vastavalt 18. oktoobri 1907. a. Konventsioonile rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta, või igale muule vahekohtule.

Artikkel 20.

Käesolev Konventsioon, mille tekstid nii prantsuse kui ka inglise keeles on võrdselt autentsed, kannab tänast kuupäeva; seda võib alla kirjutada kuni 31. detsembrini 1929. a. iga Rahvaste Liidu Liikme nimel ja iga mitteliikmeks oleva Riigi nimel, kes oli esindatud konvetrentsil, kus välja töötati käesolev Konventsioon, või kellele Rahvaste Liidu Nõukogu saatis ühe eksemplari mainitud Konventsioonist.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse. Ratifikatsioonidokumendid antakse üle Rahvaste Liidu peasekretärile, kes nende kättesaamisest teatab kõigile Liidu Liikmeile, samuti kui ka eelmises lõikes mainitud mitteliikmeks olevaile Riikidele.

Artikkel 21.

Alates 1-st jaanuarist 1930 võib ühineda käesoleva Konventsiooniga iga Rahvaste Liidu Liikme nimel või artiklis 20 mainitud iga mitteliikmeks oleva Riigi nimel, kes pole alla kirjutanud käesolevale kokkuleppele.

Ühinemisdokumendid antakse üle Rahvaste Liidu peasekretärile, kes nende kättesaamisest teatab kõigile Liidu Liikmetele ja mainitud artiklis tähendatud mitteliikmeks olevatele Riikidele.

Artikkel 22.

Maad, kes on valmis ratifitseerima Konventsiooni vastavalt artikli 20 teisele lõikele või ühinema sellega artikli 21 põhjal, kuid kes soovivad saada õigustust teha reservatsioone Konventsiooni kohaldamisele, võivad informeerida oma kavatsusest Rahvaste Liidu peasekretäri. Viimane teatab otsekohe neist reserviatsioonidest kõigile neile Kõrgetele Lepinguosalistele, kelle nimel ratifikatsiooni- või ühinemisdokument on deponeeritud, paludes neid teatada, kas neil on esitada vastulauseid. Kui kuue kuu jooksul arvates mainitud teadaandest ükski Kõrge Lepinguosaline ei ole esitanud vastulauseid, loetakse küsimuses oleva reservatsiooni tegija maa osavõtmine Konventsioonist mainitud reservatsiooni tingimusel vastuvõetuks teiste Kõrgete Lepinguosaliste poolt.

Artikkel 23.

Käesoleva Konventsiooni ratifitseerimine või sellega ühinemine mõne Kõrge Lepinguosalise poolt toob kaasa kohustuse, et ta seaduseandlus ja administratiivne organisatsioon oleksid kokkukõlas Konventsioonis ülesseatud reeglitega.

Artikkel 24.

Välja arvatud vastupidise deklaratsiooni juhul mõne Kõrge Lepinguosalise poolt allakirjutamise, ratifitseerimise või ühinemise silmapilgul, ei kohaldata käesoleva Konventsiooni eeskirju koloniidele, meretagustele territooriumidele, protektoraatidele või võimu või mandaadi all olevatele territooriumidele.

Siiski Kõrged Lepinguosalised reserveerivad endile õiguse ühineda käesoleva Konventsiooniga, artiklite 21 ja 23 tingimuste järgi, oma koloniide, meretaguste territooriumide, protektoraatide või võimu või mandaadi all olevate territooriumide eest. Samuti reserveerivad nad endile õiguse Konventsiooni üles öelda eraldi artikli 27 tingimuste järgi.

Artikkel 25.

Käesolev Konventsioon ei astu enne jõusse, kui ta on ratifitseeritud või kui temaga on ühinetud viie Rahvaste Liidu Liikme või mitteliikmeks oleva Riigi nimel. Jõusseastumise tähtpäevaks on üheksakümnes päev, mis järgneb päevale, mil Rahvaste Liidu peasekretär kätte sai viienda ratifikatsiooni või ühinemise.

Artikkel 26.

Iga ratifikatsioon või ühinemine, mida toimetatakse vastavalt artiklile 25 pärast Konventsiooni jõusseastumist, hakkab maksma alates üheksakümnendast päevast, mis järgneb päevale, mil Rahvaste Liidu peasekretär selle kätte sai.

Artikkel 27.

Käesolevat Konventsiooni võib üles öelda iga Rahvaste Liidu Liikme või iga mitteliikmeks oleva Riigi nimel Rahvaste Liidu peasekretärile adresseeritud kirjaliku teadaande teel, kes sellest informeerib kõiki Liidu Liikmeid ja artiklis 20 mainitud mitteliikmeks olevaid Riike. Ülesütlemine hakkab maksma üks aasta pärast seda päeva, mil ta kätte saadi Rahvaste Liidu peasekretäri poolt; ta on maksev ainult selle Kõrge Osalise suhtes, kelle eest ta tehti.

Artikkel 28.

Käesolev Konventsioon registreeritakse Rahvaste Liidu peasekretäri poolt tema jõusseastumise kuupäeval.

Selle tõenduseks kirjutasid ülalmainitud Täisvolinikud alla käesolevale Konventsioonile.

Tehtud Genfis, kahekümnendal aprillil tuhande üheksasaja kahekümne üheksandal aastal, ühesainsas eksemplaris, mis jääb deponeerituna Rahvaste Liidu Sekretariaadi arhiividesse ja millest õigekstunnistatud ärakirjad antakse kõigile Liidu Liikmetele ja artiklis 20 mainitud mitteliikmeks olevatele Riikidele.

Albaania	Dr. Stavro Stavri.
Saksamaa	Dr. Erich Kraske Dr. Volfgang Mettgenberg, Vocke.
Ameerika Ühendriigid	Hugh R. Wilson.
Austria	Dr. Bruno Schultz.
Belgia	Servais.
Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa,	

samuti kui ka kõik Briti Impeeriumi osad, kes pole mitte eraldi Rahvaste Liidu Liikmed.

John Fischer Williams.
Leslie S. Brass.

India

Nii nagu ette nähtud Konventsiooni artiklis 24, minu allkiri ei käi mõne Printsi või Ülema territooriumide kohta, mis on Tema Majesteedi võimu all.

Vernon Dawson.

Bulgaaria	D. Mikoff.
Hiina	Lone Liang.
Kolumbia	A. J. Restrepo.
Kuuba	G. de Blanck M. R. Alvarez.
Taani	Villiam Borberg.
Danzigi Vaba Linn	F. Sokal John Muhl.
Hispaania	Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa.
Prantsusmaa	Chalendar.
Kreeka	Mégalos Caloyanni.
Ungari	Paul de Hevesy.
Itaalia	Ugo Aloisi.
Jaapan	Raizaburo Hayashi Shigeru Nagai.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Monako	R. Ellès.
Norra	

Käesolevale Konventsioonile allakirjutamise silmapilgul deklareerib allakirjutanu oma Valitsuse nimel, et:

Tähele pannes Norra tavalise Kriminaalkoodeksi artikli 176 teist lõiget ja kurjategijate väljaandmise kohta käiva Norra seaduse artiklit 2, ei saa lubada käesoleva konventsiooni artiklis 10 ettenähtud väljaandmist artiklis 3, nr. 2 näidatud süüteo eest juhul, kui valeraha käibusse laskja isik on ise selle vastu võtnud ausameelselt.

	Ch. L. Lange.
Panama	J. D. Arosemena.
Hollandi	A. A. van der Feltz. P. J. Gerke. K. H. Broekhoff.
Poola	F. Sokal. Vlodzimierz Sokalski.
Portugal	José Caeiro da Matta.
Rumeenia	Antoniade Vespasien V. Pella. Pascal Toncesco.
Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik	Dr. Thomas Givanovitch
Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit	G. Lachkevitch. Nicolas Liubimov.
Helveetsia	Delaquis.
Tshehhoslovakkia	Jaroslav Kallab.

Protokoll.

I. Tõlgitsemised.

Tänast kuupäeva kandvale Konventsioonile allakirjutamise simapilgul deklareerivad allakirjutanud Täisvolinikud, et nad vastu

võtavad, mis puutub Konventsiooni mitmesugustesse eeskirjadesse, allpool eriti tähendatud tõlgitsemised.

On kokku lepitud:

1° Et mõnele pangatähele pealepandud templi võltsimine, selleks et seda maksvaks teha mõnel kindlaksmääratud maal, moodustab pangatähe võltsimise.

2° Et Konventsioon ei riiva Kõrgete Lepinguosaliste õigust korraldada oma siseseaduseandluses, nii nagu nad seda soovivad, vabandusnorme, samuti ka armuandmise ja amnestiaõigusi.

3° Et Konventsiooni artiklis 4 sisalduvast reeglist ei järgne mingit muudatust sisereeglites, mis kindlaks määravad karistused süütegude kokkulangemise juhul. Ta ei takista, et sama isikut, kes on ühtlasi võltsija ja emiteerija, jälitataks ainult kui võltsijat.

4°. Et Kõrged Lepinguosalised on kohustatud täitma kohtulikke erinõudeid ainult nende siseseaduseandluses ettenähtud ulatuses.

II. Reservatsioonid.

Kõrged Lepinguosalised, kes teevad siin all väljendatud reservatsioonid, loevad neid Konventsiooni vastuvõtmise tingimuseks nende poolt; nende osavõtmine nende reservatsioonide tingimusel on vastu võetud teiste Kõrgete Lepinguosaliste poolt.

1° India Valitsus teeb reservatsiooni, et artikkel 9 ei käi India kohta, kus selles artiklis sisalduva reegli kohaldamine ei kuulu seaduseandliku võimu ülesannete hulka.

2° Ära oodates läbirääkimiste tulemusi konsulaarjurisdiktsiooni ärakaotamise kohta, mida naudivad veel teatud Riikide kodanikud, ei ole võimalik Hiina Valitsusel vastu võtta artiklit 10, mis sisaldab üldkohustust valitsustele lubada mõne välismaalase väljaandmist, keda süüdistatakse rahavõltsimises mõne kolmanda Riigi poolt.

3° Artikli 20 eeskirjade suhtes reserveerib Nõukogude Sotsialistilikkude Vabariikide Liidu Delegatsioon oma Valitsusele õiguse saata kui ta seda soovib, oma ratifikatsioonidokumendi mõnele teisele allakirjutanud Riigile selleks, et see edasi annaks ärakirja sellest Rahvaste Liidu peasekretärile teatamiseks kõigile allakirjutanud või ühinenud Riikidele.

III. Deklaratsioonid.

Helveetsia.

Konventsioonile allakirjutamise silmapilgul tegi Helveetsia esindaja järgmise deklaratsiooni.

„Helveetsia Föderaalnõukogu, mitte saades võtta enesele kohustust Konventsiooni kriminaaleeskirjade suhtes enne, kui on jaatavalt otsustatud ühtlustatud kriminaalkoodeksi maksmapanemise küsimus Helveetsias, juhib tähelepanu asjaolule, et Konventsiooni ratifitseerimine ei saa sündida kindlaksmääratud aja jooksul.

„Siiski Helveetsia Föderaalnõukogu on valmis täitma oma võimu ulatuses Konventsiooni administratiiveeskirju, nii pea kui see on jõusse astunud artikli 25 kohaselt".

Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit.

Konventsioonile allakirjutamise silmapilgul tegi Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu esindaja järgmise deklaratsiooni:

„Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu delegatsioon, kõigiti vastu võttes artikli 19 eeskirjad, deklareerib, et Liidi Valitsus ei kavatse pöörduda, mis puutub temasse, Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja jurisdiktsiooni poole.

„Mis puutub sama artikli eeskirjasse, mille järgi tüliküsimused, mida ei saa lahendada vahenditute läbirääkimiste teel, esitatakse igale muule kui Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja vahekohtulisele menetlusele, deklareerib Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu delegatsioon kindlal kujul, et selle eeskirja vastuvõtmist ei tohi mitte tõlgitseda nii, nagu muudaks see Liidu Valitsuse seisukohta vahekohtu kui Riikide vaheliste tülide lahendamise abinõu üldküsimuses".

Käesoleval Protokollil, niivõrd kui ta tekitab kohustusi Kõrgete Lepinguosaliste vahel, on sama jõud, maksvus ja kestus nagu tänasel kuupäeval sõlmitud Konventsioonilgi ja teda tuleb lugeda viimase lahutamatuks osaks.

Selle tõenduseks allakirjutanud varustasid käesoleva Protokolli oma allkirjadega.

Tehtud Genfis, kahekümnendal aprillil tuhande üheksasaja kahekümne üheksandal aastal, ühesainsas eksemplaris, mis deponeeritakse Rahvaste Liidu Sekretariaadi arhiividesse; õigekstunnistatud ärakiri sellest antakse kõigile Rahvaste Liidu Liikmetele ja Konverentsil esindatud mitteliikmeks olevatele Riikidele.

Albaania	Dr. Stavro Stavri.
Saksamaa	Dr. Erich Kraske. Dr. Volfgang Mettgenberg. Vocke.
Ameerika Ühendriigid	Hugh R. Wilson.
Austria	Dr. Bruno Schultz.
Belgia	Servais.

Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa, samuti kui ka kõik Briti Impeeriumi osad, kes pole mitte eraldi Rahvaste Liidu liikmed.	John Fischer Williams Leslie S. Brass.
India	Vernon Dawson.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Hiina	Lone Liang.
Kolumbia	A. J. Restrepo.
Kuuba	C. de Blanck. M. R. Alvarez.
Taani	William Borberg.
Danzigi Vaba Linn	F. Sokal. John Muhl.
Hispaania	Mauricie Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa.
Prantsusmaa	Chalendar.
Kreeka	Mégalos Caloyanni.
Ungari	Paul de Hevesy.
Itaalia	Ugo Aloisi.
Jaapan	Raizaburo Hayashi. Shigeru Nagai.
Luksemburg	Ch. G. Vermaire.
Monako	R. Ellès.
Norra	Chr. L. Lange.
Panama	J. D. Arosemena.
Hollandi	A. A. van der Feltz. P. J. Gerke. K. H. Broekhoff.
Poola	F. Sokal. Vlodzimierz Sokalski.
Portugal	José Caeiro da Matta.
Rumeenia	Antoniade Vespasien V. Pella. Pascal Toncesco.
Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik	Dr. Thomas Givanovitch.
Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit	G. Lachkevitch Nicolas Liubimov.
Helveetsia	Delaquis.
Tshehhoslovakkia	Jaroslav Kallab.

Fakultatiivne protokoll.

Tunnustades tähtsaid edusamme rahavõltsimise vastu võitlemise alal, mis on läbi viidud tänast kuupäeva kandvas Konventsioonis rahavõltsimise võitlemise vastu, kohustuvad selle Protokolli Kõrged Allakirjutajad Pooled ratifitseerimise reservatsioonil lugema endi vastastikustes suhetes, väljaandmise seisukohalt, mainitud Konventsiooni artiklis 3 ettenähtud teod üldõiguse süütegudeks.

Väljaandmine lubatakse vastavalt palutava maa seadustele.

Mainitud Konventsiooni teise osa eeskirjad on kohaldatavad ka käesolevale Protokollile, välja arvatud alljärgnevad eeskirjad:

1. Käesolevale Protokollile võib alla kirjutada vastavalt Konventsiooni artiklile 20 iga Rahvaste Liidu Liikmeks ja ka iga mitteliikmeks oleva Riigi nimel, kes oli esindatud konverentsil ja kes on alla kirjutanud või alla kirjutab edaspidi Konventsioonile, või kellele Rahvaste Liidu Nõukogu saatis ühe eksemplari mainitud Konventsioonist.

2. Käesolev Protokoll astub jõusse ainult siis, kui ta on ratifitseeritud või kui temaga on ühinetud kolme Rahvaste Liidu Liikme või mitteliikmeks oleva Riigi poolt.

3. Käesoleva Protokolli ratifitseerimine ja sellega ühinemine on rippumatud Konventsiooni ratifitseerimisest ja sellega ühinemisest.

Selle tõenduseks allpool nimetatud Täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale Protokollile.

Tehtud Genfis ühesainsas eksemplaris, mis moodustab lisa Rahavõltsimise vastu võitlemise konventsioonile, kahekümnendal aprillil tuhat üheksasada kakskümmend üheksa.

Austria	Dr. Bruno Schultz.
Kolumbia	A. J. Restrepo.
Kuuba	G. de Blanck M. R. Alvarez.
Kreeka	Mégalos Caloyanni.
Portugal	José Caeiro da Matta.
Rumeenia	Antoniade Vespasien V. Pella Pascal Toncesco.
Serblaste, Kroaatide ja Sloveenlaste Kuningriik	Dr. Thomas Givanovitsh
Tshehhoslovakkia	Jaroslav Kallab
Panama	J. D. Arosemena.
Bulgaaria	D. Mikoff.
Hispaania	Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa.
Poola	F. Sokal.

Convention Internationale pour la répression du faux monnayage.

Sa Majesté le Roi d'Albanie; le Président du Reich Allemand; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président fédéral de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Bulgares; le Président du Gouvernement national de la République chinoise; le Président de la République de Colombie; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République de Pologne, pour la Ville libre de Dantzig; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République française; le Président de la République hellénique; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg; Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco; Sa Majesté le Roi de Norvège; le Président de la République de Panama; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République de Pologne; le Président de la République portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes; le Comité central exécutif de l'Union des Républiques soviétistes Socialistes; le Conseil fédéral suisse; le Président de la République Tchécoslovaque,

Désireux de rendre de plus en plus efficaces la prévention et la répression du faux monnayage ont désigné pour leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi d'Albanie:

Le docteur Stavro Stavri, Chargé d'affaires à Paris;

Le Président du Reich allemand:

Le docteur Erich Kraske, „Vortragender Legationsrat" au Ministère des Affaires étrangères;

Le docteur Wolfgang Mettgenberg, „Ministerialrat" au Ministère de la Justice du Reich;

Le docteur Vocke, „Geheimer Finanzrat", Membre du „Reichsbankdirektorium";

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Hugh R. Wilson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

International Convention for the suppression of counterfeiting currency.

His Majesty the King of Albania; the President of the German Reich; the President of the United States of America; the Federal President of the Austrian Republic; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of the Bulgarians; the President of the National Government of the Republic of China; the President of the Colombian Republic; the President of the Republic of Cuba; His Majesty the King of Denmark; the President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig; His Majesty the King of Spain; the President of the French Republic; the President of the Hellenic Republic; His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; Her Royal Highness the Grand Duchess of Luxemburg; His Serene Highness the Prince of Monaco; His Majesty the King of Norway; the President of the Republic of Panama; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Polish Republic; the President of the Portuguese Republic; His Majesty the King of Roumania; His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes; the Central Executive Committee of the Union of Soviet Socialist Republics; the Swiss Federal Council; the President of the Czechoslovak Republic,

Being desirous of making more and more effective the prevention and punishment of counterfeiting currency, have appointed as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of Albania:

Dr. Stavro Stavri, Chargé d'Affaires in Paris;

The President of the German Reich:

Dr. Erich Kraske, „Vortragender Legationsrat" at the Ministry for Foreign Affairs;

Dr. Wolfgang Mettgenberg, „Ministerialrat" at the Ministry of Justice of the Reich;

Dr. Vocke, „Geheimer Finanzrat", Member of the Reichsbank Direktorium;

The President of the United States of America:

Mr. Hugh R. Wilson, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council:

Le Président fédéral de la République d'Autriche:

Le docteur Bruno Schultz, Directeur de police, chef de la Section de police criminelle à la Préfecture de police de Vienne;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Servais, Ministre d'Etat, Procureur général honoraire à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande, et des Territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations:

Sir John Fischer Williams, Conseiller juridique britannique à la Commission des Réparations;

Leslie S. Brass, Esq., „Assistant Principal at the Home Office";

Pour l'Inde:

Vernon Dawson, Esq. C.I.E., „Principal at the India Office";

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. D. Mikoff, Chargé d'affaires à Berne;

Le Président du Gouvernement national de la République chinoise:

M. Lone Liang, Conseiller de la Légation de Chine près le Président du Reich allemand;

Le Président de la République de Colombie:

Le docteur Antonio José Restrepo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Le Président de la République de Cuba:

M. G. de Blanck y Menocal, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. Manuel R. Alvarez, Attaché commercial à la Délégation permanente auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. William Borberg, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

The Federal President of the Austrian Republic:

Dr. Bruno Schultz, Police Director, Chief of Section of Criminal Police at the Prefecture of Police of Vienna;

His Majesty the King of the Belgians:

M. Servais, Minister of State, Honorary Public Prosecutor at the Brussels Court of Appeal;

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations:

Sir John Fischer Williams, British Legal Representative at the Reparations Commission;

Leslie S. Brass, Esq., Assistant Principal at the Home Office;

For India:

Vernon Dawson, Esq.,C.I.E., Principal at the India Office;

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. Mikoff, Chargé d'Affaires in Berne;

The President of the National Government of the Republic of China:

M. Lone Liang, Counsellor of the Legation of China to the President of the German Reich;

The President of the Colombian Republic:

Dr. Antonio José Restrepo, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

The President of the Republic of Cuba:

M. G. de Blanck y Menocal, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

M. Manuel R. Alvarez, Commercial Attaché to the Permanent Delegation accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of Denmark:

M. William Borberg, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

Le Président de la République de Pologne, pour la Ville Libre de Dantzig:

M. François Sokal, Ministre plénipotentiaire, Délégué de la République de Pologne à la Société des Nations;

M. John Muhl, Premier Procureur et chef de la Police criminelle de la Ville libre;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

Le Président de la République française:

Le comte de Chalendar, Attaché financier à l'Ambassade près Sa Majesté Britannique;

Le Président de la République hellénique:

M. Mégalos Caloyanni, Conseiller honoraire à la Haute Cour d'Appel du Caire;

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

M. P. de Hevesy de Heves, Ministre résident, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Commendatore docteur Ugo Aloisi, Conseiller à la Cour de Cassation, Attaché au Ministère de la Justice;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Raizaburo Hayashi, Procureur général de la Cour de Cassation;

M. Shigeru Nagai, Directeur de l'Hôtel des Monnaies;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles G. Vermaire, Consul à Genève;

Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco:

M. Rodolphe Ellès, Vice-consul à Genève;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Chr. L. Lange, Secrétaire général de l'Union interparlementaire;

Le Président de la République de Panama:

Le docteur Arosemena, Secrétaire d'Etat aux Affaires étrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Le Baron A. A. van der Feltz, ancien chef de la Centrale néerlandaise pour la

The President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig:

M. François Sokal, Minister Plenipotentiary, Delegate of the Polish Republic accredited to the League of Nations;

M. John Muhl, First Prosecutor and Head of the Criminal Police of the Free City;

His Majesty the King of Spain:

M. Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The President of the French Republic:

Count de Chalendar, Financial Attaché to the Embassy accredited to His Britannic Majesty:

The President of the Hellenic Republic:

M. Mégalos Caloyanni, „Conseiller honoraire" to the High Court of Appeal at Cairo;

His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary:

M. P. de Hevesy de Heves, Resident Minister, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

His Majesty the King of Italy:

Commendatore Dr. Ugo Aloisi, Counsellor at the „Cour de Cassation", Attaché to the Ministry of Justice;

His Majesty the Emperor of Japan:

M. Raizaburo Hayashi, Public Prosecutor of the Supreme Court;

M. Shigeru Nagai, Director of the Imperial Mint;

Her Royal Highness the Grand Duchess of Luxemburg:

M. Charles G. Vermaire, Consul at Geneva;

His Serene Highness the Prince of Monaco:

M. Rodolphe Ellès, Vice-Consul at Geneva;

His Majesty the King of Norway:

M. Chr. L. Lange, Secretary-General of the Interparliamentary Union;

The President of the Republic of Panama:

Dr. Arosemena, Secretary of State for Foreign Affairs;

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

Baron A. A. van der Feltz, Former Head of the Dutch Central Office for the Supp-

répression des falsifications, ancien Procureur général près la Cour d'Appel d'Amsterdam;

M. P. J. Gerke, Trésorier général au Département des Finances des Indes néerlandaises;

M. K. H. Broekhoff, Commissaire de police de l'Etat, Inspecteur en chef de police;

Le Président de la République de Pologne:

M. François Sokal, Ministre plénipotentiaire, Délégué à la Société des Nations;

Le docteur Vlodzimierz Sokalski, Juge à la Cour Suprême;

Le Président de la République portugaise:

Le docteur José Caeiro da Matta, Directeur de la Banque de Portugal, Professeur à la Faculté de droit de l'Université de Lisbonne;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Constantin Antoniade, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire auprès de la Société des Nations;

M. Vespasien V. Pella, Professeur de droit pénal à l'Université de Jassy;

M. Pascal Toncesco, Avocat à la Cour d'Appel;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

Le docteur Thomas Givanovitch, Professeur de droit criminel à l'Université de Belgrade;

Le Comité central exécutif de l'Union des Républiques soviétistes socialistes:

M. Georges Lachkevitch, Conseiller juridique de l'Ambassade de l'Union près le Président de la République française;

M. Nicolas Liubimov, Attaché à l'Ambassade de l'Union près le Président de la République française;

Le Conseil fédéral suisse:

M. E. Delaquis, Chef de la Division de police du Département fédéral de Justice et Police, Professeur de droit à l'Université de Berne;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Le docteur Jaroslav Kallab, Professeur de droit pénal et international à l'Université de Brno;

ression of Falisification, Former General Prosecutor to the Court of Appeal of Amsterdam;

M. P. J. Gerke, Treasurer-General to the Department of Finance of the Dutch Indies;

M. K. H. Broekhoff, State Commissioner of Police, Chief Inspector of Police;

The President of the Polish Republic:

M. François Sokal, Minister Plenipotentiary, Delegate accredited to the League of Nations;

Dr. Vlodzimierz Sokalski, Judge at the Supreme Court;

The President of the Portuguese Republic:

Dr. José Caeiro da Matta, Director of the Bank of Portugal, Professor of Law at the University of Lisbon;

His Majesty the King of Roumania:

M. Constantin Antoniade, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary accredited to the League of Nations;

M. Vespasien V. Pella, Professor of Criminal Law at the University of Jassy;

M. Pascal Toncesco, Counsellor at the Court of Appeal;

His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:

Dr. Thomas Givanovitch, Professor of Criminal Law at the University of Belgrade;

The Central Executive Committee of the Union of Soviet Socialist Republics:

M. Georges Lachkevitch, Legal Adviser to the Embassy of the Union, accredited to the Prsident of the French Republic;

M. Nicolas Liubimov, Attaché to the Embassy of the Union, accredited to the President of the French Republic;

The Swiss Federal Council:

M. E. Delaquis, Head of the Police Division of the Federal Department of Justic and Police, Professor of Law at the University of Berne;

The President of the Czechoslovak Republic;

M. Jaroslav Kallab, Professor of Penal and International Law at the University of Brno;

lesquels, après avoir produit leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

Première Partie.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent les règles exposées dans la première partie de la présente Convention comme le moyen le plus efficace, dans les circonstances actuelles, de prévenir et de réprimer les infractions de fausse monnaie.

Article 2.

Dans la présente Convention, le mot „monnaie" s'entend de la monnaie-papier, y compris les billets de banque, et de la monnaie métallique, ayant cours en vertu d'une loi.

Article 3.

Doivent être punis comme infractions de droit commun:

1° Tous les faits frauduleux de fabrication ou d'altération de monnaie, quel que soit le moyen employé pour produire le résultat;

2° La mise en circulation frauduleuse de fausse monnaie;

3° Les faits, dans le but de la mettre en circulation, d'introduire dans le pays ou de recevoir ou de se procurer de la fausse monnaie, sachant qu'elle est fausse;

4° Les tentatives de ces infractions et les faits de participation intentionelle;

5° Les faits frauduleux de fabriquer, de recevoir ou de se procurer des instruments ou d'autres objets destinés par leur nature à la fabrication de fausse monnaie ou à l'altération des monnaies.

Article 4.

Chacun des faits prévus à l'article 3, s'ils sont commis dans des pays différents, doit être considéré comme une infraction distincte.

Article 5.

Il ne doit pas être établi, au point de vue des sanctions, de distinction entre les faits prévus à l'article 3, suivant qu'il s'agit d'une monnaie nationale ou d'une monnaie étrangère; cette disposition ne peut être soumise à aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

Article 6.

Les pays qui admettent le principe de la récidive internationale, reconnaissent, dans

who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

Part I.

Article 1.

The High Contracting Parties recognise the rules laid down in Part I of this Convention as of the most effective means in present circumstances for ensuring the prevention and punishment of the offence of counterfeiting currency.

Article 2.

In the present Convention, the word „currency" is understood to mean paper money (including banknotes) and metallic money, the circulation of which is legally authorised.

Article 3.

The following should be punishable as ordinary crimes:

(1) Any fraudulent making or altering of currency, whatever means are employed;

(2) The fraudulent uttering of counterfeit currency;

(3) The introduction into a country of or the receiving or obtaining counterfeit currency with a view to uttering the same and with knowledge that it is counterfeit;

(4) Attempts to commit, and any intentional participation in the foreigoing acts;

(5) The fraudulent making, receiving or obtaining of instruments or other articles peculiarly adapted for the counterfeiting or altering of currency.

Article 4.

Each of the acts mentioned in Article 3, if they are committed in different countries, should be considered as a distinct offence.

Article 5.

No distinction should be made in the scale of punishments for offences referred to in Article 3 between acts relating to domestic currency on the one hand and to foreign currency on the other; this provision may not be made subject to any condition of reciprocal treatment by law or by treaty.

Article 6.

In countries where the principle of the international recognition of previous convic-

les conditions établies par leurs législations respectives, comme génératrices d'une telle récidive, les condamnations étrangères prononcées du chef de l'un des faits prévus à l'article 3.

Article 7.

Dans la mesure où la constitution de parties civiles est admise par la législation interne, les parties civiles étrangères, y compris éventuellement la Haute Partie contractante dont la monnaie a été falsifiée, doivent jouir de l'exercice de tous les droits reconnus aux régnicoles par les lois du pays où se juge l'affaire.

Article 8.

Dans les pays qui n'admettent pas le principe de l'extradition des nationaux, leurs ressortissants qui sont rentrés sur le territoire de leur pays, après s'être rendus coupables à l'étranger de faits prévus par l'article 3, doivent être punis de la même manière que si le fait avait été commis sur leur territoire, et cela même dans le cas où le coupable aurait acquis sa nationalité postérieurement à l'accomplissement de l'infraction.

Cette disposition n'est pas applicable si, dans un cas semblable, l'extradition d'un étranger ne pouvait pas être accordée.

Article 9.

Les étrangers qui ont commis à l'étranger des faits prévus à l'article 3 et qui se trouvent sur le territoire d'un pays dont la législation interne admet, comme règle générale, le principe de la poursuite d'infractions commises à l'étranger, doivent être punis de la même manière que si le fait avait été commis sur le territoire de ce pays.

L'obligation de la poursuite est subordonnée à la condition que l'extradition ait été demandée et que le pays requis ne puisse livrer l'inculpé pour une raison sans rapport avec le fait.

Article 10.

Les faits prévus à l'article 3 sont de plein droit compris comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu ou à conclure entre les diverses Hautes Parties contractantes.

Les Hautes Parties contractantes qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité ou à une condition de réciprocité, reconnaissent, dès à présent, les faits prévus à l'article 3 comme cas d'extradition entre elles.

tions is recognised, foreign convictions for the offences referred to in Article 3 chould, within the conditions prescribed by domestic law, be recognised for the purpose of establishing habitual criminality.

Article 7.

In so far as „civil parties" are admitted under the domestic law, foreign „civil parties", including, if necessary, the High Contracting Party whose money has been counterfeited, should be entitled to all rights allowed to inhabitants by the laws of the country in which the case is tried.

Article 8.

In countries where the principle of the extradition of nationals is not recognised, nationals who have returned to the territory of their own country after the commission abroad of an offence referred in Article 3 should be punishable on the same manner as if the offence had been commited in their own territory, even in a case where offender has acquired his nationality after the commission of the offence.

This provision does not apply if, in a similar case, the extradition of a foreigner could not be granted.

Article 9.

Foreigners who have committed abroad any offence referred to in Article 3, and who are in the territory of a country whose internal legislation recognises as a general rule the principle of the prosecution of offences committed abroad, should be punishable in the same way as if the offence had been committed in the territory of that country.

The obligation to take proceedings is subject to the condition that extradition has been requested and that the country to which application is made cannot hand over the person accused for some reason which has no connection with the offence.

Article 10.

The offences referred to in Article 3 shall be deemed to be included as extradition crimes in any extradition treaty which has been or may hereafter be concluded between any of the High Contracting Parties.

The High Contracting Parties who do not make extradition conditional on the existence of a treaty or reciprocity, henceforward recognise the offences referred to in Article 3 as cases of extradition as between themselves.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Article 11.

Les fausses monnaies, ainsi que les instruments et les autres objets désignés à l'article 3, N° 5, doivent être saisis et confisqués. Ces monnaies, ces instruments et ces objets doivent, après confiscation, être remis, sur sa demande, soit au gouvernement, soit à la banque d'émission dont les monnaies sont en cause, à l'exception des pièces à conviction dont la conservation dans les archives criminelles est imposée par la loi du pays où la poursuite a eu lieu, et des spécimens dont la transmission à l'office central dont il est question à l'article 12, paraîtrait utile. En tout cas, tous ces objets doivent être mis hors d'usage.

Article 12.

Dans chaque pays, les recherches en matière de faux monnayage doivent, dans le cadre de la législation nationale, être organisées par un office central.

Cet office central doit être en contact étroit:

a) Avec les organismes d'émission;

b) Avec les autorités de police à l'intérieur du pays;

c) Avec les offices centraux des autres pays.

Il doit centraliser, dans chaque pays, tous les renseignements pouvant faciliter les recherches, la prévention et la répression du faux monnayage.

Article 13.

Les offices centraux des différents pays doivent correspondre directement entre eux.

Article 14.

Chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra faire remettre aux offices centraux des autres pays une collection des spécimens authentiques annulés des monnaies de son pays.

Il devra notifier, dans les mêmes limites, régulièrement, aux offices centraux étrangers, en leur donnant toutes informations nécessaires:

a) Les nouvelles émissions de monnaies effectuées dans son pays;

b) Le retrait et la prescription de monnaies.

Extradition shall be granted in conformity with the law of the country to which application is made.

Article 11.

Counterfeit currency, as well as instruments or other articles referred to in Article 3 (5), should be seized and confiscated. Such currency, instruments or other articles should, after confiscation, be handed over on request either to the Government or bank of issue whose currency is in question, with the exception of exhibits whose preservation as a matter of record is required by the law of the country where the prosecution took place, and any, specimens whose transmission to the Central Office mentioned in Article 12 may be deemed advisable. In any event, all such articles should bi rendered incapable of use.

Article 12.

In every country, within the framework of its domestic law, investigations on the subject of counterfeiting should be organised by a central office.

This central office should be in close contact:

(a) With the institutions issuing currency;

(b) With the police authorities within the country;

(c) With the central offices of other countries.

It should centralise, in each country, all information of a nature to facilitate the investigation, prevention and punishment of counterfeiting currency.

Article 13.

The central offices of the different countries should correspond directly with each other.

Article 14.

Each central office should, so far as it considers ecxpedient, forward to the central offices of the other countries a set of cancelled specimens of the actual currency of its own country.

It should, subjectt the same limitation, regularly notify to the central offices in foreign countries, giving all necessary particulars:

(a) New currency issues made in its country;

(b) The withdrawal of currency from circulation, whether as out of date or otherwise.

Sauf pour les cas d'intérêt purement local, chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra notifier aux offices centraux étrangers:

1° Les découvertes de fausses monnaies. La notification de falsification des billets de banque ou d'Etat sera accompagnée d'une description technique des faux fournie exclusivement par l'organisme d'émission dont les billets auront été falsifiés; une reproduction photographique ou, si possible, un exemplaire du faux billet sera communiqué. En cas d'urgence, un avis et une description sommaire émanant des autorités de police pourront être discrètement transmis aux offices centraux intéressés, sans préjudice de l'avis et de la description technique dont il est question ci-dessus;

2° Les recherches, poursuites, arrestations, condamnations, expulsions de faux monnayeurs, ainsi qu'éventuellement leurs déplacements et tous renseignements utiles, notamment les signalements, empreintes digitales et photographies de faux monnayeurs;

3° Les découvertes détaillées de fabrication, en indiquant si ces découvertes ont permis de saisir l'intégralité des faux mis en circulation.

Article 15.

Pour assurer, perfectionner et développer la collaboration directe internationale en matière de prévention et de répression du faux monnayage, les représentants des offices centraux des Hautes Parties contractantes doivent tenir, de temps en temps, des conférences, avec participation des représentants des banques d'émission et des autorités centrales intéressées. L'organisation et le contrôle d'un office central international de renseignements pourront faire l'objet d'une de ces conférences.

Article 16.

La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées par l'article 3 doit être opérée:

a) De préférence par voie de communication directe entre les autorités judiciaires, le cas échéant, par l'intermédiaire des offices centraux;

b) Par correspondance directe des ministres de la Justice des deux pays ou par l'envoi direct par l'autorité du pays requérant au ministre de la Justice du pays requis;

Except in cases of purely local interest, each central office should, so far as it thinks expedient, notify to the central offices in foreign countries:

(1) Any discovery of counterfeit currency. Notification of the forgery of bank or currency notes shall be accompanied by a technical description of the forgeries, to be provided solely by the institution whose notes have been forged. A photographic reproduction or, if possible, a specimen forged note should be transmitted. In urgent cases, a notification and a brief description made by the police authorities may be discreetly communicated to the central offices interested, without prejudice to the notification and technical description mentioned above;

(2) Investigation and prosecutions in cases of counterfeiting, and arrests, convictions and expulsions of counterfeiters, and also, where possible, their movements, together with any details, which may be of use, and in particular their descriptions, finger-prints and photographs;

(3) Details of discoveries of forgeries, stating whether it has been possible to seize all the counterfeit currency put into circulation.

Article 15.

In order to ensure, improve and develop direct international co-operation in the prevention and punishment of counterfeiting currency, the representatives of the central offices of the High Contracting Parties should from time to time hold conferences with the participation of representatives of the banks of issue and of the central authorities concerned. The organisation and supervision of a central international information office may form the subject of one of these conferences.

Article 16.

The transmission of letters of request relating to offences referred to in Article 3 should be effected:

(a) Preferably by direct communication between the judicial authorities, through the central offices where possible;

(b) By direct correspondence between the Ministers of Justice of the two countries, or by direct communication from the authority of the country making the request to the Minister of Justice of the country to which the request is made;

c) Par l'intermédiaire de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente ou à celle indiqueé par le gouvernement du pays requis, et recervra directement de cette autorité les pièces constituant l'exécution de la commission rogatoire.

Dans les cas a) et c), copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure du pays requis.

A défaut d'entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée dans la langue de l'autorité requérante, sauf au pays requis à en demander une traduction faite dans sa langue et certifiée conforme par l'autorité requérante.

Chaque Haute Partie contractante fera connaître par une communication adressée à chacune des autres Hautes Parties contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commissions rogatoires de cette Haute Partie contractante.

Jusqu'au moment où une Haute Partie contractante fera une telle communication, sa procédure actulle en fait de commissions rogatoires sera maintenue.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais autres que les frais d'expertises.

Rien dans le présent article ne pourra être interprété comme constituant de la part des Hautes Parties contractantes un engagement d'admettre, en ce qui concerne le système des preuves en matière répressive, une dérogation à leur loi.

Article 17.

La participation d'une Haute Partie contractante à la présente Convention ne doit pas être interprétée comme portant atteinte à son attitude sur la question générale de la compétence de la juridiction pénale comme question de droit international.

Article 18.

La présente Convention laisse intact le principe que les faits prévus à l'article 3 doivent, dans chaque pays, sans que jamais l'impunité leur soit assurée, étre qualifiés, poursuivis et jugés conformément aux règles générales de sa législation interne.

(c) Through the diplomatic or consular representative of the country making the request in the country to which the request is made; this representative shall send the letters of request direct to the competent judicial authority or to the authority appointed by the Government of the country to which the request is made, and shall receive direct from such authority the papers showing the execution of the letters of request.

In cases (a) and (c), a copy of the letters of request shall always be sent simultaneously to the superior authority of the country to which application is made.

Unless otherwise agreed, the letters of request shall be drawn up in the language of the authority making the request, provided always that the country to which the request is made may require a translation in its own language, certified correct by the authority making the request.

Each High Contracting Party shall notify to each of the other High Contracting Parties the method or methods of transmission mentioned above which it will recognise for the letters of request of the latter High Contracting Party.

Until such notification is made by a High Contracting Party, its existing procedure in regard to letters of request shall remain in force.

Execution of letters of request shall not be subject to payment of taxes or expenses of any nature whatever other than expenses of experts. Nothing in the present article shall be construed as an undertaking on the part of the High Contracting Parties to adopt in criminal matters any form or methods of proof contrary to their laws.

Article 17.

The participation of a High Contracting Party in the present Convention shall not be interpreted as affecting that Party's attitude on the general question of criminal jurisdiction as a question of international law.

Article 18.

The present Convention does not affect the principle that the offences referred to in Article 3 should in each country, without ever being allowed impunity, be defined, prosecuted and punished in conformity with the general rules of its domestic law.

Seconde Partie.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que tous les différends qui pourraient s'élever entre elles au sujet de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention seront, s'ils ne peuvent pas être régles par des négociations directes, envoyés pour décision à la Cour permanente de Justice internationale. Si les Hautes Parties contractantes entre lesquelles surgit un différend, ou l'une d'entre elles, n'étaient pas Parties au Protocole portant la date du 16 décembre 1920 relatif à la Cour permanente de Justice internationale, ce différend serait soumis, à leur gré et conformément aux règles constitutionnelles de chacune d'elles, soit à la Cour permanente de Justice internationale, soit à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention du 18. octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux, soit à tout autre tribunal d'arbitrage.

Article 20.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour; elle pourra, jusqu'au 31 décembre 1929, être signée au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence qui a élaboré la présente Convention ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'alinéa précédent.

Article 21.

A partir du 1er janvier 1930, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre visé à l'article 20 par qui cet accord n'aurait pas été signé.

Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés audit article.

Part II.

Article 19.

The High Contracting Parties agree that any disputes which might arise between them relating to the interpretation or application of this Convention shall, if they cannot be settled by direct negotiation, be referred for decision to the Permanent Court of International Justice. In case any or all of the High Contracting Parties parties to such a dispute should not be Parties to the Protocol bearing the date of December 16th, 1920, relating to the Permanent Court of International Justice, the dispute shall be referred, at the choice of the parties and in accordance with the constitutional procedure of each party, either to the Permanent Court of International Justice or to a court of arbitration constituted in accordance with the Convention of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes, or to some other court of arbitration.

Article 20.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear to-day's date. Until the 31st day of December 1929, it shall be open for signature on behalf of any Member of the League of Nations and on behalf of any non-member State which was represented at the Conference which elaborated the present Convention or to which a copy is communicated by the Council of the League of Nations.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States aforesaid.

Article 21.

After the Ist day of January 1930, the present Convention shall be open to accession on behalf of any Member of the League of Nations and any of the non-member States referred to in Article 20 on whose behalf it has not been signed.

The instruments of accession shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

Article 22.

Les pays qui sont disposés à ratifier la Convention conformément au second alinéa de l'article 20 ou à y adhérer en vertu de l'article 21, mais qui désirent être autorisés à apporter des réserves à l'application de la Convention, pourront informer de leur intention le Secrétaire général de la Société des Nations. Celui-ci communiquera immédiatement ces réserves à toutes les Hautes Parties contractantes au nom desquelles un instrument de ratification ou d'adhésion aura été déposé, en leur demandant si elles ont des objections à présenter. Si, dans un délai de six mois, à dater de ladite communication, aucune Haute Partie contractante n'a soulevé d'objection, la participation à la Convention du pays faisant la réserve en question sera considérée comme acceptée par les autres Hautes Parties contractantes sous ladite réserve.

Article 22.

The countries which are ready to ratify the Convention under the second paragraph of Article 20 or to accede to the Convention under Article 21 but desire to be allowed to make any reservations with regard to the application of the Convention may inform the Secretary-General of the League of Nations to this effect, who shall forthwith communicate such reservations to the High Contracting Parties on whose behalf ratifications or accessions have been deposited and enquire whether they have any objection thereto. If within six months of the date of the communication of the Secretary-General no objections have been received, the participation in the Convention of the country making the reservation shall be deemed to have been accepted by the other High Contracting Parties subject to the said reservation.

Article 23.

La ratification par une Haute Partie contractante ou son adhésion à la présente Convention implique que sa législation et son organisation administrative sont conformes aux règles posées dans la Convention.

Article 23.

Ratification of or accession to the present Convention by any High Contracting Party implies that its legislation and its administrative organisation are in conformity with the rules contained in the Convention.

Article 24.

Sauf déclaration contraire d'une Haute Partie contractante lors de la signature, lors de la ratification ou lors de l'adhésion, les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas aux colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat.

Cependant, les Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'adhérer à la Convention, suivant les conditions des articles 21 et 23, pour leurs colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat. Elles se réservent également le droit de la dénoncer séparement suivant les conditions de l'article 27.

Article 24.

In the absence of a contrary declaration by one of the High Contracting Parties at the time of signature, ratification or accession, the provisions, of the present Convention shall not apply to colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Nevertheless, the High Contracting Parties reserve the right to accede to the Convention, in accordance with the provisions of Articles 21 and 23, for their colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate. They also reserve the right to denounce it separately in accordance with the provisions of Article 27.

Article 25.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de cinq Membres de la Société des Nations ou Etats non membres. La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification ou adhésion.

Article 25.

The present Convention shall not come into force until five ratifications or accessions on behalf of Members of the League of Nations or non-member States have been deposited. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Sercetary-General of the League of Nations of the fifth ratification or accession.

Article 26.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention, conformément à l'article 25, sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 26.

After the coming into force of the Convention in accordance with Article 25, each subsequent ratification or accession shall take effect on the ninetieth day from the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 27.

La présente Convention pourra être dénoncée, au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre, par notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en informera tous les Membres de la Société et les Etats non membres visés à l'article 20. La dénonciation sortira ses effets un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général de la Société des Nations; elle ne sera opérante qu'au regard de la Haute Partie pour laquelle elle aura été effectuée.

Article 27.

The present Convention may be denounced on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who will inform all the Members of the League and the non-member States referred to inArticle 20. Such denunciation shall take effect one year after the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations, and shall operate only in respect of the High Contracting Party on whose behalf it was notified.

Article 28.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations à la date de son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations, et dont les copies certifiées conformes seront délivrées à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés à l'article 20.

Article 28.

The present Convention shall be registered by the Secretariat of the League of Nations on the date of its coming into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which certified copies will be transmitted to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

Albanie	Dr Stavro Stavri	Albania
Allemagne	Dr Erich Kraske Dr Wolfgang Mettgenberg Vocke	Germany
États-Unis d'Amérique	Hugh R. Wilson	United States of America
Autriche	Dr. Bruno Schultz	Austria
Belgique	Servais	Belgium
Grande-Bretagne et Irlande du Nord		Great Britain and Northern Ireland

ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.

and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

John Fischer Williams
Leslie S. Brass

Inde		India

As is provided in Article 24 of the Convention, my signature does not include the territories of any Prince or Chief under the Suzerainty of His Majesty.

Vernon Dawson

Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chine	Lone Liang	China
Colombie	A. J. Restrepo	Colombia
Cuba	G. de Blanck M. R. Alvarez	Cuba
Danemark	William Borberg	Denmark
Ville Libre de Dantzig	F. Sokal John Muhl	Free City of Danzig
Espagne	Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa	Spain
France	Chalendar	France
Grèce	Mégalos Caloyanni	Greece
Hongrie	Paul de Hevesy	Hungary
Italie	Ugo Aloisi	Italy
Japon	Raizaburo Hayashi Shigeru Nagai	Japan
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Monaco	R. Ellès	Monaco
Norvège		Norway

Au moment de procéder à la signature de la présente Convention, le soussigné déclare, au nom de son Gouvernement, que:

Vu les dispositions de l'article 176, alinéa 2, du Code pénal ordinaire norvégien et l'article 2 de la loi norvégienne sur l'extradition des malfaiteurs, l'extradition prévue à l'article 10 de la présente Convention ne pourra être accordée pour l'infraction visée à l'article 3, nr. 2, au cas où la personne qui met en circulation une fausse monnaie l'a reçue elle-même de bonne foi.

Chr. L. Lange

Panama	J. D. Arosemena	Panama
Pays-Bas	A. A. van der Feltz P. J. Gerke K. H. Broekhoff	The Netherlands
Pologne	F. Sokal Vlodzimierz Sokalski	Poland
Portugal	José Caeiro da Matta	Portugal
Roumanie		Roumania
Antoniade	Vespasien V. Pella	Pascal Toncesco
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	Dr Thomas Givanovitch	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Union des Républiques Soviétistes Socialistes	G. Lachkevitch Nicolas Liubimov	Union of Soviet Socialist Republics
Suisse	Delaquis	Switzerland
Tchécoslovaquie	Jaroslav Kallab	Chechoslovakia

Protocole.

I. Interprétations.

Au moment de procéder à la signature de la Convention portant la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés déclarent accepter, en ce qui concerne les diverses dispositions de la Convention, les interprétations spécifiées ci-dessous.

Il est entendu:

1° Que la falsification de l'estampillage apposé sur un billet de banque et dont l'effet est de le rendre valable dans un pays déterminé, constitue une falsification de billet.

2° Que la Convention ne porte pas atteinte au droit des Hautes Parties contractantes de régler, dans leur législation interne, comme elles l'entendent, le régime des excuses, ainsi que les droits de grâce et d'amnistie.

3° Que la règle faisant l'objet de l'article 4 de la Convention n'entraîne aucune modification aux règles internes qui établissent les peines en cas de concours d'infractions. Elle ne fait pas obstacle à ce que le même individu, étant à la fois le faussaire et l'émetteur, ne soit poursuivi que comme faussaire.

4° Que les Hautes Parties contractantes ne sont tenues d'exécuter les commissions rogatoires que dans la mesure prévue par leur législation nationale.

II. Réserves.

Les Hautes Parties contractantes qui font les réserves exprimées ci-dessous y subordonnent leur acceptation de la Convention; leur participation, sous ces réserves, est acceptée par les autres Hautes Parties contractantes.

1° Le Gouvernement de l'Inde fait la réserve que l'article 9 ne s'applique pas à l'Inde où il n'entre pas dans les attributions du pouvoir législatif de consacrer la règle édictée par cet article.

2° En attendant l'issue des négociations concernant l'abolition de la juridiction consulaire dont jouissent encore les ressortissants de certaines Puissances, il n'est pas possible au Gouvernement Chinois d'accepter l'article 10, qui contient l'engagement général pour un gouvernement d'accorder l'extradition d'un étranger accusé de faux monnayage par un Etat tiers.

3° Au sujet des dispositions de l'article 20, la délégation de l'Union des Républiques

Protocol.

I. Interpretations.

At the moment of signing the Convention of this day's date, the undersigned Plenipotentiaries declare that they accept the interpretations of the various provisions of the Convention set out hereunder.

It is understood:

(1) That the falsification of a stamp on a note, when the effect of such a stamp is to make that note valid in a given country, shall be regarded as a falsification of the note.

(2) That the Convention does not affect the right of the High Contracting Parties freely to regulate, according to their domestic law, the principles on which a lighter sentence or no sentence may be imposed, the prerogative of pardon or mercy and the right to amnesty.

(3) That the rule contained in Article 4 of the Convention in no way modifies internal regulations establishing penalties in the event of concurrent offences. It does not prevent the same individual, who is both forger and utterer, from being prosecuted as forger only.

(4) That High Contracting Parties are required to execute letters of request only within the limits provided for by their domestic law.

II. Reservations.

The High Contracting Parties who make the reservations set forth hereunder make their acceptance of the Convention conditional on the said reservations; their participation, subject to the said reservations, is accepted by the other High Contracting Parties.

(1) The Government of India make a reservation to the effect that Article 9 does not apply to India, where the power to legislate is not sufficiently extensive to admit of the legislation contemplated by this article.

(2) Pending the negotiation for the abolition of consular jurisdiction which is still enjoyed by nationals of some Powers, the Chinese Government is unable to accept Article 10, which involves the general undertaking of a Government to grant extradition of a foreigner who is accused of counterfeiting currency by a third State.

(3) As regards the provisions of Article 20, the delegation of the Union of Soviet

soviétistes socialistes réserve pour son Gouvernement la faculté d'adresser, s'il le désire, l'instrument de sa ratification à un autre Etat signataire, afin que celui-ci en communique copie au Secrétaire général de la Société des Nations pour notification à tous les Etats signataires ou adhérents.

III. Déclarations.

Suisse.

Au moment de signer la Convention, le représentant de la Suisse a fait la déclaration suivante:

„Le Conseil fédéral suisse, ne pouvant assumer un engagement concernant les dispositions pénales de la Convention avant que soit résolue affirmativement la question de l'introduction en Suisse d'un Code pénal unifié, fait observer que la ratification de la Convention ne pourra intervenir dans un temps déterminé.

„Toutefois, le Conseil fédéral suisse est disposé à exécuter, dans la mesure de son autorité, les dispositions administratives de la Convention dès que celle-ci entrera en vigueur, conformément à l'article 25".

Union des Républiques soviétistes socialistes.

Au moment de signer la Convention, le représentant de l'Union des Républiques soviétistes socialistes a fait la déclaration suivante:

„La délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes, tout en acceptant les dispositions de l'article 19, déclare que le Gouvernement de l'Union ne se propose pas de recourir, en ce qui le concerne, à la juridiction de la Cour permanente de Justice internationale.

„Quant à la disposition du même article, d'après laquelle les différends, qui ne pourraient pas être réglés par des négociations directes, seraient soumis à toute autre procédure arbitrale que celle de la Cour permanente de Justice internationale, la délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes déclare expressément que l'acceptation de cette disposition ne devra pas être interprétée comme modifiant le point de vue du Gouvernement de l'Union sur la question générale de l'arbitrage en tant que moyen de solution de différends entre Etats".

Le présent Protocole, en tant qu'il crée des engagements entre les Hautes Parties contractantes, aura les mêmes force, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

Socialist Republics reserves for its Government the right to address, if it so desires, the insturment of its ratification to another signatory State in order that the latter may transmit a copy thereof to the Secretary-General of the League of Nations for notification to all the signatory or acceding States.

III. Declarations.

Switzerland.

At the moment of signing the Convention, the representative of Switzerland made the following declaration:

„The Swiss Federal Council, being unable to assume any obligation as to the penal clauses of the Convention before the question of the introduction of a unified penal code in Switzerland is settled in the affirmative, draws attention to the fact that the ratification of the Convention cannot be accomplished in a fixed time.

„Nevertheless, the Federal Council is disposed to put into execution, to the extent of its authority, the administrative provisions of the Convention whenever these will come into force in accordance with Article 25".

Union of Soviet Socialist Republics.

At the moment of signing the Convention, the representative of the Union of Soviet Socialist Republics made the following declaration:

„The delegation of the Union of Soviet Socialist Republics, while accepting the provisions of Article 19, declares that the Government of the Union does not propose to have recourse, in so far as it is concerned, to the jurisdiction of the Permanent Court of International Justice.

„As regards the provison in the same Article by which disputes which it has not been possible to settle by direct negotiations would be submitted to any other arbitral procedure than that of the Permanent Court of International Justice, the delegation of the Union of Soviet Socialist Republics expressly declares that acceptance of this provision must not be interpreted as modifying the point of view of the Government of the Union on the general question of arbitration as a means of settling disputes between States".

The present Protocol in so far as it creates obligations between the High Contracting Parties will have the same force, effect and duration as the Convention of to-day's date, of which it is to be considered as an integral part.

En foi de quoi les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.

Fait à Geneve, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Naions et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

In faith whereof the undersigned have affixed their signatures to the present Protocol.

Done at Geneva, this twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Albanie	Dr Stavro Stavri	Albania
Allemagne	Dr Erich Kraske Dr Wolfgang Mettgenberg Vocke	Grermany
États-Unis d'Amérique	Hugh R. Wilson	United States of America
Autriche	Dr Bruno Schultz	Austria
Belgique	Servais	Belgium
Grande-Bretagne et Irlande du Nord ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.	John Fischer Williams Leslie S. Brass	Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.
Inde	Vernon Dawson	India
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Chine	Lone Liang	China
Colombie	A. J. Restrepo	Colombia
Cuba	G. de Blanck M. R. Alvarez	Cuba
Danemark	William Borberg	Denmark
Ville Libre de Dantzig	F. Sokal John Muhl	Free City of Danzig
Espagne	Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa	Spain
France	Chalendar	France
Grèce	Mégalos Caloyanni	Greece
Hongrie	Paul de Hevesy	Hungary
Italie	Ugo Aloisi	Italy
Japon	Raizaburo Hayashi Shigeru Nagai	Japan
Luxembourg	Ch. G. Vermaire	Luxemburg
Monaco	R. Ellès	Monaco
Norvège	Chr. L. Lange	Norway
Panama	J. D. Arosemena	Panama
Pays-Bas	A. A. Van der Feltz P. J. Gerke K. H. Broekhoff	The Netherlands

Pologne	F. Sokal Vlodzimierz Sokalski	Poland
Portugal	José Caeiro da Matta	Portugal
Roumanie	Vespasien V. Pella	Roumania Pascal Toncesco
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	Dr Thomas Givanovitch	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Union des Républiques Soviétistes Socialistes	G. Lachkevitch Nicolas Liubimov	Union of Soviet Socialist Republics
Suisse	Delaquis	Switzerland
Tchécoslovaquie	Jaroslav Kallab	Czechoslovakia

Protocole Facultatif.

En reconnaissant les progrès importants en matière de répression du faux monnayage, réalisés par la Convention pour la répression du faux monnayage, qui porte la date de ce jour, les Hautes Parties signataires, de ce Protocole, sous réserve de ratification, s'engagent, dans leurs rapports réciproques, à considérer, au point de vue de l'extradition, les faits prévus à l'article 3 de ladite Convention comme des infractions de droit commun.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Les dispositions de la seconde partie de ladite Convention s'appliquent aussi en ce qui concerne le présent Protocole, sauf les dispositions ci-dessous:

1. Le présent Protocole pourra être signé conformément à l'article 20 de la Convention au nom de tout Etat membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence et qui a signé ou signera la Convention, ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

2. Le présent Protocole n'entrera en vigueur que lorsqu'il aura été ratifié ou qu'il y aura été adhéré au nom de trois Membres de la Société des Nations ou Etats non membres.

3. La ratification du présent Protocole et l'adhésion sont indépendantes de la ratification ou de l'adhésion à la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires nommés ci-dessous ont signé le présent Protocole.

Optional Protocol.

Recognising the important progress regarding the suppression of counterfeiting currency which has been realised by the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency bearing this day's date, the High Contracting Parties signatory to this Protocol, subject to ratification, undertake, in their mutual relations, to consider, as regards extradition, the acts referred to in Article 3 of the said Convention as ordinary offences.

Extradition shall be granted according to the law of the country to which application is made.

The provisions of Part II of the said Convention apply equally to the present Protocol, with the exception of the following provisions:

(1) The present Protocol may be signed in accordance with Article 20 of the Convention in the name of any State Member of the League of Nations and of any non-member State which has been represented at the Conference and which has signed or will sign the Convention, or to which the Council of the League of Nations shall have sent a copy of the said Convention.

(2) The present Protocol shall come into force only after it has been ratified or adhered to in the name of three Members of the League of Nations or States which are not members.

(3) Ratification of and accession to the present Protocol are independent of ratification of or accession to the Convention.

In faith whereof the Plenipotentiaries named below have signed the present Protocol.

Fait à Genève en un seul exemplaire formant une annexe à la Convention pour la répression du faux monnayage, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf.

Done at Geneva, in a single copy, forming an Annex to the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, on the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine.

Autriche	Dr Bruno Schultz	Austria
Colombie	A. J. Restrepo	Colombia
Cuba	G. de Blanck M. R. Alvarez	Cuba
Grèce	Mégalos Caloyanni	Greece
Portugal	José Caeiro da Matta	Portugal
Roumanie	Vespasien V. Pella Pascal Toncesco Antoniade	Roumania
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	Dr Thomas Givanovitch	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Tchécoslovaquie	Jaroslav Kallab	Czechoslovakia
Panama	J. D. Arosemena	Panama
Bulgarie	D. Mikoff	Bulgaria
Espagne	Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa	Spain
Pologne	F. Sokal	Poland

Köidetes I—IX ilmunud lepingute nimestik riikide järgi.

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
	KAHEPOOLSED LEPINGUD.				
	Ameerika Ühenriigid.				
1	Kurjategijate väljaandmise leping	8. XI. 23	15. XI. 24	79/80—1924	IV—26
2	Rahatransfertide vahetamise kokkulepe . .	12. III. 24	1. IV. 24	141/142—1924	IV—39
3	Kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus)	2. III. 25	1. VIII. 25	115/116—1925	V—178
4	Võlakorralduse kokkulepe	28. X. 25	E. 2. V. 26 A. Ü. 30.IV.26	36—1926	V—274
5	Sõprus-, kaubandus- ja konsulaarleping . .	23. XII. 25	22. V. 26	31—1926	V—225
6	Laevamõõtkirjade vastastikku tunnustamise kokkulepe (nootide vahetus)	E. 30. XI. 26 A.Ü.21.VIII.26	E. 13. II. 27 A.Ü.2. IV. 27	10—1927	VI—51
7	Vahekohtuleping	27. VIII. 29	18. VI. 30	32—1930	IX—126
8	Lepitusleping	27. VIII. 29	18. VI. 30	32—1930	IX—127
	Austria.				
1	Väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon	15. X. 26	3. VI. 28	59—1927	VI—183
2	Konsulaarkonventsioon ja selle lisaprotokoll	15. X. 26	28. VII. 29	105—1927	VII—13
3	Kaubandusleping	11. XII. 28	4. VII. 29	34—1929	VIII—129
	Belgia.				
1	Kaubandus- ja laevandusleping	28. IX. 26	5. VI. 27	32—1927	VI—73
2	Laevamõõtkirjade vastastikku tunnustamise deklaratsioon	28. IX. 26	24. I. 27	6—1927	VI—43
3	Kurjategijate väljaandmise konventsioon .	11. XI. 26	23. VI. 27	57—1927	VI—165
4	Konsulaarkonventsioon	8. II. 27	30. IV. 28	64—1927	VI—211
	Briti riik.				
1	Kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus) .	20. VII. 20	20. VII. 20	153/154—1920	1—18
2	Kokkulepe rahatransfertide vahetamise asjus	E. 16. IX. 25 Br. 31. VI. 25	6. V. 27	38—1927	VI—111
3	Kurjategijate väljaandmise konventsioon .	18. XI. 25	30. IV. 26	35—1926	V—243
4	Kokkulepe võla kohta sõjavarustuse eest .	24. VII. 25	1. I. 26	197/198—1926	V—219
5	Kaubandus- ja laevandusleping	18. I. 26	3. V. 26	32—1926	V—252
6	Kokkulepe laevamõõtkirjade vastastikku tunnustamise kohta	24. VI. 26	E. 10. IX. 26 Br. 26. VII. 26	66—1926	VI—229
7	Kokkulepe kaubamustrite kohta	3. V. 26	10. XII. 26	88—1926	VI—232
8	Rahatransfertide vahetamise kokkuleppe lisaartiklid	E. 12. X. 26 Br. 2. X. 26	12. V. 27	43—1927	VI—137
9	Täiendav teadaanne kurjategijate väljaandmise konventsiooni jõusseastumisest . .	11. III. 27	1. IV. 27	26—1927	VI—61

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
10	Teadaanne enamsoodustatud riigi käitluse laiendamise kohta Kanada kaupadele . .	E. 26. VII. 28 Br. 17. VII .28	1. VIII. 28	64—1928	VII—151
	Bulgaaria.				
1	Kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus) .	11. II. 28	24. VII. 28	52—1928	VII—125
	Helveetsia.				
1	Kaubandusleping	14. X. 25	31. V. 26	34—1926	V—266
2	Haagi tsiviilprotsessi konventsiooni vastastikuse maksmapaneku deklaratsioon . .	29. X. 26	24. V. 27	26—1927	VI—59
	Hollandi.				
1	Ajutine kaubandusleping	22. VII. 24	19. V. 26	189/190—1925	V—205
	Island.				
1	Kaubanduslikkude vahekordade korraldamise noodid	7. IX. 23	5. II. 24	18/19—1924	III—231
	Itaalia.				
1	Ajutine kaubanduslik kokkulepe	1. VII. 28	27. II. 29	1—1929	VIII—67
	Kreeka.				
1	Kaubanduskonventsioon	4. I. 27	9. XII. 27	61—1927	VI—199
	Leedu.				
1	Konsulaarkonventsioon	12. VII. 21	26. VI. 24	6—1922	II—5
2	Kurjategijate väljaandmise ja kohtuliku abiandmise konventsioon	12. VII. 21	26. VI. 24	42—1923	III—56
3	Kokkulepe läbikäimise hõlbustamise kohta (nootide vahetus).	21. V. 24	16. VI. 24	195/196—1925	V—217
4	Teadaanne kohtuasutuste kohta, kes õigustatud on otseteel omavahel läbi käima . .	24. III. 27	1. IV. 27	31—1927	VI—63
	Luksemburg.				
1	Kauba- ja tööstusmärkide tunnustamise deklaratsioon	17. IX. 23	15. I. 24	6/7—1924	III—193
	Läti.				
1	Konventsioon Eesti-Läti riigipiiri kindlaksmääramise kohta	19. X. 20	24. III. 21	221/222—1920	I—22
2	Konventsioon Liivimaa linnade hüpoteegi seltsi tegevuse likvideerimise kohta Läti piirides	13. XI. 21	15. XI. 22	117—1921	I—70
3	Konsulaarkonventsioon	12. VII. 21	23. I. 23	7—1922	II—14
4	Sanitaarkonventsioon	24. VI. 22	30. XI. 23	41—1923	III—37
5	Kurjategijate väljaandmise ja kohtuliku abiandmise leping	12. VII. 21	6. XI. 23	42—1923	III—51

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
6	Raudtee ühenduse konventsioon	28. VII. 21	16. VIII. 21	104/105—1923	III—120
7	Vastastikuste nõudmiste õiendamise kokkulepe	1. XI. 23	21. II. 24	8/9—1924	III—205
8	Kaitseliidu leping	1. XI. 23	21. II. 24	8/9—1924	III—207
9	Majandus- ja tolliuniooni eelleping . . .	1. XI. 23	24. II. 24	8/9—1924	III—210
10	Täiendav piirileping	1. XI. 23	21. II. 24	14/15—1924	III—216
11	Konventsioon sadama maksude võtmise kohta väljamaa vahel sõitvate laevade pealt Eesti ja Läti sadamates	31. X. 23	22. III. 24	20/21—1924	III—242
12	Kokkulepe piirist ülekäimise kohta . . .	10. I. 24	9. IV. 24	57—1924	IV—1
13	Kokkulepe piiriäärses maaribas asuvate teede ühise tarvitamise kohta	2. IV. 24	12. IV. 24	58—1924	IV—7
14	Protokoll piiriäärses maaribas asuvate teede ühise kasutamise kokkuleppe, allakirjutatud Riias 2. aprillil 1924 a., artikli 6 muutmise kohta	16. III. 25	20. IV. 25	59/60—1925	V—222
15	Protokoll piiriäärse maariba elanikkude piirist ülekäimise kokkuleppe artikli 2 muutmise kohta	5. V. 25	15. VI. 25	89/90—1925	V—224
16	Kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsioon	28. X. 25	17. VIII. 26	37—1926	V—283
17	Kokkulepe mõlema riigi kodanikkude ülepiiri liikumise kergendamise kohta	11. XI. 25	1. XII. 25	181/182—1925	V—202
18	Lisaprotokoll piiriäärsel maaribal asuvate teede kokkuleppe juures oleva teedenimestiku täiendamise kohta	3. III. 26	1. IV. 26	27—1926	V—446
19	Teadaanne Eesti ja Läti kohtute kohta, kes õigustatud otseteed omavahel läbi käima .	31. XII. 25	1. I. 26	2—1926	V—449
20	Kokkulepe sotsiaalse abiandmise kohta ja selle lisaprotokoll.	22. XI. 24	28. V. 27	89—1926	VI—9
21	Maksude sissenõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise konventsioon	28. V. 26		99—1926	VI—15
22	Piirikonventsiooni ja täiendava piiriprotokolli muutmise protokoll	23. II. 27	30. III. 27	32—1927	VI—86
23	Riigi piiri lõpuliku kindlaksmääramise deklaratiivne protokoll	31. III. 27	1. IV. 27	37—1927	VI—110
24	Tolliuniooni teostamise leping	5. II. 27	10. V. 27	42—1927	VI—131
25	Tolliuniooni teostamise lepingu täiendav protokoll	31. III. 27	10. V. 27	42—1927	VI—136
26	Kokkulepe trahvirahade sissenõudmise kohta piletita reisijatelt raudteel	2. II. 26	25. VII. 27	55—1927	VI—159
27	Mõlema riigi piiriäärsetel jõgedel metsamaterjalide parvetamise kokkulepe	5. II. 26	16. VII. 27	60—1927	VI—191
28	Ajutine majandusleping ja selle lõpuprotokoll.	25. III. 28	16. IV. 28	28—1928	VII—67
29	Konventsioon kinnisvarade kinnistusraamatutesse sissekandmise kohta	22. VII. 27	15. V. 28	31—1928	VII—79
30	Kokkulepe ametiasutuste nimestiku kohta, kes on õigustatud omavahel otseteel läbi käima (nootide vah.)	25. X. 28	25. X. 28	91—1928	VIII—11
31	Riigikulul avaldatavate väljaannete ja teoste vahetamise konventsioon	19. X. 28	12. XII. 29	1—1929	VIII—65
32	Protokoll piirijoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaja pikendamise kohta	11. III. 29	1. IV. 29	28—1929	VIII—89

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
33	Lisaprotokoll teedenimestiku muutmise kohta, mis juurde lisatud Eesti ja Läti vahelisele kokkuleppele piiriäärsel maaribal asuvate teede ühise tarvitamise kohta . .	6. III. 29	1. IV. 29	31—1929	VIII—127
34	Konventsioon merealuste kaablite kohta . .	20. XII. 29	31. VIII. 30.	32—1930	IX—133
35	Protokoll piirijoonega poolitatud kinnisvarade likvideerimise tähtaja pikendamise kohta	27. III. 30	23. VII. 30	32—1930	IX—131
36	Lisaprotokoll piiriäärsel maaribal asuvate teede kokkuleppe juures oleva teedenimestiku täiendamise kohta	28. V. 30	1. VII. 30	48—1930	IX—201
	Lõunaslaavia.				
1	Kaubandus- ja laevanduskonventsioon ja selle lõpuprotokoll	1. II. 28	Esialg. 10. IX. 28 Lõpl. 8. VIII. 30	48—1928	VII—109
	Norra.				
1	Kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus) .	29. VIII. 25	21. XII. 25	189/190—1925	V—208
2	Väljaandmise konventsioon	3. IV. 30	19. VIII. 30	59—1930	IX—267
	N. S. V. Liit.				
1	Leping sõjalise tegevuse seismapanemiseks .	31. XII. 19	3. I. 20	1—1920	I—1
2	Rahuleping	2. II. 20	14. II. 20	24/25—1920	I—2
3	Ajutine postileping	E. 25. I. 21 V. 2. XII. 20	18. IV. 21	27—1921	I—28
4	Raudtee konventsioon ühes protokolli ja määrustikuga reisijate, bagaaži ja kaupade veo kohta	17. IX. 20	17. IX. 20 Lõpul. 19. I. 22	51/52—1921	I—31
5	Parvetamisleping	9. V. 22	Esialgs. 9. V. 22 Lõpul. 2. X. 22	95—1922	II—113
6	Otsekohese reisijate- ja kaubaveo raudtee ühenduse konventsioon	5. VII. 23	31. VIII. 23	111—1923	III—157
7	Postiühenduse konventsioon	27. VI. 24	19. XI. 25	146—1924	IV—66
8	Telegraafi ja raadiotelegraafi ühenduste konventsioon	27. VI. 24	19. XI. 25	146—1924	IV—87
9	Telefoni ühenduste konventsioon	27. VI. 24	19. XI. 25	146—1924	IV—94
10	Rahaliste posttransfertide vahetuse kokkulepe	27. VI. 24	19. XI. 25	146—1924	IV—100
11	Deklaratsioonid laeva mõõtkirjade vastastikuse tunnustamise kohta	4. III. 26	4. III. 26	29—1926	V—448
12	Kokkulepe piirivahejuhtumiste lahendamise korra kohta	8. VIII. 27	20. I. 28	104—1927	VII—3
13	Kauba- ja tööstusmärkide vastastikuse kaitse kokkulepe	3. III. 28	30. VIII. 28	52—1928	VII—129
14	Kaubandusleping	17. V. 29	19. IX. 29	71—1929	VIII—275
15	Kokkulepe mõlemate maade kohtute vastastikuse abiandmise kohta tsiviilasjus . .	20. I. 30	28. VI. 30	33—1930	IX—137

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
	Poola.				
1	Konsulaarleping	11. I. 24	20. III. 26	117/118—1925 par. tõlge 171/172—1925	V—185
2	Kaubandus- ja laevandusleping ning selle lõpuprotokoll	19. II. 27	15. II. 28*)	110—1927	VII—31
3	Lisaprotokoll kaubandus- ja laevandusle-pingu juurde	5. VII. 29		74—1929	VIII—301
	Portugal.				
1	Kaubanduslik kokkulepe	22. VIII. 29	16. I. 30	95—1929	IX—7
	Prantsusmaa.				
1	Kaubandusleping	7. I. 22	20. VIII. 22 maksv. kaot. 29. V. 29	99/100—1922	II—136
2	Kaubandusleping	15. III. 29	29. V. 29	44—1929	VIII—215
3	Kokkulepe Prantsuse konjaki ja armanjaki Eestisse sisseveol nõutavate puhtuse ja pä-ritolutunnistuste kohta (nootide vahetus) .	Pr. 28. IX. 29 E. 7. X. 29	30. VI. 30	47—1930	IX—191
4	Protokoll kaubanduselepingu nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta	11. VII. 30	20. VII. 30	54—1930	IX—243
	Rootsi.				
1	Kaubanduslik kokkulepe (nootide vahetus) .	7. VII. 23	2. XI. 23	132/133—1923	III—164
2	Kokkulepe tsiviilprotsessi asjus	27. XI. 23	3. VII. 24 maksv. kaot. 22. I. 30	69/70—1924	IV—13
3	Kokkulepe vaimuhaigete kohta (nootide vahetus).	R. 17. I. 23 E. 30. VIII. 24	16. XII. 24	140—1924	IV—35
4	Lepituskonventsioon	29. V. 25	25. II. 26	189/190—1925	V—212
5	Deklaratsioon aktsiaseltside ja teiste kauban-duslikkude, tööstuslikkude ning rahandus-likkude ühingute õiguste vastastikku tun-nustamise kohta kohtus esinemiseks . .	11. VI. 28	11. VII. 28	54—1928	VII—149
6	Deklaratsioon laevamõõtkirjade vastastikku tunnustamise kohta, Kokkulepe Eesti mõõtkirjade Rootsi laevamõõtmise mää-ruste kohaselt väljaandmise kohta ja Lõpp-protokoll	23. VI. 28	10. III. 29	98—1928	VIII—35
7	Kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon . .	20. I. 30	2. IX. 30.	34—1930	IX—153
	Saksamaa.				
1	Kokkulepe sõdurite matusepaikade korral-damise asjus	11. XII. 22	17. VIII. 23	102—1923	III—118
2	Kokkulepe ilmasõja tagajärjel tekkinud nõud-miste õiendamise asjus	27. VI. 23	5. IX. 24	83/84—1924	IV—33

*) Ainult mis puutub tollikäitlusesse.

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
3	Esialgne majanduskokkulepe	27. VI. 23	5. IX. 24 maksv. kaot. 29. VII. 29	16/17—1924	III—223
4	Konsulaarleping	13. III. 25	10. VIII. 26	39—1926	V—312
5	Vahekohtu- ja lepitusleping	10. VIII. 25	1. VII. 27	34—1927	VI—91
6	Laeva positsioonlaternate ja udusignaalabinõude tunnistuste tunnustamise kokkulepe (nootide vahetus)	22. I. 27	26. II. 27	15—1927	VI—55
7	Kokkulepe uimastavate ainete sisse-, välja- ja tagasiveo kohta	5. IV. 27	9. VII. 27	57—1927	VI—163
8	Kokkulepe kriminaalasjus juriidilisest abiandmisest tekkivate kulude kohta (nootide vahetus)	25. XI. 25	27. V. 26	36—1926	V—454
9	Kaubandus- ja laevandusleping	7. XII. 1928	29. VII. 29	37—1929	VIII—181
	Soome.				
1	Kaubandus- ja laevandusleping	29. X. 21	13. X. 22	91/92—1922	II—63
2	Leping merealuste kaablite omamisõiguse kohta	29. X. 21	13. X. 22	11/12—1922	II—42
3	Leping merealuste kaablite korrashoidmise ja kasutamise kohta	29. X. 21	13. X. 22 maksvuse kaotan. 18.VII. 24	11/12—1922	II—44
4	Kokkulepe tsiviilprotsessi asjus	18. III. 24	4. XII. 24	69/70—1924	IV—12
5	Kurjategijate väljaandmise leping	2. I. 25	15. XII. 25	115/116—1925	V—170
6	Kaablileping	20. IV. 25	13. VII. 26	33—1926	V—288
7	Konventsioon töö-õnnetustest tekkivate kahjude tasumise kohta	10. XII. 25	16. VI. 26	40—1926	V—337
8	Postikonventsioon	20. VIII. 28	31. XII. 28	105—1928	VIII—59
9	Kokkulepe välispassi ärakaotamise kohta .	25. VI. 29	1. VII. 29	63—1929	VIII—259
10	Väljaandmise konventsiooni muutmise protokoll	25. V. 29	16. XI. 29	72—1929	VIII—293
11	Lisakokkulepe kauba- ja laevandusleping juurde	16. III. 30	esialg. 2. IV. 30 lõpl. 22. V. 30	25 — 1930	IX—101
	Taani.				
1	Kauba- ja tööstusmärkide kaitse kokkulepe .	27. VII. 23	15. I. 24	6/7—1924	III—199
2	Tööstusliste leiduste, joonistuste ja mudelite kaitse kokkulepe	27. VII. 23	15. I. 24	6/7—1924	III—202
3	Kaubanduslikkude vahekordade korraldamise noodid	7. IX. 23	5. II. 24	18/19—1924	III—231
4	Lepituskonventsioon	18. XII. 26	7. VII. 27	35—1927	VI—103
5	Deklaratsioon tsiviilprotsessi asjus	9. V. 27	13. IV. 28 maksv. kaot. 22. I. 30	102—1927	VII—1
6	Deklaratsioon aksiaseltside ja teiste kaubanduslikkude, tööstuslikkude ja rahanduslikkude ühingute õiguste vastastikku tunnustamise kohta kohtus esinemiseks	12. XII. 29	12. I. 30	100—1929	IX—19
7	Kurjategijate vastastikuse väljaandmise konv.	13. V. 30	23. VIII. 30.	58—1930	IX—257
	Tshehhoslovakkia.				
1	Väljaandmise- ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon ühes lisaprotokolliga	17. VII. 26	23. VII. 27	5—1927	VI—31

		Sõlmitud	Jõusse astunud	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
2	Tsiviil- ja kaubandusõiguse alal kohtuliku kaitse ja abiandmise konventsioon ühes lisaprotokolliga	17. VII. 26	17. I. 28	3—1927	VI—21
3	Kaubandusleping	20. VI. 27	17. VII. 28	47—1928	VII—97
4	Kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon	9. VII. 29	27. V. 30	34—1930	IX—143
	Türgi.				
1	Sõprusleping	1. XII. 24	25. XII. 27	115/116—1925	V—183
2	Kaubandus- ja laevanduskonventsioon . .	12. III. 28	24. II. 29 maksv. kaot. 14. IX. 29	53—1928	VII—133
3	Ajutine kaubanduslik kokkulepe (noodid) .	14. IX. 29	30. XI. 29	90—1929	IX—1
4	Kaubanduse- ja laevanduseleping	16. IX. 29		56—1930	IX—245
	Ukraina.				
1	Eesti-Ukraina leping	25. XI. 21	27. X. 23	9/10—1922	II—32
2	Kokkulepe opteerimise korra kohta. . . .	25. XI. 21	27. X. 23	9/10—1922	II—31
3	Eesti-Ukraina lepingu täiendav protokoll I .	27. V. 22	27. X. 23	159—1922	II—225
4	Eesti-Ukraina lepingu täiendav protokoll II .	17. II. 23	27. X. 23	109/110—1923	III—155
	Ungari.				
1	Kaubandusleping	19. X. 22	26. VI. 23	48/49—1923	III—61
2	Kaubandusleping lisaprotokoll	1. XI. 23	9. I. 25	6/7—1924	III—195
3	Kaubandus- ja laevandusleping	29. IV. 29	10. XI. 29	71—1929	VIII—263
4	Lepituse- ja vahekohtu leping	27. XI. 29		47—1930	IX—195
	MITMEPOOLSED LEPINGUD.				
	Läti-Leedu.				
1	Konventsioon rahvusvahelise eraõiguse mõne küsimuse kohta	12. VII. 21	Lätiga:18.VI.24 Leeduga:26.VI24	60—1923	III—100
2	Konventsioon posti, telegraafi ja telefoni ühenduse kohta	12. VII. 21	Lätiga:18.VI.24 Leeduga:26.VI24	5—1922	II—1
3	Lisakokkulepe posti, telegraafi ja telefoni ühenduse konventsiooni juurde	28. III. 25	Lätiga:30.III.27 Leeduga:16.I.28	113/114—1925	V—167
	Läti-Soome-Poola.				
1	Politiline leping (Varssavi)	17. III. 22	Jõusse astumata	52—1922	II—53
2	Lepitus- ja vahekohtu konventsioon . . .	17. I. 25	14. X. 25	63/64—1925	V—3
	Läti-N.S.V. Liit.				
1	Raudtee otseühenduse konventsioon	29. X. 25	Maksma pandud 1. XII.25,jõusse astunud 1.X.27	44—1926	V—339
	N. Vene-Ukraina-Valge Vene.				
1	Sanitaarkonventsioon	25. VI. 22	27. X. 23	30—1923	III—17

		Sõlmitud	Jõusse astunud (Eesti kohta)	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
	Läänemere riigid.				
1	12.—15. detsembrini 1922 a. Königsbergis raudtee konverentsil vastuvõetud rahvusvahelisse kauba-, reisijate- ja bagaashiveosse puutuvate tariifimääruste maksmapanek	12.—15.XII.22	1. VII. 23	112—1923	IV—124
2	Läänemereriikide vaheline konventsioon alkoholikaupade salaveo vastu võitlemise kohta ja selle lõpuprotokoll	19. VIII. 25	29. VII. 26	38—1926	V—301
3	Eesti-Soome-Nõukogude Sots. Vabariikide Liidu vaheline kontrollivööde kokkulepe .				
4	Läänemere geodeetiline konventsioon . .	31. XII. 25	28. II. 28	86—1926	VI—1
5	Protokoll Helsingis 19. VIII. 1925 allakirjutatud konventsiooni juurde alkoholikaupade salaveo vastu võitlemise kohta Eesti, Soome ja N. S. V. Liidu vahel.	22. VI. 26	29. VII. 26	6—1927	VI—47
	Rahvusvahelised.				
1	Alalise rahvusvahelise kohtu põhikiri . . .	16. XII. 20	2. V. 23	96/97—1922	II—118
2	Deklaratsioon alalise rahvusvahelise kohtu jurisdiktsiooni sundusliku tunnustamise kohta	16. XII. 20	2. V. 23	96/97—1922	II—135
			Pikendatud 10 a. 25. V. 28	46—1928	VII—115
3	Konventsioon Ahvenamaa saarte mittekindlustamise ja neutraliseerimise asjus . .	20. X. 21	3. IV. 23	88—1922	II—56
4	Genfis III rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastuvõetud konventsioonide eelnõud	25. X. 21— 19. XI. 21	8. IX. 22	104/105—1922	II—168
	a) põllumajandustöödele lastavate laste vanaduse kohta	16. XI. 21	,,	,,	,,
	b) maatööliste ühinemise ja koalitsiooni õiguse kohta	12. XI. 21	,,	,,	II—171
	d) tasumaksmise kohta õnnetute juhtumiste puhul põllumajanduses	,,	,,	,,	II—174
	e) tinavalge tarvitamise kohta maalritöödes .	19. XI. 21	,,	,,	II—177
	f) alaealiste vanaduse alammäära kindlaksmääramise kohta kütjatena ja söetöölistena	11. XI. 21	,,	,,	II—183
	g) laevadel töötavate laste ja alaealiste sundusliku arstliku järelevaatuse kohta . .	,,	,,	,,	II—187
5	Rahvusvaheline oopiumi konventsioon . .	23. I. 12	20. IV. 23	109/110—1922	II—191
6	Washingtonis I rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastuvõetud konventsioonide eelnõud	29. X. 19— 29. XII. 19	20. XII. 22	141/142—1922	II—209
	a) tööpuuduse kohta	28. X. 19	,,	,,	,,
	b) naiste öötöö kohta	,,	,,	,,	II—212
	d) laste vanaduse alammäära kohta tööstustöödel	,,	,,	,,	II—215
	e) laste öötöö kohta tööstuses	,,	,,	,,	II—219
7	Berni rahvusvaheline konventsioon valge (kollase) fosfori tarvitamise kohta tuletikutööstuses	26. IX. 19	2. II. 23	141/142—1922	II—233

		Sõlmitud	Jõusse astunud (Eesti kohta)	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
8	Geenuas II rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastuvõetud konventsioonide eelnõud	15. VI. 20—15. VII. 20		415—1923	III—1
	a) laevaõnnetuste korral tööpuuduse eest kahjutasu maksmise kohta	9. VII. 20	27. III. 23	„	„
	b) meremeestele töömuretsemise vahetalituse kohta	10. VII. 20	3. III. 23	415—1923	III—6
	d) merelaevanduse tööjõuna tarvitatavate laste vanaduse alammäära kohta	9. VII. 20	„	„	III—13
9	Konventsioon sõjariistadega ja laskemoonaga kauplemise kontrolli kohta	10. IX. 19		55/56—1923	III—80
10	Rahvasteliidu põhikirja artiklite 4, 6, 12, 13, 15, 16 ja 26 muutmiste protokollid	5. X. 21	7. IX. 23	96—1923	III—102
11	Genfis III rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastuvõetud konventsiooni eelnõu nädala puhkepäeva asjus tööstusettevõtetes	17. XI. 21	29. XI. 23	132/133—1923	III—168
12	Pariisi Uniooni konventsioon 20. märtsist 1883. a. tööstusliku omanduse kaitseks, revideeritud Washingtonis 2. juunil 1911 a.	20. III. 1883 (2. VI. 1911)	12. II. 24	144—1923	III—173
13	Konventsioon rahvusvahelise tollitariifide väljakuulutamise liidu asutamise kohta	5. VII. 1890	1. IV. 24	147/148—1923	III—183
14	Peterburi rahvusvaheline telegraafi konventsioon	22. VII. 1875	7. VII. 22	70—1922	IV—123
15	Üleilmlise postiliidu Madriidi konventsioon	30. XI. 20	2. III. 23	70—1922	IV—123
16	Rahvusvaheline ajalehtede ja perioodiliste ajakirjade aboneerimise kokkulepe	30. XI. 20	2. III. 23	159—1922	IV—123
17	Pornograafiliste väljaannete laialilaotamise ärahoidmise kokkulepe	4. V. 10	24. VIII. 24	33/34—1923	IV—123
18	Londoni rahvusvaheline raadiotelegraafi konventsioon	5. VII. 12	18. VIII. 23	60—1923	IV—124
19	Transiidivabaduse konventsioon ja põhimäärused	20. IV. 21	6. VI. 25	1/2—1925	IV—111
20	Versailles'i rahulepingu 393. artikli ja teiste rahulepingute vastavate artiklite muutmine	18. X. 22	20. III. 25	39/40—1925	V—1
21	Üleilmline postikonventsioon, konventsiooni lõpuprotokoll ja 6 täiendavat kokkulepet	28. VIII. 24	1. X. 25	113/114—1925	V—11
22	Rahvasteliidu põhikirja 16. artikli paragrahv 2-se muutmise protokoll	21. IX. 25	18. IX. 26	2—1926	V—333
23	Rahvasteliidu põhikirja 16. artikli paragrahv 1-se muutmise protokoll	27. IX. 24	18. IX. 26	36—1926	V—335
24	Berni kirjandus- ja kunstiteoste kaitse revideeritud konventsioon ja selle lisaprotokoll	13. XI. 1908	9. VI. 27	44—1927	VI—143
25	Rahvusvaheline automobiilide liikumise konventsioon	24. IV. 26	24. X. 30	4—1928	VII—47
26	Protokoll vahekohtu klauselite kohta	24. IX. 23	4. VII. 29	30—1928	VII—71
27	Rahvusvaheline konventsioon eesõigustatud merevõlgade ja merehüpoteekide kohta käivate mõnesuguste määruste ühtlustamiseks	10. IV. 26	1. VI. 31	42—1928	VII—85

		Sõlmitud	Jõusse astunud (Eesti kohta)	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
28	Rahvusvaheline konventsioon kaubaveo kohta raudteel	23. X. 24	1. X. 28	49—1928	VII—117
29	Rahvusvaheline konventsioon reisijate ja bagaasiveo kohta raudteel	23. X. 24	1. X. 28	49—1928	VII—117
30	IX-nda rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastuvõetud konventsiooni eelnõu meremeeste kodumaale tagasisaatmise kohta	23. VI. 26	9. VII. 28	51—1928	VII—119
31	Rahvusvaheline konventsioon riigilaevade immuniteedi kohta käivate mõnesuguste reeglite ühtlustamiseks	10. IV. 26		91—1928	VIII—1
32	Orjapidamise konventsioon	25. IX. 26	16. V. 29	97—1928	VIII—19
33	Konventsioon tsiviilprotsessi kohta	17. VII. 1905	22. I. 30	99—1928	VIII—43
34	Rahvusvaheline raadiotelegraafi konventsioon	25. XI. 27	22. III. 29	11—1929	VIII—73
35	Leping sõjast, kui rahvusliku poliitika vahendist, keeldumise kohta	27. VIII. 28	24. VII. 29	13—1929	VIII—75
36	Protokoll sõjast keeldumise lepingu viivitamata maksmapanemise kohta	9. II. 29	16. III. 29	21—1929	VIII—81
37	Konventsioon ja statuut raudteede rahvusvahelise korra kohta	9. XII. 23	20. XII. 29	31—1929	VIII—91
38	Konventsioon teatud reeglite ühtlustamise kohta laevade kokkupõrgete alal	23. IX. 1910	20. II. 30	34—1929	VIII—145
39	Konventsioon teatud reeglite ühtlustamise kohta abiandmise ja päästmise alal merel	23. IX. 1910	20. II. 30	34—1929	VIII—157
40	IX-da rahvusvahelise töökonverentsi konventsiooni kava merimeeste palkamise lepingu kohta	24. VI. 26	10. V. 29	34—1929	VIII—169
41	Välismaaliste vahekohtu otsuste täitmise konventsioon	26. IX. 27	16. VIII. 29	37—1929	VIII—205
42	Protokoll, millega täiendatakse ja muudetakse S.-Peterburi Rahvusvahelisele telegraafi konventsioonile lisatud Rahvusvaheline teenistuse määrustik	22. IX. 28	1. X. 29	51—1929	VIII—253
43	Deklaratsioon merest eraldatud riikide lipuõiguse tunnustamise kohta	20. IV. 21	30. VIII. 1929	74—29	VIII—297
44	VII-da rahvusvahelise töökonverentsi konventsiooni kava öötöö kohta pagaritööstuses	8. VI. 25	23. XII. 29	97—1929	IX—13
45	Rahvusvaheline kokkulepe valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks	18. V. 1904	15. X. 30	1—1930	IX—21
46	Rahvusvaheline konventsioon valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks	4. V. 1910	15. X. 30	1—1930	IX—27
47	Rahvusvaheline konventsioon naiste ja lastega kauplemise vastu võitlemiseks	30. IX. 1921	28. II. 30	1—1930	IX—34
48	Rahvusvaheline Konventsioon tollivormaliteetide lihtsustamiseks	3. XI. 1923	28. V. 30	3—1930	IX—47
49	Leping Spitsbergeni kohta	9. II. 1920	7. IV. 30	14—1930	IX—89
50	VII-da rahvusvahelise töökonverentsi konventsiooni kava õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta	24. VI. 25	14. IV. 30	27—1930	IX—119
51	Alalise rahvusvahelise kohtu põhikirja revideerimise protokoll	14. IX. 29		35—1930	IX—165

		Sõlmitud	Jõusse astunud (Eesti kohta)	R. T. ilmunud Nr. ja aasta	Leping. kogu köide ja lehekülg
52	Protokoll Ameerika Ühendriikide liitumise kohta Alalise rahvusvahelise Kohtu põhikirja allakirjutamise protokolliga . . .	14. IX. 29		35—1930	IX—183
53	Maailma postikonventsioon ja kokkulepped	28. VI. 29	1. VII. 30	50—1930	IX—241
54	Rahvusvaheline Oopiumikonventsioon. . .	19. II. 25		51—1930	IX—203
55	Rahvusvaheline konventsioon rahavõltsimise vastu võitlemiseks	20. IV. 29		60—1930	IX—275
	ÜHEPOOLSED LEPINGUD.				
	Rahvasteliit.				
1	Eesti raha- ja pangareformi protokoll. .	10. XII. 26	25. VI. 27	58—1927	VI—175

Index des traités parus dans les volumes I à IX d'après les pays.

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	I. **ACCORDS BILATÉRAUX.**				
	Allemagne.				
1	Accord concernant l'entretien des tombes militaires	11. XII. 1922	17. VIII. 1923	102—1923	III—118
2	Accord relatif au règlement des réclamations résultant de la guerre	27. VI. 1923	5. IX. 1924	83/84—1924	IV—33
3	Accord commercial préliminaire	27. VI. 1923	5. IX. 1924—abrogé le 29.VII 1929	16/17—1924	III—223
4	Traité consulaire	13. III. 1925	10. VIII. 1926	39—1926	V—312
5	Traité d'arbitrage et de conciliation	10. VIII. 1925	1. VII. 1927	34—1927	VI—91
6	Accord concernant la reconnaissance des certificats de navires de mer sur les feux de bord et les signaux de brume (échange de notes)	22. I. 1927	26. II. 1927	15—1927	VI—55
7	Accord relatif à l'importation, l'exportation et la réexportation des narcotiques	5. IV. 1927	9. VII. 1927	57—1927	VI—163
8	Accord relatif aux dépenses resultant de l'assistance juridique en matière criminelle (échange de notes)	25. XI. 1925	27. V. 1926	36—1926	V—454
9	Traité de Commerce et de Navigation	7. XII. 1928	29. VII. 29	37—1929	VIII—181
	Autriche.				
1	Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière criminelle	15. X. 1926	3. VI. 1928	59—1927	VI—183
2	Convention consulaire et le protocole additionnel y relatif	15. X. 1926	28. VII. 1929	105—1927	VII—13
3	Traité de Commerce	11. XII. 28	4. VII. 29	34—1929	VIII—129
	Belgique.				
1	Traité de commerce et de navigation	28. IX. 1926	5. VI. 1927	32—1927	VI—73
2	Déclaration pour la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage	28. IX. 1926	24. I. 1927	6—1927	VI—43
3	Convention pour l'extradition des malfaiteurs	11. XI. 1926	23. VI. 1927	57—1927	VI—165
4	Convention consulaire	8. II. 1927	30. IV. 1928	64—1927	VI—211
	Bulgarie.				
1	Accord Commercial (échange de notes)	11. II. 1928	24. VII. 1928	52—1928	VII—125
	Danemark.				
1	Déclaration pour la protection des marques de commerce et de fabrique	27. VII. 1923	15. I. 1924	67—1924	III—199

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
2	Déclaration pour la protection des inventions, des dessins et modèles industriels .	27. VII. 1923	15. I. 1924	67/—1924	III—202
3	Notes pour établir les relations commerciales	7. IX. 1923	5. II. 1924	18/19—1924	III—231
4	Convention de conciliation	18. XII. 1926	7. VII. 1927	35—1927	VI—103
5	Déclaration concernant la procédure civile .	9. V. 1927	13. IV. 1928 abrogée le 22. I. 30	102—1927	VII—14
6	Déclaration concernant la reconnaissance réciproque du droit des sociétés par actions et autres compagnies commerciales, industrielles et financières d'ester en justice devant les tribunaux	12. XII. 1929	12. I. 1930	100—1929	IX—19
7	Convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs	13. V. 30	23. VIII. 1930	58—1930	IX—257
	Etats-Unis d'Amérique.				
1	Convention pour l'extradition des malfaiteurs	8. XI. 1923	15. XI. 1924	79/80—1924	IV—26
2	Convention pour l'échange des mandats de poste	12. III. 1924	1. IV. 1924	141/142—1924	IV—39
3	Accord commercial (échange de notes) . .	2. III. 1925	1. VIII. 1925	115/116—1925	V—178
4	Accord pour le règlement des dettes. . .	28. X. 1925	Est. 2. V. 1926 Et.-Unis 30.IV. 1926	36—1926	V—274
5	Traité d'amitié, de commerce et consulaire .	23. XII. 1925	22. V. 1926	31—1926	V—225
6	Echange de notes pour la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage .	Est. 30.XI.1926 E.-Unis 21.VIII 1926	Est.13.II.1927 E.-Unis 2. IV. 1927	10—1927	VI—51
7	Traité d'arbitrage	27. VIII. 1929	18. VI. 1930	32—1930	IX—126
8	Traité de conciliation.	27. VIII. 1929	18. VI. 1930	32—1930	IX—127
	Finlande.				
1	Traité de commerce et de navigation . .	29. X. 1921	13. X. 1922	91/92—1922	II—63
2	Accord relatif aux droits de propriété sur les câbles sous-marins	29. X. 1921	13. X. 1922	11/12—1922	II—42
3	Accord relatif à l'entretien et l'utilisation des câbles sous-marins, et communications télégraphiques et téléphoniques . . .	29. X. 1921	13.X. 1922 abrogé le 18. VII. 1924	11/12—1922	II—44
4	Déclaration concernant la procédure civile	18. III. 1924	4. XII. 1924	69/70—1924	IV—12
5	Convention d'extradition des malfaiteurs . .	2. I. 1925	15. XII. 1925	115/116—1925	V—170
6	Traité pour l'entretien et l'utilisation des câbles sous- marins	20. IV. 1925	13. VII. 1926	83—1926	V—288
7	Convention sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail . . .	10. XII. 1925	16. VI. 1926	40—1926	V—337
8	Convention postale	20. VIII. 28	31. XII. 28	105—1928	VIII—59
9	Accord relatif à l'abolition des passeports	25. VI. 29	1. VII. 29	63—1929	VIII—259
10	Protocole portant modification de la Convention d'extradition du 2. I. 25	25. V. 29	16. XI. 29	72—1929	VIII—293
11	Accord additionnel au Traité de commerce et de Navigation	16. III. 30	prov. 2. IV. 30 déf. 22. V. 30	25—1930	IX—101

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	France.				
1	Convention de commerce	7. I. 1922	20. VIII. 1922 abrogé le 29. V. 1929	99/100—1922	II—136
2	Traité de Commerce	15. III. 29	29. V. 29	44—1929	VIII—215
3	Arrangement relatif à l'importation des cognacs et des armagnacs en Estonie (éch. de notes)	Fr. 28. IX. 29 Est. 7. X. 29	30. VI. 30	47—1930	IX—191
4	Protocole modifiant les Listes A et B du Traité de Commerce	11. VII. 30	20. VII. 30	54—1930	IX—243
	Grande-Bretagne.				
1	Accord relatif aux relations commerciales (échange de notes)	20. VII. 1920	20. VII. 1920	153/154—1920	I—18
2	Accord relatif à l'échange des mandats de poste	Est.16.IX.1925 Gr. Br. 31. VI. 1925	6.V.1927	38—1927	VI—111
3	Convention d'extradition des malfaiteurs .	18. XI. 1925	30. IV. 1926	35—1926	V—243
4	Accord relatif à la dette pour le matériel de guerre	24. VII. 1925	1. I. 1926	197/198—1926	V—219
5	Traité de commerce et de navigation . .	18. I. 1926	3. V. 1926	32—1926	V—252
6	Accord pour la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage	24. VI. 1926	Est. 10.IX.1926 Gr. Br. 26. VII. 1926	66—1926	VI—229
7	Accord relatifa ux échantillons des marchandises	3. V. 1926	10. XII. 1926	88—1926	VI—232
8	Articles additionnels à l'accord relatif à l'échange des mandats de poste	Est. 12.X.1926 Gr.Br.2.X.1926	12. V. 1927	43—1927	VI—61
9	Déclaration complémentaire relative à l'entrée en vigueur de la Convention d'extradition des malfaiteurs	11. III. 1927	1. IV. 1927	26—1927	VI—137
10	Déclaration concernant l'extension du traitement de la nation la plus favorisée aux produits canadiens	Est.26.VII.1928 Br.17.VII.1298	1. VIII. 1928	64—1928	VII—151
	Grèce.				
1	Convention de commerce	4. I. 1927	9.XII.1927	61—1927	VI—199
	Hongrie.				
1	Traité de commerce	19. X. 1922	26. VI. 1923	48/49—1923	III—61
2	Protocole additionnel au traité de commerce.	1. XI. 1923	9. I. 1925	6/7—1924	III—195
3	Traité de Commerce et de Navigation . .	29. IV. 29	10. XI. 29	71—1929	VIII—263
4	Traité de conciliation et d'arbitrage	27. XI. 29		47—1930	IX—195

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	Islande.				
1	Notes pour établir les relations commerciales	7. IX. 1923	5. II. 1924	18/19—1924	III—231
	Italie.				
1	Accord commercial provisoire	1. VII. 28	27. II. 29	1—1929	VIII—67
	Lettonie.				
1	Convention concernant la fixation de la frontière esto-lettonne	19 X. 1920	24. III. 1921	221/222—1929	I—22
2	Convention relative à la liquidation de la Société hypothécaire des villes de Livonie dans les limites de Lettonie	13. XI. 1921	15. XI. 1922	117—1921	I—70
3	Convention consulaire	12. VII. 1921	23. I. 1923	7—1922	II—14
4	Convention sanitaire	24. VI. 1922	30. XI. 1923	41—1923	III—37
5	Convention d'extradition et d'assistance judiciaire	12. VII. 1921	6.XI. 1923	42—1923	III—51
6	Convention relative à la communication par chemins de fer	28. VII. 1921	16. VIII. 1921	104/105—1923	III—120
7	Accord relatif au règlement des réclamations réciproques	1. XI. 1923	21. II. 1924	8/9—1924	III—205
8	Traité d'alliance défensive	1. XI. 1923	21. II. 1924	8/9—1924	III—207
9	Traité préliminaire de l'Union économique et douanière	1. XI. 1923	24. II. 1924	8/9—1924	III—210
10	Convention complémentaire relative au questions de frontière	1.XI.1923	21. II. 1924	14/15—1924	III—216
11	Convention relative à la perception des droits de port sur les bâtiments affectés à la navigation maritime	31. X. 1923	22. III. 1924	20/21—1924	III—242
12	Accord relatif au passage de la frontière	. . 10. I. 1924	9. IV. 1924	57—1924	IV—1
13	Accord relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe	2. IV. 1924	12. IV. 1924	58—1924	IV—7
14	Protocole modifiant l'art. 6 de l'accord relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe	16. III. 1925	20. IV. 1925	59/60—1925	V—222
15	Protocole midifiant l'art. 2 de l'accord relatif au passage de la frontière par les habitants de la zone limitrophe	5. V. 1925	15. VI. 1925	89/90—1925	V—224
16	Convention pour la protection des poissons et le règlement de la pêche	28. X. 1925	17. VIII. 1926	37—1926	V—283
17	Convention pour faciliter le passage de la frontière par les citoyens des deux pays .	11. XI. 1925	1. XII. 1925	181/182—1925	V—202
18	Protocole additionnel complétant la .liste des routes annexée à l'accord relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe	3. III. 1926	1. IV. 1926	27—1926	V—446
19	Déclaration relative aux autorités judiciaires esto-lettonnes autorisées d'entrer en relations directes entre elles	31. XII. 1925	1. I. 1926	2—1926	V—449
20	Accord sur l'assistance sociale et Protocole additionnel y relatif	22. XI. 1924	28. V. 1927	89—1926	VI—9

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
21	Convention concernant la perception des impôts et l'échange des renseignements sur les contribuables	28. V. 1926		99—1926	VI—15
22	Protocole portant modification à la Convention concernant la frontière d'Etat et les droits des citoyens habitant la zone limitrophe et à la Convention complémentaire relative aux questions de frontière . . .	23. II. 1927	30. III. 1927	32—1927	VI—86
23	Protocole déclaratif relatif à la fixation définitive de la frontière	31. III. 1927	1. IV. 1927	37—1927	VI—110
24	Traité d'exécution de l'Union douanière	5. II. 1927	10. V. 1927	42—1927	VI—131
25	Protocole additionnel au traité d'exécution de l'Union douanière	31. III. 1927	10. V. 1927	42—1927	VI—136
26	Accord sur le recouvrement des amendes imposées aux voyageurs sans billet dans les trains des chemins de fer	2. II. 1926	25. VII. 1927	55—1927	VI—159
27	Accord réglant le flottage du bois sur les rivières limitrophes	5. II. 1926	16. VII. 1927	60—1927	VI—191
28	Traité économique provisoire et protocole final y relatif	25. III. 1928	16. IV. 1928	28—1928	VII—67
29	Convention sur la transcription des biens immeubles	22. VII. 1927	15. V. 1928	31—1928	VII—79
30	Accord relatif aux autorités pouvant entrer en relations directes entre elles (éch. de notes).	25. X. 28	25. X. 28	91—1928	VIII—11
31	Accord concernant l'échange des éditions publiées aux frais de l'Etat	19. X. 28	12. XII. 29	1—1929	VIII—65
32	Protocole prolongeant le délai de la liquidation des biens immeubles partagés par la ligne frontière	11. III. 29	1. IV. 29	28—1929	VIII—89
33	Protocole additionnel modifiant la liste des routes annexée à l'Accord entre l'Estonie et la Lettonie relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe .	6. III. 29	1. IV. 29	31—1929	VIII—127
34	Convention concernant les câbles sous-marins	20. XII. 29	31. VIII. 30.	32—1930	IX—133
35	Protocole prolongeant le délai de la liquidation des biens immeubles partagés par la ligne frontière	27. III. 30	23. VII. 30	32—1930	IX—131
36	Protocole additionnel modifiant la liste des routes annexée à l'Accord entre l'Estonie et la Lettonie relatif à l'usage commun des routes situées dans la zone limitrophe	28. V. 30	1. VII. 30	48—1930	IX—201
	Lithuanie.				
1	Convention consulaire	12. VII. 1921	26. VI. 1924	6—1922	II—5
2	Convention d'extradition et d'assistance judiciaire	12. VII. 1921	26. VI. 1924	42—1923	III—56
3	Accord pour faciliter le trafic (échange de notes)	21. V. 1924	16. VI. 1924	195/196—1925	V—217
4	Déclaration relative aux autorités judiciaires autorisées d'entrer en relations directes entre elles	24. III. 1927	1. IV. 1927	31—1927	VI—63

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	Luxembourg.				
1	Déclaration pour la protection des marques de commerce et de fabrique	17. IX. 1923	15. I. 1924	6 7—1924	III—193
	Norvège.				
1	Accord commercial (échange de notes) .	29. VIII. 1925	21. XII. 1925	189/190—1925	V—208
2	Convention d'extradition	3. IV. 30	19. VIII. 1930	59—1930	IX—267
	Pays-Bas.				
1	Traité de commerce provisoire	22. VII. 1924	19. V. 1926	189/190—1925	V—205
	Pologne.				
1	Convention consulaire	11. I. 1924	20. III. 1926	117/118—1925 Traduction rectifiée 171/172—1925	V—185
2	Traité de commerce et de navigation et le protocole final y relatif	19. II. 1927	15. II. 1928*)	110—1927	VII—31
3	Protocole additionnel au Traité de commerce et de navigation.	5. VII. 29		74—1929	VIII—301
	Portugal.				
1	Accord commercial	22. VIII. 29	16. I. 30	95—1929	IX—7
	Royaume des Serbes, Croates et Slovènes.				
1	Convention de Commerce et de Navigation .	1. II. 1928	prov. 10. IX. 1928 déf. 8. VIII. 1930	48—1928	VII—109
	Suède.				
1	Accord commercial (échange de notes) .	7. VII. 1923	2. XI. 1923	132/133—1923	III—164
2	Déclaration concernant la procédure civile	27. XI. 1923	3. VII. 1924 abrogée le 22. I. 1930	69/70—1924	IV—13
3	Accord relatif aux aliénés (échange de notes)	Suède 17. I. 1923 Est. 30. VIII. 1924	16. XII. 1924	140—1924	IV—35
4	Convention de conciliation	29. V. 1925	25. II. 1926	189/190—1925	V—212
5	Déclaration concernant la reconnaissance réciproque du droit des sociétés par actions et autres compagnies commerciales, industrielles et financières d'ester en justice devant les tribunaux	11. VI. 1928	11. VII. 1928	54—1928	VII—149
6	Déclaration concernant la reconnaissance réciproque des lettres de jauge. Arrangement relatif à la délivrance des lettres de jauge à appendice estoniennes conformément aux règlements suédois sur le jaugeage	23. VI. 28	10. III. 29	98—1928	VIII—35
7	Convention d'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale	20. I. 30	2. IX. 1930	34—1940	IX—153

*) En ce qui concerne le traitement douanier.

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	Suisse.				
1	Traité de commerce	14. X. 1925	31. V. 1926	34—1926	V—266
2	Déclaration concernant l'application réciproque de la Convention de la Haye relative à la Procédure civile	29. X. 1926	24. V. 1927	26 —1927	VI—59
	Tchécoslovaquie.				
1	Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière criminelle, avec le protocole additionnel	17. VII. 1926	23. VII. 1927	5—1927	VI—31
2	Convention de protection et d'assistance judiciaire en matière de droit civil et commercial avec le protocole additionnel .	17. VII. 1926	17. I. 1928	3—1927	VI—21
3	Traité de commerce	20. VI. 1927	17. VII. 1928	47—1928	VII—97
4	Convention de règlement judiciaire, d'arbitrage et de conciliation	9. VII. 29	27. V. 30	34—1930	IX—143
	Turquie.				
1	Traité d'amitié	1. XII. 1924	25. XII. 1927	115/116—1925	V—183
2	Convention de commerce et de navigation	12. III. 1928	24. II. 1929 abrogé le 14. IX 29	53—1928	VII—133
3	Arrangement commercial provisoire(échange de notes)	14. IX. 29	30. XI. 29	90—1929	IX—1
4	Traité de Commerce et de Navigation . .	16. IX. 29		56—1930	IX—245
	Ukraine.				
1	Traité esto-ukrainien	25. XI. 1921	27. X. 1923	9/10—1922	II—22
2	Accord concernant le droit d'option. . . .	25. XI. 1921	27. X. 1923	9/10—1922	II—31
3	I Protocole additionnel au Traité esto-ukrainien	27. V. 1922	27. X. 1923	159—1922	II—225
4	II Protocole additionnel au Traité esto-ukrainien	17. II. 1923	27. X. 1923	109/110—1923	III—155
	Union des Républiques Soviétistes Socialistes.				
1	Traité pour la cessation des hostilités .	31. XII. 1919	3. I. 1920	1—1920	I—1
2	Traité de paix	2. II. 1920	14. II. 1920	24/25—1920	I—2
3	Convention postale provisoire	Est. 25. I. 1921 URSS 2. XII. 1920	18. IV. 1921	27—1921	I—28
4	Convention de transport des voyageurs, du bagage et des marchandises par chemin de fer avec le protocole et le règlement y relatifs	17. IX. 1920	Provis. 17. IX. 1920 Déf. 19.I. 1922	51/52—1921	I—31
5	Accord réglant le flottage du bois	9. V. 1922	Prov. 9. V.1922 Déf. 2. X. 1922	95—1922	II—113

		Conclu	Entré en vigueur	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
6	Convention de transport direct des voyageurs et des marchandises par chemin de fer	5. VII. 1923	31. VII. 1923	111—1923	III—157
7	Convention postale	27. VI. 1924	19. XI. 1925	146—1924	IV—66
8	Convention sur les relations télégraphiques et radiotélégraphiques	27. VI. 1924	19. XI. 1925	146—1924	IV—87
9	Convention sur les relations téléphoniques .	27. VI. 1924	19. XI. 1925	146—1924	IV—94
10	Accord concernant l'échange des mandats de poste	27. VI. 1924	19. XI. 1925	146—1924	IV—100
11	Déclaration relative à la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage .	4. III. 1926	4. III. 1926	29—1926	V—448
12	Accord relatif au règlement des incidents de frontière	8. VIII. 1927	20. I. 1928	104—1927	VII—3
13	Accord sur la protection réciproque des marques de commerce et de fabrique .	3. III. 1928	30. VIII. 28	52—1928	VII—129
14	Traité de Commerce	17. V. 29	19. IX. 29	71—1929	VIII—275
15	Arrangement concernant le concours réciproque des tribunaux des deux pays en matière civile	20. I. 30	28. VI. 30.	33—1930	IX—137
	II.				
	ACCORDS MULTILATERAUX.				
	Lettonie-Lithuanie.				
1	Convention concernant le règlement de certaines questions de droit international privé	12. VI. 1921	Lettonie 18. VI 1924 Lithuanie 26. VI. 1924	60—1923	III—100
2	Convention concernant les relations postales, télégraphiques et téléphoniques . .	12. VII. 1921	Lettonie 18. VI. 1924 Lithuanie 26. VI. 1924	5—1922	II—1
3	Accord additionnel à la Convention postale, télégraphique et téléphonique du 12 juillet 1921	28. III. 1925	Lettonie 30. III. 1927 Lithuanie 16. I. 1928	113/114—1925	V—167
	Lettonie-Finlande-Pologne.				
1	Accord politique (de Varsovie)	17. III. 1922	resté non exécuté	52—1922	II—53
2	Convention de conciliation et d'arbitrage	17. I. 1925	14. X. 1925	63/64—1925	V—3

		Conclu	Entré en vigueur pour l'Estonie	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	Lettonie-U. R. S. S.				
1	Convention concernant le transport des voyageurs et des marchandises par chemin de fer	29. X. 1925	mise en vig. 1. XII. 1925 entréé en vig. 1. X. 1927	44—1926	V—339
	Russie Sovietique-Ukraine-Russie-Blanche.				
1	Convention sanitaire	25. VI. 1922	27. X. 1923	30—1923	III—17
	Etats de la Baltique.				
1	Mise en vigueur des tarifs adoptés à la Conférence ferrovière de Königsberg relatifs au transport international des voyageurs, marchandises et bagages par chemin de fer	12—15. XII 1922	1. VII. 1923	112—1923	IV—124
2	Convention pour la répression de la contrebande des marchandises alcooliques et le protocole final	19. VIII. 1925	29. VII. 1926	38—1926	V—301
3	Accord esto-fenno-russe relatif aux zones de contrôle				
4	Convention géodésique baltique	31. XII. 1925	28. II. 1928	86—1926	VI—1
5	Protocole relatif à la Convention pour la repression de la contrebande des marchandises alcooliques signée à Helsingfors le 19 août 1925	22. IV. 1926	29. VII. 1926	6—1927	VI—47
	ACCORDS INTERNATIONAUX.				
	I.				
	Conventions conclues sous les auspices de la Société des Nations.				
	A. Conventions internationales du travail.				
	Projets de conventions adoptés à Genève par la III-e Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail . . .	25. X. 1921—19. XI. 1921	8. IX. 1922	104/105—1922	II—168
1	a) concernant l'age d'admission des enfants au travail dans l'agriculture	16. XI. 1921	,,	,,	,,
2	b) concernant les droits d'association et de coalition des travailleurs agricoles . . .	12. XI. 1921	,,	,,	II—171
3	c) concernant la réparation des accidents du travail dans l'agriculture	,,	,,	,,	II—174
4	d) concernant l'emploi de la céruse dans la peinture	19. XI. 1921	,,	,,	II —177
5	e) concernant l'âge minimum d'admission des jeunes gens au travail en qualité de soutiers ou chauffeurs	11. XI. 1921	,,	,,	II—183
6	f) concernant l'examen médical obligatoire des enfants et des jeunes gens employés à bord des bateaux	,,	,,	,,	II—187

		Conclu	Entré en vigueur pour l'Estonie	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
	Projets de conventions adoptés à Washington par la I-ère Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail . . .	29. X. 1919—29. XII. 1919	20. XII. 1922	141/142—1922	II—209
7	a) concernant le chômage	28. XI. 1919	„	„	„
8	b) concernant le travail de nuit des femmes	„	„	„	II—212
9	c) concernant l'âge minimum d'admission des enfants aux travaux industriels . . .	„	„	„	II—215
10	d) concernant le travail de nuit des enfants dans l'industrie	28. XI. 1919	20. XII. 1922	141/142—1922	II—219
	Projets de conventions adoptés à Gênes par la II-e Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail . . .	15. VI. 1920—15. VII. 1920		415—1923	III—1
11	a) concernant l'indemnité de chômage en cas de perte par naufrage	9. VII. 1920	27. III. 1923	„	„
12	b) concernant le placement des marins .	10. VII. 1920	3. III. 1924	„	III—6
13	c) concernant l'âge minimum d'admission des enfants au travail maritime	9. VII. 1920	„	„	III—13
14	Projet de Convention adopté par la III-e Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail concernant l'application du repos hebdomadaire dans les établissements industriels	17. XI. 1921	29. XI. 1923	132/133—1923	III—168
15	Projet de Convention concernant le rapatriement des marins adopté par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail	23. VI. 1926	9. VII. 28	51—1928	VII—119
16	Projet de Convention concernant le contrat d'engagement des marins, élaboré par la IX-e conférence int. de travail	24. VI. 26	10. V. 29	34—1929	VIII—169
17	Projet de Convention concernant le travail de nuit dans les boulangeries, adopté par la VII Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail	8. VI. 1925	23. XII. 1929	97—1929	IX—13
18	Projet de Convention concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de réparation des accidents du travail	24. VI. 1925	14. IV. 1930	27—1930	IX—119
	B. Conventions internationales diverses.				
1	Statut de la Cour Permanente de Justice Internationale visé par l'article 14 du Pacte de la Société des Nations	16. XII. 1920	2. V. 1923	96/97—1922	II—118
2	Déclaration concernant la reconnaissance de la juridiction obligatoire de la Cour . . .	16. XII. 1920	2. V. 1923. Renouvelée pour 10 ans le 25. V. 1928	96/97—1922 46—1928	II—135 VII—115
3	Convention relative à la nonfortification et à la neutralisation des îles d'Aland . .	20. X. 1921	3. IV. 1923	88—1922	II—56
4	Convention relative au contrôle du commerce des armes et des munitions et protocole y relatif	10. IX. 1919		55/56—1923	III—80

		Conclu	Entré en vigueur pour l'Estonie	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
5	Protocoles relatifs aux amendements aux articles 4, 6, 12, 13, 15, 16 et 26 du Pacte de la S.D.N.	5. X. 1921	7. IX. 1923	96—1923	III—102
6	Convention et Statut sur la liberté du transit	20. IV. 1921	6. VI. 1925	1/2—1925	IV—111
7	Amendement à l'article 393 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix	18. X. 1922	20. III. 1925	39/40—1925	V—1
8	Protocole relatif à un amendement à l'article 16 (deuxième alinéa du texte original) du Pacte de la S.D.N.	21. IX. 1925	18. IX. 1926	2—1926	V—333
9	Protocole relatif à un amendement à l'article 16, premier alinéa, du Pacte.	27. IX. 1924	18. IX. 1926	36—1926	V—335
10	Protocole relatif à la reforme monétaire et bancaire en Estonie	10. XII. 1926	25. VI. 1927	58—1927	VI—175
11	Protocole relatif aux clauses d'arbitrage .	24. IX. 1923	4. VII. 1929	30—1928	VII—71
12	Convention internationale concernant le transport des marchandises par chemins de fer	23. X. 1924	1. X. 1928	49—1928	VII—117
13	Convention internationale concernant le transport des voyageurs et des bagages par chemins de fer.	23. X. 1924	1. X. 1928	49—1928	VII—117
14	Convention relative à l'esclavage	25. IX. 26	16. V. 29	97—1928	VIII—19
15	Conv. et Statut sur le régime intern. des voies ferrées	9. XII. 23	20. XII. 29	31—1929	VIII—91
16	Convention pour l'exécution des sentences arbitrales étrangères	26. IX. 27	16. VIII. 29	37—1929	VIII—205
17	Déclaration portant reconnaissance du droit au pavillon des Etats dépourvus de littoral maritime	20. IV. 21	30. VIII. 29	74—1929	VIII—297
18	Convention internationale pour la répression de la traite des femmes et des enfants . .	30. IX. 1921	28. II. 30	1—1930	IX—34
19	Convention internationale pour la simplification des formalités douanières	3. XI. 1923	28. V. 1930	3—1930	IX—47
20	Protocole concernant la revision du Statut de la Cour permanente de Justice internationale	14. IX. 1929		35—1930	IX—165
21	Protocole concernant l'adhésion des Etats-Unis d'Amérique au Protocole de signature du Statut de la Cour permanente de Justice internationale	14. IX. 1929		35—1930	IX—183
22	Convention internationale de l'Opium . .	19. II. 1925		51—1930	IX—203
23	Convention internationale pour la répression du faux monnayage	20. IV. 1929		60—1930	IX—275
	II				
	Conventions internationales conclues sous les auspices des Puissances et des organisations internationales différentes.				
	A. Conventions conclues avant la création de la Société des Nations.				
1	Convention internationale de l'opium . .	23. I. 1912	20. IV. 1923	109/110—1922	II—191
2	Convention internationale de Berne sur l'emploi du phosphore blanc (jaune) dans la fabrication des allumettes	26. IX. 1906	2. II. 1923	141/142—1922	II—223

		Conclu	Entré en vigueur pour l'Estonie	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
3	Convention d'Union de Paris du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle revisée à Washington le 2 juin 1911	20. III. 1883 (2. VI. 1911)	12. II. 1924	144—1923	III—173
4	Convention concernant la création d'une Union internationale pour la publication des tarifs douaniers	5. VII. 1890	1. IV. 1924	147/148—1923	III—183
5	Convention télégraphique internationale de St. Petersbourg	22. VII. 1875	7. VII. 1922	70—1922	IV—123
6	Arrangement relatif à la répression de la circulation des publications obscènes	4. V. 1910	24. VIII. 1924	33/34—1923	IV—123
7	Convention radio-télégraphique internationale de Londres, le Protocole final y relatif et le règlement de service	5. VII. 1912	18. VIII. 1923	60—1923	IV—124
8	Convention de Berne revisée pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques et le protocole additionnel y relatif	13. XI. 1908	9. VI. 1927	44—1927	VI—143
9	Conv. relative à la procédure civile	17. VII. 1905	22. I. 1930	99—1928	VIII—43
10	Conv. pour l'unification de certaines règles en matière d'abordage	23. IX. 1910	20. II. 30	34—1929	VIII—145
11	Conv. pour l'unification de certaines règles en matières d'assistance et de sauvetage maritimes	23. IX. 1910	20. II. 30	34—1929	VIII—157
12	Arrangement international en vue d'assurer une protection efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de Traite des Blanches	18. V. 1904	15. X. 30	1—1930	IX—21
13	Convention internationale relative à la répression de la Traite des Blanches	4. V. 1910	15. X. 1930	1—1930	IX—27
	B. Conventions internationales conclues après la création de la Société des Nations.				
1	Convention d'Union Postale Universelle de Madrid	30. XI. 1920	2. III. 1923	70—1922	IV—123
2	Arrangement concernant les abonnements aux journaux et publications périodiques	30. XI. 1920	2. III. 1923	159—1922	IV—123
3	Convention postale universelle, protocole final y relatif et 6 protocoles additionnels	28. VIII. 1924	1. X. 1925	113/114—1925	V—11
4	Convention internationale relative à la circulation automobile	24. IV. 1926	24. X. 1930	4—1928	VII—47
5	Convention internationale pour l'unification de certaines règles relatives aux privilèges et hypothèques maritimes	10. IV. 1926	1. VI. 1931	42—1928	VII—85
6	Convention int. pour l'unification de certaines règles concernant les immunités de navires d'Etat	10. IV. 26		91—1928	VIII—1
7	Conv. radiotélégraphique internationale	25. XI. 27	22. III. 29	11—1929	VIII—73
8	Traité de renonciation à la guerre comme instrument de politique nationale	27. VIII. 28	24. VII. 29	13—1929	VIII—75
9	Protocole relatif à la mise en vigueur sans délai du Traité de renonciation à la guerre.	9. II. 1929	16. III. 1929	21—1929	VIII—81

		Conclu	Entré en vigueur pour l'Estonie	Promulgué dans le Journ. off. No et Date	Vol. et Pages
10	Protocole portant additions et modifications au Règlement de service international annexé à la Convention télégraphique int. de St.-Pétersbourg	22. IX. 28	1. X. 29	51—1929	VIII—253
11	Traité concernant le Spitsberg	9. II. 1920	7. IV. 1930	14—1930	IX—89
12	Convention postale universelle et arrangements y relatifs	28. VI. 1929	1. VII. 1930	50—1930	IX—241